

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

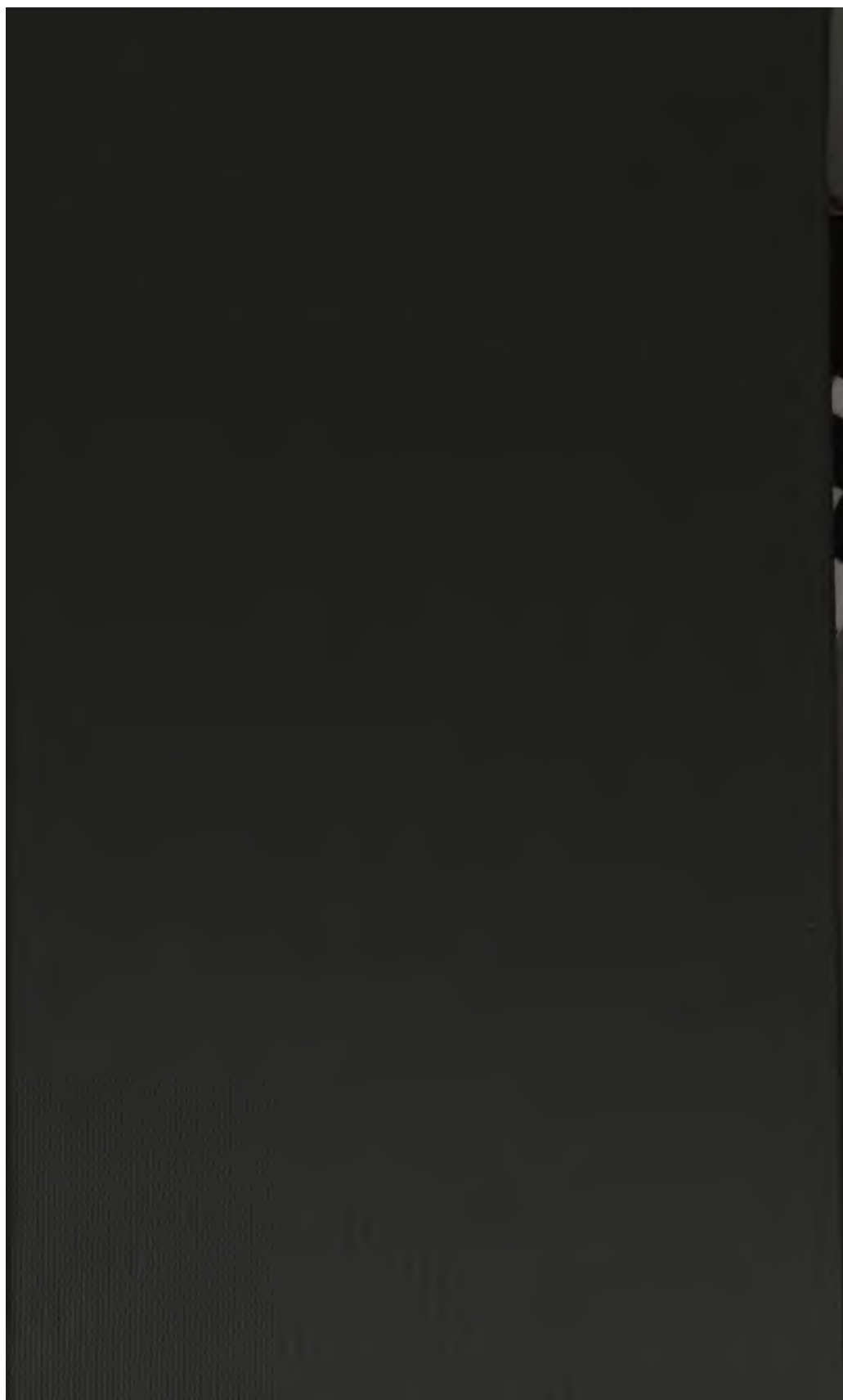
Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

Nous vous demandons également de:

- + *Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales* Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.
- + *Ne pas procéder à des requêtes automatisées* N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.
- + *Ne pas supprimer l'attribution* Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.
- + *Rester dans la légalité* Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse <http://books.google.com>

C. F. Rehnborg
Memorial Book Fund
in Religious Studies

Stanford University
Libraries

DOCUMENTS RELIGIEUX

DE

L'ASSYRIE & DE LA BABYLONIE

TEXTE ASSYRIEN (EN CARACTÈRES HÉBREUX)

TRADUCTION ET COMMENTAIRE

PAR

J. HALÉVY

PREMIÈRE PARTIE CONTENANT LE TEXTE COMPLET ET UNE PARTIE
DE LA TRADUCTION ET DU COMMENTAIRE

PARIS

MAISONNEUVE ET C^o. LIBRAIRES-ÉDITEURS

25, QUAI VOLTAIRE, 25

1882

DOCUMENTS RELIGIEUX

DE

L'ASSYRIE & DE LA BABYLONIE

N. B. — Cette partie était imprimée en 1880, mais par des circonstances indépendantes de la volonté de l'auteur, ce n'est que maintenant qu'elle a pû être mise en vente.

La *deuxième partie* contenant la fin de la traduction, du commentaire et la préface, est en préparation.

DOCUMENTS RELIGIEUX

DE

L'ASSYRIE & DE LA BABYLONIE

TEXTE ASSYRIEN (EN CARACTÈRES HÉBREUX)

TRADUCTION ET COMMENTAIRE

PAR

J. HALÉVY

PREMIÈRE PARTIE CONTENANT LE TEXTE COMPLET ET UNE PARTIE
DE LA TRADUCTION ET DU COMMENTAIRE

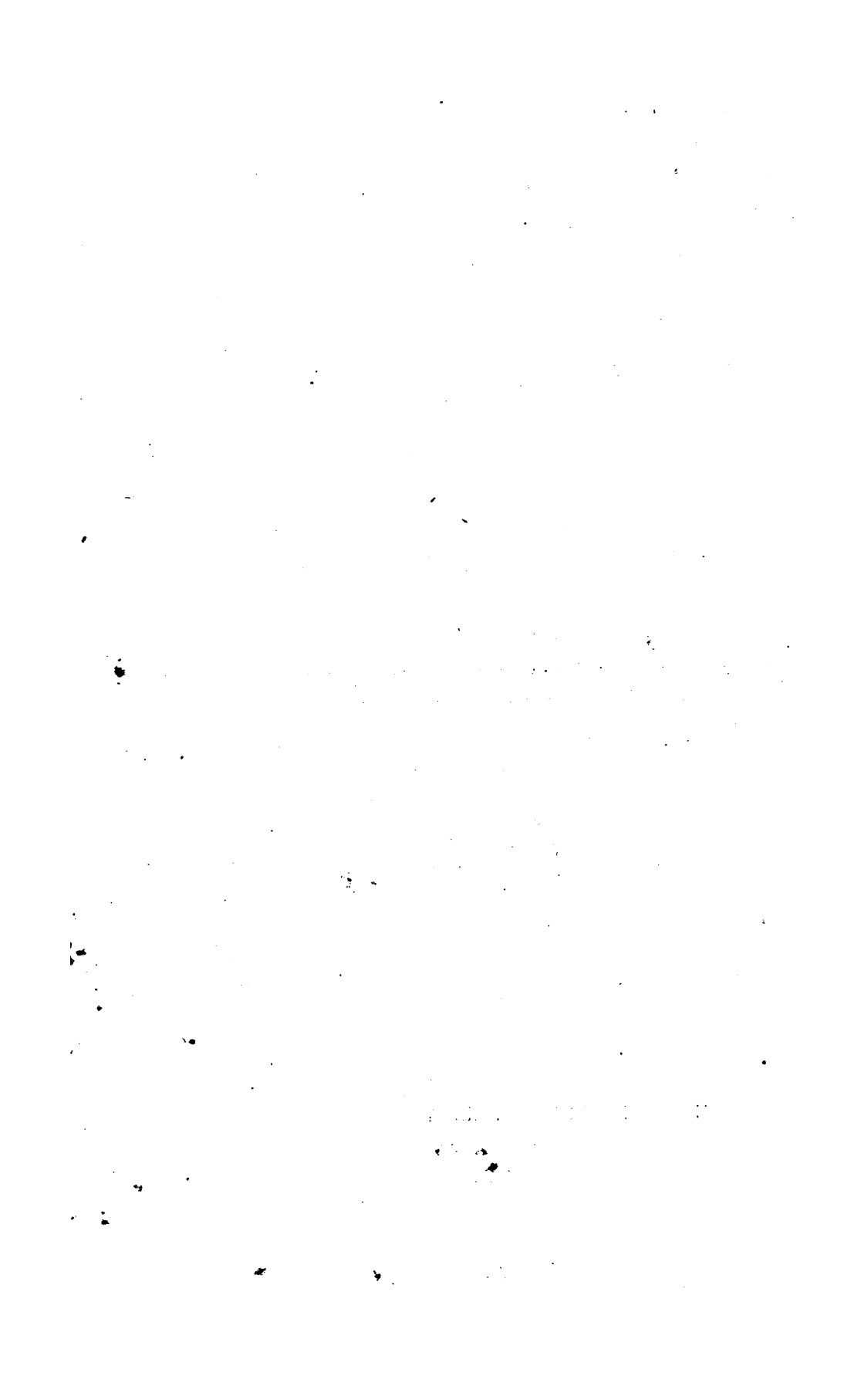

PARIS

MAISONNEUVE ET C^o, LIBRAIRES-ÉDITEURS

25, QUAI VOLTAIRE, 25

1882

Documents religieux

DE

L'Assyrie et de la Babylonie.

I

INCANTATIONS MAGIQUES CONTRE LES DÉMONS.

Les incantations magiques se récitait sur les malades à l'effet de chasser les démons possesseurs, auteurs supposés de la maladie. Elles sont ordinairement précédées de l'idéogramme 𐎶 (racine 𐎶𐎵𐎶 «crier, exclamer, réciter») «invocation, incantation». La fin est marquée par le phonogramme 𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶 (prononcé peut-être 𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶 II R. 32, 62a) qui exprime l'idée de 𐎶𐎵𐎶 ou 𐎶𐎵𐎶 (r. 𐎶𐎵𐎶) «enchantement, charme, exorcisme» (T. 18, 32—33).

1

K 3121 et K 3255

Incantation 1. (T. 1, 1—5, 64).

Cette formule présente une double rédaction, hiératique et démotique aux lignes 1—47, première colonne, et aux lignes 25—54, deuxième colonne; le reste, ainsi que la ligne 48, deuxième colonne, n'est rédigé qu'en hiératique. Il semble que les versets en double rédaction pouvaient, se réciter à volonté, dans l'une ou dans l'autre, tandis que pour les autres, la récitation en hiératique était de rigueur.

I

Col. I R. 1, 3 Incantation. Le tyran redoutable qui fauche la totalité (des êtres),

2, 4 c'est l'Oudouk¹ méchant, le perturbateur du ciel,

1 Phonème artificiel qui ne constitue pas de mot réel. Sur les divers éléments dont se compose la rédaction hiératique, voir l'introduction.

2 Démon de la mort que combat le dieu Maroudouk, dont le nom signifie „seigneur des Oudouk“

- 5, 6—7, 6 (et) c'est Namtar¹, fils du majestueux Bel, enfanté par Belit.
 9, 10—11 En haut, ils détruisent, en bas, ils renversent les murs;
 12—13 ils sont l'œuvre de l'Enfer;
 14—15 en haut, ils vocifèrent, en bas, ils poussent des hurlements;
 16—17 ils sont le venin (même) de la bile des dieux²;
 18—19 ce sont eux qui, le grand jour³, se sont élancés du ciel;
 20—21 ils sont les hiboux⁴ qui crient dans la ville.
 22—23 Ceux-là, qui bouleversent les cieus, sont les fils de la dame Terre;
 24—25 ils ébranlent comme des roseaux les poutres les plus larges;
 62—72 ils passent de maison en maison;
 28, 29—30, 31 la porte ne les arrête pas, le verrou ne les fait pas reculer;
 32—33 ils s'élancent contre la porte comme des serpents;
 34—35 ils soufflent contre les gonds comme le vent;
 36—37 ils arrachent l'épouse du sein du mari;
 38—39 ils enlèvent l'enfant des genoux du père;
 40—41 ils chassent l'homme libre de sa chambre nuptiale;
 42—43 ce sont eux qui attachent après l'homme la voix sinistre⁵.

II

- 44—45 Dieu des hommes, seigneur, (sois) l'appui et le soutien⁶ de l'homme
 46—47 que son dieu a saisi par le vêtement⁷;
 48 que ce soit⁸ le roi des Lamas⁹;
 49 que ce soit le roi des Labas¹⁰,
 50 que ce soit le roi des Ahar¹¹
 51 que ce soit la dame,
 52 que ce soit la mère,
 53 que ce soit une pleureuse,
 54 que ce soit un homme,
 55 que ce soit un Oudouk méchant,

1 Dieu de la mort.

2 C'est-à-dire ils sont nés de la colère des dieux à son paroxysme.

3 Le jour dans lequel eut lieu le combat des démons contre les dieux, combat dont un épisode forme l'objet du chant qui figure à la page 20 et suiv. du texte.

4 Le cri de ces oiseaux est de mauvais augure.

5 Le bruit que l'on entend derrière soi sans une cause sensible présage un malheur. Peut-être s'agit-il de la malédiction, de la malchance qui semble poursuivre certains individus.

6 Le mot à mot semble donner: la colline et la porte.

7 C'est-à-dire que son dieu gardien retient dans la piété.

8 C'est-à-dire que la cause de sa maladie soit etc.

9 Démons en forme de colosse.

10 Démons en forme de petite flamme, probablement le feu-follet.

11 Démons ronfleurs (?)

- 56 que ce soient les quatre régions du monde,
 57 que ce soit un ?,
 58 que ce soit le jour (obscurci par un) nuage [du sud (?)],
 59 que ce soit le jour (obscurci par un) nuage [du nord (?)].
 60 que ce soit le jour (obscurci par un) nuage [de l'orient (?)];
 61 que ce soit le jour (obscurci par un) nuage [de l'occident (?)],
 62 que ce soit ?,
 63 que ce soit,
 64 que ce soit,
 65 que ce soit ? qui n'est pas . . . ?,
 66 que ce soit ? qui . . . ? abreuve de lait,
 67 que se soit . . . ? qui . . . ? dans la bataille . . . ? abreuve
 de petit lait,
 Col. II, 1 que ce soit . . . ? qui . . . ? frotte avec du beurre,
 2 que ce soit . . . ? qui au corps . . . ? applique du lait.

III

- 3—4 O Ašak¹, je t'adjure par le serment des 'Anoun*!
 5—6 Malfaisant, ô Ašak, je t'adjure par le serment des Anoun!
 7—8 Ašak, toi qui presses fortement, qui presses le malade,
 9—10 O Ašak, rappelle-toi le serment du ciel, rappelle-toi le serment
 de la terre!
 11 Rappelle-toi le serment du seigneur des terres!
 12 Rappelle-toi le serment de la dame des terres!
 13 Rappelle-toi le serment du seigneur des étoiles!
 14 Rappelle-toi le serment de la dame des étoiles!
 15 Rappelle-toi le serment du seigneur des gardiens (?)!
 16 Rappelle-toi le serment de la dame des gardiens (?)!
 17 Rappelle-toi le serment du seigneur de . . . ? !
 18 Rappelle-toi le serment de la dame de . . . ? !
 19 Rappelle-toi le serment du seigneur de la colline sacrée!
 20 Rappelle-toi le serment de la dame de la colline sacrée!
 21 Rappelle-toi le serment du seigneur du jour de la vie!
 22 Rappelle-toi le serment de la dame du jour de la vie!
 23 Rappelle-toi le serment du seigneur des combats (?)!
 24 Rappelle-toi le serment de la dame des combats (?)!
 25—26 Rappelle-toi le serment du seigneur du père et de la mère de
 Bel!
 27—28 Rappelle-toi le serment de la dame du père et de la mère de
 Bel!
 29—30 Rappelle-toi le serment de Sin (Lune) dont le fleuve est par-
 couru par la barque du soleil (couchant)!

¹ Démon des maladies.

* Génies de l'abîme. Le serment par les Anoun était aussi redouté que le serment par le Styx chez les Grecs.

- 31—32 Rappelle-toi le serment de Šams (Soleil) souverain arbitre des dieux !
- 33—34, 35 Rappelle-toi le serment d'Ištarit, à la parole de qui les Anoun jamais ne résistent !
- 36—37 Rappelle-toi le serment de zik (Mer) mère d'Ia !
- 38—39 Rappelle-toi le serment de Ninoua ¹, fille d'Ia !
- 40—41 Rappelle-toi le serment de Belit (?) dame des naissances (?) !
- 42—43 Rappelle-toi le serment d'Iš (Feu), chef des hauts lieux de la terre !
- 44—45 Rappelle-toi le serment de la dame de ZI-DA mandataire de la terre !
- 46—47 Rappelle-toi le serment des sept portes de la terre !
- 48 Rappelle-toi le serment des sept verroux de la terre !
- 49—50 Rappelle-toi le serment de Nigab, grand portier de la terre !
- 51—52 Rappelle-toi le serment de RVŠ-bi-KVRV ², épouse de Namtar !
- 53—54 Rappelle-toi le serment de GAN-DIM-KV ³, fille de l'océan !

IV

55. L'homme fils de son dieu
- 56 alors (?) reviendra à lui, à l'instant (?) il revivra ;
- 57 on lui donnera du pain à manger, on lui donnera de l'eau à boire.
- 58 on lui mettra dans la main un vase d'eau, . . . de Bel ;
- 59 avec l'eau de mer, l'eau de Sin, l'eau du Tigre, l'eau de l'Euphrate,
- 60 l'eau de puits, l'eau de rivière, on le lavera.
- 61 Il se tiendra debout (et) il n'aura aucune crainte ;
- 62 il s'asseyera par terre (et) il ne sera pas molesté.
- 63 L'homme fils de son dieu s'approchera ou s'éloignera (à son gré).
- 64 Exorcisme *Oudouk méchant*.

Le poème se divise en quatre parties. Le prologue nous fait connaître deux sortes d'esprits malfaisants, auteurs présumés de la maladie contre laquelle est dirigé l'exorcisme. Ces démons sont les *Oudouk*, génies féroces qui frappent et tuent l'homme et *Namtar*, sorte d'ange de la mort, tuant tout ce qui vit. Les méfaits et les dévastations de ces êtres dangereux, énumérés tout au long, s'exercent aussi bien dans les cieux que sur la terre et les dieux eux-mêmes ne sont pas à l'abri de leurs ravages, bien que leur colère se serve d'eux comme d'instruments pour punir les pécheurs. Ils s'acharnent tout parti-

1 Déesse éponyme de la ville de Ninive.

2 Ce nom hiéroglyphique semble signifier : „son coup est propice“ ; le nom démotique est inconnu.

3 Nom hiéroglyphique qui peut signifier „nuage à la forme pure“ et dont on ignore l'équivalent démotique.

culièrement à détruire le bonheur intime des familles, auxquelles ils enlèvent leurs membres les plus chers, et, pour comble de cruauté, ils attachent, après l'homme la malédiction, la malechance fatale qui rend vains tous ces efforts pour réussir. A cette introduction qui est un véritable acte d'accusation contre les démons, succède une prière très-courte adressée au dieu des hommes, probablement Maroudouk, afin qu'il protège le malade contre les attaques et les mauvaises influences, de quelque côté qu'elles viennent. Dans la troisième partie, les mauvaises esprits, sous la dénomination de *Ašak*, «démons de la douleur», sont directement adjurés de mettre un terme à leurs persécutions. On les invite à se rappeler le serment qu'ils ont prêté aux dieux, probablement au moment de la création, de rentrer dans l'ordre et de ne plus nuire à aucune créature. L'idée que l'ordre de la nature, le bien être, la paix, la santé etc. reposent sur un serment de fidélité, que, dès l'origine, les dieux ont fait prêter à tous les êtres subordonnés, et que le désordre et le trouble qui se produisent dans le monde sont dus à la violation de ce serment, cette idée n'est pas seulement babylonienne, mais elle forme la base même de la croyance hébraïque et de tout le système de rémunération qu'on trouve chez les prophètes et les psalmistes¹. La quatrième partie, enfin, exprime la confiance que le malade sera bientôt rétabli et deviendra le protégé du dieu Bel.

I

Lignes 1—4. Le phonogramme אִ-זִּא-לֵאֵר rendu par שׁוּרֹבּוֹ (r. רב) «grand, souverain, tyran» est du à l'altération du mot אִשְׁמֹ (r. שִׁמָּא) synonyme de דָּאנֹ «fort», שֵׁא רִישָׁתָאן «premier, chef» et אִשְׁאִרִידוֹ «supérieur, premier, roi» (IV R. 70, 16—18c). La même déformation s'observe dans l'hératique אִ-זִּא-לֵאֵר comparé au démotique אִשְׁלֵאֵר (D. A. L. 2e éd. p. 55, 330).

À l'expression רֵאֵרֵבֵאֵשׁוּ (r. רֵבֵשׁ) «fougue, terreur» (Sen. 74, 47 *passim*) correspond le composé hératique אִ שׁוּר, savoir : שֵׁא (relatif assyrien, l'hébreu שֵׁ, שֵׁ, le phénicien אִשׁ) «qui, ce qui», שׁוּר ou plutôt שׁוּר, שׁוּר (racine sémitique commune) «ébranle, fait dévier, agite» et אִ (désinence assyrienne commune aux noms et aux verbes et alternant avec ו et י).

פָּרַר, בָּרַר (r. נֶעַר) «qui fauche» (r. כּוֹנֵאִשִׁיר נִאֲבֵרֵר «assembler, réunir») est exprimé de deux façons en hératique, mais le lapicide a oublié de séparer par deux coins les deux variantes כּוֹנֵאִשִׁיר

1 Ce sujet sera traité dans le 2e volume avec tous les développements qu'il comporte.

2 Ou plutôt אִ-זִּא-לֵאֵר.

et ^אנין־נא בא־אִי. La première est formée de כִּי «terre» et בא «couplant»; la seconde de נִתֵּן «totalité» avec désinence נא, et de בא augmenté de la désinence אִי. La construction du régime avant le verbe n'est pas inusitée en assyrien, par exemple אִיר כּוּסַאֲמָן (T. 149, 41) «qui détruit la ville»; comparez l'hébreu אָרַם אֶבֶל (Ezéchiel XIX, 6) «il dévora des hommes». Toutefois l'ordre contraire, verbe-régime, est beaucoup plus fréquent. La différence de construction entre les deux rédactions prouve seulement leur indépendance réciproque; mais, comme on le voit, la construction hiératique n'est pas en contradiction avec la syntaxe assyrienne.

Le pronom de la troisième personne, masculin singulier, est שֵׁר (sémitique רוּא, רוּ) en assyrien et אִי־נִי en hiératique. Cette dernière forme, contractée en une syllabe, donne naissance à la particule אִין, préformante verbale qui répond à l'î (אִי) démotique: אִין־אֲנִי = אִירְתֵּאֲנִי (T. 13, 5—6).

La lecture אִוּוּךְ de l'idéogramme 472 est l'abréviation de l'assyrien אִוּוּכִי, racine רִוּךְ «frapper, tuer». Ce sont visiblement les mêmes démons que l'auteur de Job mentionne sous la dénomination de מְמִיתִים (xxxiii, 22) «qui font mourir».

L'adjectif «mauvais» peut se lire à la fois שֵׁנָא (r. שֵׁנָא «haïr») et לִמְנָא (cf. hébreu לִוּן «murmurer, être mécontent» et arabe لَوْن, au fig. «être inconstant, versatile»). Ce dernier vocable est mieux constaté que l'autre. L'assyrien emploie encore le mot חֻלּוֹ (hébreu חוּל «profane») dans le sens de «mauvais»; d'où l'hiératique חוּל.

Les mots רִי־וֹת «trouble» et רִי־וֹ «ont troublé» peuvent se lire רִי־וֹת et רִי־וֹ (r. רִלַח), mais l'existence de la racine רִוּח est prouvée par la forme אִירְחָא. En hiératique l'idée de «troubler» se rend par le phonogramme composé אִרְרִי א qui sera expliqué plus loin. Notons que la rédaction hiératique a négligé le relatif שֵׁמ et que le lapicide a oublié l'idéogramme אִן־נָא qui répond au démotique אִנוּ, אִנוּם «Anou» au fig. «dieu, ciel» précédé de son abrégé אִן, qui est le déterminatif usuel de la divinité.

Lignes 5—8. Le dieu de la mort, נִאֲמַרְרִי, (la racine מַרַר signifie en éthiopien «couper, amputer, égorger») dont l'hiératique נִאֲמַרְרִי n'est que l'abréviation, rappelle le פְּכוּר מוֹת de Job (xviii, 13) et le מְלֹאךְ הַמָּוֶת des Rabbins.

L'hiératique תוּר qui est la racine sémitique תוּר «retourner, revenir» ne doit sa signification de «petit» qu'au jeu de synonymes et d'homophones si fréquent dans la cryptographie assyrienne: comme l'idée du verbe תוּר s'exprime aussi par la racine sémitique commune,

סחר, avec laquelle la racine assyrienne צחר (= sémitique צער, ויזר) «être petit» est presque homophone, cela suffit pour faire attribuer à l'idéogramme הור la signification de cette dernière racine. L'emploi de «petit» dans le sens d'enfant, fils, est toute naturelle; le mot propre assyrien est מארו. Cf. l'arabe مرأ «homme» et l'araméen מאר ou מר «seigneur».

Pour exprimer l'idée de נאראם (ר. רום) «élévation, hauteur, majesté», l'hératique emploie le composé כיראבא (endroit — hauteur), augmenté de la finale אֵי=מאל; le premier élément, כי, n'est pas indispensable.

De la désignation de Bel, אֵין-כית-לאַל, le premier élément אֵין est un idéogramme signifiant «seigneur» (בעל = בֵּילו), les deux autres éléments, qui sont polyphones se lisent לֵיל-לוֹ et présentent le déguisement cryptographique du nom des démons לילו, les לילין des hébreux. Bel était considéré comme le chef, ou plutôt le vainqueur de ces génies malfaisants, de même que Maroudouk était censé le seigneur des Oudouk. La syllabe לאַל (= לוֹ) est souvent omise.

Je ne comprends pas le sens de l'élément אֵין dans le composé hiératique אֵין-רו-אור, qui désigne l'idée de naître, les deux autres signifient «entrer - sortir». Peut-être אֵין est-il une simple copule. L'expression démotique אילירתי est pour אילירתי (ר. אילירתי).

L'épouse de Bel, Belit, porte en hiératique le nom de dame (נין) de la terre (בי) grande (גאל), c'est-à-dire du monde souterrain des morts. L'Hadès est infiniment plus vaste que la terre des vivants. Une agada talmudique déclare que la terre est relativement aux Enfers comme le couvercle comparé à la marmite qu'il couvre כל העולם בלו). בכיסי קרה לגידינם. Pesachim 94 a). La syllabe כית qui suit le nom de la déesse dans la rédaction hiératique répond au démotique אֵין aussi bien comme indice du génitif que comme pronom relatif «celui qui, ce qui, ce que». Sa position après les mots qu'il détermine est due à la nécessité de la distinguer du substantif בית «abîme, averse».

Lignes 9—11. L'hératique אֵין-נא «hauteur» est pris adverbialement «en haut», dém. אֵיליש (ר. אֵילה=אלא).

L'expression hiératique גור-רו-איש (déguisement du démotique פרוש=ברש) (ר. גורש) «couper, briser» signifie mot-à-mot «les forts ils brisent»; la rédaction démotique n'exprime pas le régime et dit seulement אֵיקצרו «ils brisent, détruisent». אֵין est une particule explétive marquant la césure; elle s'omet souvent et se fait rarement représenter en hiératique.

L'adverbe ^{שפ}לִישׁ (r. ^{שפל}) «en bas» s'exprime en hiératique par כִּי־תַא «terre — dans ou sur»; le sens propre de תַא est «base»; le fondement de la terre s'écrivait כִי תַא. Il indique à la fois le point de départ, אִישְׁרוֹ «de, depuis, à partir de» et le point d'arrivée אָנָא «à, vers»; אִישְׁרֵי «jusques», אִישְׁנָא «dans, sur»,

כַּרְא accusatif de כַּרְו «mur», l'hébreu קֶר «jetée, bastion» est le type de l'hiératique באַר.

אִידֹ, aoriste de אִירָא (יְרָה) ou נִירָא (נִרָה) «jeter bas, renverser».

Lignes 12—13. אִי־נִי־נִי «eux, ils» est le pluriel formé du singulier אִי en répétant trois fois la syllabe essentielle; c'est ainsi que אִן «dieu» peut faire au pluriel אִן־אִן־אִן; le démotique שׁוֹנֹנֹ a son analogue dans l'araméen הַוָּן; les autres langues sémitiques ont un מ pour désinence.

L'hiératique בִּים־מַא «produit» vient de בִּימְתִי «famille» (Cf. arabe כִּימָה «tas, monceau, accumulation»); le démotique כִּינֹתָ a pour racine בָּנָא «construire, faire, produire».

Le nom de l'enfer אִירַאֲלִי (Cf. hébreu עֲרֵלִים «morts») se paraphrase en hiératique אִי־כֹר־בַּאת «maison du pays de la mort ou des morts»; le nom du cimetière en hébreu moderne est בַּיִת הַחַיִּים «maison des vivants», euphémisme pour בַּיִת הַמֵּתִים «maison des morts».

שִׁי־אִישׁ signe du pluriel est composé des syllabes מִי־אִישׁ signifiant «collection-tas» et remplace ici en cette qualité le verbe «être» et le pronom de la 3. pers. pl. régime direct: שׁוֹנֹתֵי «eux».

Lignes 14—15. Les verbes שַׁנַּם (talm. שַׁעַם) et צַכַּר (hébreu צַפַּר, ar. זַכַּר) «crier, hurler» sont paraphrasés en hiératique par les idéogrammes רִי «annoncer», פַּאֲלֵ (r. sémitique פֶּלַא) «passer, répéter» doublés et précédés chacun du déterminatif כַּאֲ «bouche»; le doublement marque l'intensité de l'action.

Lignes 16—17. אִישְׁמַתָּ «venin, colère» vient de חַמָּה־אִישְׁמַתָּ «être chaud», d'où l'hébreu חֲמָה «venin, colère»; l'hiératique כַּאֲ־בַאת «bouche — mort» paraphrase cette idée.

Le fiel ou la bile, en assyrien כַּאֲרַתֹ (héb. מַרְרָה, מֶרַח) a pour idéogramme צַי qui semble présenter l'abréviation de צַיֵרֹ «serpent», et correspondre au מֶרֶךְ sémitique qui désigne à la fois le fiel et le venin.

Dans le style mixte on exprime le pluriel «dieux» en accolant l'idéogramme אִן à l'indice du pluriel מִישׁ; dans le style pur on emploie invariablement אִן־רִי־נִי, prononcé *Dingiri-e-ne*. אִן־רִי־נִי vient de la racine דְּנַר qui, en assyrien, a le sens de «secourir»; dieu est le secourable

par excellence. La terminaison אֲנִי marque le pluriel; c'est l'altération de la désinence assyrienne אני (ar. ان , éth. אן), comme dans אני סאראני «les rois», אני אלני «les villes» etc.

Lignes 18—19. אומר=אור=מו , héb. יום «jour»; le *yod* première radicale devient א en assyrien.

ראבותום semble être un pluriel; l'accord en genre et en nombre entre le nom et l'adjectif ne se fait pas toujours en assyrien,

L'idéogramme אן=אִי (prononcé שאמי) «ciel» est propre au style mixte, l'hiératique pur omet naturellement le complément phonétique אִי .

אשורני est l'aoriste *qal* de נשר qui a entre autres le sens de «tomber, s'élaner». Cf. l'hébreu postérieur $\text{אילן שבישר פירותיו}$ «l'arbre qui fait tomber ses fruits». Cette idée est exprimée en hiératique par l'idéogramme באר (représentant les racines apparentées פרר , ברא , פרס , פרץ etc. «séparer, briser» etc.) «séparer» précédé du déterminatif ישו=קאת (de קאתו) «main, force, endroit». littéralement: séparation de l'endroit.

Lignes 20—21. Le hibou ou la chouette (אישבו = héb. נישפה , r. נישב , נישף) était l'oiseau des déesses assyro-babyloniennes, c'est ce qu'on induit du nom hiératique de cet oiseau, גין-בול-בול-חי , mot-à-mot: Dame-telle-telle-oiseau». La chouette est aussi l'oiseau de Minerve.

L'idéogramme איר procède de אירו , synonyme de ארו et de אלו «ville», cf. l'hébreu עיר et ער .

Dans בארית נאנא on a un nouveau phonogramme pour rendre l'idée de שגם «faire du bruit, vociférer, hurler». Il signifie mot-à-mot: bouche (בא) — émission ($\text{רית} = \text{כס} = \text{לאך}$ etc.) — passer — passer».

Lignes 22—23. א ארי «troubler», veut dire 'mot-à-mot «eau (א) — courant (ארי , altération de $\text{ארו} = \text{הב. אר}$).

A l'expression démotique אלתי «dame, épouse» répond dans la rédaction hiératique אן דו כו אורידא dont les deux derniers éléments signifient «faire sortir, produire», mais l'incertitude de la lecture des syllabes אן דו ne permet pas d'analyser la première partie.

Lignes 24—25. La lecture hiératique du groupe כאר=באת répondant au démotique אילו (arabe عالي) «haut, élevé», nous est inconnue, mais le complément בא prouve qu'elle se termine par un ך . Comme substantif, ce groupe signifie דורו (= héb. דירה , arabe دار) «château» et מירו (héb. בת , aram. מרתא) «mort». L'élargissement de l'idée de «château» en l'idée plus générale de «hauteur» se conçoit

aisément; celle de «mort» repose vraisemblablement sur l'analogie graphique de כָּא־בָאָת. Pour נוֹשׂוּר = dém. נוֹשְׂרוּ «poutre», comparez l'araméen כְּשׂוּרָא «poutre», l'hébreu נוֹשַׁר et l'arabe نَوَّار «pont»; le complexe cunéiforme est formé de la syllabe נוֹ «force» insérée dans la syllabe כָּא־ «demeure».

La racine רָפַשׁ a en assyrien le sens de «dimension, étendue», de là l'adjectif רָפִישׁוּ (f. רָפִישָׁתוּ) «vaste, large, étendu» et le verbe אִירָפִישׁ «il étend, élargit, multiplie». Son correspondant hiératique מֹא־לִי־מֹן (mot-à-mot: endroit haut, vaste, étendu) se lit par un mot qui se termine par un ל, comme l'indique le complément לָא.

אֲנִי pl. אֲנִי ou אֲנִי «flot, courant roseau, couronne» se compare d'autant plus facilement à l'hébreu אֲנַם «lac, étang, ruisseau, roseau» que le מ, confondu souvent avec ו dans la prononciation assyrienne, tend à disparaître de la racine, comme par exemple dans לָא אֲמָרִי «invisible» pour לָא אֲמָרִי. Le synonyme אֲמָתוּ (cf. héb. p. אֲמַת הַמַּיִם «canal, conduit d'eau») est le type de deux formes hiératiques: אֲמִ-מֹת et אֲמִ-י.

La syllabe כִּים «production, œuvre» se lit aussi תּוּם (heb. תְּאֻמִּים «joints, jumeaux») et דִּים «ressemblance, forme, conformité» (héb. דִּמְיוֹן); placé après le nom, elle sert de particule de comparaison et correspond au démotique כִּי־מָא ou כִּי (héb. כִּי, כִּי־מָא).

אִישׁוּר «ils ébranlent» a pour racine שׂוּר ou שׂוּר, type de l'idéogramme שׂוּר, שׂוּר, שׂוּר dont il a été question plus haut. Dans le correspondant hiératique נִי-אוּל-אוּל-נִי on distingue le préfixe נִי raccourci et modifié de אִי-נִי, l'idéogramme אוּל (de אוּל «éloigner, écarter; non») et la terminaison נִי apocopée de אִי-נִי.

Lignes 26—27. Le signe בִּית (de בִּיתוּ «maison», héb. בֵּית) se lit aussi אִי (héb. אִי «île, contrée habitée»); cf. arabe אָו «demeurer, habiter»; cette lecture rare est surtout usitée en hiératique.

עֵשֶׁת (heb. עֵשֶׁת «pièce massive»¹) «base, fondement» sert aussi

1. Dans le Mischna, עֵשֶׁת «pièce de métal natif» est opposé à חֶרֶדָה «gâteau de métal fondu» (*Kélim* 11). La pièce forme l'unité fondamentale du calcul commercial, de là עֵשֶׁתוֹת, עֵשֶׁתוֹנוֹת, עֵשֶׁתוֹת, «calculs, spéculations, projets», תִּחְעֵשֶׁת «se raviser» et עֵשֶׁתִּי (pour עֵשֶׁתָּה ou עֵשֶׁתָּא) «un» dans עֵשֶׁתִּי-עֵשֶׁר «onze». En assyrien

on a אִישְׁרֵתִין (אִישְׁרֵתִין) «une fois», אִישְׁרֵתִין «premièrement», אִישְׁרֵתִין «la fois» etc.

de préposition : «de» ; le correspondant hiératique הַ indique comme postposition le sens général de tendance et rend à la fois nos prépositions «de» et «à, dans».

Le signe דִּישׁ représentant la préposition אֵן «à, vers» est propre à la rédaction démotique ; en hiératique on emploie à cet effet le phonème כִּי postposé, phonème qui, comme nom, a entre autres sens celui de «demeure, habitation».

$\text{אִתְּאֲנַחְלֵאֲתָאוּ}$ est l'aoriste iftanaël de פָּלַח ou בָּלַחַת «passer, traverser, franchir» ; son correspondant hiératique פָּאֵל est connu.

Lignes 28—31. L'idéogramme $\text{כָּאֵל}=\text{אֵיק}$ précédé du déterminatif אֵיץ (de אֵיצוּ , héb. עֵץ) «bois» désigne la porte, דְּאֵרְוֹ (héb. דְּרֵקָה), mot-à-mot «fermant, empêchant» ; le verbe כָּאֵל se trouve dans le verset démotique.

נִי , idéogramme de négation répondant au démotique אֹל , לֹא «non, ne» ; il influe sur la voyelle du préfixe verbal אֵין , laquelle pour éviter la diphthongue *oui*, se change en אֵן .

אִיכָאֵל dérive de כָּאֵל «empêcher, arrêter», racine qui a le même sens en hébreu. — עֲוֹנוֹתֵי affecte l'enclitique ת qui revient par exemple dans le sabéen הַמַּת «ces» et dans l'éthiopien *weetu* «lui», *emüntu* «ils, eux».

בִּידִילו , en hiératique שׁוּ-רִישׁ (avec le déterminatif אֵיץ) désigne le verrou, cf. syr. כְּלֵא . — אֲוֹתָאוּ vient de תָּוַר «revenir, retourner, reculer».

Lignes 32—33. צִירו «serpent» est le type de l'hiératique צִיר . Cf. le sémitique צָרַע «piquer, mordre» d'où l'hébreu צָרָעָה «guêpe».

אִתְּאֲלָאֵל , aoriste tafël de אֵלֵל «jeter, ébranler, lancer». Le gal אֵלֵל (pour אֵאֵלֵל) «j'ai jeté» אֵלֵלוּ «ils ont jeté» est très fréquent dans les textes historiques. Cf. l'hébréo-araméen עָלֵל «jeter, renverser» d'où עֲלֵעֹלָא «vent fort, ouragan». Aux versets 24—25 on a vu déjà le parallélisme de l'hiératique אֵל (אֵלֵל r.) et du démotique אִשְׁוֹר , racine שׁוּר , סַר ; ici on observe le même parallélisme, mais dans un ordre inverse : hiér. שׁוּר , dém. אֵלֵל . Cet échange de racines entre les deux rédactions prouve d'une façon irréfragable leur unité d'origine. Pour la préformante כִּי dans $\text{כִּי-אֵין-שׁוּר-שׁוּר-אֵי-נִי}$, voir l'introduction.

Lignes 34—35. צִאֲרָא (אֵיץ) est déformé du terme צִיר = héb. צִיר «gond». Notons que la paranomasie de צִירֵי et צִירֵי disparaît dans la rédaction hiératique.

אֵים (de אֵמַח «espace») désigne entre autres phénomènes atmosphériques le vent ou l'ouragan : שְׂאֵרו , heb. שַׁעַרָה , סַעַר .

אִי־קִי. La racine וִקַּח, rend l'idée d'un mouvement précipité tel que souffler, courir, fondre, couler; son dérivé direct est וִיקָא, aram. וִיקָא «vent». L'expression hiératique וִא־ל־רִמָּא vient du démotique וִא־ל־רִמָּא = סִמִּל־רִמָּא, שִׁמֵּל־רִמָּא «verser de l'eau, arroser, asperger», aram. וִלָּח.

Lignes 36—37. L'idéogramme רִמָּא (de רִמָּא «semblable, parent rapproché») désigne spécialement les époux sans distinction de sexe; dans ce passage, il s'agit de la femme, אִשָּׁת, אִשָּׁתָּה heb. אִשָּׁתָּה.

אִרִּי procède de אִרִּי «corps, peau» (héb. עוֹר), au propre «nudité»; il correspond au démotique אִרִּי, אִרִּי «partie nue du corps, sein» qui dérive de la racine אִרִּי = aram. עִרְמַל «être nu».

אִרִּי, idéogramme de l'homme, vient de אִרִּי «homme libre» héb. בֶּן הַחַיִּים.

L'idéogramme כִּית qui suit אִרִּי aux lignes 36 et 38 est la particule du génitif = אִי non exprimée dans la rédaction démotique; la rédaction hiératique néglige à son tour la syllabe רִמָּא, équivalent de la préposition démotique אִי = אִינָא «dans, de».

La préformante verbale בִּא־רִמָּא amène le changement de אִי en אִי. — La restitution אִי est fort hypothétique; אִי-כִּי est pour אִי-כִּי. — אִי אִרִּי a pour racine אִרִּי (arabe رَاف) «séparer, éloigner».

Lignes 38—39. L'orthographe וִי אִיב «genou», dém. בִּירְכוּ (héb. בִּרְךְּ) prouve que l'idéogramme se lit dans ce cas אִיב, attendu

que le complément אִיב se prononce אִי. Ce complément est ordinairement supprimé.

La racine assyrienne תִּבַּא (cf. ar. تَبَعَ «suivre») signifie «voler, courir rapidement», au šafēl: «faire voler, enlever soudainement». En hiératique, le mouvement rapide est exprimé par וִי qui procède de וִי אִי ou וִי אִי «commotion, souffle», héb. זָעַע «trembler, frémir», ar. دَعَى «dévier».

Lignes 40—41. J'ajoute רִיִּן d'après le passage parallèle T. 18, 7—8. Cet idéogramme dérive du substantif רִיִּן «force»; la racine רִיִּן figure aussi dans le charme talmudique דְּנִי דְּנִי (Schabbat p. 20) que les commentateurs expliquent par רִיִּן הַתְּבוּיָה «que les tonneaux soient forts». Le correspondant hiératique est אִי־לִי = אִי־לִי «qui n'est pas contraint au travail, homme libre». Cf. ar. עִמַּל «être désœuvré».

Le signe transcrit אִי־רִי se compose d'un caractère qui est peut-être l'altération de לִי dans lequel sont insérés les signes אִי־רִי. Il y a

lieu de croire qu'il s'agit d'un endroit ou s'effectue l'enfantement ou la génération, de la chambre nuptiale. Cette considération semble corroborée par le terme assyrien אִכּוּתוּ qui rappelle visiblement l'hébreu יָחַם «être en chaleur, concevoir» (Genèse xxx, 41. Psaumes LI, 7). Dans le passage cité ci-dessus, où il est question de la femme libre, on trouve le terme analogue אִבּוּרוּ = héb. עֲבוּרָה «grossesse».

אִבּוּרוּ, safel de אִבּוּרָה, héb. יָצָא «sortir»; son équivalent hiératique תּוּל־דּוּ signifie mot-à-mot «enlever — aller».

L'hiératique אִבּוּרִי doit être une particule pléonastique aisément négligeable, puisqu'il disparaît dans un passage analogue (T. 80, 3—4). Est-ce la copule אִבּוּ suivi d'un complément phonétique indiquant une lecture anormale?

קוּל, est l'hébreu קוּל «voix, son»; le correspondant hiératique נִאֵרֵיִבּוּרָה veut dire mot-à-mot: «qui bruit fait». Le sens de כּוּרֵי est d'autant plus difficile à déterminer qu'il est passé dans la rédaction hiératique. Dans les versets que je viens de mentionner, il répond à l'idéogramme לִבּ ou לִבּ, lequel signifie tantôt «musique» (?) tantôt «rebelle, mauvais» (סִאֵרֵי D. A. L. p. 18 n° 191). En partant de cette dernière acception on pourra comparer le talmudique כּוּרֵי ou כּוּרֵי «laid, déplaisant, désagréable». Quoi qu'il en soit, il ne faut pas le confondre avec son homophone כּוּרֵי qui signifie «pur» (T. 98, 61.).

אִבּוּרֵי «derrière, après» vient de אִבּוּרָה = héb. יָרֵךְ «cuisse, fémur».

La lecture אִבּוּרֵי du signe composé de תּוּס־צִאֵבּ est probablement du à une racine אִבּוּ = עֲקַר, de laquelle dérive le mot assyrien אִבּוּרֵי «fondement», au fig. «décision». Cf. hébreu יְסוּד qui a également ces deux significations. On lit dans une dépêche assyrienne (IV R. 54, 60, 61.)

אִבּוּרֵי אִבּוּרֵי אִבּוּרֵי «cette décision sera permise (= talm. שָׂרִי «permis») c'est-à-dire «approuvée par le roi». — La terminaison אִבּוּרֵי est à la fois le suffixe de la troisième personne du singulier et l'indice de l'adverbe, sur l'analogie du démotique אִבּוּרֵי, אִבּוּרֵי qui remplit cette double fonction; le correspondant stricte de אִבּוּרֵי אִבּוּרֵי serait אִבּוּרֵי אִבּוּרֵי «par derrière», mais on sait que les deux rédactions sont loin d'être le calque littéral l'un de l'autre.

1. M. Lenormant (L. E. S. C. p. 150 note) compare אִבּוּרֵי à l'hébreu אִבּוּרֵי «lettre, missive, dépêche»; il oublie que le mot hébreu est d'origine perse (Voir Hesychius s. v. *Angaros*). Autant vaudrait trouver une parenté entre l'allemand *gerieth* et le français «guérite». Le talmudique אִבּוּרֵי vient de la même source

L'hiératique **איש-סא** signifie «attacher, nouer», démotique **ראבאסו** (r. רבם. Exode. xxviii, 28); l'élément **איש** paraît faire l'office d'un déterminatif, attendu que **סא** représente souvent à lui seul cette signification.

L'idéogramme **שישו** répondant à **שניו** «ce sont eux», est omis dans la rédaction sacerdotale.

II

Lignes 44—45. En hiératique le substantif **דאר** est souvent accompagné de deux signes se lisant **אורולו** ou **אירלו**; cette lecture vient de **אורולו** «mortel»; nous connaissons déjà la racine **ארל** = **ערל** par le nom du pays des morts, **ארלי** (l. 13).

ריאום «conducteur, pâtre, berger, (= héb. רועה) seigneur» s'écrit aussi **ריאום**, **ריאום**, **ריא**; la racine **ראא** (=sém. רעי) signifie «conduire, amener, transporter». L'équivalent hiératique est **סיב**. Après ce titre devait venir l'impératif «sois», mais le rédacteur l'a supprimé, ainsi que cela arrive parfois dans la poésie hébraïque.

La séparation des mots qui suivent présente de sérieuses difficultés; cependant la lecture **צירתיאו ראלתא** me paraît la plus vraisemblable **צירתיאו** = **צירתו** (cf. נאביאם et נאביאם) donne l'idée de «monticule, hauteur». D'après l'usage sémitique, la locution «hauteur de la porte» peut vouloir dire: porte haute, c'est-à-dire solidement assise sur un rocher. L'expression hiératique **כירכין** mot-à-mot «ferme-ferme» (r. כון) conduit à la même conception. Remarquons seulement que le terme cryptographique est précédé du déterminatif **או** et suivi de la terminaison **אל** variante purement graphique de **א**.

Lignes 46—47. Le changement de **ני** en **נא** dans l'hiératique **איר-נא** (prononcé **דינגיר-נא**. Voir l. 14—15) est du à l'attraction de la syllabe précédente: **נא**. Notons la variante **אן-אן-נא** «ses dieux».

Les trois syllabes **כו פאת כו** offrent un exemple remarquable de l'agencement de la cryptographie assyrienne. Le premier **כו**, qui, en vertu de sa position, est un substantif, signifie d'abord **שוכאת** (r. **אשב**, **אשב**) «résidence, habitation, demeure»; puis, grâce à la loi de l'homophonie, équivalant également à **צובאת** (r. **צבת**) «vêtement, habit»; enfin, comme particule postposée, il dénote la tendance vers un point fixe et rend la préposition **ריש** = **אנא** «à, vers, par» etc. Voir plus haut aux lignes 26—27.

Le mot-à-mot de **כו פאת** est «vêtement de devant» (**פאת** vient de **פאתו** pour **פאתו**, forme féminine de **פאתו**, héb. פָּיִם «face, devant») et répond au démotique **כורמאתו** «manteau (?)». Cf. héb. גְּלוּמִים, aram. נְקִימָא «couverture, manteau».

(ש) אִצְבָּאוּ (ש) peut être un singulier ou un pluriel, car la désinence ו est la même pour les deux nombres, mais la terminaison אִצְבָּאוּ du verbe parallèle hiératique indique le pluriel, et cela est conforme à la variante de K 3255 qui porte אִצְבָּאוּ. Ceci se comprend aisément car chaque homme a dans son intérieur deux divinités, mâle et femelle, qui par leurs exhortations salutaires, cherchent à le retenir dans la voie de la vertu.

L'idéogramme רִיב, écrit לו, signifie «bœuf (assyr. לוֹא — אלבו, héb. אֵלֶף), bétail (= ar. رَايَة «bête de somme»)»; comme verbe il a le sens de «acheter, prendre, saisir». Cf. héb. מְקַנֶּה «bétail» et מְקַנֶּה «achat». Le complément בא est devenu בי pour s'harmoniser avec אִישׁ.

Dans les versets qui suivent, sont énumérés divers êtres qui peuvent avoir une influence quelconque sur la production de la maladie. L'interprétation du texte est difficile à cause de notre ignorance des notions mythologiques auxquelles il fait allusion et spécialement à cause la polysémie des idéogrammes et du mauvais état de conservation de plusieurs lignes. Les remarques suivantes suffiront jusqu'à nouvel ordre.

נִאֲמַרְתָּ לִּי דֵּם. לִיבְשִׁי «qu'il soit» se compose de נִאֲמַר (se lisant aussi רִי = לו (héb. לִי «si, puisse-t-il être ainsi!») «que» et de לִי (altération de מִינֵי ou מִינִי «quoi, ce que») indice du verbe être.

L'idéogramme compliqué de «roi» se compose des signes נִאֲמַר «grand-homme», mais une glose massorétique ordonne de lire אֲמַרְנָא «homme grand» conformément à la syntaxe assyrienne, d'après laquelle l'adjectif suit le nom. Aussi quand il y a un complément phonétique, celui-ci est אֲמַר comme l'exige la finale du premier signe, et non נִאֲמַר comme l'exigerait celle du deuxième. La croyance que les diverses espèces de démons sont gouvernées par des rois appartient aussi à la mythologie hébraïque. Pour les détails, voir le 2e volume.

Tous les termes démotiques correspondant à נִאֲמַרְתָּ, נִאֲמַרְתָּ, נִאֲמַרְתָּ sont connus, ce sont אֲמַרְתָּ, אֲמַרְתָּ, אֲמַרְתָּ. La signification exacte de ces mots est obscure, à l'exception du dernier qui signifie «preneur, possesseur». Il en sera souvent question dans la suite.

Après les rois des démons terrestres (?) viennent des personnages humains: נִי-נִי «une jeune fille», אִמַּם «une mère», אִשִּׁי (mot-à-mot eau-œil) «une pleureuse», אִישׁ «un homme».

Suit une série d'êtres mythiques, la plupart aériens, ayant à leur tête l'Oudouk méchant. Parmi les idéogrammes qui les dé-

signent, nous connaissons $\text{VI-איבדא} = \text{ארבא}$ «les quatre régions» et $\text{אוכו איבורום} = \text{אוד-שו-אוש}$ «jour nuageux»; la quadruple répétition des derniers idéogrammes me fait supposer une énumération de nuages venues des quatre régions du ciel.

Cette partie finit par une dernière énumération d'êtres dont on devine difficilement le caractère à cause de la variété des significations propres aux signes.

J'ignore le sens exact de נא-אן-רני qui se répète quatre fois aux lignes 62—65, bien que le sens de chacun des idéogrammes soit connu. La même obscurité plane sur le groupe ני qui revient quatre fois et sur le composé נא-ר-אנ-נא qui figure à la ligne 1 de la 2e colonne. Le reste peut être expliqué avec une certaine vraisemblance.

Ligne 66. ליב , (de ליבו , héb. לֵב «cœur, milieu») «cœur» composé avec $\text{נא} = \text{נאר}$ «faire», désigne peut-être le courage, l'intrépidité dans la bataille. רנך-א «qui tient, possède» sert à former des adjectifs, ainsi que l'hébreu כַּעַל et l'arabe رِي . Il s'agirait d'hommes lancés pour attaquer l'ennemi.

Le signe נא a le sens de «lait» et l'idéogramme נאך (de נאך «couler, faire une libation») veut dire «boire»; la préformante באדא ou plutôt רא dénote le causatif «faire boire, abreuver». On abreuve de lait les faibles et ceux qui sont fatigués afin de restaurer leurs forces; il est à supposer que le composé ני désigne des personnes en cet état.

Ligne 67. כא-צאב (dém. צאלרו , ראראו «combat») mot-à-mot «bouche, voix — guerrier (= héb. צבא , éth. צִבְאָ) se lit ט (de טאא , éth. טוא «combattre, vaincre»). Il m'est impossible de préciser l'objet que désignent les mots «qui possède ce qui est dans la bataille». La potion administrée n'est plus le lait mais le petit lait, נא , mot-à-mot «eau de lait».

Col. II. Ligne 1. Le commencement est inintelligible. A cet endroit il s'agit évidemment d'un onguent fait avec du beurre, ני-נא , mot-à-mot «le gras du lait», dém. רזיכירו , héb. רִמְיָה ; cette substance est ordinairement désignée par ני-נן dont le sens primitif paraît être «huile ou graisse de poisson». La friction est indiquée par le composé סך-לאם «frotter, frictionner» (mot-à-mot «étouffe-approcher»); son correspondant démotique est באשאשו (T. 128, 50).

Ligne 2. Le groupe נא שאח ני רנך «celui qui possède (רנך) l'eau (נא) de flamme (ני שאח = ליאבו , héb. לֵב . T. 6, 23—24) ne

donne pas une notion bien claire. Il ne s'agit certainement pas d'une boisson chaude ou enivrante, mais peut-être d'une sueur ardente produite par la fièvre. Pour faire disparaître l'inflammation, les médecins babyloniens faisaient usage, à ce qu'il paraît, de compresses de lait. Cela semble résulter du membre de phrase «sur sa nudité, אור-רא-נא (כּו) du lait (גא) il fait mettre (בא-דא-אין-כו)».

III

Lignes 2—3. On peut douter si le nom du démon de la douleur, אשאכו, vient de אשק identique à la racine hébraïque עשק «violenter, faire violence» ou bien de שקק, racine qui signifie «briser» en arabe. L'une et l'autre de ces étymologies répondent bien au sens de l'hiératique איר-פא, littéralement «force» (איר = héb. יד «main, force») — abattant (פא=ראת, r. רתת «abattre»).

כאמיר «serment» vient de אמא, racine usitée également en araméen avec le sens de jurer; en sabéen elle a la forme נמי. Son correspondant hiératique שאקרבא ou סאקרבא, tout en offrant le rébus «tête de שאקו de «sommets, hauteur» (בא. Cf. col. I, 1)» n'est pourtant autre chose que le démotique שאקבו (racine sémitique שקב, שקב, סקב, סקב) «coup, mal, nocuité, nuisible». Cf. talm. סקבא «mal, fléau, plaie» et סרקב «faire une blessure, blesser».

Les maux qui affligent le monde terrestre sont personnifiés sous le nom de «dieux אן) gardiens אן-נו-נא ou אנונא) de la terre basse, de l'abîme (בי, hiér. p. אנוו ou אנוו) signifie en assyrien «garde, observation»¹ (T. 53, 35) et «affliction, deuil». Cf. héb. p. אַנְיָה «deuil, affliction», ar. אַנְיָה «gémissement».

אשאמיכא 1° p. sing. šaphel de la racine אמא avec suffixe de la 2° p. sing., «je t'adjure». On peut aussi lire אמתמיכא «je te rappelle» forme paël de la racine תמא «se souvenir, se rappeler». La première traduction se recommande par l'usage éminemment sémitique de joindre le nom au verbe de la même racine, comme par exemple : héb. קאל קולא «jurer un serment» pour «jurer», ar. קאל קולא «il a dit un dire» pour «il a dit». La seconde est plus en accord avec la rédaction hiératique גאך-פא, littéralement : «qu'il se rappelle»; le suffixe régime est ordinairement négligé. Notons que la rédaction sacerdotale offre encore l'adverbe שאק-תול-בי «hautement» mot-à-mot «tête (שאק) — hauteur (תול) r. (תלל) — lui (בי) désinence adverbiale répondant au dém. ש, abrégé de שו «lui, son, sa») dont il n'y a pas trace dans la rédaction démotique; cela prouve de nouveau l'indépendance réciproque des deux rédactions.

¹ Sémitique ענן.

L'idéogramme פֶּא se compose de שי רו, signes qui, pris à part peuvent signifier «vue ou attention — fixer». La lecture פֶּא est empruntée à l'idéogramme פֶּא qui répond à זִכָּרוֹ (héb. זָכַר «mâle, serviteur» homophone de זִכָּרוֹ (héb. זָכַר) «souvenir, mémoire». On trouvera plus loin de nombreux exemples de ces sortes de jeux de signes.

Les lignes 5—6 sont la répétition des deux lignes précédentes, il y seulement un mot de plus, c'est le mot לִי־מִנּוּ ou שִׁנּוּ en démotique et הָאֲר־חֹל־אִיק en hiératique qui signifie «méchant, malfaisant». Ce dernier composé veut dire littéralement «homme — mal — portant».

Lignes 7—8. דִּיה אִדְרוּ, nom et verbe de la racine דָּחָה «approcher, serrer de près, attaquer», héb. דָּחָה «pousser». En hiératique cette idée s'exprime par le signe דִּי qui se lit aussi דִּיה. Pour les préformantes בּו־אִין־נָא, voir l'introduction.

מֶאֲרִצִּי = מֶאֲרִצִּי, cas oblique de מֶאֲרִצִּי «malade», ar. مَرِيضٌ «malade, valétudinaire»; l'hiératique מֶאֲרִצִּי sera expliqué plus loin.

תֶּאֲדָרִי, 2e p. sing. gal de דָּחָה, «tu presses». Le correspondant hiératique תֶּי, qui avait la première fois מֶאֲל pour désinence, a cette fois נָא, et l'on en trouvera plus loin d'autres encore; la variété des désinences semble indiquer diverses lectures.

Lignes 8—10. Le sens de ce verset qui forme le refrain ordinaire des formules magiques a été méconnu jusqu'à présent d'une façon vraiment incroyable. La traduction la plus usuelle est: Esprit du ciel souviens t'en, esprit de la terre souviens t'en! Tout récemment M. Lenormant, voulant rendre la phrase plus claire, l'a traduite: «Esprit du ciel conjure, esprit de la terre conjure». Cette version est linguistiquement inférieure à la première, car ni l'idéogramme פֶּא ni la racine תָּכַח, au gal dans לִוְרֶאֱמַתָּה, ne signifient «jurer» et encore moins «conjurere», verbe qui exigerait la forme paél ou šaphel. Mais ces traductions ont le double défaut d'attribuer, d'une part, le sens de «esprit» au mot נִישׁ, de l'autre, de prendre ce nom pour le sujet du verbe תָּכַח. L'une et l'autre de ces suppositions sont inadmissibles. Tout d'abord, נִישׁ, état construit de נִישׁ «élévation» (r. נִישָׁ) n'a rien de commun avec l'esprit; il désigne uniquement l'élévation de la main qu'on exécute en priant ou en prêtant serment et, par synecdoque, la prière et le serment eux-mêmes. Aussi trouve-t-on souvent l'expression נִישׁ קִאֲתִיָּה «l'élévation de mes mains» pour dire «ma protestation, ma prière fervente» tandis que נִישׁ אֵן désigne la promesse, la serment fait en invoquant les dieux comme témoins. On lit ainsi: אִרִּי נִישׁ אֵן־נֶאֱל־מִישׁ אִישׁ־אִכִּוּרִישׁוֹמָא (Asb. 264, 42). «Je

lui ai fait conclure un pacte et prêter serment par les grands dieux*.

En second lieu, les mots $\text{נִישׁ כִּי־א}^{\text{א}}$ et $\text{נִישׁ אֶרְאָ}^{\text{א}}$, comme dans le passage que je viens de citer, doivent être considérés comme les régimes du verbe רָמַח , et l'on doit entendre sous ces mots le serment de fidélité que les démons sont censés avoir jadis prêté au ciel et à la terre, divinités qui représentent les limites extrêmes de l'univers mythique. Cette interprétation, si conforme à la grammaire et aux croyances des peuples sémitiques, enlève toute base aux théories qu'on a construites sur la traduction de נִישׁ par «esprit»¹. Dans cette formule il ne s'agit pas le moins du monde d'esprits divins, de Fravashis comparables à ceux de la religion zoroastrienne. On verra plus loin que la mythologie babylonienne donnait à chaque individu, dieu ou homme, deux divinités gardiennes, l'une mâle, l'autre femelle, qui habitent toutes deux dans son corps et l'abandonnent quand il néglige d'accomplir ses devoirs religieux. Ceci n'a rien de commun avec les Fravashis du Zend Avesta, qui sont le type pur de l'individu, son être abstrait.

לֹוֹתֵאמַחְתָּא 2e p. sing. précat. parf. qal de רָמַח , littéralement «que tu te rappelles». Le parfait est d'un emploi peu fréquent, mais il n'en subsiste pas moins. La désinence de la 2e personne, masculin,

est tantôt רָא , tantôt רָו qui se lit aussi רָאם , tantôt, et c'est le cas le plus fréquent, ר sans voyelle finale; le féminin se forme, soit par רָי , soit par ר seul. On voit que l'assyrien flotte librement entre les formes particulières aux trois types des langues sémitiques: l'hébreu, l'araméen, l'arabe.

אִרְצִיתִי , prononcé $\text{אִרְצִיתִים} = \text{בִּירְתִים}$, état oblique de אִרְצִיתִי «terre, pays», héb. אֶרֶץ , ar. أَرْض , aram. אַרְעָא . Notons que dans aucune langue sémitique en dehors de l'assyrien ce mot ne se termine par ר , bien qu'il soit d'habitude du genre féminin.

Suit une énumération de divinités reparties symétriquement sous les épithètes de seigneur (אֵין) et de dame (נֵין). Les objets mythiques qui se rapportent à ces divinités ne sont pas tout à fait clairs; quelques uns d'entre eux permettent cependant une interprétation vraisemblable. Les conjectures qui suivent ne sont qu'une première ébauche que des recherches ultérieures pourront compléter et modifier s'il y a lieu.

כִּי־אֵינִי (l. 11—12) «les terres», Cette expression fait voir que les Babyloniens croyaient à la pluralité des terres. C'est aussi l'opinion des Rabbins qui ne comptent pas moins de sept terres d'inégale dimension, entassées l'une sur l'autre en forme pyramidale et de manière que la terre des vivants, la plus petite de toutes, occupe le

¹ Fr. Lenormant *La magie chez les Chaldéens* p. 181 suiv.

sommet et la terre des morts qui est la plus vaste, forme la base. Cette conception a beaucoup d'analogie avec les sept Kareshvars des légendes avestiques.

Je traduis אֵלֵי-אֵינִי par «étoiles» sur la foi de l'équation אֵל = כַּמְאָבוּ notée par M. Sayce (As. Gr. p. 32). L'idéogramme אֵל a encore le sens de אֵלֵיבוּ שֵׁא אֵיץ «barque» (mot-à-mot «vaisseau de bois»); si on admet ce sens dans notre passage, on pourrait penser à des barques célestes, analogues à la barque du soleil couchant dont il sera question aux lignes 29—30. A défaut d'une rédaction démotique parallèle, nous devons suspendre notre jugement à ce sujet.

Parmi les diverses significations de l'idéogramme קֹר ou כֹּר, c'est celle de surveiller, garder, ass. נַאֲצַאֲרוּ (r. נַצַּר) qui convient le mieux au contexte; כֹּר-קֹר ou כֹּר-כֹּר (l. 15—16) semble désigner les génies chargés de surveiller les diverses parties de l'univers, et semblables aux génies des phénomènes physiques que les légendes talmudiques mentionnent sous la dénomination שָׂרִיִּם «chefs» ou כְּמוֹנִים «préposés».

Je n'ose proposer aucune interprétation pour le groupe דֵּא-מֵא (l. 16—17); le sens des éléments qui le composent ne fournit pas d'ensemble satisfaisant.

Les idéogrammes כֹּרֵנָא הוּל (l. 19—20) sont assez clairs, ils signifient «colline (הוּל, héb. תֵּל) pure ou sacrée» (כֹּרֵנָא, prononcé אֲמָנָא. Cf. tal. אֲוֵנָא «verre» r. הֲנָא «être pur, transparent»).

L'épithète la plus remarquable de la série est certainement אֵן רֵי-לֵא «seigneur du jour de la vie». La forme du singulier montre clairement qu'il ne s'agit pas des jours qui composent la vie de l'homme, mais d'un jour solennel et d'une importance toute particulière. On pense involontairement au jour de la résurrection des morts. Cette croyance que l'on trouve formulée pour la première fois dans le livre de Daniel est un ancien dogme sémitique, longtemps repoussé par les prophètes ainsi que d'autres croyances eschatologiques qui faisaient le fond des mystères païens. Maroudouk, le vainqueur des génies de la mort, comme le dit son nom, est naturellement appelé plus que tout autre à accomplir l'œuvre de la résurrection; c'est ce qu'indique, en effet, son titre usuel מִתְּרֵי מֵתֵי «vivificateur des morts» et celui de son épouse מִתְּרֵי מֵתֵי (T. 98, 8) «qui vivifie les morts».

En ce qui concerne les idéogrammes qui composent ce titre, il est à remarquer que אֵר «lumière, jour» semble abrégé de אֵרֵר «mer» (D. A. L. p. 19). La transition de l'idée de l'eau à celle de la lu-

mière ou du jour est parfaitement sémitique : cf. par exemple : ass. נָאֵר «fleuve et lumière», héb. נָהָר «fleuve» et נְהָרָה «lumière». Quant à תִּי לֵא «vie» il présente un nouveau dérivé de la racine תל et signifie proprement «rehaussement, éminence»; c'est aussi le sens primitif du terme démotique בִּאלֵאֵנו «vie, vivre» qu'il faut rapprocher de la racine de l'hébreu postérieur בלט «être proéminent, faire saillie, avoir de la protubérance», d'où בולט ou בליטה «relief, repoussé»¹. Ajoutons que l'adjectif hébreu חַי «vivant» s'emploie aussi avec ce sens dans la locution בְּשָׂר חַי «chaire crue, dure, résistante, faisant saillie». La nuance est encor plus sensible dans la combinaison par trop naturaliste חַי אֶבֶר opposée à מֵת , où חַי signifie *erectus* et מֵת le mot ordinaire pour «mort» donne l'idée de «flasque, mou». La tentative de rattacher l'assyrien בִּאלֵאֵנו «vie» à l'hébreu פלט «s'échapper», est peu satisfaisante, car cette racine aboutit tout au plus à l'idée de «reste» mais non pas à celle de «être conservé à la vie, survivre»², encore moins à celle de la «durée de la vie».

Le titre מִי־דִירָא (l. 23, 24) se prête à une double interprétation. On peut tout d'abord voir dans cette forme l'altération du démotique מִאֲדִירֹו «combattant» ou de מִדִּירָתוֹ «combat». Mais on peut aussi, grâce à la valeur שֵׂאֵר que possède le signe חַי , lire מִי־שֵׂאֵרָא et y voir l'altération de מִי־שֵׂאֵרֹו , héb. מִישׁוֹר «rectitude, droiture». La première explication me paraît plus vraisemblable, parcequ'elle convient mieux au caractère du dieu Maroudouk, lequel prend souvent ce titre.

Lignes 25—26. בֵּילֹו , état construit de בֵּיל , héb. בַּעַל «seigneur». — אֲבִי אִמִּי , cas ob. de אָבִי אִמִּי (héb. אָב, אִמ) «père (et) mère» signifie «parents». La copule «et» (אוֹ, אִו = sem. ו) est très-souvent omise en assyrien. L'idéogramme du père est tantôt A (avec dés., A-A), tantôt A.A . L'origine de ces idéogrammes a été expliqué ailleurs. Notons que la rédaction hiératique a «mère (et) père». Le seigneur des parents de Bel est la divinité mâle fixée en leur intérieur et qui leur inspire l'amour du bien. D'après la croyance

¹ La syllabe לֵא est radicale bien que, par abréviation, on trouve תִּי seul avec la sens de „vie“; on ne peut donc pas en conclure que l'ancienne valeur de ce signe était תִּיל .

Au lieu de תִּי־לֵא on rencontre parfois תִּין־לֵא ; le déterminatif תִּין , דִּין signifiant „force“ (דִּין) peut indiquer à lui seul l'idée de la „vie“.

² L'arabe בלط „pavé, dalle“ conduit aussi à l'acception primitive de saillie, relief*.

³ Dans Gen. XLV, פְּלִיטָה נְהַלְתָּה est l'équivalent de עַם רָב (*ibid.* L, 20) que gouverne également le verbe הִחַיְתָּה (contre D. A. S, p. 20).

babylonienne les dieux sont doués du libre arbitre et peuvent, s'ils veulent, faire le mal en désobéissant aux conseils de leurs divinités intérieures. La légende du péché du dieu 'Zou' offre un exemple frappant de cette croyance.

Lignes 27—28. בִּילִית^{**} , cas obl. de בִּילִית^{**} , phén. בעלת «dame».

L'état construit $\text{בִּילִית}^{\text{ב}}$ serait plus régulier, mais l'assyrien est beaucoup moins rigoureux que l'hébreu ou l'éthiopien à cet égard : il se contente souvent de juxtaposer les deux noms sans rien changer dans la forme du premier, et en cela, il est d'accord avec l'arabe.

Lignes 29—30. Le nom de Sin, le Lunus babylonien, s'écrit de plusieurs façons en hiératique pur. La transcription qui figure à la ligne 29, אֶרְ-סִים (אֶרְ-סִים), signifie «lumière de la terre» ; סִים est l'équivalent du démotique אורו qui a le double sens de «ville» (cf. héb. אור, מִאֲרָחָה «refuge, grotte») et de «lumière» (héb. אור, אֶזְרַח). Dans le style mixte, on emploie le signe du nombre 30 (par allusion aux trente jours du mois) qui se lit aussi SIN ; l'orthographe analytique *si-in* se trouve dans le nom de femme סִין-כִּנְשָׁא-אִמְרָה (T, 197, 9b).

אִיִן (prononcé אִיִן), précédé du déterminatif de «bois», אִיִן , signifie אִילִיבו (aram. אִילִפָּא) «barque, vaisseau» ; il vient de אִמְכָּבו (r. אִמְכָּבו ; Aleph est prosthétique), Cf. talmud. מִכְּוֹתָא qui a la même signification. On lit II R. 36,71/4 אִמְכָּבוּ שָׁא אִמְכָּבוּ «garçon de bateau, mousse».

La traduction de אִילִיָּהּ שֶׁאִמְשִׁוּ par «barque du soleil couchant» me paraît certaine, mais la transcription du second terme prête au doute. Tout d'abord on s'attendrait à la forme du cas oblique שֶׁאִמְשִׁוּ ; puis il est étonnant que le déterminatif de la divinité, אִיִן, ait été omis devant le nom du soleil ; enfin, la paraphrase hiératique שֶׁאִמְכָּב־דָּא-אִיִן mot-à-mot : «son malheur» (pour שֶׁאִמְכָּב־דָּא, voir l. 34 ; דָּא est un complément) semble indiquer que la finale שֶׁ est un suffixe. Disons toutefois que des irrégularités dans l'emploi du cas oblique s'observent aussi dans d'autres textes et que l'omission du déterminatif divin a son analogue dans le nom de femme cité plus haut qui est composé avec Sin. La forme hiératique seule demeure encore quelque peu problématique. Remarquons en passant que le soleil couché porte aussi l'épithète אִמְרָלוּ «de mort, mortel, infernal», à cause de son passage pendant la nuit dans la royaume de la mort, dans l'enfer ; l'expression hiératique «malheur» y fait visiblement allusion.

נָרַר comme l'hébreu נָרַר désigne toute espèce de courant d'eau : rivière, fleuve, mer, océan ; cette acception est la base de l'hiératique

¹א-זק, mot-à-mot «eau-courante» (r. זקק «courir, couler»). Le soleil couché traverse (ר. אִבִּירוּ אבר = sém. עבר) l'océan qui remplit le disque lunaire et qui déverse ses eaux sur la terre sous forme de pluie (voir l. 59). J'ai montré ailleurs que la croyance au réservoir de la lune est commune à d'autres peuples sémitiques; notre passage nous apprend en outre que les Babyloniens attribuaient à la lune un volume beaucoup plus grand que celui du soleil; cela explique l'infériorité relative de l'astre du jour dans leur hiérarchie divine.

Lignes 31—32. Le soleil dont la lumière forte et pénétrante lui a valu l'épithète hiératique אֵן-פֶּאֶר «le dieu brillant» (r. פֶּאֶר apparentée à ברר, בהר) est le juge, l'arbitre suprême (רֵן, דֶּאֱמָנוּ, héb. רֵן) des dieux. L'idée de juge se paraphrase en hiératique: רֵי-תֶאֱרַר, mot-à-mot «jugement (רֵי abr. de רֵינוּ, héb. רֵין) — décidant (רֶאֱרַר r. רֶרר)».

Lignes 33—34. Ici commence une invocation de déesses. On signale en premier lieu la déesse Astarté, en assyrien אִישְׁתֶּאֱרִיתוּ d'où par abréviation, le phonème אֵן-אִישְׁתֶּאֱרַר qu'emploie le style mixte. Ce mot désigne la déesse en général et plus particulièrement l'épouse divine. En hébreu עֲשֶׂת־רַת s'applique en outre à la femelle du bétail. L'hiératique pur se sert d'un signe composé טו-רַי (mot-à-mot «aux cornes multiples», allusion à la coiffure de la déesse) signe qui par une raison qui nous échappe encore se lit אֵקִיל.

La préposition assyrienne אֲנַא indique, non seulement le régime indirect comme le ל en hébreu, mais aussi le régime direct comme le ל en araméen. Dans ce dernier cas, il constitue un pléonasme, qu'on observe parfois aussi en hébreu, et la rédaction hiératique se dispense de le rendre.

L'idéogramme כֶּאֱנַא, abrégé כֶּא «bouche, parole, face, devant» etc. vient de כֶּאֱנוּ, aram. כֶּכֶּא «mâchoire, dent molaire»; en démotique l'idée de parler se rend par כֶּאֱבוּ (cf. héb. קָבַה «gronder, maudire») d'où כֶּבִּיתוּ «parole».

אִישְׁתֶּאֱנוּ «une fois» (avec une négative, «jamais») est formé de אִישְׁתוּ «base, fondement», au moyen de la désinence multiplicative אֲנוּ. La déformation analytique de cette désinence, אֵן-אֵן, précédée ou non du signe de l'unité: רֵישׁ marque la même idée en hiératique.

אִישְׁתֶּאֱרִי «déclinent, désobéissent, résistent» procède de la racine אִישְׁתֶּר, אִישְׁתֶּר qui a été expliquée plus haut. La paraphrase hiératique de ce verbe est אֵקִי-מֶאֱלַח mot-à-mot «tête-faire»; la négation et les préformantes se joignent au second élément, ainsi: אֵקִי-מֶאֱלַח (אֵקִי-מֶאֱלַח), littéralement: «tête ne font».

On ne connaît pas l'équivalent démotique de la déesse nommée אֵקִי «mer, fleuve» en hiératique; le mot ordinaire pour mer, תַּמְתּוּ,

semble particulier à la déesse chaotique que les Grecs transcrivent par *Tauté* ou *Tavath*. Elle est la mère d'Ia, le Neptune babylonien; le grand temple d'Arbèles en Assyrie lui était consacré, d'où son titre ordinaire «déesse ou dame d'Arbèles (T. 200, 53—61)».

Le nom du dieu de la mer, écrit en hiératique pur אִי־בִינָא (abrégé אִי־כִי), n'est pas clair. Son nom démotique אִי־אִי se rencontre T. 200, 59 d'où la forme אִי־אִי usitée dans tous les styles; il procède de la racine sémitique אִי «se réfugier dans un endroit» qui produit l'hébreu אִי «île, terre habitée» et l'arabe كَأَي «asile, gîte, demeure». La mythologie babylonienne fait sortir les dieux de la mer primordiale qui leur servit de demeure pendant un nombre incalculable de siècles. Le mythe a déterminé le choix du signe אִי = בית, abrégé de ביתו «maison», héb. בֵּית.

Lignes 38—39. La fille d'Ia invoquée ici s'écrit avec l'idéogramme de la ville de Ninive, en assyrien נִינָא נִינָא; c'est donc la déesse éponyme de la capitale de l'Assyrie. Cet idéogramme, composé de deux signes אִב־רָא signifiant «maison de poisson», joue évidemment sur l'analogie de נִינָא et נִנּוּ aram. נִנְפָא «poisson».

כִּאֲרֵרִי cas oblique de כִּאֲרֵרִי «fille» fém. de כִּאֲרֵרִי «fils»; l'hiératique postpose à l'idéogramme de fils, רֵר, le signe רֵאךְ = שֵׂאל, déterminatif de la femme et de la femelle des animaux. Ces lectures présentent, l'une l'abréviation du mot רֵאנִי «faible, fragile, méchant» (Cf. héb. רַעַע), l'autre, celle de שֵׂאֲלֵאֲרֵי (r. שֵׂלֵל) «esclave femelle».

Lignes 40—41. La transcription רֵאֲנִי רֵוֹלֵאֲרֵי est incertaine, on pourrait aussi lire רֵי אֵוֹרֵלֵאֲרֵי. Pour le sens, on peut affirmer seulement que רֵאֲנִי, état construit רֵי, signifie «roi, souverain» au propre «conducteur, berger» (r. sém. רֵעִי); le second élément, רֵוֹלֵאֲרֵי, peut se traduire, soit «hauteur», soit «naissances» selon qu'on le fait dériver de רֵלֵל «être haut, élevé» ou de רֵלֵד = אֵלֵד «naître»; lu אֵוֹרֵלֵאֲרֵי, il pourrait signifier «songes, rêves» d'après la racine אֵרֵל «avoir un songe, rêver». Le correspondant hiératique, renfermant deux fois le signe רֵי, semble favoriser l'idée de «naissance»; malheureusement, il résiste à tous mes efforts pour l'analyser et semble même contenir quelque faute de copie; dans cet état de choses je ne suis pas à même de donner une solution définitive.

Lignes 42—43. Il s'agit sans aucun doute du dieu Feu, en assyrien אֵשׁוּ (= héb. אֵשׁ); le complexe rare qui le représente ici, אֵשׁ־בֵּיל, signifie littéralement «bois-flamme»; son titre hiératique אֵשׁ־בֵּיל

תול-לא כור-רא בית «chef élevé du pays (כור héb. מכורה «demeure, habitation») ou chef des hauteurs du pays» ressemble beaucoup à l'expression שאקן מאתי שאיש (T. 77, 6—7) «qui est dans un haut lieu»; on peut y voir une allusion à l'usage de sacrifier sur les hauts lieux. (Deuté. xxii, 41). L'expression démotique שאבאנאך, état construit de שאבאנאכו «chef», est composé de שאבאנו «officier» et de אבו¹ «puissant». L'autre terme: נאכי est plus obscur, on est cependant tenté de le rapprocher soit de נאקי «sacrifices» soit de נאני «contrées»; ma traduction «chef des hauts lieux de la terre» penche vers ce dernier rapprochement.

Le signe ריש qui suit, me paraît le résultat d'une faute de copie pour שא, indice du génitif.

Lignes 44—45. J'incline à croire que אִי-וִי-דָא est le temple de Borsippa écrit ordinairement אִי-וִי-דָא et dont le nom démotique semble avoir été בית כִּיתִי (cf. T. 61, 7—8) «maison de la vérité, de la fermeté» (r. כון)². La déesse de ce temple fameux était Anounit.

גוזל rappelle involontairement l'hébreu גוזל «jeune oiseau» et l'arabe גוזל «pigeon, jeune personne, adolescent»; en assyrien, il désigne l'homme d'affaire chargé de faire les démarches nécessaires, le mandataire; ou pour employer une locution hébraïque, celui qui entre et sort, ויצא ובה. L'hiéroglyphique גוזל-לאל n'est qu'un déguisement partiel du terme démotique, car la syllabe לאל se lit aussi לו.³

Les lignes 46—48 n'ont pas besoin de commentaires, tous les mots qui y figurent étant connus. Pour סבא «sept» voyez aux lignes 13—14 de l'incantation suivante.

Lignes 49—50. On n'a pas rencontré jusqu'à présent la forme concrète נִינְאֲבו mais elle peut être considérée comme suffisamment établie par la forme abstraite נִינְאֲבוּ qui désigne la fonction de garde-frontière, de portier. Le nom propre נִינְאֲב et le nom commun נִינְאֲב sont formés du démotique נִינְאֲבו. Cf. arabe نبي «généreux, noble».

1 Je reviendrai plus loin sur l'origine de ce mot.

2 Je ne sais par quelle aberration lyrique on a cru rencontrer dans אִי-וִי-דָא la désignation de la baguette magique et je comprends encore moins le mot-à-mot plus étrange encore «le bois vivant, le bois à la puissance propice» (L. O. C. p. 29. et L. E. S. C. p. 98, note).

3 Cela a suffi cependant pour induire en erreur les accadistes qui voient dans ce mot la désignation du porteur (לאל) du trône (גוזל). Voir p. ex. D. A. L. p. 26. Une déesse au bois vivant qui porte le trône de la terre est une trouvaille bien singulière. Du reste le phonogramme אִי-וִי est lui-même l'altération de l'assyrien בוטו, héb. בֵּסֵא «trône».

Lignes 51—52. On ignore le nom démotique de la déesse appelée en hiératique רִישׁ-בִּי-קִוּוּ, mot-à-mot «son coup ou mouvement (r. רִישׁ) est propice». Il est curieux de voir qu'une divinité si bénigne est l'épouse (אֵלְתִי = אֵשֶׁת) du terrible dieu de la mort.

Lignes 53—54. La même obscurité règne sur l'équivalent démotique de la déesse dont l'épithète hiératique נֶאֱן-רִים־כֹּוֹ semble signifier «nuage à la forme pure».

D'après une glose des syllabaires d'Assurbanipal, le phonogramme de l'océan אֶפ־וּ se lit dans l'ordre inverse וּ אֶפ־, cette forme se révèle à première vue comme un léger déguisement du démotique אֶפְסוּ «mer, abîme», littéralement «le vide, la fin», hébreu אֶפֶס «rien fin». Le déguisement produit un jeu de mots¹ assez ingénieux car וּ אֶפ־ coupé en deux signifie «maison ou demeure de la sagesse» allusion au fait que le dieu de la mer est censé le plus sage de dieux.

IV

Ligne 55. אִיר־לוֹ est une variante orthographique de אִיר־לוֹ dont l'explication a été donnée plus haut.

Ligne 56. Le sens général de ce passage se dégage aisément du contexte, bien qu'il ne soit possible de rendre compte ni de la profusion des préformantes ni de la répétition multiple de la particule אִיר־נֶאֱן qui correspond habituellement au démotique אִירִי «jusques» mais qui paraît employée ici avec le sens de «alors».

En revanche, il ne subsiste aucun doute sur les idéogrammes וּ וּ וּ et אִיר־נֶאֱן dont le sens respectif de «se lever» et «respirer, vivre» est établi par de nombreux exemples.

אִישׁ אִיר־נֶאֱן, littéralement «un alors (?)» veut peut-être dire «à la fois, du premier coup, à l'instant».

Ligne 57. En vertu de la loi de l'homophonie, l'idéogramme אֶן désigne à la fois אִיקְלוֹ (aram. חֲקֵלָא) «champ» et אֶכְלוֹ «nourriture». L'idée de manger se rend par כֶּא «bouche» dans lequel est inséré le signe אֶן = נֶאֱן «faire».

L'idéogramme de l'eau : אֶן vient de אֶמְאֶתוּ «flot, courant», mot visiblement apparenté à אֶן «vent de pluie, flot, averse».

Ligne 58. (אֶן-בֶּא-אֶרְוֹרֶ) littéralement «face-métal» (אֶרְוֹרֶ) «métal rouge, cuivre, bronze»; cf. sémit. וְרֶ «rose») ne diffère peut-être pas de אֶרְוֹרֶ = dém. פֶּאֶשׁוֹרֶ «disque, plat, vase».

Les mots וּ וּ כֶּא peuvent signifier «sur toi», mais ce sens ne se

¹ Les assyriologues prennent ce calambour au sérieux (D. A. L. p. 28, note 5.)

rattache pas bien à ce qui suit; y sont-ils mis par inadvertance? Le reste n'offre pas de difficulté; il signifie littéralement «le vase d'eau de Bel (à) ta main ira; רו rend à la fois les verbes démotiques זאו «se mouvoir, aller» et נאזאו «se tenir debout, s'arrêter».

Ligne 59. אִי־אִב־בִּיאָ (בִּיאָ) littéralement «eau du creux ou de l'abîme (de אִב־בִּיאָ, אִב־בִּיאָ, אִב־בִּיאָ «trou, creux», aram. אִפְתָּא «cellule»), désigne la mer. — וּן (de וּן «gouttes de pluie, pluie») marque souvent le pluriel. — L'expression «eaux de Sin» (pour סִים, voir l. 29—30) équivaut à «pluie»; la pluie est considérée comme venant de l'océan lunaire.

Le nom du Tigre, en assyrien אִדִּיגִלַּת ou רִיגִלַּת (héb. רִיגִל) s'altère en hiératique en תִּיגִלַּת (précédé du déterminatif בִּיאָ «clair, limpide»), composé dont le sens littéral. «front ou attaque faisant» fait allusion à la rapidité de son cours.

L'Euphrate reçoit en hiératique le nom de «fleuve (אִזִּיק) de Sippara», פִּא־רִיגִלַּת־נִון־כִּי, complexe qui signifie mot-à-mot: «du soleil — contrée (de כִּיפֶתוּ, בִּיבֹ) «région», héb. כְּפֶה) — grande (ר. נִון)». Cette ville possédait un temple célèbre, consacré au soleil. כִּי «terre» est le déterminatif des villes et des pays. En style mixte on le désigne quelquefois par אִרַּאת dont le premier élément est l'idéogramme de l'eau et le second un complément phonétique, représentant ainsi, sauf la désinence, le démotique בִּוּרַתוּ, héb. פֶּרֶת, ar. פֶּרַת.

Ligne 60. Le contexte fait supposer au signe פִּוּר = בִּוּ le sens de puits, ce qui permet de le ramener à בִּוּרוּ, héb. בּוּר «fosse, puits». — L'idéogramme סִךְ «laver» rappelle involontairement l'hébreu סֹךְ «oindre».

Ligne 61. רִי = תִּאל donne l'idée de lever, enlever (r. תִּלֵּל). — פִּא = רַתָּא désigne entre autres, l'idée de crainte, de peur (r. חֶתָּת). «ne» devient נִא devant la preformante אִן. — תִּוּךְ «avoir» est connu.

Ligne 62. Le signe רִו a בִּא pour complément quand il signifie «s'asseoir» ou «rester», c'est qu'il se lit alors נוּב. — Devant ב la négation נִו se change en נִאם; cela arrive souvent en démotique: אִינִאמְבוּ, נִאמְבוּ au lieu de אִינִאמְבוּ, נִאמְבוּ. — בִּי^a semble présenter une variante de בִּי = בִּאת «mal, mort». — בִּאֵל, répond au démotique שִׂאמְבִּאוּ avec son double sens de «demeurer» (r. sém. שִׂבַּן) et de «faire», cf. héb. סִיבֵּן et סִבֵּן «agent».

Ligne 63. Tous les idéogrammes qui composent ce verset ont été expliqués, cependant le sens qui en résulte laisse quelque peu à désirer, surtout à cause de la terminaison du pluriel qu'affecte le dernier phonogramme. Si chacun des verbes hiératiques était précédé de la négative נִאם, on aurait un sens plus satisfaisant: «ils (les démons)

n'approcheront pas l'homme fils de son dieu (et) ne (le) molesteront pas*. Cela se rattacherait mieux au verset qui précède.

Ligne 64. [N] ou plutôt DN «amoncelant» (r. DN) se joint aussi aux chiffres à l'effet de former des nombres ordinaux.

Incantation II (T. 5, 65—7, 38).

Toute la formule se présente en double rédaction, à l'exception des versets 27, 28, 37, 39. qui ne sont rédigés qu'en hiératique. Les deux derniers versets coïncident d'ailleurs, sauf une légère variante, avec la début de la 4e partie du poème précédent.

I

65—66 Incantation. Aux jours nuageux, ils sont des vents mauvais ; Col. III, 1—2 aux jours de malheur, il sont le vent mauvais qui souffle ;

3—4 aux jours de malheur, ils sont le vent mauvais qui va en avant ;

5—6 ils sont des enfants rancuniers, des fils rancuniers ;

7—8 ils sont les messagers de Namtar ;

9—10 ils sont les agents d'Allat¹ ;

11—12 ils sont les averses qui glacent la terre ;

13—14 sept dieux des vastes cieux ;

15—16 sept dieux de la vaste terre

17 sept dieux des luminaires (?) ;

18 sept dieux des contrées ;

19—20 sept dieux mauvais ;

21—22 sept Lamas mauvais ;

23—24 seps Labaš aux flammes mauvaises ;

25—26 au ciel sept, sur la terre sept.

II

27 Oudouk mauvais, Al² mauvais, Maskim² mauvais, Gal² mauvais, dieu mauvais, fantôme mauvais,

28 rappelle-toi le serment du ciel, rappelle-toi le serment de la terre ;

29—30 Rappelle-toi le serment de Bel, seigneur des pays !

31—32 Rappelle-toi le serment de Belit, dame des pays !

33—34 Rappelle-toi le serment d'Adar, seigneur d'Išar³ !

35—36 Rappelle-toi le serment d'Ištarit, dame des pays, qui éclaire la nuit.

III

37 Alors (?) au corps de l'homme, fils de son dieu

38 on donnera du pain à manger, on donnera de l'eau à boire etc.

1 Déesse de l'enfer.

2 Diverses espèces de génies malfaisants.

3 Nom d'un temple.

Cette formule est dirigée tout spécialement contre les sept messagers du dieu de la mort, aussi terribles que lui et auxiliaires implacables de son œuvre meurtrière. Agents de la déesse des enfers, ils pouvoient à peupler son royaume en frappant les hommes, tantôt sous forme de vents nuisibles soufflant avec violence aux jours nuageux, tantôt indirectement, par l'intermédiaire d'autres démons, voués comme eux à l'œuvre de destruction. Cet exorde est immédiatement suivi d'une adjuration, qui contient comme d'habitude de fréquent rappels aux serments des dieux. La fin reprend le début de la dernière section de l'incantation précédente, laquelle devait être récitée en entier.

I

Lignes 65—67. **איבותום** semble apparenté à l'hébreu עב «nuage épais»; le type du correspondant hiératique שוֹ-איש m'est inconnu. — חול-כים (מא) littéralement «mal produisant» est une paraphrase inutile, חול seul suffit; aussi la rédaction démotique n'a-t-elle garde de la reproduire.

Col. III, 1—2. חולתום, état construit חולתים, le féminin de חול «mauvais», s'emploie également comme nom abstrait «mal, malheur». C'est un règle d formation commune à toutes les langues sémitiques. Cf par exemple l'hébreu כְּבוֹרָה «ainée» et «droit d'ainasse», רָעָה «mauvaise» et «mal, malheur».

L'idée de «souffler», démotique אשאבו, héb. נשב, est paraphrasée en hiératique נאב שי נאב mot-à-mot «œil, face — côtoyer», נאב vient de נאבו = aram. נב «côté». Notons la construction du verbe avec le nom אשיב שובתי, littéralement «soufflant souffle».

Lignes 3—4. אריך, participe du verbe אלכו «aller, marcher, venir», racine sémitique רלך; son correspondant hiératique רו est connu. — מאהרי «en avant», adverbe de מאהרו «être en avant, devancer».

Lignes 2—6. ניתמלותום, pluriel de ניתמאלו rémunérateur», en mauvaise part: «rancunier, cruel» r. נמל. L'hiératique rend cette idée par le numéral אש «un», par allusion à l'identité, à la réciprocité de traitement qui fait le fond de la rémunération. Dans la rédaction démotique il y a désaccord de nombre entre les noms et les adjectifs, car מארו et אכלו sont au singulier.

אכלו «fils» vient de אבאלו «produire» et «conduire», la racine hébraïque יבל a également ces deux significations. La prononciation vulgaire abrégait souvent ce mot, en באל, prononcé aussi פאל. On constate la première prononciation dans le nom babylonien מרארך (Isaïe XXXIX, 1) dont la forme exacte est מארודוך-אבל-ארוין

«Maroudouk a donné un fils». La seconde prononciation s'observe principalement dans les noms assyriens, comme par exemple dans תְּנִלַּח קְלֶאֶסְרָא (II Rois XVI, 16, 10) *Theglathphalasar*, en assyrien, תּוֹכְלַת-אֲבָאֵל-אִישָׁר, «confiance en le fils d'Išar, c'est-à-dire en Adar».

Lignes 7—8. Dans le démotique תּוֹר-מִישׁ מִירי mot-à-mot «enfants de message», תּוֹר est certainement l'idéogramme de «fils» comme le prouve l'idéogramme équivalent תּוֹר-אֲבָאֵל-כִּין si usités dans les textes historiques. Le second vocable מִירי, état construit de מִירו, se lit aussi שִׁפְרו qui est le cas oblique de שִׁפְרו. Les verbes מִאֲרו (r. sém. מִרר «se presser, se dépêcher») et שִׁפְרו (r. שִׁפְר, cf. ar. كَافَر «voyager») signifient l'un et l'autre «diriger, envoyer, expédier». La fonction du du messager se dit תִּירְתוּם שֶׁאֵל מִירי ou plus simplement תִּירְתוּם et l'idéogramme en est כִּין (II R. 27, 44, 47d). Le dérivé תִּירְתוּם jette un jour inattendu sur l'origine de l'idéogramme תּוֹר «fils» lequel, comme on voit, doit être directement, identifié avec l'assyrien תּוֹר «retourner, remettre», sans l'intermédiaire des racines סָרַר, צָרַר comme nous l'avions supposé plus haut (p. 6). L'hieratique תּוֹר-בִּין־נָא signifie donc littéralement «homme — remise — message».

Le dieu de la mort Namtar, est désigné ici par l'épithète כִּית דָּא רָא dont nous ne comprenons que les deux premiers idéogrammes qui signifient «abîme».

Lignes 11—12. Le flot, l'averse, en démotique אֲכוּבו (cf. ar. אֲכַב) est rendu en hieratique par le complexe אֲ-מֶאֶךְ-הוֹ (prononcé אֲ-מֶאֶה-הוֹ) qui signifie en apparence «eau de la barque du coucher» et qui présente en réalité une altération du dém. אֲמַתוֹ (sém. יָם mer) qui a le même sens.

Dans אֲוִן-כַּמַּא «pays, monde, univers» אֲוִן (de אֲוַנְתוֹ, אֲוִנו «demeure». héb. מְעוֹן) est idéogramme et כַּמַּא complément phonétique; le complexe se lit כַּמְלֶאכֶה, dérivé du dém. כַּמְלֶאכֶה (r. כַּל) «totalité, univers»; cependant le plus habituellement l'idée de pays est rendue par le signe כַּמַּת (abrégé de כַּמְתוֹ «pays») qui se lit aussi כּוֹר (r. כּוֹר; cf. héb. מְכוֹרָה).

אֲיִצְרָאוֹ, aoriste de צָרָאוֹ «refroidir, glacer», ar. צָרַד «avoir froid», tal. צָרַד «paralyser»; l'équivalent hieratique נִיגִין «entourer, réunir, serrer» marque bien l'action du froid sur les liquides.

Lignes 13—14. סִיבִיתוֹ, état construit de סִיבִיתוֹ «sept», héb. שֶׁבַע; on sait que contrairement aux autres noms, les noms de nombre sémitiques affectent le ת au masculin et le rejettent au féminin; l'assyrien ne fait pas exception à cet égard. Pour la désinence hieratique אֲ-אֵן voyez Incant. 1, l. 33—34.

Lignes 15—16. **מֵאֶרֶץ** «pays», cas oblique **מֵאֶרְצִי**, vient de la racine **מֵרָא** (sém. **מֵרַח**) «s'étendre», aram. **מֵרָא** «ville»; son emploi comme nom féminin, repose probablement sur l'analogie de **אֶרְצִיתוֹ** «terre, pays», sém. **אֶרֶץ**.

Ligne 17. Dans cette ligne et dans la suivante les deux rédactions se trouvent ensemble et ne sont séparés que par deux coins. — Je compare **מֵאֶרְצִיתוֹ** à l'héb. p. **מֵשִׂאֵהוֹת** «flambeaux» r. **נִשָּׂא**; l'équivalent hiératique (**אֶרֶץ-רִי**) rappelle aussi la racine **אֶר** «feu, flamme, lumière».

Ligne 18. La rédaction hiératique ne rend pas le mot **כִּישָׂאוֹתַי** «contrées» (r. **כִּנְשָׁ**) qui figure dans la rédaction populaire.

Lignes 23—24. **לֵאבוֹ-שִׂאָה־נִי** ont été expliqués Incant. 1, col. II, l. 2.

Lignes 25—26. On signale ici l'emploi de l'état construit **סִיבִיתוֹ** au lieu de l'état indépendant **סִיבִיתוֹ**.

II

Ligne 27. On distingue quelques noms nouveaux de démons; la plupart de ces noms hiératiques se réduisent facilement à leurs types démotiques, ainsi **אֶל־אֶל־אֶל** n'est qu'une variante orthographique du dém. **אֶל** (r. **אֶלָּא = עֵלָּה**); **מֵאֶשְׁכִּים** est l'abrégé de **מֵאֶשְׁכֵּיטוֹ** (S. G. 40.) r. **שָׁכַם**; enfin **תִּלְ-לֶל** ou plutôt **תִּלְ-לֶל** répond au dém. **אֶלֶל** (r. **אֶלֶל**) car **תִּלְ** est ici un déterminatif que complète la partie phonétique; le tout doit probablement se prononcer **נֶאֶל־לֶל** ou **נֶאֶלֶל**. Seul le signe 216d transcrit d'après ses éléments **פֶּאֶרִים** n'offre pas d'analyse satisfaisante; nous connaissons néanmoins l'équivalent démotique **רֶבֶץ** (r. **רֶבֶץ**) qui semble signifier «aide» ou «incube».

Ligne 30. L'idéogramme **בֵּי** désignant le dieu Bel n'est probablement pas autre chose que l'abréviation de **בֵּילֶל**, état construit **בֵּי־לֶל**.

Lignes 33—34. Il règne des doutes sérieux sur la lecture du nom hiératique **נִין־אֵיב**; il y a cependant lieu de croire qu'il désigne le dieu Adar (sém. **אֶדָר** ou **אֶדָר**) et comme la syllabe **אֵיב** a aussi la valeur **אֶדָר** (S. G. 42, 483) on peut attribuer au premier élément **נִין** le rôle d'un simple déterminatif.

אֵי־חֵי־רָא, nom d'un temple consacré à Adar, semble de prime abord, se composer de **אֵי** «maison» et de **חֵי = שָׂאָר** «multitude»; mais en regardant de plus près, on voit qu'il n'y a qu'un jeu de mots fondé sur le démotique **אֵי־חֵי־רָא** «image, symbole», héb.

אֲשַׁרָּה, r. אֲשַׁר. On a vu plus haut que le nom de Theglathphalasar signifie : confiance en Adar, dieu du temple Išar ou Išrou, de sorte qu'il n'est qu'un doublet du nom Tuklat-Adar ; cependant dans l'usage ces noms sont considérés comme différents, ainsi que par exemple יְהוֹכָדָה et יְהוֹכָדָה en hébreu, noms qui sont identiques au fond.

נִי = נִי est l'idéogramme de la douleur, du noir et de l'obscurité, par conséquent de la nuit, en démotique כִּיֻּשׁ, héb. אֶמֶשׁ ar. כִּיֻּשׁ. — מִנְאֲמָרָה f. מִנְאֲמָרָה, état const. מִנְאֲמָרָה (var. מִנְאֲמָרָה), part. paël de נִיר = נִיר «luire, briller, éclairer» ; en hiératique, cette idée est rendue par le signe מִנְאֲר (voir Inc. 1 col. II l. 31—32) précédé du déterminatif עֵי «œil» ; le déterminatif n'est pas indispensable.

III

Dans cette partie il y a un idéogramme nouveau, c'est מִ «peau, corps» ; il vient fort probablement du dém. מִנְי qui rend souvent l'idéogramme connu מִ «nudité, peau, sein».

Incantation III (T. 7, 39—8, 7).

I

L'enchanteur

39—40. Incantation. Namtar (et) Ašak qui bouleversent le monde ;
 41—42 maladie assommante qui affaiblit le monde ;
 43—44 douloureuse pour la chair, fatale au corps ;
 45 Oudouk mauvais, Al mauvais, Maskim mauvais,
 46 homme mauvais, œil mauvais, bouche mauvaise, langue mauvaise,
 47—48 qu'ils partent du corps de l'homme fils de son dieu, qu'ils sortent de son corps !

II

Le malade

49—50 Qu'ils ne s'approchent pas de mon corps !
 51—52 Qu'ils ne nuisent pas devant moi !
 53—54 Qu'ils n'aillent pas derrière moi !
 55—56 Qu'ils n'entrent pas dans ma maison !
 55—58 Qu'ils ne franchissent pas mes poutres !
 58—60 Qu'ils n'entrent pas dans la maison où je demeure !

1 L'origine de cet idéogramme sera expliquée plus loin.

L'enchanteur

- 61—62 Rappelle-toi le serment du ciel, rappelle-toi le serment de la terre !
 63 Rappelle-toi le serment de Bel, seigneur des pays !
 64 Rappelle-toi le serment de Belit, dame des pays !
 65 Rappelle toi le serment d'Adar, guerrier vaillant de Bel !
 66 Rappelle toi le serment de Nousouk, ministre sublime de Bel !
 67 Rappelle-toi le serment de Sin, fils aîné de Bel !
 68—69 Rappelle-toi le serment d'Ištarit, dame des armées !
 V. Col. iv, 1—2 Rappelle-toi le serment de Raman, seigneur à la voix bonne !
 3—4 Rappelle-toi le serment de Šamaš, seigneur du jugement !
 5—6 Rappelle-toi le serment des Anoun, dieux grands !
 7 Exorcisme *Oudouk méchant*.

Un trait particulier de cette formule c'est que la seconde section est récitée par le malade lui-même ; c'est ce que prouve l'emploi constant de la première personne. Parmi les objets réputés dangereux, on remarque l'œil mauvais et la parole mauvaise ou la malédiction. On sait l'action redoutable que les Sémites prêtent à ces puissances imaginaires. Les invocations mentionnent deux nouveaux dieux : Nousouk, officier et conseiller des dieux, spécialement de Bel et d'Ishtar, et Raman, dieu du tonnerre, dont le bruit est considéré de bon augure.

Ligne 39—40. אִינַחְשָׁאוּ , paël de la racine נחש «remuer, ébranler», l'équivalent hiératique est d'ordinaire וי , forme redoublée, וי-וי , et c'est ainsi qu'il faut corriger le נחם que porte la copie du recueil anglais.

Lignes 41—42. כורצי «maladie», nom formé de la racine כרץ «être malade». — דילולתי , cas obl. דילולתי , «ce qui affaiblit, ce qui assomme», héb. דלל , r. דלל . La rédaction hiératique me semble mal copiée ; je propose de lire תו-רא au lieu de ראש שו רא . Le phonème רא-רא désigne à la fois le malade (T. 3, 7) et la maladie (*ibid.* 39, 56). Dans le correspondant hiératique de דילולתי on distingue l'élément שי «œil, face» ; le reste ainsi que l'idéogramme און-כמא «pays, monde» est perdu dans la lacune. Le verbe qui vient après et qui répond au démotique אִינַחְשָׁאוּ (r. אשש , héb. עשש) «il amincit, il affaiblit» est וי-אר (r. אר sém. וער , צער) qui est doublé pour marquer l'énergie de l'action.

Lignes 43—44. שירי , cas obl. שירי «chair, corps» (héb. שׂר) est vaguement exprimé par l'idéogramme סו ; de même זומר , cas obl. זומר «corps» au propre «entrailles» (r. זמר), est rendu par באר qui désigne souvent le foie.

L'adjectif «bon» (héb. טוֹב, aram. טב) a pour équivalent un idéogramme composé des signes וך et נא et que l'on a proposé de transcrire par וך-נא, en considérant le second signe comme un complément phonétique. Cela me paraît assez douteux, car dans ce cas on trouverait souvent וך seul avec le sens de «bon». Du reste les signes נא וך sont tellement serrés l'un contre l'autre dans les originaux cunéiformes qu'ils semblent former une unité inséparable. Dans le groupe קוּרוּ-נא, écrit שי-צאב-נא, l'équivalent du dém. דאמקו (r. דמק, éth. ሰማ «laver, purifier») «pur, propice», נא est certainement un complément phonétique qui indique une lecture différente de וך et se terminant par un נ, probablement רומנו (Cf. II R. 48, l. 33a). Le sens littéral de שי-צאב est «œil de cerf» (héb. צֶבִי); la douceur du regard des cervides est opposée au regard farouche des carnassiers, שי-אור «œil de carnassier» qui se lit רול «mauvais, néfaste».

Ligne 47. Le signe composé ב־א־ט־י, littéralement «bouche-voix» signifie d'abord «façon de parler, locution» puis, par métonymie, «langue, peuple». Exemple de la première acception : בא־ט־י ראך «locution de femme», c'est-à-dire «genre féminin», cf. l'hébreu לְשׁוֹן נְקִיבָה. La seconde acception est la plus usitée et se rencontre souvent dans les textes achéménides.

Ligne 47—48. Tous les signes de la rédaction hiératique sont intelligibles. Remarquons seulement que נא־ר־י־י־י־י־י doit être corrigé en נא־י־י־י־י־י comme la première fois. Pour cette préformante, voir l'introduction.

Le verset démotique, a une fois לִי־סוֹ «qu'ils partent», préc. de נסא, sém. נסע «partir, voyager», et une autre fois לִי־צוֹ «qu'ils sortent», préc. de אצא = יצא «sortir». — La terminaison verbale וני pour ו rappelle l'aoriste prolongé de l'hébreu : יִצְאוּ, יִרְעוּ etc.

II

Lignes 49-50. Le verbe רוא, en assyrien comme en hébreu, régit l'accusatif; la préposition ריש=א.א est pleonastique; la rédaction hiératique omet fréquemment les prépositions.

La négative assyrienne אא, correspond à l'hébreu אֵי, usité seulement dans la poésie; celui-ci ne constitue pas l'abréviation de אֵין comme on l'admet communément; j'en donnerai les preuves à une prochaine occasion.

1 Une connaissance superficielle de la littérature hébraïque suffit pour comprendre le sens de ce terme technique. M. Delitzsch ne s'y est pas trompé: M. Lenormant y a trouvé la désignation d'un «idiome particulier tenant de très-près à l'accadien (J. As. août—septembre 1877 p. 126, note)!

Lignes 50—51. Pour le suffixe singulier, de la première personne, l'assyrien offre toutes les formes qui se trouvent dans les langues sœurs. La plus usitée est **א** comme en éthiopien et dans certains cas en arabe. Devant la voyelle *ou* le yod s'élide d'ordinaire et il ne reste que **א**. Quelquefois **א** est contracté en **—** et devient ainsi identique au suffixe des idiomes du nord, hébreu et araméen, et au suffixe ordinaire de l'arabe. Pour l'hiératique **ב**, voir l'introduction.

Ligne 55. **אורבתי**, aoriste de la racine **ארב** «entrer»; cf. héb. **כערב** an sens de **כבוא השמש** «la rentrée ou le coucher du soleil, l'occident».

Ligne 59—60. **בית שוברתי** «la maison (qui sert) de demeure» est rendu avec redondance par l'hiératique (**א**) **אִי כִי בֵית** littéralement «maison endroit de demeure»; l'adjonction de **כִי** «endroit» est nécessitée par l'ambiguïté de l'idéogramme **בֵית**. Voir p. 14.

La désinence **ני** de l'hiératique **בֵית־תֹּנִי** est pour **נִי**, raccourci de **אִי־נִי** afin d'éviter la diphthongue *oui*. Voir p. 9. Le groupe équivalent du style mixte **הוֹ־כֶשֶׁנִי**, se compose du radical **הו**, de l'indice du pluriel **כֶש** et du complément phonétique **נִי**.

Ligne 65. **ראשאק** doit se lire **ראשאק**; c'est l'abréviation du démotique **ראשאק** «héros, vainqueur», composé de la racine **ראש** «fouler, écraser, vaincre» et de **שאק** «haut, élevé, chef». Parmi les mots composés avec **שאק** les plus connus sont les noms de fonctionnaires: **ראב-שאק** = **נאל-שאק** «commandant en chef», le **רב־שאק** des Hébreux, et **שפא־שאק** «grand officier», mot-à-mot «affaire-chef». Le synonyme de **ראשאק** est **קארדו**, r. **קרד**. Le titre royal **ראשאנו**, f. **ראשאנו** ou **ראשאנו** vient également de la racine **ראש**.

אִנָּא «fort» (sur la racine **אנן**, voir p. 12) se lit **אִנָּא**; les racines **אנן** (= ar. **أَنَّ** «brûler, flamboyer») et **אנן** (sém. **עָנָן**) désignent en commun l'ardeur, l'emportement et la colère et sont en parallélisme toutes deux. Exemples: **אִנָּא אִנָּא אִנָּא אִנָּא אִנָּא אִנָּא** (T. 134, 16) «devant sa colère et devant son emportement». **אִנָּא אִנָּא אִנָּא** «violemment et fortement», locution adverbiale qu'on lit souvent dans les souscriptions des tablettes d'Assurbanipal. L'aoriste de **אנן** est **אִנָּנ**, expression qu'on observe dans la locution **אִנָּנ לִבִּי אִנָּנ** qu'il faut traduire «mon cœur brûlait (de dépit)».

1 Ce passage a certainement échappé à M. Delitzsch, autrement il n'eût pas attribué à l'adverbe **אִנָּנ** une origine soi disant sumérienne (D. A. L. p. 30 no. 166).

2 Contre J. Aa. Mars—Avril 1876, p. 356. Ne pas confondre cette racine avec **אנן**

Ligne 66. Le composé פא-כי se lit נוסכו; ce nom divin vient de נסך «oindre» et coïncide avec l'hébreu נָסִיךְ «chef, prince». La forme hébraïque de ce dieu devait être à peu près נוסוך, forme que je crois reconnaître dans le נִסְרֶךְ de la Bible (Isaïe XXXVII, 38) qu'il faudrait corriger en נִסְיֶךְ. En effet, le panthéon assyro-babylonien ne connaît pas de dieu Nesroch.

לאח est abrégé de לאחו «jeune homme» (r. לח «être frais, humide»); il s'emploie comme l'hébreu נָעַר dans le sens de «serviteur, ministre»; l'équivalent démotique שוכאלו ou סוכאלו revient dans l'hébreu שכל et l'arabe תכל «perdre un enfant, être privé de son enfant».

כאח a pour type le démotique מאחו synonyme de צירו «élevé, suprême»; la forme abstraite en est מוחו «élévation, hauteur», d'où l'idéogramme מוח.

Ligne 67. Le dieu lune est appelé אֵין-וֹנָא «seigneur de la pluie» (r. וֹנָא «pluie») conformément au mythe que j'ai expliqué à la page 22.

שחק littéralement «fils-tête» désigne l'ainé, en démotique רישתו (r. ראש) ou אשארדו (r. שרד) «ainé, chef, roi».

Lignes 68—69. Au titre démotique בילית אומאני «dame des armées (אומאני = héb. אִמָּה «peuple, nation»») répond en la rédaction hiératique נין כי סו-לו-כו גאר-רא) mot-à-mot «dame-endroit — retraite (r. סלך) — faisant», c'est-à-dire «dame des champs de bataille».

Col. IV. Lignes 1—2. Il faut noter la forme de l'état construit אל מקום ביל devant le relatif שא, cela a aussi lieu en hébreu: אֶל מְקוֹם בֵּית שֶׁנֶּחְלָם הַחַיִּים (Ecclés I, 7) «vers l'endroit où coulent les fleuves».

A l'aide de l'idéogramme כא, on peut conclure que le démotique רינכו signifie «bruit, son»; il s'agit du bruit du tonnerre, héb. רעם. Cf. Péthiopien רנם «gronder, maudire».

Lignes 3—4. Le composé hiératique די-די est formé de די, abrégé de דינו (héb. דין) «jugement» et du complément דא; la prononciation exacte de ce composé n'est pas établie.

Incantation IV (T. 8, 8—9, 36).

Double rédaction, en grande partie interlinéaire. Aux lignes

qui signifie «crier: בִּמְאָ לִידְתִּי אִינְאָנָא, il pousse des clameurs comme un enfant».

16, 19, 20, 21, 22 le verset démotique est placé entre les deux moitiés du verset hiératique. Peut-être devait-on les réciter dans cet ordre. La ligne 35 est tout entière en hiératique; c'est d'ailleurs le refrain habituel des formules magiques.

I

8—9 Incantation. Faucheur du ciel et de la terre, démon faucheur des pays,

10—11 démon faucheur des pays, à la force énorme,

12—13 à la force énorme, aux allures énormes,

14—15 Gal, Alap, Nakim, Ekim gigantesque!

II

16 Ce sont des Ekim qui traversent les maisons;

17—18 ces sont sept Gal privés des parties sexuelles de l'homme;

19 ils ne connaissent pas (non plus) les parties sexuelles de la femme;

20 ils brûlent le pays comme le feu;

21 ils ne connaissent pas la pitié;

22 ils portent rancune aux hommes;

23—24 ils devorent la chair, retirent le sang et le boivent (?),

25—26 ils sont le . . . de l'image des dieux;

27—28 ils pénètrent dans la maison du dieu de la colline sacrée qui . . . ;

29—30 ce sont des Gal pleins de méchanceté;

31—32 se sont d'incessants buveurs de sang.

III

33—34 Serment, confonds-les pour qu'ils ne retournent pas aux régions ouvertes (que j'habite)!

35 Rappelez-vous le serment du ciel, rappelez-vous le serment de la terre!

36 Exorcisme *Oudouk mauvais*.

Les divisions sont peu accusées dans cette formule. Elle débute par des expressions fort analogues au commencement de la première incantation, mais l'objet en est le Sed, démon qui se distingue par sa force colossale, au milieu des autres démons rapidement énumérés. L'exorcisme s'adresse ensuite directement aux Sept principaux démons en signalant leur caractère de férocité et de rancune. Nous trouvons ici exprimé pour la première fois l'idée que ces terribles génies sont privés de sexe, idée développée plus au long dans la sixième et dans la septième formules. C'est le serment qui est chargé de confondre ces démons, le serment, cette puissance mystérieuse qui comme le Nom

ineffable chez les docteurs talmudiques, soutien l'œuvre de la création. Le tout se termine par le refrain habituel.

I

Lignes 8—9. Il y a un mot nouveau, c'est שִׁדְדוֹ , qui indique une certaine espèce de démons. En hébreu et en araméen le terme identique שִׁדְדָא , שִׁדְדָא désigne les démons en général. Son équivalent, l'idéogramme 4e, se compose peut-être du signe דִּיר qui signifie «sombre, obscur» dans lequel est inséré le signe בִּי «mort, sang, cadavre» etc., ce qui caractériserait la nature néfaste du démon. Le sens du phonème אלאר reste encore énigmatique.

Lignes 10—11. אִימְקָשׁוֹ «sa force» vient de אִמְקוֹ , racine מִמְק ; dans les autres langues sémitiques la racine correspondante מִמְק renferme l'idée de «profondeur». En hiératique la force est exprimée par les idéogrammes de la main, שׁו et אִד ; c'est un usage commun aux langues sémitiques.

בִּית ainsi que son équivalent démotique שֵׁנ est ici la pronom relatif «qui». — Noter la forme שֵׁנִיתָ pour שֵׁנִי . C'est probablement un imparfait; le verset suivant donne le féminin שֵׁנִיתָ .

Lignes 12—13. Le démotique תִּלְאֲכַתּוֹ «marche, allure» (r. $\text{אִלְך} = \text{הִלְך}$) est rendu en hiératique par נִיר-דו(גנ) , mot-à-mot «pied (ניר) — aller».

Lignes 14—15. Sous la dénomination de אֲבוֹ «bœuf» on entend une certaine espèce de démons; l'idéogramme du bœuf, גוד , vient de la racine קדד , גוד «courber, baisser la tête»; son synonyme אִכִּיִּם , racine כִּמִּם , גִּמִּם a aussi le sens de «courber».

II

Ligne 16. La seule remarque à faire sur ce verset porte sur la pluriel de אֵי «maison» qui se forme par le doublement de sa désinence: אֵי אֵי «maisons».

Lignes 17—18. $\text{אִר} = \text{אִר}$, au propre «nudité» (voir p. 12), répond ici au démotique בולתו (pour בושרו), ac. בולתא «parties honteuses ou sexuelles de l'homme», racine sémitique בוש «avoir honte».

אִישׁוֹ «ont, «possèdent», aoriste de אִשָּׂא , sémit. ישׁ ou ישׁ (éth.) d'où l'hébreu ישׁ «avoir, possession; il y a» et הוֹשִׁיעַ «possession, conseil, reflexion, sagesse».

Ligne 19. גִּנְתָּ (ac. גִּנְתָּ) «parties sexuelles de la femme» rappelle naturellement le mischnaïque גִּנְתָּ «honte» de la racine araméenne

ננא «être laid»; l'hiératique l'exprime d'une façon paraphrastique: ראך-כא-ננא «parole (= chose) de femme».

ידו «ils savent, connaissent» r. ידע, sém. ידע; cette idée est rendue en hiératique par וו (écourté de וו-ננא) qui est l'idéogramme de la lune, c'est que la lune, le mois, se dit en assyrien אידו (cf. Hesychius s. v. Αἰδó) au propre «temps fixe, fête», ar. عير, tal. איד, עיר.

Ligne 20. בימי איכאמו, nom et verbe d'une racine qu'on a comparée à l'arabe כמע «habit, vêtement» mais, bien que l'équivalent hiératique כו ait souvent cette signification, je ne pense pas qu'il faille s'y arrêter; je crois plutôt que nous avons là la racine כמא = héb. כרה «brûler». Il faut donc traduire: «comme le feu ils brûlent» et en effet, un passage parallèle (K 1248, l. 1—2) offre le terme אישאתו «feu, flamme». Il en résulte que l'idéogramme כו équivaut au signe ordinaire du feu, נִי, lequel, comme on sait, se prononce aussi כום = כו.

Notons que la syllabe כאם de איכאמו est orthographiée avec le signe נאם et que le verbe hiératique כאמי a l'apparence de כאתי ou כאלי dans le passage susindiqué.

Ligne 21. אדירו vient d'une racine אדר, sém. הרר «entourer, retourner» et désigne au propre «un espace entouré d'un mur d'enceinte, une ville fortifiée» comme dans la phrase שֵׁא אדירשו . . .

איסחורומא איליכו ריעיסו . . . אצליש אונאבים (Nor. 476) «J'ai exterminé les . . . qui entouraient sa forteresse et qui étaient venus à son secours». De cette conception matérielle est sorti le sens de ménage-ment et d'égard qu'il a dans notre passage et dans le passage analogue T. 11, 46 où il est renforcé par נאמאלו (héb. נָמַל) «re-connnaissance, gratitude, bienfaisance». Le verbe se rencontre plu-

sieurs fois, par exemple dans la phrase: אדירשו נאפישתאשו אנמיל (N. 969) «je l'ai épargné et je l'ai traité avec bonté»; cf. héb. הָרַר

«ménager, avoir des égards pour quelqu'un», ar. أدرر «laisser un meurtre sans vengeance, impuni; pardonner». Il est intéressant de remarquer que le correspondant hiératique, באר, a suivi le même développement du matériel au figuré. Nous l'avons rencontré dans T. 119—10 avec le sens de mur; ici, il est employé avec celui de «ménagement»; le caractère sémitique de cette transition est, je crois, de nature à frapper les esprits les plus prévenus en faveur de l'accadisme.

Ligne 22. נאמר singulier au lieu du pluriel; il vient de נטר, racine qui, en hébreu, a le sens de «être rancunier, garder rancune»; l'équivalent hiératique שו וינא «fortement respirer» peint très-bien la manifestation physiologique de la colère concentrée qui gêne la respiration. Le sens primitif de la racine נטר est «garder, surveiller»;

Lignes 23—24. Autant le verset hiératique est clair, autant le verset démotique laisse à désirer sous le rapport de la correction. Le premier mot, שָׂא, un peu effacé sur la lithographie, doit être ou אכיל «qui mange» ou son idéogramme בא־נֶאֱרַךְ, comme aux lignes 31—32, à moins que l'idéogramme שָׂא n'ait à lui seul cette signification. מוֹת «mort», plus fréquemment א-מוֹת «eau de cadavre» indique le sang, ראמי (sém. רם. כִּי autre idéogramme de «mort, sang» semble désigner ici le pus, דֹּאֵר (r. sém. רוא «couler»). Enfin, אִישְׁלֹאֲתִי doit probablement être corrigé en אִישְׁתֹּאֲתִי, iphtaal de שתא «boire». כּוֹשֵׁאֲנִין est le šaphel de וְנָן «pleuvoir, dégoutter», ce qu'indique très-bien le verbe hiératique שׁוֹר «tomber», doublé comme le sont également les autres idéogrammes בא־נֶאֱרַךְ «manger» et נֶאֱרַךְ «boire».

Lignes 25—26. Le premier mot du verset manque dans les deux rédactions, ce devait être un substantif en état construit avec le terme בּוֹנָאֲנוּ (r. בּוֹנָא) «forme, image, personne», hiér. צֶאֱלָאֵם (de צֶאֱלָם, héb. צֶלֶם) ou לֶאֱנִי (de לֶאֱנִי). Je suppose que c'était quelque mot comme honte, douleur, indignation etc.

Lignes 27—28. Le mythe auquel il est fait allusion dans ce verset n'est pas bien clair. On reproche aux démons de fouler (רִישׁ־רֵשׁ r. רֵשׁ) le gîte (l'hiératique אֹרַח équivaut ordinairement au démotique רֹבֵצִי du dieu SE-TIR dans la maison du dieu de la colline sacrée. On a déjà rencontré ce dieu T. 4, 19; une liste mythologique publiée dans III R. 69, n° 1 semble rapporter les épithètes אֵין־רֹגֶל־כּוֹנֵן אֵין־אֹד־תִּי־לֵא et אֵין־כִּי־רִירָא à une seule et même divinité, probablement Maroudouk. Nous y trouvons en outre l'orthographe אֵין־דֶּא־אֹרַח־מֵא au lieu de אֵין־דֶּא־צֶאֱר־מֵא que porte le texte que je viens de citer, et il y a tout lieu de croire que la première orthographe est la meilleure. Ajoutons que le mot בֵּית qui correspond à l'hiératique אֹרַח semble incorrect.

Lignes 29—30. נֶאֱרֹ, nom de démon qu'on peut rapprocher de l'adjectif גֶּאֱלִיל (T. 56, 34) «mauvais, malfaisant», r. גֶּלֶל.

נִיר־נִיר littéralement peut-être «feu-restant» dénote tout objet nuisible ou de mauvais augure. Ici, il correspond à רֶאֱנִי «malice, méchanceté» r. רֶגֶג, sém. רֶעֶע.

L'idéogramme ordinaire de l'idée de plénitude est כִּי, lequel signifie aussi «corne». Dans notre passage l'adjectif מֶאֱלֹ (héb. מֶלֶא) est rendu par le composé תִּי־כִּי, mot-à-mot «front-plein».

Lignes 31—32. מופארכותי, ét. obl. מופארכותי est le pluriel de מופארכו «qui cesse, qui s'interrompt», adjectif dérivé du Niph'al de la racine פּרַך, פּרַק, פּרַך «séparer». La rédaction hiératique le paraphrase (מו) סוּחַדוֹ «cessant -aller».

III

Lignes 33—34. Le serment, סאמית, personnifie le sort immuable et tout puissant auquel les dieux mêmes sont soumis. Expression du pacte primordial conclu volontairement entre les dieux, le serment est d'autant plus retoutable que loin d'être une force aveugle et inconsciente comme la fatalité chez les Grecs, il agit avec une pleine conscience et une régularité sans recours. Gardien jaloux de l'ordre matériel comme de l'ordre moral, c'est lui qui, par l'intermédiaire des démons, frappe l'individu coupable de la moindre infraction à ses devoirs religieux; mais aussitôt l'expiation accomplie, il redevient favorable et confond les génies malfaisants qui s'acharnent sur leur victime. L'impératif תוּכִי «confonds-les», au propre «achève-les, donne-leur le coup de grâce» (r. תמם) rend cette idée beaucoup mieux que l'hiératique תאר «séparer, écarter». Dans les syllabaires d'Assurbanipal le signe רוּם est expliqué par באבאלו «confusion, confondre».

רופכי פאתהאמי «mes régions (r. רפך, רבך ou רפך, רפך) «ouvertes» (r. פתח) équivalent à «l'espace ou l'endroit que j'habite»; le correspondant hiératique איב־דא «région» est connu.

נור־רודא, équivalent de נור «revenir, retourner»; il contient, semble-t-il, deux compléments phonétiques, attendu que נור (héb. נר «errer, parcourir») est seul essentiel; cela indiquerait que le complément n'empêche pas un idéogramme de devenir allophone.

Ligne 35. Remarquer le pluriel composé נִי־אִישׁ, ou plutôt אִישׁ seul, car la syllabe נִי est un simple complément de אִישׁ.

Incantation IV (T. 9, 38—10, 56).

Cette formule qui contenait 19 lignes est presque entièrement détruite, les deux premiers versets sont seuls intacts. Double rédaction; sauf le dernier verset dont les débris ne présentent que la rédaction hiératique.

37—38 Incantation. Coureur, coureur, hanteur quel qu'il soit,

39—40 . . . terre, perturbation du ciel,

41—42 . . . comme le ciel,

10 lignes perdues

53—54 La déesse . . . dame de . . .

55 qui disperse le mal . . .

56 Exorcisme . . .

Le fragment est trop peu considérable pour qu'on puisse en reconnaître la nature. Son intérêt réside uniquement dans quelques mots nouveaux, dans le verset 38—38.

Lignes 37—38. $\text{הַאֲמִיטוֹ הַאֲמִיטוֹ}$ «coureur», nom d'agent et participe de la racine הֲאֵט simplifiée de הֲמִט «aller vite, courir», idée que rend assez faiblement l'hiératique שָׂא אֲדִרְרוֹ «qui sort». Dans le recit babylonien du déluge, il est dit que les Anoun parcouraient (אִיהַמְאֲמִטוֹ) furieusement la terre. Un courrier exprès se dit en assyrien $\text{אַלְאָכּוּ הַאֲמִטוֹ}$ (pour הַאֲמִטוֹ). Pour la perte du ס 2e radicale, j'ai cité plu haut l'expression לֹא אֲרִי pour לֹא אֲמֲרִי ; un autre exemple est הַאֲמִירוֹ pour הַאֲמִירוֹ «amant».

מִוְרֵיָדוֹ au propre «celui qui dispose, qui arrange» doit avoir ici un sens péjoratif; ma traduction «hanteur» n'est que provisoire; l'équivalent hiératique בּוֹ אִישׁ-בּוֹ signifie littéralement «service-élargir»; אִישׁ rend souvent le démotique רִידוֹ «serviteur».

La locution נִין שִׁימֵשׁוֹ , mot-à-mot: «quel qui soit son nom» vent dire «quel qu'il soit. Dans les langues sémitiques le mot «nom» a le sens de «personne, individu». נִין semble être une altération de בִּין , ét. constr. de מִינֵוֹ «quoi, ce que»; la forme primitive est bien conservée dans le doublet מִימֵא (Nor. 813) composé de בִּין et de l'explétive מֵא . Disons toutefois que le signe נִין pourrait bien avoir encore la valeur de בִּין , de sorte qu'il n'y aurait pas même de faute de prononciation. En hiératique il est exprimé par (מֵא) «ce qui (est) cela».

Lignes 41—42. Le fragment du verset hiératique contient encore les mots «n'approche pas» (נֹו תִי כֵאלֵל).

Ligne 55. L'idéogramme דִּוְה sera expliqué plus loin.

Incantation V (T. 10, 57—11, 29).

La forme tout entière, à part le refrain et la souscription, est en double rédaction et elle est bien conservée à l'exception des lignes 57—58 qui présentent une lacune de quelques mots.

I

- 57—58 Incantation. Ce sont des guerriers . . .
 Col. V. 1—2, 3 Ceux-là qui bouleversent sans cesse, qui sont nés du bouleversement du ciel,
 4—5 sont des torrents qui se répandent;
 6—7 ils ne prennent pas de femme, ils n'engendrent pas d'enfant,
 8—9 ils ne connaissent pas la tendresse.
 10—11 Ce sont eux qui multiplient les haines dans les montagnes;

- 12—13 ils sont les ennemis du dieu Ia ;
 14—15 ils sont les agents des dieux ;
 16—17 perturbateurs des rues, ils se tiennent sur les places publiques ;
 18—19 ce sont eux qui marchent devant Nergal, puissant guerrier de Bel.

II

- 20 Rappelle-toi le serment du ciel, rappelle-toi le serment de la terre !
 21—22 Rappelle-toi le serment de Sin, seigneur de puissance !
 23—24 Rappelle-toi le serment d'Is, qui détruit les montagnes élevés !
 25—26 N'approche pas le corps de l'homme fils de son dieu et ne lui fais pas de mal !
 27—27 Pars de devant lui, pars de derrière lui !
 29 Exorcisme *Oudouk méchant*.

On distingue deux divisions : l'exordre et l'adjuration commençant par le refrain habituel. L'auteur accentue, non sans une pointe d'ironie, ce fait que les mauvais génies ne se propagent pas comme les autres êtres vivants en s'unissant à des femmes de leur espèce, mais qu'ils restent privés des joies de la vie de famille. C'est à cet état d'isolement dans lequel ils sont condamnés à vivre, qu'il attribue leur cruauté et leur humeur batailleuse. Ils sèment partout la haine et les ravages ; les montagnes, la mer et jusqu'aux rues et aux places publiques sont témoins de leurs méfaits. Mais leur plaisir principal consiste à marcher au premier rang devant Nergal, dieu de la guerre, car c'est dans les batailles qu'ils peuvent le mieux satisfaire leur férocité naturelle. L'auteur n'oublie cependant pas d'ajouter qu'en agissant ainsi, les démons ne sont en réalité que des instruments inconscients de la justice des dieux, laquelle exige que tout péché soit suivi d'une expiation.

Col. V. Lignes 1—2. Il n'y a rien de particulier dans le verset hiératique, dont tous les phonèmes sont connus. On remarque le changement harmonique de **בי** en **בא** amené par le voisinage d'autres **א**. Le verset démotique prête au doute par suite de la lacune, qui ne paraît pas avoir contenu plus de deux signes, tandis que le sens en exige quatre : **אישתאנו שא אישרו**. — Le doublement du **ס** a été abandonné dans **ריוחסונו** pour **ריוחסונו**, forme écourtée de **ריוחסונו** ; on sait qu'après les dentales la chuintante se change en sifflante.

Lignes 4—5. **זאביו** désigne tout écoulement d'eau en général : source, abîme, torrent, averse, inondation etc. (II R. 38, 21—25a), racine **זקק** « couler ».

מִתְאַשְׂרָאֲבִיתוֹ, cas obl. de **מִתְאַשְׂרָאֲבִיתוֹ**, pl. de **מִתְאַשְׂרָאֲבִיתוֹ** « qui se répand », ištaphal de **רבט**, apparenté à la racine sém. **רבר**, **רבר**

«étendre, répandre». L'équivalent hiératique $\text{ב־ב}^{\text{ב}}$ s'explique par la variante $\text{ב־ב}^{\text{ב}}$ «s'étendre».

Lignes 6—6. אָרָו «ils prennent» et אָלְרָו «ils engendrent» sont visiblement des participes écourtés dont la forme pleine est אָרָוּדו , אָלְרָוּדו ; c'est encore un exemple frappant de l'emploi du singulier à la place du pluriel.

אָל , négative correspondant à l'hébreu אֶל qui s'emploie plus souvent avec [le subjonctif¹]. Elle vient de la racine אָלֵל qui donne aussi l'hébreu אֵלִיל «vain, impuissant» et le syriaque אַלְלוּתָא «faiblesse».

Lignes 8—9. תַּאֲרִיכְתּוֹם ou תַּאֲרִיכְתּוֹ , var. תַּאֲרִיכְתּוֹם vient de רַכַּךְ «être jeune, tendre»; les démons, étant privés de sexe, ignorent l'amour et les sentiments qui pourraient adoucir leur férocité naturelle. Pour l'hiératique ו = dém. אֲדו , voir p 39.

Lignes 10—11. Le sens de «haine» que j'attribue au démotique סִיֵּס résulte de l'équivalence de l'idéogramme סִיֵּס et de שִׁינִי (l. 12—13) qui est l'expression ordinaire pour «ennemi». Il s'ensuit encore que l'idéogramme אֵיב qui rend le mot סִיֵּס à la ligne 10, n'est autre chose que la racine hébraïque אֵיב qui a donné les mots אֵיב «ennemi» et אֵיבָה «hostilité», cf. ar. أَوَّب «se fâcher». סִיֵּס est probablement pour שִׁיֵּס de la racine שָׁמַע «crier, parler» et désigne proprement le cri de guerre que poussent les combattants. Remarquons en passant, que l'équivalence du signe סִיֵּס et du démotique שִׁינִי explique d'une façon naturelle pourquoi on a choisi ce signe pour l'indication hiératique du dieu Lanus: le choix a été déterminé par l'analogie qu'il y a entre שִׁינִי et le nom de la lune סִינֵו .

Le signe מָאָה désigne tantôt le pays plat, tantôt le pays montagneux, suivant qu'il se lit מָאָה(ו) (voir p. 31) ou שָׂאָה(ו) . Ce dernier mot vient d'une racine שָׂאָה «jeter, projeter»; la montagne est considérée comme une projection de terrain. En hiératique, il se prononce כּוֹר , de là le complément phonétique רָא . La rédaction hiératique fait suivre ce signe du synonyme רָאָר-שָׂאָה dont le premier élément est l'abréviation du substantif רָאָר qui dans les syllabaires traduit le complexe כ־ב־י «endroit mauvais ou impraticable». Le second élément, שָׂאָה , signifiant «hauteur» a été expliqué plus haut.

אֲרִבּוֹ «ils multiplient», racine רָבַע , sém. רָבִי ; le correspondant

1 אֶל avec l'indicatif se trouve p. ex. Psaumes XLI, 2. Il est employé substantivement dans la locution שׁוֹם לְאֵל (Job, XXIV, 25) „réduire à néant” et dans

le composé אֶל-מֹת (Prov. XII, 28) „non-mort, immortalité”.

hiératique אור-דר (= א) l'expression habituelle de l'idée de «sortir» manque de précision et ne peut être compris sans le secours de la rédaction démotique.

Lignes 16—17. סולִי־אֶתְתָּאם ne paraît pas différer de סולִי ou סולִי dont le sens de «marché» résulte du membre de phrase : אא (א)־בור־ «סוקו» (1 R. 56, 38, 39) «A-ibur-šab marché de Babylone»; aussi trouve-t-on souvent ce mot combiné avec סוקו «place publique» et en compagnie de ריביתאם (héb. רחב) «rue» (Voir p. ex. T. 126, 1—5). Cette interprétation est encore corroboré par ce fait que l'expression hiératique אִיבורא qui répond ici à סולִי rend aussi le mot סוקו, variante de סוקו (*ibid.* l. 2—3). Enfin l'étymologie du terme sacerdotal conduit également au sens que nous attribuons à son équivalent démotique, car אִיבורא rappelle naturellement l'hébreu postérieur עבדו «endroit situé en dehors des barrières et occupé par des magasins et des boutiques, foire suburbaine».

Pour les autres mots du verset démotique, il est à remarquer que l'idéogramme תאר représente d'ordinaire le mot סוקו «place publique», héb. שוק, ar. سوق. Notez aussi l'orthographe ראלאחי pour אִיתְאַנְאִי־אָוּוּ pour אִיתְאַנְאִי־אָוּוּוּ.

Lignes 18—19. La racine assyrienne סרר rend toutes les significations du sémitique קדם qui, suivant les formes verbales qu'il revêt, signifie «avancer, être en avance, précéder, dépasser, présenter, combattre» etc. Le substantif סאחרו veut dire «devant», idée que rend fort vaguement l'idéogramme שי «œil, face».

La divinité déguisée sous la forme hiératique ניר־און־נאל mot-à-mot «seigneur (héb. ניר «lot de terre, souveraineté») du pays (און = héb. מעון) grande ou vaste» c'est-à-dire du pays des morts, est le dieu Nergal נרגל (r. רגל «piétiner, épier»), mentionné dans la Bible comme particulièrement adoré par les hommes de Cutha (2 Rois xvii, 30). Cette donnée est également confirmée par les textes cunéiformes. La conception du dieu de la guerre comme une divinité infernale rend un éclatant témoignage en faveur de l'esprit humanitaire de la race sémitique. Avec un pareil point de départ, les hommes méditatifs de la nation, surtout les prophètes hébreux, ont pu aller plus loin et condamner entièrement la guerre comme contraire à la justice et souhaiter l'arrivée d'un temps où les armes de guerre seront converties en instruments d'agriculture.

Ou a vu plus haut que l'idéogramme לאה désigne l'homme qu'on fait aller d'un endroit à l'autre, l'envoyé, le messager; cette signification est transportée sur le signe homophone לאה¹ formé par la

répétition du signe לך qu'on superpose à lui-même. Le signe לך représente habituellement le verbe לָאָב «aller».

Lignes 21—22. Du groupe hiératique $\text{אֲשֵׁרִים פֶּאֶר־רָא}$ je ne comprends que la syllabe פֶּאֶר «brillant»; l'équivalent démotique נְאִשְׂרֵי־אֵיִת «puissance» vient de la racine connue: פֶּרַץ . L'attribut «seigneur de la puissance» appliqué à la lune est le synonyme de son nom habituel אֲנִי־אָב (II R. 58, 48ab), car cet אָב n'est à son tour qu'une légère variante du mot אָנָּב «puissant» que nous avons expliqué à la page 35. Il entre dans la composition des mots tels que שְׂאִכְנָאָב ou שְׂאִכְנָאָב «chef», de אָב et שְׂאִכְנָאָב mot-à-mot: préfet-puissant», אִשְׂכָּנָב et son synonyme נִישְׂכָּנָב «intendant, prince», qui se composent respectivement de אִשְׂכָּנָב «possédant-puissant» et נִישְׂכָּנָב «homme-puissant», אֲבָרָאָב «compagnon» f. אֲבָרָאָבְתוֹ (T. 177, 15) «compagne» composé de אֲבָרָאָב «compagnon» (héb. חֵבֶר -puissant».

Lignes 23—24. On voit par le verset démotique que l'invocation a en vue le dieu Feu, אִישׁוֹם ; cette considération m'a engagé à changer au verset hiératique אֲנִי־פֶא en אֲנִי־בָאֵר , lequel serait pour אֲנִי־בָאֵר . Il se peut cependant que l'idéogramme פֶּא ait aussi le sens de «feu».

A première vue on est tenté de prendre le mot נְאִקָּר pour un dérivé de la racine נָקַר «creuser», mais l'hiératique $\text{שֵׂאֵשׁ כְּאֵל אֲבָרָא}$ «chef secourable (אֲבָרָא = נִירָאוֹתוֹ «secours» S. G. p. 24, 277)» montre clairement que c'est une orthographe vicieuse au lieu de נְאִנִּיר , état construit de נְאִנִּיר «officier, ministre».

סֹבִי , ainsi que son équivalent hiératique תָּאֵר (prononcé סִיל) désigne habituellement les places publiques (sém. שׁוּק), mais l'expression «hautes ($\text{שְׂאִקְוִי} = \text{שְׂאִקְוִי}$) places publiques» a quelque chose d'insolite. On ne comprend pas non plus quel rapport il y a entre le feu et les places publiques. Peut-être le mot סֹבִי a-t-il ici le sens de סֹקְתִי «sommet». On lit par exemple Nor. 453: כִּיבַא אֲרִמִי «semblable aux rêms (qui montent) vers les hautes montagnes, je montai vers eux». Dans ce cas, nous aurions un dérivé de la racine $\text{סָקַא} = \text{שָׂקַא}$ et non de סֹבִי .

Lignes 25—26. Le verset hiératique est identique avec le verset T, 5, 63 qui a en plus les signes סֹ «peau, corps» et son correspondant démotique confirme définitivement l'opinion que nous avons émise avec quelque doute page 27—28 sur la valeur négative des deux membres de phrase $\text{בֵּא־רָא־אֲנִי־נֹא־אֵי־נִי}$ et $\text{בֵּא־רָא־אֲנִי־מֵאֵל־דָּא}$. Dans notre poème, le premier répond à לֹא תִדְרִיִךְ «n'approche pas», le second à לֹא כֹרֵךְ כֹּר «ne moleste pas». Il faut donc admettre que בֵּא־רָא־אֵא

est pour בִּמְרִירָנִי , c'est-à-dire que la négative נִי pouvait aussi être insérée entre les préformantes et la racine. Notons en passant que dans notre passage le נִי de נִי־נִי־נִי ne peut être qu'un complément phonétique, ce qui ramène le phonème נִי à un type נִי־נִי ou plutôt נִי־נִי car il y a lieu de croire que la vraie lecture dudit phonème est נִי . Naturellement, נִי n'est autre chose que le signe כִּן qui représente ordinairement la racine תּוּר «tourner, retourner, remettre» etc.

רִדְדִירָךְ est la 2e personne singulier de רָדַד au paël; la rédaction hiératique se sert fréquemment de la 3e personne à la place de toutes les autres.

Ligne 27—28. אִמְרִי , impératif de נִסַּח «partir, quitter», héb. נִסַּח «aller d'un endroit à l'autre, voyager»; son équivalent hiératique (אִמְרִי), prononcé probablement בִּמְרִירָנִי ou בִּמְרִירָנִי , vient de la racine assyrienne בִּרָא (ar. בִּרִי «errer») «s'en aller, quitter, partir».

אִמְרִי est synonyme de אִמְרִי , dém. אִמְרִי «derrière».

Incantation VII (T. 11, 30—12,61).

Double rédaction, sauf le refrain et la souscription qui ne sont rédigés qu'en hiératique. La ligne 58 intercale le verset démotique entre les dieux moitiés du verset sacerdotal.

- 30—31 Incantation. Ils sont sept, ils sont sept;
- 32—38 dans le creux de l'abîme ils sont sept;
- 34—35 perturbateurs (?) du ciel, ils sont sept;
- 36—37, 38 ils ont grandi dans le creux de l'abîme, dans le palais (souterrain);
- 39—40 ils ne sont ni mâles ni femelles;
- 41—42 ce sont des torrents qui se répandent;
- 43—44 ils ne prennent pas de femme, ils n'engendrent pas d'enfant;
- 45—46 ils ne connaissent pas la pitié, la bienfaisance;
- 47—48 ils n'écoutent pas la prière, la supplication;
- 49—40 ils multiplient les haines dans les montagnes;
- 51—52 ils sont les ennemis d'Ya;
- 53—54 ils sont les agents des dieux;
- 55—56 perturbateurs des places publiques, ils se tiennent dans les rues;
- 57 ils sont ennemis, ils sont ennemis;
- 58—59 ils sont sept, ils sont sept, ils sont deux fois sept.
- 60 Rappelez vous le serment du ciel, rappelez-vous le serment de la terre!
- 61 Exorcisme *Oudouk méchant*.

C'est un véritable chant populaire sur les sept démons les plus

redoutés qu'on a changé en exorcisme en ajoutant le refrain sacramentel. La simplicité de l'expression et la limpidité du style semblent indiquer que nous avons ici le modèle sur lequel ont été composés les chants analogues qui précèdent. On remarque surtout l'importance fatidique que l'auteur attribue au nombre sept, nombre qui joue aussi un rôle exceptionnel dans l'antiquité hébraïque. On voit par là que la valeur de ce nombre ne vient pas du nombre des planètes, comme on s'est imaginé jusqu'à ce jour, mais qu'il a sa source dans une légende qui fixait à sept le nombre des démons les plus malfaisants.

Ligne 30—35. La lecture hiératique du chiffre נא-VII est שישנא, phonème qui déguise le démotique סיסניו «tige, bois mince» dont le synonyme שבו (Nor. 1065), talm. שיבא est homophone avec le nom de nombre assyrien סיבו, sém. שבע.

Ligne 32—33. La correspondance de l'hiératique ב³ avec le démotique נאקבו «trou, ouverture» (héb. נֶקֶב), ét. constr. נאקאב, pl. נאקבי nous révèle pourquoi cet idéogramme signifie d'ordinaire «mort»; cette signification a sa source dans l'analogie de נאקבו et נאנבו «mortalité, coup mortel» ét. constr. נאנאב, héb. נָפֵף. Quant au démotique נאקבו, il me semble maintenant hors de doute qu'il faut y ramener le mot ניאבורו «fonction de portier» ניאבו «portier» et leurs dérivés hiératiques ניאב et ניאב³ que nous avons discutés à la page 25. Le rapprochement de l'arabe نبي est à rayer. Dans la prière de Sargon à Ia, on lit נאקבי כא־שו אופתא «ouvre les portes de sa bouche», c'est-à-dire: accorde lui une autorité incontestée, en hébreu פתח פתחי פי¹.

Lignes 34—35. Le démotique וואנורי ou וואנורי² ét. constr. pl. de וואני me paraît signifier «perturbateur», car dans le syllabaire quadripartit l'idéogramme וואנ ou וואק «retourner, remuer» est rendu par וואני. Cf. sém. צען. Je ne sais comment analyser son équivalent hiératique שִׁי-אִיר-כא non plus que la paraphrase sacerdotale אֶךְ-כא נא-נא pour «ciel».

Lignes 36—38. כוֹמִי, pluriel de כוֹמו «palais, temple». Dans la prière de Sargon citée précédemment, on trouve le membre de phrase באנו כומיכא «qui a construit tes palais ou tes temples». Cette interprétation est confirmée par l'hiératique אִי-נון «maison grande» synonyme de אִי-נאל par jeu de mot sur le démotique אִיכאלו, le sémitique הִיכָל, r. כיל, יכל «contenir, renfermer» d'où aussi l'éthiopien מאכל «au milieu» et l'hébreu מִיכָל «lit d'un ruisseau».

1 Voir *La nouvelle évolution de l'accadisme* p. 16—18.

Lignes 39—40. La rédaction hiératique renforce la négation $\text{נִרְנָו} = \text{dém. אֹל־אֹל}$, en préposant la conjonction אֹ aux deux phonèmes אֹל «femelle» et אִישׁ «mâle». Ce renforcement n'a pas lieu dans la rédaction populaire; de plus, le mot «mâle» y est placé avant «femelle».

Comme le pronom pluriel שׁוֹנָו détermine זִכְאָרוּ (var. זִכְרוּ) et זִנְיִשְׁאָתִי , var. זִנְיִשְׁאָתִים (pour זִנְיִשְׁאָתִי , זִנְיִשְׁאָתִים), on est porté à supposer que ces deux mots sont aussi au pluriel. Pour le dernier mot, il n'y a point de difficulté, attendu que la terminaison אָת peut représenter le pluriel féminin. La chose est moins aisée pour le mot זִכְאָרוּ , car il faudrait admettre qu'en dehors de pluriel י et אָנִי , l'assyrien possédait un pluriel ו , différencié peut-être du singulier par la prolongation de la voyelle, hypothèse qui d'ailleurs ne présente rien d'in vraisemblable: cet ו serait le résidu de la désinence וֹנִי comme י serait le résidu de יִנִי ; l'assyrien posséderait ainsi les trois formes du pluriel qui caractérisent les trois groupes sémitiques: hébreo-araméen (יָם , יָיִן), éthiopien (יָאֵן) et arabe (يَن). Ceci admis, le désaccord qui nous choquait tant dans les membres de phrase... גּוֹאֲלָו . שׁוֹנָו , זִכְאָרוּ , etc. fait place à l'accord le plus parfait. Quoi qu'il en soit du reste, il est à remarquer que dans ce cas, la rédaction hiératique emploie le plus souvent la forme du singulier, chose naturelle, puisque ce système artificiel n'a aucun égard à la quantité des voyelles.

זִנְיִשְׁאָרִי pl. זִנְיִשְׁאָרוּ «femme» est probablement composé de ו «souffle, âme, personne (r. וּוַע)» et de נִישְׁרוּ «femme», féminin de נִישׁוּ «homme (cf. héb. אִשָּׁה , אִישׁ). C'est à peu près le *Weibsbild* ou *Weibsperson* des Allemands.

Lignes 45—46. Nous avons expliqué plus haut les diverses acceptions du mot אִדְרִיָּו , ac. אִדְרִיָּא . Son équivalent hiératique שָׂא שׁו , littéralement «ce qui (est de) main» désigne au propre un objet de prix et s'échange avec כְּאָבְרוּ ou נִאֲמְכּוּרוּ (r. מְכָר) dans les textes historiques. Le phonème qui correspond à נִאֲמְאָרָא , accusatif de נִאֲמְאָרוּ «récompense, bienfaisance», est effacé.

Lignes 47—48. Les représentants hiératiques des deux synonymes אִקְרִיבָא et הֲאֲצִלְתָּא , accusatifs de אִקְרִיבּוּ (r. קָרַב) et הֲאֲצִלְתּוּ (r. צָלַל ; ar. ضَلَّ) «prière, supplication», sont effacés. Le verbe אִשְׁמְעוּ (pour אִשְׁמְעוּ r. שָׁמַע , sémit. שָׁמַע) «ils entendent, écoutent» est paraphrasé en hiératique: אִיִן תּוֹךְ — $\text{זִכְאָרוּ} = \text{אִיִן}$ «mémoire» — tenir».

Lignes 55—56. סוֹלִי doit être une faute de copie pour סוֹלִי אָרוּ = סוֹלִי אָרוּ , mot expliqué à la page 36.

Ligne 58—59. רַב pluriel de רַב «pas. fois», d'où l'hiératique רַבִּי , r. רַבִּי , sém. רָדָה «marcher, fouler». Cf. l'hébreu רָדָה qui a également ces deux significations.

Ligne 60. On lit comme T. 8, 35, $\text{רַבִּי־רַבִּי־רַבִּי}$ au pluriel; רַבִּי représente certainement la syllabe רַ modifié du singulier רַבִּי à l'effet d'éviter la diphthongue *ae*.

Incantation VIII (T. 12, 1—13, 35).

C'est la dernière de la tablette, la cinquième de la série des incantations dirigées contre les Oudouks, série enregistrée dans la bibliothèque d'Assurbanipal sous la rubrique *Oudouk méchant*. Cette formule se distingue par l'absence du refrain et présente une double rédaction sauf aux lignes 26 et 27, qui ne sont qu'en hiératique. La ligne 28 donne le verset sacerdotal qui formait le début de la sixième tablette.

I

Col. VI, 1—2 Incantation. L'Oudouk méchant a frappé [cet homme];
3—4 celui dont [le nom] n'est pas prononcé lui a fait violence;
5—6 celui qui n'est pas revêtu d'un corps lui a fait violence;
7—8 il a frappé sa main et en a pris possession;
9—10 il a frappé son pied et en a pris possession;
11—12 il a frappé sa tête et en a pris possession;

II

13—14 son sort . . . de l'or . . .

6 lignes détruites.

21—22, 23 que l'Oudouk méchant n'entre pas dans la maison!

24—25 Que l'Oudouk méchant [quitte son corps?] et s'en aille!

26 Que l'Oudouk bienfaisant et le $\check{\text{Sed}}$ bienfaisant viennent!

27 Exorcisme *Oudouk méchant*.

28 Incantation. Oudouk malfaisant, Oudouk, mort (?) hostile etc.

35 Cinquième tablette (de la série) *Ce sont des Oudouks méchants*.

Les nombreuses lacunes qui déparent cette pièce ne permettent pas d'en déterminer les divisions avec exactitude. La formule ne laisse cependant pas d'être intéressante. C'est la première fois que nous entendons parler d'Oudouk et de $\check{\text{Sed}}$ d'un caractère bienfaisant. La mythologie babylonienne n'admettait donc pas le mal absolu même parmi les êtres les plus dangereux, mais, s'appuyant sur l'expérience quotidienne, elle laissait place à des exceptions qui, en définitive, ne font que confirmer la règle générale. Le caractère populaire et primitif de cette conception saute aux yeux et elle fait

aussi le fond de la démonologie hébraïque. Une notion non moins importante qui semble ressortir des lignes 5—6, c'est que les génies malfaisants n'ont pas de corps, ce qui explique naturellement pourquoi ils sont si avides d'entrer dans le corps des hommes. C'est encore une idée qu'on retrouve intacte chez les docteurs talmudiques.

I

Ligne 1—2. On restitue avec certitude l'idéogramme אִין «incantation». Après ce signe, il pouvait y avoir tout au plus un second אִין, en démotique שִׁינוּ אִין, en démotique אִין אִין.

אִין אִין, aoriste itaphal de la racine רָשַׁע, רָשַׁע «frapper», passée également en hiératique. Pour les formantes מִן-אִין-רָשַׁע, voir l'introduction.

Lignes 3—4. Je suis porté à restituer dans la ligne 3 les signes וִין וִין אִין et dans la ligne 4 les mots שִׁין אִין «dont le nom». L'idée de נִין «mentionné, prononcé» (r. נִין «parler, prophétiser») est rendue en hiératique par אִין, qui se compose des signes אִין אִין mot-à-mot «oiseau-reposant», allusion aux prophéties qu'on tirait des diverses attitudes des oiseaux.

אִין אִין אִין «il l'a arrangé, disposé», en mauvaise part : «accablé, violenté», iphtheal de אִין, héb. אִין. La rédaction hiératique rend cette idée par le signe אִין אִין qui signifie «jeune homme, enfant»; c'est que «jeune homme, enfant» se dit en démotique וִין, au propre «descendant» (r. אִין = וִין). Comme on voit, l'assimilation ne repose que sur une analogie superficielle et porte un caractère des plus factices.

Lignes 5—6. Dans le verset hiératique il faut restituer le relatif אִין. Le nom אִין semble venir de אִין = אִין «demeurer, habiter, se fixer, s'établir»; il exprime souvent l'idée de l'existence comme par exemple dans le membre de phrase אִין אִין אִין «qui sont établis comme (= qui sont comme) les étoiles du ciel»; l'hiératique אִין אִין אִין est d'autant plus vague qu'il exprime d'ordinaire l'idée de «sortir».

Lignes 7—8. אִין «sa main» est contracté de אִין אִין; la forme absolue est אִין «main», au propre «manche» (héb. אִין, אִין), de אִין, forme féminine de אִין «canne, tuyau». Le אִין radical se perd souvent en assyrien; ex.: אִין אִין pour אִין אִין «face, visage» (r. אִין) «impôt» pour אִין אִין, r. אִין «donner», héb. אִין. Faisons cependant

remarque que la construction n'a jamais lieu quand le nom est précédé d'une préposition. On dit ainsi au nominatif et à l'accusatif לְיָד «sa main», לְרֵגְלֵי «son pied», לְרֵאשִׁית «sa tête», mais בְּיָדוֹ «à sa main», בְּרֵגְלוֹ «à son pied», בְּרֵאשִׁיתוֹ «à sa tête». Cette règle qui exige l'insertion d'une voyelle entre le suffixe et la dernière radicale du nom régi par une préposition, est observée non moins rigoureusement en hiératique, où la postposition remplace parfois la préposition: nominatif et accusatif לְיָד «sa main», לְרֵגְלֵי «son pied», לְרֵאשִׁיתוֹ «sa tête», mais בְּיָדוֹ «à sa main», בְּרֵגְלוֹ «à son pied», בְּרֵאשִׁיתוֹ «à sa tête». La communauté d'une loi d'euphonie aussi caractéristique rend évidente et palpable l'origine purement assyrienne du système sacerdotal.

Grâce à l'ambiguïté du signe médian, le verbe transcrit לְיָדוֹ peut se lire encore לְיָדוֹ et לְיָדוֹ sans changer de signification, car les racines לְיָדוֹ , לְיָדוֹ , לְיָדוֹ ont toutes les trois le sens de «frapper, couper, trancher»; l'équivalent hiératique est לְיָדוֹ .

J'ai déjà signalé plus haut l'équivalence de l'idéogramme לְיָדוֹ («errer, habiter temporairement un endroit») non seulement dans le sens de «habiter, demeurer», héb. לְיָדוֹ , mais aussi dans le sens d'«agir» et de «faire» héb. לְיָדוֹ . La locution «il a agi sur sa main, sur son pied, sur sa tête» désigne sans doute le mal fait à ces membres par les coups du démon.

Lignes 9—10. לְיָדוֹ (pour לְיָדוֹ) «pied» vient de la racine לְיָדוֹ «fouler, froter»; la racine synonyme לְיָדוֹ produit le nom לְיָדוֹ qui désigne à la fois le pied et le joug, d'où l'idéogramme du pied, לְיָדוֹ .

Lignes 11—12. לְיָדוֹ «crâne, tête» est pour לְיָדוֹ , héb.

1 לְיָדוֹ „main” se prononce le plus souvent לְיָדוֹ ou לְיָדוֹ ; ces phonèmes ne sont autre chose que l'abréviation du démotique לְיָדוֹ , לְיָדוֹ , לְיָדוֹ . Le remplacement de לְיָדוֹ par לְיָדוֹ avait lieu surtout en Babylonie. Comme pour une foule d'autres syllabes composées, le לְיָדוֹ final s'élide souvent et il n'en reste que לְיָדוֹ et לְיָדוֹ . De là trois conséquences: 1° l'expression hiératique est indubitablement sémitique; 2° elle nous retrace fidèlement la variété de prononciation qui caractérise l'assyrien; 3° elle n'est que le débris d'un mot assyrien plus complet. Ces trois faits réunis prouvent d'une façon irréfragable le caractère à la fois assyrien et artificiel du système sacerdotal. Les assyriologues ne s'émeuvent cependant pas pour si peu. M. Lenormant assure que l'assyrien לְיָדוֹ , לְיָדוֹ est emprunté aux Accads et trouve de sérieuses probabilités pour voir dans l'échange de לְיָדוֹ et de לְיָדוֹ „un fait d'accadisme ou de sumériame resté dans le pays, où une notable partie des habitants descendait de l'antique population non sémitique” (J. As. mai—juin 1879 p. 521). La découverte de lois phonétiques restés dans l'air après la disparition de la langue et se communiquant aux nouveaux colons absolument comme la peste ou la petite vérole, n'est-elle pas admirable? Espérons que les accadistes nous donneront bientôt l'analyse de ces étonnants miasmes glottiques!

קרקר, racine קרר «courber»; l'hiératique שאק־מאל, ainsi qu'il a été dit plus haut, vient de שאקו «hauteur, élévation».

Lignes 13—14. Dans ces versets mutilés on ne reconnaît avec certitude que les idéogrammes נאם = dém. שיכרו «sort» (r. שום «poser, établir») et בִּי־נִי (prononcé אֲזַמְנִי ou אֲזַמְנִי «or». L'absence de la version démotique ne permet pas de préciser les autres idéogrammes.

Ligne 23. On complète aisément אַא אִי־רִוּבִנִי «qu'ils n'entrent pas».

Lignes 24—25. Au lieu de נִינִים, il faut certainement lire אֲדוּרֶךְ; ces signes complexes ne diffèrent que par la différence de hauteur d'un seul clou et se confondent aisément.

La restitution de l'expression démotique qui correspond à l'hiératique בִּי אֲ-א־נִי «sa résidence divine (?)» prête à difficulté, les traits qui en restent n'étant pas certains.

Je crois que l'expression אֲשֶׁ אֲדַרְתִּי veut dire «dehors, au dehors, à côté, à l'écart». אֲדַר־ אֲדַר־ semble désigner le bord d'un courant d'eau, la côté, le côté; de là אֲדַרְנָא (pour אֲדַרְי־אֲנָא) «de ce côté-ci, en deçà» et אֲדַרְלָא (pour אֲדַרְי־אֲלָא) «de l'autre côté, au delà». L'équivalent hiératique באר rappelle d'une façon frappante l'araméen בַּר «dehors, en dehors» et l'arabe بَرّ «terre ferme. pays, campagne».

Le démotique לִיזִין «qu'il se tienne» permet de restituer en hiératique גַּר אִי־כ־רֶא־רֶא. Cf. T. 30, 12—13.

Ligne 27. La comparaison du verset parallèle T. 45, 44, rend évidente la correction de נִינִים en אֲדוּרֶךְ. Ce même verset nous apprend encore que בִּי נִא est une faute de copie pour נִא שִׁי־צִא־נִא «pur, propice, favorable» et que l'hiératique גַּר אִי־לֶא־לֶא־לֶא־נִי répond au démotique לִוְכֶאֱנִין «qu'il se place», c'est-à-dire: qu'il remplace l'Oudouk malfaisant. C'est un nouvel exemple de l'équivalence de l'idéogramme לֶא־נִי et de la racine démotique בִּי־נִי.

Ligne 28. Pour בִּי «mort» voyez page 48.

II

INCANTATIONS MAGIQUES CONTRE LE MAL DE TÊTE.

K 3169

Incantation I (T. 13, 1—15 ,51).

Presque tout le poème est en double rédaction. Le refrain et la ligne 31 ne sont qu'en hiératique. Cette dernière ligne est formée du début de trois versets dont la forme complète figure T. 30, 16. 31,30, 32; ces fragments de versets sont séparés par deux coins. Aux lignes 40, 41 et 46, le verset démotique est intercalé entre les deux moitiés du verset hiératique.

I

Col. 1 R. 1 Incantation. Le (démon) Mal-de-tête accourt du désert, soufflant comme le vent;

3—4 il foudroie comme l'éclair, il rase en haut et en bas;

5—6 il brise comme un roseau (l'homme) qui ne craint pas son dieu;

7—8 il déchire ses veines comme le ricin;

9—10 il broie la chair de (l'homme) qui n'a pas de déesse protectrice;

11—12 celui-ci s'évanouit comme une étoile du ciel, disparaît la nuit comme l'eau.

II

13—14 Il attaque en face l'homme mortel et le frappe à l'instant:

15—16 il tue cet homme;

17—18 cet homme se tord (de douleur) comme celui à qui on arrache le cœur;

19—20 il s'agite (douloureusement) comme celui dont le cœur est emporté;

21—22 il brûle comme un objet (tombé) dans un grand feu;

23—24 ses yeux sont remplis de ténèbres comme un onagre agonisant;

25—26 il se consume dans son âme, il s'attache aux morts;

27—28 le (démon) Mal-de-tête semblable à un fort orage, personne ne connaît sa marche;

29—30 personne ne connaît sa force entière, non plus que (la durée de) son attaque.

31 Le dieu Maroudouk voit cela,

a il se rend chez son père Ia, entre dans la maison et lui dit :

b « Mon père, le Mal-de-tête a pris possession de cet homme » !

c Il lui dit cela deux fois :

d « Je ne sais ce que doit faire cet homme, ni par quel moyen il guérira ».

e Ia répond à son fils Maroudouk :

f Mon fils, que ne sais-tu pas, que veux-tu que je t'ajoute ?

g Maroudouk, que ne sais-tu pas, que veux-tu que je te dise encore ?

h Ce que je sais, tu le sais.

31 « Va mon fils Maroudouk,

32—33 cueille (?) un qui pousse isolé dans un endroit désert,

34—35 couvre ta tête d'un mouchoir aussitôt que le soleil sera rentré dans sa maison,

36—37 puis enveloppes-en le et serre-le ;

38—39 à l'aube du jour (?) avant le lever du soleil,

40 répands-le dans l'endroit où il (le malade) se tient ;

41 prends les racines (de la plante) ;

42—43 prends aussi la laine d'une jeune brebis intacte ;

44—45 entoure la tête du malade ;

46 entoure le cou du malade ;

47—48 le Mal-de-tête qui réside dans le corps de cet homme (?) s'en ira immédiatement ;

49—50 comme une feuille que le vent emporte, il ne retournera plus à sa place ».

51 Rappelle-toi le serment du ciel, rappelle-toi le serment de la terre !

Cette pièce ouvre une série d'incantations dirigées contre le démon qui produit le mal de tête ou comme disaient les Babyloniens, le démon Mal-de-tête. Rien ne les frappait autant que l'attaque aussi imprévue que violente de ce mal mystérieux qui rend l'homme fou de douleur et le met subitement à deux doigts de la mort. Aussi l'imagination populaire n'a-t-elle pas manqué d'y voir l'effet d'un génie malfaisant de la pire espèce, accourant du désert avec la rapidité du vent et foudroyant d'un coup sa victime. La poésie religieuse a donné à ce thème des développements vraiment remarquables. Elle décrit d'une manière saisissante les dangers que court l'homme qui, par sa mauvaise conduite, s'est aliéné la faveur de ses divinités protectrices : il devient infailliblement la proie du terrible démon et subit d'atroces souffrances. C'en serait fait de lui si, à ce moment extrême, le dieu miséricordieux par excellence, Maroudouk, ne le prenait en pitié. Pénétré de compassion pour la pauvre victime, le dieu va chercher son père Ia dans son

palais soumarin pour lui demander le moyen de guérir cet homme. Le sage des dieux, tout en donnant la preuve de la plus exquise politesse envers son divin fils et collègue, lui indique un moyen simple qui paraît avoir été très-usité chez les mages de la Babylonie. L'enchanteur cueillait une certaine plante dans un endroit désert et l'enveloppait dans son turban au coucher du soleil. Le lendemain, au point du jour, il étendait cette plante sur le gîte du malade, auquel il avait soin d'entourer la tête et le cou avec de la laine prise d'une brebis intacte. L'opération magique se terminait par la récitation d'un poème dont la fin contenait le refrain sacramentel. Le sens de l'opération est des plus clairs. On voit d'abord que la croyance à la vertu antidémoniaque de certaines espèces de plantes et d'essences n'était pas étrangère aux Babyloniens. Puis, le symbolisme sémitique de la pureté corporelle et morale a trouvé son expression la plus significative dans la laine de l'innocente brebis entourant la tête du pécheur que ses dieux protecteurs ont abandonné aux fureurs du démon : n'est pas lui montrer d'une façon saisissable le modèle sur lequel il doit former sa conduite s'il veut échapper au mal qui l'accable? Cette conception que nous trouvons ici cachée dans la pénombre d'un symbole, est mise encore mieux en relief dans d'autres formules de ce genre que nous étudierons successivement.

I

Col. 1. R. Lignes 1—2. Au lieu de «maladie de la tête, מִרְיָן כְּמַקְאֲרֵי (מִרְיָן ét. constr. de מִרְצוֹ), la rédaction hiératique a «tête malade» שֶׁאֵיךְ נִינָּה. Ce נִינָּה a pour base נִינָּה formé de la racine אִנַּן «brûler, souffrir» de la même manière que p. ex. לִידוֹ «enfant» de אָלַד «naître, enfanter»; cf. amh. וּלְדֵּ לֵד. Un autre dérivé de אִנַּן est נִנְוֹ לִיבְאֲכֹנֹו, mot qu'on rencontre dans les phrases suivantes : נִנְוֹ לִיבְאֲכֹנֹו (T. 60, 10) «que l'emportement de votre cœur se calme», אִן- לִיבְאֲכֹנֹו מִן לִיבְאֲכֹנֹו (ibid. verso 1) «mon dieu, que l'emportement de ton cœur se calme» et auquel se rattache l'hiératique נִנְוֹ.

- On rapproche communément le nom assyrien du désert, צִירוֹ, ét. obl. צִירִי, de l'expression arabe צִוְרָא (d'où le nom du «Sahara»), mais pour que ce rapprochement fût probable, il aurait fallu démontrer que l'assyrien צִירוֹ signifie «blanchâtre, gris, couleur fauve» comme le sémitique צִוְרָא. La véritable étymologie nous est révélée par l'équivalent hiératique אִן-נָא זִין-נָא mot-à-mot «hauteur-écartement». Le premier élément, négligé d'habitude, fait penser immédiatement au mot assyrien צִירוֹ «élévation, hauteur» et rappelle en outre le nom hébreu et araméen du désert, מִדְבָּר, מִדְבָּרָא, qui vient de la racine

דבר, qui a en éthiopien le sens de hauteur, élévation, montagne. A comparer aussi le nom arabe du grand désert **אל ארקא** «montagnes ou dunes de sable mouvant». Il semble donc que les termes assyriens **צירו**, **צירו** viennent tous deux de la racine **צור** qui signifie en éthiopien «lever, porter» racine qui a donné naissance à l'hébreu **צואר** «cou, col» littéralement: «qui porte (la tête)» et vraisemblablement aussi **צור** «pocher, éminence»¹. Il est même très-vraisemblable que l'idée de proéminence et de relief fait le fond de la racine commune sémitique **צור**, **ציר** «modeler, donner une forme, former, dessiner» etc. Le second élément **צור-צור** vient sans aucun doute de l'adjectif démotique **צור** (f. **צור**) «écarté, éloigné», cf. l'hébreu **צור**. On lit T. 64. 9. **צור-צור** «que celui qui s'est retiré retourne!». **צור-צור** (T. 60, verso 2) «ô ma déesse retirée». Le désert est comme le disaient les Hébreux **צור-צור** «un pays retiré, écarté» du «pays habité» **צור-צור**. Conformément à cette conception, l'idéogramme **צור** est formé des signes **צור-צור** «de côté (c'est-à-dire écarté) des gens» et remplace parfois l'idéogramme **צור** (= dém. **צור**) «derrière» avec lequel il a une grande analogie dans la forme: on sait que ce dernier complexe se compose des signes **צור-צור**. Par tout ce qui précède il ressort 1° que le sens de l'hiératique **צור-צור** renferme deux idées: d'abord l'idée de hauteur, conception primitive de son équivalent démotique **צור**, analogue à l'hébreu **צור**, à l'araméen **צור** et à l'arabe **צור**; puis, l'idée d'endroit écarté, laquelle dans les langues sémitiques s'attache à l'idée du désert; 2° que l'idéogramme principal du désert, **צור**, exprime par sa composition cette seconde idée. Le génie sémitique déborde pour ainsi dire par tous les pores du terme sacerdotal et je défie qui que ce soit d'expliquer cet ensemble de faits, dans l'hypothèse des accadistes, sans admettre l'absurdité aussi grossière que ridicule que la race sémitique tout entière a emprunté aux Accads, non seulement des mots et des racines toutes faites, mais aussi la manière de penser et de concevoir des idées.

Nous avons dit précédemment que l'idéogramme **צור** «se déplacer, se mouvoir rapidement» se rattache à la racine **צור**, source de la négative assyrienne et hébraïque **צור**, **צור** comme des substantifs hébréo-araméens **צור** «idole, néant», **צור** «infirmité, faiblesse». Comme verbe, cette racine n'a été constatée jusqu'ici que dans **צור-צור** (T. 2, 33) «ils s'élancent» rendu par l'hiératique **צור-צור-צור-צור** et dans

1 **צור** forme parallélisme avec **צור** «colline». Nombres, XXIII, 8.

L'adjectif féminin אֲוֵלָהּ (T. 38, 27) «qui s'en va» rendu également par l'idéogramme שׁוּר. Mais l'assyrien possède deux autres racines אֲלָל qui répondent aux racines עָלַל et הָלַל des langues sœurs et dont l'usage est beaucoup plus fréquent. La première a ordinairement le sens de «suspendre, accrocher, pendre»; ainsi, qal présent : אֲיִן-זִרְקָא אֲלֵלְכָא (II R. 14, 18) «il accroche (ou suspend) l'outre (ou le seau)». Le préterit se trouve entre autres dans la phrase si fréquente dans les inscriptions hiéroglyphiques פִּאֲגִרִישׁוּנִי אֲלוּלוּ אִינָא נִאֲשִׁישִׁי «ils pendirent leurs cadavres à des poteaux (= talm. גִּישׁ «longue barre de bois»). Parmi les substantifs qui en dérivent, les plus importantes sont אֲלָלוּ «tige, pousse, jeune plante»; (cf. héb. עֲזָלוֹת «pousses», עוֹלֵל «jeune enfant», ar. عِلَالَةٌ «restes, seconde traites»), לָלוּ (d'où l'idéogramme לָלוּ) ou לִלוּ formés par l'aphérèse du א comme לִדֹּו de אֲלֹד, צִירוּ de אֲלֹד (cf. héb. רֵעַ de רֵעַת; aram. חַד de אֲרַד, נֶשׁ de אֲנֶשׁ) «objet qui pèse, précieux, magnifique» fréquent dans la locution לָלוּ מֵאֲלוּ ou לִלוּ מֵאֲלוּ «plein de magnificence». Quand on considère que le sens principal de עָלַל (f. i.) en arabe est «être malade, être indisposé» absolument comme אֲלָל en araméen, on ne peut s'empêcher de supposer l'identité primitive de ces deux racines. L'idée de mouvent suivi concilierait très-bien toutes ces significations, depuis celle de la maladie conçue comme un vacillement et de la jeune pousse qui apparaît après les anciennes, jusqu'à celle de pendre et de peser qui se résume dans une suite de mouvements balancés, comme le prouve par exemple le verbe תָּלַח qui signifie «pendre» en hébreu et «suivre» en arabe. Enfin, l'assyrien possède une troisième racine אֲלָל qui, d'accord avec le sémitique de הָלַל dont le sens fondamental de «commencer à paraître, se montrer à l'horizon» est conservé en arabe, donne les idées apparentées de «briller» et de «louer». Ainsi par exemple : אֲלוּלִי (pour אֲלוּלִי) «je loue» לִלוּלִי (pour לִי־אֲלוּלִי) «qu'il brille». Les substantifs אֲלוּלִי «métal brillant» et אֲלוּלִי «l'éclatant, le pur» donnent lieu aux idéogrammes אֲלוּלִי et אֲלוּלִי. Ce dernier, désigne non seulement l'étoile brillante mais aussi, dans un sens général, l'épanouissement et l'allégresse (dém. אֲלוּלִי, héb. עֲלִיץ). Il ne serait pas impossible de rattacher cette racine aux deux autres, mais quel qu'en soit le rapport primitif, le rapport entre les expressions démotiques et leurs équivalents hiéroglyphiques respectifs est incontestable.

Le correspondant démotique de אֲלוּלִי-אֲלוּלִי est ici אֲיִתְאֲקִיָּא qal présent de תִּקַּח ou peut-être mieux תִּבַּח. L'incertitude des deux dernières radicales vient de ce que les syllabes קִיָּ, קִיב, בִּיָּ, sans compter גִּיב, גִּיָּ, sont exprimées par un même signe. En hébreu c'est la racine תִּבַּח qui a tout particulièrement le sens de «se hâter, se presser», de

là; תכיפה «action continue, ininterrompue» et תקף «immédiatement après, tout de suite» tandis que תקף prend la nuance de «serrer, attaquer avec force, prendre» etc.

אִיאָקָא «il souffle» qal présent de זקק répond ici à l'hiératique וִי־רִי; dans T. 2, 34—35 il est rendu par זאלאחי, mot dont le sens a été expliqué à la page 12.

Lignes 3—4. בִּירְכוּ, ét. ob. בִּירְכִי (pour בִּירְכִי) l'hécreu בְּרַק «éclair, foudre» vient de la racine ברק «jeter des étincelles, darder des rayons brillants», d'où אִיתְאַנְבְּרִיק «il darde, il éblouit, il fondroie» et en hébreu הִבְרִיק «être ébloui, aveuglé». L'hiératique rend l'idée de l'éclair par נוֹם־גִּיר (ou גִּי־נוֹם) qui se compose de נוֹם ou נִים «élévation» et de גִּיר abrégé de גִּירו «épée, poignard en forme de flèche»; cf. aram. נִירָא «dard, flèche». La réunion de la signification de flèche et d'éclair s'observe aussi dans l'hébreu חָץ. Le phonème נוֹם ou נִים ne fonctionne que comme déterminatif, l'idée fondamentale réside dans גִּיר qui, redoublé, équivaut au verbe אִיתְאַנְבְּרִיק.

Ce même idéogramme נוֹם (נִים) pris adverbialement, équivaut au démotique אִלִּישׁ «en haut», idée rendue par אָן תָּא dans T. 2, 9—11. L'idée de שאַפְלִישׁ «en bas» qui correspond d'ordinaire à כִּי תָּא (*ibid.*) a ici pour équivalent hiératique le signe שׁוֹ répété. Ce complexe rend aussi le verbe אִיתְאַנְשַׁחוּ, iptaneal de la racine שׁוּחַ, שׁוּחַ «courber, abaisser» qui s'emploie aussi en hébreu avec le même sens.

Lignes 5—6. א פִּלְחִי «celui qui craint» participe de פִּלַּח «craindre, adorer» (cf. aram. פִּלַּח «servir, adorer») répond en hiératique le composé אִים תִּי־נָא mot-à-mot «crainte-prendre». La syllabe אִים rappelle immédiatement l'hébreu אִימָה «crainte, terreur», אִים «terrible», la syllabe תִּי = תִּי semble apocopée de תִּין, l'idéogramme habituel de «force»; comparez, quant au sens, l'hébreu הִחִיק «saisir, tenir» qui vient de חָזַק «force». Ajoutons que grâce à cette correspondance on obtient le sens véritable du pronom réfléchi hiératique אִים־תִּי, abrégé אִים «même»: il signifie au propre בּוֹלֹהֲתוֹ «crainte, adoration, respect»¹ etc. C'est donc un pronom honorifique, analogue au démotique רַאֲמַאֲנוּ qui signifie proprement «hauteur» et ce n'est point le calque même de ce pronom comme je le croyais jusqu'ici. Un autre pronom hiératique de civilité est כִּי־דָאן littéralement «endroit-fort»; cf. les mots רוֹם «hauteur, élévation», מְעָלָה «mérite», כְּבוֹד,

¹ Ceci ruine la tentative plus que téméraire de voir dans תִּי un suffixe du casinessef, identique au turc *da, de* (Lenormant L. P. C. p. 176).

«honneur» etc. qui remplacent les pronoms dans le style épistolaire de l'hébreu postérieur.

קאנו ét. obl. קאני ou קאני (héb. קנה, ar. كنان) «roseau» est rendu par l'idéogramme נ, abrégé de נן = dém. נינו, simple variante de קאנו. Cet idéogramme désigne toute espèce de plantes et d'arbrisseaux, en assyrien אצו «ce qui sort (de la terre)» et, par homophonie, l'idée générale de mouvement et d'allure qu'exprime le verbe ואו. En hébreu de même, les produits de la terre se nomment צמחים (r. יצא) et וי' (Psaumes L, 11). — Un point grammatical à noter, c'est que la comparative כימא «comme» régit habituellement l'état oblique: כימא ורימ' «comme le vent», כימא שארי «comme un roseau», כימא אני «comme l'onagre».

איחחאצי, iphtéal présent de חצא, «briser» héb. חצה (= חצי) «partager en deux moitiés». Pour la forme, comparez איהאבי «il dit» de קבא (= héb. קבה «maudire») «dire, parler»; la transcription אוחחאצי serait strictement possible, car la vocalisation א se trouve aussi dans la même forme verbale, comme dans אומחאצי «il touche», אוכחאום «il se couvre, il se ferme» etc. En hiératique, l'idée de «briser» s'exprime, symboliquement peut-être, par אנ, abrégé de אנו «roseau», lequel idéogramme marque en outre l'idée de «construire, faire»: ce rapport s'explique aisément par le fait que les constructions primitives consistaient en cabanes de roseaux.

Lignes 7—8. Le mot בואני qu'on est tenté de rapprocher de l'hébreu בועה «ampoule», me semble avoir plutôt le sens de «veine». L'idée fondamentale, conservée dans l'arabe באע (ביע) «s'allonger, s'étendre au loin», de là, le sens d'«étendre» qui est propre à l'idéogramme בו. D'autre part, la lecture ניד dont cet idéogramme est susceptible fait susposer un terme démotique נירו avec le sens de «veine», identique à l'hébreu ניד. Les veines, qui semblent ficeler le corps de toute part sont convenablement désignées par l'idéogramme סא «cordon, ficelle»².

ניחינו, ét. obl. ניהיני est sans aucun doute l'arabe נחנה «ricin». La racine נתן employée en araméen signifie «se baisser, ramper» d'où l'hébreu נתן «ventre (de reptile)»; en arabe נתן signifie «être mal

1 La racine ון si fréquente en assyrien et en hébreu postérieur est peut-être contractée de וועע «trembler, s'agiter», laquelle représente le redoublement de ווע. Voir p. 12.

2 En assyrien ריכסו (II R. 48, 28gh), r. רכס «lier»; cf. ar. حبل «corde, veine». Les syllabaires expliquent aussi סא par שאמנו = ar. شمان «longue corde». La

constatation du sens véritable de בואניסא enlève toute base aux interminables études que quelques assyriologues ont consacrées à ces expressions.

nourri, pâtir». Toutes ces qualités conviennent très-bien au ricin. On sait que cette plante éphémère, en hébreu קִיקִיּוֹן (d'où le grec *Kiki*), a été introduite par l'auteur du récit de Jonas pour confondre le dur égoïsme du prophète. Le correspondant hiératique נִי־חֶא־אֵן, mot-à-mot «plante du poisson divin» n'est naturellement qu'un rébus sur le mot vrai נִרְדִּינוּ.

אִסְמֵלִית¹ présent paël du verbe סָלַת dont on ne constate en hébreu que le substantif סֶלֶת «farine fine» mais qui est fréquemment usité dans le Talmud avec le sens de «hacher, couper en morceaux»; כִּאֵן דְּסָלִית סִלְתֵי (Schabbat, p. 44) «celui qui coupe de petits morceaux de bois», הַשְׁתָּא סִלְתֵי מִסְלַתִּינִן כְּחֹלִי שֶׁל מוֹעֵד (Bêšá p. 19) «nous nous permettons maintenant de couper de petits morceaux de bois dans les demi-fêtes». Cf. arabe סֶלַח «extraire, couper». Quant à l'équivalent hiératique סִל (écrit תֶּאֱר), on ne doit pas le rattacher à un mot démotique סִלְתֵי identique à l'araméen סִלְתָא «copeau, menu morceau de bois», mais à son synonyme סִלְוֹ (syllabaire) héb. p. סֹל, aram. סִלְוָא mot qui dérive de la racine primitive סָלַח, héb. סָלַח «percer, écraser». Grâce à la loi d'homophonie, l'idéogramme סִל désigne aussi la racine שלט (II R. 39, 14^{gh}).

Lignes 9—10. La rédaction hiératique donne à la déesse Ištarit (אִשְׁתָּרִית) le titre de «mère» (כִּאֵל־אֵן).

פֶּאֶקְרָא pour פֶּאֶקְרָא «protectrice» de פֶּקַד «avoir soin. être chargé de quelque chose». L'orthographe פֶּאֶבִּירָא au lieu de פֶּאֶקְרָא fait voir que la chute du ת־féminin si fréquente en hébreu n'est pas étrangère à l'assyrien. Dans la stèle de Méschâ, la prononciation se montre déjà flottante à cet égard.

אִוְשֶׁא־אֵהֶּהּ² prés. paël de la racine שׁוּחַ ou שׁוּחָה qui figure à la ligne 4 et dans le passage de Sennachérib: אִינָא אִוְצִי מוֹלְמוֹלֵי אִוְשֶׁא־אֵהֶּהּ (I R. 41, v, 67, 68) «J'ai brisé (les ennemis) avec des flèches et des traits». La forme apparentée: סִוְחָה, se rencontre dans la phrase שֵׁא בִּוְנָאֵי אִוְסִיּוֹ (Norris III) «celui qui détériorera mes statues». Il se peut toutefois que le signe סִוּח (= בֵּית) ait aussi la valeur de שִׁיח et même celle de שֶׁאֵה. L'équivalent hiératique est ici le signe פֶּא répété et suivi du complément נָא.

Lignes 11—12. כֶּבֶב־כֶּבֶב «étoile» héb. כִּבְכָב, vient de la racine כִּבַּב signifiant tantôt «renverser, culbuter, rouler en forme de pelotte ou de boule»¹, tantôt «griller, rôtir», a aussi produit l'assyrien כֶּבֶב־כֶּבֶב «balle, projectile de bois»². Ce rapport de sens découle de l'habitude

1 De là, l'éthiopien כֶּבֶב „être rond”.

2 Voir plus loin le commentaire de T. 39, 9—10.

des peuples primitifs de durcir leurs projectiles au feu afin de les rendre plus résistants. Le synonyme de כִּמְאָבוּ est le terme מוֹלְכוֹלוֹ qui figure dans la phrase de Sennachérib que j'ai citée tout à l'heure, et chose singulière, la racine מלל a elle aussi le double sens de «rôler» (arabe) et de pelottonner (hébreu talmudique). Après ces rapprochements, il est bien permis de considérer l'idéogramme de l'étoile, מול, comme une simple abréviation de מוֹלְכוֹלוֹ.

שִׁמְאָבוּ «ciel» est une forme poétique au lieu de שִׁמְאוּ, héb. שְׁמַיִם, ar. سَمَا, éth. سَمَا. Le ס prononcé ך représente peut-être la troisième lettre radicale.

אִיזָרוֹר «il [s']évanouit» présent de la racine זרר «se dissiper, disparaître» apparentée à סור (voir p. 5 et 11). Des formations analogues sont : אִיזָמוֹם, אִיזָמוֹט, אִיזָמוֹם, דַּמָּם, בִּלְטָם. L'hiératique שור ou סור représente cette même racine.

כִּוְשׁוֹ état oblique de כִּוְשׁוֹ «nuit» doit être pris adverbialement : «de nuit, pendant la nuit». Cela ressort de la rédaction hiératique qui place la particule de comparaison כִּיִּם (prononcé דִּים דִּמָּה «ressembler») après נ «eau» : l'expression «comme les eaux de la nuit» serait rendue en hiératique כִּיִּם כִּיִּם. L'idéogramme de la nuit : מִי, lu נִיג, signifie au propre «brûlé, sombre, noir» ; pour l'étymologie voir p. 35.

אִילָאָ qal présent de אִלַּךְ, sém. הִלַּךְ «aller, s'en aller, périr» etc. Son équivalent hiératique דו, ou redoublé דוּ, est déjà connu. A noter la préformante אַל au lieu de אֵן. Le changement de n en l se constate aussi en assyrien ; en voici deux exemples certains. Le premier est le nom du lion, נִישׁוֹ, répondant aux formes לִישׁוֹ, לִיִּת de l'hébreu et de l'arabe. Le second est le pronom indéfini מֵאֵלָ «quel que soit» qui entre dans les locutions מֵאֵלָ בְּאִשׁוֹ «quel qu'il soit» מֵאֵלָ שׁוֹם «quel que soit le nom de» : sa forme primitive est sans aucun doute מֵאֵנָ accusatif de מֵאֵנִי «qui, quel». Il est d'ailleurs possible que le signe אַל ait aussi la valeur de אֵן ou de אֵין.

Lignes 13—14. Sur l'hiératique רֵאֵר et אִוְרוֹלוֹ «mortel», voyez p. 12 et 14. Le démotique אִמְלוֹ «homme» signifie au propre «faible, périssable, mortel», r. אִמַּל «faiblir, périr» ; le synonyme אִישׁוֹ, héb. אִישׁ de la racine אִנַּשׁ «être faible, débile, impuissant», laquelle a donné aussi les adjectifs אִנַּשׁוֹ, אִנַּשׁוֹ «faible, impuissant» : רֵאֵרְתֵן אִנַּשׁוֹ (T. 97, 41) «qui fortifie les faibles», מִיתְרוֹ אִנַּשׁוֹ (*ibid.* 99. 2) «des morts impuissants». En Babylonie le mot אִמְלוֹ se prononçait אִוְלוֹ,

de là, le nom royal babylonien $\text{אִי־לִמְרֹדֻכִּי} = \text{אִי־לִמְרֹדֻכִּי}$ «homme de Maroudouk».

מִתְאַלֵּיבִי , ét. obl. מִתְאַלֵּיבִי , est le participe iphtéal du verbe אָלַךְ «aller» qui prend la nuance de «s'en aller, passer vite, périr». En hébreu, la racine הֲלַךְ aboutit aussi à l'idée de dépérissement et de disparition (Job XIV, 20. Psaumes LVIII, 9). Dans le הֲלַךְ arabe cette acception est devenue prédominante au point que le sens primitif d'«aller» s'est entièrement effacé. כִּוְתֵאלֵיבִי répond ainsi très-exactement à l'hébreu בְּנֵי־הַחֲלוּף (Proverbes XXXI, 8—9) «fils de l'évanouissement, du dépérissement», expression qui désigne en particulier l'homme malheureux, l'homme en proie à la souffrance, comme les mots parallèles אֶבְיֹן , עָנִי . L'équivalent hiératique כֹּר־הֶאֱל (lu כֹּר־הֶאֱל) composé d'éléments forts ambigus, signifiant entre autres, le premier «nécité» ($\text{כֹּר} = \text{הוּל}$ T. 7, 51, 52), le second «rapide» ($\text{הֶאֱל} = \text{הֶאֱל}$, héb. הַש) est expliqué dans les syllabaires d'Assurbanipal par trois mots: בֹּרִירו et בֹּשְקו , אִתְאלֵבִי . Le premier est un substantif formé de la même racine et de la même voie verbale que notre מִתְאַלֵּיבִי ; il signifie donc «passage rapide, disparition, évanouissement». Le deuxième exprime avec plus d'énergie l'idée de dépérissement et de souffrance, comme il résulte de l'expression שְׂדֵי פִאֲשֻׁקֵי ou $\text{אֹרְזֵי פִאֲשֻׁקֵי}$ «chemins ou montagnes de perdition, pleins de danger, impraticables». Cf. ar. فَسْكَ «perdition (au figuré) = dérèglement, désordre moral», héb. et aram. פסק «cesser, interrompre». Le troisième mot a exclusivement le sens de «rapidité» et d'«impétuosité» comme je le démontrerai plus loin dans mes remarques sur T. 24, 46—47.

מִתְאַלֵּיבִי «en face» état construit et adverbe formé de מִתְאַלֵּיבִי «le devant, la face» r. כֹּרֵר (voy. p. 45). Dans l'équivalent hiératique נֶאֱב־רִי , la terminaison אֶבְיֹן , suffixe de la 3e personne, remplace la forme usuelle בִּי (voy. p. 13). Quant à נֶאֱב־רִי , qui s'emploie indistinctement comme nom, comme verbe et comme adverbe, il ne dissimule que les deux premières lettres de la racine, car נֶאֱב , idéogramme signifiant «devant», ne joue ici que le rôle d'un déterminatif; il est même possible que le signe נֶאֱב se soit prononcé également מִיַּח ou מִיַּח , de sorte que le déguisement se réduirait à un simple échange de signes homophones. Dans le style mixte on trouve parfois נֶאֱב־רִי comme équivalant à כֹּרֵרִי avec les significations diverses de «celui qui se met en face, qui se mesure avec quelqu'un, rival, compétiteur» et de «texte primitif, original».

אִישְׁאֵבִינְכֵא «il se place», sur la racine שָׁבַן et son équivalent hiératique נֶאֱר voy. p. 52.

^אכִּימָא אִישׁ (prononcé : ^אכִּימָא אִישׁ), mot à mot «comme le jour» est une locution adverbiale qui signifie «à l'instant, sur le champ, tout de suite»; l'hiératique אִישׁ אִישׁ כִּימָא calque purement et simplement l'idiotisme assyrien.

אִישׁ אִישׁ qal prétérit de la racine ^אחצב «frapper». L'emploi de ce prétérit succédant immédiatement à un présent אִישׁ אִישׁ, ajoute une grande énergie à l'expression : à peine l'attaque-t-il qu'il l'a déjà frappé. Pour l'hiératique אִישׁ אִישׁ voy. p. 52.

אִישׁ אִישׁ est un prétérit, parallèle au verbe du verset précédent. Le sens est : à peine l'attaque-t-il qu'il l'a déjà frappé et tué. Il se peut toutefois que le signe אִישׁ ait aussi la valeur de אִישׁ ou אִישׁ; nous aurions alors la forme du présent, temps qu'affecte également l'équivalent hiératique ^אכִּימָא אִישׁ «il le tue» (= אִישׁ de אִישׁ = אִישׁ «couper, tuer»). Disons, en passant, que la désinence ^אאִישׁ, n'étant pas la marque du pluriel, devait se prononcer אִישׁ et rentrer par suite, dans la série des syllabes composées devenues syllabes ouvertes par suite de l'oblitération de la consonne finale. La constatation de ces faits établit définitivement que la méthode de l'acroligisme observée dans les hiéroglyphes est aussi le principe constitutif de la formation des valeurs phonétiques dans les cunéiformes assyriens. Ce principe est la clef des lectures phonétiques, et l'on doit rejeter toute explication qui s'en écarte. Contentons-nous de citer un seul exemple. Avant de connaître le rapport entre ^אאִישׁ et ^אאִישׁ que je viens de constater, je croyais pouvoir considérer la lecture ^אאִישׁ (= ^אאִישׁ) du signe בית «maison» comme l'équivalent de l'hébreu אִישׁ «ile, endroit habité» (voir p. 10), maintenant cela n'est plus admissible, car ^אאִישׁ n'est que la réduction de ^אאִישׁ. Quant à ^אאִישׁ, il constitue une des valeurs du signe אִישׁ ou אִישׁ (abrégé de אִישׁ «creux, grotte, caverne», aram, אִישׁ «cellule, lucarne») et qui signifie ביתו «maison». En d'autres termes : ^אאִישׁ est un phonogramme au lieu d'être un mot réel.

Lignes 17—18. On peut douter si le mot אִישׁ qu'on peut lire aussi אִישׁ vient d'une racine אִישׁ אִישׁ (אִישׁ) ou de אִישׁ אִישׁ; le sens ne sera pas changé, car toutes ces racines signifient «couper, trancher». Le mot-à-mot de אִישׁ אִישׁ «celui à qui on arrache le cœur» est «celui de la coupe du cœur», ce que la rédaction hiératique simplifiée en אִישׁ אִישׁ «celui au cœur coupé ou enlevé». Nous avons relevé plus haut une simplification analogue au sujet de אִישׁ אִישׁ.

אִתְּמַנְאֲכֵרְא «se tord», iphtaneal de כָּרַר «tourner, faire un mouvement tournant», ar. כָּר «revenir sur ses pas.» Le correspondant hiératique נור-נור est déjà connu (voir p. 41).

Lignes 19—20: L'idéogramme וי, représentant la dernière réduction du démotique וִיכָּ «vent, ouragan», exprime ici l'idée de «emporter, enlever», en démotique נִמְסַחַח, aram. נִסַּח, ar. נָסַח. La forme וִיכָּ semble avoir un sens passif. Pour le quadrilittère et son équivalent sacerdotal פֶּאֶל, voyez p. 11.

Lignes 21—22. נִמְרוֹ «large, vaste, grand» me semble répondre à Parabe נָרַח «élargir, dilater, donner de l'ampleur»; cf. héb. נָרַח «disperser». Pour le phonogramme נִמְרוֹ écrit בּוֹרֵא, voy. p. 60.

אוּחְתַּמְאֲכֵרְא ou אוּחְתַּמְאֲכֵרְא, iphtaal de חִמַּד «se crispier, se contracter, se resserrer», signification que le verbe חִמַּד a aussi dans l'hébreu postérieur: נִפְלָה לְאוּר וְנִחְמְדוּ בְּנֵי מִעֵיהָ (Houlin 56.) «elle est tombée dans le feu et ses intestins se sont crispés ou contractés (par la chaleur)». Cf. ar. חִמַּד «feu couvant». La rédaction hiératique exprime ce verbe par l'idéogramme תִּמְב, abrégé de תִּמְבּוֹ (pour תִּמְבּוֹ) «associé, compagnon inséparable», r. תִּמְב, ar. תִּבַּע «suivre»; c'est une autre façon de rendre l'idée primitive de «resserrer, contracter».

Lignes 23—24. בּוֹרִימֵי, ét. constr. בּוֹרִימֵי «onagre», héb. פֶּרֶא, ar. פֶּרֶא, est rendu en hiératique פֶּאֶס זֶן-נָא «âne du désert, âne sauvage». Je crois que le ס du vocable assyrien est radical, et je le rattache à la racine כָּרַם dont l'acception primitive de «tresser, tordre, tortiller» (arabe) aboutit à celle de «rayer, bigarrer». Il importe de remarquer que la racine פֶּאֶס, type de פֶּאֶס, idéogramme de l'âne et ensuite des gros pachydermes, a suivi une marche analogue en assyrien même. On lit dans T. 69, 29: נִמְרַכְמַכְתִּי שִׁימְתִּי אוּפֶאֶסְטִימֵא «on entourera ce char de tresses d'or battu (?)». L'acception de «rayure» ou de bigarrure s'observe dans le nom d'oiseau פֶּאֶסְפֶּאֶכּוֹ «faisan ou paon» (Del. As. St. p. 105). Ces coïncidences remarquables prouvent d'une façon absolue l'origine assyrienne de l'idéogramme פֶּאֶס.

De prime abord on est tenté de réunir שִׁימְתִּי-שִׁימְתִּי à שִׁימְתִּי-שִׁימְתִּי et de traduire: «(comme l'onagre) aux yeux rouges» (mot-à-mot: que rouges (r. חִמַּד) ses deux yeux)*, mais, outre la difficulté d'y rattacher les mots פֶּאֶסְפֶּאֶכּוֹ qui viennent après, la rédaction hiératique qui place la particule comparative כִּים avant שִׁימְתִּי nous avertit

que le suffixe de $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ ne se rapporte pas à l'onagre mais au malade. $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ est donc un adjectif formé comme $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ (p. 29) «mauvais» (mot-à-mot «de mal») et dont le sens de «étendu» est déterminé par le phonogramme $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ = $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ (prononcé $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$. Voir aux pages 43—44). Le poète compare la victime du démon à un onagre agonisant, étendu comme une masse inerte et dont les yeux se couvrent des ténèbres de la mort. $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$, accusatif $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$, rappelle l'hébreu $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ «tas, monceau» et l'araméen $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ «tas, décombres, ruine».

$\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$, pl. $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ pour $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ «ténèbres» vient de $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$, sém. $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ «être couvert d'un épais nuage, s'obscurcir», racine à laquelle se rapporte probablement aussi le mot $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ dont il a été question à la page 39. En hiératique l'idée de «ténèbres» s'exprime entre autres par le signe $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$, dont la lecture est due à l'abréviation de son nom démotique $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ = ar. $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ «nuage». Le $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ de $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ «pleins» est la désinence du duel, amené par le duel du substantif $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ = $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ (héb. $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$) «(deux) yeux». Notons que le duel ne s'emploie en assyrien que pour les objets doubles par leur nature, principalement pour les membres doubles tels que les yeux, les mains et les pieds, et que souvent, même en ces cas, il est remplacé par le pluriel. Idéographiquement le duel, s'indique par le chiffre II auquel se joint souvent le signe $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$, indice ordinaire du pluriel.

Lignes 25—26. $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ «en, dans, avec» est pour $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ cas obl. de $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ = $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$, féminin de $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ «main, endroit», héb. $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$, éth. $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$. Le système hiératique se conforme autant que possible à l'étymologie en rendant d'habitude $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ par $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ «dans l'endroit». Notons cependant qu'un seul de ces idéogrammes suffit parfaitement; dans notre membre de phrase c'est $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ qui est employé, tandis que dans le suivant on trouve $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$. Comme on voit, le $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ assyrien n'a étymologiquement rien de commun avec l'hébreu $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ «avec», lequel est contracté de la forme $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$, qu'on rencontre en éthiopien.

L'assyrien $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ qui répond au sémitique $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ «âme, substance, essence», au propre «souffle» (ar. $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$), ne s'emploie à ma connaissance que dans un sens matériel. Voyez plus loin à la ligne

1 Il est vrai que ce mot peut aussi se lire $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$; l'accusatif, $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$, se trouve dans Sm. Sen. 48, 15 et semble signifier «ténèbres, obscurité», r. $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$ ou $\text{II-} \text{II-} \text{II-} \text{II-}$.

11 de l'incantation qui suit. Il exprime souvent le pronom réfléchi «soi, se, même» au lieu de l'expression usuelle רִאֲמָנִי.

אִתְּךָ אֵתְּכָאֵל¹ présent iphtaal de אָכַל «manger, dévorer, consumer». La rédaction hiératique fait précéder le phonogramme de «manger» כִּי־נֶאֱמַר (voir p. 26) du déterminatif אֹר «animal carnassier». Ce procédé pour fortifier le sens d'un verbe, impraticable dans un idiome réel, fait bien ressortir le caractère factice de la rédaction sacerdotale. La lecture כִּי de l'idéogramme en question nous fournit une autre preuve de ce fait, car כִּי, abrégé de כִּי־כֹּבֵי (héb. כִּוֶּה), signifie au propre «brûler, consumer»; c'est que le sémitique אָכַל «manger, consumer» s'applique aussi au feu en prenant la nuance de «brûler, consumer»².

Les mots אִתְּךָ אֵתְּכָאֵל ne signifient pas «avec les morts», mais «avec la mort»; cela résulte de l'hiératique כִּי נֶאֱמַר־כִּי. On sait que l'idéogramme נֶאֱמַר ou נֶאֱמַ (abrégé de נֶאֱמַר «produit», ar. نَبَا) forme des noms abstraits. La locution אִתְּךָ אֵתְּכָאֵל «il est lié avec la mort»³ signifie «il est lié avec les liens de la mort», autrement dit: «il est près de mourir». Au sujet de אֵתְּכָאֵל, il est intéressant de remarquer que l'assyrien semble employer le participe פִּאֲעֵל indifféremment avec le sens actif et passif suivant l'occasion; du moins, je ne connais jusqu'ici aucune forme qui corresponde au participe passif des langues congénères.

Lignes 27—28. L'hiératique שֶׁאֵק נִי (= dém. מְרוֹן קֶאֱמָרִי) nous apprend que son équivalent démotique דִּיאֵ est un autre nom du mal de tête et du démon qui le personnifie. Pour l'étymologie, le mot דִּיאֵ nous laisse l'embarras du choix parmi les racines hébréo-arabes דִּיא «planer», דִּיא «survenir (un malheur)», דִּיא «pousser», דִּיא «pousser», דִּיא «ravager, anéantir» d'où דִּיא «épidémie, fléau», sans compter quelques racines à lettre faible initiale qui se prêteraient aussi à un rapprochement. L'ambiguïté grandit encore par la possibilité de lire דִּיא et de comparer la racine hébréo-araméenne דִּיא «errer». Heureusement le membre de phrase דִּיאֵ שֶׁאֵק־דִּיאֵ = hiér. שֶׁאֵק־נִי נֶאֱמַר qu'on lit T. 109, 21—22 nous montre que le seul rapprochement exact est celui de דִּיא «serrement, souffrance, douleur», et

1 Notons à titre de curiosité que M. Lenormant (Transactions of the society of biblical archaeology Vol. VI, p. 192—193) compare כִּי aux verbes qui signifient „manger” dans quatorze idiomes turco-annois et mandjou, verbes dont pas un seul n'a ni la consonne k ni la voyelle ai!

2 Dans la traduction p. 54, l. 25—26, lisez: „il est lié avec (les liens de) la mort” au lieu de „il se rattache aux morts”.

cette étymologie est confirmée par II R. 36, 3ab, où **שאקניג** correspond à **ריוו**. Il en résulte en même temps que l'élément **שאק** dans **ניג שאקניג** joue le rôle d'un simple déterminatif¹.

אימבאר (pour **איבאר**), ét. constr. **אימבאר** «tourbillon, orage» se rattache au sémitique **עפר, עבר, עבר** «poussière» et tout particulièrement à l'arabe **عَبَّار** «tourbillon de poussière»; l'équivalent hiératique, **אי-באב**, signifie au propre «vent lourd, chargé». **באב**, avec complément **באב-רא**, est l'altération de **באבתו**, hébreu **כבד** «lourd, chargé».

אלאבתו «marche, allure, pas, chemin» (r. **הלך אלך**) est rendu en hiératique par **אדרו**, expression identique avec le démotique **אר** (r. **ארא**, sém. «marcher») qui signifie «pas, fois» (voy. p. 50). Suivant une glose, **אדרו** se lit **א-רא**; cette lecture vient du verbe assyrien **ארו**, qui signifie également «aller, marcher» et auquel il faut rattacher désormais l'adjectif **לא ארי** dont le vrai sens est «impraticable». Cf. ar. **عير** «errer çà et là»².

כאנו «qui que ce soit» se compose de **כאנו** et de l'explétive **כא**; la paraphrase hiératique équivalente, **חאר נא-כי**, signifie mot-à-mot «homme-possession»; **נא-כי** vient du mot **נאכו** dont il a été question un peu plus haut.

Lignes 29—30. L'idée de «force» qui réside dans le mot **איתו** (pour **אדרתו**) est certainement due à son type primitif **אדו** qui, en assyrien comme en hébreu, signifie à la fois «main» et «force». L'équivalent hiératique **שי-אום** dont le sens de «appui, force» est connu par d'autres passages, représente presque sans altération le [nom démotique du blé, **שי-אום**. Cette énigme cryptographique s'explique aisément quand on sait que le blé se dit encore en assyrien **איתו** pour **איתו**, héb. aram. **חטף, חטף**, arabe **حنطه**. Il y a donc un rappro-

1 M. Delitsch, suivi par M. Lenormant, voit à tort dans **ריוו** qu'il lit **טיוו** la désignation de la folie. La description poétique qu'on vient de lire ne peut s'appliquer qu'à une affection douloureuse qui peut devenir mortelle, ce qui est le cas des céphalalgies si fréquentes dans les pays chauds. Il est à peine besoin de remarquer qu'il n'y a dans le poème nulle trace de maux extérieurs, d'ulcération du front par exemple; l'opinion contraire (Lenormant) repose sur la fautive traduction de l'idéogramme **סא** par «ulcère».

2 L'identification de **ארי** avec **אבארי** **לא אבארי** que nous avons supposé aux pages 10 et 42 n'est plus admissible. Voir les intéressantes remarques de M. Stanislas Guyard dans le Journal Asiatique de mai—juin 1873, p. 436.

chement superficiel de mots homophones qui n'ont l'un avec l'autre aucun rapport, étymologique. Voilà un fait qui est de nature, ce me semble, à convaincre les plus difficiles.

A נאמרו f. נאמרתו «complet, parfait, entier» de נמר «terminer parachever» correspond à l'hiératique בִּי־לֹא, prononcé תִּיל־לֹא. Notons une divergence apparente entre les deux rédactions au sujet de la place du suffixe possessif. Dans le démotique אִתְּאֲשׁוּ נאמרתו, le suffixe se joint au premier terme, tandis que dans le correspondant hiératique בִּי־לֹא בִּי il se joint au second. J'ai dit que la divergence n'était qu'apparente, attendu que cette construction, quoique rare, n'en est pas moins correcte en assyrien, par exemple ראֲמִיקְתִּישׁוּ אֹם (T. 68. 48) «sa tablette pure» ou «propice». Dans ce cas, l'adjectif est envisagé comme un nom.

מֶרְכָּסוּ est pour מֶרְכָּאֲשׁוּ, de מֶרְכָּאֲסוּ «lien» r. רכס. L'équivalent hiératique כֶּמֶר־כֶּמֶר est un déguisement du démotique בִּיצִיר ét. abs. בִּיצִירו, qui signifie également «lien». Cf. la forme cryptographique צֶמֶר־בֶּמֶר qui vient de צִפִּירו¹, ét, const. צִפִּיר «cuivre» ar. צֶפֶר.

Ligne 30. Cette ligne contient le début de trois versets hiératiques qui se trouvent dans presque toutes les formules analogues à notre poème. Je les ai restitués en les simplifiant et dans la traduction seulement, d'après T. 30, 16—31, 32. Ils disent comment le dieu Maroudouk, s'appitoyant sur le sort du malade, va demander à son père Ia, ce qu'il faut faire pour le guérir. Après un échange de compliments entre le père et le fils, le dieu de l'océan lui indique un moyen efficace pour chasser le démon. Je me borne pour le moment à expliquer les quelques idéogrammes nouveaux qui figurent sur cette ligne.

La désignation hiératique de Maroudouk, שִׁילִיךְ־הָאֲר־הִי ou plus analytiquement: אִיר־שִׁיר־הָאֲר־הִי, a pour premier élément le complexe אִיר־שִׁי, lu שִׁילִיךְ et expliqué par שֶׁא נאבורו «qui vainc, vainqueur»². Le second élément הָאֲר־הִי signifie littéralement: «homme bon». Cette appellation lui est évidemment donnée par allusion aux combats que le dieu livre aux Oudouk en faveur des malades.

שִׁי «œil» combiné avec כִּי (abrégé de כִּי־כו, sém. שִׁים «poser») ex-

¹ Forme secondaire סִפִּירו (syllabaires).

² Le féminin שֶׁא נאבוראת se trouve dans II R. 57, 14c. On y lit שֶׁא נאבוראת VII «qui vainc les dieux Sept». La traduction de שִׁילִיךְ par «qui dispose» (Lenormant) ne peut pas se justifier.

prime l'idée de «regarder», en démotique אִיפ־אַלִים, niph'al de פִלַם.

Sur le pronom hiératique מַאֲל־אִי voyez l'introduction. L'impératif «va» est rendu cryptographiquement par גִי־נַא = גִי־נַא ou גִי־נַא, car le signe גִי se lit aussi גִי. Remarquons seulement que cette valeur rend compte de la forme כִי־אִי־גִי «terre», sur laquelle nous avons laissé planer un doute à la page 9. כִי־אִי־גִי cache le phonogramme habituel כִי־אִי־גִי = dém. כַאֲרִי «pays plat traversé de ruisseaux», mot-à-mot: «terre (כִי) aux courants d'eau (אִי־גִי, déformé de אִי־בִי, pl. de אִי־בִי, syr. אִי־נַא, éth. אִי־נַא «courant d'eau, lac, étang»)

Le groupe כִי־אִי־גִי a une fonction spéciale, c'est de désigner la basse Babylonie qui était traversée de nombreux canaux et appelé habituellement מַתַּת שׁוֹמְרִים «pays des courants d'eau»¹. C'est la partie la plus fertile de la Babylonie et elle est mentionnée dans le Talmud sous le nom de חֲבִיל יַמָּא «contrée des courants d'eau». La haute Babylonie, moins riche en terres alluviales et par conséquent moins fertile, portait le nom de מַתַּת אַכַּדִים «pays d'Accad», soit à cause de la dureté de son terrain (cf. ar. אַכַּד), soit d'après la ville du même nom (hébr. אַכַּד). Le nom d'Accad est devenu dans la suite l'appellation de la Babylonie tout entière².

Ligne 32—33 Nous ne pouvons pas analyser le groupe hiératique חֲוֹל תִי כִי־לֵא, employé en commun dans les deux rédactions. Je crois qu'il s'agit d'une plante; cela me semble ressortir du terme אַנְאָר = hiér. אַ «champ». La plante recherchée se trouvait isolée (אִדִישִׁשׁוֹ) est formé du suffixe שׁוֹ et de l'adverbe אִדִישׁ, lequel vient de אִדוֹ = אִדְדוֹ «seul, unique» dans le désert (צִירִי, hiér. זִין־נַא. אִן־זִין־נַא. Voir aux lignes 1—2).

Si l'on prend le mot אִצוֹ pour le participe de אִצַּא «sortir», se rapportant à la plante, la phrase entière reste sans verbe et l'on ne sait plus ce qu'il faut faire avec la plante. Je ne vois pas d'autre moyen pour obtenir un sens raisonnable que de considérer אִצוֹ comme un impératif formé sur le modèle de אִבּוֹל «mange», אִבוֹר «vois» et de quelques autres verbes qui ont un aleph pour première radicale bien que la première radicale de אִצַּא soit en réalité un י. Le con-

1. Le sens de „courant d'eau" pour שׁוֹמְרִים résulte avec certitude de II R. 38, 21—26, où le terme שׁוֹמְרִים אִתּוֹ est donné comme synonyme de מִדְּבָר וּמִבְּרִיחַ.

2. Je ne sais comment les assyriologues sont parvenus à changer ces divisions territoriales en désignations ethniques et linguistiques. Sans ce malencontreux qui-proquo, la question de savoir si la prétendue langue non sémitique de Babylonie doit s'appeler accadienne ou sumérienne, n'aurait jamais été posée et l'assyriologie aurait quelques milliers de pages de moins à jeter au panier.

texte oblige encore à prendre ce verbe, ainsi que son équivalent sacerdotal **סָאֵר**, dans le sens actif de «faire sortir, cueillir;» ceci soulève de sérieuses difficultés, mais je n'ai rien de mieux à proposer¹.

Lignes 34—35. En assyrien la particule de comparaison **כִּימָא** détermine les verbes et prend alors le sens de «aussitôt que, lorsque, quand». En hébreu **כִּי** détermine tout au plus l'infinitif; devant les verbes définis on emploie **כִּי־אֲשֶׁר** = aram. **כִּר** (pour **כִּר**). Devant l'impératif **כִּימָא**, a le sens de «et, aussi»; nous en avons un exemple dans le verset suivant. Le système hiératique emploie invariablement l'idéogramme **כִּי** et n'a aucun égard aux variations du sens, nouvelle preuve de sa dépendance absolue de l'assyrien.

L'idéogramme **שֶׁא־מֵאֲשֶׁר**, formé de **שֶׁאֲשֶׁר**, ne s'emploie que dans le style mixte. L'idéogramme proprement hiératique, **אֶשֶׁר־פֶּאֶר**, a déjà été expliqué à la page 23.

אֶרִיבִי, présent qal de **אָרַב** «entrer»; le prétérit est **אָרַבִּי**. Le soleil rentre chez lui tous les soirs; sa demeure nocturne se trouve dans la barque qui navigue sur l'océan de la lune (Voir page 22—23).

כִּתְיִמָּא «couvrir» se compose de **כֹּתִים**, impératif paēI de **כַּתַּמְו** «couvrir» et de l'explétive **כִּי**. En assyrien le verbe «couvrir» régit deux accusatifs, celui de l'objet qu'on couvre et celui de l'objet avec lequel on couvre, de là, la construction **כִּתְיִמָּא כֹּתִימָא כֹּתִימָא**, mot-à-mot: (avec) un mouchoir (turban ?) ta tête couvre». **כִּתְיִמָּא**, acc. **כִּתְיִמָּא** (r. **כִּתְיִמָּא** «prendre») désigne toute espèce de vêtement et de coiffure ou de voile. Pour son équivalent hiératique **כִּי** et sa triple signification de «flamme» de «demeure» et de «vêtement» voy. p. 13 et 39.

כִּימָא est ici un adverbe de temps: «et en même temps, et aussi».

אֶצִּירָמָא est composé de **אֶצִּיר**, impératif de la racine **אָצַר** = sém. **עָצַר** «retenir, enfermer, serrer» et de l'explétive **כִּי**. En hiératique, le verbe dont il s'agit est rendu par l'idéogramme de l'anneau et des viscères, **הָאֵר** (abrégé de **הָאֵרוֹ** «trou, creux»). L'explétive est exprimée par la conjonction **אֶ** préposée; c'est que la particule **כִּי**, prononcée peut-être **כִּי**, sert souvent de conjonction, surtout dans la langue populaire des dépêches officielles (IV R. 54, n° 1, l. 9, 22, 24, 25, 27, 28, 30 etc.).

Lignes 38—39. A **שִׁירִי**, ét. obl. **שִׁירִי**, l'hébreu **שָׁרַר** «aube»,

1 Après un nouvel examen, je pense que **אֶצִּיר** est tout de même un participe déterminant la plante, mais qu'il faut suppléer le verbe «être». La traduction exacte de ce verset est donc: «(il est) un . . . qui pousse isolé dans le désert».

aurore», répond la périphrase hiératique $\text{אֲדִירֶתְךָ וְיָנָה}$ mot-à-mot «près de la voûte (céleste) apparaissant». Cette correspondance est aussi donnée dans II R. 27, 12^{cf.} Le mot לֹאֵם qui suit et qui n'a pas de correspondant hiératique, semble être un synonyme de שִׁירִי et signifier «matin». Ce sens convient parfaitement dans le passage suivant: $\text{אִשׁ אֲדִירֶמִי לֹאֵם (לֹאֵם. var.) אֵן שִׁא־כֹמֵשׁ נִנְפֹאֲתִי כִים אֵן-אִים שִׁא־מֵשׁ כֹּחַ-שׁוֹנֵי אֲשֻׁנִים (ou רִיחֵצִי) נִיר-פֹּאֵל (Norris 685) «Pendant deux jours dans la matinée, au lever du soleil, je les assaillis comme un orage».$

Ligne 40. כִּאֲנֹאֲוִי , ét. constr. כִּאֲנֹאֲוִי «endroit où l'on se tient (= hier. כִּי־דֹבֵא), gîte, place» vient de נֹוּ «se tenir debout». Le verbe qui doit répondre à l'hiératique אֲרִי־מִי־נִי־בִו «étends» ou «répands» présente dans la lithographie anglaise les syllabes שִׁא־שׁוֹ־שִׁו . En prenant les deux premières syllabes pour l'idéogramme habituel de אֲדִירוּ (voir p. 39), on obtient la forme אֲדִירֶשׁוּ «entoure-le», ou peut-être «retourne-le, verse-le».

Ligne 41. L'hiératique אֲרִי־מִי־תִי précédé de קִאֲת־שׁו «main», revient dans la ligne suivante, où lui correspond le démotique לִיכִיכֵא «prends», impératif de לִאֲכֵן , héb. לקח «prendre». La restitution dans la phrase vulgaire de כֵּא . . . en לִיכִיכֵא s'impose donc d'elle-même. Le mot כֵּא qui précède, constituant le régime du verbe «prendre» et représenté par le signe 399 que la glose adjacente ordonne de lire אֲנֵא ¹, est certainement défectueux. Je suppose כִּוְרוֹסֵו , forme contractée pour כִּוְרוֹסֵישׁו «ses fibres», ar. شَرِيش , ou bien «ses racines», hébreu שָׂרֵשׁ . Remarquons cependant que le mot usuel pour «racine» est שׁוֹרֵשִׁי avec deux chuintantes (T. 32, 55).

Ligne 42—43. יִשְׂאֲרֵו , ét. constr. יִשְׂאֲרֵאֲת signifie en assyrien non «cheveu» comme le sémitique שַׁעַר , mais «laine, poil et charpie». Son idéogramme est כִּי־ךְ , abrégé probablement de כִּי־כֵרֵו «couverture» r. סִכָּךְ . Cette signification résulte de T. 33, 28—35, 38—45, 48. Le cheveu ou la chevelure se dit en assyrien פֹּאֲרִסִינוּ ou בֹּאֲרִסִינוּ (Déluge, Col. V, 26) r. פֹּסֵנוּ .

אֲוִיכֵו ét. constr. אֲוִיכֵו , hiér. צוֹ כֹּאֲר , semble désigner une jeune femelle du menu bétail, une jeune brebis ou une jeune chèvre, avec

¹ אֲנֵא se rattache vraisemblablement au signe אֵן , dans le sens particulier de שִׁבֹּלֶהוּם ou $\text{אֲנֵתוּם שִׁא־שִׁי}$ (II R. 26, 70, 71 ab) «épi de blé».

la peau sert à fabriquer les outres à lait, comme il ressort de T. 135, 52, 53. Ce trait exclut le gros bétail et plus encore les grands pachydermes comme la chamelle. La forme אֲנִיכִי nous laisse l'embarras du choix entre les racines אֲנַק, יִנַק, הִנַךְ et d'autres encore.

La jeune femelle doit être פִּרְוִיתִי «intacte» mot-à-mot «non ouverte». L'édition anglaise porte לֹא צִאֲבִרְתִּי, ma correction repose sur T. 135, 53. La rédaction hiératique emploie la tournure נוֹ אִישׁ «qui ne connaît pas de mâle (אִישׁ abr. de אִישׁוֹ «membre viril» et par synecdoque «mâle, serviteur»).»

Ligne 45. קִאֲקָדִי מֵאַרְצִי est une négligence pour קִאֲקָדִי מֵאַרְצֵי, hiér. הָאֵר הַיְרֵאָה כִּית. שֵׂאֵק «la tête du malade». — רֹכֹסִים impératif qal de רָכַס «lier, attacher», hiér. סֵאֵר.

Ligne 46. בִּישְׂאוֹ, ét. constr. בִּישְׂאָדִי, signifie «cou» (éth. כִּסְאָד) et par extension, «encolure, bord, rive». Le verbe בִּשְׂדָה signifie tantôt «aborder, entrer», tantôt «entrer en possession, acquérir, conquérir, prendre, posséder». De là, les substantifs בִּישְׂוֹד «possession, avoir, bien» et כִּישְׂוֹתָ (pour כִּישְׂוֹתָ) «acquisition», ar. כִּשְׂדָה «gain», כִּאֲשָׁד «gagnant». Il est probable que l'ethnique כְּשָׂדִים «Chaldéens» veut dire au propre : «riverains (de l'Euphrate)». Le nom national des Hébreux, עִבְרֵי הַנְּהָר, formé de l'expression géographique עֵבֶר הַנְּהָר «côté ou rive du fleuve¹», n'est peut-être qu'un simple synonyme de כְּשָׂדִים. Cette explication résoudrait d'une façon naturelle toutes les difficultés auxquelles le nom hébreu a donné lieu jusqu'ici.

La signification de l'impératif écrit רוֹכֹסִים est certaine, grâce à l'hiératique אֲוִי-מִי-נִי-סֵאֵר «attache, lie». Mais faut-il en conclure que la signe סו se prononce aussi כֹּס et lire le verbe en question רוֹכֹסִים, parallèlement à la forme רוֹכֹסִים du vers précédent? Je n'ose l'affirmer pour le moment, attendu que nos textes présentent plusieurs fois un substantif רוֹכו dans le sens probable de «lien».

Notez surtout dans T. 182, 12—14 le parallélisme des mots רוֹכִי, רוֹחִי et בִּיצִיר, dont le dernier signifie certainement «lien».

Lignes 47—48. La lacune des commencements de lignes se rétablit facilement: hiér. שֵׂאֲקִינִי, dém. מוֹרוֹץ קִאֲקָדִי «le mal de tête». La restitution du membre de phrase qui suit n'est pas aisée. On lirait volontiers dans le vers démotique שֵׂא אִישׁ סו [אֲבִי] לִי

¹ Sur le sens de cette expression, voir mes Mélanges d'Épigraphie et d'Archéologie sémitiques p. 72 suiv.

בְּאִשׁוֹ «qui est dans le corps de l'homme». Dans le membre de phrase hiératique, le signe סו «corps» devait se trouver avant $\text{רִאֵר אֲדָרֹו לֹו בִּית}$ «(dans) le corps de l'homme». Peut-être n'y avait-il qu'un blanc après ce signe sans lacune. Pour la fin de la phrase, on observe que la version populaire a simplement לִינֶאֱסִיָּה «qu'il disparaisse, qu'il s'efface» tandis que la version sacerdotale offre $\text{אֵ כִים נֶאֱן־אִי־כֶר־אֶר־אֶר־יִוִי}$ «qu'il disparaisse comme l'eau».

Lignes 49—50. Dans le verset démotique il y avait peut-être $\text{כִּימֵא אֵ אֵלֵתֵה}$ «comme une feuille» (אֵלֵתֵה serait l'équivalent de l'hébreu עֵלֶה), ou bien $\text{כִּימֵא גֵ אֵלֵרֵהוּ}$ «comme un fétu, une paille»: comparer l'araméen גֵּלֵא, נִילֵא . Ce dernier rapprochement me paraît plus vraisemblable. L'équivalent hiératique a disparu dans la lacune.

אִים־שֶׁאֲרו «vent, ouragan» est rendu ici par le phonogramme רִי־אֵבֵל «vent soulevé». Au verbe אֵבֵלֵא (pour אֵבֵלֵא), aoriste paël de אֵבֵל, וּבֵל «emmener, emporter» répond l'hiératique שִׁו . Il ne semble pas qu'il manque rien après le signe כִּים .

Incantation II (T. 15, 52—16, 26).

Les vingt premières lignes sont en grande partie détruites; le reste, en double rédaction, est assez bien conservé. Aux lignes 2, 3, 8, 9, 10, 11 12 la phrase démotique est insérée au milieu de la phrase sacerdotale qu'elle coupe en deux. La ligne 2 renferme les mêmes commencements de versets hiératiques qu'on a remarqués dans l'incantation qui précède. Cette pièce manque à la fois de refrain et de souscription.

52—53 Le (démon) Mal-de-tête pays, seul, inexorable,
54—55 s'empare de l'homme.

Manquent 10 lignes

66—67 n'enlève pas.

Manquent 4 lignes

Col. II, 1 tous les jours, il enlève (?) des troupeaux (?).

2 Le dieu Maroudouk voit etc.

a. Ce que je sais etc.

o. Va mon fils etc.

3 Prends la laine d'une jeune brebis intacte;

4—5 qu'une devineresse l'attache à droite, qu'elle fasse de même à gauche.

6—7 Noue deux fois le noend des Sept;

8 récite l'incantation d'Eridou;

- 9 entoure la tête du malade ;
 10 entoure le cou du malade ;
 11 entoure son tronc ;
 12 serre ses membres,
 13—14 (et) qu'il (le malade) s'assoie sur son lit.
 15—16 Asperge-le (alors) avec l'eau enchantée ;
 17—18 (et) le Mal-de-tête, semblable à . . . s'enfuira au ciel
 devant toi ;
 19—20 semblable à . . . il s'en ira vers la terre.
 21—22 L'ordre d'Ia prévaudra !
 23—24 Damqit aura le gouvernement !
 25—26 O Maroudouk, fils aîné de l'Océan, l'image propice est à toi !

La perte de la première partie du poème empêche de reconnaître le caractère de l'introduction. La seconde partie prescrit à peu près le même moyen que la précédente incantation ; on exige de plus, l'assistance d'une devineresse et l'aspersion avec de l'eau enchantée. Dans la troisième partie le départ du démon est représentée comme une victoire remportée par Ia et son épouse Damqit ; c'est que l'incantation à l'aide de laquelle on obtient ce résultat, tire son origine de la ville d'Eridou, dans la basse Babylonie, le siège principal et antique du culte d'Ia et de son fils Maroudouk. Une invocation à ce dernier dieu termine la formule.

Lignes 52—53. Je ne suis pas en état d'analyser le verset hiératique dont la lecture même n'est pas tout-à-fait certaine. Même incertitude pour quelques signes du verset démotique. Pour ^{אִירִישׁ} voy. p. 70. Les mots ^{נִישׁוּ לֹא נִאֲמָו}, littéralement «sa hauteur ou fierté ne baissant pas» signifie peut-être «implacable, inexorable».

On ne peut rien tirer des lambeaux de phrases qui restent à la fin de cette colonne ; remarquons cependant la correspondance de l'hiératique ^{אִינַאֲשִׁי} au démotique ^{אִינַאֲשִׁי} «il enlève».

Col. II. Ligne 1. Il s'agit, semble-t-il, d'un enlèvement de troupeaux ; on connaît l'idéogramme ^{אִוּחַ} mais nous ne saurions expliquer dans l'état actuel de nos connaissances ni l'usage de cette image, ni l'emploi des trois ^א qui suivent ledit idéogramme.

^{אִוּמִי־שָׂאֵם}, lu ^{אִוּמִי־שָׂאֵם}, est un adverbe formé du substantif ^{אִוּמִי}, sém. «jour» : il signifie «chaque jour, tous les jours, journellement».

Une formation analogue s'observe dans ^{שָׂאֵם־שָׂאֵם} «chaque année, tous les ans, annuellement», de ^{שָׂאֵם} «an», héb. ^{שָׁנָה}, aram. ^{שָׂתָא}.

^{אִישַׁת־חַבְּרִי} isthaphal de la racine ^{חַבַּר}, apparentée à ^{פָּרַר}, ^{פָּרַם}, ^{פָּרַץ} (voir p. 53) «séparer». Son correspondant hiératique ^{נִי־נִי} doit se lire ^{אִיל} (syllabaires) r. ^{אִלָּא}, sém. «lever, enlever».

Lignes 4—5. La devineresse, **פִּאֲרִישְׁתּוּ**¹, est désignée en hiératique par les idéogrammes **רֶאֶךְ דּוּ אֹר דִּא נִאֲרָא**, mot-à-mot «femme oiseau faisant déplacer», ce qui rappelle le phonème de la prophétie dont nous avons parlé à la page 51. L'oracle, expression de l'ordre immuable des dieux, se dit en assyrien **פִּרִיצְתּוּ** (T. 98, 49). On connaît maintenant quelques uns des oracles prononcés par des devineresses officielles sur la demande de personnages royaux (T. 198—200).

לִיתְצִיב est probablement une forme contractée de **לִיתְצִיב**, précatif iphtéal de la racine **נצב** «planter, fixer, placer»; toutes ces significations ont passé à son équivalent hiératique, **סֵאֵר**. Les mots **אִימְנָא** et **שׁוּמְלֵא**, héb. **יָמִין** et **שְׂמֹאל**, doivent s'entendre adverbialement «à droite, à gauche». L'idéogramme de la droite est **אִיד יִרְדָּא** «main ferme» (Cf. p. 55); la gauche s'exprime par **אִיד כֶּאֱבִיבּוּ**, voulant dire peut-être «main lourde» (**כֶּאֱב** abrégé de **כֶּאֱבִיבּוּ**? Cf. p. 68).

לִיִּיב «qu'elle suive, qu'elle répète», précatif d'une racine **אִיב** comparable à l'arabe **وَجَّهَ**; ce sens résulte de l'équivalent hiératique **הֶאֱב** que nous avons expliqué à la page 65:

La racine assyrienne **כֶּצֵר** répond à l'hébreu **קִשֵּׁר** «lier». L'hiératique **כֶּאֱסֵאֵר** «bouche-lien» est un rébus sur le démotique **כֶּצֵר**, ét. constr. **כֶּצִיר** «noeud, lien». Cf. p. 69.

Ligne 7. **שִׁיבְתָא** est l'état construit de **שִׁיבְתוּ** ou **שִׁיבְתוּ** (racine **אִשֵּׁב**, d'où l'hébreu **אִשָּׁף** «charmeur»), Talmud. **שִׁיבְתָא** «charme»². L'hiératique **נֶאֱשֵׁב** (נֶאֱשֵׁב) vient de la même racine. Ajoutons que la lecture possible, **נֶאֱשֵׁב**, conduit aux vocables **רִאֲשֵׁתּוּ** et **רִוּוּ** qui sont synonymes de **שִׁיבְתוּ**. L'incantation recommandée est rapportée à **אִירִירִי**, complexe qui signifie «ville bonne» mais qui, en réalité, déguise le nom de la ville d'Eridou, **אִירִירִי**, située dans la basse Babylonie et célèbre par le grand et antique temple consacré à Ia et à Maroudouk. En effet, le signe **רִי** entre autres la valeur **רִי**, laquelle est l'abréviation de **רִיִּין**. L'orthographe hiératique pure, **אִירִירִיִּין** indique cette origine par l'adjonction du complément **נֶאֱשֵׁב**.

אִירִי, impératif de **נֶאֱשֵׁב**, «jeter, poser», sém. **נֶרַח** hiér. **סִי**, abr. de **לִיִּיב**, sém. **שִׁיִּים** «poser».

Ligne 11. **נֶאֱפִישְׁתּוּ** semble désigner ici le tronc du corps hu-

1 Lire ainsi dans T. 15, 5 au lieu de **פִּאֲרִישְׁתּוּ**.

2 Ou bien faut-il penser plutôt à l'hébreu **וּסַף** = **וּסַף** «ajouter, répéter» et transcrire **לִיִּיב**?

Les commentateurs entendent sous ce mot une sorte de génie malfaisant.

main, hiér. ^אפאני, mot-à-mot peut-être «proéminence de pourtour». On pourrait croire que l'acception de «tronc» se cache aussi dans le sémitique נפש, נפש au sens de pierre funéraire, en supposant que cette pierre représentait primitivement le tronc du défunt. Il faut cependant remarquer que dans l'hébreu postérieur, נפש désigne plutôt un monument couvert, sous lequel on peut se mettre à l'abri (נשרים ונפשות שיש בהן בית דירה, Erubin 53a), ce qui convient parfaitement au sens ordinaire du verbe נפש qui est «se reposer».

Ligne 12. Au tronc sont opposés les membres qui forment comme des appendices du corps, מִישְׁרֵי, racine probable שרא = héb. טרח «trainer». Le sens de cet mot est indiqué avec évidence par l'hiératique אד שו ניר «main droite, main gauche, pieds».

רֹכֵּים, impératif du paël de רבם : «attache fortement». L'intensité de l'action exprimée par cette forme verbale n'est pas rendue dans la rédaction hiératique, laquelle offre simplement le gal סאר.

Lignes 13—14. Le lit ou gîte, אירשו, héb. עָרַשׁ, est indiqué par les idéogrammes אִיץ-נָא-דָא(כִּית) «bois de repos». Le verbe אשב ^אשב «être assis» dans לִישִׁבְמָא est rendu en hiératique par le signe נִינִן qui signifie «assembler, réunir».

Lignes 15—16. L'hiératique מוח qui exprime l'idée de אִילִי «sur, dessus» est abrégé de מוהו «hauteur, élévation, le dessus»; la racine כרח «être grand, haut, élevé» a aussi produit l'adjectif כֹּארוֹ «haut, élevé, grand, sublime» synonyme de צִירוֹ.

Lignes 17—18. Le sens de תארימאני הנידתי nous échappe; la séparation même des mots est incertaine. On voit néanmoins par l'expression hiératique אים דו-בא qu'il s'agit de quelque chose (אִיני «poussière ?) enlevée par le vent. Dans לִיוֹכָא, on observe l'emploi du régime direct avec le sens du régime indirect : לִיוֹכָא פִּאנוכָא «il s'en ira devant toi». Cf. l'hébreu יִצְאוּ מִמֶּנִּי pour יִצְאוּנִי.

Lignes 19—20. Ici, il est au contraire question d'un objet qui descend en bas. Du nom de cet objet et de l'adjectif qui le déterminait, il ne reste que les fragments כורי . . ארי . . que nous ne savons comment restituer. S'agit-il de torrents? Les idéogrammes équivalents פאל-איני פאל-איני littéralement : «eaux de l'abîme (?) qui passent» le feraient supposer.

Lignes 21—22. אמארו «ordre» ét. constr. אמאת, vient de la racine אמא, sém. וכי «conjuré, adjuré»; l'équivalent hiératique כא «bouche» en exprime bien insuffisamment l'idée. לשתימאת, mieux לישתימאר, précatif isṭaphal de la racine אמד, sém. עמד «être debout

ferme». En hiératique, cette idée est rendue par le phonème אִרְדִּי «sortir» déterminé par פֶּס «mémoire, mention».

Lignes 23—24. L'épouse d'Ia porte en hiératique pur le titre אִרְדִּי נְאֻל־נֻן־נָא «souveraine grande (et) excellente». En style mixte, elle est désignée par דַּא־כִּי־נָא, phonogramme qui signifie «souveraine de vérité ou de fermeté». On ne connaît pas encore la prononciation démotique de ce nom. La prononciation *Dauké* transmise par Damascius ne fait croire que la forme assyrienne était *Damkit*, דַּא־כִּסִּיתִי «la pure, la propice», féminin de דַּא־כִּסִּק «pur, propice (voir p. 34)» et que le complexe דַּא־כִּי־נָא est le résultat d'un rébus où l'on a pris la première syllabe דַּא־מ pour l'idéogramme de «souveraine, épouse» et rapproché la seconde syllabe כִּי־ת du substantif כִּי־ת «vérité, fermeté», féminin de כִּי־ת; de là, le phonème כִּי־ת.

אִשְׁתִּישִׁיר précatif *istaphal* de la racine commune sémitique אִשְׁר «diriger, commander, rendre propice». Son équivalent hiératique habituel est אִשְׁרִי, phonogramme formé du verbe אִשְׁרִי, שִׁדְדוּ (ar. *ṣiḏḏ*) synonyme de אִשְׁר. Dans T. 148, 14 on lit : אִשְׁרִי דִּינָא אִלְאִכְתִּי שִׁדְדָא «juge mon jugement, dirige ma marche», Ici le complexe אִשְׁרִי est précédé du déterminatif פֶּס.

Lignes 25—26. Du nouvel idéogramme de Maroudouk שִׁלְי־ךְ (אִלִּי־כִּי־נֻן) signifiant «vainqueur, antilope prodigieuse» nous connaissons déjà le premier élément (p. 69); le dernier élément נֻן veut dire «grand, prodigieux». Le signe que, d'après une glose, nous transcrivons אִלִּי־כִּי s'orthographie אִשְׁרִי־אִשְׁרִי, littéralement «pied-eau-source» désignation métaphorique des antilopes (דִּי־תִּאֲנֻן II R. 6, 7cd) que leurs courses rapides altère très-vite et oblige à rechercher les sources. Dans les hiéroglyphes égyptiens la soif est représentée par un veau debout auprès d'une source. La comparaison des dieux avec des antilopes est fort usitée dans la poésie assyrienne. Voir p. ex. T. 51, 19—20, d'où il résulte avec évidence que l'idéogramme ordinaire de Maroudouk, אִשְׁרִי־אִשְׁרִי (transcrit אִשְׁרִי־אִשְׁרִי), veut dire en réalité «antilope éclatante» et nullement «lumière du soleil» comme prétendent quelques assyriologues. On le voit, les deux phonogrammes complexes qui désignent le vainqueur des Oudouk (אִשְׁרִי־אִשְׁרִי), d'où l'orthographe hébraïque (טִרְאֵךְ) ne sont que des variantes d'une même conception².

1 La transcription de אִשְׁרִי־אִשְׁרִי par *Amar-Outouki* (Lenormant) n'est pas prouvée, attendu que la glose *Outouki* (II R. 48, 34a) appartient à un autre signe. Si elle l'était, on devrait regarder *Amar-Outouki* comme un rébus sur le démotique *Mar-Outouk* «seigneur ou vainqueur des Oudouk».

2 Ainsi tombent les spéculations de haute fantaisie que les accadistes ont fondées sur la soi-disant dualité des dieux babyloniens. C'est en méconnaissant

le rapport primitif entre אִשְׁרִי־אִשְׁרִי et אִשְׁרִי־אִלִּי־כִּי d'une part et entre

רִישְׁתּוֹ «premier-né», adjectif formé de רִישְׁתּוֹ (hébr. ראשית) «commencement» (hiér. שאק = ריש) au moyen de la terminaison ן, Phébreu י. Pour אפסו «océan» et son équivalent hiératique וּרְאָה, voyez p. 52. בִּנְאוֹ figure souvent dans nos textes dans le sens d'image et de symbole, absolument comme בִּנְאוֹ (p. 40); son correspondant hiératique תַּךְ-תַּךְ-לִי est obscur. Pour דִּמְכוֹ «pureté, faveur» voyez page 34.

כֹּמֵא «à toi, tien» adjectif formé du suffixe de la 2e personne כַּא, de la terminaison ן que je viens de mentionner et de l'explétive כֵּא. L'hiératique זֵא-אֵן-נַאֵן montre le même procédé de formation, sauf l'explétive. Les autres personnes se complètent probablement comme suit: אִמֵּא «à moi», יִמֵּא «à lui», נִמֵּא «à nous» כֹּנִימֵא «à vous», שִׁנִּימֵא «à eux».

Incantation III (T. 16, 27—18, 4).

La pièce tout entière est en double rédaction. Aux lignes 67, 40 et 41, le verset démotique est enclavé entre deux tronçons du verset sacerdotal. La seconde moitié de la formule est défigurée par des lacunes irrémédiables. Point d'invocation à la fin.

- 27—28 Incantation. Le (démon) Mal-de-tête s'empare de l'homme;
 29—30 le serrement, le mal de poitrine s'empare de l'homme;
 31—32 le (démon) Mal-de-tête accourt comme la vague;
 33—34 le (démon) Mal-de-tête (accourt) depuis le lever du soleil jusqu'au coucher du soleil;
 35—36 le (démon) Mal-de-tête gronde et hurle,
 37 sur mer aussi bien que sur la vaste terre;
 38—39 les petites vagues sont des vagues passagères;
 40 les vagues à lui (au démon) sont des vagues énormes.
 41 (Le dieu) aux vastes oreilles, seigneur d'Eridou [voit cela et dit dans son cœur:]
 42—43 Le (démon) Mal-de-tête court comme un taureau;
 44—45 «Le (démon) Mal-de-tête court comme un fou»!
 46—47 Il s'approche de son père et lui adresse ces paroles (?)
 48—49 «Mon père, le (démon) Mal-de-tête s'empare de cet homme;

ce dernier et מֵאֵר-אֵר de l'autre, comme aussi la vraie signification du nom de Maroudouk, qu'on a pu écrire: „Maroudouk . . . tout local et très-secondaire (comment le sait-on ?) fut assimilé à l'accadien Silik-moulou-Khi (qui dispose (non !) le bien pour les hommes) . . . Mais jamais le texte primitif accadien des livres religieux ou magiques, non plus que les inscriptions les plus anciennes, n'établissent d'assimilation et de confusion entre Silik-moulou-Khi et Amar-Oudouki dont le nom accadien a produit la forme Maroudouk des documents sémitiques; l'assimilation n'apparaît que dans les versions assyriennes, notablement postérieures au texte accadien (L. D. B. A. p. 15). La prétention de savoir mieux l'accadien que les scribes assyriens n'est vraiment pas sérieuse.

50—51 comme un . . . qui monte vers son . . . il reste sur lui;
 52—53 aie pitié de lui ?], anéantis sa maladie!
 54—55 Son père Ia ?] lui répondit:
 56—57 «Va mon fils Maroudouk ?] retranche [la maladie ?] qui le trouble

Lacune de huit lignes.

66—67 . . . joins [derrière ?] lui ;]
 68—69 le (démon) Mal-de-tête [s'en ira ?] comme une colombe (qui s'en va) vers son nid ;
 70—71 comme un corbeau, [il s'en ira] vers le ciel ;
 Col. III, 1 comme un oiseau, il s'envolera vers les vastes espaces ;
 2 il (le malade), sera confié aux mains propices de son dieu».

Ce chant se compose en partie de formules connues. Le démon est représenté comme remplissant de ses hurlements la terre et la mer et les douleurs qu'il produit sont comparées à de grosses vagues. Le dieu Maroudouk reçoit la remarquable épithète de dieu «aux vastes oreilles» c'est-à-dire prompt à écouter les prières. Les lacunes nous empêchent de connaître le remède indiqué par Ia. On voit par le verset final qu'après le départ du démon le patient est de nouveau confié aux mains de son dieu gardien qui doit le protéger contre le retour du génie malfaisant.

Lignes 29—30. Le mot דִּיאָ doit être pris ici dans le sens propre de «serrement, oppression». L'expression מוּרִין דִּיאָ paraît signifier «mal de poitrine» mot-à-mot «mal des deux mammelles». Je prends דִּיאָ pour le duel de דִּיאָ «mammelle» cf. héb. דֶּדֶ. On lit dans II R. 16, 51—52a : נִאֲקוּ שׁוּנְקָא אִידִּיאָ, ce qui signifie peut-être «la nourrisse a laitée le nourrisson». L'équivalent hiératique offre l'idéogramme א סא = dém. כִּאֲשֶׁאֲרוּ (II R. 27, 47—48ef) «fibres» (cf. ar. كَسْر «corde faite avec des filaments de palmier, fibres ligneuses») précédé de תִּדְ, déterminatif du cou et du torse». La chaleur excessive de la tête cause une agitation pénible à la poitrine.

Lignes 31—32. Sur l'idéogramme אִי־מִי (א) «vague, onde», voyez plus haut à la page 10. La lecture אִי־מִי que les gloses attribuent à cet idéogramme, vient de son équivalent démotique, אִי־מִי.

L'idée de «depuis», en démotique simplement אִי־מִי «de», est rendue en hiératique : מִי־מִי, phonème qui équivaut à une expression אִי־מִי «à de»; ces compositions de prépositions sont très-usitées en assyrien, exemples : אִי־מִי אִי־מִי «au dessus», אִי־מִי אִי־מִי «avec» etc. En hébreu, la préposition מִן «de» dans le sens de «depuis», se combinant avec ל «à», donne de même naissance à la forme לִמֵּן.

צִיָּת, état constr. de צִיָּתוֹ «sortir», a pour racine אָצַא = sém. יָצַא; c'est l'hébreu צָאָת.

אִירִיבוּ «entrée, descente, coucher du soleil», héb. אִירָב. L'équivalent hiératique שְׁוֹ exprime surtout l'idée de «descente».

Lignes 35—36. La forme exacte du verbe mutilé אִירִאֵשׁ . . . est douteuse, l'hiératique רִאֲרִדוֹ, littéralement «viscères-aller», semble indiquer l'idée de bruit.

Le verbe שָׁאָח «crier, parler» est rendu par l'idéogramme דִּי «annoncer» précédé du déterminatif בָּא «bouche».

Lignes 38—39. צִיָּדִירוֹתֵי, ét. constr. צִיָּדִירוֹתֵי est le pluriel de צִיָּדִירוֹ = צָאָחַרוֹ «jeune, petit»; c'est l'hébreu צָעִיר et l'arabe צَعِير. L'hiératique רִרִרִ-לֵאלֵ-תִירִ-לֵאלֵ pour רִרִרִ-לֵאלֵ-תִירִ-לֵאלֵ offre le pluriel par redoublement de l'idéogramme רִרִ «petit» suivi de לֵאלֵ «faible».

La construction אֲנִי אֵילֶאךְ présente un manque d'accord, le nom étant au pluriel et le verbe au singulier. Le démon est censé soulever des vagues énormes, אֲנִי רִאֲבֹתֵי (l. 40), devant lesquelles les vagues ordinaires paraissent infiniment petites et passagères. Par cette image l'auteur veut probablement peindre à la fois la force du démon et la violence de la douleur qu'il cause.

Ligne 41. Maroudouk est désigné ici par le complexe hiératique בִּירִ-נִן־סִ(לֵא) «Antilope aux grandes cornes», épithète qui se rattache à celles que nous connaissons déjà (voir p. 78), tandis que la rédaction démotique le mentionne sous le titre de רִאֲפִשָׁא אֲוִיֵי «doué de vastes oreilles» c'est-à-dire «exauçant les prières des hommes», par opposition aux démons que la prière ne peut fléchir. Les deux doubles lignes qui suivent semblent être les paroles que Maroudouk se dit à lui-même comme pour motiver la mesure qu'il va prendre contre le démon.

Lignes 44—45. Les mots כִּיֵּן לִיבֵי «à qui on a arraché le cœur» expliqués plus haut (p. 64) semblent avoir ici le sens spécial de «fou, insensé»; c'est l'hébreu הִסְרִ-לֵב. La rédaction hiératique emploie ici l'idéogramme לִיבֵי(נָא) qui est formé de לִיבֵי, littéralement «naissance(?)—cœur».

Lignes 46—47. Le sens des idéogrammes לִי-רִאֲרִ est déterminé par T. 13, 9—10, où ils sont rendus par פִּאֲרִיָּא «qui cure, commande, soigne, protège» etc. Comme substantif לִי-רִאֲרִ signifie probablement «avis, nouvelle». Je ne sais comment rétablir le verbe mutilé נִאֲלִישִׁוֹ . . . qui signifie «adresser la parole, répondre» comme le prouve le correspondant hiératique.

Lignes 48—49. L'hébraïque הָאֲדָרִיאַ לִיב = dém. אֶדְיִשׁ אֲכִילִי «à l'homme» est évidemment une faute pour הָאֲדָרִיאַ רֵא comme T. 16, 27.

Lignes 50—51. Les idéogrammes אִי כֶּן équivalent au² démotique בֵּית לִיבִיתִי «maison de briques»; cette expression me paraît désigner le tombeau où le cimetière. Faute de pierres, les Babyloniens enterraient leurs morts dans des compartiments faits avec des briques.

La lacune qui suit ne permet ni de reconnaître l'objet de la comparaison, ni de restituer le mot mutilé בִּיהַאֲשִׁי (?) . . .

רַחֲבַת est un participe féminin de רָכַב «monter», hiér. כו . — L'idéogramme רו rend ici le verbe אִתְּאַשִּׁיב , ittaphal de אָשַׁב , sém. יֹשֵׁב être assis, rester, demeurer»; pour les autres racines homophones, voyez plus loin.

Lignes 52—53. רַחֲבַת est pour נַחֲמֵת־רַחֲבַת , dém. מַל־טְרוֹצִי «mal, maladie». — לֹכֵזִים ou לֹכֵזִים , second impératif de נָכַס «couper, retrancher, briser», hiér. פֶּא .

Lignes 56—57. רַחֲבַת «troubler» représente souvent la racine רָחַל , — לֹשְׂאֵלִים second impératif de שָׁלַט «dominer, dompter».

Lignes 66—67. אִשְׁוֶק , impératif de נָשַׁק «baiser, baisser»; l'équivalent hiératique רו sera expliqué plus loin.

Lignes 68—69. La colombe סִימְאֵתוֹ est indiquée en hiératique par רוֹ הוֹ «oiseau qui revient ou rentre».

אִפְרוֹ forme féminine de אִפְרוֹ (אִפְרוֹ) «creux, trou», signifie «nid, cellule, lucarne, fenêtre». Cf. אִפְרוֹ . אִפְרוֹ . Le mot-à-mot de l'hébraïque לֵאל (ou אֵל) est «nid (= creux: אֵל abrégé de אִפְרוֹ) — incliné ou suspendu». Sur לֵאל voyez p. 58.

Lignes 70—71. אִרְיִבוֹ , ét. const. אִרְיִבוֹ «corbeau», héb. עֹרֵב , ar. عَرَب . L'équivalent hiératique נַחֲמֵת־צֶבֶא signifiant au propre «multitude» (צֶבֶא , abrégé de צֶבָא , héb. צֶבָא «armée, multitude») désigne à la fois le «corbeau» et la «sautrelle»; c'est le résultat de l'homophonie entre les mots אִרְיִבוֹ «corbeau» et אִרְיִבוֹ «sautrelle», héb. אִרְיִבוֹ , compliquée d'une fausse étymologie qui rattache ces mots à la racine רָבַא «se multiplier». Le caractère factice de la formation de ces phonèmes hiératiques saute tellement aux yeux que tout commentaire est inutile.

Col. III. Lignes 1—2. לִי־אִפְרֵאֲשׁ «il s'envolera» précatif de l'ittaphal de פָּרַשׁ «s'envoler», idée que la rédaction hiératique rend par le signe תֵּאֲלֵרִי «lever, élever».

Ligne 3—5. $\text{׀} \text{׀} \text{׀} \text{׀} \text{׀}$ «il sera confié «précâtif niphâl de $\text{׀} \text{׀}$ «être chargé de quelque chose, soigner, protéger».

Incantation IV (T. 18, 5—19, 39).

Cette pièce, d'une conservation assez satisfaisante, présente une double rédaction complète. Aux lignes 19—23 le verset démotique est enclavé entre deux portions du verset sacerdotal. Le commencement et la fin sont indiqués par le signe $\text{׀} \text{׀}$ «incantation».

I

5—6 Incantation. Le (démon) Mal-de-tête opprime en haut, ravage en bas ;
 7—8 il affaiblit la force de l'homme libre vigoureux ;
 9—10 il ne laisse pas revenir la force de la femme pure ;
 11—12 il se loge dans le corps du malade ;
 13, 14—15 la déesse Ištarit dont le palais, séjour de délice,
 16 est inaccessible, il la fait descendre de la montagne ;
 17—18 elle s'approche du lit de l'homme mourant.

II

Chœur des dieux.

19 Qui rétablira l'homme ?
 20 Qui est-ce qui emportera (?), qui est-ce qui chassera (le démon) ?
 21 C'est Ištarit, fille de Sin ;
 22 c'est Nergal (?), fils de Bel ;
 23 c'est Maroudouk, seigneur d'Eridou ;
 24 ce sont eux qui le chasseront du corps de l'homme mourant.

III

26—27 attache ;
 28—28 on a apporté le beurre d'un troupeau pur ;
 30—31 on a apporté la lait d'un bétail pur ;
 32—33 sur le beurre sacré (qui vient) d'un troupeau pur, récite une incantation ;
 34—35 l'homme, fils de son dieu, sera protégé ;
 36—37 cet homme brillera comme le beurre ;
 38—39 il sera éclatant de pureté comme le lait ;
 40—41 sa gloire resplendira comme l'argent purifié ;
 42—43 il pluira comme l'airain ;
 44—45 confie-le au Soleil, le premier-né des dieux ;
 46—47 le Soleil, confiera sa paix aux mains propices de son dieu.
 Incantation.

Cette formule tripartite se distingue des précédentes aussi bien par sa disposition que par le moyen employé pour chasser le démon. La première partie représente le démon comme un être puissant qui porte partout la destruction mais s'acharne tout particulièrement contre les hommes, sans égard à leur position ni à leur sexe et se loge dans leur corps pour mieux les tourmenter. Ces méfaits finissent par alarmer Ištarit la mère compatissante du genre humain, laquelle est obligée de quitter la montagne divine et son palais inaccessible et de se rendre auprès du malade pour lui rendre courage. La seconde partie contient une demande et une réponse du chœur des dieux qui veulent savoir lesquels d'entre eux seront chargés de combattre le terrible démon. Il leur est répondu que les divinités auxquelles incombe ce devoir sont Ištarit, Nergal (?) et Maroudouk. La troisième partie, enfin, fait connaître le moyen de la guérison. Elle consiste en une incantation qu'on récite sur un mélange de beurre et de lait très-pur et venant de bestiaux consacrés aux dieux. D'autres textes nous apprennent que cette boisson enchantée est absorbée par le malade. Celui-ci étant débarrassé du démon qui le souillait et ayant acquis un haut degré de pureté est réintégré dans les mains de ses divinités gardiennes par l'intermédiaire du dieu Soleil qui, en sa qualité d'arbitre suprême, peut absoudre le pécheur repentant.

Lignes 5—6. Les expressions ^אאֵשׁ כִּי־תַיִם — ^אאֵשׁ אֶן־אֵי «au ciel et sur la terre» veulent dire «en haut et en bas». Le participe ראכים «liant, attachant» paraît avoir ici le sens de «dominer, tyranniser, opprimer».

אינאמארה, second aoriste ¹ du verbe נסה «arracher, renverser, bouleverser» (voir p. 33 et 65); le premier aoriste ¹ est איסות.

Lignes 7—8. A l'hiératique דון (abrégé de דִּנּוֹ «force»), synonyme de דאן, qui correspond au démotique איריו (voir p. 12) «homme libre», on peut comparer le terme hébréo-araméen גִּבֹּר, pour homme, גִּבֹּר, גִּבְרָא, qui vient de la racine גבר «être fort».

Le mot אימוכו, ét. constr. אִימוֹכִי, quoique dérivé de la racine commune sémitique עמק, ne signifie pas «profondeur» mais «force, vigueur», hiér. איד (voir p. 17 et 38). Sur תוך, voyez p. 10. Notons l'inversion poétique qui met le membre de phrase déterminant avant le nom déterminé (שֵׁא אִירְלִי בִּילִי אִימוֹכִי אִימוֹכִישׁוֹ), littéralement : «de

¹ Nous nommerons désormais ainsi les deux formes de l'aoriste que nous avons appelées jusqu'ici, aoriste et présent, cette dernière appellation étant trop précise pour la conception du temps dans les langues sémitiques. Pour nous conformer à l'usage des grammairiens, nous réservons le nom de prétérit à la forme verbale, assez rare en assyrien, dans laquelle les suffixes personnels sont postposés.

l'homme libre, maître de force, sa force*) parcequ'elle est d'un fréquent usage dans la rédaction hiératique. Sans inversion, cette dépendance d'état construit pourrait être exprimée, soit à la façon hébraïque **אִימוֹכ** **אִדְלִי בִּיל אִימוֹכִי** «la force de l'homme libre, maître de force», soit avec la redondance araméenne **אִימוֹכִי שֵׁן אִדְלִי בִּיל אִימוֹכִי**, mot-à-mot : «sa force de l'homme libre, maître de force».

אִתְתַּרִי me semble être un aoriste itaphal du verbe **נָתַן** pour **נָטַח** «baisser, affaiblir», héb. **נָטַח** «incliner, baisser»; la signification est garantie par l'hiératique **בִּי** «mort, faible», voyez p. 58.

Lignes 9—10. Le mot **אִרְדָּתְרוּ**, féminin de **אִרְדּוּ** «esclave, serviteur» qui désigne au propre la servante, la femme secondaire, la concubine, en un mot celle qui est soumise à la femme légitime, **אִשְׁתִּי**, est souvent pris dans le sens de femme en général sans la moindre nuance de mépris, témoin l'équivalent hiératique **כִּי-אִיל** qui veut dire littéralement «endroit pur» et auquel on peut comparer idéogramme de la mère, **כַּל־אֵן**, «maison divine». Sur **דַּמְיָקְתוּ**, voyez p. 78.

אִימָא est contracté de **אִידישָׁא גַּדְכָּא**, pour **אִידישָׁא** «sa force», au propre : «sa main»:

אִתְתַּרִי, second aoriste de **תָּוַר** «revenir» mais avec un sens actif «faire revenir». La forme **אִתְתַּרִי** figure déjà dans T. 2, 31, où lui répond l'hiératique **אִן-נָא**, tandis qu'ici, il y a **כִּי-אִן-שִׁי-אִן-נָא**, mot-à-mot : «il (כִּי-אִן) la (שִׁי-אִן) fait revenir (נָא)». Le déterminatif **שִׁי** enclavé entre le sujet et l'objet se trouve encore à la ligne 8 du morceau précédent dans le précatif **נָא-אִן-שִׁי-אִן-נָא** (dém. **לִי-בְאִקְדִי**) littéralement : «qu'il (אִן), lu (לִי-בְאִקְדִי) le (שִׁי-אִן) fasse revenir».

Lignes 11—12. **אִישְׁאֲבִינִי**, contracté de **אִישְׁאֲבִינִי**, est au singulier comme le prouve le verbe parallèle **אִישְׁרִידָא** du verset suivant. Néanmoins, la rédaction hiératique a le pluriel (**כִּי-נִי-אִן-נָא-רִי-אִישְׁ**). J'ai déjà dit plus haut que les idéogrammes du verbe «faire», **כַּל**, **נָא**, viennent des types **כַּלֵּו** = **בֵּיתוּ** et **נָאֵו** (héb. **נָא**, **נָר**) qui signifient

¹ La prétendue quatrième forme de accadien qui serait caractérisée par la préfixation des particules **שִׁי** et **אִן** (L. E. A. I, 1, p. 133—135) n'existe pas. Elle repose sur deux erreurs capitales: 1°, ces signes, lorsqu'ils précèdent un autre radical, sont de simples déterminatifs, non des particules modales. 2°, **שִׁי** incorporé et suivi de **אִן** n'est pas une modification de l'hiératique **שִׁי** „main, don, bienfait“, mais du démotique **שִׁי** „lui“. Voir l'introduction.

«maison, demeure» et calquent ainsi le verbe démotique שָׁבַן «faire» dont le sens primitif est également «demeurer, habiter».

Lignes 13—16. L'hieratique אֵי-רִי-לִי (א) «maison de splendeur» (וִי-לִי = כּוֹזֵב T. 51, 19—20, 21) paraît rendre le démotique נֹדֵד אֵלְצֵו «gîte de joie (? אֵלְצֵו = hébreu עֲלֵץ ?), tandis que le double groupe mutilé commençant par נָאֵם, savoir נָאֵם . . . נָאֵם-נִי-אֵתָא נָאֵם exprime le terme אֵלְכַאֲנִישׁוּ qui me semble signifier «son palais». Je rapproche provisoirement אֵלְכַאֲנִי de l'hébreu אֶרְמוֹן (une fois même: אֶלְמִיֹן. Isate XIII, 22) «palais». Le premier groupe, נָאֵם-נִי (א), peut signifier «hauteur, élévation».

Le complexe sacerdotal הָאֲרִנֹו בִי-לֵא (בי) qui correspond ici à כְּאֲכָן (pour כִּי־כָן, quisquis) «qui que ce soit», veut dire mot-à-mot: «homme non entièrement». — אִשְׁרִידָא «il fait descendre», šaphel de אָרַד, sém. וָרַד, יָרַד «descendre». Les méfaits du démon obligent Ištarit à descendre de la montagne sacrée pour protéger l'homme malade.

Lignes 17—18. J'incline à croire que le sujet du verbe אִדְרִיכָא est Ištarit. La rédaction hieratique a de nouveau le pluriel מֵ-אִין-נָא. — Le mot בִּינְאָתוּ, ét. constr. בִּינְאָתָא désigne probablement un lit fait de roseaux; cela semble résulter de l'équivalent hieratique מֵ-אִין-נָא (אִין), mot-à-mot: «(bois) roseau (où) oiseau pose. Cf. aram. בִּינָא «saule».

Ligne 19. Ce verset difficile, en ce qui concerne la partie démotique semble devoir se lire ainsi qu'il suit: (ou אֲכִילוּ אִתְרִימִד אִתְרִיזִין), littéralement: «l'homme qui mettra debout?». Je considère אִתְרִיזִין comme une forme contractée du pronom interrogatif אֲמַי «qui?». אִתְרִימִד ou אִתְרִיזִין est l'aoriste itaphal de אֲמַד «être debout, se tenir ferme» (voir p. 77) ou de אֲמַז, sém. עָזָז «être fort». Dans le verset hieratique, on reconnaît tout de suite l'idéogramme אִישׁ «mâle, fort»; אֲמַד־כְּאֵל paraît répondre à אֲכִילוּ «homme», mais que signifie אֲמַד? Peut être faut-il corriger אֲמַד en אִתְרִיזִין, et y joindre le signe אֵל du commencement de la seconde moitié; on obtiendrait ainsi l'interrogatif hieratique אֲמַי «qui?», équivalent habituel du démotique אֲמַי.

Cette correction semble se corroborer par le parallélisme du verset suivant.

Ligne 20. Pour comprendre la raison de l'équivalence de כְּאֲנִי et אֲכֵא, il est nécessaire de se rappeler que ces expressions s'emploient aussi comme substantifs avec la signification commune de «chef, préposé». Le vocable démotique qui vient de la racine

sémitique כִּמְנֵה כְּנִי כִנָּה «compter, destiner, estimer» (cf. l'hébreu כִּמְנֵה «préposé, chef»), se trouve dans I R. 23, 135 : אֶךְ-אִי-יָא מֵאֲנִי «Ja, chef suprême» et son abréviation מֵאֲנִי est devenu un idéogramme de «roi». Quant à l'expression אֶבְרָא, dans laquelle on reconnaît sans hésiter le titre honorifique אֶבְרָא «père» dont l'usage s'est répandu même en dehors des pays sémitiques¹, elle figure souvent dans les textes cunéiformes. Une liste de dignitaires (II R. 31, 64—65) mentionne un Aba ou chef du pays d'Ašour (אֶבְרָא מֵאֲנִי אֶשׁוּר-אֶבְרָא) et un Aba ou chef du pays d'Aram* (אֶבְרָא מֵאֲנִי אֶרַמְתָּא). Dans III R. 46, n° 4, l. 27, et 36, le titre de אֶבְרָא est porté par un archonte et par un signataire d'un contrat : לִמְנֵי דִישׁ סִינְטֵאן-כֹּר דִּי אֶבְרָא מֵאֲנִי «Archontat de Sinsar-oušour, Aba de la région», אֶבְרָא מֵאֲנִי «devant Souma, Aba». Comme on le voit, l'hiératique אֶבְרָא ne doit son assimilation avec l'interrogatif מֵאֲנִי qu'à l'homophonie de ce dernier avec le substantif מֵאֲנִי «chef, préposé». Cet exemple est d'autant plus intéressant qu'il rend évident que la formation des particules hiératiques repose sur les mêmes procédés que celle des noms.

Les verbes אֶבְרָא et אֶבְרָא, le premier, second aoriste gal de נִסַּח, le second, aoriste šaphel de רָבַח, ont en commun le sens de «arracher, enlever» et sont tous deux rendus en hiératique par יִיִי (voir p. 12). Le chœur céleste veut savoir les noms des dieux qui entreprennent de chasser le démon. La réponse suit immédiatement.

Ligne 21. L'idéogramme d'Ištarit, שׁוּר-דִּישׁ a ici le complément מֵאֲנִי, le complexe se termine donc par un n; sera-t-il à lire מֵאֲנִי ?

Ligne 22. Je vois dans אֶבְרָא-כֹּר-נִיִּי מֵאֲנִי, mot-à-mot probablement : «seigneur qui protège les maîtres des batailles» (? כִּי מֵאֲנִי ?), la désignation de Nergal, de préférence à Adar qui est également un dieu de guerre et fils de Bel. Cela me semble ressortir de l'épithète מֵאֲנִי «seigneur de la mort» (Sur מֵאֲנִי מֵאֲנִי = מֵאֲנִי מֵאֲנִי voyez p. 9—10), qui ne convient qu'à Nergal, époux d'Allat, dame des enfers.

Lignes 24—25. . . מֵאֲנִי se complète aisément en מֵאֲנִי מֵאֲנִי = hiér. מֵאֲנִי «périssable, mourant». Les fragments מֵאֲנִי . . . et hiér. . . מֵאֲנִי-מֵאֲנִי se restituent concurremment : . . . מֵאֲנִי מֵאֲנִי

1 C'est l'origine de notre abbé.

2 Dans T. 18, 20 il faut lire אֶבְרָא[ם]ִי au lieu de אֶבְרָאִי.

3 Il sera peut-être mieux de prendre מֵאֲנִי dans le sens de «renommée, gloire».

et נאן־איב־תא־ני־וי־אי־ני «certes, ils le chasseront». Au commencement du verset manque visiblement la préposition אש «de» répondant à l'hiératique תא, perdu dans la lacune.

III

Ligne 26—27. Je ne sais que faire des fragments de ce double verset, dont la transcription n'est nullement garantie. Le dernier débris כֹּם se complète en אִרְכֹּם¹, d'après l'hiératique בא־אִרְכֹּם «il ou on a lié». Il s'agit vraisemblablement de l'opération du liage qu'on fait subir au malade avant de lui administrer le breuvage enchanté.

Lignes 28—29. חִמִּיתוֹ. ac. חִמִּיתָא est l'hébreu חֶמְתָּ (orthographié aussi חֶמָּה Job XIX, 6) «crème, beurre». L'hiératique נִי (נִמָּ) a été expliqué à la page 16. A noter la préposition du datif: רִישׁ = אִמָּ devant l'accusatif; c'est une redondance tout araméenne. Cf. p. 34. Le beurre doit venir de troupeaux purs. תִּארְבִּאֵי, ét. obl. תִּארְבִּאֵי (r. רִבֵּץ «se coucher, s'accroupir»), hiér. תִּרֹר, lecture empruntée à l'idéogramme תֹּר que nous avons déjà souvent expliqué. On voit par T. 135, 49 que les Babyloniens nourrissaient des bestiaux consacrés aux dieux; nous reviendrons là-dessus à l'occasion. Notons le désaccord d'état dans la construction de nom et d'adjectif: תִּארְבִּאֵי אִלֵּי, régie par אִישָׁתוֹ; on s'attendrait à תִּארְבִּאֵי אִלֵּי.

איבִּלְוִי est contracté de אוֹיְבוֹנִי, 3e pers. pl. de l'aoriste paël de la racine אבֵּל ou plutôt ובל «porter, apporter, emporter», héb. aram. יבל. L'hiératique מוֹ־אוֹן־תּוֹסִמָּ est au singulier, ce qui serait également possible en assyrien. La syllabe נִי se joint souvent à l'aoriste comme ך en hébreu mais sans produire une nuance aussi sensible que l'aoriste énégique arabe.

Lignes 30—31. Le nom ordinaire du lait, שִׁיבֹ, pourrait se transcrire aussi שִׁסְבוֹ ou שִׁצְבוֹ. Il est remarquable que les racines arabes שׁוּב, שׁוּף, שׁכַּב, שׁכַּף, שׁצַב, שׁצַף ont en commun l'idée de «maigre, desséché»; cela ferait croire que le mot assyrien désignait primitivement le lait écrémé, le petit lait². La désignation du lait en hiératique est נָא.

1 Dans T. 18, 27, lisez כֹּם אִרְכֹּם au lieu de כֹּם אִרְכֹּם.

2 Lisez ainsi dans T. 18, 28 et 30 au lieu de מוֹ־אוֹן־תּוֹסִמָּ.

3 C'est aussi le sens propre de l'arabe لَبَن. On connaît le dicton populaire: אֶלְחָלִיב: לְאֶחְבָּאֵי וְלְאֶחְבָּאֵי «le lait frais pour les amis, le lait caillé pour les parents, et le petit lait pour les chiens».

כיבורו, ét. obl. כיבורי, signifie sans aucun doute : «bétail» ; toutes les autres interprétations proposées jusqu'ici pour ce mot difficile doivent être définitivement abandonnées. Comparer l'araméen כיבר «nourrir, soigner». La lecture כבורא du complexe hiératique équivalent est empruntée au terme démotique. Je reviendrai plus loin sur l'analyse de ce complexe.

Lignes 34—35. L'idéogramme תאנ qui rend ici le démotique פקר «remettre, confier», signifie d'habitude לאפאתו «tourner, retourner, remuer».

Lignes 36—37. לילילי, précatif de אלל «être pur et brillant», sémi. הלל, voir p. 58.

Lignes 38—39. Le mot שיבו est féminin, comme le prouve la forme féminine du déterminatif, שוארו. — A ליתאבִּיב, précatif itaphal de נבב «briller» répond l'hiératique נאן־אין־אל־לא dont le radical אִי־ל est abrégé du démotique אִי־ל «le pur, le brillant».

Lignes 40—41. צארפי צוריהו «argent (r. צרף) pur» (צור, sémi. צורר) est au pluriel ; le singulier serait aussi correct. Dans l'hébreu postérieur on rencontre de même le pluriel כספים. Le nom hiératique de l'argent, בן־פאר, signifiant littéralement «(métal) pur, brillant» ou «blanc» n'est en réalité qu'un déguisement orthographique de l'hiératique א־זא־לאנ, altération du démotique אִש־לאכו (r. שך «retirer, arracher») «ouvrier en argenterie, orfèvre». En effet, le signe בן se compose des syllabes א־זא et le signe פאר se lit aussi לאת = לאנ. Cet idéogramme se prononce כו־בא־באר pour כו־באר־באר (syllabaires) quand il est suivi de רא et א־זא־לאנ quand il a נא pour complément phonétique. Il ne semble pas qu'il y ait de lacune après ce mot.

רו־שו, hiér. מו בו «nom vaste», semble signifier «renommée, gloire». ליהאנכיש vient de נבב «briller». Le changement de נאן = ה en רו dans l'hiératique רו־אום־הא־צאב a été déterminé par le voisinage de la syllabe אום.

Lignes 42—43. Le sujet du précatif לי־בא־שיש «(certes) coulera, se répandra (r. מישש, héb. מסס «fondre, couler»)» est la gloire רו־שו du verset précédent. L'hiératique ajoute הא אום כו־אוב הא «dans un lieu de fusion». L'idéogramme כו־אוב est une légère altération de la racine assyro-sémitique וּב «couler» et rend ordinairement, outre le verbe מִשִּׁשׁ, le verbe synonyme נִשַּׁךְ «fondre, liquéfier», mais par un de ces jeux d'homophonie si recherchés des hiéroglyphes babyloniens, il désigne encore les verbes analogues נִשַּׁךְ «mordre» et נִשַּׁק «baiser, embrasser». C'est un fait que je recommande tout particulièrement aux réflexions des accadistes.

Le nom du cuivre, כִּי־אֵשׁ (au pluriel ?), se ramène au verbe כָּסַח «serrer, cacher; l'hébreu כָּרַח «or» vient aussi de כָּרַח «cacher, couvrir». Son équivalent sacerdotal פִּזְרֵי-כָּסֶה se compose de כִּי־אֵשׁ, légère altération du terme démotique, et du déterminatif פִּזְרֵי «brillant, luisant». D'après les syllabaires, ce complexe se lit כָּסֶה-כָּסֶה, ce qui constitue encore une altération de l'autre nom du cuivre צִיפָרוֹ, צִיפָרוֹ, צִיפָרוֹ que nous avons déjà comparé plus haut à l'arabe צִפְרֵ «cuivre jaune».

Lignes 44—45. On sait déjà que l'hiératique שֶׁמֶךְ רֵאֵן, littéralement «chef fort», n'est en réalité qu'un déguisement orthographique du mot רֵישׁ-שְׂמֵאֲנֹנִי «premier-né, chef», r. רֵישׁ, sém. רֵאֵשׁ «tête, chef». Son synonyme אִשְׁאֲרִידוֹ vient de שָׂרַד; cf. héb. שָׂרִיד «celui qui s'échappe le premier, réfugié, reste», conception qui fait aussi le fond de l'expression צִוֵּת לִבִּי «ce qui sort du cœur» pour dire «enfant, fils».

En face du démotique פִּסְדִּי-כָּסֶה «remets-le, confie-le», la rédaction hiératique présente: שֶׁ-נָּח אִי-מִי-נִי־מִי, mot-à-mot: «son corps donne».

Lignes 46,47—48, 49. שְׂאֵל-כֹּחִי est pour שְׂאֵל-כֹּחִי «sa paix, son bien-être», racine שָׁלַח; la forme régulière serait שְׂאֵל-כֹּחִי, mais le *daguch* se perd très souvent en assyrien. L'équivalent hiératique, רֵישׁ-כָּסֶה, se lit כִּי־כָּסֶה (syllabaires) et ce כִּי־כָּסֶה n'est qu'une légère altération de la même racine שָׁלַח.

Incantation V (T. 19, 50—20, 10).

La formule est tout entière en hiératique. La ligne 56 contient les trois débuts de phrases habituels relatifs à la démarque de Maroudouk. Les sept dernières lignes sont mutilées au commencement. Le verset final semble identique à celui du morceau précédent.

- 50 Incantation. La tête baissée (?) . . . ? il ne le connaît pas;
 51 . . . ? comme (?) l'homme, il le couvre (?)
 52 l'homme qui n'a pas de dieu . . . ?
 53 l'image . . . ? ne . . . ?
 54 comme un serpent d'eau, un serpent d'eau, un serpent qui dresse (?)
 la tête subitement (?)
 55 il ne repose (?) pas le jour (?), il ne repose (?) pas la nuit.
 56 Maroudouk voit etc.;
 b ce que je sais, tu le sais etc.
 c va, mon fils etc.
 57 dans un champ vaste, un serpent . . . ?
 58 la nourriture de l'homme, . . . ?
 59 la semence des champs . . . ? d'Adar, sa bouche;

- 60, 61 un . . . en haut un fleuve impétueux, en bas un fleuve impétueux, sa véhémence;
 62 publiquement . . . ? mêle-le;
 63 avec ta main sacrée mêle-le;
 Col, iv, 1 . . . à gauche;
 2 attache;
 3 enlève (?);
 4 à gauche;
 5 sa place attache-le;
 6 le génie malfaisant] ne retournera plus à sa place;
 7 il (le malade)] sera remis [aux mains propices ee son dieu.

C'est une des rares formules qui devaient se réciter seulement en hiératique. Quant à la rédaction démotique, si elle a jamais existé, on l'a considérée comme tellement inutile qu'on ne s'est pas donné la peine de la publier. Cette circonstance, fort indifférente pour les scribes babyloniens qui connaissaient la valeur des combinaisons hiératiques par une tradition ininterrompue autant que par une longue pratique du système, nous enlève tout moyen de comprendre le texte, car, grâce à l'effrayante ambiguïté des idéogrammes, jointe à l'imperfection originelle du système sacerdotal en ce qui concerne les pronoms et les modifications verbales, tout texte hiératique dont les éléments n'ont pas leurs valeurs déterminées par une version démotique restera toujours lettre close pour nous¹. Ainsi de notre texte, bien que chaque signe pris à part soit parfaitement connu, nous ne pouvons comprendre que les groupes que nous avons pu contrôler à l'aide de textes assyriens. Cela ne suffit pas pour en donner une traduction quelque peu intelligible et, pour connaître le sens de l'ensemble, il faudra bien attendre jusqu'à plus ample informé. Une explication détaillée de cette pièce, nous semble inutile puisque les groupes intelligibles sont déjà connus.

Incantation VI (T. 20, 8—35).

Pièce en double rédaction : les trois premières lignes sont mutilées au commencement, des quinze suivantes il ne reste que quelques lettres à la fin. Depuis l. 36 à 35 le texte n'a pas beaucoup souffert. Les lignes 33 et 34 sont rédigées en hiératique. C'est aussi le cas de la ligne 35 qui constitue la souscription de la tablette, après laquelle

1 M. Oppert reconnaît lui-même qu'il est impossible de comprendre un texte sumérien qui n'est pas accompagné de sa traduction assyrienne (L'immortalité de l'âme chez les Chaldéens p. 28 note 1) sans s'apercevoir que la même impossibilité devait exister également pour les assyriens si, comme il croit, le sumérien était l'expression d'un idiome différent. Cette contradiction n'a pas échappé à M. Rénan qui s'en étonne à juste titre (J. As. Juillet 1875 p. 41).

vient une souscription générale de toute la série, recueillie par les soins du roi Assurbanipal.

- 8—9 Incantation.] , . . . fait sortir (?)
 10 fait sortir (?)
 56 ?
 27—28 noue promptement deux fois le noeud des Sept;
 29—30 récite l'incantation d'Eridou;
 31—32 serre la tête du malade;
 33 l'Oudouk mauvais, l'Al mauvais sortiront dehors;
 34 l'Oudouk bienfaisant, le Sed bienfaisant arriveront.
 35 Onzième tablette dite *les maux de tête* jusqu'à la fin.
 37 Palais d'Assurbanipal, rois des légions, roi du pays d'Ašour,
 39 qui a confiance en Assour et en Belit,
 41 à qui Nabou et Tašmit ont accordé une prompte conception
 43 et doué d'une vue éclairée. La collection des livres
 45 dont aucun de mes prédécesseurs n'avait entrepris
 47 la tâche, par la force de Nabou, une quantité de documents de
 toute sorte,
 49 je les ai fait copier sur des tablettes, imprimer et distribuer,
 50 et pour que je puisse les voir et les lire, je les ai placés dans
 mon palais.
 56 Ašour roi des dieux,
 55 quiconque écrira son nom à la place du mien,
 57 il le punira et détruira de la terre son nom et sa descendance.

Les fins de lignes que je n'ai pas données dans T. 20 sont:

- 11 ליש 12 א' 13 דו 14 א. 15—16 אידרו־תי אור־רו «il approche».
 17—18 מר־אין־נתי אידרו־ «il approche». 19—20 שי־מא־אן כי =
 אפ־א [ליסכא «il voit». 21—22 שור־מ־תי ליכמא «prends». 23—24
 לי־א־מ־תי [ישו־ קמא «prends». 25 נו . . .

La partie conservée de ce fragment n'a rien qui ne soit con-
 par les formules précédentes.

Lignes 8—9. Les signes éparš א־ני בית זא־ני du verset dén-
 tique doivent peut-être se lire א־ה־צו־ני «il sort».

Ligne 26. Les quelques signes qui restent de ce verset
 donnent aucun sens acceptable.

Lignes 27—28. שי־בארנא me paraît être un adverbe formé d'
 nom שוברו ou שיפרו = שיפרו «action travail» (au propre «mission»¹)

1 Cf. héb. מְלָאכָה «travail» de éth. לֶאֱר «envoyer».

au moyen de la terminaison מנו qui s'abrège souvent en נו. Le sens exact de שובמאנא serait ainsi «activement, rapidement, vite»; cela s'accorde très bien avec l'expression hiératique אש «un» qui figure plus haut dans le sens de אשתאנו «une fois, sans cesse» (T. 5, 56; 10, 1). Il y a lieu de penser que l'araméen אספראנא (Esdras v, 9 *passim*) «vite, rapidement, promptement» est au fond identique au vocable assyrien.

Lignes 31—32. Je crois que le signe נא qui suit מארצי dans le verset hiératique est une corruption du signe ד qui doit être complété רוכוס[מא «lie, attache»

Ligne 33. Le premier באר est visiblement du à une inadvertence, soit du copiste soit du scribe assyrien.

Ligne 34. A propos de נאן-אין-לאחר-לאחר-ני-איש «qu'ils arrivent», il faut remarquer que le נ avait en assyrien le son du *ghain* (y) arabe, à peu près comme le נ *raphé* des Hébreux². Grâce à sa prononciation aspirée, le נ peut servir de complément au son ח.

Ligne 35. כו est expliqué dans les syllabaires par קולו «voix», קאלו «crier», פארצו «proclamation, sentence»; comme participe, il signifie «dit, appelé, nommé». Sa parenté avec כו «nom» ne semble pas douteuse. זאק בילא בי כו «jusqu'à la fin» répond à l'expression démotique פאר נימרישו אנא, littéralement «jusqu'à la limite de sa totalité».

Le texte de la souscription générale sera donné plus loin, où je donnerai également le commentaire.

PS. Une nouvelle étude faite sur les textes expliqués jusqu'ici, m'a montré l'opportunité d'y introduire quelques améliorations, soit dans la transcription hébraïque, soit dans l'explication de certains termes. Je crois nécessaire de les donner immédiatement ci-après, au lieu de les réserver à la fin du livre.

P. 7. Il est possible que le substantif נאראם soit formé de la racine רחם «aimer»; les mots נאראם אן-אין-כית מוארזו mot-à-mot: «Namtar enfant, amour de Bel» signifierait alors «Namtar enfant aimé de Bel». Ce titre conviendrait parfaitement au caractère sombre de cet homonyme du Baal phénicien qu'on cherchait souvent à fléchir par des sacrifices humains. Dans III R. 22, 19 la ville d'Ar-

1 Lisez ainsi dans T. 20, 34 au lieu נאן-אין-לאחר-לאחר-ני-איש.

2 Voyez mes Notes assyriologiques dans les Mémoires de la Société de Linguistique.

bèle est intitulée לִבְיִשָּׁא לִבְיִשָּׁא נֶאֱרָא, ce qui semble signifier «ville aimée de son cœur (d'Istarit)». L'idéogramme équivalent רֶאֱם = אֶרֶם fait quelque difficulté, car il est habituellement employé dans le sens de hauteur.

P. 8. Je crois avoir trouvé la vraie étymologie du signe du pluriel מִישׁ = מִי־אִישׁ. Dans ce composé, מִי־אִישׁ marque le pluriel, et מִי־ représente le verbe «être». Sa signification propre est «appel, nom», קוּלוּ, (syllabaires) et n'est qu'une légère modification de מִי «nom». On dit en assyrien נִן שִׁימִישׁ «quel que soit son nom» pour «quel qu'il soit», car dans les langues sémitiques l'expression «nom» équivalait à «existence».

P. 9. Le verbe נִשַׁר veut dire primitivement «se détacher»; le participe qal נִישַׁר est très-usité dans la Mischna. C'est aussi le sens propre de l'idéogramme בִּאֶר.

P. 10. Je ne me rappelle pas d'avoir rencontré le mot אֶנּוּ dans le sens de «roseau»; il serait donc possible de l'identifier avec l'araméen אִינָא «bassin, étang, lac» (voir p. 70). Les mots אִינּוּ et אִינּוּ seraient des formes secondaires de אֶנּוּ.

ibid. Le second aoriste אִי־אֶרֶוּ (T. 4, 35) prouve que le mot vient d'une racine concave אֶרֶוּ. On peut y voir le sémitique אֶרֶוּ «décliner, s'en aller, disparaître» et au sens actif «s'élaner, pousser, repousser, enlever».

P. 11. אֶרֶאֶר est l'aoriste paël de אֶרֶוּ; c'est une contraction de אֶרֶאֶרֶאֶר.

P. 12. Je pense maintenant que les mots אֶרֶוּ (אֶרֶוּ T. 140, 16. אֶרֶוּ *ibid.*, 41) et אֶרֶוּ sont respectivement le premier et le second aoristes d'une racine אֶרֶוּ «se précipiter, fondre, se jeter» et non «souffler» comme je l'ai cru jusqu'ici avec les autres assyriologues. Le verset T. 2, 35 אֶרֶוּ כִּימָא שְׂאֶרִי אֶרֶוּ[וֹ]אֶרֶוּ doit se traduire: «ils fondent sur les gonds comme le vent» pour les ébranler. Parmi les substantifs dérivés du verbe אֶרֶוּ, nous signalerons אֶרֶוּ «courant» type, de l'idéogramme des fleuves אֶרֶוּ, et אֶרֶוּ (II R. 32, 19) «averse». Cf. héb. אֶרֶוּ, אֶרֶוּ, אֶרֶוּ «projectiles, étincelles» et aram. אֶרֶוּ «vent, orage».

אֶרֶוּ est peut-être l'aoriste paël de אֶרֶוּ malgré le redou-

1 Lisez ainsi au lieu de אֶרֶוּ[וֹ]אֶרֶוּ.

2 La locution si fréquente dans les annales de Sennachérib אֶרֶוּ אֶרֶוּ ne signifie pas non plus «je soufflai comme le vent» mais «je me précipitai comme le vent», c'est-à-dire: avec la rapidité du vent.

3 Lisez ainsi p. 12 et T. 2, 37.

blement du γ . Le sens sera «ils font retourner (vers eux)» c'est-à-dire : «ils enlèvent».

P. 14. Dans II R. 29, 64 on trouve l'équation : hiér. אִישׁ-סָא
= dém. מוּלֵינֵי «mulet» (cf. aram. כוּדִינָתָא «mule»). Le sens propre du composé hiératique : «mâle (אִישׁ) lié (סָא)» fait allusion à la stérilité du mulet. Il se peut donc que «la parole néfaste qui lie la partie postérieure de l'homme» soit le sortilège qui suivant la croyance populaire paralyse l'aptitude génératrice des époux et rend le mariage stérile.

ibid. Au lieu צִרְתֵּינֵי דֵאלֵתָא (T. 2, 45), il faut transcrire מוּשְׁתֵּינֵי רִיתָא. Le premier terme est le participe iphtéal de שָׁא «s'établir, s'affirmer». On lit dans une inscription de Nergalousour : אֲשֶׁרֵשׁוּ לְאֲבִירֵי אֲשֶׁתֵּי־אִמָּא «j'ai rétabli son lit ancien». A רִיתָא on peut comparer l'araméen et samaritain רִיתָא «repos, bienêtre, miséricorde». L'expression מוּשְׁתֵּינֵי רִיתָא דִישׁ רֵאֶר semble vouloir dire mot-à-mot : «qui établit le repos, le bienêtre pour l'homme». Cette interprétation est corroborée par l'hiératique בִּין «ferme» et surtout par le déterminatif אֵן idéogramme de la nourriture. Il y a un rébus sur la racine שָׁא qui comme substantif désigne la substance nutritive par excellence, le blé.

ibid. Le mot כּוּרֻכְאָתֵי (T. 2, 47) figure dans le récit du déluge (IV, 45 *passim*) avec le sens de «coiffure»; cela nous fait croire que le sens général de «couverture, manteau» que nous lui avons attribué dans la traduction n'est pas loin de la vérité.

P. 20. Le mot אִירוּ «mer» que nous avons emprunté à M. Delitzsch est faux : il faut lire תֵּאמְרוּ. C'est une prononciation populaire du mot usuel תֵּאמְתוּ; l'adoucissement du second ת en ד est due au voisinage du מ. Quant à l'hiératique אִוְדֵרוּ, il vient du substantif אִוְדֵר «illumination, éclairage» (r. נִדָּא). Le récit de la création (Tabl. 2, l. 16) porte : קֶאֱרֵנִי נִאֲבֵתָא דִישׁ אִוְדֵר שֶׁאֲמֵמֵי «des rayons lumineux pour éclairer le ciel». Une inscription de Sennacherib donne כִּים אִוְדֵר- «comme le jour clair» (Nor. 331).

P. 25. L'idéogramme נִי־נֵאֵב (T. 5, 49) répond d'ordinaire à קִיבֵר (pl. קִיפְאֵי) «gardien», cf. ar. קִיף, קוּף «suivre pas à pas. être au trousses de quelqu'un, ne pas le quitter». Dans נִי־נֵאֵב־זֵרֵי, les deux premiers éléments sont probablement des idéogrammes et le tout est à lire קִיבֵרֵי «garde, surveillance».

P. 29. La transcription אֲשִׁיב שִׁיבְתֵי (T. 5, 2) est inexacte et le commentaire est à rayer. Il faut lire simplement אֲמִירוּתֵי «agents

envoyés, messagers». On connaît les expressions אַמְרֵי דַאֲמִי «agent, sanguinaire» et אִשְׁבוּרָא וְאִרְמֵינֵי (Nor. 36) «il envoya ses messagers» (Oppert). Il en résulte que les idéogrammes הוּר et אִמְרֵי sont de simples rébus sur le démotique אִמְרֵי. Le verset T. 5, 2 doit se traduire : «Au jour de malheur, ils sont le vent mauvais qui agit». L'hiératique שִׁי־נִאֵב signifie au propre «en avant tourner» et dans II R. 36, 9ab il est rendu par דַּאֲמִי שִׁי־נִאֵב «courier de secours (?)». Remarquons en passant que dans T. 6, 3, il faut lire שִׁי־נִאֵב «en avant aller» au lieu de שִׁי־נִאֵב.

P. 30. L'idéogramme כִּתְּלֵאל = לִלְדוֹ ne signifie pas «a-bime» comme nous l'avons cru d'après les autres assyriologues, mais «débris, éclat de pierre, sable». Voyez plus loin.

ibid. La lecture אִצְנֵאֲרֵי (T. 6, 12) est fautive; le texte porte אִצְנֵאֲנֵרֵי «ils chassent»; c'est une contraction de אִצְנֵאֲנֵרֵי, iphtaneal de צָאֲרוּ, sém. צוּד «chasser, dévaster». Le נ avant le ר joue un rôle purement euphonique. En hiératique, l'idée de chasser s'exprime par נִיָּן «assembler»; l'arabe כָּנַס réunit aussi cette double signification.

P. 31. D'après le contexte, le mot כְּאִשְׁמֵרֵי (T. 6, 17) doit signifier «régions, contrées»; il se rapporte peut-être à la racine כִּשַׁר «mesurer».

P. 40. Le sens de שִׁי־נִאֵב אִשְׁתֵּרֵי (T. 19, 24) semble être «qui boivent le pus»; שִׁי־נִאֵב serait formé de la racine שִׁי «couler».

ibid. Les idéogrammes שִׁי־רִיר, littéralement «blé multipliant» désignent le dieu des canaux אִצְנֵאֲנֵן, proche parent du dieu de la moisson, indiqué d'ordinaire par שִׁי־רִי־אֵר et dont le nom démotique אִרְבֵּא paraît se ramener à la racine רְבֵּא «multiplier».

P. 41. הִרְעִי est l'impératif du paël de הִרְעָא «rappeler». L'expression «rappelle-les» (sous-entendu «au serment») équivaut à «conjure-les». La rédaction hiératique a אִרְכִּי־נִי־הִרְעֵא «juge-les!»

P. 43. J'ai eu tort d'adopter l'opinion des autres assyriologues qui traduisent אִמְרֵי (bab. אִמְרֵי) par «écoulement d'eau». Le vrai sens est «débris de pierres, caillou, sable». Outre le passage que j'ai cité dans J. As. Mars-Avril, 1876 s. v. זָק, il y en a deux autres tout-à-fait décisifs : אִמְרֵי־נִי־נֵאֵל אִמְרֵי־אִמְרֵי אוֹ אִמְרֵי־בִישׁ סִמְכֵי לִמְלֵי אוֹ אִמְרֵי־בִישׁ סִמְכֵי לִמְלֵי (III R. 43, IV, 3—5) «Que Raman, le dieu

1 Voyez à ce sujet la 3e partie des Notes de lexicographie assyrienne de M. St. Guyard (J. As. Janvier 1860).

grand du ciel et de la terre remplisse les canaux de sable et les alentours de cadavres* ; *שֵׁא אֹלְתוֹ אִירִיּוֹם רִיבֹתָי אִינְאֻמָּא* . . .

«Le canal . . . qui depuis longtemps était tombé en ruine, qui était encombré d'amas (?) de terre et rempli de sables*». Le verset T. 10, 4 et

11, 42 *שׁוֹנוֹ וְזַבְיָקוֹ מִתְאַשְׂרָאבִּיטוּתִי שׁוֹנוֹ* (ou *שׁוֹן*) se traduit donc : «ce sont des sables qui se répandent», c'est-à-dire : ils se propagent comme le sable ou la poussière et non par voie d'enfancement comme les autres créatures vivantes. Il devient clair à présent que les *לִיל* dont l'idéogramme *כִּית-לֵאל* équivaut à *זַבְיָקוֹ*, sont des démons terrestres, habitant le sable du désert. Le nom de démon arabe *عَفْرِيَة* «lutin, esprit follet» offre une analogie remarquable, car ce nom vient de *عَفْر* «poussière».

P. 44. Je doit modifier ce que j'ai dit à propos de *סִיסוֹ* : le verset T. 10,11 et 11, 50 *שֵׁא אִישׁ שְׂאֲרֵי אִירְבוּ שׁוֹנוֹ* veut dire «ce sont des pucerons qui ont grandi dans la montagne». Je compare *סִיסוֹ* à *סָסוּ* «ver rongeur, artison, gerce», héb. *סָס*, ar. *سوس*.

P. 47. La ligne 8 doit être rétablie comme suit : *תִּירְדִירִי* est la 2e personne, singulier, du second aoriste qal de *דָּהָא* ; la rédaction etc.

P. 48. La lecture *כַּאֲשֶׁר מִפְתָּא* est fautive ; il faut transcrire *נִפְתָּא* «fais ouvrir tes canaux». Ceci rend fort hypothétique l'existence d'un mot démotique *נִינְאָבו* au sens de «porteur».

P. 70. Le sens exacte de *שׁוֹמְרָאָתוֹ* ou *שׁוֹמְרָאָתוֹ* est «terre (alluviale), sol, poussière», témoin les passages suivants : *מִי בּוֹרֵי כַּאֲרַפְאָתוֹ שׁוֹמְרָאָתוֹ מוֹלִימָא* . . . (T. 127, 35) «remplis d'eau de puits . . . un vase de terre», *אֲנִי רִפְּנִי עַל מַסְכֵּי שְׂדֵי אֲתָבוֹק* (Sm. Sen. 48, 16) «j'ai répandu sur leurs champs des masses de terre», . . . *אִינְמִישׁ כִּרִּיב שׁוֹמְרוֹשׁוֹ אִתְאַשָׁא אֲזִקְפָּא* (*ibid.* 148, 57) «J'ai planté dans son sol (plusieurs) rangs d'arbres» ; *שֵׁא אֲנִי-אִי שׁוֹמְרָאָתוֹ אִיבְאָאוֹ אֲנִי* (Déluge II, 49) «La poussière (soulevée par) Raman atteignit le ciel». De l'idée de terre et de poussière dérive le sens de couleur sombre, de noirceur propre au mot *שְׂאֲמָרוֹ* ou *סְאֲמָרוֹ* ; II R. 32, 18ab donne *סְאֲמָר אֲוֶר-מִי* «assombrissement du jour» comme équivalant à *לֵילָתִי* «soir» héb. *לַיְלָה* «nuit» ; cf. ar. *سمر* «être brun, noirâtre». Un autre dérivé de la même racine, *שְׂאֲמָר*, a le sens de «force», au propre «cohésion serrée, fixité», cf. ar. *سَامِر* «fortement

appliqué 'contre, pour ainsi dire collé', שׁמר «rassembler», héb. סָמַר «durcir, se fixer (d'où סַסְמַר «clou»)». On lit dans I R. 41, 64: כִּים קִיב מִיָּהוּ שְׁמַרִי אֲנִי רֶאֶר-כִּיֹּר אֵיִק «je me précipitai sur les ennemis avec la rapidité (lit. «comme le vol») d'un fort tourbillon» et dans Asb. 221, 20: אֲנִי שְׁמַרִי «un fort courant». Le même sens appartient aussi au substantif שִׁתְּמִירוֹ, formé de l'iphtéal de la racine שׁמר qui exprime l'idée de «garder, surveiller (cf. héb. שְׁמַר «garder», ar. סַמַר «veiller») préserver», comme le prouve, le membre de phrase שְׁמַרִי אִכְלָלוֹם (Asb. 8, 30) «soit gardé le palais». Ajoutons que les mots assyriens שְׁמַרִי «terre (alluviale)» et שְׁמַרִי «fort» sont parallèles aux mots hébreux שְׁמַרִים «résidu, lie» et שְׁמַר «Pierre ou plante dure». La détermination du sens exact de ces deux mots a tout d'abord une conséquence bien inattendue. C'est que la ville babylonienne, nommée אֲוֵרוֹ ou אֲוֵרִי dans les textes cunéiformes et qu'on a identifié avec Our des Chaldéens, patrie d'Abraham, s'appelait en réalité *Samrou* ou *Samri* (le signe אֲ se lit aussi שְׁמַר) «garde» (cf. les noms de villes sémitiques מְצֻרָה, שְׁמִרֹן). La désignation hiératique de cette ville (סִים-כַּאֲ-לֵא-מֵא), abrégé ensuite en סִים-אֲוֵרִי (prononcé סִים-אֲוֵרִי-מֵא) signifie «garde (סִים = נֶצֶר, sém. נֶצֶר) du pays (אֲוֵרִי-מֵא = אֲוֵרִי-מֵא = כַּאֲ-לֵא-מֵא. Le signe אֲ «terre» est un déterminatif aphone)». De même, la désignation de la lune אֲוֵרִי-סִים, ne signifie pas «illuminateur de la terre» par allusion au mot אֲוֵרוֹ «lumière» comme je l'ai cru un instant, mais «gardien, aide» et répond exactement à נֶאֱוֵר (contracté de נֶאֱוֵרֵאֵר), nom qui vient de נֶר «aider, secourir» et nullement de נֶאֱר «lumière». Ceci établi, l'interprétation des noms de Sumer et d'Accad qui désignent la Babylonie change entièrement de face. Il est maintenant sûr d'une part, que שְׁמִירוֹ, hiératique כִּי-אֲוֵרִי forme une variante des mots שְׁמִירוֹ et שְׁמִירוֹתוֹ «terre alluviale et cultivable» (héb. אֲרֻמָּה), par opposition à אֲכַאֲרוֹ, hiér. בּוֹר-בּוֹר «pierre,

1 On rencontre aussi la forme נֶאֱוֵרֵאֵר, une fois même נֶאֱוֵרֵאֵרֵאֵר appliqué à Ia (Nor. 1063). Ceci me fait penser que נֶאֱוֵרֵאֵרֵאֵרֵאֵר vient plutôt de נֶאֱר (héb. נֶאֱר) «fouler, soumettre», racine qui produit aussi les mots נֶרֶד «pied» et נֶרֶד «joug, force, souveraineté»; ce mot répondrait encore à שְׁמַרִי, mais au sens de «fort, puissant». Dans la 2e tablette de la création I. 12, אֲוֵרִי-סִים-כִּיֹּרֵאֵר doit se lire נֶאֱוֵרֵאֵרֵאֵר et non אֲוֵרוֹ.

terre dure» (בור = אבנו et פארורו). D'autre part, que ces dénominations se rapportent toutes deux à la ville de *Samri*. En effet, les syllabaires donnent à plusieurs reprises l'équation בור-בור-כי (c'est-à-dire אכורו) = שאמרו, tandis que les documents lexicologiques identifient סיס-אין-כי, l'idéogramme usuel de שומירו, avec שאמרו. Ainsi: איך-מאך-סיס-אין-כי est expliqué par שאמרתו (II R. 46, 3 cd) «vaisseau de Sumer», et איך-איר-אורוד-סיס-אין-כי par שאמרו (*ibid.* 50cf «disque de Sumer»; dans ces deux passages, שאמרו précède immédiatement אכורו et remplace ainsi le nom habituel de שומירו. L'identité de ces mots nous est encore attestée par deux autres idéogrammes de Sumer, savoir: כא-מי-כי (forme babylonienne) et כא-מי-כו (forme assyrienne). La première forme signifie littéralement: «surface (כא) noire (מי)», la seconde «surface (כא) étant (מי) noire (ניג-כו)», c'est une épithète de la terre absolument analogue à l'expression si fréquente צאלמאת קאקאדי, hiér. שאק-כורנא ou מי-נא (ניג-נא) «à la surface noire». Or, il est hors de doute que ces diverses représentations se basent sur le sens de «noirceur» inhérent au mot שאמרו. De ces données formelles il ressort avec évidence que la ville antique représentée actuellement par les ruines de Moughéir, consistait primitivement en deux localités distinctes dont l'une portait le nom de שאמרו, et l'autre celui de אכורו; que ces deux localités ont prêté leurs noms à la division territoriale de la Babylonie connu sous la forme de Sumer et Accad, et enfin, que la dénomination collective de la Babylonie, pays de Sumer et d'Accad, est également empruntée au double nom de la ville unie. Après cet exposé, il me paraît tout-à-fait inutile de m'arrêter aux explications qu'on a proposées jusqu'ici pour le mot Sumer à l'aide du prétendu idiome non sémitique, par exemple celle qui y voit une modification d'un mot imaginaire *sun-gir* (Lenormant) ou celle qui le fait venir de deux mots *su* et *mer* signifiant «main forte» (Delitzsch); le bon sens suffit pour en faire justice¹.

¹ La valeur גין pour כו résulte de la glose II B, 39, 17cf, où כורנא, c'est-à-dire: כור-נא a pour équivalent גין-נא.

² Je dois faire remarquer que les mots שאמוראתו, שומיראתו et סאמור peuvent se lire שורארתו, שורארתו, סאראר. Mais cela n'infirmerait point le résumé principal de cet article. Il faudrait seulement rapporter l'épithète «face noir» à l'idéogramme de Sumer, ביי-אין-ני «terre».

III

LA SIXIÈME TABLETTE

DES

INCANTATIONS CONTRE LES DÉMONS

K 4870

Cette tablette contient des formules magiques ayant pour but de chasser les démons de personnes royales malades. On y observe une foule d'allusions mythologiques qu'on chercherait vainement ailleurs. Le nombre d'ordre de la tablette est donné à la fin.

Incantation I (T. 20, 1—26, 41).

C'est la formule la plus importante de la tablette pour son étendue et à raison du récit mythologique qui lui sert d'introduction. Autant qu'on peut voir, la formule tout entière était en double rédaction interlinéaire, sauf toutefois la 28ème ligne de la deuxième colonne, où le verset démotique coupe en deux le verset hiératique. Des lacunes étendues et fort regrettables déparent les commencements et les fins des deux dernières colonnes. D'autres mutilations très graves affectent un grand nombre de lignes conservées. L'ensemble porte la souscription habituelle, 𐎠𐎢𐎡𐎢𐎠 «exorcisme».

I

- 1—2 Incantation. Aux jours passés, ces dieux méchants,
3—4, 5 ces Sed invincibles qui sont nés dans le firmament du ciel,
6—7 commettaient des violences ;
8—10 un mauvais complot. . . ;
9—11 comme l'antilope (altérée va vers) la source . . . ;
12—13 le chef de ces sept est un . . .
14—15,16 le second est un lion [féroce qui n'épargne] personne ;
17—18 le troisième est un tigre . . . ;
19—20 le quatrième est un serpent . . . ;
21—22 le cinquième est une vipère vindicative, qui . . . ;
23—24 le sixième est un vent rapide qui n'obéit ni au dieu ni au roi ;
25—26 le septième est un tourbillon, un vent mauvais qui (brise tout ?) ;
27—28 ces Sept sont les agents d'An, le roi ;

- 29—30 ils soulèvent les villes, l'une contre l'autre ;
 31—32 ils sont le vent du sud qui chasse fortement dans le ciel ;
 33—34 ils sont le nuage destructif qui cause des bouleversements dans le ciel ;
 35—36, 37 ils sont le choc des vents rapides qui font des ténèbres au milieu des jours sereins ;
 38—39 ils courent avec le vent mauvais, l'ouragan néfaste ;
 40—41 ils sont l'averse de Raman, douée de force ;
 42—43 ils se placent à la droite de Raman ;
 44—45 au fond du ciel ils foudroient comme l'éclair ;
 46—47 comme l'antilope (altérée va) vers la source, ils vont en avant ;
 48, 49—50, 51 dans les vastes cieux, demeure d'An le roi, ils se placèrent hostilement ; ils n'eurent point de rival.
 52, 53—54, 55 En ce temps-là, Bel entendit cette nouvelle (et) prit une détermination dans son cœur ;
 56, 57—58 il se concerta avec Ia, le vénérable sublime des dieux ;
 59—60 Ia chargea Sin, Samaš et Ištarit de gouverner le firmament du ciel ;
 61—62 avec An, ils leurs transmit l'empire des cieux ;
 63—64 ces trois dieux, ses enfants,
 65, 66—67, 68 il les établit jour et nuit sans interruption, et les envoya.
 69—70, 71 En ce temps-là, ces sept dieux mauvais coururent dans le firmament du ciel ;
 72—73 ils se placèrent violemment en face du puissant, le roi Sin ;
 74—75 Ils repoussèrent le noble Samaš, le guerrier Raman ;
 76, 77—78, 79 à Ištarit et à An le roi, ils enlevèrent la demeure sacrée et usurpèrent le royaume du ciel.

Col. II 8 lignes détruites.

- 9—10 En ce temps-là, ces sept [dieux mauvais
 11—12 . ?
 13—14 du mal
 15—16 à sa bouche sacrée
 17—18, 19 Sin le roi homme du pays ;
 20—21 se troubla et demeura (opaque) comme de la terre ;
 22—23 la planète éclipcée ne demeura plus dans la demeure de sa royauté.
 24—25 Ces dieux mauvais, agents d'An le roi,
 26, 27 ourdirent un mauvais complot,
 28—29 (et) affirmèrent le mal ;
 30—31 du milieu du ciel, ils foudirent sur la terre.
 32, 33—34, 35 Bel vit l'assombrissement du noble Sin dans le ciel ;
 36—37 Bel appela son serviteur Noussouk :

- 32—39 «Mon serviteur Noussouk, va porter ma parole à l'Océan ;
 40—41 la nouvelle de mon fils Sin qui est violemment assombri dans
 le ciel,
 42—43 annonce-là à Ia dans l'Océan».
 44—45 Noussouk obéit à l'ordre de son maître,
 46—57 chez Ia dans l'Océan rapidement il se rendit ;
 48—49 au grand souverain sublime, seigneur . . .
 50—51 Noussouk annonça la parole de son maître.
 52—53 Ia dans l'Océan entendit cette nouvelle,
 54—55 il se mordit les lèvres et sa bouche se remplit de soupirs.
 56—57 Ia dit à son fils Maroudouk : debout !
 59 va mon fils Maroudouk ;
 59—60 quant à mon fils Sin qui est assombri dans le ciel,
 61—62 fais disparaître son assombrissement dans le ciel ;
 63—64 ces sept dieux mauvais, messagers de la mort, inexorables,
 65—66 ces sept dieux mauvais qui surviennent comme l'orage,
 67—68 qui surviennent sur le pays comme le tourbillon,
 69—70 en face de Sin le puissant violemment ils se sont placés ;
 71—72 le noble Šamaš avec Raman son guerrier, [ils l'ont repoussé . .

7 lignes détruites

Col. III, Manquent 26 lignes

II

- 27—28, 29 dans la maison de domination et de grandeur (?) . .
 douée de majesté . . ;
 29—31 dans la porte du palais . . .
 32, 33—34, 35 étends sur un drap bariolé la laine d'une brebis in-
 tacte, (ou) le poil d'une chèvre (?) intacte ;
 36 attache les membres du roi, fils de son dieu ;
 37—38, 39 le roi fils de son dieu qui, semblable au puissant Sin con-
 tient l'âme du pays,
 40—41 comme le puissant Iš, devant son dieu, sa face se [levèra en]
 paix . . .

Manquent 18 lignes

- 60—61 . . . mets sur sa tête ;
 62—63 récite [l'incantation d'Eridou ;
 64 . . . fais sortir ;
 65—66 . . . rends-le brillant ;
 67 . . . qu'il brille, qu'il resplendisse !
 68, 69 L'Oudouk mauvais, l'Al mauvais, le Gal mauvais, le Maskim
 mauvais,

- 70—71 n'entreront pas [dans le palais ;
 72—73 ne s'approcheront pas de . . . du palais ;
 74—75 ne s'approcheront pas du roi ;
 76—77 n'entoureront pas le . . .
 78—79 n'entoureront pas . . .

Col. IV manquent 4 lignes

5 Exorcisme

Le chant qui précède se distingue tout particulièrement par sa première partie qui contient un très-intéressant récit mythologique relatif à l'origine et aux péripéties de l'éclipse lunaire. L'imagination poétique des Babyloniens a établi un rapprochement entre le roi, entouré de ses ministres et dignitaires qui surveillent l'ordre dans la machine compliquée de l'état et la lune qui semble diriger la marche des planètes et des étoiles qui ont pour fonction d'éclairer les ténèbres de la nuit et de chasser les terreurs qui les accompagnent. Dans cet ordre d'idée la maladie du roi ressemble d'autant plus à l'éclipse de la lune que l'origine de ce phénomène céleste était attribuée aux mêmes sept démons qui produisent des maladies chez les hommes. Partant de là, les mages babyloniens ont trouvé tout naturel de guérir le roi malade en récitant sur lui la légende sacrée de l'attaque des Sept contre le dieu Sin et de leur défaite par les dieux bons. Ils espéraient ainsi que le souvenir d'une défaite aussi honteuse abattrait le courage des démons et que, les autres moyens aidant, ils seraient obligés de quitter le malade. Quant au mythe même, on reconnaît à certains traits qu'il se rapporte à la création des planètes. Les Babyloniens s'imaginaient que la partie supérieure du ciel était au commencement le domaine exclusif du dieu suprême An (Jupiter), tandis que sa partie inférieure ou firmament servait d'arène aux courses des sept démons, monstres hideux, ayant le caractère si non la forme d'animaux féroces tels que le lion, le tigre, le serpent et la vipère. Ceux-ci, serviteurs et agents d'An, s'avisèrent un jour de détrôner leur maître afin de s'emparer du gouvernement du ciel. Bel ayant eu connaissance du complot, se concerta avec Ia, le sage des dieux, et celui-ci chargea ses trois enfants, Sin (Lunus), Šamaš (Soleil) et Ištarit (Vénus) de surveiller dans le firmament du ciel les agissements des démons. Cela hâta l'explosion de l'insurrection, et les génies mal-faisants, après avoir repoussé Šamaš et Ištarit ainsi que le dieu de l'atmosphère, Raman, qui était accouru au secours de ses confrères, se ruèrent furieusement sur Sin dont ils cherchaient à éteindre la lumière. Le vaillant Sin tint longtemps contre ses assaillants, mais affaibli par une lutte inégale, il perdit graduellement son éclat et s'éclipsa. Bel terrifié fit parvenir cette triste nouvelle à Ia dans l'océan et celui-ci envoya son autre fils Maroudouk à la rescousse de Sin. Le récit est

interrompu à cet endroit par une fracture de la tablette, mais nous savons par d'autres documents que Maroudonk eut pour auxiliaire le dieu Iš (Feu) devant l'éclat duquel les génies des ténèbres aveuglés et troublés prirent honteusement la fuite. Tel est en peu de mots la substance de ce mythe naturaliste qui, quoique placé au moment de la création se renouvelle sans cesse à chaque éclipse de lune, car en leur qualité de personnifications des forces ténébreuses et malfaisantes de la nature, les démons sont aussi éternels que les dieux, lesquels personnifient les forces lumineuses et bienfaisantes.

La seconde partie de notre chant est trop mutilée pour qu'on puisse préciser les moyens employés pour amener la guérison. On reconnaît néanmoins que le liage, l'enveloppement avec de la laine et la récitation de l'incantation d'Eridou faisaient partie de l'opération.

I

Lignes 1—2. מִתְאַקְבוּ pl. מִיתְאַכְבוּהוּם, est au lieu de מִיתְאַקְבוּ, participe iphtéal de תָּקַף, תִּבֵּף «se précipiter, courir rapidement». Appliqué au temps, il paraît signifier «passé, écoulé». Les «jours passés» dont il s'agit ici sont ceux de la création, auxquels se rapporte le mythe qui fait l'objet du récit.

Lignes 3—4, 5. לֹא פִאֲדוּתוֹם est le pluriel de פִּאֲדוּ; le féminin singulier לֹא פִאֲדוּתוֹם figure dans T. 152, 53; la séparation des mots est garantie par l'équivalent hiératique אִישׁ נֹן כֹּא־נֹאֲר qui contient la négation נֹן = לֹא. La signification d'«invincible» (au propre : «qui ne se retire pas», r. sém. פָּרַי «séparer, retirer de l'éclavage, racheter») ressort de plusieurs passages des textes historiques. Assurnasirpal s'intitule כֹּר־מִישֵׁר־שׁוֹ : פִּאֲדוּ מִישַׁמְכִית מֵאֵת כֹּר־מִישֵׁר־שׁוֹ (1 R. 17, 34) «guerrier (mot-à-mot : arme) invincible qui dévaste le pays de ses ennemis» et dans la même inscription (l. 7) on trouve אִי־נֹן כֹּו לֹא פִאֲדוּ «fort, invincible» parmi les épithètes des dieux. Reste à savoir comment cette idée a pu être rendue par l'hiératique אִישׁ נֹן כֹּא־נֹאֲר qui signifie littéralement לֹא אִיכָאֵלוּ «sang ne mange pas». On trouve le mot de l'énigme quand on se rappelle qu'en démotique אִיכָאֵלוּ signifie encore וְיִכְאָרוּ au sens de serviteur, esclave» et que אִיכָאֵלוּ (r. כָּלָא), homophone de אִיכָאֵלוּ (r. אָבַל), a le sens de «il arrête, il empêche» (T. 2, 30). Tout est maintenant très-clair : le vaincu פִּאֲדוּ, est d'après les idées de l'antiquité un esclave que le vainqueur retient

1 Non «les jours qui reviennent en cycles» (die im Kreislauf wiederkehrenden Tage. Delizsch CH. G. p. 308); la racine תָּקַף, תִּבֵּף n'a jamais le sens de «revenir, retourner».

comme butin. Il y a plus, la correspondance de פָּאֲרוּ avec זִכְאָרוּ nous fait comprendre pourquoi le verbe assyrien זָכַר «se souvenir, se rappeler» est rendu par l'hébratisme פָּאֲרִי, abrégé פֶּא. Ces nouveaux exemples de jeux de mots feront peut-être réfléchir les partisans de l'accadisme.

זֹמֶךְ ét. constr. de שׁוֹמְכוּ, héb. שְׂמִיכָה «couverture», cf. ar. סִכְךָ «toit»; l'équivalent hébratisme פֶּאֵל נֶאֱן semble aussi signifier mot-à-mot «hauteur-couverture» (נֶאֱן, r. נִנְן). L'expression «couverture du ciel» désigne la partie de devant du ciel, celle qui est visible au premier aspect; c'est l'hébreu רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם «étendue, firmament».

A אִיבְּאֲנִי «ils ont été créés» répond ici l'hébratisme (נֶאֱן).

Lignes 6—7. Dans כִּאֲרוֹשְׁתִּי ét. obl. כִּאֲרוֹשְׁתִּי «coup, plaie, fléau» qui vient certainement de רוֹשׁ «frapper» (cf. héb. מִכָּה), le כ est une lettre servile; donc, quand la rédaction hébratisme le rend par יִנ l'idéogramme usuel de מִרְצֵן «maladie», elle met en œuvre deux procédés également artificiels: 1° elle considère כִּאֲרוֹשְׁתִּי comme un mot simple dérivé d'une racine מִרֶשׁ; 2° elle représente la racine fictive מִרֶשׁ par le correspondant de son homophone מִרְצֵן.

Lignes 8, 9—10, 11. Les commencements des deux versets démotiques reviennent, l'un col. II ligne 27, l'autre col. I ligne 47 et nous les expliquerons à cette occasion. La comparaison de ces passages fait voir que la ligne 8 équivaut à la ligne 10, et la ligne 9 à 11; שֹׂאֵק אֵיץ désigne probablement le cerf ou la gazelle, hiér. שֹׂאֵק «tête-bois». Quant au groupe אֹרֵךְ שׁוֹ אֵיץ (l. 8), on sait qu'il équivaut à אִידִיִּם אֹרֵךְ (T. 5, 65—66) «jours sombres ou nuageux».

Lignes 12—13. L'idéogramme פֹּר qui se lit aussi בִּיר, פֹּל, rend très-souvent le verbe פִּשַׁר «défaire, résoudre»; comme substantif il équivaut à אִידִיִּשׁוֹ «seul» (syllabaires). Pour obtenir un sens satisfaisant, il faudrait attribuer à «seul» la nuance de «premier, principal», ce qui n'est pas sans quelque difficulté. La perte du correspondant démotique nous empêche de savoir sous quelle forme animale le mythe imaginait le chef des Sept.

Lignes 14—15, 16. Le second (שֶׁנִּי = héb. שֶׁנִּי) démon avait la figure d'un אִישִׁימִן (אִלִּי); la restitution de ce mot est garantie non seulement par les syllabaires, mais aussi par plusieurs passages de nos textes. Un de ces passages (T. 49, 61—62) montre que c'est un animal qui se nourrit de cadavres et de sang. On pense tout de suite aux fauves de l'espèce féline; je crois que c'est le lion adolescent pour lequel les langues sémitiques ont un grand nombre de désigna-

tions. La forme אִסְיָנְאֵלוּ se trouve dans I R. 17 19, où le roi Assur-nasirpal s'intitule $\text{אִסְיָנְאֵלוּ אִיכְרוּ}$ «lion fort». La racine de ce mot est sans aucun doute שנל, סנל au sens de «distinguer, préférer» qu'il a en hébreu et en araméen. L'équivalent hiératique נאל-פור , littéralement «grand seul», rend très-bien l'idée de distinction inhérente au verbe démotique. Mais cela n'est qu'un seul aspect du complexe hiératique, car נאל-פור constitue en réalité une inversion à moitié déguisée des syllabes fondamentales du vocable démotique אישו(ו)נאל attendu que le signe פור a aussi la valeur אישו (syllabaires). A moins, de fermer les yeux volontairement, il est impossible de méconnaître le caractère artificiel d'une pareille formation. Pour l'histoire de la zoologie mythique chez les Sémites, il importe de remarquer que nous trouvons ici pour la première fois l'idée que le lion est le roi, ou, pour parler avec les hiéroglyphes babyloniens, l'autocrator des animeaux.

Le mot כֶּמֶחַן doit probablement se compléter en כֶּמֶחַן כֶּמֶחַן (pour כֶּמֶחַן כֶּמֶחַן) «qui que ce soit». Il s'agit d'un lion féroce à la gueule béante (?), déchirant quiconque se trouve sur son chemin.

Ligne 17—18. Le troisième (שאלשו , var. שאלשי) ressemble à un léopard, נימרו , héb. נִמְר , ar. نمر . Ce carnassier ne le cède en force qu'au lion; en hiératique le léopard est indiqué par le complexe נר רוש littéralement frappeur (רוש) aux pieds (נר) minces (תור).

Lignes 19—20. Le quatrième (רביעו , héb. רביעי) à la méchanceté d'un serpent, ציר .

Lignes 21—22. Le cinquième (ראמאישו , héb. רָמַיִשׁוּ) ressemble à une vipère, איצבו (héb. צִפּוּעַ) vindicative, נאטרו , héb. נֹטֵר . De l'indication hiératique de la vipère il ne reste que le signe נר «pied»; du correspondant de נאטרו , il reste נא qu'il faut compléter en נא זי נא comme T. 9 22.

Lignes 23—24. Le sixième (שישו , héb. שִׁישׁוּ) renverse tout comme l'ouragan, תיבו , hiér. איב-ינא et ne se soumet ni au dieu ni au roi. Le relatif ישא se rapporte au démon.

Lignes 25—26. Le septième (כיבו , héb. שְׂבִיעִי) détruit tout comme la bourrasque, כירו . C'est ainsi qu'il faut certainement lire au lieu de מיראו que porte l'édition anglaise. Dans le verset hiératique il faut aussi corriger תאר en רא et compléter רא איב-מיר-רא d'après T. 25, 67—68.

Lignes 27—28. Le mot מירי תור doit se lire מירי «agents, messagers». Voir à la page 94.

Lignes 27—28. Le mot שְׂאִיכְמָרוּ , ac. שְׂאִיכְמָרָא prête à de sérieuses difficultés. Il figure encore à la ligne 34, où il est assimilé avec l'hieratique דִּי שִׁי , qui aux lignes 35—36, 37, correspond au démotique אִשְׁוֶרוּ «obscurité, ténèbres», mais ce sens ne convient guère dans notre verset, où il a pour correspondant hieratique le complexe אִנְנָא qui semble indiquer l'idée de soulèvement et de commotion. D'un autre côté, un substantif דְּאִיכְמָרוּ avec le sens d'obscurité, ténèbres, figure dans T. 77, 28; or, devant la grande analogie de forme entre les signes cunéiformes דִּי et שִׁי ne peut-on pas se demander si le mot שְׂאִיכְמָרוּ dans ce dernier sens n'est pas le résultat d'une confusion? Faisons cependant remarquer que, en ce qui concerne la première difficulté, elle peut s'aplanir en admettant que שְׂאִיכְמָרוּ vient du même type que l'adjectif סֹאמִי «noir», c'est-à-dire de la racine sémitique שָׂרַם, שָׂרַם , laquelle signifie en même temps «noircir» et «inspirer des sentiments de haine». La seconde difficulté qui n'est au fond qu'un doute, disparaît également quand on ramène דְּאִיכְמָרוּ à la racine דָּרַם d'où l'arabe دَرَام «noir, couleur noire», et ce qui corrobore cette étymologie, c'est que l'assyrien possède en effet un adjectif דְּאִיכְמִי au sens de «noir». On lit par exemple dans II R. 18, 31 $\text{נֹן שֶׁ-אִיכְמִי דְּאִיכְמִי}$ «jour d'assombrissement ou d'éclipse du seigneur (Sin),

Lignes 31—32. אִיכְמִי «vent» se ramène à la racine sémitique הִי «tomber de haut en bas. s'abattre, souffler», d'où le nom arabe de l'air, הוּא .

שִׁוְרוּם «le sud», talm. שִׁוְרָא , vient de la racine שָׂוַי «détruire, dévaster». Du complexe hieratique דְּאִיכְמִי , le premier élément donne aussi l'idée de destruction. Le second élément כֹּוֹן «insecte», dém. כֹּוֹנִי , semble faire allusion à la destruction des insectes occasionnés par ce vent.

Dans ce verset et le suivant, la particule hieratique du génitif, כִּיִּת , a le sens du relatif démotique שֶׁ «qui, lequel». Comme substantif, sans ou avec לְאֵל , il signifie «sable, poussière». Voir p. 96.

סֹר se lit aussi שֹׁר (syllabaires), il correspond à אִיכְמִי «fort». Le verbe אִיכְמִיכְמִי a été expliqué à la page 96.

1 Tout le long exposé de L. B. S. C. p. 210—212 repose sur la fautive lecture de כִּיִּת au lieu de נֹן que donne le texte.

2 Lisez ainsi T. 21, 31 au lieu de כֹּוֹש .

3 Lisez ainsi T. 21, 33 au lieu de אִיכְמִיכְמִי .

Lignes 33—34. אִירְפִּירוֹם «nue, nuage», hiér. אִים דִּיר «air sombre» vient de la racine sémitique עִרַף «couler, égouter» d'où l'hébreu עֲרִיפִים «nues» et עֲרַפֵּל (pour עֲרַף־אֵל ?) «brouillard». On trouve aussi la forme אִורְפִּירוֹם (Déluge col. II, 41).

Je ne comprends pas le mot שִׁאֲפִירוֹם, hiér. בּוֹ רֵא. Peut-être le signe פִּי est-il corrompu de צֶאֱכ ou בִּיר; le mot vrai serait alors שִׁאֲבִירוֹם «qui brise»,

L'hiératique שִׁאֲבִירוֹם qui répond au démotique שִׁאֲבִירוֹם (pour שִׁאֲבִירוֹם) «noirceur, obscurité, ténèbres» veut dire mot-à-mot «œil-trouble» car וִי a aussi le sens de רִיבּוֹ (syllabaire).

Lignes 35—36, 37. L'hiératique פִּי־נֵא qui équivaut à נֵאֲמָרו «clair, serein, brillant» doit probablement se corriger en צֶאֱכ־נֵא prononcé לֵאֲנֵא.

עֲמִי ac. אִישׁוֹתָ «ténèbres» vient de la racine sémitique עָמַי «couvrir, s'assombrir, être obscur».

Lignes 40—41. Le verset hiératique se compose de signes trop ambigus pour qu'on puisse l'analyser avec certitude. En revanche le verset démotique est des plus clairs. רִיבּוֹצִי «averse, inondation» a pour racine רִחַץ, ar. رَحَى «laver, tremper». רִישׁוֹ est la 3e personne, féminin du premier aoriste de אִישׁ (שֵׁמ, וְשִׁי, וְשִׁי) «avoir, posséder».

קִאֲרוֹתִי (pour קִאֲרוֹתִי) est l'état oblique de קִאֲרוֹתוֹ «force, vigueur».

Lignes 42—43. אִימִיתִי «droite», ét. obl. אִימִיתִי, est pour אִימִינָתוֹ, héb. יָמִין. Le verbe mutilé . . . אִיל se complète facilement en אִילֵאֲבו «ils vont» comme à la ligne 47. Je reviendrai plus loin sur l'équivalent hiératique לֵאֲהֵנָא¹.

Lignes 44—45. On complète sans hésitation dans le verset démotique . . . אִיתָא en אִיתָאֲנֵאֲבִיקוֹ «ils foudroient» et dans le verset hiératique מִי־אִין־נִיר־רִי־אִישׁ d'après T. 13, 3—4. Voyez p. 59.

Lignes 46—47. Le sens d'antilope que j'attribue à נִירְתִי se base sur l'équivalent hiératique דִּאֲר dont le type démotique דִּאֲרוֹ figure dans T. 59, 10 avec le sens de gazelle ou d'antilope. נִירְתִי ou נִירְתִי (l. 11) se ramène à נִירוֹ «pied», allusion à la course rapide de ces animaux.

¹ Il faut lire ainsi T. 22, 42 au lieu de לֵאֲחֵתֵאֲבִי.

En comparant T. 23, 42, 46 et 52, on est tenté de supposer que le groupe וִיק כִּית רֵא qui rend le mot נָאֵרו «courant d'eau vive, fleuve» doit être corrigé en וִיק רֵא כִּית , cependant ce n'est pas absolument nécessaire, car כִּית peut ne fonctionner ici que comme idéogramme de שֵׁא et le sens propre dudit groupe serait «courant qui coule». Ajoutons que la locution $\text{נִירְתוּ דִישׁ נָאֵרִי}$ «antilope (au propre : «pied») vers le courant d'eau» présente l'interprétation de l'idéogramme des antilopes: נִירְ-אֵשִׁי que nous avons discuté à la page 78 et dont le mot-à-mot est: «pied-eau-source». Ceci nous fait penser que le mot דִּיתָאֲנוּ qui explique est idéogramme vient peut-être d'un nom דִּיתו ou דִּיתוּ , comparable au terme דוּת qui désigne la citerne ou le réservoir en hébreu postérieur.

הֵא בִי שֵׂאֵךְ ¹, le correspondant de אֵשׁ מֵאַחֲרַי «en avant» signifie littéralement «à la tête». Le verset hiératique se terminait vraisemblablement par לְאַחֲנָא מִישׁ et le verset démotique par שִׁינוּ .

Lignes 48, 49—50, 51. Poussés par leur rage de destruction, les infidèles serviteurs d'An s'emparèrent (au propre se placèrent, אִיזָאוּ , hiér. לְאַחֲנָא-מִישׁ ¹) des vastes cièux, qui servent de demeure (mot-à-mot «hostile») de détrôner leur maître, ce qui aurait tout d'un coup mis fin à l'existence de l'univers. Dans l'exécution de leur mauvais dessein ils ne trouvèrent personne qui leur résistât. Le mot מֵאַחֲרָא a été expliqué plus haut,

Lignes 52, 53—54, 55. אִינוּ mot-à-mot «son temps (אִינוּ = ar. أَمَان) est pris adverbiallement «en ce temps-là, alors». L'équivalent hiératique אִוד-בִּיא se compose de אִוד «jour», idéogramme du temps et de בִּיא forme allongée du suffixe de la 3e personne בִּי «son».

טִימָא , ac. טִימָא est l'araméen מַעַם «parole, chose, nouvelle». L'équivalent hiératique כֵּא-רִי littéralement «parole bonne» se lit כֵּב-מו (gloses); c'est un composé de בִּין «envoi» et מו «nom, appel». Sur hiér. אִין-הוּך = dém. שִׁימו «entendre», voyez p. 49.

La locution $\text{אִישֵׁרוּדִישׁ לִיבִישׁוּ אִישֵׁרִידִישׁ}$ signifie proprement «il prit la chose au cœur». Le sens primitif du verbe assyrien שֵׁרַד est «prendre, serrer (ar. شَر)», puis «emporter, apporter, amener», cf. héb. שֵׁרַד «emporter, piller». On lit dans $\text{Asb. f. 302, 11—14}$: $\text{אִין-מִישׁ אִיִּית}$: $\text{בִּית אִין-מִישׁ 584}$ «j'ai fait placer les dieux de Bit-Kit sur des chariots (mot-à-mot

1. Lisez ainsi T. 22, 46 au lieu de $\text{שֵׂאֵךְ בִּישׁ הֵא}$.

«de transport») et on les amena jusqu'à la porte du temple». Le šaphel **אִישׁאֱלֹדִידוֹי**, **אִישׁאֱלֹדִידוֹי** est fréquemment employé dans les textes historiques. L'idéogramme de שָׂדֶד est **בּוּ** ou **בּוּ-אִי**.

Lignes 56, 57—58. L'idéogramme de אִתִּי «avec» est ici **רַמ** au lieu de **רַמ**. Ces deux homophones permutent aussi quand ils servent de préfixes.

Le sens de **מֵאִסִּי**, ét. obl. **מֵאִסִּי**, est difficile à déterminer; je pense néanmoins qu'il faut y voir un adjectif formé de **מֵאִסִּי**, synonyme de **כַּבְּרֵתוֹ** (héb. **כִּבְּרַת**) «foie, entrailles» et sans aucun doute identique à l'hébreu postérieur **מֵסַס** «estomac» dont dérive encore le mot **מֵסֶס** «suc gastrique, pepsine». Ce qui confirme ma manière de voir c'est que l'idéogramme de **כַּבְּרֵתוֹ** est ordinairement **כַּמֵּס** (écrit **בַּמֵּס**) ce qui fait déjà supposer un type démotique **מֵאִסִּי**. Il me paraît donc très-vraisemblable que **מֵאִסִּי**, aussi bien que l'adjectif **כַּבְּרֵתוֹ** (héb. **נִכְבֵּר**) signifie «honoré, vénérable». L'expression hiératique **מֵאִסִּי-טוֹ**, littéralement «entrailles vastes» joue visiblement sur le démotique **מֵאִסִּי**, mais comme sa formation est très-analogue au composé **לֵב-טוֹ**, mot-à-mot «cœur vaste» qui rend le démotique **רֵימֵנִי** «miséricordieux», il montre du moins qu'il s'agit d'une des parties intérieures du corps.

Le verbe **אִימְהַלֵּךְ**, iphtéal de **מֵלֵךְ** «prendre conseil, consulter», racine qui a le même sens en araméen, est rendu en hiératique par **אֵר**, mot-à-mot: «père tourner ou devenir». La devinette s'explique par ce fait que l'idéogramme **אֵר**, abrégé de **אֵרִי** (= héb. **עֲרוּת**) contient primitivement l'idée générale d'alliance et de pacte, ce qui le rend apte à désigner les plus proches parents, surtout le père, le fils et le frère (Voir J. As. 1876 s. v. **אֵר**); or, comme un des mots assyriens pour «fils, enfant», **בִּילְכוּ**, signifie aussi «conseil» (= aram. **מֵלְכָא**), cette seconde signification passe naturellement à l'idéogramme **אֵר**; c'est tout-à-fait conforme à l'esprit du système sacerdotal.

Lignes 59—60. Il me paraît presque certain que dans l'hiératique **שִׁי-דִי-אֵי-נִי** qui rend le démotique **דִּישׁ שִׁיתִּישׁוּרִי** «pour diriger», le signe **נִי** n'est pas l'indice du pluriel, mais le remplaçant de la postposition écrite habituellement **כִּי** = **דִּישׁ** ou **אֵנָּה** «à, pour», car le signe **נִי** se lit aussi **כִּי**, **כִּי** (syllabaires). On doit probablement envisager de la même manière à la ligne 46 la terminaison **נִי** dans **דִּקְ-נִי** **בֵּית רַא אֵי-נִי** qui répond au démotique **דִּישׁ נַאֲרִי** «vers le fleuve».

איכתניו, iphtéal de כין «faire demeurer (hiér. גאר), placer». L'origine du préfixe איס-כא sera expliqué au verset suivant.

Lignes 61—62. Remarquer la forme רתא pour רתא, au sens de איתי «avec», comme à la ligne 56.

L'hiératique כיש est l'abréviation de son équivalent démotique כישאת pour כישאת «multitude, assemblée, légion» r, כנש.

Dans l'hiératique מו-אין-ני-שי-אין-האל-האל-רא, dém. איוסונותי (pour איוסונותי) «il leur affirma», on distingue le signe האל «fort, violent, rapide» (dém. אוח, sém. עוח), l'indice du régime direct, שי-אין, et le préfixe personnel מו-אין-ני, ou ני n'est que le complément. Je viens de trouver enfin sur l'origine et la fonction de ce préfixe énigmatique une explication qui me semble tout-à-fait satisfaisante et je m'empresse de la donner à cette occasion. Ce préfixe a deux particularités fort caractéristiques, celle de désigner indistinctement les trois personnes; celle de se prononcer indifféremment avec toutes les voyelles: מ-אין, מ-אין, מ-אין. Ces particularités nous engagent à le ramener au type démotique מאנו «qui, quoi», lequel se compose de מא «quoi» et de la démonstrative אנו «ce». En vertu de sa signification primitive il ne peut désigner l'idée de la personne que d'une façon vague et indéterminée. Quant à sa forme, on peut s'attendre à ce qu'il reproduise fidèlement les variations vocaliques de son modèle. De là les préfixes hiéarques usuels מ-אין, מ-אין ou מ-אין. Puis chacun de ces éléments donne naissance à des formes simples à voyelles initiales d'une grande variété. Ainsi, l'élément מ produit d'une part מ, מ (מ), מ, de l'autre אים, אים, אים (prolongés, אים-מא, אים-מא). L'élément י produit de même אין, אין (אין), אין (prolongés, אין-מא, אין-מא) d'un côté, et ני, ני (ני), ני de l'autre.

Lignes 63—64. איו-ני-ני est apocopé de איו-ני-ני. — La forme תור-ני-ני «à ses fils» est pour תור-ני-ני-רא, le signe רא étant une des particules hiératiques qui marquent le datif.

Ligne 55, 56—57, 58. L'adverbe אורא «jour» est rendu en hiératique par אן-ביל «dieu Feu ou Lumière».

La forme איוו est quelque peu embarrassante. Elle a tout d'abord l'apparence d'un dérivé de la racine נוו «se tenir debout», et peut être ou le premier aoriste du qal, au lieu de la vocalisation habituelle איוו (pour איוו) ou bien un infinitif qal pour איוו «position». Mais on peut aussi songer à la racine נוו «se mouvoir, aller, marcher» et alors איוו serait un aoriste paël pour איוו. Cette dernière expli-

cation rend mieux compte de la vocalisation, mais la première qui y voit la 3e personne de l'aoriste de נון semble corroborée par l'équivalent hiératique כאל־אִי בא־דו־בא «il établit». Indépendamment de la question du sens du vocable assyrien, la forme hiératique a cela d'important qu'elle nous fournit le phonème כאל־אִי comme indice de la 3e personne. Nous savons déjà qu'il représente en même temps la première et la seconde personne (T. 31, 30—31), ce qui le caractérise comme l'indice d'une personne indéfinie analogue au préfixe כִּי־אִין. Il se ramène visiblement au pronom indéfini démotique כאלא «quel qu'il soit, quoi que ce soit» composé de la particule indéfinie כ, et du démonstratif ל qui forme la base de אלוֹ «celui-là» (pour אלוֹ «de l'autre côté, au delà». Comme son synonyme כִּי־אִין qui se simplifie en אִין, il apocope son premier élément כ et se ré- en אל. Ce אל n'est donc pas une modification de אִין comme nous l'avons supposé plus haut à la page 62.

כא־אִין adverbe formé du Niphal de la racine פִּרַךְ «se briser, cesser»; son équivalent hiératique est כִּי־אִין «rupture (r. נסה) aller».

Dans l'hiératique כִּי־אִין־נִישִׁי־אִין־אִב־נִישִׁי־אִישׁ qui répond au démotique אִישׁוֹתֵי שִׁנּוֹתֵי «il les envoya», l'élément נִי semble n'être qu'une variante de l'idéogramme נִי «envoyer», lequel a aussi la puissance de נִי. L'élément אִב־אִין, écrit ראִם, paraît faire fonction de déterminatif.

Lignes 72—73. L'adverbe démotique אִישׁ כִּי־אִין «au devant» est paraphrasé en hiératique : כִּי־אִין־אִישׁ, littéralement «face-tête-en».

Dans אִין־אִישׁ־רִי, la dernière syllabe est un complément phonétique et le tout se lit נִישִׁי־אִישׁ «le puissant, le chef». Voyez à la page 99. La rédaction hiératique emploie un composé אִין־אִישׁ־רִי qui dans plusieurs passages de notre texte répond au mot assyrien נִישִׁי־אִישׁ «fort, puissant», r. אִישׁ, sém. עִשׂל.

L'hiératique כִּי־אִין־אִישׁ = dém. אִישׁ־רִי a été expliqué plus haut.

כִּי־אִין־אִישׁ. 3e pers. pl. de l'aoriste de l'iphtanaal d'une racine אִיל־אִישׁ «venir, se placer». Dans le récit du déluge II, 41 on lit : אִיל־אִישׁ «survint du fondement du ciel un nuage noir» et IV, 23 אִיל־אִישׁ «Bel se rendit au milieu de l'arche». Son équivalent hiératique est כִּי־אִין (lu אִין־אִישׁ, idéogramme qui signifie encore «prendre».

* Lisez ainsi dans T. 22, 65 au lieu de אִישׁ־רִי.

‡ Lisez ainsi dans T. 22, 73 au lieu de אִין־אִישׁ־רִי.

Lignes 74—75. Le suffixe singulier de אִירִישׁוֹ se rapporte à Šamaš, le personnage principal de la phrase. La locution «faire revenir quelqu'un à sa place» veut dire «repousser, faire fuir quelqu'un».

Dans l'hieratique כּו אִירִישׁוֹ = dém. «à son endroit», il y a une contraction pour אִירִישׁוֹ כּו. L'idéogramme אִירִישׁוֹ vient de אִירִישׁוֹ «main, endroit», sém. יד.

אִירִישׁוֹ aoriste iphtaal de הָרַר «retourner, revenir»; c'est une contraction de אִירִישׁוֹ הָרַר. L'équivalent hieratique doit appeler notre attention à cause de son préfixe אִירִישׁוֹ qui, en remplaçant la forme habituelle אִירִישׁוֹ, nous en révèle l'origine. On sait que comme le préfixe אִירִישׁוֹ, le préfixe אִירִישׁוֹ désigne chacune des trois personnes du discours et cela suffit pour donner lieu de croire que son type est un pronom indéterminé; mais quel est ce type et quelle source faut-il lui attribuer, sacerdotale ou vulgaire? La réponse nous est donnée par la forme employée dans notre passage: אִירִישׁוֹ (אִירִישׁוֹ, אִירִישׁוֹ, אִירִישׁוֹ) n'est que l'abréviation de אִירִישׁוֹ, phonème qui répond notoirement au démotique אִירִישׁוֹ «qui», lequel, comme on a vu plus haut, constitue lui-même le type du préfixe hieratique אִירִישׁוֹ, אִירִישׁוֹ, אִירִישׁוֹ que nous venons de mentionner. On peut donc établir comme règle générale que toutes les sept séries des suffixes impersonnels hieratiques reposent sur des pronoms indéterminés empruntés aux deux systèmes de rédaction, ainsi: 1°, le démotique אִירִישׁוֹ, composé de אִירִישׁוֹ «ce», produit trois séries de préfixes hieratiques: savoir, en négligeant les voyelles variables, la série complexe אִירִישׁוֹ et les deux séries simples אִירִישׁוֹ et אִירִישׁוֹ. 2°, le démotique אִירִישׁוֹ «ce, cela», produit deux séries, une complexe, אִירִישׁוֹ, et une simple, אִירִישׁוֹ. 3°, le relatif אִירִישׁוֹ «qui, lequel» donne naissance à la série אִירִישׁוֹ, qui marque le plus souvent la seconde personne, singulier. 4°, enfin, le sacerdotal אִירִישׁוֹ, équivalent du démotique אִירִישׁוֹ «qui», donne naissance à la série אִירִישׁוֹ qui s'emploie tantôt seule, tantôt combinée avec les autres séries, excepté celles de אִירִישׁוֹ et אִירִישׁוֹ qui, autant qu'on peut voir, demeurent toujours isolées. Voilà le procédé des préfixes hieratiques dans toute sa simplicité, procédé artificiel s'il en fût, mais restreint à une seule catégorie de types et conforme, en tout point, à ce trait caractéristique de la phonologie sémitique qui consiste à considérer les voyelles comme de simples

1 זי, ét. oblique de זון, figure en qualité de pronom relatif dans T. 194, 59. On y lit: אִירִישׁוֹ אִירִישׁוֹ אִירִישׁוֹ „Qui est ce qui peut comprendre la disposition (mot-à-mot: „le conseil“) des dieux Anoun?"; c'est le זון, אִירִישׁוֹ, אִירִישׁוֹ des autres langues sémitiques.

supports des consonnes. Quant à la façon de vocaliser les préfixes sacerdotaux et de les harmoniser, soit entre eux, soit avec les voyelles des mots avoisinants, les hiéragrammates babyloniens se laissent sans doute guider par des sentiments phonétiques qu'on pourra probablement préciser un jour. En attendant, on y distingue déjà cette influence prépondérante de l'attaction des voyelles qui imprime à l'idiome assyrien un cachet tout particulier. Voyez l'introduction.

Lignes 76, 77—78, 79. Le titre hiératique בית אייל (איר־שא) «dame des Lil» désigne Belit, épouse de Bel, lequel est notoirement «le seigneur des Lil». Faut-il en conclure que la déesse planète dont il s'agit dans ce récit est une autre qu'Ištarit fille de Sin, le dieu lunaire? Non, car au verset 63—64 elle est rangée avec Sin, et Šamaš parmi les enfants d'Ia, ce qui ne convient qu'à la fille de Sin. Mais tout doute disparaît grâce à une donnée importante d'un fragment mythologique publié dans III R. 53. l. 36, 37, qui nous apprend que Ištarit représente la planète de Vénus à son apparition matinale et Belit à son apparition nocturne (איל רובאת) אש אן אדרדו אן־דו xv מול־מיש . . . איל רובאת אש אן אדר־שו אן־בילית (אן־מיש). Les deux déesses représentent donc deux phrases différentes d'une même étoile, c'est-à-dire, que les noms d'Ištarit et de Belit désignent une même divinité planétaire, qui est à la fois fille de Sin et épouse de Bel¹.

L'idéogramme בי כו = dém. שוכרו «habitation, demeure» que j'ai regardé jusqu'ici comme se décomposant en deux éléments: כי «lieu, endroit» et כו «demeure», peut bien n'être que le mot démotique כוכו «chasse, étui, fourreau». On lit I R. 39, 55 (שוֹר־ישוֹן אן־צור־אדר־הור־אוש־סִי־נא) . . . אן־מיש מאשאל מאת־שוֹ אינא כי־ישוֹנו (אן־מיש אדכימא כיריב אין־מאך־מיש אישארכיב) (dans un passage analogue: (כוכישוֹנו) «(Lui Maroudouk-pal-idin) . . . ramassa dans leurs étuis les dieux souverains de son pays et les fit embarquer dans des vaisseaux». L'araméen כוכא (héb. p. כוך) «caveau» (ar. כבה «œuf?») et «cabane», rend parfaitement compte du sens de «demeure» propre au כוכו assyrien. Une transition tout analogue nous est offerte par l'hébreu זבול «demeure», lequel est identique à l'araméen זבול (cf. ar. זביל) «fourreau». Ajoutons que le mot כוכו figure dans un syllabaire quadripartit comme nom du signe כ, ce qui revient à dire que la valeur כו est due à l'abréviation de כוכו. Il y a lieu de supposer que l'hiératique כ־אין

1 Après une nouvelle réflexion, je suis moins affirmatif à cet égard, attendu que les diverses phases d'une étoile pouvaient bien être considérées comme la manifestation de déesses différentes. Il semble même que l'identité de l'étoile du soir avec celle du matin n'a été reconnue que bien postérieurement à la formation de la mythologie.

ני «terre, pays» est déformé de כיבו (cf. אִי־נָאֵר de אִי־נָאֵרוּ) et ne doit pas être séparé en deux éléments comme nous l'avons cru jusqu'à présent.

Le singulier du verbe אִירַמְּי a lieu d'étonner, puisque les Sept forment le sujet de la phrase (l'autre verbe אִי־כַבְּרוּהוּ peut strictement être considéré comme étant au pluriel, bien que la forme hiératique correspondante s'y oppose); il faut donc constater que les écrivains assyriens se permettaient parfois des écarts contre la grammaire. Du reste, ces verbes présentent encore d'autres irrégularités, car אִירַמְּי est visiblement contracté de אִירַמְּי «ils enlevèrent», r. רום¹, et le second aoriste אִי־כַבְּרוּהוּ qui a le sens du présent est employé à tort pour אִי־כַבְּרוּהוּ, premier aoriste indiquant le passé. Ajoutons que le sens propre du verbe כַּפַּת que nous traduisons ici «usurper», est «ramasser, réunir, assembler» (hiér. אִיר), comme le prouve le membre de phrase suivant: אִי־כַפְּרוּ לֹא נִיבִי אִי־כַפְּרוּ (Asb. 96, 85) «ils réunirent une armée (au propre: «force») innombrable»; cf. aram. כַּפַּת «lier, attacher». Notons, enfin, la construction décousue et libre אִירַמְּיִא . . . שׁוֹבְרוֹתָיִם אִירַמְּיִא . . . אִירַמְּיִא שֵׁא אִירַמְּיִא שֵׁא אִירַמְּיִא. Cette construction vulgaire est souvent employée en hiératique, où le mot déterminant précède le mot déterminé contrairement à la règle d'état construit.

Les 19 lignes que contient la colonne. II sont dans un regrettable état de mutilation. Parmi le petit nombre de mots restés visibles, on remarque רִישׁ שְׁמַתִּי פִּי־שׁוֹ אִילֹו «à la disposition de sa bouche sacrée»; שְׁמַתִּי semble venir de la racine שׁוּת «poser, mettre», connue aux langues sémitiques du nord. Une tablette lexicographique donne le nom שֵׁת פִּי «disposition de bouche, parole, ordre».

Lignes 20—21. אִירַמְּיִא «il fut troublé», niphal de רָלַח; le sujet est Sin, mentionné dans le verset précédent.

שְׁמַתִּיִּשׁ «comme de la terre», adverbe formé de שְׁמַתִּי «terre, poussière», avec l'abandon du תִּי féminin. Serré par les démons, le disque lunaire devint (mot-à-mot: il était assis, אִישִׁיב) opaque comme «une masse de terre». L'équivalent hiératique נָא est connu.

1 J'aime mieux maintenant le rattacher à la racine רָמַא, sémit. רָמַי „lancer, pousser, renverser“. Notre passage doit donc se traduire: „ils renversèrent le siège sacré d'Ištarit“.

Lignes 22—23. A noter l'emploi de l'accusatif אֹרֶא au lieu du nominatif אֹרֶו «la planète», le sens exact est «quant à la planète»; l'hébreu emploie une construction tout analogue en faisant précéder le nominatif de la particule d'accusatif, אֶת.

אֲמִיר «obscurci»; l'orthographe avec ט se fonde sur la forme נִאֲמִירִישׁ qui figure à la ligne 30. Etymologiquement, il faudrait partout un ד seconde radicale, aussi bien à cause de la forme אִידוּרוּ «ils ont fait défection, évité, décliné» si fréquente dans les textes historiques, qu'à raison de la racine sémitique. עָדַר, עָדַר «faire défection, manquer» dont il faut certainement le rapprocher. Le verbe hébreu הִשָּׁךְ qui signifie à la fois «manquer» et «être obscur» offre une bonne analogie. Il y a plus, l'arabe عَدَرَ «faire défection» à la 4e forme signifie aussi «s'obscurcir». L'équivalent hiératique נִי-כֹר-מִר-אִיגִנָּא, si l'on retire le préfixe נִי et le complément נָא, se réduit à כֹר-מִר-אִיגִנָּא, phonème que, malgré le changement de la sifflante, il est impossible de séparer du démotique שׁוּבִיך «la partie visible du ciel, firmament» (au propre «couverture») que nous avons expliqué aux lignes 59—60 de la première colonne. L'éclipse est envisagée comme une lumière couverte momentanément d'une enveloppe opaque qui l'empêche de rayonner au dehors. Au point de vue des terminaisons hiératiques, le changement de ד en ג nous révèle une loi fort importante, à savoir que les terminales gutturales démotiques ק, ג, ה, א peuvent être représentées uniquement par ג en hiératique. On comprend maintenant pourquoi des idéogrammes tels que שִׂאֲק (כֶּאֱק), רִיך, כִּי (pour בִּיך) וִי (pour, וִיק) אֲמִירִישׁ (pour שִׂאֲ), רִי (pour רִיה) qui viennent respectivement des termes vulgaires שִׂאֲק «tête, sommet», רִיבֹ «cou», וִיקֹ «choc, éclat, bourrasque», אֲשִׁלֶּאבו «ouvrier en argent, orfèvre», רִיהוּ «trouble, soulèvement», שִׂאֲ «pousser, croître, prospérer», lorsqu'ils affectent un complément phonétique, deviennent בִּיגִנָּא, וִיגִנָּא, אִיגִנָּא-לֶא-נִיגִנָּא, וִיגִנָּא, כֶּאֱנִיגִנָּא. Je ne connais que deux exceptions à cette règle, ce sont idéogrammes le לֶאֱה «laver» et כֶּאֱה «sublime», dérivés de לֶאֱהוּ (héb. «humide») et כֶּאֱהוּ (sém. כֶּה «crâne, cerveau») qui forment toujours לֶאֱה-רֶה et כֶּאֱה-רֶה, exceptions qui, du reste, s'expliquent parfaitement par la nécessité de les distinguer de לֶאֱך «enfant» et כֶּאֱך «vaisseau» qui viennent des mots démotiques לֶאֱכו et לֶאֱכו. La dépendance du système hiératique de l'idiome assyrien éclate ainsi à tous les yeux, car qui d'autres qu'un scribe assyrien pouvait savoir que des syllabes simples telles que כִּי, רִי, שִׂי, cachent une consonne finale? Mais d'autre part, l'uniformité de la terminaison en montre clairement le caractère factice et purement conventionnel et par conséquent

le caractère artificiel du système tout entier. Cette induction acquiert la force d'une preuve mathématique par une autre observation dont l'importance n'échappera à personne. Je viens de m'apercevoir qu'une loi tout analogue régit les trois autres catégories de consonnes. La voici formulée très succinctement avec les exemples nécessaires.

1° Les finales labiales ב et פ sont indiquées par ב. Exemples : אב-כבא, ליכבא «trou» (aram. אפתא) font «cœur», (dém. ליבו) אב ליב

2° Les finales dentales ט, ז, ד sont représentées par ד. Exemples : נדשו, נדא (ר. אודו) «pays», de בואד, נומ «éclat, lumière», איד במדדא, נודדא, אודדא, באדו

3° Les finales sifflantes : ז, ש, ט, deviennent indistinctement ז. Ainsi : נאז «sacrifice», de נוז «couper» fait, נאזיא et les abréviations des mots אצו «quartier de viande» (ר. ברס), אצו «trône» (ר. כרס) «pousse» qui devaient être אצ, אצ, se transforment en אצו, אצו (écrit אצו, אצו).

On le voit, en dehors des liquides *l, m, n, r* qui ne subissent pas de changement, le phonème hiératique se termine le plus souvent par un des quatre lettres douces *g, b, d, z*, une pour chaque catégorie de consonnes¹. Cet usage parcimonieux des consonnes et la tendance à les confondre l'une avec l'autre, sont une image fidèle du caractère vague et flottant qu'avaient la plupart des consonnes dans la prononciation des Assyro-Babyloniens².

Au lieu de אצו qui porte l'édition anglaise, il faut lire אצו = dém. אצו «n'était pas assis». Le verset qui suit ne fournit pas matière à observation.

Lignes 26—27. כוראב ריש דולתים, littéralement «coup (ר. דפ) «frapper», aram. «frotter») de tête de méchanceté» désigne un complot, une machination secrète pour le mal. Dans l'hiératique שאק ריא, mot-à-mot «(de) la tête de méchanceté le coup», le membre déterminant précède les membres déterminés. Ajoutons que le signe ריא, déterminatif habituel des poissons à cause de sa valeur primitive נון³ (du démotique נון, sém. נון, signifie encore «oracle, prophétie»

1 Il est bien entendu que ces réductions ne sont que facultatives et que le scribe pouvait s'il le voulait donner la finale vraie du mot, Ainsi par exemple l'idéogramme אב avec complément, peut être tantôt אב-כבא, tantôt אב-נאז, sans compter la forme אב-כבא, conservée intacte afin d'obtenir le rébus «lieu d'habitation». Voyez à la page 114.

2 Ce fait a été signalé pour la première fois dans J. As. Mars-Avril 1876. Il mériterait d'être repris et traité à fond d'après nos connaissances actuelles.

3 Cette valeur est prouvée par un passage d'une tablette inédite qui offre l'équation אצו = אצו «au poisson»; אצו doit se lire אצו. Un mot accadien אצו «poisson» n'existe absolument pas, et les philologues touraniens ap-

(prononcé בּוּ-א, allusion à כּוּ = אִשְׁכּוּ) et décadence, destruction»; c'est le résultat de l'homophonie entre les racines אִשַּׁף «pronostiquer» et אָב (sém. עִזַּב) abandonner, négliger».

אִתְּנָאֲרִי «ils ourdirent», iphtanaal de אָרַר, héb. עָרַר «agiter, bouleverser». Cf. ar. عَرَّ «deshonorer», éth. אָרַר, עָרַר «couper», L'hieratique אִר dans בּא־אִר-אִר־רָא¹ représente la même racine.

Lignes 28—29. אִשְׁרִינִיאוּ «ils cherchaient à affirmer» c'est-à-dire à mettre en exécution; c'est l'iphtanaal de la racine שָׂא que j'ai expliquée à la page 95; l'hieratique בִּן est déjà connu.

Lignes 30—31. Une des lectures du signe לִיב «cœur, milieu» est לִיב (syllabaires) qui, comme le prouve le complément נָא, est la réduction d'une syllabe qui se terminait par une gutturale ou une palatale. On songe involontairement au mot שֶׁאֱקוּ qui désigne une partie d'un champ (II R. 30, 12).

אִרְיִבּוּנִי, iphtheal de רָבַח «courir, se précipiter». Voir à la page 12.

Lignes 32—33. La syllabe אַן du mot נֶאֱמָרְוּ (שׁוּ) «son assombrissement» m'est assez suspecte; il se peut que la forme véritable soit נֶאֱמָרְוּ (נֶאֱמָרְוּ).

Lignes 34—35. A noter la forme hieratique נֶאֱמָרְוּ, littéralement «œil en avant sortir» rendant le verbe אָמַר «voir». Dans T. 5, 2 (voyez p. 95) nous avons trouvé שִׁי נֶאֱמָרְוּ correspondant à אֲמָרְוּ «agent, messenger». C'est un nouvel exemple du transport sur le phonème sacerdotal de toutes les nuances de son équivalent démotique.

Lignes 36—36. שׁוֹבֵאֲלוּ «serviteur, ministre» vient de la racine אָבַל qui, en hébreu et en arabe (أَبَلَ) a un sens privatif: «perdre un enfant». Le substantif assyrien semble signifier au propre «jeune homme, garçon». Cf. héb. נֶעֶר «jeune homme» et «serviteur». L'hieratique אָבָא est l'abréviation de אָבָוּ = פִּירָוּ (II R. 23, 1cf), aram. פִּירָא (cf. ar. פָּרָה «poussin») «jeune homme». Pour le dieu Nous-souk, אֲן-פֶּא-כּוּ, voyez p. 36.

אִשְׁמִי est pour אִשְׁמִי, second aoriste de שָׁמַ (hiér. דִּי) «parler»; le premier aoriste אִשְׁמִי, ou contracté אִמִּי, serait plus correct.

précieront à sa juste valeur l'étrange prétention d'un acadiaste à corriger, au moyen de ce mot chimérique, les résultats de leurs recherches (L. P. C. p. 308 note).

¹ Lisez ainsi T. 24, 26 au lieu de בּא־הִרְךָ-הִרְךָ-רָא.

Lignes 38—39. Dans בִּלִּי, impératif, masculin, singulier de «produire, porter» l'ִי final n'est qu'un faible écho de l'ִי précédent, la forme correcte étant בִּלִּי. Notons l'hiératique דו־כַּמֶּאב signifiant «porte-le» (דו־כַּמֶּא־בִּי se traduirait «son apport» ou «comme apport»); דו־כַּמֶּא représente une autre orthographe de l'idéogramme transcrit habituellement הוּם הוּם־כַּמֶּא (T. 18, 28—29), et qui répond au verbe démotique אַבֵּל, car la syllabe דו se prononce aussi תוּם (gloses)¹

Lignes 40—41. טִיִּמָּ, ét. constr. טִיִּם est l'araméen טַעֲמָא «parole, nouvelle». L'expression כַּאֲרִיא «mon fils» n'est qu'un terme d'affection, car Sin est le fils d'Ya.

Au lieu du démotique אַחַשְׁרֵי אַחַשְׁרֵי «dououreusement obscurci» la rédaction sacerdotale offre כו־מֶר־אֲנִינָא בִּי נִינָא «obscurément affligé». Cette divergence revient aux lignes 59—60.

Lignes 42—43. J'ai corrigé שׁוֹנִיכַמֶּא en שׁוֹנִימָא; c'est l'impératif pael de שׁנָא «répéter, annoncer». Le précatif figure dans la Descente d'Ištarit, Recto, l. 24: לוֹ אֹלְהָאֲשִׁמְכִי לִישְׁאֲנִי אֲנָא סַרְאֲרִי אֲנִי «que j'annonce tes paroles (mot-à-mot: ce que tu as fait entendre) à la reine des grands dieux». Le premier aoriste se trouve dans le récit de la création (K. 3437, verso, l. 5) מַאֲרִיִּר אִישְׁמִי «elle ordonna la bataille, annonça son ordre». Il serait strictement possible d'y voir le šaphel de אֲנָא (sém. אֲנָא) dont dérive le substantif אֲנִי qui se présente souvent dans la locution אֲנִי «par l'ordre» ou אֲנִי אֲנִיכִינוּ «par votre ordre» et qu'il ne faut pas assimiler à l'hébreu הַן «grâce», comme on l'a fait jusqu'à présent; le correspondant de ce mot hébreu serait en assyrien דִּינִי ou אֲנִי. Les préfixes hiératiques qui suivent le déterminatif שׁוֹ «main» sont douteux.

Lignes 44—45. אִרְתַּאֲד, iphtaal de נַאֲד «accueillir, écouter» racine que j'incline à assimiler à l'arabe נַאֲד (נַאֲד) «faire alliance» plutôt qu'à נַאֲד dont le sens «attaquer avec imprévuosité, s'élancer» ne convient pas. Le nom propre נַאֲבִי נַאֲבִי (écrit אִרְתַּאֲד) semble aussi signifier «Nabou accueille favorablement, écoute, exauce».

¹ Cette correspondance est des plus étroite, car הוּם exprime à la fois toutes les trois significations qui sont propres au verbe אַבֵּל, savoir, celle de „porter, emporter“ celle de „répliquer, répondre“ et celle de „régner, gouverner“ (T. 179, 51 *passim*), auxquelles il faut ajouter le sens de „mélanger, mêler“ qui repose sur l'homophonie rudimentaire de אַבֵּל et בַּבֵּל pour בַּבֵּל (Syllabaires).

L'équivalent hiératique n'est pas clair tout entier, un signe étant effacé et quelques autres étant douteux ; il n'y a que l'élément «faire» qui soit absolument certain.

Lignes 46—47. Ici et aux lignes 52—53, les mots אִשׁ אֲפִי «dans l'océan» sont rendus en hiératique וִיק־רָא בֵּית «de l'océan» ; on s'attendrait plutôt à וִיק־רָא תָא ; y-a-t-il une faute de copie ?

בּוֹרִיחַ «rapidité, impétuosité, fureur» est pris ici au sens adverbial. «rapidement, immédiatement». Le sens de ce mot résulte de T. 125, 45 : בּוֹרִיחַ כְּאֲנִי אִפְאֲרֵשׁ : אִשׁ פִּי (c'est-à-dire אִשׁ פִּיכָא ou אִשׁ בּוֹרִיחַ «à ton impétuosité (var. «ton attaque»), qui peut résister ? (littéralement : être sauvé ?)»). Le verset difficile כִּיכָא אִשְׁבּוּכָא (lit. «quand il était assis et au milieu de sa course rapide»). La racine פָּרַר «s'en aller vite» au propre «se séparer» figure également dans l'adverbe כּוֹר־רָא «sans cesse, incessamment». Le complexe hiératique que nous avons expliqué à la page 63 est ici augmenté du déterminatif נִר «pied».

אִילָךְ «il va». L'emploi du second aoriste à la place du premier : אִילָךְ, peint l'instantanéité de l'exécution. On trouve le même principe quoique d'une façon inverse dans T. 13, l. 14, 16. Voir à la page 64.

Lignes 48—49. רֹבּוּ, ét. obl. רֹבִי «grand» (ר. רבא) est rendu par l'idéogramme נִן dont le type démotique semble être נוֹנוּ, sém. «poisson», lequel, comme c'est le cas en arabe, semble avoir désigné tout particulièrement un poisson de larges dimensions, si ce n'est pas précisément un cétacé. De là, l'idée de grandeur inhérente à cet idéogramme.

כֹּאשְׁלֹו «souverain», héb. מֶלֶךְ a pour correspondant hiératique כֹּאשְׁ-תִיר, littéralement «vainqueur (כֹּאשְׁ «combattre, vaincre» cf. T; 103, 34) de multitude» (רִיר = ר. כִּישְׁרוּ = רִיר) peut bien n'être au fond qu'un déguisement orthographique, car il est possible que le signe רִיר ait encore la valeur d'une des syllabes *la, li, lu*.

Dans l'épithète hiératique d'Ia, אִן-נִרִיכ־מִת־רָא, on ne saurait dire si la syllabe רָא est un complément phonétique ou bien la particule de direction connue qui rend souvent la préposition אֲנָ «à, vers». Le sens de l'épithète n'est pas non plus très clair ; le mot-à-mot «maître des familles engendrées» nous semble assez probable.

Lignes 50—51. Noussouk porte l'ordre (כָּא) de son seigneur (hiér. : de son roi) אֲרִינָא (mot-à-mot «côté ce» voir p. 23) «de l'autre

1 Ajoutez cette syllabe dans T. 24, 50 après אִן-פִּא־כּוּ.

côté», c'est à dire à l'endroit éloigné où réside le dieu de l'Océan. L'équivalent hiératique בִּי רֵאֵל a une formation analogue; j'en conclus que רֵאֵל signifie aussi «côté».

Le verbe mutilé . . . אֵן . . . א n'est pas aisé à rétablir; je pense néanmoins qu'en rattachant le א à la fin de אֲרִינָא qui se transcrivait אַרְינָא , on pourrait restituer אֲרִינָא «il annonça»; ce serait alors le même verbe que אֲרִינָא de la ligne 43. Dans ce cas, le verbe hiératique se restituerait שִׁי אֲרִינָא comme à la ligne 42.

Lignes 52—53. Remarquer la forme complète $\text{אֲרִינָא כִּי כֵּן}$ au lieu de la forme abrégée $\text{אֲרִינָא כִּי כֵּן}$; elle prouve que l'idéogramme כִּי «endroit, lieu, terre» vient de כִּי כֵּן «étui», ainsi que nous avons supposé à la page 114. Après כֵּן כִּי «cette parole» il y avait probablement $\text{אֲרִינָא כִּי כֵּן}$ comme T. 11, 47.

Lignes 54—55. שִׁפְטָה «sa lèvre» est contracté de שִׁפְטָה שִׁפְטָה (שִׁפְטָה = héb. שִׁפְטָה, ar. شَفْطَة). En hiératique la lèvre est désignée par כֵּן «lien» ou «serrure de la bouche».

On peut se demander pourquoi le verbe אֲרִינָא «il mordit», r. נִשְׂךְ est indiqué dans le système sacerdotal par le complexe כֵּן רֵאֵר qui signifie mot-à-mot «bouche séparer». L'énigme s'explique facilement quand on se rappelle que רֵאֵר désigne encore l'idée de שׁוּק «marché publique». Il y a là un jeu d'homophonie entre les sons שׁוּךְ et שׁוּק qui n'ont rien de commun l'un avec l'autre.

La seconde moitié de ce verset, qui offre des lacunes dans l'édition anglaise, se restitue comme il suit : en hiératique $\text{אֲרִינָא כֵּן [כֵּן] נִי־נִי}$; en démotique : $\text{אֲרִינָא כֵּן [כֵּן] נִי־נִי}$, mot-à-mot «de soupirs sa bouche se remplit». אֲרִינָא est une interjection d'affliction identique à l'hébreu אָח .

Lignes 56—57. אֵי כֵּן «il dit» est contracté de אֵי כֵּן , r. שִׁכָּח ; le correspondant hiératique est ici כֵּן מִן אֲרִינָא littéralement «prendre parole».

Du mot qui suit, il ne reste qu'un א initial; peut-être y avait-il אֵן , mot qu'on pourrait considérer comme une interjection d'appel semblable à l'hébreu הֵן «holà!».

אֲרִינָא est probablement l'impératif šaphel de אֲרִינָא , verbe qui partant du sens de «serrer» (hébreu, arabe) aboutit entre autres à

¹ Lisez ainsi dans T. 24, 52 au lieu de כֵּן כֵּן .

² Lisez ainsi dans T. 24, 56 au lieu de אֲרִינָא .

celui de «s'engager dans une affaire» (arabe. Cf. לֹחֵץ «observer du coin de l'œil», לֹחֵץ «épurer, résumer»). Le paël הוֹלֵטֵק se trouve dans T. 111, 18, mais le sens précis ne nous en est pas encore connu.

Lignes 59—60. Dans la traduction, j'ai prêté au mot רִיב le sens de «parole, chose» et adverbiallement «quant à» (= héb. עַל דֶּבַר), mais dans ce cas rien n'y répondrait dans la rédaction hiératique, laquelle aurait à son tour l'expression אֲדֹר־כֶּסֶף sans correspondant démotique. Pour obvier à cette difficulté, il faudrait peut-être voir dans רִיב un adjectif de סָעָה «ordonner, commander». Les mots $\text{רִיבִי הוֹרֵי־אֶן־כֶּן}$ se traduiraient alors «(quand au) commandeur, mon fils Sin». En ce qui concerne l'expression hiératique ci-dessus, il faut remarquer que le complexe אֲדֹר נֶאֱל «grand אֲדֹר־כֶּסֶף » précédé du déterminatif d'instruments et d'ustensiles, אֶיֶן «bois», équivalent à $\text{כֶּסֶף־וַיִּזְכֹּר}$ (II R. 21, 10*cd*). Malheureusement le sens de ce mot qui entre aussi dans l'épithète $\text{כֶּסֶף־וַיִּזְכֹּר}$ (I R. 37, 6) n'est pas bien clair. Cette correspondance, abstraction faite du déterminatif אֶיֶן «lumière», représente évidemment un simple jeu d'orthographe, car le signe כֶּסֶף a aussi la valeur de כֶּסֶף (*ibid.* I. 25*c*, glose). Un autre correspondant démotique de אֲדֹר־כֶּסֶף est אֲדֹר־כֶּסֶף (T. 122, 37—38 *passim*), mais il ne nous apprend pas davantage, sa signification étant encore inconnue.

Lignes 61—62. נֶאֱדֹר־נֶאֱדֹר ou plutôt נֶאֱדֹר־נֶאֱדֹר «obscurcissement, éclipse» et son équivalent hiératique נֶאֱדֹר־נֶאֱדֹר ont été expliqués aux lignes 32—33. L'impératif נֶאֱדֹר vient de la racine רָחַח «soulever, enlever, troubler»; le ח s'affaiblit souvent en א . Notons que la rédaction hiératique rend le mot «ciel» par l'idéogramme du Tigre, $\text{בֶּאֱדֹר־תֵּינ־נֶאֱדֹר}$; c'est que le sens général de «fleuve rapide» qui est propre à cet idéogramme (voir p. 28) convient tout aussi bien au ciel, lequel dans les idées de l'antiquité renferme l'océan supérieur, source des pluies qui tombent sur la terre.

Lignes 63—64. L'hiératique $\text{אֲדֹר־כֶּסֶף־בֵּי־נֶאֱדֹר־בֵּי־נֶאֱדֹר}$ «les hommes mortels», montre clairement que dans le démotique צִיר מִיְהוֹהוּ , le mot צִיר a en dehors de la signification ordinaire de «serpent» celle d'«homme» et que מִיְהוֹהוּ est le pluriel de מִיְהוּ «mort, mourant». Mon essai de traduction «messagers de la mort, inexorables» se fonde sur le rapprochement de l'hébreu צִיר «messager»; après un nouvel examen, je pense que les mots צִיר מִיְהוֹהוּ peuvent bien former le régime direct de לֹא אֲדִי־רֵי , ainsi: «(Ces sept dieux mauvais) qui n'épargnent pas les hommes mortels». Il y aurait alors une espèce de composition, où le premier élément reste invariable, analogue à l'araméen בֵּית קִדְשָׁא «sanctuaires, temples». Dans ces cas on pourrait encore se demander

si l'idéogramme de l'homme que nous transcrivons provisoirement רֹאֵר n'est pas plutôt צִיר , mais tout cela n'est pour le moment que simples hypothèses. J'ajouterai seulement que la valeur לִי que les gloses attribuent aux signes synonymes רֹאֵר et אִוֵן «homme» semble reposer sur un mot démotique לִירו «jeune homme», lequel se rattache probablement au mot לִירו qui, suivant les gloses, constitue la lecture de שׁוֹכֵל «jeune homme, serviteur». Un mot לִירו figure aussi II R. 31, 58f, mais nous en ignorons la signification.

Lignes 65—66. A אֲבִיבֵי «vent, tempête, averse» compare l'arabe أَبَاب «flot», r. أَب «remuer, agiter». L'hieratique אֲבִיבֵי , mot-à-mot «eau du vaisseau du couchant», représente un rébus sur אֲבִיבֵי , forme féminine de אֲבִי (II R. 41, 45a) ou אֲבִי (II R. 46, 46g) «mer, fleuve, flot».

La fin du verset hieratique se rétablit comme il suit : וַיֵּאָבְדוּ «ils s'approchent de l'âme du monde». La rédaction démotique omet l'expression «âme du monde» qui est une épithète royale (voir aux lignes 37—38, 39) appliquée à Sin, et porte simplement וַיֵּאָבְדוּ (prononcez אֲבִיבֵי) «ils s'approchent».

Lignes 67—68. מִיָּרֵב est l'état oblique de מִיָּרֵב ; le sens en est déterminé par l'idéogramme מִיָּרֵב «vent tournant, tourbillon». Les fins de lignes se restituent aisément, hiér. וַיֵּאָבְדוּ , dém. וַיֵּאָבְדוּ comme dans le verset précédent.

Lignes 69—70. A מִיָּרֵב , ét. obl. מִיָּרֵב «le devant, la face, le front» répond ici l'idéogramme שֵׂאֵק , littéralement «tablette de la tête». Dans l'article lexicographique II R. 36, 63—66, ce mot est rendu par l'idéogramme רִיך , tandis que le complexe דִּוְיֵ-שֵׂאֵק et son proche $\text{דִּוְיֵ-שֵׂאֵק-מֵאֵל}$ répondent respectivement à קֹרֵב (r. קֹרֵב) et à מִיָּרֵב (r. מִיָּרֵב , sém. מִיָּרֵב). Au premier aspect, il paraît étrange qu'un idéogramme qui désigne principalement le front, puisse indiquer en même temps les idées si diverses de cou, de nuque, de bord et de pays. Mais le mot démotique רִיכֵי qui lui sert de type en fournit l'explication. Le vocable assyrien, proche parent de l'araméen רִיכֵי «chainette» et de l'arabe رِجْل «lacet, ganse» désigne au propre un cordonnet ou une chainette entourant la tête en forme de fronteau ou bien noué autour du cou en forme de collier. Par une métaphore des plus naturelles le signe commun au fronteau et au collier embrasse simultanément l'idée de «front» et de «cou» et comme le vocable

démotique כִּישָׁאוֹ «cou» signifie encore «nuque» et «bord», ces significations sont également transportées sur l'idéogramme הַיָּד. Enfin, par une autre métaphore non moins naturelle, ce même idéogramme désigne en outre l'espace limité, le pays (כְּמֵאֲרֹ), l'univers (נִמְפָּרָאוֹ), Au sujet de ces expressions figurées il sera bon de rappeler un fait analogue dans les langues sœurs de l'assyrien : le mot עֲנַק, suivant les dialectes, signifie tantôt «collier» (hébreu) tantôt «cou» (arabe).

L'épithète נִנְאָרֹ, ét. obl. נִנְאָרִי a été expliquée aux lignes 59—60. Les fins des versets se rétablissent comme il suit, d'après

les lignes 73—74 de la première colonne : hiér. בִּאֲ-אֶן-לוֹב-בִּי-אִישׁ, dém. אִלְהֵאֲנָאֲבִי «ils se placèrent».

Lignes 71—72. Il faut probablement corriger dans le verset hiératique מֵ אֶן נִי כֹ en אֶן-נִי כֹ et compléter בִּאֲ-אֶן-נִי-נִי-נִי-נִי-נִי. Le verset démotique peut se restituer ainsi : אִדְלָא אֶן-פָּאֲר אֶן-אִים קִאֲרִי אֶרֹ : דִּישׁ אִיִּשׁוֹ אֶרֹ. Le tout conformément aux lignes 74—75 de la première colonne.

La suite du récit est perdue dans la cassure qui embrasse sept lignes de la colonne II et vingt-six de la colonne III.

II

Col. III. Lignes 27—28, 29. Le verset hiératique est presque entièrement détruit ; le verset démotique n'a conservé que les commentaires des lignes. On reconnaît néanmoins qu'il y est recommandé de placer dans la demeure royale certains objets probablement les statues de certains dieux pour la sauvegarder des démons, — בְּאֶלְתֵּי (r. sém. בעל) et מִשְׁרִיתֵי (héb. מִשְׁרָה, r. שרי) signifient tous les deux «seigneurie, domination». Les mots מִלְאֲמִי אִישׁוֹ signifient «doué de majesté». מִלְאֲמִי sera expliqué plus loin. אִישׁוֹ est le premier aoriste qal de la racine sémitique יִשׂ, וְשִׁי «posséder» d'où l'hébreu יִשְׁ «possession ; il y a».

Lignes 30—31. L'idéogramme כָּא «porte», démotique בִּאֲבוּ (= aram. בְּכָא, ar. באב), me paraît être la réduction du phonème בִּאֲנָא, réduit lui-même et en partie déguisé du démotique בִּאֲנָא «battant d'une porte». Sur אִיבְאֶלֹ «palais» (héb. הַיָּדָל) et son idéogramme-rébus אִי-נָאֶל «maison grande», voyez à la page 48. On recommande, paraît-il, de placer dans la porte du palais deux espèces de plantes antidémoniaques. קָא est l'accusatif de קָא = קָא «plante, pousse» (Cf. héb. נָאָה «pousser, croître, grandir») d'où l'idéogramme קָא. La fin des versets est entièrement perdue.

Lignes 82—83. שִׁמְלֵינָא, ac. שִׁמְלֵינָא, l'hébreu שְׂמֹלֶת et l'arabe שְׂמֹלֶה «drap, longue pièce d'étoffe servant de manteau» est le type du correspondant hiératique יִאֲם-לִי-אֵין déterminé par כּו «vêtement».

L'adjectif féminin בּוֹרִיָּתוּ «bariolée» vient de la racine בָּרַם qui a été expliquée à la page 65. Son équivalent hiératique טַאר vient de טַאֲרוֹ, nom d'un oiseau bariolé. A אֹנִיכּוֹ «chevreau, biquet» répond exactement l'arabe عَنَّاك. Le verset hiératique se complète avec certitude, d'après T. 14, 42: צו כּאר איש נוּוּ.

בוֹטֶארוּ «agneau femelle» se prononce בּוֹחֶאֲרוּ pour בּוֹחֶאֲרָה; le masculin בּוֹחֶאֲרוֹ figure dans T. 61, 12. Je ne sais comment analyser l'hiératique מַאלֶפָּא.

Le sens de «prends» que nous avons attribué à l'impératif דִּימִי n'est qu'approximatif. La nuance exacte est «dresser» comme le prouve le substantif דִּימִי דִּימִי dont la signification de «poteau, perche, barre, colonne, pyramide» ressort de II R. 22, 11abc, où l'idéogramme אֵי־כּוֹ, mot-à-mot «bois long» est expliqué par נֶאֱשִׁישׁוּ et דִּימִי אוּ כִּמְכֹרֵתוּ et des syllabaires qui interprètent l'idéogramme דִּימִי, variante de מַמְכֹרֵתוּ «tronc, barre, perche» (Voir J. As. 1876, s. v.

מְכּ). Dans les textes historiques, on lit souvent דִּימִי אֲרוּפָּה (Nor. 257) «j'ai amoncelé (les têtes des rebelles) en forme de pyramide», דִּימִי נֶאֱדָר (ibid. 986) «dressé comme une colonne». Le pluriel figure dans Sm. Asb. 60, 2: אֵינָא דִּימִיִּי סִיחִירִי אֵירִי אֵלּוּלִי פֶּאֲנִרִישׁוֹן «j'ai pendu leurs cadavres sur des poteaux aux environs de la ville». On doit probablement y voir une racine דִּמָּה équivalente à l'arabe دَمَع «cerveau, tête» et à l'éthiopien דִּמְאָה «sommets» et qu'il ne faut pas confondre avec un autre דִּמָּה, sém. דִּמִּי «ressembler» qui a produit le mot דִּימִיתוּם (T. 95, 2) «ressemblance, apparition, esprit, génie (héb. דִּמּוּת, רִמּוּן)» d'où la particule hiératique דִּימ (écrit כִּים) דִּימ, דִּימ (T. 51, 28) «semblable à, comme». Toute différente est la racine דִּימ «joindre, réunir, lier» qui forme les vocables הוּאֲמּוֹ «jumeaux» et הִימּוֹ (pour הִימּוֹ) «corde, lien. Ce dernier mot donne naissance à l'idéogramme הִימּוֹ (prononcé דִּימּוֹ ou תִּימּוֹ) expliqué par רִוְכּוֹ «corde, noeud,

1 Le signe דִּימִי, דִּימִי a été traité d'une manière très-confuse dans E. S. C. p. 154. Le «plaisant de l'affaire», c'est que l'auteur non seulement s'est avisé à contester le sens de «pieu, colonne» pour l'assyrien דִּימּוֹ, רִימּוֹ, mais ne s'est pas même aperçu que le soi-disant accadien דִּימּוֹ «comme» descend directement du «vrai mot sémitique» דִּימּוֹ «ressemblance» (ibid. note 2).

faisceau». L'origine de l'idéogramme ננ redoublé demeure encore obscure. Le verset hiératique qui suit n'a pas besoin de commentaire.

Lignes 37—38, 39. Il y a lieu de croire que le verbe אִכְאֵלִי est l'aoriste paël de בָּלָא, sém. כָּלִי «contenir, renfermer». Pour le correspondant hiératique שׁוּר־אוּל, on peut se demander si le signe שׁוּר est le déterminatif usuel de l'action, ou bien un élément essentiel. Dans ce dernier cas la racine sacerdotale serait שׁוּר et l'orthographe analytique n'aurait d'autre but que d'écarter la lecture דין dont le signe שׁוּל est susceptible. L'expression «qui renferme l'âme (ou le souffle) du pays» qualifie le roi comme celui qui distribue la vie et le bien être à ceux qu'il dirige.

Lignes 40—41. Le verset hiératique est très-clair: le roi assimilé au puissant dieu Feu (בִּיל) est figuré comme relevant (נִאֲמָרוּרִי) la paix (שׁוּלָמִו ou שׁוּלָמִו) par un mouvement de sa tête (שִׂאק בִּי). La transcription du verset démotique est rendue difficile aussi bien par les lacunes que par les fautes qui se sont glissées dans l'édition anglaise, On s'attendrait à כִּמָּא אֶן־בִּיל ? נִאֲמָרוּרִי (קִאֲרִי ?) רִישִׁשׁוּ שִׂאֲלוּמָתָוּ נִאֲשִׁי.

Les lignes qui suivent jusqu'à la fin du poème sont conçues en termes connus; les lacunes qu'elles présentent sont irrémédiables, sauf un petit nombre. Contentons-nous d'y ajouter quelques remarques:

Lignes 60, רָדִל est probablement corrompu de אִי־כִי־נִי־נִאֲר le correspondant usuel de שׁוּכֹנְנָמָא «pose». — Ligne 67, on complète sans hésitation נִאֲל־אֶן לֹא תוֹר אֶן־נָא. — Ligne 74, il faut corriger כִּמָּא en לֹא et ajouter נִאֲל־אֶן. — Ligne 76, les signes אֶ צִי semblent fautifs; peut être y avait-il אִי־[נִאֲל־אִי], auquel répondait à la ligne 77 לִי אִיכָּמָא.

Incantation II (T. 26, 6—28, 50)

La formule a subi des pertes irréparables tant au commencement qu'à la fin des lignes; onze lignes du milieu sont entièrement détruites. Plusieurs versets ne sont rédigés qu'en hiératique.

I

- 6—7, 8 Incantation. Ils sont . . . ,
 9—10 Ils sont
 11—12 Ils sont ? le joug
 13—14 . . . dans le ciel, aucun dieu ne les nomme;
 15—16 . . . Bel les a nommés;
 17—18 . . . ils obscurcissent (?) le ciel;

² אִי־מִוִּרִי se prononce d'ordinaire מִוִּרִי mais suivi d'un second complément, אִי, comme c'est le cas dans notre passage, il doit avoir une autre prononciation.

19—20 . . . ils arrachent.

11 lignes détruites

33—34 fais reculer le malin, premier-né, seigneur des incantations.

II

35 Prononce une adjuration sur (une branche de) châtaigner (?), (ou sur celle d'un) chêne fort ;

36 Ajoutes-y l'incantation d'Eridou, (et les deux suivantes) ;

37 «Au jour de la révolte, ces sept dieux mauvais»,

38 «Rappelle-toi (*bis* ?) le serment de Bel».

III

39—40 Ils ne se placeront pas] devant toi ;

41—42 ils n'iront pas] derrière toi ;

43 ils n'entreront] pas dans la maison ;

44 ils ne s'approcheront] pas des gonds ;

45 ils ne resteront] pas dans la ville ;

46 ils n'entoureront] pas la maison.

(Réciter ensuite les morceaux suivants :)

47 «Aux jours de la révolte ces sept dieux mauvais»,

48 «Ce sont des Oudouk mauvais»,

49 Ce sont des Gal mauvais»,

50 «Rappelle-toi le serment du ciel, rappelle-toi le serment de la terre !»

18 lignes perdues

Les divisions du texte se discernent fort bien, malgré les lacunes qui le déparent. La première partie, composée primitivement de 28 lignes, décrit comme de coutume les méfaits qu'exercent les démons et se termine par une prière à Maroudouk, le seigneur des incantations, à l'effet de chasser le *malin*. La seconde partie recommande de prendre une branche de certains arbres, consacrée au préalable par une prière magique et de réciter l'incantation d'Eridou avec deux autres formules qui nous sont plus connues. La troisième division enfin, qui n'est qu'une variante de la formule finale de l'incantation précédente, se termine par le premier verset de trois formules dont l'un figurait déjà dans la seconde division. La récitation de ces formules devait clore toute la cérémonie.

La mutilation du texte empêche d'en saisir le sens intégral et nous devons nous borner à expliquer sommairement les quelques mots nouveaux dont l'existence nous semble certaine. — L. 8. Le mot פאלרי se trouve aussi dans la Descente d'Ištarit (recto, 61) où il

paraît avoir le sens de «seigneurial» (r. בעל), — L. 12. Le signe que d'après les gloses nous transcrivons שורן signifie נירו au sens double de «jong» et de «nère» (dix fois 60 ou 600). — L. 13. Le signe סם, composé de סו-נא a été expliqué plus haut. — L. 14. כאנמאן «qui que ce soit» est une forme parfaite; les formes contractées כאמאן ou סאמאן sont plus fréquentes. — L. 15 et 17 et même à la ligne 13, où ce régime est supprimé dans la rédaction vulgaire. — L. 18. אישאירו est probablement le second aoriste de שר «écrire»; l'idéogramme גי «roseau» semble appuyer cette conjecture. — L. 20. Le verbe שרם = hiér. פא-נא signifie «briser, déchirer, arracher». — L. 30. L'idéogramme אל équivaut à הולרם «troubler»; ce terme démotique fait la base de l'idéogramme הו-לור qu'on rencontre maintes fois dans nos textes. — L'équivalence de שאדאן-נא (prononcer שא אנ-נא) et שו-ל n'est qu'approximative. — L'hiératique אור-שאק est rendu ici par באבו רישו «enfant premier», ce qui offre un parallèle à רישתאנו et son dérivé hiératique שאק-תאן. — Je considère אָ comme un idéogramme répondant à ביל «seigneur» et je vois dans שיפתי ou mieux שיפתי l'état oblique de שיפתי «incantation» (r. אישף). Si cette conjecture est fondée on pourra compléter à la fin du verset hiératique: אן-אין נאם-רו כית. — L. 37. Le signe שי fait certainement partie du complexe שו-ל qui, comme on le sait, se compose des signes שי-אור.

Incantation III (T. 28, 34—36)

Petit fragment de trois lignes hiératiques dont la dernière est la souscription.

34 Ton sortilège, sortilège qui soulève, qui fait mal.

35 «Rappelle-toi le serment (du ciel, rappelle-toi le serment de la terre».

36 Exorcisme «dieu mauvais qui disperse (?)»

Lignes 34. בא-בי, mot-à-mot «bouche mauvaise» rend souvent le démotique בישבו (héb. בשפים) «magie, sortilège»,

Lignes 36. Le sens de «dispenser» que j'attribue au complexe תאר-רודד est fort hypothétique.

Incantation IV (T. 28, 37—54).

Les deux premiers versets de cette formule ne sont qu'en hiératique; c'est également le cas des six derniers versets; le reste offre

en même temps une version interlinéaire en démotique.

- 39 Incantation. Roseau sacré, roseau grand, roseau de l'étang sacré,
 38 disque sacré des dieux,
 39—40 sceptre de dévotion qui consolide la paix,
 41—42 je suis l'agent de Maroudouk;
 43—44 quand je récite l'incantation sacrée,
 45—46 je renverse les murs (littér. l'asphalte) avec les verrous des portes.

II

- 47—48 Que Ia demeure dans la maison !
 49 Que l'Oudouk bienfaisant, le dieu bienfaisant entrent dans la maison !
 50 «Que l'Oudouk mauvais, [l'Al] mauvais, l'Ekim mauvais,
 51 le Gal mauvais, le . . . , mauvais,
 52 ne s'approchent pas du roi» !
 53 «Rappelle-toi le serment du ciel, rappelle-toi le serment de la terre !».
 54 Exorcisme [*Roseau sacré*].

La première partie de cette formule consiste en une curieuse invocation à trois des insignes les plus usuels des divinités babyloniennes : le calame ou le roseau de scribe, emblème d'omniscience, le disque ailé, symbole de protection et de secours, et le sceptre métallique qui représente le suprême arbitrage de la vie et de la mort. On voit par là que ces emblèmes ont été considérés comme des êtres divins, doués d'une vertu mystique et antidémoniaque. Puis vient une phrase, dans laquelle le prêtre thaumaturge déclare être le messager de Maroudok et opérer à sa place. Son but est visiblement d'intimider les démons et à cet effet il prévient ces derniers qu'il dispose d'une incantation capable de renverser les murs les plus solides avec les lourds verrous qui barrent les portes. Dans la seconde partie, le dieu Ia et les génies bienfaisants sont invités à s'établir dans la maison du roi, tandis que les démons malfaisants reçoivent l'ordre d'en sortir. A cette incantation devait succéder la récitation de deux formules déjà connues.

Lignes 36. L'idéogramme גי répond à קאנו (héb. קנה) «cane, roseau»; son type démotique est גינו. Le passage d'Esarhadon כוללת גינו כימא איתיר אנה אישאחררא נימר כא-מיש-ני (Nor. 168) doit se traduire comme il suit: «j'ai fait entourer toutes les portes de vastes (mot-à-mot: comme une forêt divinée) plantations de roseaux. Je crois reconnaître dans גינו l'espèce de roseaux mangeables appelés *gongi* par Bérosee et qui croissaient en grand nombre dans les marais de la Babylonie. Un autre nom de roseau, indiqué en hiéroglyphes par

רֹשֶׁתֶּן ou נִי-סֹדֶן «roseau de marais» est צוֹצוּ (r. sém. צָרַץ «pousser»): la correspondance s'établit par plusieurs passages des textes historiques¹. Le roseau qui reçoit ici les épithètes de «sacré» et de «grand» semble être le calame de scribe porté par plusieurs dieux et tout particulièrement par Nabou, comme symbole d'omniscience.

Lignes 38. Par אִיר־אֹרֹר, littéralement «ville d'airain» précédé de אֵץ «bois», déterminatif des instruments et des ustensiles, on doit entendre sans doute le «disque ailé» qui sert de véhicule au dieu suprême dans les monuments figurés de l'art assyro-babylonien. Le nom démotique du disque est פִּנְאִשִּׁירוּ, mot qui signifie encore «grand plateau servant de table, plat, vase d'une grande capacité,» C'est l'araméen פְּתוֹרָא et l'arabe فِطْرُور. Les documents lexicographiques énumèrent diverses sortes de disques propres aux dieux et aux principales monarchies asiatico-africaines (IIe R. 46, 46—51) nommément l'Égypte (כַּמְאֲנִי), l'Éthiopie (כִּילוּהִי), Sumer (שִׁמְרִי) et Accad (אֲכַדִּי) ou la Babylonie⁴. L'élément אֵיר «ville» qualifie le disque comme une personnification de l'État et cette conception est aussi attachée au terme hébreo-araméen עִיר qui signifie à la fois «ville» et «ange gardien». Le mot עִיר עַל זָהָב «ville d'or» désigne encore dans la Mischna un petit disque d'or qui paraît la coiffure des femmes; c'est probablement le פִּנְאִשִּׁיר שֶׁאֵין כַּמְאֲנִי «disque de la tête» des Assyriens (*ibid.* l. 15^{cf}).

Lignes 39—40. פִּנְאִשִּׁיר vient peut-être de פִּשַׁשׁ «dominer, gou-

¹ Voyez la 3e partie des „Notes de lexicographie assyrienne“ de M. St. Guyard (J. As. Janvier 1880, p. 37). Dans III R. 52, 31a on trouve l'expression רֹשֶׁתֶּן «un poisson d'étang ou de marais».

² Ces diverses significations sont aussi propres au grec *diskos*.

³ Dans les textes historiques, les idéogrammes כִּי-לֹוּחַ et כִּי-אֲר־כֶּאֱן répondent toujours à כִּילוּר et בֹּיִם, appellations ordinaires de l'Égypte et de l'Éthiopie, héb. כִּי-לֹוּחַ et כִּי-אֲר־כֶּאֱן. Comparez par exemple Asb. 15, 51, 37, 69, 52, 61. L'essai de M. Lenormant d'identifier le pays de Makkan avec la péninsule sinaïtique (Transactions of the Society of biblical archaeology vol. IV part, p. 400 suiv.) pêche donc par la base. Plus étrange encore est la découverte du même auteur que grâce à la „lecture accadienne“ כִּי-לֹוּחַ du signe כִּי, les כִּי-לֹוּחַ équivalent aux כִּילוּחִים de la Bible (Gen. X, 14) et représentent une population de la partie occidentale du Delta. Malheureusement, ce nom s'orthographie aussi כִּי-לֹוּחַ (Chora. Sarg. l. 308) ce qui prouve d'une façon péremptoire que les Assyriens ne lisaient pas autrement que *Miluh* ou *Meluh*.

⁴ Le disque assyrien ne diffère pas de celui des Babyloniens, c'est pourquoi il n'est pas spécifié à part.

verner» d'où פאשישו (= hiér. פא-תי-סי) «gouverneur». De l'équivalent sacerdotal שון-תאב (ou רוק-תאב) je ne comprends que le dernier élément, תאב, qui signifie «suivre, accompagner». — L'hieratique סי זי me semble devoir être corrigé סו-שי = סו-לים, en conformité avec T. 26, 40.

Lignes 41—43. Les syllabes סת-ני sont certainement dues à une confusion de signes analogues, la forme correcte du correspondant de תור סרי est régulièrement סין-נא.

Lignes 43—44. Pour נאס-רו = שיבתום ou mieux שפתום voyez à la page 76. — נאס-רי-נא est pour נאס-רי-נא. — נאריא est l'infinitif נארי «jeter» joint au suffixe possessif de la première personne, singulier; il signifie littéralement «mon jeter».

Lignes 45—46. אידו, ac. אידא «asphalte» se ramène à une racine היט qui entre dans le nom de la ville de Hit située sur l'Ephrate et dont les puits d'asphalte ont été signalés par Hérodote. L'équivalent hiératique א ביל-יור, mot-à-mot «eau destructive des semences» fait allusion à la stérilité des terrains imprégnés d'asphalte. Comparez l'expression hébraïque ארץ מלחה «terrain imprégné de sel» pour «désert». Le nom assyrien de l'Éthiopie, בילורי, exprime probablement la même idée que le מלחה hébreu. Les Egyptiens appliquaient ordinairement à l'Éthiopie le surnom de mépris *Khest* «mauvais, stérile». Sous le mot «asphalte» l'auteur entend évidemment des murs construits avec des briques jointes par de l'asphalte.

Le complexe hiératique איץ-ליב-כא-נא, mot-à-mot «bois du milieu de la porte» désigne apparemment les barres des portes, en démotique entre autres, סיבורי. Pour le sens de «jeter, renverser» du verbe רכא voyez à la page 115, note.

Les lignes qui suivent ne donnent lieu à aucune observation.

Incantation V (T. 27, 55—29, 4)

Petit fragment; douze à quatorze lignes sont presque entièrement perdues. Les quatre lignes conservées, rédigées en hieratique, contiennent des versets connus avec la souscription.

55 Incantation. (Prends) le poil d'une chèvre [qui a un chevreau
12 ou 13 lignes mutilées.

Col. VI, 1 Ils n'entreront pas dans le palais;

2 ils ne s'approcheront pas du roi.

3 «Rappelle-toi le serment du ciel, rappelle-toi le serment de la terre»;

4 Exorcisme. «Le poil d'une chèvre qui a un chevreau»

J'expliquerai plus loin l'idéogramme de la chèvre, באך-כאש, le reste ne contient que des termes connus.

Incantation VI (T. 29, 15—30, 36)

Les divisions de cette formule ne sont pas faciles à distinguer à cause des nombreuses mutilations qui déparent surtout les fins des lignes. La grande majorité des versets est en doublé rédaction. La rédaction exclusivement hiératique s'étend aux lignes 22, 23, 24. 31, 32, 33. Cette dernière ligne forme le titre de la formule. La ligne 34 donne le titre d'une formule qui commençait la tablette qui suivait celle-ci. Enfin la ligne 36 offre le numéro d'ordre de la présente tablette dans la série des incantations contre les Oudouk. Le tout se termine par une souscription générale du roi Assurbanipal.

- 5—6 Incantation. Mauvais, cet homme est mauvais ;
 7—8 cet homme est le plus mauvais des hommes, mauvais, mauvais ;
 9—10 dans la foule des hommes, c'est un serpent furieux (?)
 11—12, 13 cet homme est parmi les hommes (comme le roseau . . ?
 qui serre la corde de l'arc (?),
 14, 15—16, 17 La crainte qu'il inspire fait mal, son cri remplit l'homme
 de terreur ;
 18, 19—20, 21 il (élargit ?) sa plaie . . , il retranche son cœur.
 22, Sed, œil mauvais, dieu mauvais, . . .
 23 Prends (?) les bestiaux . . .
 24 Prends (la victime . . .
 25—26 . . . personne . . .
 27—28 . . . à son cœur . . . ? ne . . .
 29—30 Soleil, en ces (jours) . . .
 31, 32 Mon roi, Bel, . . .
 Exorcisme. *Dieu mauvais qui maudit* (?)
 34 Incantation. jour . . . non . . .
 36 XVIe tablette (de la série) *Les Oudouk mauvais*.
 38 Palais d'Assurbanipal, roi des légions, roi du pays d'Assour,
 40 qui se confie en Assour et en Belit,
 42 à qui Nebo et Tašmit
 44 ont accordé une vaste intelligence,
 46 et qu'ils ont doué d'une vue éclairée (pour exécuter)
 48 la fonte des types,
 50 dont aucun parmi les rois, mes prédécesseurs
 52 n'avait compris la fabrication ;
 54 par le pouvoir de Nebo, ce recueil de documents de toutes sortes
 56 je l'ai fait écrire sur des tablettes, imprimer et publier,
 58 et pour que je puisse les voir et les lire,
 60 je les ai placées dans mon palais.
 62 Puissant, toi, qui connais ce qui est caché, ô Assour ;
 64 Celui qui gouvernera (ultérieurement) et qui à la place de mon
 nom inscrira le sien,

66 que Assour et Belit lui infligent

68 un châtement dur et cruel et détruisent de la terre son nom et sa postérité!

Cette incantation semble dirigée contre les sorciers, aux maléfices desquels on attribuit certaines maladies. On les considérait comme des hommes pervers, toujours prêts à nuire, surtout par leur regard pernicieux, avec l'appui des Sed et des dieux mauvais. Ces funestes influences paraissent avoir été contrebalancées par le sacrifice de jeunes bestiaux et l'invocation au Soleil. La mutilation du texte nous laisse dans l'obscurité sur plus d'un détail.

Lignes 5—6. Remarquer la forme d'état construit לִכְנִי s'échangeant avec celle de l'état absolu לִכְנִי (écrit לִכְנִי); dans le premier cas l'adjectif est envisagé comme un nom propre. On sait que les noms propres araméens sont très-souvent privés de la terminaison אִ et cet emploi s'étend quelquefois aux noms communs (Cf. Daniel II, 10 *passim*). En assyrien, les noms de lecture des caractères cunéiformes et plusieurs noms d'hommes et de dieux ne prennent pas d'ordinaire la terminaison יוֹ. Les exemples de cette dernière catégorie sont : אֲשׁוּר «Assour», רִיבְאָתַי «Dame (titre d'Ištarit)». אֲנַתְהֵם «Anathème, Fatum», Voyez l'introduction.

Lignes 7—8. אִישׁ נִישֵׁי לִיכְנִי, littéralement parmi les hommes mauvais» signifie «le plus mauvais des hommes»; l'expression hébraïque הַיְפֹתָה בְּנִשֵׁים (mot-à-mot «la belle parmi les femmes») «la plus belle des femmes» est tout analogue.

Lignes 9—10. Je ne réussis pas à mettre d'accord l'hieratique לִי אִישׁ יִשְׂאֵר נִישֵׁי אִן רִיבְנָאֲרִי-אֲרִי-לוֹ. Le premier semble signifier «Seigneur de la foule des hommes», le second nous offre un mot inconnu יִשְׂאֵר, au sujet duquel il est difficile de décider s'il signifie «foule, multitude» ou «seigneur, gouverneur». Cette dernière interprétation me paraît néanmoins la plus vraisemblable et j'incline à comparer le talmudique כְּרִיבְנָא intermédiaire, courtier». Encore plus obscure est la signification du verbe אֲוִנְאֲנִי et du correspondant hiératique הַיְךְ נִיל כֵּא נֵא. Faute de mieux je vois dans le verbe démotique un aoriste paël de קָנָא «agir avec zèle et ardeur, s'emporter».

Lignes 11—12. Les signes אִי יִשָּׂא רִישׁ ne sont pas sûrs et le

1 Les caractères syllabiques ont deux sortes de noms: un nom de lecture qui indique le son qui lui est propre, et un nom conventionnel d'un caractère purement mnémorique. Ainsi, les lettres françaises l, m, n, x, z dont les noms de lecture sont le, me, ne, xe, ze portent encore les noms conventionnels: Elles-Emme, Enne, Ixe, Zède. Sur la différence capitale des ces deux sortes de nom pour les caractères cunéiformes, voyez l'introduction.

rétablissement en devient impossible à cause de la lacune qui suit. Le sens du signe 525 est également inconnu. Je suppose que le sorcier est comparé à un roseau dur dont on fait des flèches; c'est ce qui me semble résulter des mots דיש שׂיחי דארנו «qui foulent ou serrent (דרג, héb. דרך) la corde de l'arc». Le sens de «corde» pour שׂיחי ressort de l'hieratique סא.

Lignes 14, 15—16, 17. צאִירִאת est un participe, singulier, féminin de צאר, sém. צער «faire du mal, affliger»; l'équivalent hieratique כא קאִרא signifie mot-à-mot «face faire». — Sur רינכו «cri, voix» voyez à la page 36. — Le verbe אראִבִּים «il lie, attache» est rendu par l'idéogramme שוד ou סו «étendre».

Lignes 18, 19—20, 21. Au démotique אִיִּאִיִּאִו «il coupe, arrache» répond le complexe hieratique איש נו־אין־ניר qui semble signifier mot-à-mot «morceau (?) ne coupe pas». La présence de la négation a lieu de surprendre. Peut-être, sommes-nous en présence de נו, indice de l'idée d'une personne comme dans la combinaison נו איִן־סאר «homme de jardin, jardinier». Du reste la syllabe ניר n'est pas tout-à-fait sûre à cause de la lacune qui suit immédiatement et il reste une possibilité bien que peu vraisemblable pour le signe פור.

Lignes 23 et 24. Il s'agit de l'acception d'une victime (רור) est mis en parallélisme avec (נאו); ניר־איִב־לוֹ est mot-à-mot: «il le prend (לוֹ se lit aussi ריב). Le sujet du verbe a disparu dans la lacune.

Lignes 27—28. Le mot רי דיש est fort douteux.

Lignes 29 03. איש אִיִּרִי, littéralement «dans celles-ci» signifie «dans ces jours»; la même ellipse se présente dans l'hieratique נִי־אִי «dans ces jours»; la même ellipse se présente dans l'hieratique נִי־אִי pour נִי a pour objet d'écarter la lecture ביל dont le signe נִי est susceptible.

Lignes 31—32. Conformément à T. 16, 25, on complète après בי les signes זא־אִי־נאן. Voyez à la page 77.

Ligne 34. Le sens des idéogrammes פאר איש נו רו qui commençaient la première formule de la XVIIe tablette, m'échappe entièrement.

IV

INCANTATIONS MAGIQUES CONTRE LA MALÉDICTION

K 65

Les Assyriens se figuraient la malédiction comme un démon très-malfaisant qui s'empare de l'homme à qui elle s'adresse et lui inflige mille maux aussi douloureux qu'irréremédiables. On en distinguait deux sortes : la malédiction simple, אַרְאֵרְוּ, lancée dans un moment de colère et l'anathème, בְּאַחֲזִית, prononcé à l'occasion d'un acte solennel et public. On remarquera que cette בְּאַחֲזִית est précisément la puissance mystérieuse et infaillible qui conserve et maintient l'ordre dans l'univers d'après les idées des Babyloniens et que l'expression *Serment* que nous lui avons substituée jusqu'ici était évidemment trop faible.

Incantation I (T. 30, 1—35, 50)

Cette formule se compose d'une pièce principale, rédigée à la fois en hiératique et en démotique et de petites formules en grande partie fort analogues l'une à l'autre, rédigées en démotique seul. Le tout porte une souscription. Les deux dernières formules ont beaucoup souffert.

I

Recto. Col. I, 1—2 Incantation. La malédiction mauvaise, semblable au Gal, s'est emparée de l'homme ;
3—4 la voix fatale s'est attachée à ses pas ;
5—6 la voix défavorable s'est attachée à ses pas ;
7—8 la malédiction mauvaise, le Gal, le Mal-de-tête ;
9—10 la malédiction mauvaise égorge cet homme comme un agneau ;
11 son dieu a quitté son corps ;
12—13 sa déesse paisible, s'est placée dehors ;
14—15 la voix fatale l'enveloppe comme un vêtement et l'assomme.
16 Maroudouk voit cela ;
17—18 il entre dans la maison, auprès de son père Ia et lui dit :
19—20 « Mon père, la malédiction mauvaise s'est emparée de l'homme ! »
21 Il lui dit cela deux fois :

22—23 «Je ne sais pas ce que doit faire cet homme, ni par quel moyen il guérira».

24—25 Ia répond à son fils Maroudouk :

26—27 «Mon fils, que ne sais-tu pas, que veux-tu que je t'ajoute ?

28—29 Maroudouk, que ne sais-tu pas, que veux-tu que je te dise encore ?

30—31 ce que je sais, tu le sais.

32 Va mon fils Maroudouk,

33—34 prends-le à la maison du . . . sacré,

35—36 dissipe son anathème (et) délie-le,

37—38 (dissipe) le mal troublant de son corps :

39 que ce soit la malédiction de son père ;

40 que ce soit la malédiction de sa mère ;

41 que ce soit la malédiction de son frère aîné ;

42—43 que ce soit la malédiction destructive d'un homme inconnu ;

44—45 que l'anathème, par la parole d'Ia,

46 soit dépouillé comme un ail,

47 qu'il soit arraché comme une datte (?),

48 qu'il soit décomposé comme un fruit mûr !

49—50 O Anathème, rappelle-toi le serment du ciel, rappelle-toi le serment de la terre !

II

51 Incantation. L'anathème sera dépouillé comme cet ail ;

52 le feu le brûlera :

53 on ne le plantera pas dans un jardin ;

54 on ne le placera pas dans le lit d'un ruisseau ou d'un canal ;

55 la terre ne recevra pas ses racines.

56 Son étamine ne se lèvera pas, le Soleil ne songera pas à lui ;

Col. II, 1 on ne le présentera pas au repas d'un dieu ou d'un roi.

2 Le serment, l'anathème, le . . . l'imprécation,

3 le mal (qui provient) d'une négligence, d'un délit, d'une transgression, d'un crime, d'un péché,

4 le mal qui est dans ma peau, dans mes chairs, dans mes veines,

4 qu'ils soient (dépouillés) comme cet ail,

4 que le Feu les brûle en ce jour,

5 que l'Anathème sorte et que moi je voie la lumière !

III

8 Incantation. L'anathème sera arraché comme cette datte (?) ;

9 le Feu la brûlera ;

10 elle ne retournera pas au rameau d'etaché ;

11 on ne le présentera pas sur le plat d'un dieu ou d'un roi.

- 12 Le serment, l'anathème, le . . . l'imprécation,
 13 le mal (qui provient) d'une négligeance, d'un délit, d'une transgression, d'un crime, d'un péché ;
 14 le mal qui est dans ma peau, dans mes chairs, dans mes veines,
 15 qu'ils soient arrachés comme cette datte (?),
 16 que le Feu le brûle en ce jour ;
 17 que l'Anathème sorte et que moi je voie la lumière !

IV

- 18 L'anathème fondra comme cette figue (?) ;
 19 le Feu la brûlera ;
 20 ses branches ne retourneront pas à son tronc,
 21 elles ne serviront pas à faire des fagots.
 22 Le serment, l'anathème, le . . . l'imprécation,
 23 le mal (qui provient) d'une négligeance, d'un délit, d'une transgression, d'un crime, d'un péché ;
 24 le mal qui est dans ma peau, dans mes chairs, dans mes veines,
 25 qu'ils fondent comme cette figue (?),
 26 que le Feu les brûle en ce jour ;
 27 que l'anathème sorte et que moi je voie la lumière !

V

- 28 Incantation. L'anathème se dissipera comme cette laine ;
 29 le Feu la brûlera ;
 30 elle ne retournera pas sur (le dos de) son mouton ;
 31 on ne la présentera pas pour (la confection d'un vêtement d'un dieu ou d'un roi.
 32 Le serment, l'anathème, le . . . l'imprécation,
 33 le mal (qui provient) d'une négligeance, d'un délit, d'une transgression, d'un crime, d'un péché,
 34 le mal qui existe dans ma peau, dans mes chairs, dans mes veines,
 35 qu'ils soient dissipés comme cette laine,
 36 que le Feu les brûle en ce jour,
 37 que l'anathème sorte et que moi je voie la lumière !

VI

- 38 Incantation. L'anathème se dissipera comme ce poil de chèvre ;
 39 le Feu le brûlera ;
 40 il ne retournera pas sur (le dos de) sa chèvre ;
 41 il ne servira pas à faire des paquets.
 42 Le serment, l'anathème, le . . . , l'imprécation,
 43 le mal (qui provient) d'une négligeance, d'un délit, d'une transgression, d'un crime, d'un péché,

44 le mal qui est dans ma peau, dans mes chairs, dans mes veines,
 45 qu'ils soient dissipés comme ce poil de chèvre,
 46 que les Feu les brûle en ce jour,
 47 que l'anathème sorte et que moi je voie la lumière !

VII

48 Incantation. L'anathème se dissipera comme cette charpie de
 toile ;
 49 le Feu la brûlera ;
 50 le nouveau marié ne l'étendra pas en guise de couverture ;
 51 on ne la présentera pas pour un vêtement d'un dieu ou d'un roi.
 52 Le serment, l'anathème, le . . . , l'imprécation,
 53 la douleur (qui provient) d'une négligence, d'un délit, d'une trans-
 gression, d'un crime, d'un péché,
 54 la mal qui est dans ma peau, dans mes chairs, dans mes veines,
 55 qu'ils soient dissipés comme la charpie de cette toile,
 56 que le Feu les brûle en ce jour,
 57 que l'anathème sorte et que moi je voie la lumière !

VIII

Verso. Col. 1, 1 Incantation, (Comme ce) grain de pois . . .
 2 il sera dissipé (?) et la flamme . . . ? . . .
 3 Le serment, l'anathème . . .
 4 le . . . l'imprécation . . .
 5 le mal (qui provient) d'une négligence, d'un délit, d'une transgres-
 sion, d'un crime, d'un péché,
 6 nuisible à mon cœur, nuisible à mes chairs, quoi que ce soit,
 7 la sorcellerie, le sortilège, les nœuds (?), les maléfices,
 8 qu'ils soient brûlés par le feu avec ce grain de pois ;
 9 l'agriculteur ne l'ensemencera pas dans (un endroit) pur ;
 10 on ne le placera pas dans un lit d'un ruisseau ou d'un canal ;
 11 la terre ne recevra pas ses racines,
 12 son étamine ne se lèvera pas, le Soleil ne songera pas à lui.
 13 Que . . . ne se forme pas dans mon intérieur,
 14 que . . . ne prenne pas un aviron (?),
 15 que . . . aucun dieu ne remue ma barque,
 16 Le serment, l'anathème, le . . . , l'imprécation
 17 le mal (qui provient) d'une négligence, d'un délit, d'une transgres-
 sion, d'un crime, d'un péché,
 18 le mal qui est dans ma peau, dans mes chairs, dans mes veines,
 19 [qu'ils soient détruits comme ce grain de pois],
 20 que le Feu les brûle en ce jour,
 21 que l'anathème sorte et que moi je voie la lumière !

IX

- 22—23 Incantation. Au m[ilieu . . . ?
 24—25 Ištariš . . . dirigera
 26—27 une femme . . . on placera,
 28—29 laquelle surmontera (?) son fuseau d'une pièce d'étoffe blanche
 et d'une pièce d'étoffe noire, non lavées.
 30—31 Plante sublime, plante grande, plante souveraine, plante qui
 anéantit l'anathème,
 32—33 bouche qui consume l'anathème mauvais des hommes,
 34—35 . . . les malédiction des dieux,
 36—37 , . . . qui anéantit l'anathème,
 38—39 . . . lui liera les mains et les pieds,
 40—41 Maroudouk le grand d'Eridou, le seigneur, le chassera de ses
 mains sacrées ;
 42—43 qu'il fasse sortir la pousse de l'anathème dans un endroit pur
 du désert,
 44—45 que l'anathème mauvais se place dehors,
 46—47 que cet homme brille, qu'il soit éclatant de pureté,
 48—49 qu'il soit confié aux mains propices de son dieu !
 50 Exorcisme *qui dissipe l'anathème.*

La souscription semble indiquer que les neuf formules qui précèdent, quoique pourvue chacune du titre *incantation* forment néanmoins une seule pièce déprécatrice qui devait être récitée intégralement si l'on voulait obtenir tout le résultat qu'on en attendait. Les parties les plus importantes sont les numéros 1 et IX. Le premier offre comme d'habitude une description des souffrances que la malédiction exerce sur le corps du malade et de l'intervention de Maroudouk pour l'en délivrer. La cérémonie de purification a lieu dans le péribole (?) d'un temple, dédié paraît-il à Nirba le dieu de l'agriculture, où le malade est transporté. Le prêtre tenant dans la main un ail (?), une datte (?) et un autre fruit mûr, peut-être une figue, donne l'absolution en dépeçant successivement ces fruits et en les jetant au feu. Pendant cet acte symbolique le patient récitait les formules II, III et IV. Cette opération semble avoir été de rigueur, mais le prêtre, désirant d'en augmenter l'efficacité, avait coutume de répéter sa manipulation sur quatre autres objets: de la laine, du poil de chèvre, de la charpie et des grains de pois, qu'il dispersait et jetait également au feu pendant que le malade récitait les formules V, VI, VII, VIII. Le numéro IX qui contient la cérémonie finale est malheureusement trop mutilé pour en saisir le détail. On remarque seulement la présence d'une magicienne dont la quenouille est chargée de matières à filer, à l'état brut, mêlées de blanc et de noir. On est tenté d'y voir une représentation allégorique de la vie humaine, composée de jours et de

nuits. C'est une conception parallèle à l'image du fil tissé, à laquelle la poésie hébraïque compare la vie de l'homme (Isaïe XXXVIII, 12-Job VII, 6). Mais le moyen principal paraît avoir été la plante sacrée que nous connaissons d'ailleurs mais qui reçoit ici les épithètes divines : grande, sublime, souveraine, destructrice de l'anathème. L'opération se termine comme toujours par l'invocation de Maroudouk qui, après avoir chassé le démon, remet le patient entre les mains de son dieu gardien.

I

Recto. Col. 1 Lignes 1—2. J'ai dit plus haut que l'assyrien אַרְאָה «malédiction» aussi bien que son synonyme hébreu מְאַרְה viennent d'une racine אַרַר dont le sens primitif de «couper, retrancher» subsiste en éthiopien. Cette étymologie se confirme par l'idéogramme équivalent אַש qui vient sans doute de la racine אַשַש «déraciner, démolir» qui figure à la ligne 15.

Lignes 3—4. A l'idéogramme לֹב répond d'habitude en démotique סַאֲרִי (héb. כָּר) «détourné, rebelle, adversaire», ce doit être à peu près le sens du mot כֹּרִי dont l'étymologie reste douteuse. La vocalisation נַא pour נִי dans l'hieratique נַא כִּוְרִנַא = dém. אִילִישׁוֹ «sur lui» est apparemment due à la proximité des phonèmes mûs par α : נַאֲרִרַא .

Lignes 7—8. אַיִן marque l'unité. Pour les poids et mesures on fait précéder le signe תַּא .

Lignes 9—10. Le mouton ou l'agneau, en assyrien אַיִמְרוֹ (phén. אַמַר , aram. אַיִמְרַא , ar. אַמְر), est désigné en hiératique par la syllabe לו , abrégée, non comme je croyais autrefois, de לוֹאִי qui signifie «bœuf» ($\text{אַלְבוֹ} = \text{אַלְפּוֹ}$) et qui vient probablement de la racine לֹח «être humide» puis par métaphore «avoir de la sève, être jeune et fort», mais de $\text{לוֹ-לִיִם} = \text{דֵּם. לֹלִימִי}$ «béliér», pour לֹלְמִימִי , au propre «ralliant, joignant» (r. לֹם «joindre, rallier». Cf. ar. لَم «grouper, rallier, rassembler», لَمَلَم «rassembler, réunir»), désignation convenable du béliér qui conduit le troupeau. Les hiéroglyphes babyloniens ont indiqué ce sens d'une façon ingénieuse par le rébus לוֹ-לִיִם (écrit לוֹ-לִיִם) littéralement «mouton de devant» et cela a suffi pour induire en erreur les accadistes qui y voient un composé de deux mots non sémitiques. Un peu de réflexion leur aurait cependant montré que deux autres mots assyriens de forme bien différente se rattachent également à la racine sémitique לֹם , לֹמֶלֶם , ce sont : $\text{לוֹלוֹנְתוֹ תַאחַחוֹ}$ (pour לוֹלוֹמְתוֹ , לוֹלוֹמְתוֹ II R. 25, 52gh) «béliér, machine de guerre dont les

anciens se servaient pour renverser les murailles d'une ville assiégée* (héb. ^{כר} איל) et ^{לולמו} לולמו synonyme de אמצאבתים (phén. héb. נציב ar. ^{איל} איל) *ibid.* 40, 3 verso 40ab) «cippe, stèle, pilier» héb. (איל).

L'idée de «massacrer, égorger», assyro-sémitique טבח, est rendue par l'idéogramme (ט) שום¹ qui dérive d'une racine שםם «combattre» (cf. héb. שםם «désoler», ar. ^{הם} הם «fouler aux pieds») laquelle a produit le substantif שׂאִשְׂמו (contracté de שׂאִשְׂמוּ pour שׂאִשְׂמוּ) synonyme de תוקמתו (pour תוקמתו, תוקמתו) «soulèvement, combat» dont le correspondant hiératique est לאל. Grâce au jeu de synonymes si fréquent dans la formation des phonèmes hiératiques, la particule assyrienne שׂוּמָא «si, étant posé» (r. שׂוּם) a pour équivalent sacerdotal בִּי לאל שׂו נאר תור לאל בִּי «en fait de combattant», mot-à-mot «main faire du fils du combat en». Et la preuve que cette analyse est la vraie nous est fournie par une glose des plus curieuses, d'après laquelle ce complexe bizarre doit se prononcer בִּי תוֹקִמְדִי; or תוֹקִמְדִי constitue une très légère altération du mot «combat» תוקמתו que nous venons de mentionner comme synonyme de שׂאִשְׂמו dont la racine שםם est en même temps le type de l'hiératique שׂוּם. La façon artificielle de ces phonèmes et de leur lecture saute tellement aux yeux qu'il me paraît inutile d'y insister davantage.

Ligne 11. A אִיתִיִּסִי, iphtaal de נסא (héb. נסע) partir, s'en aller* correspond ici le complexe בִּי־דוֹ qui peut signifier mot-à-mot «entièrement s'en aller».

Lignes 12—13. Le sens de l'adjectif צִירִיִּתוּם, f. צִירִיִּתוּם nous est donné par l'hiératique לִיב כִּישׁ «cœur tranquille, paisible» mais l'étymologie en demeure obscure à cause de l'ambiguïté du signe צִיר qui peut aussi représenter la syllabe סִר.

אִיתִיִּי «il s'est placé, il se tient», iphtaal de נוּ, a pour correspondant hiératique בא־דִּא־דוֹ mot-à-mot «il y se tient». A ce propos il sera bon de remarquer que le système sacerdotal peut exprimer trois sortes de régimes au moyen de particules insérées entre la préformante impersonnelle et le radical. 1° Le régime direct est indiqué par les consonnes *n* et *b* diversement vocalisées ou bien par des composés de ces consonnes *nn*, *bb*, *nb* en faisant abstraction de la voyelle intermédiaire. A cela il faut ajouter le composé si-in (voyez p. 111) vocalisé aussi sa-an (l. 14). 2° Le régime de repos et de départ est רָא ou דָּא, particules qui répondent à la préposition assyrienne אִינָא «dans,

1 Lisez ainsi dans T. 30, 9 au lieu de תאך כמ.

de». 3° Le régime de tendance est רָא; il représente la préposition démotique אָנָא «à, vers». Ces régimes se combinent quelquefois et produisent les formes *da-ab, ta-an, da-ra, ra-ab* en imitant ainsi les combinaisons des prépositions démotiques¹. Ajoutons que la position des régimes et mêmes des formantes n'était pas immuablement fixée, car certains scribes avaient l'habitude de les mettre après le radical, mais tout ce détail avec les exemples nécessaires est réservé pour l'introduction.

Lignes 14—15. אִכְרוּם est le premier aoriste de כָּרַם «couvrir, envelopper», hiér. רָוַל.

אִרְתָּאנֵאִשְׁאִשׁ, iphtanaal de אִשְׁשׁ «détruire, démolir» joint au suffixe de la troisième personne, singulier, masculin. L'origine de son équivalent hiératique, אִשְׁשׁ, déterminé par כָּרַם, n'est pas claire.

D'ici à la ligne 20 il n'y a que des expressions connues.

Ligne 21. Dans אִן אִוְב־כָּא = dém. אִיכְבִּישׁוּמָא «et il lui dit», le signe אִן rend l'explétive כָּא tandis que אִוְב־ représente la préformante impersonnelle; la vocalisation avec *u* a été amenée par le אִן qui précède. Le régime direct est supprimé.

Lignes 22—23. Le commencement du verset hiératique se rétablit avec certitude d'après T. 108, 54 : אִנָּא אִיב־אִנָּא אִנָּא = dém. אִנָּא אִיב־אִנָּא אִנָּא «ce qu'il doit faire cet homme (ne le sait pas)». On voit par là que le démonstratif hiératique אִנָּא tout aussi bien que son type démotique אִנָּא se dit à la fois des hommes et des choses, ce qui explique son emploi comme préformante personnelle (voyez p. 113). Notons le sens de futur du premier aoriste אִיב־אִנָּא amené par la forme du second aoriste du verbe parallèle אִיפְּאִל «il guérira», littéralement «il sera transféré» (ר. פִּשְׁחָ). L'hiératique אִנָּא אִיב־אִנָּא, mot-à-mot «il le transfère», rend à la ligne 44 le verbe אִיפְּאִל «il répondit».

Lignes 24—25. Restituer אִנָּא אִיב־אִנָּא au début du verset hiératique. — Je transcris אִיפְּאִל avec פ bien que la racine en soit אִב־ל (voyez p. 29); cette prononciation me semble justifiée par les dérivés

1 Parmi les parties du discours du prétendu accadien c'est le verbe qui a été le plus maltraité par les assyriologues. Les 74 pages in quarto que M. Lenormant a consacrées à ce sujet dans L. P. C. (p. 180—253) constituent une théorie tellement fantastique que les accadistes eux-mêmes se sont bien gardés de l'adopter. Dans un système verbal qui n'indique que le sujet et le régime et cela d'une manière très rudementaire, M. Lenormant a su découvrir 3 conjugaisons, 10 voix, 16 modes et par dessus le marché 5 noms verbaux pour chaque voix!

פאל (pour אבאל) ét. constr. de אבלו «fils» et פאלו «année de règne» qui viennent de la même racine.

Ligne 16. אִיפְּאִלִּיִּםוּ «il le voit» est pour אִיפְּאִלִּיִּשׁוּ, aoriste du niphâl de פלם joint au suffixe de la troisième personne, masculin, singulier. Le sens primitif de פלם paraît être «peser, pondérer» comme en hébreu et par métaphore «scruter, observer, appercevoir, voir». Remarquer l'emploi du niphâl dans un sens transitif, emploi dont on a aussi quelques exemples en hébreu. L'équivalent hiératique שִׁי כִי signifie au propre «œil poser».

Lignes 17—18. La vocalisation אִישִׁיִּי (r. שִׂמָּא «crier, appeler, parler») au lieu de אִישִׁאִיִּי est due à une assimilation. Le correspondant hiératique de ce verbe est ici אִי, idéogramme commun aux homophones קָאֲבוּ «tente, voûte» (ar. كَبَّوْ) et קָאֲבוּ «parler» (héb. סָבַב); l'équivoque est écartée au moyen du déterminatif כָּא «bouche».

Lignes 22—23. Le verbe assyrien אִפִּישׁ «faire» ne peut être rapproché d'aucune des racines arabes: עָבַס «prendre un air sévère, maussade» (d'où ar. عَابَسَ, عُنَبَسَ, éth. عُنَبَسَا «lion»), עָפַס «appuyer le pied sur, marcher sur, écraser», עָפַשׁ «ramasser, réunir» dont les significations sont très éloignées. Il est plus naturel de penser soit à עָבַשׁ «faire du bien, convenir à, être salutaire», soit à עָבַת «muser, s'amuser». Dans le dernier cas le sens assyrien formerait antithèse avec le sens arabe.

Lignes 30—31. A noter les formes hiératiques rares נִי זֹו אִמּוּ pour (א) מִי נִי זֹו = אִדּוּ «je sais» et l'indication de la seconde personne dans אִין־מַאל־אִי־זֹו (= תִּדִּי «tu sais») par כָּאִל־אִי, indice habituel de la première.

Lignes 33—34. Je crois qu'il s'agit ici d'un temple qui porte le nom de (écrit כִּילְכוּ) בֵּית רִימְכוּ «maison du ruisseau», hiér. שׁוּ כִי־אִיר, littéralement «(avec) la main (שׁוּ) répandu (כִּי־אִיר), orthographe analytique et modifiée de זִיר, r. זָרָא «disperser, répandre») et je proposerai de restituer le verset démotique comme il suit: [אֲנָא שׁוּכִישׁוּ בֵּית] אֲנָא רִימְכוּ אִילִי לִכְיִשׁ כָּא «transporte-le à (l'endroit), nommé «Maison du ruisseau pur».

Lignes 34—36. Les formes בּוּשׁוּר et בּוּשׁוּר sont les impératifs des racines פִּישַׁר «dissiper, délayer, effacer,» et פִּטַּר «ouvrir, relâcher, laisser s'en aller, chasser». L'idéogramme פּוּר qui répond à כִּשַׁר revient sous la forme בּוּרִי comme nom démotique d'un certain arbre (אִין בּוּרִי = פִּישַׁר, II R. 22, 35a).

Lignes 37—38. Il y a une considérable différence entre les deux rédactions de ce verset. Le mot-à-mot de l'hiéatique est «celui qui son corps violemment (חול-לו בי) trouble (לו-לו א)», ce qui serait rendu en assyrien par *שא וזכרשו לימיש דאלחו*. Le sens littéral de la rédaction démotique est «le mal (לזכנו) troublant (דאלחו) de son corps (שא וזכרשו)», auquel correspondrait en hiéatique חול-לו לו לו-לו א בו בי א בית. C'est une nouvelle preuve que ces rédactions sont indépendantes l'une de l'autre.

Ligne 39. Dans l'hiéatique נא; מִי־א, le premier élément seul répond au démotique לו «que»; le second, מִי, représente le verbe «être»; au propre: «avoir un nom» (מִי = קאלו «appeler». Syllabaires).

Ligne 41. Le signe כים ou שיש «frère» signifie au propre נאצירן «gardien, protecteur». L'hiéatique נו-לא n'est qu'une variante de נאל = dém. ראבו «grand». La racine נל au sens de «grand» majestueux, vaste (ar. نل) etc. s'emploie souvent en assyrien: נוד האלום (T. 111, 10) «bœuf grand», אמו נאלאתו «mère grande», האמתים, אן-אי גולותי, נאלאתי (Sen. 95, 81) «la grande mère», III R. 43, IV, 7) «les vastes cieux».

Lignes 42—43. La forme mixte שא האר נו וזי du verset démotique se prononce שא אבילי לא מידו «d'un homme inconnu»; מודו est l'hébreu מודע «connaissance, ami parent».

Lignes 44—45. La construction du verset hiéatique prête à des équivoques. Le mieux sera peut-être de considérer le phonème כאל (prononcé כו) «parole forte (?)» comme équivalent de טאמית «anathème» et le deux complexes כא-נא et נא-ני-רו comme formant une composition d'état construit «parole de nocuité» c'est à dire parole nuisible ou menaçante. L'équivalent démotique, indiqué seulement par la terminaison יי me paraît être שיבתי שאקבתי.

Lignes 46, 47, 48. Des trois fruits nommés שומי, שולפי, שומי et שיקורתו que l'exorciste cherche à écraser et à faire disparaître pour représenter l'écrasement et la disparition subséquente de l'anathème, aucun n'est absolument certain et les expressions hiéatiques ont un sens trop général pour être de quelque utilité à ce sujet. Le premier, שומי, rappelle il est vrai l'hébreu שום (aram. הומא, ar. הום) «ail» et ce sens paraît se confirmer par le verbe afférent קלף qui signifie «ôter l'écorce, éplucher, dépouiller», aussi est-il généralement admis par les assyriologues. Malheureusement, d'une part l'hiéatique סי-סאר

39. אקדיבאך
 40. לא אזלי]בא
 74. גאל-און פי מוח (?)
 75. דאא . . .
 76. בִּי בִּי . . .

Colonne VI.

42. אן . . .
 43. חי-גא . . .
 44. שֵׁא אִיר-IV-אן
 45. בתישו . . .
 46. תומאלוני
 47. דאבאבו פאניאי
 48. שא אקאבאכאני
 49. איש מודי לא תאויז
 50. אומא
 51. איש מוח אורכי
 52. תאאומא
 53. נאארדאני
 54. כי אוד-מ
 55. אישיצוני
 56. זיקאתי
 57. לובילו
 58. איש פאני נאארדאני
 59. דאב אירימו
 60. III אִי-גאל-יא . . .
 61. או]שיצא
 62. אכלו שומנו תאכאל
 63. א-מיש שומנותי
 64. תאשאתי
 65. איש ליבי אִי-גאל-כא
 66. תאתאקון
 67. תור-כא תור-תור-כא

Colonne V

42. תאפאנישו
 43. לא אימאהא
 44. כאכיש-אתי
 45. בו-שחאתי
 46. שֵׁא אידאבאכוני
 47. איש עי ניר-II-שו
 48. אובאראקשנו
 49. אתי ארימא
 50. גאל-און סארימא
 51. שֵׁאפי ראך-XV-אין-דאאני
 52. שילותרו שֵׁא גאל-און
 53. אנאכו אן גילת-IV-אן
 54. אנא סאל-אן גאל-און
 55. כי תאחורניני
 56. מא שֵׁא זאק
 57. שֵׁא שומלי
 58. איש סוניכי תאשאכני
 59. מא יאאו
 60. צית ליביא
 61. זין תושארפדי
 62. אומא גאל-און לא תאפאליה
 63. גאל-און-הו איכלו
 64. דאנאנו איכלומא
 65. שֵׁאפי ראך-נין-אר-שא
 66. תור-ראך אִיר-IV-אן
 67. די-מו אנא דיש אשור-כור-רו
 מאן סאת אשור

10. אנא 44. אִיֶּזֶק אֵשׁ תּוֹקֵנִי
11. אִיתָרִי 45. אוֹשֵׁיב־אֲרַכָּא
12. אֲנֹכּוּ אֵן 46. דִּישׁ-אֲשׁוּר־כּוֹרֵרוֹ נְאֻכְלוֹ
13. יִשְׁאֵפִי רֵאֶךְ-אֶן-סֵא 47. כִּינּוּ תוֹר אֶן-יִנְיָ-כִית
14. אֵר לִיב־אֵר 48. תֶּאֱגַגְרוּ אֲכּוֹ
15. אֲנֹכּוּ אֶךְ-XV שְׁא 49. אִישׁ קֶאֶת-II-יֵא
16. דִּישׁ-אֲשׁוּר־כּוֹרֵרוֹ מֵאֵן מֵאֵת [אֲשׁוּר] 50. תֶּאֱרֶךְ-כּוֹר־מִשְׁרַכָּא
17. אִישׁ אֵר־לִיב־אֵר אֵר 51. אוֹקֶאֶתָא
18. אֵר כֹּאֶלְתָּא אֵר-IV-אֵן 52. דִּישׁ-אֲשׁוּר־כּוֹרֵרוֹ מֵאֵן מֵאֵת אֲשׁוּר
19. אוּד־מִישׁ אֲרַכְתִּי 53. כֹּאֲסוּ שְׁא מֵאֵלֹ קִילְתִּי
20. מוּ אֶךְ-נֵא-מִישׁ דֶּאֶרְאֵתִי 54. כֹּאֶלְאֲכּוּ שְׁא II מוּ
21. אֲנֵא דִישׁ-אֲשׁוּר־כּוֹרֵרוֹ גֵּאל־ 55. דִּישׁ-אֲשׁוּר־כּוֹרֵרוֹ אֵשׁ אֵר־לִיב־אֵר
- אֶךְ-יֵא 56. אוּד־מִישׁ אֲרַכְתִּי
22. אֲדֹאֲנָא 57. מוּ-מִישׁ דֶּאֶרְאֵתִי
23. סֵאֲבַסְבַּתְאֲכֵא 58. אֲדֹאֲנֵאֲכֵא
24. רֶאֶמְתּוּ אֲנֹכּוּ 59. דִּישׁ-אֲשׁוּר־כּוֹרֵרוֹ אֵשׁ לִיבִי אֵר־אֵן
25. מוּשִׁישְׁאֵל . תֵּאֲכֵא [IV]-אֵן
26. דִּיבִי אֲנֹכּוּ 60. אֲרִידְכָא דִּיבְתוּא
27. שְׁא אוּד־מִישׁ אֲרַכְתִּי 51. דִּישׁ-אֲשׁוּר־כּוֹרֵרוֹ תוֹר־אוּשׁ [דו]
28. מוּ-אֶךְ-נֵא-מִישׁ דֶּאֶרְאֵתִי 62. תוֹר אֶךְ-יִנְיָ-כִית
29. אֵיךְ-גוּר־זֶאֲרַכָּא אֵשׁ כִּי־תֵא אֶךְ-אֵי 63. חִיסָתָא
30. רֶאֶבְתִּי אוֹכְתֵן 64. תֵּאֲסֵא
31. אִישׁ מֵאֲסִיכִי שְׁא כּוּרְנִי 75. אֲרֶתְאֵם
32. אִישׁ אֶךְ אֶךְ-אֵי אֶרְאִירִי 66. אֲרֵאֵן
33. גוּר שְׁא אֵילְמִישׁ 67. אִישׁ כִּיזֶרְתִּי
34. אֵשׁ שִׁי דִישׁ-אֲשׁוּר־כּוֹרֵרוֹ מֵאֶךְ-מֵאֵת אֲשׁוּר 68. אִישׁ אֶךְ-אֵי-גֵּאל
35. אוּשֵׁאֲנֵאֲמֵאֲרָא 69. אֲדֹאֲנֵאֲכֵא
36. כִּי אֲנִי שְׁא שֵׁאֲקִידוּיָא 70. אִישׁ זֶאֲכֵא
37. אֶרְאִירִי רִיסוּ 71. תֶּאֱרֹךְ קֶאֶת
38. לֹא תֵּאֲפֵאֶלִיָּה גֵּאל־אֵן 72. אִישׁ כֹּאֲב
73. נִי אוּ שְׁא

Colonne II.

14. שֵׁא אִיר דֶּאֶרֶא אֹדֵיִא
 15. שְׁאִבִּירְתִּי מֵאֲת־מִשְׁדְּנִי
 16. לֹא תִפְסְלִיחַ דִּישׁ-אֲשׁוּר-כּוּרְרֹו
 17. אֲנִאכּוּ אֵן אִין אִיסִיכֹא
 18. אֶרֶאֱבִיבּוּ
 19. אִיךְ-מֵאֶל־נִיר מִישׁ שֵׁא לִיבִיכֹא
 20. אֶחֶרֶדִי כִי רֶאךְ-מֵאֶל־אֵן-כֹּא
 21. תִּרְשִׁאֲבִשׁוּכֹאנִי
 22. LX אֶךְ-מִישׁ גֵּאל־מִישׁ אִיסִיִּא
 23. אִיתִי תִיִּסּוּ אִיהֶאֱצֶר־וּכֹא
 24. אֶךְ-סֶךְ אֶשׁ זִכְאֵן פִּי-II-אִישׁ-כֹּא
 25. LX אֶךְ-מִישׁ גֵּאל־מִישׁ בִּי תִי בִי תִי כֹא
 26. אִיזֹאזּוּ אֵן אִיךְ־מִי (?) אִירְתֹּאכְסוּ
 27. אִישׁ מוּחַ אִמְלֹוֹתִי לֹא תֵאֲתֹאבִיל
 28. מוּתוּחַ שֵׁי-II-מִישׁ-כֹּא
 29. אֲנִאֲאִישׁ דְּגוּל־אִנִּי
 30. אֲנִאכּוּ אֶךְ-XV שֵׁא אִיר-IV-אֵן
 31. אֲשׁוּר אִיסִיכֹא אוּסֵאִלִּים
 32. צִידֻרֶאכֹא אֶתֹאזֹאכֹא
 33. לֹא תִפְסְלִיחַ נִאִידֵאנִי
 34. אֵא כֹאנְשׁוּ נֹאכְרוּ
 35. שֵׁא אִידִינֹאכֹאנִי
 36. אֲנִאכּוּ קֵאלֹאכּוּנִי
 37. אֹרְכִי אֹוְתִילוּ כִי פִאנִיֹּאֹוְתִי
 38. אֲנִאכּוּ אֶן-פֹּא אִין כֹּאר דּוּפִי
 39. נִאִידֵאנִי
 40. שֵׁאִפִּי רֶאךְ-בִּאיֵא תוּר אִיר-IV-אֵן

Colonne IV.

42. אִוְתֹאכִי . . .
 43. לֹא אוּבֹאשׁ . . .

Colonne I.

14. שֵׁא נֹאכֹארֹוֹתִיכֹא
 15. אִשׁ שֵׁי נִיר-II-מִישׁ-כֹּא אֶקֶאֹוְנִי
 16. אֵא אֹוְתִדִי אִיבִיֵּא
 17. שֵׁא אֶקֶאֱבֹאכֹאנִי
 18. אִשׁ מוּרֵךְ לֹא תִאֹוְזוּנִי
 19. אֲנִאכּוּ אֵן-XV שֵׁא אִיר-IV-אֵן
 20. נֹאכֹארֹוֹתִיכֹא אוּכֹאצֹּא
 21. אֶרֶאֱנֹאכֹא אֲנִאכּוּ
 22. אֶךְ-XV שֵׁא אִיר-IV-אֵן
 23. אִישׁ פִּאנֹאֲתוּכֹא
 24. אִישׁ כּוּדֹאִלִּיכֹא
 25. אִלֹּאכֹא לֹא תִפְסְלִיחַ
 26. אֶרֶא אִשׁ לִיבִי מִזְנִי
 27. אֲנִאכּוּ אִשׁ לִיבִי אֹוְחִרוֹּא
 28. אֶרֶאֱבִי אוּשֹּׁאב
 29. שֵׁאִפִּי רֶאךְ-XV לֹא תִאִשִּׁיֵּאֲת
 30. תוּרִי אִיר-IV-אֵן
 31. גֵּאל־אֵן מֵאֲת אֲשׁוּר לֹא תִפְסְלִיחַ
 32. נֹאכְרוּ שֵׁא מֵאֵן מֵאֲת אֲשׁוּר
 33. אִנֵּא מֵאֱבֹאֲדִי אֶרֶאֱנֹא
 34. רִידוּתִיכֹא . . .
 35. אֵן כֹּא . . .
 36. אֱכֹא . . .
 37. תוּ אֲנִאכּוּ . . .
 38. נוּר מֵאֵן (?) אֵן . . .
 39. נִירוּ : שֵׁוּ . . .
 40. שֵׁוּ . . .

Colonne III.

8 lignes détruites.

9. בו . . .

56. או אדאנא סליאתיא קאר-האל אול אידן
 57. אול אירונאן קאתי אול איצבאת
 58. אול אירימאני אן-אישתארי אידאא אול אילך
 59. פיריכי מאח אירשו שזכאנא
 60. אדילא מיתוהימא ביכתי חיראת
 61. כאלכאתיא כי האכיל איקבוני
 62. אישכימא האדוא איכרו פאנושו
 63. האדיתי אובאסירו כאבאתא שו איפארדו
 64. אי . . . אודימו שא נימיר כימתיא
 65. . . . שדי אן פאר סן איכיל
 66. ני (?) סו אול אליא אינא שא שא
 67. . . . לול אן נימכי
 68. אי-נאל דישאן-די-כאך-דער-אויש] גאל-און ישו גאל-און סאת [אן-די

W. A. I. IV. Pl. 68.

Colonne II

Colonne I

ראב	ראניתי 1
א נד אן	ראפשאת 2
לא אשמי	שודאני 3
אש סנארא	4
אש מארא	אש גאל-און סאת 5
	סאת
נאכאר ארכא	לא תא[פאליח 6
אידאניוז (?) אן-אג	א שארז שא אדיבאכאני 7
אותאכילכא לא אמש	אקאבושו לא אכסובוני 8
שאפי ראך-סן-כינשא-אמור	נאכארוהיכא 9
תור-ראך איר-IV-אן	כי שאח שזרי שא איד מן 10
די שאקרא די-ש-אשור-כוורו	איש שי ניר-II-מישכא 11
	איתאנארארו
גאל-און-יא רי שי איר-IV-אן	אן נין גאל-תו אנאכו 12
שאפי ראך-רימולי אלאתי	אנאכו אן-XV שא איר-IV-אן 13

52. שומי אן־אי־תאר שוקרו און־מי־יא או־שתאחיז
 53. האנדאדתי גאר־און איליש אומאשיל
 54. או בולוחתי אי־גאל אומאן אושאליז
 55. לו ידי כי איתי אן איתאמור אנאתי
 56. דאנן שו ראמאנוש אנא אן קוללתום
 57. שא איש ליבישו מוסקאת מוח אן־שו נין־שו
 58. אאו פים אן־מיש כיריב אן־אי אילאמאר
 59. מילך שא אן־אנן וי איהאכים מאנו
 60. איכאמא אילמאדא אלאכתי אן אפאתי
 61. שא איש אמאת איבלוטו אימות אודיש
 62. שודיש (?) אושתאכאל זאמאר איתאבאר
 63. איש ציבית אפי איזאמור אילילא
 64. איש פית בודידי אונצאראב לאלאריש
 65. כי פיתי או כאתאמי מינשינא לאך־ני
 66. אימואמא אימא דילאמא (?)
 67. אישיבאמא אישאנאנא אן סן
 68. איש טאבי איתאמא אילי שא מאא
 69. לך שא שא מא אילזנו באראת איר־כאל־לא

Verso No. 2.

44. נידאתו
 45. קינאוי אימא[בא]נימא
 46. פארדשו אוסדיל־אני וי
 47. כאל אוד־מו רידו איריד
 48. איש שאת מושי אול אונאפאשאני שודיש
 49. איש איתאבלאכתי בוטורו ריכסוא
 50. מישריתוא סוכוחא (?) איתאדמיל (?) אחיתום
 51. איש רובציא אכית כי אלפי
 52. אובראליל כי לו נית איש תאכאשתאניא
 53. סאכייא אישחוטו האר באר באר
 54. או תוירתיא האר־חאל אוראשי
 55. אול אושאפי אישוו שוכן מורציא

III שׁו לאך־נו	22
שים כמנרו שׁו שי שא א־ליף	23
סִיך־לאם איש	24
שא כֵּא חֵאר בני שֵׁאם שֵׁאם אויש שֵׁאת	25
חול נו תִּי־שׁו	26
איך־טִי גא דיש גִּינים איס רי א ליכמִי	27
גא אור סים אר־שִׁישׁ	28
מך־דו שׁו שא מא דים	29
אנא גאל־און או מאת שׁו איק־מיש א	30
נאם־פור־בר־מיש	31
אִי־נאל דיש־אן[ח־כך־אך־תור־איש גאל־און שׁו גאל־און מאת אן־ח־יכי שא אנא אן־חי או אן־נין־כית האכלום	32
שׁו אן־אג אן־האש־מיתום אונו ראפ־אִישׁתום אישׁרוכוש	33
איהוֹוֹ אינו נאמרתום ניסך תפסא־רותי	34
שא[גאל־און־מיש־ני אלק מאחריא נין שפרו שואתו לא איהוֹוֹ	35
נימכי[אן־אג תיכף סאנתא־כי מאלא באש[מו	36
איש דוף[־מיש־ני אשׁמור אסניק אברי[מא	37
אנא האמאר[תי שרתא־סִיא כיריב אִי־נאל־[יא אוכין	38
גאל־און אן־מיש	39
לו מ־שׁו איתי [מריא אישׁמא־מאר	40
אנלש[איויש [ליסכיבושו	41
שום־שׁו ויר־שׁו אש[מאת לידא־ליקו	42
Recto No .2.	
. כו	44
איחצי אוסמא בו ליכ (?)	45
תאנליתי האשימא קו שאבוא	46
אוד־מו פאלאח אן טוב ליבִיא	47
אוד־מו רי או אן איש־תאר ני מִי לא תא־תורו	48
איקריבו גאל־און שי חידותי	49
או נינותאשו אנא דא־מִיקתי תאך־מא	50
אוישארי אנא מאת־דיא מִי אן־נא נירי	51

- 25 . . : איש מיה דו זו מא תאר באר באר ? ?
 26 . כא-כא-III-שו גאן כא ? ?
 27 . אין אין] נורו אין-שא-מאש גאל-און אין-אי או כיר-תים
 28 . . תי או שא סי די מושתאלום לאראתים
 29 . . בירבירי מונאמיר אן לאל או אין-אנונא-כי
 30 . . נאמירתו אנא און-מיש אפאתי
 31 . . גאל-און אין-אי או כיר-תים XXX א כא אסתארכא
 32 . . אין-מו או אין-XV-מו כו סוך כא גאל תי לוויז
 33 נו דיר-תאר איש באר האמו
 34 די מו באשו כי כא
 35 נאמאל או שוויכותי די
 36 או דיר-כוכו בול-בול תור אין-יש
 37 אין-XV-שו בול-בול-תים
 38 די אן פאר כא
 39 באנו כי רו
 40 שאבוסא מוה רו
 41 אי-מיש חול-מיש פאראתי
 42 אושאנו מיןמי (?)

Verso, No. 1.

Manquent 10 lignes.

- 11 . . או איתי כו (?) איין
 12 . . דא נא די תאר תולתישרא אין-מיש מאל-אין-מיש
 13 . . בול-בול א בול-בול שא אין-שו בול-בול אין-XV-שו בול-בול-תום
 14 . . כון בית שי אישתו אפיאי שא אין-אנום
 15 . . אשכנושי אישאכנושי שאפאלכון אכמים
 16 . . שוראש כונו גאלתום אנבאת
 17 . . דיר-האריא כולאנימא
 18 . . כא-גא-כונו אישארותו ליב (?)
 19 . . א תית'בשו אוש שאת
 20 . . לתום כא-כא-וב
 21 . . בא איראכוך כו סו אישאפאמא

III שׁוֹ לֵאדְנוּ	22
שׁוֹם מֵאֲדָרָה שׁוֹ שׁוֹ אֶלֶיךָ	23
סִיךְ־לֵאֵם אִישׁ	24
שׁוֹ כֹּה הָאֲדָר בִּי שׁוֹם שׁוֹם אִישׁ שׁוֹת	25
חֹל נֹו הַיְשׁוֹ	26
אִיךְ־סִי נֹו דִישׁ נִיגִים אִים רִי א לִכְמִי	27
נֹו אֲדָר סִים	28
אִישׁ־שִׁשִּׁי	28
מִדְּחִי שׁוֹ שׁוֹ מֹו	29
דִים	29
אֲנֹו גֵאל־אֲוֹן אֲוֹ מֹת שׁוֹ אִיךְ־מִישׁ א	30
נֹו־פֹר־בְּרִמִישׁ	31
אִי־גֵאל־דִישׁ־אֲוֹן־חִיכְאֶדְתֹור־אִישׁ גֵאל־אֲוֹן שׁוֹ גֵאל־אֲוֹן מֹת אֲוֹן־חִיכְוִי	32
שׁוֹ אֲנֹו אֲוֹדִי אֲוֹ אֲוֹן־נִיכִית הַאֲכֹלוֹם	32
שׁוֹ אֲוֹן־אֲנֹו אֲוֹן־תֵאשְׁמֵתוֹם אֲוֹנוֹ רֵאפֵאשְׁתוֹם אִישְׁרוֹכֹושׁ	33
אִיתוֹוֹ אִינוֹ נֹמִירָתוֹם נִסִיךְ תּוֹפְסֵאֲרוֹתִי	34
שׁוֹ] גֵאל־אֲוֹן־מִישׁ־נִי אֲלִיךְ מֵאֲתֵרִיא נִינֹו שִיפְרוֹ שׁוֹאֲתוֹ לֹו אִיתוֹוֹ	35
נִימִיכִי] אֲוֹן־תִיכִיף סֵאֲנֵתֵאֲכִי מֵאֲדָרָה בֵאשׁ]מֹו	36
אִישׁ דּוֹף]־מִישׁ־נִי אֲשְׁמֹור אֲסִנִיק אֲבֵרִי]מֹו	37
אֲנֹו תֵאֲמֵר]תִי שִיתֵאֲסִיא כִירִיב אִי־גֵאל־]יֹו אֲוִיךָ	38
גֵאל־אֲוֹן אֲוֹן־מִישׁ	39
לֹו מִישׁ־נִי אִיתִי] מִוִיא אִישְׁאֲמֵרֹו	40
אֲנִישׁ] אִישׁ־נִי] לִיסְבִיבוֹשׁוֹ	41
שׁוֹם־שׁוֹ וִיר־שׁוֹ אִישׁ] מֹת לִחְאֲלִיקוֹן	42
Recto No .2.	
. כִו	44
אִישְׁצִי אֲוִסְמֵא בֹו לִיכ (?)	45
תֵאֲצִלִיתִי תֵאֲשִימֵא קֹו שֵאֲבֹוֹא	46
אֲוֹדֵמוֹ פֵאלֵאֲתִי אֲוֹן מֹוֹב לִיבִיא	47
אֲוֹדֵמוֹ רִי אֲוֹ אֲוֹן אִישְׁתֵאֲרִי נִי מִי לֹו תֵאֲתֹורוֹ	48
אִיךְ־יִבִי גֵאל־אֲוֹן שִי חִידוֹתִי	49
אֲוֹ נִיגֹוֹתֵאֲשׁוֹ אֲנֹו דֵאֲמִיקְרִיתִי תֵאֲךְ־מֹו	50
אִישְׁאֲרִי אֲנֹו מֹתֵרִיא מִי אֲוֹן־נֹו נִירִי	51

61. לוחלול נִרְבֵּכָא לוחֲאָד אַן-וחבא
 62. און-מיש אִיר מו לישִׁפֵּא גורדיכא
 63. . . און-מיש לית . . .

Verso

34. כִּבְּחַת
 35. סֵא
 36. אִין אִין
 37. אִנֵּא
 38. ליש (?) אול אִלֵּא
 39. סֵא לֵאכֵא דֵאנִי
 40. אִי אִין-סֵאךְ
 41. רו אש רוקותי
 42. שוֹ-שׁוֹ-אַנִי
 43. אִי וֹ אִיתִיק
 44. רו לוניסֵאנִי
 45. שוֹ רו זיתים
 46. אִיב יִ אִים שִׁנִי
 47. כִּים כו אושאפִיש
 48. אול תֵּאנִי דֵאכֵאבִי
 49. חו (?) כִּי כוּבו אול אִידי
 50. נִיג אִי אִיש כִּי נִינֵגֵאם
 51. שִׁפֵּאלֵהִי כִים . רֵאת לֵאכֵאסִי
 52. אַן-אַלֵּאד שִׁי-צֵאב אַן-דֵאן שִׁי-צֵאב בִּי אִו מוּחִימוּ אִש שִׁי-||-ב
 מאגראת כיסתום
 53. כִּי חול אִי נִיג רו כו אִנֵּאבו
 54. רִי לִהֲפִי אִיתֵאנֵאמֵרֵא שֵׁא הָאֵר נִי : און-מיש אִיר-מו אִיתֵאנֵאמֵמו
 55. תִּי אַן אִיתִיקֵכֵא שֵׁאכֵנֵא כִּור חֵאל
 56. שֵׁא אֵתֵאכִיב מֵארוֹשְׁתוּם בִּיכִיתוּם
 57. כוֹרִינִי אִשְׁתֵּאֲתִי אִי-מיש כִּור-חֵאל אִו כִּים אִש
 58. תִּי אִשְׁתֵּאֲתִי אִי-מיש הָאֵר : מִיש : כִּים כו רִיב שֵׁא כו אִו
 59. בִּי אִצֵּאלִים שֵׁא

24. אַנא כּא־בִי פּוּרְרִידָא שאַ אישׁ בית נא אינא־מרו אישׁ אִיבו כאַסִימָא (?)
28. אִו רַא] כּי כּים אב סאר א־אַן בא אן אוד־רו
31. אִינאַל דִישׁ־אַת־י־כּאךְ—א מאַן־שׁו גאַל־און כּאַת אַן־ת־י־כּי

II. Recto.

25. ני ני
36. תִּי דו אַנִי אישׁ אִי
37. סִית שִי
38. צו מי נאב שׁום (?) איב (?) איין
39. נִינִי מו שִיבסו הִיראַ
40. אַן־אַיקל־מו שאַ תּוֹי־רי תִּי
41. אַן־אַו אִי אַוִינִיא לִינוֹת כּאב
42. בִּיל תאַא־רו רִימִנִי
43. אוד־מאַ אִתִּי שׁוּר־דִישׁ־מו כּישׁתום (?) פּאַשׁחי : נִינִי־מו פּוּרַא
44. אַן־אַיקל־מו נאַפּלִיס־נִימאַ תִּי־י אַוִינִי
45. לִיפּאַטרו אַרנִואַ שִימאַניאַ מאַנדאַת־אַ
46. אַאַתִּי לִיפּאַטִיר כּאַסִיתִי לִירמו
47. תאַנוֹחִיא לִיתבאַלו סִיבִית אִיס־זִין
48. לִתְשׁוּחַת לומני חו דִישׁ אַן־אַי לִישׁולי
49. אִידִירתי חאַ לִיתפּאַל לִיבִיל אִיזִק
50. לִימ־אַנִי נאַמַשׁו שאַ זִין : לִימ־ס־אַינִי א־מִישׁ א־זִיק־דו־מִישׁ
51. נומִיר־אַנִימַ כּים נו כּו ני
52. כִּי לולִימתי אִילִמִשׁ־י שִי־כאַ לולול
53. אומִתִּו לומני כִּית צור זִיתי : כּוֹצור כּישׁאַל־כאַ מאַדוֹתכאַ לוזו
54. אִיתי לומני שׁותִיקאַנִימַ לונִיטִיר אִיתִיכאַ
55. שׁופּר־אַנִימַ בִּירִמי שִי־צאַב־תִּו לותפו
56. בִּירִמי אַנאַדאַלו לִו שִי־צאַב־אַת : בִּירִמי אַנאַדאַלו [לו] נִינ־נאַדַת
57. בִּירִמי אַנאַדאַלו דִישׁ שִי־צאַב־תִּי תִיראַ
58. אַן־מאַח־ר אן שאַ בִּיר־מִי־מִישׁ אשׁ שאַקִמו לִודוֹאַן
59. שׁוּרִיבִאַנִימַ אַנאַ בִּית שאַק־נאַ־מו אִינַל אַן־אַן בִּית אַן־נִין
60. אַנאַ אַן־אַמאַר־אוד־רִימִנִי אַנאַ שִי־צאַב־תִּים אַנאַ שׁוּר|| שִי־צאַב־תִּי
שׁוּרִאַנִי

28. אש איר . : ליתאביסא
29. כו פאר איפטידיא מאחרתא זי תיכיא (?)
30. אני II אם כא-גא-מא אן-פאר אישיר
31. מא מו אן-שאמשי איתאנאשו תא ניר-מאל איש אראדישו
32. איש פישו שא איש בית איש אוד אינאמרושו שומא נאתביס (?)
33. די גא טו שא אן דיש מוח א אימתאם א תין נאדין שוראבי איש
א-אן תא נאכי

Verso.

1. דוך שא שולוחא תאכאתאם איש ניר-||-כא מאזי
2. אוד שו א דיש א-זיק אינארדו האר בי שא גא טרו-
3. גאן דיש בית נו אירוב איש שאני אוד-מי
4. איש דוך אליבא איך-ביני או אשבי שולחי איך-כורו תור
5. סו גוד גאלרו אורד שא דאן-גא ני אם דיש לאל איך-מאנו
6. איז-פיש כורו שו בירבירי שא בית תו לאל זאק גאב בית כאך א בי
7. איכל-זור אימתאם ניך איך-סך-נון תאכסום
8. אימא כא אן איש א-אן שאנא שימלי או איך-סך-נון שא שא
9. האר-בי אימיש איסאלאחמא האר שא שאכנו
10. שום אינאתו דאלתי לא נינדיש נא נו תירחי
11. אין שא ראך-כא-בי-זור-מו נאז-סארסא (?)
12. שא אליניתי מו סופי חי כא-מיש-שא
13. תירא כישפי שא אנא מיהו כא-מיש-שא דיש אים
14. נין תיבו שא תושתופישא לופים
15. דיש-כו כושרו או ניסאתי לוביל אוד-זומשא
16. דיש חרזי או נאז ליבילי שותאכו אן נא-מיש-שא
17. שו לימתמא דיש-כו לותיבלוט
18. כישבושא רוחושא רוסושא לופור-רו
19. איש כיבית אן-אי-א אן-פאר אן-אמאר-אוד
20. או רובאתי אן-בילית ניני כא-לי אין
21. כא-כא-מא בי מא אוב שא שו אי איש בית נא איד אום נא אן-מארו
22. איש אימיש לאח סי כי גאב די תו סא מאח גוד מי תושאכאל
23. איז אני אוד VII-שו לאך מא כישבו פאשרו

	58
אָנִישׁ [אָיִשׁ לִיסְכִּיבִישׁוֹ]מא	59
[מִי־שׁוֹ זִרְשׁוֹ אִישׁ כִּמְאֵת לִיהֲאֵלִיקוֹ]	60

W. A. I. IV Pl. 66. Recto

בוראת (?)	1
יראַנִי	2
כִּישְׁבוּ אִוּ זִי תאַרְוִן־דַּא . . . לִישׁוֹ	3
נאַפִּישְׁתִּי שׁוֹכִית . שִׁי שׁוֹ בִישׁוֹרִו	4
כִּרְאַנִי בִּירֹסִי שׁוֹפאַרְאַסִי	5
בִּי אִוּ תִּי אַבְלִיתִי אִיזאַשְׁכוּ	6
בֵּית כְּאַנְשׁוֹ לִיזִיז לִיגְלִיסְסוֹ לִיכְבִּיתוֹשׁ	7
לֹא לִיזִיזְמַא אַחוֹ לֹא בִישׁוֹ לִיכְבִּיתוֹשׁ	8
בִּישׁוֹרִו כִּושְׁפִישׁוֹ אִוּ זִי תאַרְוִדַּא כִּיכַא אִיבְאַשִׁי	9
בִּיל אִין גַּא־לִו פַּאַרִיץ דִּינִי אִין אִוּ הָאַר אַתְאַ	10
רוֹ רִי לִו . שִׁינֹתִי אִוּ זִי תאַרְוִדִּי	11
א אִיב . חַאַלִּיבִי שׁאַ בּוֹבִי שׁאַ אַבְתוֹם	12
רו . שׁאַ אַתְאַ תִּידוֹ שׁוֹנֹתִיכַא	13
מַאַם . חוֹרוֹ אִישְׁתִּיאוּ	14
אַינַא . סַאַר אִישְׁאַכִּילוֹשׁוֹ	15
אַישׁ בִּי . לוֹ רַאַמִּיכִישׁוֹ	16
אַשׁ נִי . מִישְׁשׁוֹ לִישְׁנִיל	17
זִי . אִיבִישְׁוִישׁוֹ	18
נִין . לוֹ כַּאַדְכַּאַדְשׁוֹ	19
אַישׁ אַוד . זִי אִילְתַּאַשׁוֹ בּוֹטוֹר	20
כַּא לִיתְלִוּל	21
בּוֹל־בּוֹל . פַּאַ לִיהֲאַלְאַךְ	22
דִּישׁ . כַּא תּוֹכְלוֹד	23
כִּי . לוֹ דִּיחוֹשׁוֹ אִינַאַשִׁיכַא	24
כִּי . אִישְׁאַפַּאַ	25
בַּאַר . נִי שְׁאַחַמּוֹ	26
אַוּ . נוֹחִי תַאַם זִי תַאַרְוִדַּא	27

36. ראבו פא-כור-מיש-שו נאמשישו
 בואני
37. קאדישתו תור-ראך אן-אנום שא
 אן-מיש האר . . .
38. שאקידו סא שאקידו אור-מאח
 שונאָת פאס שונאָת
39. שאפתא שא זיקוקימא אור-אבאמא
 איהוו [שי-] נאמיר] תום ניסיד
 תופסארוהי
40. אישתו זיד כור-כורי אורינינ ? ?
41. נואוראת כימא אור . . .
42. אושתאנאלתאב כימא אור . . .
43. דא אנא בארדי אושתאנא . . .
44. הארשימא אן-איר-שי-האר-הי
 דיז אן-איר-אד-שו כא . . .
45. אבי אתי ראך אן-אנום שא
 אושאבא שא לאא . . .
46. אן-איר-תור-שו אפ[אל
47. א[ליך [מא]רי אן-אמאר-אור
48. פאת פאת ני . . . כי
49. ריכים . . . איתו
50. . . צו איץ . . . ני איץ . . .
51. . . אבו איש . . . מרת . . .
52. . . באר . . .
53. . . VII . . .
54. . . VII . . .
55. . . תור . . .
56. . . או . . .
57. . . סא (?) . . .
- שא אן-אנ אן-תאש[מיתום פי-] ||
 אן-מאל-תום אישוכוביש
- שא אש] גאל-און-מיש-ני אליך
 מאתריא
- נין שיפרו שואתו לא איהוו
- נימי]כי אן-אנ תיכיפ סאנתאכי מאלא
 באשמו
- אינא דוף-מיש-ני אישטור אסניק
 אבר[מא
- אנא תא[מארתי שיהאסיא כיריב א-
 גאל-יא או]כי
- ניר-איך] זו נו אור גאל-און אן-
 הי
- מאנו שא איתאבאלום או לו מר-שו
- איתי] מריא אישאמא[רו
- אן-הי או אן-נין-]כית

Quatre lignes détruites.

	כאמא	8
	אן-ראב-גאן-מי תור	9
	תור-ראך	10
	תור-ראך אן-גאל-גאל-אי-ני	11
	כאמא	12
	תור-ראך אן-א[נ]ם	13
	מי תא א כו נא	14
	אינלו אשרא	15
	אינלו אוש כים	16
	כא-לי בי אי גי זא נא	17
	זאבאלים כי	18
	זאבאלים כי כא נא	19
	איל	
	אמיני שאני לו נו	20
	או שאנו שיבישו אופאל	21
	לכישמא אנא תאמתיס צו	22
	איתי איך קוס-סי-איר אחי כי	23
	שא רי די	
	כימא האר-בי לא אישו	24
	או אן כו בו לא איניקושי ?	25
	תור-ראך אן-אנום כים תארי	26
	לא אינאחיז	27
	כא-כא-מא	28
	תא תור-ראך אן-אנום	29
	ריתא שא אלוחאבו כי [פאל]	30
	גאזאת דאן בא ביינינת איכי	31
	ראחוצאת מוהאבילאת תור-ראך	32
	איריפאת ליבו שא תארשא	33
	אישאלול סארז שאתארא	34
	אושניאק אנאמיוזי או איהאנא	35

אי-גאל אן-חי-כאך-תור-אוש נאל-
אן שו גאל-אן כאת אן-חי-כי

41. . שׁי לאַי כּאךְ-שׁינא צאב . סאן אן-אנוס אױ אן-תוס סאן אן-אן-
 בית אױ אן-נין . .
42. . ראך שאק כי איין סאך תו שאחורו אושליכי . .
 סאן כּא גאל אױ ניריכי
43. . אַלִּיתִיכי שא אור-כּורמיש || מי-מיש
 סאן כּאךְ כי האר כי איין פּין שׁי . .
44. . איב בירכי אַזיק אולא א-אב כארתא . .
 אַיִבנא אױ תורשו אותמי
45. . אױ כּושארי אַדי כּים כי א . . שׁוכמא אנא בית אַני תארתוי
46. . רא נגינכי תוכמתי לותאמא . אש איך-גורזא אוישאבו תלשא (?)
47. . מױ כי אַזיק כּא גאל שא ליסחאבוני כי תאנאש . .
 סארו שא דיש האבניא אנאשו
48. . מױכי אן-חי אור איך-כו איך אן-איש-תאר כּא אור-כּורמיש-כי
 אנו שא שאק אן . . צאב
49. . מױכי לותאמא . אן-נאנא צובתי אן . .
50. . אר חי אר איך . . שׁי שא דיש פא . כי נא . .
 שׁורו . .
51. . שא . . א . .
52. . צאר כּא שא . .
53. . אור-מױ כי סאן אור . .
54. . אױ חיריתי אַיש כּא . .
55. . בארױ שא אורו ני . .
56. . דױף זי אן-נא גאן-פא . .
57. . אן-נאל-נאל-אַרני בית גאן-פא . .
58. . זי אן-נא גאן-פא . .
59. . כּא-כּא-מא אן (?) . .

Colonne IV.

Colonne III.

1. . . . נא האראן
2. . . . דאלו כיבית
3. . . . כּים שארדי (?)

20. איך-מאָרְכִי נאָם מֵא נאָ איפֿאַרִי בִּי בֵּא מִי בּוֹף .
21. ראָדִי כֹאשׁ אִשׁ לִיב אַפּ נָא אִי אִיךְ-נָא
22. מוֹרֶאן-דֶּא-פֵּא נִון מִי אִיר חִי אַךְ-מִישׁ אִשׁ
23. אִינאַ אִיר־חִי אִינאַ-אַלִּי כֹאשׁ תּוּ טאַב (?) תּוּ
24. אַו-נאַכֶּר אִימאַתִּי אִינאַסִּיחַ-יִשׁר-||-כִּי ראָד אִי
25. אִשׁ אַסוּ הָאָר תּוֹר מֵאָר אַךְ-שׁוּ אֲנִי מֵא אִי זִי :
26. אַוֶּאָל אַדֶּלֶי כֹא-לִי אִין אֲנִי בּוּ :
27. כֹּא-כֵא-מֵא אַךְ-אַב-נאַן-מִי ? ? רּוּ אִוּ
28. כֹּאךְ-כֹּאךְ-בִּי סוּ פֵּאס־כּוֹרֶרוּ
- שֵׁא הָאָר סֵא בִי (?) שֵׁא אִיב שׁוּ לֵאל נִון
29. נִישְׁאַחֶתּוּ אִדִּישׁ מֵאן חִי חִי סִךְ-
- לֵאם סוּ מֵא
30. כּוּ נוּ נאַכֶּסִי אִיל סֵאָר אִשׁ בּוּל כּוּ נוּ נַשׁוּ אִשׁ (?) דִּישׁ בּוּל־חֶתִי
31. כִּיפֶרִית אִוּנאַן אִוּ חִי לִי סֵאָר מוּ שֵׁא שׁוּ
32. אִין אִין זִי אִיד תּוֹר רַאךְ אַנּוּם
- אִין אִין-כִּית אַד שֵׁא
33. זִיכֶּר אִימַתִּי נֵא
34. נֵא שֵׁא פֵּאן אַוּר־מֵאחַ דֵּא שִׁינִי פֵּאנּוּ שֵׁאַכּוּ
35. נּוּמְרִי תּוּכּוּפֵאַכַּ לֵא תּוּשֵׁא
36. כֹּא-לִי תִיסֵאַרִשׁוּ (?)
37. שִׁימֵא אַךְ-אִיר־שִׁי-הָאַר־חִי תּוֹרֶרֶאךְ אַךְ-אַנּוּם שֵׁא אַךְ-אִי
38. רִי שֵׁא נִימְכִי בּוּאַנִי שֵׁא אַוּשְׁאַלִיבֵא לִילֹתֵא
39. כִּי אַנֵּא יִשְׁאַד-זִי שֵׁא תֵאַרֵאַמִּי
40. אִלי אַוּ תּוּרֵאַתּוּ ? ?
- איפֿאַרִי בִּי בֵּא מִי בּוֹף
- אִשׁ לִיב אַפּ נָא אִי אִיךְ-נָא
- אַךְ-מִישׁ אִשׁ
- טאַב (?) תּוּ
- ראָד אִי
- מֵא אִי זִי :
- אֲנִי בּוּ :
- רּוּ אִוּ
- פֵּאס־כּוֹרֶרוּ
- שֵׁא אִיב שׁוּ
- נִישְׁאַחֶתּוּ אִדִּישׁ מֵאן חִי חִי סִךְ-
- לֵאם סוּ מֵא
- כּוּ נוּ נאַכֶּסִי אִיל סֵאָר אִשׁ בּוּל
- כּוּ נַשׁוּ אִשׁ (?) דִּישׁ בּוּל־חֶתִי
- כִּיפֶרִית אִוּנאַן אִוּ חִי לִי סֵאָר מוּ
- שֵׁא שׁוּ
- אִין אִין זִי אִיד תּוֹר רַאךְ אַנּוּם
- אַךְ-אַיךְ-כִּית אַד שֵׁא
- זִיכֶּר אִימַתִּי נֵא
- נֵא שֵׁא פֵּאן אַוּר־מֵאחַ דֵּא
- שִׁינִי פֵּאנּוּ שֵׁאַכּוּ
- נּוּמְרִי תּוּכּוּפֵאַכַּ לֵא תּוּשֵׁא
- כֹּא-לִי תִיסֵאַרִשׁוּ (?)
- שִׁימֵא אַךְ-אִיר־שִׁי-הָאַר־חִי
- תּוֹרֶרֶאךְ אַךְ-אַנּוּם שֵׁא אַךְ-אִי
- רִי שֵׁא נִימְכִי בּוּאַנִי שֵׁא
- אַוּשְׁאַלִיבֵא לִילֹתֵא
- כִּי אַנֵּא יִשְׁאַד-זִי שֵׁא תֵאַרֵאַמִּי
- אִלי אַוּ תּוּרֵאַתּוּ ? ?

64. אֶחָד אוֹ אֶן־נִזְכֵּית אֶגִּישׁ אִיזֵשׁ לִיסְכִּיבוֹ לְאֵמָה
65. בּוֹ־שׁוֹ זִיר־שׁוֹ אִישׁ מֵאֵת לִיחֲאֵלִיקוֹ

W A. I. IV. Pl. 65 Recto.

Colonne II.	Colonne I.
.	1
.	2 . . . אול באר קאשדו
.	3 . . . די כי אין
.	4 . . . אוד כיביתו שא שולמי שי
.	5 . . . מאציתו שא ליבי חי
.	6 . . . לוכי אשיבו אן־איר־שי־האר־[חי
. אין	7 . . . נאכאר אימאתכי אינאסיה שו־]־כי
. איש	8 . . . סוֹ הָאֵר תוֹ־מֵאֵר אֶן־שׁוֹ אֶנִּי א
. איש אים	9 . . . לֶאךְ תֵּא מוֹ יֵאֵחַ הָאֵל פֵּא א שוֹ רי . . .
. סִךְ אור	10 . . . הִי (?) אוֹ אוד־מוֹ כִּישִׁיתוֹ חול . . .
. סִךְ צוֹ כֵּאֵר	11 . . . אִישׁ אורִי אולֶּאֱבֵ אִישׁ . . .
. מוֹ נִי נִי	12 . . . אובֶּרוֹנוֹי שֵׁאֵחַ גִּיג כִּי . . .
. אב־מישׁ כּוֹ אוֹ ־מישׁ	13 . . . לִי שְׁנוֹתֵי שְׁוֹצִי . . . אן
. שׁא כֵּאֵ אִיר־אֶנִּי	14 . . . אן (?)־מישׁ חול־מישׁ פֵּא . . . שו־מישׁ . . .
. איש כִּירְתֵּא מֵאֵמֵת שֵׁא דִישׁ כּוֹר אִי . . .	15 . . . שׁוֹפֵאֵר פֵּאנִיכִי שֵׁא אִישׁ אִיךְ נִיכִי אוֹ תֵּאֵל כִּי אִילֶּאֱבוֹ
. אוצור מי	16 . . . תוֹשְׁנֵאֵל שִׁי שֵׁא מוֹל־מישׁ כִּי ? כִּי שֵׁא אפֶּאֱתִי
. אורוֹח . . . חוֹ שִׁי	17 . . . סִיכִי לֵא . . . לוֹ פִי צִיר רא־מישׁ (?)
. איש ליב אב־מישׁ . . . א אִי א . . .	18 . . . אֵתֵּא נֵאֵב (?) . . . הֵא אִךְ בּוֹ רא אן . . .
	19 . . . כֵּאֱבִי אִים נִיבִיתִי

34. כים אן נאם III-שו לך או שא אן שו יש לא-מיש נא-מו-מא
35. תאך-מיש שונו אן או כי או אן לאל אור-מיש אוד-רו דיש מוח האר
כים כא-נא
36. אן ארֶא אן ליש (?) יש אי-כו . . . שא אן-איֶא או אן-ארֶ-שי-
תאר-די
37. ארתאחר כישפי תוחי זירתי
38. מו אן או אן-איקיל אפילותי
39. . . תאר זי תאר רו דו די נוד א כא לו כי דא
40. זא מי או[שאנסניקאזשי
41. אן שא-נא
42. אן זי נא ליר אמילותא
43. שוליאמ איש מו או דיי-מו
44. איש מאזאר שולמי ליר ליסדוקפו
45. איש כיבית אן-ארֶ-שי-רוי אן-אכאר-אוד
46. כים אן איץ תי ליר אוד III אן כים-מיש תאכתאבו
47. איש תיך שו שא תארמי שיני שא איש כארו סך-לאם איץ . שא נו
48. שו אן (?) איזי אוד III שו לאך נין באא . סך-לאם סך-לאח
49. איש אוד-מי שו כא . לי בא שא בא רי דיש לאל איזבאאשומא
50. אן או שאלארנו נין אן-לא . נין שינו נו תי-שו
51. מו-שו דיש שרצאברתי מו-אר
52. דיש נא שאקירו סו כאנאר כא שו איש איש שו או זאק קאתבו
53. אי-נאל דיש-אן-חי-כאך-א גאל-און שו גאל-און מאת אן-חי-מי
54. שו אנא אן-רו או אן-נין-כית תאכלום
55. שו אן-אנ או אן-תאשמיתום פי|| ני (?)-תום אישרוכיש
56. איחווו שי-|| נאמירתום ניסך תופסארותי
57. ישו איש גאל-און-מיש-ני אליך מאחריא
58. נין שיפרו שזאתו לא איחווו
59. נימיק אן-אנ תיכופ סאנתאבי מאלא באשמו
60. איש דופאני אשטור אסניק אבריקא
61. אנא תאמארתי שיהאסיא כיריב אי-נאל-ריא אוכן
62. ניר איק זו נו אוד גאל-און אן-מיש אן-חי
63. כאנו שו תום או לו מו-שו איתי מו-יא אישאמאר

2. כים כִּרְגִי אֶרְמוּ אִוּ אֶן־אִיקִל־מוּ דִימֹו כִּי־מוּ
3. אִשׁ כֹּא אֶרְמִישׁ אִשׁ שִׁי־צֹאב־תִּי לֹבְשִׁי
4. כים אִיקִל־לֹאךְ לֹנִיסֹו חֹל־מִישִׁי־אִי
5. אִשׁ חֹלְתִי נוּ חִי־נֹא־תֹום אִא תִּי אִ אִא כֹּר־כֹּר־קֹא
6. אִשׁ שִׁי־כֹא שׁוּמִי אִוּ שִׁינִי לִישִׁיר
7. אֶרְמִישׁ אִוּ נֹאכְלוּמֶתֹום שֹׁא אִשׁ שִׁי־כֹא כֹּנוּ לִיפְסֹוסוּ חֹלְנוּא
8. אִא אֶקְאִרִיבֹוני אִחוּ נֹקֹום אֶן
9. כִּימִסְתֹו חֹאבְלֹאתֹו חִיטִיתֹו לִיפְשׁוּרוֹנִישׁוּ מֹאמִית
10. נִלְשֹו זִיכִיר אֶרְמִישׁ גֹּאל מִישׁ
11. אִשׁ פִּיכֹא דֹאנֹא לֹבֹאֹא כִיבִיתִי
12. כים אֶן־אִי לֹולִיל אִשׁ רֹוחִי שֹׁא אִיפְשׁוּנִי
13. כים כִּי־תִים לֹובִיב אִשׁ רוּסִי נוּ חִי־נֹא־מִישׁ
14. כים כִּירִב אֶן־אִי לֹותֹאמִיר לִיפְתֹאמִירוּ כִיעִיר חֹל־מִישִׁי־מוּ
15. אִיקִי־בִינוּ כֹוּ אִנִּי אֹורְבִי לִיפְשׁוּר־אִנִּי אִיקִי־לִיב סִי־נִיר אֶרְנִי־מוּ לִיפְשׁוּר
16. דֹּוךְ אִלִּיבֹא שֹׁא אֶן־אִיר־שִׁי־חֹאר־חִי לִישִׁאֲתִלִּימֹא שִׁי־צֹאב
17. לִיבִיבֹונינִי גֹארֹנֹא גִי בִיל לֹאל שֹׁא אֶן־אִיקִי־כֹאר אֶן־פֹאר
18. אִשׁ כִּיבִית אֶן־אִי־אִי מֹאן זֹו־אִפּ אִבי אֶרְמִישׁ אֶן . .
19. אִנֹא גֹא־מוּ שׁוּר־מוּ לִינֹוח לִיכֹאֹא אֶן־אִיר־שִׁי־חֹאר־חִי מֹאס־מֹאס אֶרְמִישׁ . .
20. אִמֹאת אֶן־אִי־אִי לֹותֹאאִיר אִוּ סֹארֹאתֹום אֶן־דֹאם]־כִּי־נֹא . .
21. דִישִׁי־כוּ נִית־כֹא בֹול־בֹול א בֹול־בֹול לֹותִיבֹלוּס : לֹנֶשׁ]תֹאמֹאר
22. לֹושֲׁתֹאמֹאר אֶן־פֹאר כֹא לֹותִיבֹלא כֹאךְ . .
23. אֶרְמוּ לֹושֲׁתֹאמֹאר זֹו דִי . .
24. אֶן־אִיקִל־מוּ לִיבִיכֹא לִיק . .
25. אִי דִישִׁי־כוּ מֹאס־מֹאס נִית־כֹא כֹאךְ־נִי־נִי־כֹא לֹותֹא . .
26. כֹא־כֹא־מֹא שׁוּר־נֹא־מוּ־לֹאל אֶן־אִמֹאר־אֹוד . .
27. סֹאר אִיר תֹו חֹו . פֹאתֹסֹונוּ אִוּ שֹׁאקֹלוּ נִית־כִי שֹׁא נוּ לֹא כֹור־אִיר
28. בֹותִישׁוּ זִי . מֹאלֹו דִישׁ מֹוח אֹוכֹאלֹו דִישׁ מֹוח שֹׁא אִישִׁרוּכֹא
29. אִוּ רוּ דִי כִימִירוּ אֹומֹאֹמֹא נוּ שִׁי אֶן־אִמֹאר־אֹור אִישִׁבֹור־אִנִּי
30. אִוּ]מֹאִיר־אִנִּי III שֹׁו כֹא־נֹא־מֹא סֹאר גֹאב־אִיר
31. נִיג דִישׁ בִּית־שׁוּ סִי־דִי־מֹא דִישׁ אִינִיר־שׁוּנֹו שִׁי־כֹאר
32. כֹוּ אֶרְשֹׁו שֹׁא מִישִׁנֹארֹתֹאשׁוּ כֹור־אֹוני כֹנר לֹא אֹו מֹוח כֹור לֹא
33. דִישׁ מֹאן אִשׁ אִיקִי שׁוּר־מֹאן חִי חִי אִשׁ תִּי סֹאר שֹׁא אֶן סִיךְ־לֹאם סֹו

43. או קאתמי
44. או בית צי
45. אש כא בול-בול א [בול-בול]
46. שור-||-שו איב
47. אובא אש
48. שא גא-מו
49. שא גיג איץ-מי
50. בית כים ני כים
51. א-לאל דיהו או תאנרו לאא
52. גיג נו הירגא נישו מאמת אושאח
53. שובלולתי פאגריא לאארימא ליתבושא כו
54. אילקו גורמיש אורא שו
55. איש כים מישאב סו מאגדתי מו איש כור
56. באשתי תאבלאתו אש איפשי חול-מיש שא הארמיש לופאר-איץ או לופשי תאכו
57. מי כור אן או האר תיך א מוח מו באר דא (?) באר (?) מי זא שינא הארדא
58. אדמיש או א אס-בי האר-בי או א ריחאמא אולא או באר או תי
59. ביל נאמי אני אינדומא שי מי איצבא ארי נישו אינשי סי א גאב חו
60. גיג שאבנא נו ראפיש ליכנום בית די לא שא זו מו
61. אן מו אן-איקיל גאב האר-אורו-לו די אי תוך-ני
62. איש כיבית פיקא אא תי-א גין ליש (?) כור (?) סיחרי (?) כאשאפי או כאשאפתי
63. אא תי ני כאר-בי כאר-בי כאר-בי שאאגא-מיש שי איץ-מיש ישא הארמיש
64. אא תי א חול ביר-מיש אדמיש שי-אום-מיש שא אן-אי או כירתיס
65. חול שי-אום איד או כור דיש (?) אניאשי
66. אש כא חול כאר-מי חול שא הארמיש שי-בא לוישימא
67. או אן-ישו ישא שא תיך מו ישא כור גין חול-יא אוישיסניקא
68. איש חולתיס כא שא נו שי-צאב דיש אדתי ליסקיב
69. כים האך-איץ-שיר-גאל נורי לימר איתאנאשי דיש

Verso.

1. כים האך-זא-כור-נא בישתי תיכאלי פישלי שאבנא רימו

12. דיש שא כו גי דיש שא האך-זא-כור דיש שא איין אוב כאך אוש האך
איין-שיר-גאל האך כו-גי
13. האך-זא-כור האך-לאך איש בירית אן-הול-מיש תים כום אוד-רו אנ
14. איש איש סאר איש דוך בוד זי גאל שא אן כו . . . מיש שא-שונו
15. איש ני איין שור מאן הי חי איש איין ליש ני סוך . . . סאר שא א
16. שו האר-גיג לו מא איין אן . . . שו לאך שו
17. איין אן-אמאר-אוד איין כור כור ראך . . . רובו
18. סאר הי אדייש גיתמא[לו] . . . אום
19. תיוקארו מאח שא נוכרו . . . כאשו
20. לואו גאל-און שא תיר (?) . . . אישלום
21. אן-אמאר-אוד הי תו שו תו . . . זו
22. בירו בון גולו . . . כאב
23. אבוב איין-כו קאתא (?) . . . זו
24. אן תור תול כו תי . . . מיש
25. איש נו אב גאל-און ליש . . . איש (?) מי
26. איין] אן-אמאר-אוד איין . . . איק
72. אן-אמאר] אוד איין גאב די גאן . . . ינון
28. איין בי-מיש שאר או ני . . . הארסאני
29. בי או דופי או ביראתי צירתו אישרו שא זיק האל (?)
30. האמא אן-אשגאן או אן-לאצו באנו שי שי איין אימו דישו או או שים
31. האבאנא שא אן או אן-איש-תאר באנו : כירוי]מישונו אתא
32. גאל-פור אן-א-נון-נא-כי אישירו אן-נון-גאל-מיש
33. אירשו נו אן כי באנו הי]ני]שית גימרי
34. איין אתאמא כים אנו אום-מיש . . . מיש האבאנו
35. אתאמא כים אן-פאר איכמי . . . כו אינמאר
36. כולא או שאק שא . . . סארשינא . . . אן אוד-רא גאן
37. תושתישיר איכו . וב . . . שי
38. בירית פיר || שי . . .
39. כור כור או אן-מיש . . .
40. נאתא . . .
41. איש אן הא שו . . .
42. הי תארו . . .

Colonne IV.

Le début manque.

- 37. גאלראין
- 38. נין שיפרו שואתו לא איתוו
- 41. ניםק אראג תיכף סאנתאכי מאלא באשמו
- 43. איש דוף-מיש-ני אשפור אסניק אברימא
- 45. אנא [תאכארתי שיתאסיא
- 57. כיריב] בית-גאל-יא אוכין -
- 49. ניר-איק זו גאל-און אן-מיש אן-רד
- 51. מאנו שא תום או לו מרשו איתי מריא אישאטארו
- 53. אן-רד או אן-נין-כית
- 55. אניש אדזש ליסכיבושומא
- 57. מרשו] זרשו אש סאת ליהאל[יקר

W. A. I. IV. Pl. 64. Recto.

- 1. דיש חול גיג די פאל א זי תאר רו איש כא לו בי דא כא הי כור רא דיש
האר נו תי
- 2. כאך כאך בי אש מי מאל-ניר סאר א ליב סו שי אן ליר-תי ני מו דו אן
- 3. כא לום מא כו א תיר אום אג שא ני די א 119 ני-נון-נא שא-אן
- 4. דוך א דא איר-נו דו אן כור בי נא אח לא אום שא נא שים לי שא-אן
- 5. בי שאק פאל כי דיש שי סאר פא דיש אש איך אור פא-מיש איך מא פא-מיש
איך לאך מאנ-נא-נא
- 6. רו די כו רוש אש מיה בו אר דיש (?) קו (?) דיש (?) סאר או איך סאר
רו די
- 7. לו נאו נאו פאל כי אס-בי זק קו (?) מי זיק אס-בי כא ני שא-אן
- 8. ני איך אש איך ליש ני כין איש איך. . . תי כי מא דיש ליב ני איך שואתו
- 9. אים אוד כו רי איך שו סאר . כית האר נו אוש או איל שים לי
- 10. איך נום איך או גר או תאר ציר כית שי שי או שי מאן דיש מאן ראת
- 11. דיש ליב ני איך רו די איש איש כא לאל אן שא אן חול-מיש דיש שא
ראך-איך-שיר-גאל

29. נין ניר־איק נין שאק טי נא
30. זי אָנאַ [נאָרפֿאַ זי בירא נאָרפֿאַ
31. ראָבו אַובר־שא
32. כאַשאַניש אַונאַכאַ
33. בוראַת נאַואַת

Le reste fait défaut.

Verso. Colonne III.

36. תא או באר (?)
37. איזו איין־טיר־ניר אולתו או די
38. איזו איין־אל־לא נו בי איין נו שא כאַת
39. האַ מאַ דירוחו אול תא
40. אישתאנאלאתי דאמי מאנבותי שא אַמלוחתי
41. אַס־בי שא לא אכאלי נירפאָרו שא לא כאַראַצי
42. תאלתאמדי תור ראך אַן־אנום א דאן בימאתי
43. אַו ביכתי
44. תאלתאנאתי דאמי מאנבותי שא אַמלוחתי
45. אַס־בי שא לא אכאלי נירפאָרו שא לא כאַראַצי
46. לינאָר כי אַן־אנום אַד־כי
47. לינאָר־כי אַן־תום כאל־אָר־כי
48. לי (?) אַמַת איין־כאך־מיש־כי קו־בירי כי
49. כימא בורים זין שאַדאכי רוכבי
50. לי־ינכי באַרבאר אַשיבו אַן־שילך־האַר־רו
51. איין־נאַצו איין־דודיתו איין־פאל רידו אַו ביר־סו
52. אַנאַ פאָן נאַמאַשי שא זין פאַניכי פאַתסאַ
53. לוֹ פֿאַש־אַתי נים מַחרי
54. לוֹ שאַכנאַתי שִׁיני שאַ דוֹר איש (?) ארי
55. לוֹ נאַשאַתי נאָרו שאַ צומיכי
56. לי־ינכי אַן־שִׁים־אַ שאַ האַר־אַ שי בו נוֹ שִׁים־VI פאַתוחאַתו דיר־כי
57. דאָבו אַנאַ לאַחאַמי לי־ינכי
58. נאַמיכי אַן־אנום אַד־כי אַן־תום כאל־אָר־כי
59. כאַב (?) בית האַל נין בית אַן־אַי (?)

Colonne II.

1. תו כּיף בי אן
 2. . שוּר־תּאל־שִׁי (?) סא סי סא־מיש מא איש
 3. זי אי מי תור רא כי בּוֹנֵאָנִי תּוֹש
 4. איש־שֶׁתּוּם תּא־אִמְרִי אַן־אִי־בּאָר מֵאָן תּוֹכֵאָבָא בי
 5. אַנָּא זיחֵכי אַנָּא סאַר־אִבֵּי אַנָּא לא גור־כי אַנָּא לא
 6. אַנָּא סו בּוּל־בּוּל א בּוּל־בּוּל אַנָּא לא כּוֹר־כּוֹר
 7. אַז אוד־מִי־כי אַן־אָנוּם אד אַן־מיש גאַל־[מיש
 8. כי־מִן אַן־אִי־כּוֹת כּוֹרֵא גאַל־א
 9. כי־מִן אַן־אִי־א גאַל־און אַפְסִי בְּאָן מוֹלֵאֵי אִין גִּימֵי
 10. כי־מִן אַן־בִּילִית אַן־מיש סאַר־אָנוּם גַּלְתּוּ פּאַתּוֹקַת נאַבְנֵיִי
 11. כי־מִן אַרְסִין אִין אַנִי תּאָר אִי־אִיש־בּאָר מוֹרִיב שִׁי שִׁי דוּף־מיש
 12. כי־מִן אַן־פּאַר צאַב אַן־תּאַ־מיש אִין כי־תּאַ־מיש בּאַנִי כִּיפּ־אַתִּי
 13. כי־מִן אַן־שִׁלְד־תּאַר־דּוּ אִין אישׁוֹתִי : כי־מִן אַן־יִן־אִיב שַׁאֲק־דּאָן אַן־מיש סִיס־מִש־שׁוּ
 14. כי־מִן אַן־יִן־תּאַר־תּאַר בִּילִית אִין
 15. כי־מִן אַן־יִן כּאַר־רֵא־אִךְ אַבְרַאֲכַת מֵאָךְ (?) כּוֹר
 16. כי־מִן אַן־אִיש־תּאַר בִּילִית כּוֹר כּוֹר
 17. אַרְכַּת אִיר־בּאָר נאַכי שׁוֹבַת שִׁתּוֹלֵי אַן־מיש גאַל־מיש
 18. שַׁא כִּרֵּב אִי־כּוֹר תּוֹמַתִּי
 19. שׁוֹמַא (?) אַנָּא בּוּל־בּוּל א בּוּל־בּוּל תּאַתּוֹרִישׁוּ תּאַסאַנִיכִישׁוֹמַא
 20. אִין אול אַתּוֹן שִׁפּאַת אַן־אִי־א אַן־שִׁלְד־תּאַר־תּוֹ שִׁפּאַת אַן־דַּמּו
 21. אִין אַן־יִן־כּאַר־רֵא־אִךְ שִׁפּאַת אַן־תּאַר־תּאַר דּוּ בִּילִית אִין כּאַלִּי אִין
 22. כּאַ־כּאַמַא אַן־רַאב־נאַס־מִי כִּית
 23. כּאַךְ כּאַךְ בי כי שַׁא תּוֹקֵאֵדִישׁ אִימְכִי שַׁא תּי כי נו אַן־רַאב־נאַן־מִי כּאַךְ־אַרְשׁ
 24. אישׁ שַׁאק־תּאַר־נִיג כּוּ שִׁי אִי־בּאָר דִּיקְמֵנוּ דִּיר מֵא גִיר נַא II לא שַׁאנִישׁ (?)
 25. III אוד־מִי אישׁ שַׁאק־תּאַר נִיג שַׁא אַן אישׁ שַׁאֵלְשִׁי אוד־מִי אישׁ פּאַר
- נאַס־כּאַ
26. אוד־מיש־מַא אישׁ נִיר תּוֹמַתּוֹמַי אישׁ אוב סאַר־בִּי תִּיכִיבִירְשִׁי
 27. כּוֹשׁוֹרֵא נִינִן שִׁי אַנָּא אִינִיר־כּאַ לא שִׁי בּאַר
 28. אִין אַן־רַאב־נאַן־מִי תּוֹר אַן־נַא מוֹפּ־פּאַדַא אַן־רִי־אִיני כִּית

A. I. IV Pl. 63. Recto Colonne 1.

1. . . . באר מו שא דיש . . .
2. . . . מיש שא סוקא . . .
3. . . . דו אינאָתו . . .
4. . . . אינאָפאָרי . . .
5. . . . פאנו שא שאקצו . . .
6. . . . לישו אן ? נינא . . .
7. . . . סי . . . מיש גאל-מיש לו . מארו . . .
8. . . . איד . . . אילו מאברו רא . באר כא-לי אָין . . .
9. . . . כא- [כא]מא . . . אן-ראב-נאם-מי-איר בית . . .
10. . . . כאך [כאך] בי אש מוח תאך-רית . . . סא-ראַר האַר תור אש תיך-שוּ
שא-אן . . .
11. . . . יי . . . שי מו תור אן . . . מו פא-דא אן-רי-אי-ני בית . . .
12. . . . אול נין שאק מי נא . . .
13. . . . די אן-נא נאן-פּ]א די כי א נאן-פּא . . .
14. . . . אור כו מי גאלאכי . . .
15. . . . פו בוּפרי אדלאכי . . .
16. . . . סו האַר תור תור אן-שוּ אָני . . .
17. . . . אן-תום כי-מין אן-אין-כית או אן-ניק-כית . . .
18. . . . או אן-אנוניתום . . .
19. . . . גאל-מיש שא אן-אי או כיתום . . .
20. . . . אָני האַ תור כיל מא כא-לי אָין . . .
21. . . . כא-כא-מא ביל לא אַצא או אן-ראב-גאן . די די . . .
22. . . . כאך כאך בי לאמאָטו כימא שא בית ציבית . . . כאך אויש . . .
23. . . . תירצא תאחאָראַן XII שא כו נו נאם דיש שי שא שא-אן . . .
24. . . . א-מיש פו פאל כי שי אור כו מי תושאָחאָסי . . .
25. . . . III אוד-מי אש שאק האַר-ניג תושיש-יבשו . . .
26. . . . שאח תור כא . שא אן באַחרו תאחאָפאָכשי . . .
27. . . . ני-תאב תו (?) . . . צאדישי . . .

Le fin est détruite. .

Colonne II.

1. . . . תו כִּיף בִּי אֵן
2. שׁוּרְחַל־שִׁי (?) סַא סִי סַא־מִישׁ מַא אִישׁ
3. וִי אִי סִי תוֹר רַא כִּי בִּנְאָנִי תֹשׁ
4. אִישׁוֹשְׁתוּם תַּא־נַא־מִרִי אֵן־אִי־בַּא־ר מַאֵן תּוֹכַבְאָא בִּי .
5. אַנַּא וִיחִיכִי אַנַּא מַא־רַא־אִכִּי אַנַּא לַא גִּר־כִּי אַנַּא לַא .
6. אַנַּא סוּ בּוּל־בּוּל אַ בּוּל־בּוּל אַנַּא לַא כּוּר־כּוּר
7. אַו אֹד־מִי־כִי אֵן־אֲנוּם אַד אֵן־מִישׁ גַּל־מִישׁ
8. כִּי־מִין אֵן־אִי־כִית כּוּרַא גַּל־א
9. כִּי־מִין אֵן אִי־א גַּל־אֲוֵן אֶפְסִי בְּאֵן מוֹלַא־תִי אֵין גִּמְרִי
10. כִּי־מִין אֵן בִּילִית אֵן־מִישׁ סַא־רַתוּם גַּלְתוּ פַּא־תִקַּא־ת נַא־בְנִיתִי
11. כִּי־מִין אֵן־סִין אֵין אִנִּי תַא־ר אִי־אִישׁ־בַּא־ר מוֹרִיב שִׁי שִׁי דוֹף־מִישׁ
12. כִּי־מִין אֵן־פַּא־ר צַא־ב אֵן־תַּא־מִישׁ אֹו כִּי־תַא־מִישׁ בַּאֲנִי כִּי־פַּא־תִי
13. כִּי־מִין אֵן־שִׁילִיךְ־הַא־רִדִּי אֵין אִישִׁי־בּוֹתִי : כִּי־מִין אֵן־נִין־אִי־ב שַׁא־ק־דַּאֵן
אֵן־מִישׁ סִיס־מִישׁ־שׁוּ
14. כִּי־מִין אֵן נִין־אֵת־תַּא־ר . . . בִּילִית אֵין
15. כִּי־מִין אֵן־נִין כַּא־רַא־אֵךְ אִבְרַא־כַּא־ת מַאֵךְ (?) כּוּר
16. כִּי־מִין אֵן־אִישׁ־תַּא־ר בִּילִית כּוּר כּוּר
17. אֵרַכַּת . אִיר־בַּא־ר נַא־כִּי שׁוֹבַת שִׁיתוֹלְתִי אֵן־מִישׁ גַּל־מִישׁ
18. שַׁא כִּירִיב אִיר־כּוּר תוֹכַמְתִּי
19. שׁוֹמַא (?) אַנַּא בּוּל־בּוּל אַ בּוּל־בּוּל תַּא־תוֹרִישׁוּ תַּא־סַא־נִי־שׁוֹכַא
20. אֵין אֹול אֹותֵן שִׁפַּא־ת אֵן־אִי־א אֵן־שִׁילִיךְ־הַא־רִתִּי שִׁפַּא־ת אֵן דַּא־מוּ
21. אֹו אֵן־נִין־כַּא־רַא־אֵךְ שִׁפַּא־ת אֵן־אֵת־תַּא־ר דּוּ בִּילִית אֵין כַּא־לִי אֵין
22. כַּא־כַּא־מַא אֵן־רַא־בִּנַּא־סִמִּי כִית
23. כַּאֵךְ כַּאֵךְ בִּי כִי שַׁא תוֹקַא־דִישׁ אִי־מִכִּי שַׁא תִּי כִי נוּ אֵן־רַא־בִּנַּא־נַּא־מִי כַּאֵךְ־אֹושׁ
24. אִישׁ שַׁאֵךְ הַא־רִנִּיג כּוּ שִׁי אִי־בַּא־ר דִּיקְמִי־נוּ דִיר מַא גִּיר נַא II לַא שַׁא־נִישׁ (?)
25. III אֹוד־מִי אִישׁ שַׁאֵךְ הַא־ר נִיג שַׁא אֵן אִישׁ שַׁא־לִישִׁי אֹוד־מִי אִישׁ פַּא־ר
גַּא־סִכַּא
26. אֹודִישׁ־מַא אִישׁ גִּיר תוֹמַחַא־סִי אִישׁ אֹוב סַא־ר־כִּי תִיכִי־רִשִׁי
27. כּוּשׁוּרַא נִינִין שִׁי אַנַּא אִי־גִיר־כַּא לַא שִׁי בַּא־ר
28. אֵין אֵן־רַא־בִּנַּא־נַּא־מִי תוֹר אֵן־נַא מוֹ־פַּא־דַּא אֵן־רִי־אִי־נִי כִית

A. I. IV Pl. 63. Recto Colonne 1.

- 1 . . . באר מו שא דיש . . .
- 2 . . . מיש שא סוקא . . .
- 3 . . . דו אינאָרְו . . .
- 4 . . . אינאָפּאָרְי . . .
- 5 . . . פּאָנו שא שאַקצו . . .
- 6 . . . לישו אן ? נינא . . .
- 7 . . . סי . . . מיש גאל-מיש לו . כארְו . . .
- 8 . . . איד . . . אילו טאבְרְו רא . באר כאָלְי אִין . . .
- 9 . . . נא- (נא)־מא . . . אַן־ראב־נאם־מִי־איר בית . . .
- 10 . . . כאך [כאך] בי איש מוח תאָך־רית . . . סאָרְ־אָרְ תאָרְ תור איש תיך־שׁוֹ
שא־אן . . .
- 11 . . . שׁי מִי תור אן . . . מו פּאָדא אַן־רִי־אִינִי בית . . .
- 12 . . . אול נין שאַק מי נא . . .
- 13 . . . די אַן־נא נאָן־פּאָ די כי א נאָן־פּאָ . . .
- 14 . . . אור כו מי גאלאָכי . . .
- 15 . . . פו בִּשְׂרִי אדלאָכי . . .
- 16 . . . סו תאָרְ תור תור אַן־שׁוֹ אַנִי . . .
- 17 . . . אַן־תום כִּי־מִן אַן־אִין־כִּית או אַן־נִךְ־כִּית . . .
- 18 . . . או אַן־אנוניתוּם . . .
- 19 . . . גאל־מיש שא אַן־אִי או כִּירְתִים . . .
- 20 . . . אַנִי תא תור כיל מא כאָלְי אִין . . .
- 21 . . . כאָב־מא ביל לא אַנִי או אַן־ראב־גאן . די די . . .
- 22 . . . כאך כאך בי לאַכאָרְו כימא שא בית צִיבִית . . . כאך אוּש . . .
- 23 . . . תִירְצא תאָתאָרְאִין XII שא כו נו נאם דיש שׁי שא שא־אן . . .
- 24 . . . א־מיש פו פאל כי שׁי אור כו מי תוּשׁאָחאָסִי . . .
- 25 . . . III אורְ־מִי איש שאַק תאָרְ־גִי תוּשׁי־שׁיבִשו . . .
- 26 . . . שאַח תור כא . שא אן באָרְו תאָתאָפּאָכִיש . . .
- 27 . . . נִי־רְאָב תו (?) . . . צאָרְיִשִי . . .

Le fin est détruite.

37. ? נאל אִין עֵז [אֶקְאֶמֶזֶר] אִירֵאוּד נִין וּוּ בּוּ
אֶקְאֶ נון סניור אֶרֶדוּ אֶקְאִין
אֶקְאֶ
38. . . זאבִּק אִישֶׁרֶת אֶקְמִישׁ נאל-
מִישׁ מִכֶּן סאָהֶנִּיסֶן
אֶקְ דִּי הוּ רֵא
39. [פאל] אֶקְאֶמֶזֶר־כֹּרֶס־נָא מָאן
עֵז נאל־אֶן סאָת אִשְׁוֶר־כִּי
ליב־נא־אֶני נִי אכא־מאל כּוּ מאל
40. [פאל] פאל [אֶקְסֶקְרֶמֶזֶר־מִישׁ
וּוּ סאָן עֵז מָאן סאָת אִשְׁוֶר־כִּי
ראָד־כּוּ סאָת אֶן אֶרֶדוּ
41. . . מִישׁ־עֵז כּוּרֵא אֶרֶד-
מִישׁ־עֵז סאלאָם זֶרֶשֶׁנוּ
ראָד־כּוּ סאָת אֶן כִּי א
42. . נוצֶמֶא אֶקְנֵזֵא סאָהֶתֶנוּ
עֵז נִינֶן XL לִד־לִיב שׁוּ־מִישׁ
43. [שׁ] מִ סִּפִּישֶׁנוּ סאָהֶתֶנוּ רֵאזֶלֶתֶנוּ
עֵז נא־מֶלֶל נאָן מִישׁ . . .
44. לא סאָבִידֶשֶׁנוּ אָנָּא שׁוּ-||שׁוּ
כּוּלִי
אֶרֶד־אִשִּׁי כּאָ אֶן
45. נאָם כּוּ וּוּ אֶקְאֶ־אֶ נאָם אוּשׁ כּוּ
נִצִּירֶתִי נון מִי
46. טא אָנָּא נֶחֶז לִיבִי אֶקְמִישׁ נאל-
מִישׁ שׁוּלֹכִי
אִין זא־אִי
47. כִּי פִי דֶקְמִישׁ נאָבֶרֶדִי סאָת
אִשְׁוֶר־כִּי אֶן סאָת כּוּרֶב־כּוּרֶכִּי
48. [אִ]נָּא דֶקְמִישׁ אִשְׁוֶר אַסְנֶק
אכֶרֶמֶא
אִשִּׁי אֶרֶדֶא לאל בִּית זִידֶא
49. אִין אִשִּׁי מֵא
אֶן . . .
50. כּוּרֶב אכֶרֶמֶזֶר־כִּי אֶקְאֶ־אֶ . . .
אֶן . . .
51. סאָהֶי אֶקְאֶג סאָן כִּישֶׁאֶת אֶקְ-
אִי . . .
52. . . תִּךְ לאל שׁוּאֶתֶנוּ הָא . . .
53. ||אֶקְחֶי־כּוּרֶא רֵאישֶׁנוּ הָאֶמֶן (?) אֶקְאֶן . . .
54. . . נאָן תֶּאקִיבֶרֶתִי אֶן . . .
55. . . תֵּא אִיד . . .

20. . . . מאַח זײַן אַן-כײַא שאַ אַן-
 שוּר-דיש
 אָו מאַ גול-גול אַי^B
21. גאָ עֵא אַן מו אושׁ כּו באַר-רא
 שו אול שאַ אַן-שוּר-דיש
 אָו מוּן א-אַן מאַ-אַל-לאַ אַי-נראַכא
22. גאָ עֵא אַן זיר מאַל אַיר-באַר תא
 שאַ אַן שוּר-דיש
 נײַת-קֶדֶי נײַן-נא
23. ראַך-כוּ אײַם גאַל . רי אַן שאַ
 אַן-שוּר-דיש
 כור גאַל א-אַ אַן-מו-אַל-כײַת
24. זײַן האַר שאַק טו פאַר שאַ
 אַן-שוּר-דיש
 אָו מוּ אַי שׁי אַן דו
25. זײַן כור-כור-ראַ כאַב-דאַ שאַ
 אַן-שוּר-דיש
 דײַ אַ נאָ נײַ דײַ אַ נאָ נײַ
26. גאָ עֵא אַן שׁי אַי דײַ באַ אַן דו
 שאַ אַן-שוּר-דיש
 אָו אַי אַ אַן דײַ דײַ נײַ תא
27. ראַך-כוּ מאַח זײַן אַן כײַ אַ שאַ
 אַן-שוּר-דיש
 ראַך כוּ מאַח ראַב-גאַם-מײַ-אַיר אַן
 כײַ אַ שאַ אַן-נאַ-נאַ-אַ
28. גאָ עֵא אַן-ראַב-גאַם-מײַ-אַיר אַן
 כײַ אַ שאַ אַן-נאַ-נאַ-אַ
29. שׁוּ נײַן XLVII שׁוּ גאַ-מו-לאַל
 גאַן-מיש
 זײַן מאַח אַיִן חײַ-באַר כײַ אַ אַן תא
30. אַי (?) שאַק-מיש כּו כאַר גאַם
 אושׁ כּו שׁי לאַל מישׁ שאַ אשׁ
 שׁוּ-||שׁוּצוֹ
31. אַן דו תוּם אוּל אַם רו אשׁ ליב
 בײַ לאַ רו אוד-דו אָו
 אַם האַר-ראַ נו אַן תײַ
32. אוד דײַ
33. פאַקיד כײַשאַת אַן-אַי כײַת-תײַם
34. אַח אַיִקוֹו חוּ סײַ צאַבײַת
 גײַדופּײַ אַק-מישׁ
 אַיִר-ראַ
35. אַר[צו] אוד-מוּ מוּבאַלישׁ מײַתײַ
36. ? אַיִן (?) נײַרו (?) אַנאַ אַן-מישׁ
 אַיִשאַרײַ
 אַי לוּ תא אַי לוּ תא
 אַן-נאַ כּוּ אַיִן דוֹף

B	A
אָו מיר כּוּ נא	25. כּוּר-רא
אָן-פּאַר אודערדו סא רא	26. נאַל-אַן א אן
נוד-סאַח פּאַ אודערדו א	27. כּאַ רי רי רי
אָו סאַ גול גול אָו	28. אָו כּוּר רא
אור שאַק זאַק זו תנא	29. כּים אים דיר שאַ אָן באר
אָו איר-אוד סו נאַל-אַן רי בי סאַח א	30. ניר אַק תּאַר אוד-רו ני
אור שאַק א-מאַך-תּו חו לוח הא	31. איר-באַר הא אַיש באר בי לא
נו שי	32. תּים- או כי סו נא נא א
אור שאַק א-מאַך-תּו סאַ	33. א נאַל נאַל . סו סו
	34. אָו תּוּר כּים ניגין נא א-אַן באר או
נאַם סו און רי בי אָין	35. אָן-פּאַר כּים אוד-רו הא באר או
אים כּוּר-רא א אָן-מאַל	36. אוד דאַם כי א אן סו אוש באר או
ליב-באַני נאַ-אַן-כו	37. אַם אָו דאַק צוּר-לוּ-ביר א נא
	באר או
ני תּוּך כי כּיל נאַ	38. אָו עֵש איר סאַ אל לא אן כי א
	באר או
	39. אוד גוּם תּאַ איר-כּוּר-רא
	באר או
	40. תּוּר כּים חול א-אַן
אָו רא א ראַ זו א	41. פּאַ אוד-רו א
דוב אן-אַן-כּית-לאַל כּית	42. דיש ניגין XXXIX רי
א אָו אן-נאַ א מי נאַן כּוּ	43. ליד כּים כּאַ רי רי
	44. אָו נאַ א סאַך תּאַ נאַם תּאַ אוד-רו
	45. איר-אוד א אן מי ני ראַ בי
	46. סאַ אל כּאַ רי רי
מי אָו נין סו	47. אָו מי ?
	48. איר-אוד סו אים מי
	49. כּוּר : סאַ רא תּאַ
	50. רי א עֵש איר רא
אן סו פּאַר אכּאַ ני כּים	51. כּית-שאַ אן-שוּר-דיש
	52. או שאַק סאַל כּית
אָו סוּן א אן סאַ אל עֵש	53. מי תּאַ

- 58 . מן תִּקְרֹכֶיךָ שֶׁנִּשְׁמַע בָּא אֲבִי אֱוִי
- 61 . רִאשִׁיתוֹ אֵינָא הַאֲחִיסְתִּי שְׂנַאב־אֲשֶׁר
- 64 . אֲבִי־סַאֲר אֶאֱן אֲדִידוֹ כְּדִיב אֲי־נֶאֱלֶשׁוּ דִּדְן
- 67 . נִרְאִיק זֶו נוֹ אֲר אֶן מִן זִיב אֲב בִּא תִּנְרִא

W. A. I. IV. Pl. 60. Recto.

Le début fait défaut

B	A
.	2 . זֶו־אֵם פִּי אֲל־לֶאֱל
.	3 . אֲר־אֲדֹד אֲ שִׁי אִיר
.	4 . אֲ תִדֹד כִּים נִינִן נֶא
:	5 . אֶן־פֶּאֲר כִּים אֲדִידוֹ
.	6 . דֶּאֵם כִּי אֶן מִן
.	7 . דִּי (?) אֲ רֶאֶק . אֲוֹ א
.	8 . אֲ לֹם
.	9 . אֲי־נִרְאִיק־כֶּאֱל־אֲיִנִי אִי לֹ
.	10 . אֶן־נֶא אֲ לֹם
.	11 . שִׁי תִקְנוֹ צֶאב־דִּי רֶא
.	12 . אֲר־אֲדֹד תֹּל שֶׁא כִית שֶׁא אֶן דִּו :
.	13 . אֲ [לֹם גִּדֹד נֹל
.	14 . מֶאֲר זֶאֶק (?) אֶן־נֶא רֶא
.	15 . רֶאֶק אֲ זִי בִו אִים
.	16 .
.	17 . זִי בִו אֲוִים
.	18 . דִּו [לֹחַ דֶּא שֶׁא אֶן־אִיֶּן־
	בִּית
.	19 . נוֹ פֶּאֲדֶא
.	20 . צִוֹר דִּו
.	21 . אֲוֹ כִי אִי תִים־ אִי כִי פִי נֶא נֶא־רֶא
.	22 . נֶאֵם מִן אֶן דִּו בִּי אֶן
.	23 . נִי־תִקְרֹכֶי כִיל נֶא אֶאֱן א
.	24 . נִי־תִקְרֹכֶי כִיל נֶא VII אֶאֱן אֲדִידוֹ

55. לו נאז'לו בא פאלכי אס-בי זאק אס-בי מי נאן אס-בי כא ביל תותארהא
 56. בי א'ו דו (?) פאל כי שא פון-מיש שא הא א רו די לו תיריב תו נאב
 שי תי צי א'ין

57. גי ביל לאל אש ביל כי א-אן א-זיק תא כאתמא אב רא כו תא תאר
 58. כים אב רא אלאכתא'שו ב'י או איץ-ס'ך-נון איץ-שור-מאן גי ח'ינא סים גור
 59. סים פאל או כו כור מאל דוף אג בי או איץ-תינ פאל כי א'ין א'ניתו-
 III ש'ו

60. שי אן-XV לאך מא ארש כין מא לא ליב ש'ו לו תום כא כא-גוד א'י
 רא זו בי איץ תוך

61. נא בי אן גאל-און ב'י נון גאלתי נאנוואא א'ו כא א'י-נאל כי ש'ו די מו
 62. מיש-ש'ו זינת כי ש'ו די מו א'ו מא ש'ו כור אד א'יביליש דו-מיש אג

63. . . . ס'י ס'י כי כור אד כי ש'ו גי-נא-מיש איתאמ'ו נא בי שא נא גי ביל לאל
 64. . . . מא אנא בית ש'ו סי די האר נו כ'ו ראך נו כ'ו נו שי מאר

65. . . . אן-מיש כא נו אוד ב'וליתי
 66. . . . שא רו אוח ת'ו אי לאל א תי

67. . . . תי אן-א'ין כית מאל'ך כור או אן-VII (?)
 68. . . . תים שא נו פאל'ו כיביתסא

69. . . . רי דיש אן מיש כימראסון
 70. . . . כיפראתי
 La fin manque.

Verso No. 2.

41. . . . אש מאן . לאך תי נאב רי
 42. . . . או זו אש ליכנושו שא פאל
 43. . . . שי קו ניר-II-מיש כי

44. . . . מיש א שי (?) א'ו כ'יתים ליקתאר'אבו גאל-און-ותכי
 45. . . . מ'י כאכי שא לא נאכאר אנא בול-בול א בול-בול נ'ית-כי ליקאבי
 אחו דאן

46. כא-כא-מא ש'ו נא טו לאל א שי ליב כו מאל א'יר-שא כית
 49. א'ור-ר'כי כים אב סאר אן-אן בא-אן-אור-דו
 52. א'י-נאל | אן-הי-כאך-א גאל-און ראבו גאל-און דאנו
 55. גאל-און] כ'ישאתי גאל-און מאת אשור-כי שא אן-אג אן-תאשמ'תום

32. אִין אַן-ראַב־נאַס־מִי תור אַן-נאַ מו פֿאַדאַ אַן-רִי-אַי־נִי כִית אוּשאַוּזִי
אור־כוּ מי
33. אִין אִיךְ זי אַד אול אימאַת נאַחאַרַאַת אִין א נאַם די אִין אַנאַ לא אַזוּ מִליכִי
34. [תאַ] אִיךְ־מיש אַנאַתי III תאַ אִין דִיש מוח נאַפּראַקְתִי לַאךְ־נו
35. שִים נאַם נאַם סאַל־פאַ סאַר כּוּ נו נאַם באַר סִי אִיל באַר ציר זיר קִם
כּף רִית כִית לוּ או
36. סִיךְ שאַב אַנִי קי תאַ רי
37. אִינוּמאַ תַאר תור תו באַר שאַ אַז אִין אַן-ראַב־נאַס־מִי תור אַן-נאַ מו
שאַ | אִין
38. אִיש מוח שאַקְדוּ III-שׁוּ לַאךְ־נו אַז אִין אַן-ראַב־נאַס־מִי תור אַן-נאַ
מו פֿאַדאַ אַן-רִי-אַי־נִי כִית
39. אוּשאַוּזִי איר־כוּ מי אִיש מוח תִיךְ שׁוּ לַאךְ־נו

No. 2, recto

41. דִיש נאַ אִין חולתִים תוּךְ שִי . . .
42. דיבִישׁוּ אדיכּוּבוּ כאַ-מיש שׁושכּאַל . . .
43. דאַביכּיכּי שׁוכּיַת תאַנוכאַ כאַ גור תאַף כאַ־בי כאַ־בי כאַ־בי שאַ אַג א מִיש
חול־מיש
44. אִיש נו זוּ ניגִן אִין גאַל־און בִי נון גאַלְתִי נַאנוּאוו אַז כאַ נון נאַל
45. כִי שׁוּ אוּשאַשכּינּוּמאַ זינִי כִי שׁוּ אַנאַ פּור אִים־כאַ
46. אַז כּתּיר לומני שאַ איכּצורוּ שׁוּ גאַב אַן גאַל־און בִי אַז נון־גאַלְתִי
47. נַאנוּאוו אַז כאַ אִי גאַל כִי שׁוּ מוּגורי שׁוּ סי שִי־צאַב־תִים אִינִיר־שׁוּ
לאַל צימאַ
48. . . נאַ שִימִי מַאנאַרו אַנאַ נאַבי שאַ כאַלאַמאַ
49. . . לאַל שׁוּ אַנאַ חאַרִי מוח אַמירִישׁוּ דחי
50. אַן גאַל־און בִי אַז נון תִי רוּ נַאנוּאוו כִי שׁוּ אַנאַ די מי
51. אִיבִיליש אַנאַ דו־מיש כִי אַז אִיךְ־שׁוּ אַנאַ כּור דיני אִיש שׁוּ || שׁוּ אַן־שׁוּ
אַנאַ מַאחאַרי
52. אַז שׁאַ (?) אִיקִל־שׁוּ אַנאַ ראַמי אַן־מיש־שׁוּ זינִת כִי שׁוּ אַנאַ די מי
53. כִיבִית כאַ־שׁוּ אַנאַ שִי נאַ מוח גאַל־און בִי נון אַנאַ . . כִי סוֹבִי אַתּמִישׁוּ
54. כאַךְ כאַךְ בִי דִיש שִי אַן כּוּ כִי גיר תאַר אַד מַא־לִנִר סאַר א כּוּ סוּ ? נִי
נאַב דוּ אַן שׁאַ נאַ שִים לִי שׁאַ אַן

6. צאֹפִי פֹאם חו כארִי צאֹפִי שאח אוד אי
7. האלולאָא שא שום־מיש צו לום כֹּר האל פֹאם
8. סו פאת איץ כאך כי האר בי איץ לא שזירתי כימא ריש לוב אינאתי
תאשאכאן
9. רפִי שא בירית האך שיי־מיש פארִי איש לוב רי כֹּר
10. VII שיי־מיש VII-פארִי או נאנאתי כי שיי־צאב־מיש תיך לו באת
11. נאל־אן בול־בול אָנא בו שאח אי צו לום כֹּר האל פֹאם שא XV איש
תיך שו שא אן
12. פאת תו צאב או א ני לאל איש מור אוד תוכאצארמא
13. איש תיך שו שא אן שיי־מיש פארִי כאלישינא איש סִך מי אוד־רו
14. רִבו כאבו שא צירפֹאני רי כֹּר האך־זא־סוח איש מור סִך פאר אוד־רו
15. איש סִך פאר רי כֹּר שא שיי־מיש שא פארִי איש שו XV שו סאר
16. האך כא מי איש מור סִך מי אוד־רו איש סִך מי רי כֹּר
17. האך־שיי־מיש III פארִי איש שו XXXII שו . . .
18. . . . כא פאר־צו איש מור סִך דיר אוד־רו איש סִך דיר בִּיר . . .
19. האך־שיי־מיש שא פארִי איש ניר XV שו בִּיר . . .
20. . . . איש מור סִך זא־כור־נא אוד־רו אג איש סִך זא־כור־נא רי . . .
21. האך־שיי־מיש שא פארִי איש ניר XXXII שו אי . . .
22. . . . צור רו גו כי רי כי רי איב כי . . .
23. . . . בו סֹפֹאני סֹבו
24. . . . ליבכנושי אן־איר־שיי־האר־חי : אן־[אמאר־אור] . . . נאמ־סא
דיש־כו אדי כא־לי איץ
25. אן כי שאק תי לא לי בי כי שאק תי לא לי בי כו לא לי בי
26. פיש פיש תי שא אן זי איש תי שא אן זי איש שו אן זי איש זי איש אן
27. || תא אָן־מיש אָנאתי איש מוח האך־מיש לאך־נו א־כיל־זיר אוד א
איץ־מאך
28. א־כיל־זיר אוד א איץ זי נאן א־כיל־זיר אוד א איץ בי איץ א־כיל־זיר
אוד א או נו אוד איץ־מאך כאך א ?
29. איש כא א רי ני בי רי ני שאח תא א־כיל־זיר ני ני נון־נא או אן כי
נו תי
30. או אג אוד או ליד רו שא או א ני לאל סו פֹאם סור רו שא האר נון
31. כו שא איב שו לאל נון באר ביר הא ני שאח אוד אי נאפראקֶטו

22. א פו פאל חול בו מי תושאחאמי ליב שאח תור
23. אן-אם (?) ראת (?) רו תארתאפאכשי שא אוד-רא שא שי איין-555
אש
24. בור רו אן-ביל לימרתאן לאך אור לאך-נו III אוד-מי אש שאק האר .
25. אש שאלשי אוד-מי אש פאר-נאס-מא אוד-רו שיי-מא אש אוב סאר-כי
תי כיה חי (?)
26. אש אוד-מי IV-נאן תור-ראך אן-אנום שא אים כאך אוש שאק-רו סא
פאר תא
27. בו אוד I-נאן תאר-מא נו בו בו סי איך שי כאך. כורו תונאר-אן .
28. איך נא צו איך פאל איין-355 נו איך מי שי
29. שא כי . . . שי בו (?) XL שיי-שא שי סא א שא אוד-רא שא סו ביר
מיש דיר-מא
30. :0 שא . . . כאך אוש צודי אגורי תוצאדי שונותי
31. אם אן אוד-רא בו איריש זין אוד-רו שי מא שיי-מיש שא אן-
שאכשו (?) א שא אן
32. אן-מיש שא סאר אז כי איך-נום איך-או גיר סאר סי
33. ניגן שיניש אן-אי כיתים או אן-אונא-כי תושאמאשי (?)
34. תו שו דיש אים כי שא תי כינו אן-ראב-נאן-מי כאך-אויש
35. ניג בו שי איך-באר דיקמינו דיר-מא גיר רו תא סא אן או . . .
36. שאק האר ניג שא אן אש שאלשי אוד-מי פאר-נאס-מא אוד-
רו שי
37. תומאחאמי אש אוב סאר-כי תי כיה ביר
38. א ניגן שי אנא איגור-מא נו שי

Une ligne peu lisible. La fin manque.

No. 1. verso.

1. אר תאר חו או שי
2. איש לא בית אן-גור-לא אש בי
3. אש תיך שו שא אן VII האך-שי-מיש VII פאר אש סוך מי . . .
4. VII ריפ כאבו שא VII צירפאני די בור III אינאטי שא VII צירפאני
5. תאכאנאן שאבו פאם שא XV פאם שאבו ראך פאם שא XXXII

איִקָּבִי	42
לאֲדָנִי	43
איִקָּבִי	44

Le fin manque.

W A. I. IV. Pl. 62, recto. No. 1.

1. אִין אִיָּדִי אִיד אול אימאת נאחאָראַת אש מוח שו XV-שֵׁו לאַדְנִי
2. אִין דאן מאַת נִי אַן־נִיָּנִי שור א כי חאל פא א שו רי בו אש מוח שו־
XXXII-שֵׁו לאַדְנִי
3. אִין אן גאל־און גאָנְמִי תור אָנָּא מו־פִּאֲדָא אַן־רִי־אִיָּנִי כִית אִישׁוּמֵאִתִּי
אש גאב־שֵׁו אִו ליב־מי־שֵׁו לאַדְנִי
4. אִין אִיָּדִי אִיד תור־ראַך אַן־אָנוּם אִין א נאם די אִין אַנָּא לא אִו מִלִּיכִי
5. רִישׁ מוח באַר־קֵא־מי־שֵׁו לאַדְנִי
6. אִין אִיָּדִי אִיד אוראת אימאת נאחאָראַת אִישׁוּ אפִּלאַמָּא
7. אִין אִיָּדִי אִיד אוראת אימאת נאחאָראַת אִיָּדִי אִיד באַרבאָראַת
8. אִין ראַב־גאָנְמִי תור אָנָּא מו־פִּאֲדָא אַן־רִי־אִיָּנִי כִית אן אִין נִין נִיר־
אִיק נִין־אִיָּנִי כִית
9. אִין תור־ראַך אַן־אָנוּם שא אַן־אִי רִיש־כִּו אש מוח נִיר XV-שֵׁו לאַדְנִי
10. אִין שורבאָת תור־ראַך אַן־אָנוּם מואמִלאַת לאַאִוִּי
11. אִין אַן־ראַב־גאָנְמִי תור אָנָּא מו־פִּאֲדָא אַן־רִי־אִיָּנִי
12. תור־ראַך אַן־רִי־אִיָּנִי כִית אש מוח נִיר־XXXII-שֵׁו לאַדְנִי
13. אִין אִיָּד־אִיד אול אימאת נאחאָראַת בִּילְכוּ (?) קוּתאָרִי לאַדְנִי מָא אִיש־
XV כָּא
14. אִין א־נָאם די אִין אַנָּא לא אִו מִלִּיכִי אש מוח III קוּתאָרִי לאַדְנִי .
15. אש XXXII כָּא אש רִישׁ אִיָּנָּא אִו מופִּתִי אִיָּנָּא שא
16. אִיָּנָּאִו שא כָּא אִו רִים בִּיל שוּם אִיָּנ־לִיב כִּוּוּ אש שאַקְדוּשׁוּ תוּ
17. אִין אודוך חול־אִיק שאַק גאָו זִידָא לאַדְמָא אש שאַק־שֵׁו שא
18. אִיָּנִיר־שֵׁו כִישׁוֹרָא אִיָּנָּא תִי צִיר אִין שאַק־בָּא שאַק־אִיץ (?) אִין נִיר־
||-מִ
19. אִין אב הָאָר נָאם מו־אִוּדָא תוּרִתִּיָּנִי אִין
20. אש אוד־מִי כִאתִרִי אש . כִּיל לאַבִּאִסְתוּ שא בִּיתִּי אִי
21. תִירִצָּא מִי אִו XII שא כוּוּ נָוּ נָאם אש

14 אול לאביכו תושילי (?)

15 פאסטרא כי (?)

16 לזכו

Colonne II. No 2, recto.

19 אַזאַבו סאַת סאַל יְשׁוּ כִּיל אֲוֹ לִי לַאֵל אֲ תִי

20 . נחא . . . נאן לאכנא כּיאַם אַיקאַבִי

21 . לאַרְנו אַיְנו־זאַלֵּל אֲוֹ אַב שׁו־צאַב־מיש

22 . כאַ־נאַ אַיְנו־בִּי דִישׁ אַיְנו־פּאַ־כּוֹ נאַס־מַא כּיאַם

23 . לאַרְנו אַיְנו־פּאַ־כּוֹ שׁוֹרְבֵי סאַלִּיך אַיְמְבִי שׁאַ אַיְנו־מיש נאַל־מיש

24 . כאַ־נאַ אַיְנו־בִּי אַנאַ אַיְנו־אַיְב נאַס־מַא כּיאַם

25 . לאַרְנו אַיְנו־אַיְב בְּלוֹם נאַלִּי אַיְמוֹקאַן בִּירֵאֲנוּ

26 . כאַ־נאַ אַיְנו־בִּי דִישׁ אַיְנו־לַא נאַס־מַא כּיאַם

27 . לאַרְנו אַיְנו־לַא אַיְמוֹ אַלִּידֵאֵת צאַלְמַאֵת שׁאַק־דּוֹ

28 . כאַ־נאַ אַיְנו־בִּי אַנאַ אַיְנו־כִּית נאַס־מַא כּיאַם

29 . לאַרְנו אַיְנו־כִּית אַתּוֹם שׁוֹרְבֵי חִידַאֵת אַיְנו־נאַס־נִיר

30 . כאַ־נאַ אַיְנו־בִּי דִישׁ אַיְנו־כִּית נאַס־מַא כּיאַם

31 . לאַרְנו בְּלוֹם שׁאַקוֹ מִכּוֹן תִּירֵתִי

32 . שִׁילַאֲתִי אַוד־מִי שִׁכִּיל אֲוֹ לִי לַאֵל אֲ תִי גּוֹ מוֹח סִי אַיְנוֹן אַיְתִיךְ

33 . אַיְמוֹ רַאמִּוֹכֹת אַוד־כּוֹ כּוֹ . כַּאֵ שִׁכִּיל אִישׁ מַאֲל־נִיר אַיְנאַל כִּי סאַר דאַ

זאַ שׁוֹד

34 . V אִישׁ . . . אַיְנו־כִּית אַיְנו־כִּית אַיְנו־אַיְב אַיְנו־לַא אַיְנו־פּאַ־כּוֹ

תאַר־בִּי

35 . לִי נַאז נַאז פּאַל כִּי אֲ כַאךְ (?) שׁאַ אַן אִישִׁי לִיב כּוֹ מַאֲל־מיש־שׁוֹנוֹ דִישׁ

נאַל־אֲוֹן תּוֹחִינוֹ

36 . אַיְנו־בִּיר אַיְנו־לַא אַיְנו־תאַר לַאֲר־נוֹ שׁאַ בַּא דִישׁ אַיְנו־זאַ־לַאֵל בַּא סַא

אַיְשׁ כַּאב

37 . תּוֹסּוֹפּאַב דִישׁ אַיְנו־ל־שׁוֹ סִירִי אִישׁ שׁאַלְשִׁי אִישׁ כַּאֵ אַיְכוֹד לִישׁאַאִין

38 . כַּא שׁאַם

39 . כַּאסִי אִישׁ מַאֲל־נִיר אַיְנאַל

40 . דַּאֲנַא

41 . אִישׁ תאַ דִּי רַאךְ

31. לִינֹת לִבְכֹּאמָא רִישֵׁינֹו רִימֹו
32. אַחֲזֹו שַׁרְ||-כֹּו בֹוטֹור אַרְאֵנִישׁוֹ
33. שׁוֹפִי דִיאָא דִילֹולֹתָא אֲלִישׁוֹ
34. אִשׁ פִי כֹארֵאשִׁי נֹאדִי נִית־כֹּא
35. אֹוד בִי מֹאסֹארֹתֹכֹא אִשׁ נֹארֹדִי אִית־רֵאשִׁי
36. לֹורֹתֵאשׁוֹ בֹוטֹורֹמָא אֲקִצִישׁוֹ
37. נוֹ נֹאמִיר . . . כִיתֹסֹו אִלִישׁ בֹּאנִישׁוֹ
38. בֹולִישׁ נִית . . אִית נֹורֹדִיכֹא
39. לִיבִיכֹא לִ . . . כִית דֹארְמִי
40. מֹוהֹאר כִית־רֵאשִׁי לִכִי פֹדִיתֹו
41. אִשׁ קֹאקֹאר שׁוֹלְמִי מֹאחֹרֹא[כֹּא] לִית־אַלְאֵךְ
42. נֹאן נֹון חִיצֹבֹא פֹארֹאךְ . . . לִישֹאסֹחֹאר
43. בִיכֹוכֹא זֹאנֹארֹךְ לֹוכֹבֹאן
44. שֹאמֹנָא שִׁינֹארִיכֹא כִים א־מִישׁ לִישֹארֹמְךְ
45. נִי נֹאן נֹו-נֹא כֹו לִדֹארֹחֹודֹא שִׁפִיכֹא
46. לִישֹאזֹולִיכֹא זֹאאִי אִירִנִי
47. אִרֹמֹאנִי רִישֹאנִי מֹוּבֹושׁ אִשֹּׁנֹאן

Colonne II. No. 1. Verso.

1. נֹאפֹלִיסֹמָא בִלֹום שֹנוֹחֹו נִית־כֹּא
2: לִיזִיקָא אִיכֹבֹאמָא זֹאמֹאר נֹאפִשִׁירֵשׁוֹ
3. שִׁיתֹאפִשִׁיָּה סֹארֹתֹאכֹא כֹאבִיתָא
4. וּמִסָּא אֹכְסִישׁוֹ לִיבֹושׁ שׁוֹרִישׁ
5. כִים לֹורֹתֵאשׁוֹ בֹוטֹורֹמָא אֹכְסִישׁוֹ
6. קֹל (?) שִׁיתֹאֲלֵשׁוֹ
7. אִישׁ (?) שֹא גִישְׁנִישׁ נֹאפִשֹאחֹסֹו
8. קֹל (?) שִׁיתֹאֲלֵשׁוֹ
9. אִישׁ (?) שֹא גִישְׁנִישׁ נֹאפִשֹאחֹסֹו
10. בֹּת נִית בִיגֹות שַׁרְ||-כֹּא
11. אִימֹו מִנֹו נִימִלֵשׁוֹ
12. אֹרֹדוֹ בִילֵאשׁוֹ אִיפֹאלִיח
12. אֹנָא אֹן מִנָּא אֹרִצֹאב

A. I. IV Pl. 61. N°.1 ,recto .

1. מִרְאֵת
2. כִּי אֶתִישׁוּ
3. אֲנִי כְאִישׁוֹ שֵׁי
4. חֵסֶה הָאֲנִי
5. שֵׁי נִסְתָּא אִו
6. מוֹרְצוּ דִילִי . . תוּם דִּילִילְתוּם
7. מוֹחֲדְשׁוּ אִירְתִּירוּ אִימְרוּ הָאֲנִיחוּ
8. אֲבוֹדוּ אֲנִי פִתּוּם פִּילֵאכְתּוּם
9. קוֹדְשׁוּכֵם אֲוֹנֵסוּ נִסְתָּאטוּ
10. אֲחִתְּנִימֵם מֵאַרְצֵיכֶם אִיכִיכֵם
11. כְּכִרְתָּסוּ נִאֲנִסוּן מֵאֵת מֵאֵה . . כֵּא
12. נִאֲנִחִים דִּימֵתֵם כִּימֵם אִימְבֵּאֵי אִישֵׁתֵם . .
13. אֲוִתְּאֲחֵצְמֵם אִישֵׁאֲכֵם לֹא אִלִּיד . .
14. כִּי לֹאֲלֵאֵרִי קוֹבֵי אִישֵׁאֲוֹרֵאֲב
15. דוֹלִלְשׁוּ אִיקֵּאֲבִי אִישׁ תִּינִינִי
16. מִינֵה אִימֹמֵם אִיכְבוֹדֵהֵם בְּלִי אֲרִישׁ
17. לְזִבְלֵהֵם פִּישׁוּ שֵׁה לֹא אִידִי
18. דוּמֵה אֲנִי אִיחֲרֵאֲמִי כֵּאלֵאֲמֵה
19. אֲנִיחֵה לֹו אִיתִיק לְרֵצִי אִישׁ שֵׁאֲבֵשֵׁאֲכִי
20. יִשְׁמֵה אֲנִי אִיחֲרֵאֲמִי כֵּאלֵאֲמֵה
21. לֹו אִיתִיק לְרֵצִי אִישׁ שֵׁאֲבֵשֵׁאֲכִי
22. נִאֲרִי מֵאַרְתֵּה אִיפִירֵה כֵּאֲרִישׁוּ
23. אִילְקִישׁוּ אִיחֲאֲפֵאֲנִי אֲוֹרִישׁוּ מֵאַשֶׁאֲךְ (?) דִּי . . .
24. אִישׁ בֵּאֲבֵ מֵאַרְתִּיכֵם כֵּאֲמֵה אִידֵה . . .
25. אִיפֵאֲשֶׁאֲרֵה מִימֵה אִידִי לֹא אִישׁוּ . .
26. אִירְתֵּמֹכֵה אִישׁ אֲוִינִי
27. שִׁמְרוּ שֵׁה אֲוִיֵהֵם לִישֵׁאֲפִשׁוּחַ לִיבֵה . . אִיקְדָּבֵהר (?)
28. תִּימְקוּשׁוּ אִילִישׁ לִיכִילֵכֵה
29. אִינְחוּ אִו רִיכֵה אֲוֵה דֵּאֵן לִיקְבוּכֵה
30. אֲכִוְרֵסֵה אִיבְשִׁתְּהֵם מֵאַרְזֵשֵׁתֵה

- 52. ליפאטירו כאמיתסו
- 53. אן-איש-תאר ליפטור איש און-כי סובור
- 54. אן-נין בית אן-נא ליפטור איש בית אן-נא באר לא . .
- 55. אן-אנתיסום ליפטור איש אנא-יכי איר . . .
- 56. איר אן-אנא-יכי ליפטור בית

La fin manque.

Colonne VI.

- 1. אן-איש-תאר ליפטור בולית דארטי
- 2. אן-שדור ליפטור אן-XV גימיכי
- 3. אן-דאן תיילא
- 4. אן-נא-דרא אן-נא-דרא גאל אן-נא-דרא דאן-דאן ליפטורו
- 5. אן-לאס אן-דאני אן-האר-חי-נירא ליפטורו
- 6. אן-גאל-און זין-נא אן-לא-תא-ראך
- 7. אן-כאר-ארו ליפטורו
- 8. אן-דון-אן-פאר זיכר-שונג ליפטורו
- 9. אן-תי-פאל אן-שאק-תאר אן . . .
- 10. אן-אימירא ליפטורו
- 11. מול באן מול מול קאק סידי אן . .
- 12. אן-נארודו ליפנטורו
- 13. אן-פא שאק מאל מול סיב זי אן-נא . . .
- 14. אן או אן-אי-קיל מאלא מר-שו איש . . .
- 15. איש אוד-טי אנו ליפאטירו . . .
- 16. שא בול-בול-א בול בול . .
- 17. דאטישו
- 18. תישו
- 19.
- 20. ליפאטיסו כא
- 21. לישא-תבו מאמיתסו . . . אן
- 22. אן מאמית כאך א בי שא גאל-און תור אן-שו איצבא-תו
- 24. דוף II גאן שורבו

20. . . . תאף אן־אין־בית (?) בומר . . . אן . . .
21. . . . אן . . . אין . . .
22. . . . גור . . . אין תאף . . .
23. בֹּטְרָא אן שוֹקֵאֲכּוּנָא אוּ אן־שׂיכָא . . .
24. בֹּטְרָא אן־מִישׁ נַאל־מִישׁ ? אַיִצְלָא . . .
25. בֹּטְרָא כִּיבִיל תּוּר אן . . .
26. אן־אין אוּ נִין שׁוּ . . .
27. אן־אָנוּם אוּ אַתּוּם שׁוּ . . .
28. אן אִין־כִּית לִיפְטוּר נַאל־און באַנּוּ אִישׁ . . .
29. אן־נִין־כִּית לִיפְטוּר סַאֲרָאֵת בֵּית . . .
30. בֵּית כִּי כִיל (?) לִיפְטוּר שׁוּתוּמוּדוּ . . .
31. אן־אִין־כִּי לִיפְטוּר אן־נִין־כִּי לִיפְטוּר
32. אן־אִין־חֵי לִיפְטוּר אן־נִין־חֵי לִיפְטוּר
33. אן־אִי־א לִיפְטוּר נַאל־און זױ אַם
34. זױ־אַם לִיפְטוּר בֵּית נִימְכִי
35. זױ־חֵי לִיפְטוּר אב זױ־אַם לִיפְטוּר
36. אן־אַטְרָאֵר אױד לִיפְטוּר נַאל־און אן־VII
37. אן־צַאֲרַפְאֵנִיתוּם לִיפְטוּר סַאֲרָאֵת בֵּית שַׁאק־נַא־טוּ
38. בֵּית שַׁאק־נַא־טוּ אוּ כָא אן־רַא־כִי לִיפְטוּר
39. שׁוּבַאֵת אן־מִישׁ נַאל־מִישׁ
40. אן־פַּא אוּ אן־נַאנָא לִיפְטוּר אִישׁ בֵּית זִי־דַא
41. אן־תַּאשְׁמִיתוּם לִיפְטוּר כַּאֲלַתּוּם נַאל־תּוּם
42. אן־דִי־תַאֲר לִיפְטוּר גּוּזַא־לַאל בֵּית שַׁאק־נַא־טוּ
43. אן־כַּאֲלִכִי שִׁי־צַאב לִיפְטוּר כּוּשִׁיִּיב דַּאמְקַאֲתֵי
44. סַאֲר־בִּי אן־לִי אוּ בֵּית תִּים גַּאל און־מַא לִיפְטוּר
45. אן־גַּאל אוּ אן־מִיטַאֲלַתּוּם לִיפְטוּר
46. לִיפְטוּר אִישׁ שׁוּשִׁיכִי אִישׁ אִי שׁוּ סִךְ־לַאם
47. אוּ אן־לַאֲדוּרַאֲבִי
48. אן־אַבְרוּ אן־לּוּם . . . רױ לִיפְטוּר
49. אן־מִישׁ שׁוּרְכּוּ
50. אב אן־מִישׁ אױרוּ־לוּ אִים סִי־דִי אִים כּוּר־רַא אִים סַאֲר־תּוּ
51. אִיכ־מִישׁ נִיבּוּתֵי לִיזִיקוּנִימָא

שׂאֲוִיל	50. אִישׁ אִיךְ-גִּירוֹא
שׂאֲוִיל	51. אִישׁ אִיךְ-אִיר-אֹרֹר
שׂאֲוִיל	52. אִישׁ נֹאדִין דֹּךְ-תִּךְ-זוּי
שׂאֲוִיל	53. אִישׁ כִּיכִיל נֹאפְחִי
שׂאֲוִיל	54. אִישׁ גִּיבִיל-לֵאל
שׂאֲוִיל	55. אִישׁ נֹאפֹאחֹתִי
שׂאֲוִיל	56. אִישׁ דֹּפִי אוּ גִדּוּבָא
שׂאֲוִיל	57. אִישׁ אִיךְ-בֹּאֵר אוּ אִיךְ-קָא
שׂאֲוִיל	48. אִישׁ אַחִי אֹרִי
שׂאֲוִיל	59. אִישׁ אַחִי אוּמֹמִי

W. A. I. IV Pl 59, verso. Colonne III.

שׂאֲוִיל	1. אִישׁ אַחִי אִיךְ-פִּין
שׂאֲוִיל	2. אִישׁ אַחִי פוּ
שׂאֲוִיל	3. אִישׁ אַחִי א-יוֹק
שׂאֲוִיל	4. אִישׁ אַחִי אִיךְ-מֹאךְ אִיךְ-מֹאךְ הוּ סִי אִיךְ-מֹאכְ תוּ
שׂאֲוִיל	5. אִישׁ צִית־אִיךְ-שֹׁמְשִׁי אוּ אִירִיב אִיךְ-שֹׁמְשִׁי
שׂאֲוִיל	6. אִישׁ אִיךְ-מִישׁ שֵׁא אִיךְ-אִי בֹאֵר-מִישׁ שֵׁא קֹאקֹאֵרִי
שׂאֲוִיל	7. אִישׁ בֹּאֵר אִין אוּ נִין
שׂאֲוִיל	8. אִישׁ אַצִּי [אִיר] אוּ אִירִיב אִיר
שׂאֲוִיל	9. אִישׁ אַצִּי כֹא נֹאל אוּ אִירִיב כֹא נֹאל
שׂאֲוִיל	10. אִישׁ אַצִּי בֵית אוּ אִירִיב בֵית
שׂאֲוִיל	11. אִישׁ תֹּאֵר
שׂאֲוִיל	12. אִישׁ בֵית אֵן
שׂאֲוִיל	13. אִישׁ חֹאֵרֹאֵנִי
דא	14. לֹא פֹאטֵרֹא אִיךְ-פֹּאֵר
.	15. בְּטוֹר אִיךְ-פֹּאֵר אִין אִיךְ-תֹּא-מִישׁ אוּ כִירֹתֹא-]מִישׁ
.	16. מִישׁ־תִּישׁוֹר אִיךְ-מִישׁ גֹּאל-אֵן מֹאת מֹאת
.	17. אִישׁ כִּיבִיתִיכֹא לִישׁ־אֵכֹן
.	18. שִׁיסוּ לִישׁ־תִּישׁוֹר
.	19. טוֹר בֹּאֵר בֹּאֵר אִיךְ-מִישׁ אִין לִיד־נוּ אוּ

18. אִשׁ לִבְיִשׁוֹ אֹו פִישׁוֹ אִיִּקְבוֹ לֹא אִדְיִנוּ
 19. אִשׁ שׁוֹרְכֵי מִן אֶן־שׁוֹ אִיִּמְיִשׁוֹ
 20. אִוְקִאֲרִישׁוֹ אִוְנִאֲוִיִּמוּ אִיִּכְלוֹ
 21. אִים אִירֹו רִיִּחוֹ אִיִּכְלוֹ
 22. אִישׁוֹרֹוֹמֹא מִאִנְקִאֲתִי אִירִשׁוֹ
 23. אִיִּן־אִיר־אִוֹרֹד כֹּנֵא אִוְסִיִּחוֹ (?)
 24. אֶן־שׁוֹ אֹו אֶן־אִיקִל־שׁוֹ כִּי־שׁוֹ אִוְצִאֲנוּ
 25. אִשׁ שׁיִפִּארִי אִיִּזֹאֲוֹמֹא שׁוֹ נִין־אֲתִי (?) אִיתִאֲמוּ
 26. לֹד פִּאתִרֹא אֹול אִדיִמֹא אִיתִאֲמִי
 27. אִילְתִּיִּכִמֹא אִיתִאֲמִי
 28. אִיחְתִּיִּסִמֹא אִיתִאֲמִי
 29. אִשׁ שׁוֹרְכֵי אִישׁוֹרוֹקוּ אִיתִאֲמִי
 30. אִשׁ וִי־מִישׁ אִיתִאֲמִי
 31. אִנֵּא אֶן־דִּאֵן שׁוֹ־סִי־יִשׁוֹ אִירֹאֲרֹא
 32. אִישׁ אֶן־דִּאֵן אִד אֹו מֹאל־אֵן אִיתֹא . .
 33. אֶן־דִּאֵן סִי־נֹאל־יֹו אֹו נִין נֹאל תִי אִיתֹא . .
 34. אֶן־דִּאֵן אִיִּבְרִי אֹו תֹאֲפִי [אִיתֹא . .
 35. אֶן־דִּאֵן אֵן אֹו תֹא[פִי אֵן [אִיתֹא . .
 36. אֶן־דִּאֵן־אִין
 37. תֹאֲפִי
 38. כֹּא תֹאֲבְרִי
 39. שֹא נִינֵּ אִירֹו
 40. אִמִּכֹּאת אִירֹו
 41. כֹּא שֹא אִיר־שׁוֹ
 42. אִנֵּא פִאֵן תֹאֲמִי
 43. תֹאֲמִי אִנֵּא פֹאנִי
 44. אִשׁ אִיִּן־נִינֵּ תֹאֲמִי
 45. אִשׁ אִיִּן־נֹוֹזֹא תֹאֲמִי
 46. אִשׁ אִיִּן־אִיר־אִוֹרֹד תֹאֲמִי
 47. אִשׁ דִּוֹךְ תִּיךְ וִי תֹאֲמִי
 48. שֹאֲאִיל
 49. אִשׁ אִיִּן־נֹא

שֹאֲאִיל
 שֹאֲאִיל
 שֹאֲאִיל

47. כדודו לא כתיב אובתאדיר כו [דור כיה]
 48. אול אובתאדיר
 49. אומס מיצרא או כדודו [אי] תלי
 50. אנא בית תאפישו אירוב (?)
 41. אנא נין תאפישו אידחי (?)
 52. ביש תאפישו איתאפך
 53. צובאת תאפישו איתאפאל
 54. מיראנשו אידרו לא אובתאדיר
 55. אידלו דאמקא אש כימתישו אושילו
 46. קינאבו הארתא (?) או . חו
 57. אנא לאבותי איזא
 58. פישו תארצו ליבאשו לא כי
 59. פ]ישו אנא ליבאשו או

Colonne II.

	1. נאבישו איתאמו
או	2. כינו אירדו
או	3. איבאתום איטאראו
או	4. אוגאנו אובאנון (?)
או	5. האב תאב . . האבארא (?)
או	6. אנא ראך . . כא . .
אסיב	7. בארו . . מא אוד אי . דא . .
אישתי שובאר	8. לאבירא . .
תיבו	9. ארכי ראך חול
איתיקו	10. איתי ראני
איבושו	11. לאבאניתא
אובילו	12. אנא כישפי או רודי קאתמו
שא איכולו	13. אש שא ניו סארצי
שא איתאמו	14. אש ארני מאאדותי
שא אושאפיו	15. אש אירבאר
שא אושאסירדו	16. אש אילאתי כאצירתי
שא אימשו	17. אש נאבי או או אן-איקיל

W A I. IV. Pl. 58, recto Col 1.

Manquent 18 lignes.

אוֹתָארוּ	ו	19
דָּאָצוּ		20
אוֹסוֹדוֹרוּ		21
איִברוֹסוּ	אן תוֹר	22 [כי]
איִברוֹסוּ	תוֹר אד	23 [כי]
איִברוֹסוּ	כּא־ל־אן תוֹר-ראָךְ-]שׂא	24 [כי]
איִברוֹסוּ	תוֹר-ראָךְ כּא־ל־אן-]שׂא	25 [כי]
איִברוֹסוּ	אִימִיתִי כּא־לִאתִי-]שׂא	26 [כי]
איִברוֹסוּ	כּא־לִאתִי אִימִיתִי-]שׂא	27 [כי]
איִברוֹסוּ	סִיס סִיס-שׁוּ	28 כי
איִברוֹסוּ	איִברִי איִברִישׁוּ	29 כי
איִברוֹסוּ	רוֹ אוֹחַ אֶלִיף אוֹחַ-אִשׁוּ	30 כי
	צִאבְתָּא לֹא אוֹמַשִּׁירוּ כּאִסָּא לֹא אוֹרֵאבִי	31
	שׂא בֵית צִיבִיתִי לֹא אוֹכְאֵלִי מוֹנֹרוּ	32
	אִנָּא צִאבְתִּי צִאבְתָּסוֹמָא אִנָּא כּאִסִּי כּוֹסִישׁוֹמָא אִיקְבוּ	33
	אוֹל אִידִי סִארְתִי אן אוֹל אִידִי אִין-אוּשׁ אִין-אִיקֶל	34
	אן אִידֵאִין אִין-אִיקֶל אִימְתִישׁ	35
	אִנָּא אִין-שׁוּ אִרְנִישׁוּ אִנָּא אִין-אִיקֶל-שׁוּ חֵאבְלֵאתָסוּ	36
	אִנָּא [בִּינִי דֵאֶצְאָתוֹם אִנָּא סִיס-נֵאלִי זִירֵאתִי	37
	אִנָּא [אִימְתִישׁ אִנָּא נִין-נֵאלִיתִי אוֹכְתֵאלִיל	38
	אִנָּא [סֵאר אוּ בִיכְתוּ אוּ רוֹרֵאבִיתִי	39
	אִנָּא יֵא	40
	אִנָּא אִיבֵאֵשׁ	41
	לֹא אִמִּירְתִי חוּ	42
	כּוּ שׂא אִיקְתֵּאבִי	43
	אִיזִיבֵא אוּשׁ (?) לֹא כִהִי אִיזִי	44
כּא	כּא סִיב (?) לֹא כִיתִי אִילְתִּיבִי כּא	45
כּין	תוֹר אוּשׁ כּוֹנָא אִיתֵאכִית (?) תוֹר אוּשׁ	46

43. . . דאנאָטו שאַ אמילֹותי
44. שאַ כים אור-מאָח איצנאָטו אמילֹ
45. כים חוּחאָרי איסחובו אידלו
46. כים שֵׁתִי אוּכאָתִימִ קאָראָדו
47. כים שוֹשכאַלִי
48. כים איצפאַרִי אַש
49. האָר כֵּ אִבִּי ווֹ אָו [ראַך-כאַבִּי ווֹ
50. אַן
51. אַן-אַיך באַר תוֹ

Colonne IV.

Manquent trois lignes.

4. נורי קאָרדאָתי נו
5. כי . קאָרי דילֹחוֹ אוּמי . נו
6. לִזְבֹּחַכֶּנֶגֶשׁ אַן-אַיך באַר . . .
7. אַא תִּי-מִשֵּׁנִי כִישְׁפִּיכֹנִי רוֹחִיכֹנִי שִׁי ? תִּי
8. אִיבִילֵא־בִים . האַזֹּון אַש אִי-מִישׁ אִיצ (?) א
9. כים שאַח אַש רוֹשֹׁמֶתִי
10. כים אַו אִינִישׁ (?) אַש כֹּסֵאֲלִי
11. כים אַו כִּירִיב אַש אַחי אַדאַבִּי
12. כים זִיר אִיך-דאַן אַש אַחי תאַמֶּתִים
13. אִילִית אַן אִיקִיל מֹנאַמִּיראַת שִׁמֶתִי
14. אַוצֹוראַבו דִישִׁכֹּ
15. אַן-אַיך באַר ראַרֹבו
16. נֹם קאַרדו
17. אִשׁוּכאַכי מַאבִּי . . .
18. ? דאַנאַתִי רִיהַא (?)
19. אַמאַתֹום אוּכאַאַבִּי
20. דִאַר-כאַבִּי ווֹ רַאך-כאַבִּי ווֹ אִיפִישׁ אָו אִיפִישֶׁרֶתִי
21. רִיהַאכֹונמַא דִישׁ בִּיל לֹדִי אִין
22. מִישׁ[לִי פִישׁלִי כִידִי כִידִי
23. מַאבִּלוֹ ?

12. די האר שאליכא חבבא דיני לישד אן
13. אן איך-כאכנו מו אן-סין ארטיפיש
14. אש בירית סיימיש שא נאמאת פינארותם
15. אָשבו אש ליבי שא האר-כאָבי זו אן האך-כאָבי זו
16. אָשבו אש ליבי שא אָפיש אן אָפישער
17. אָשבו אש ליבי שא סאדור אן סאדורער
18. . . . || שו תיק אנאָלשא (?)
19. כלאשא
20.
21. אָ
22. אורו
23. אימזנו אא
24. אש כיבית אן-פארו
25. אָין לא אוד תאר-מיש אן
26. אמני נאמא באר
27. האך-כאָבי זו
28. אמני אמ . נאק
29. אָליא אורי אב
30. אן ראת א . קארטא אונאב
31. אש כיפ . כי פא רים אושי
32. נינים . דאָתיכוי (?) אושאם
33. אמאראן מוחאבי אושאנא טינ(א)
34. ארז ליבאבי תאמאשי אס-בי-מיש
35. אָפישותם אן מושתִפישותם
36. אול תולאפאטיני
37. תוראדו ני
38. בא [ני]ני
39. א פאני
40. כי רוחי
40. כי חול-מיש
41. וני אאפי אן
42. דיש סאלאכרו

48. אַצבאַתּ בּוּרְכִיכִי אִיבּוּרְתִי
39. אַצבאַתּ נאַב־כִי תִקּוּלְאַתִי
40. אַכּתּאַסִי אִידִיכִי אַנאַ אַרְכִיכִי
41. אַן־סִין אִילְאַמִי לִיקאַתּאַ פּאַנאַרְכִי
42. אַנאַ מִכִּית א־מִישׁ אֹו בִיל לִידִיכִימאַ
43. ראַך־כאַ־בִי זֹו כִימאַ מִיחִיר תאַך־רִית אַנִי
44. לִיצִדּוּ לִירִקּוּ פּאַנּוֹכִי
45. אִין אַתִּי שַׁא תִּיבּוּשִׁינִי
46. אַתִּי שַׁא תּוּשִׁפִישִׁנִי
47. אַתִּי שַׁא תּוּכאַשִׁפִינִי
48. אַתִּי שַׁא תּוּחאַפִּינִי
49. אַתִּי שַׁא תּוּצאַבִּיתִינִי
50. אַתִּי שַׁא תּוּנאַנִינִי
51. אַתִּי שַׁא תּוּאַבִּיתִינִי
52. אַתִּי שַׁא תּוּבִירִנִי
53. אַתִּי שַׁא תּוּכאַסִינִי
54. אַתִּי שַׁא תּוּלאַאִינִי
55. תאַבּרוּסִי כִיאַ אַן־כּוּ אֹו אַן־אַקִיל מוּ
56. תאַבּרוּסִי כִיאַ שִׁיאִשִׁיאַתּוּ סִיס נִין־אַיבּ רּוּ נאַב מוּר כִּינאַתּוּ

Verso. Colonne III.

1. אַלך קאַקִים כאַתּאַרַחַּא שַׁא אֹוטְמִי אִשַׁאַכּאַם
2. אַמאַתּאַחַּ תאַבּחּוּ רִישׁ שַׁאַק־רּוּ רַאַנַתִי שִׁמְתִיכִי
3. אִין שַׁא אִיבּוּשַׁאַנִי אִושַׁתִּיפִישַׁאַנִי
4. אִינאַ מִילִי א־זִיק אִיבּוּשַׁאַנִי
5. אִינאַ מִידִי א־זִיק אִיבּוּשַׁאַנִי
6. אַנאַ אִיפִישַׁתִי אִיפִישִׁמאַ אִיקְבוּ
7. אַנאַ סאַחִירְתִי סוּחִרִימאַ אִיקְבוּ
8. אַנִיתאַ לּוּ אִיך־מאַכּתּוּשַׁא
9. כִּיס אִיך־מאַכּתּוּ אַנִיתאַ אִיבּאַלַּאבִּיתּוּ
10. כִּישּׁבוּשַׁא לִיפּאַלְכִיתּוּמַא כאַד־חִי־שַׁא
11. אֹו לַא נִיחאַ לִילִיכּוּ

59. . . . אוד־דו רינוכי דיז אן־אי־באר . סדי

Colonne II.

11 lignes très mutilées.

12. ישא האר ראך־כא־בי זו מו
 13. אן־א־זיק שונו לישכנומא
 14. בישאת לזש[פאלכיתומא
 15. אנא לילכו
 16. כימא ליכו . נישונו
 17. זו בו לית . . תוכו (?)
 18. אן־א־זיק מדיא [כא־לו] אין
 19. סותו א־לא . . . ני
 20. קאק אנו אי . או . .
 21. סו תא תידאני ציבית (?)
 22. נא א־לאמאתא . בית סאמו
 23. נידאפי אן־פאר אינוחאמא (*)
 24. ישארדי אש כירא אן־זיק אינוהו
 25. רוהו רוסו שא ראך־כא־בי זו מו
 26. ניתיא אן־בול־ני ליקמי
 27. נו . אוד באשא ליחפי
 28. לייפשוורו כישפישא
 29. זיק אש מאת־יא לזואכו אין
 30. ני . ראך־כא־בי זו שא איקרו
 31. חולתים מו אש רובישא
 32. אינא שא איבאנו רוחו
 33. אינא איך־לו שא איבאנו רוסו
 34. אינא כיבי . תאקבוסו דו אז (?) מותום
 35. ראך־כא־בי זו אצבאת כא־כי אצבאת כא־מי־כי
 36. אצבאת שי־||־כי נאדילאתי
 37. אצבאת ניר־||־כי אלאכאתי

(*) אינוחאמא T.

מא אן-ביל-ני לידחי	27
מא אן-ביל-ני לקמיכי	28
די לשאנצביתכי אן-ביל-ני האבילכי	29
זו סריכי לידמוד כא'לי אין	30
נא תור-ראך-מיש אן-אנום שא אן-אי	31
נא תור-ראך-מיש אן-אנום שא אן-אי	32
נימא אולתו אן-אי אוראדאני	33
באתינא אי כיאם תאלאכא	34
שי או אימישתי שא בול-בול א בול-בול	35
נתיקדני איליכא	36
קוטי שא חזאבישינא	37
מי שא חוסמאמתישינא	38
שא לילאתי . . . זוכאת (?) אש ביליכא	39
אין ראך-כא-בירו . . .	40
אליניתום . . . דאתום	41
אשיבתום אישיבותי	42
מושדודותום אנוגילתום	43
ראך נו גיג ראך מי	44
אן-XV-יתום זיר מאשיתום (?)	45
בארתום שא מושי	46
האמיתום שא ריבא[תי]	47
מולאיתום שא אן-אי	48
מוריבתום שא כירתיים	49
כאמיתום שא כא אן-מיש (?)	50
כאסיתום שא בירכי אן-XV-מיש	51
דאיקתום שא און-מיש	52
לא פאדיתום שא ראך-מיש	53
אחודיתום צאבוריתו	54
שימי או רודי שא לא אוסארו מאנמא	55
נאמאיתו רוכי אינאבתוכי	56
נוכי אושתאפאלכיתוכי	57
פילו אמאת לושיכי (?)	58

שִׁי 37
 שִׁי מֵאֲבָלָה 38

W. A. I. IV. Pl. 57. Colonne 1, recto.

1. אֵין רֶאָךְ-כֹּא־בִיזוֹ כֹּתְאֻלְכוֹתוֹ שֵׁא תֹאֲרִימִישׁ
2. מוֹתִירִבְתוּם שֵׁא בִית־מִישׁ
3. רֵאֲלִיתוּם שֵׁא בִירְתִי
4. הֶאֱמִיתוּם שֵׁא רִיבֹאֲתִי
5. אִנֵּא שִׁי־שֵׁא אוֹ אִינִיר־שֵׁא אִסְאֲנֹאֲרֹאֲר
6. דֹּד אִם אִשׁ תֹּאֲר־מֵא אוֹסִרֹאֲר נִיר־||
7. אִינֵא רִיבִיתִי אִיבְתֹאֲרֵאִם אֵלֵאֲכֹתִי
8. שֵׁא אֶן־שִׁי־צֹאב דֹּסוֹ אִיכִים
9. שֵׁא [כִי]־אֵיל שִׁי־צֹאב־תוּם אִינִיבִשֵׁא אִיתְפֹּאֵל
10. . . . נִירִימִי שֵׁא כּוֹזְבִשֵׁא אִילְכִי
11. אֶן אִיפֹאֲלִיסְמֵא אֶן־דֹּאֲרִישׁוֹ אִיכִים
12. כִּי־אֵיל אִיפֹאֲלִיסְמֵא אִינִיבִשֵׁא אִיתְפֹּאֵל
13. אִימֹרֵאֲנִימֵא רֶאָךְ-כֹּא־בִיזוֹ אֵילְכֵא אִינִיר־יֹא
14. אִינֵא אִימְתִישֵׁא אִיבְתֹאֲרֵאִם אֵלֵאֲכֹתִי
15. אִינֵא רוֹחִישֵׁא אִישִׁדִיחִי אִיבְרוּם
16. אוֹישֵׁאֲסִי אֶן־מֹו אוֹ אֶן־אוֹ־סִי־דִי־מֹו אִשׁ סִי־מֹו
17. שֵׁא רֶאָךְ-כֹּא־בִיזוֹ אִשׁ כּוֹלֵאֲתִי אִבְרֹאֲרִי . אִימִשֵׁא
18. . . . תִּיֹא אִבְתֵּאֲנִי . . . נוֹשֵׂא
19. . . . נֵא לִיבִיכִי נִי . . .
20. . . . מֵאֵן אִשׁ בִּיר־מִישִׁכִּי אִירֹא . . .
21. . . . קִאֲמֵא כִי מֵאֲתִכִּי . . .
22. . . . אִיר אֶתֵּאֲנֹאֲר . . .
23. . . . תֵּא אִיר אֶתֵּאֲדִילֵא . . .
24. . . . רוֹבִי אֶתֵּאֲדִי . . .
25. . . . יִמֵּא אֶן־בִּיל־גִּי לִיכּוֹל . . .
26. . . . יִשְׂמֵא אֶן־בִּיל־גִּי לִיכְשׁוֹדְכִי

5. בית שניתו
6. אל (?) סיכא כימא א
7. לך דיני אישכאר אן
8. קומו האר-כא-ביוז אר-אך-כא-ביוז
9. אכול אנביא ארוח שינו
10. אוד-כא איוז ליכשוסונו
11. כימא אימיש סו א זין לאל אשתוכי לכתו איך (ז) . . .
12. כו מא תירך האר-מיש-שו סי-מיש-שונו ליכתאדיבא
13. איש כיבתיכא צירתי שא נוכרו
14. או אנכא כינום שא נו פאלו כא-לי אין
15. אין אן-פא-כו שאבו אילתי אן-א [נום
16. אוד תאר את בו כור אן-איך-כית : תאר בית זראפ בינות אן-אין אן- . .
17. איש שי ני ביל לאל אונאמרכא כא-א
18. האר-כא-ביוז איכשיפ-אני כישפי איכשיפ-אני כישיפשו
19. האר-כא-ביוז תאכשיפ-אני כישפי תאכשיפ-אני כישיפשי
20. איפישו איבושאני איבישו איבושאני איבוסו
21. איפישתו תיבושאני איבישו תיבושאני איבוסי
22. מושתיפישתו תיבושאני איבישו תיבושאני איבוסי
23. שא נוימיש דיש פי נוימיש-מו איבנו כונאניא אומאשלו
24. אוד-שאל-ליש-מו אילקו סך-מו אימלוסו
25. כו סך-מו איבתוקו איתיקו איש חרא ניר-||-מו אישבושן
26. אן-איך-באר קארוו אין-סונו ליפאשאר כא-לי אין
27. אין נאיסו-לים דיפארו נוימיש-שונו אנאלו
28. שא אודוכו שידו ראבינו איכימו
29. לאמאסתי לאבאני אחאזו
30. האר-כית-לאל האר-כית-לאל כי-אל כית-לאל
31. או נן שינו מרנאכיתו אמלו
32. תולא זוכא או איתא איתונו
33. קופורכונו ליבילי אן-[סן
34. לאאמי כונו ליפאלי אן-פאר
35. ליברום תאאתאכנו תור אן-אי-א באר-באר כא-לי [אין
36. אן-פא-כו שורכו סאליד אן-מיש נאל-מיש

39. שאלם די ערען איינע ארבעט אלע אל תדא
40. שאלם רוקדאר'ני ד' ס' מ' ארבעט א' נאפערא פאטע זי העק
שי כאל'ל א'ן
41. א'ן א'ד ס'טאפען א'ד ס'טאפען : טא א'ד ס'טאפען || הא א'ט נאל ...
42. קאק א'ד פאר א'דח טאבט ד'ט א'ד טאבט
43. ד'ט צ'ה א'ן טאבט טאבט ד'ט א'ד טאבט
44. ד'ט-ר'ט א'רא האבט או א'ן זי ארע טא ?
45. א'ר-ר'ט טא א'רא א ב'ש א ...
46. ד'ר-ר'ט ד'ט טאבט א'ל-אל-ט
47. א'ר-ט א'ר-ט א'ל-ל-א'ר-ט
48. א'ן אכלא נ'כ'ח א'ק-א'ר-ט
49. אכל א'ב'ש-ר'ט טא א'ר-ט ...
50. א'ק-א'ט א' א'ר-ט ...
51. טא ל'שבור א ...
52. א'ש טא ו'א-ר-א'ר-ר'ט זי א' רוקדאר'ר'ט זי א'פ'וש ...
53. א'ד א'ן זי (?) טא נ'ר'כ' א'ר-ר'ט
54. ל'ל-טאכ'ט לא האפ-א'ר-ט
55. ל'קבאני'ט לא האב'ט ...
56. ל'ל-טאכ'ט אבו ...
57. ל'קבאני'ט זי ...
58. ב'ה א'קב' א'קב'ט א'ר-ט ...
59. ל'וראבו אל'ק א' ...
60. א'ד ו'א-ר-א'ר-ר'ט זי רוקדאר'ר'ט ...

La fin fait défaut.

Verso.

Le commencement est d truit.

- נן א'ד 2
- קאט ו'א-ר-א'ר 3
- נ'טול ו'א-ר טא-ר'כ'י 4

7. אמרוך אנאכו
8. אים שי לא צאלאלו מי או אורא
9. קו אימתנאלו כא"יא
10. איבונתי כא"מו איברוסו
11. אי"מש מאשתית"מו אינאפו
12. אילי לינובו ודדותי סיפרי
13. איזאנמא אין"מש גאל מיש שימא דאבאבי
14. דיני דינא אלאכתי שידא
15. איבוש נו תאר כא"ביוזו מי או ראך-כא"ביוזו
16. שא איפיש"מו או מושת"פישתי"מו
17. אשכון אש שאפליכנומא אנובו אוברני
18. א[א]בו שא שיניתי אישה"יא לאבאנאתי
19. לימותמא אנאכו לדבלוט
20. שא רחושא רוסשא לופאשרו
21. ליליל אני שא כימא אוד שארו
22. ליפשוור-אני מאחוראת כאלו
23. נרש ליכאנשפאני שא כיתים מאלא
24. לוכו ליפשוור-אני שא שיאם מאלא
25. ריכנו . . . כימא אוכי . . .
26. ביב . . . כימא לא אוב . . .
27. לא אושא . . . לי . . .
28. תור . . . כאשא . . .
29. אש מוח כישי . . .
30. III אין-נון"מש שא מושי . . .
31. כא"שא לונילו . . .
32. שא איקבו כא חולתים מי . . .
33. שא איבושו כישפי כימא . . .
34. כיצרושא בופורו איפשי"תושא . . .
35. דאן אמארושא מאלא
36. אש כיבית איקבו אין"מש מושי תוס-כא"לי אין
37. אין כיתום כיתום כיתומא : אין-אין-פו-באר אין מאמיתוכנו
38. שאלמו אתנו תיבו שא כו אידי

.	27
.	28
.	29
.	30
.	31
.	32
.	33
.	34
.	35
.	36
.	37
.	38
.	39
.	40
.	41
.	42
.	43
.	44
.	45
.	46
.	47
.	48

La fin manque.

W A. I. IV. Pl. 56 ,recto.

.	1
.	2
.	3
.	4
.	5
.	6

32. חולא איש חיתוי ישא באביו אשו . . .
33. גול סאר איין נום . . א אן אייןכאך תא ניראין . . .
34. פירא פאלתי איתי אין כאנים א . . .
35. כאצאב-חיצור-טא תא . כאררא כים סרזו ניראין . . .
36. נאני . . . דיש אשרי מנארבי (?) זו . . .
37. אודוך [חול א] לאל חול . . .
38. אודוכו . . נאן סיאא . . . בי
39. סו תאר-אודורלו [תור] אן-רא-נא א מי . . . אב
40. אש וזכור תאר [תור] אן-שו אלו . . . בי
41. זאק אן אן-אי-א תא נאם בא דו בו ני נאם-בא [ניגין אי] ני
42. אש אישרית אן אי לא תאר-אנאמוזא לא תאם [אנא] תאר
43. אי-א אוב אוב תא נאם בא-דור-בני [נאם-בא] גנין-אי-ני
44. אש דובקאת בית לא תאר-אנאמוזא לא תאסאנא-תאר
45. אי-א נא-בא-דו נאם בא-אב-בי אין
46. אש בית לוח לא תאנאבי
47. אוב-אוב תא נא-בא-דו נאם בא-אב-בי אין
48. אש דובקאתי לוח לא תאנאבי
49. ליש תא נא-בא-דו נאם בא-אב-בי אין
50. אש] . . לוח לא תאנאבי
51. אודוך חיל] אודרו בא רא כי בי דו בו
52. אורו]כו שינו צי דיש ניסאתי
53. חול דרנא א-רי-א כו
54. לז שינו אד-לאך (?) דיש נא-מי
55. . . בא-זו כי שאק תאר-דא
56. . . אזכא אשרו חיכו
57. כי] בו-איו אי שוב-בא א-רי-א
58. שובאתכא ליב . . . בו
59. אוד שי מו . . . זי או . . .

Colonne II. 3, verso.

Le début manque.

. . . כים שו ניראין . . . 26

- 26. אִירְאֵד כִּי א תַעַר מֵ אֵל אַדְדִּיכָא
- 27. אִי מִי דָאָן תַא אִיס־מִרְא־פִאָר
- 28. דָאָן כִּי־אָן כִּי דָאָן תַא אִיס ?

2, Verso.

- 35. אִירְאֵן אִירְשָאָן אָן אִי א
- 36. אִירְאֵן אִירְשָאָן מִ אָן דַא מִ
- 37. אִירְאֵן מִ מִ אִי מִ דִ
- 38. אִירְאֵן רַק־אִי אִי סַא
- 39. אִירְאֵן לִי בִי אִיר אִי כַא־שִוִּי
- 40. אִירְאֵן תַאֵל כַא דִי אִירְנִי תַא
- 41. אִירְאֵן מִ לִי סַא־רַדַא אָן
- 42. אִירְאֵן אָן־סַא־אָן נַא־לִפִּוִר אָן
- 43. אִירְאֵן סִיס סַא־לִאָן מִ־תַק
- 44. תִוִר־תִוִר־בִי אִירְ־מַק־שׁוֹד־שׁוֹד זַא
- 45. צִיִדְרִתִישׁוֹ אִישׁ אִילִישׁ דִיבִיתִים
- 46. נַא־לִנַא־לִבִי שִיבִיר שׁוֹד שׁוֹד
- 47. רַאבִוִתִישׁוֹ אִישׁ אִיבִוִר שַאֵלִי
- 48. לִי . אִיסִירִי תַא־מִן
- 49. אַאִו שׁוֹתִי
- 50. מִ־אָן־כֹּשׁ אִי
- 51. נוֹ בִי
- 52. שׁוֹנוֹ לַא
- 53. שׁוֹ לֹחַ

Colonne I, 3, recto.

- 27. כִי תַק אִוִרִדִו דִיר אִיס תִי . . . תַק סַאֵל נִי אָן . . .
- 28. נַא־לִי־פִרַתַא סַאָן . . שַא בִוִלֹחִתִי אִירְאֵא . .
- 29. כִו (1) דִיר כִו אִיס נַא־לִא . . כִוִגַא נִי . . .
- 30. צִוִבַתַא סַאָמַא צִוִבַתַא נַא־מִרִדִי זֹמִיר כִי אִוִכִת (?)
- 31. תַק חֹל אִירְ־נַאָן־אֹל אִירְ־כַא־נַא כִת נִי־אָן . . .

(1) כִי T.

20. שא האתים תאיש[סימא ניש] כאת
21. נא לאל־אי כא ני
22. תי כא נא

Colonne III, 2, recto.

1. [א]־דאן
2. [א]־דאן אן
3. [א]־דאן לי בי
4. [א]־דאן אן־כא
5. [א]־דאן מו־לו סאר
6. [א]־דאן אן סאל־אן גאל־פור
7. [א]־דאן סים סאל־אן האל־נאם (?) מו
8. די אין די נאב כור־רא
9. אילאך איריד דיש איראת אירציתים
10. ני־אי פאר ני־אי כור סאר־בי נא
11. אושתאבארי : אן־פאר אירתאבישו דיש אירציתים מיתותי
12. אי סי איש נא כו אוד נון בא נא כו
13. ני־צאתו סאלי אינא אוד־יום אימקתו גאלי דיר תים
14. אידו נו די־מא מו זו כו
15. אש ארדו לא מושאל־מו שא־תִישו
16. כאש לא בא־אן־דא־בי־בי [תאר]־אוו־לו בא (?) כו
17. אנא תאר־אני נאמיראת ניש : מופאשיחאת אמילותי
18. סאר־דא מו נא (?) כו
19. אנא צירדו שא בי תאב
20. מים כי־א־נא שוד־נו מו־אין־רא־פא תאב (?)
21. אידלו דיש כי־תים רוקתי שא לא אינא־מארו
22. א לום־מא איד לאל אי א לום־מא איד־לא־אי
23. אחו דאן אונבי שא איכאמו
24. אחו דאן אושובי שא איכאמו
25. תאר מו אל אוד רו נו גיל לי אבא סאל אל ?

16. מינָה שא תאמטום . בירתא אומאלוק
 17. תאך : V-א-אן מִ רי מואן . . או א-אן מִ רי מואן נאו
 18. אבנו מהאאדי תאבות איך . . כישאתסונו תירד
 19 : אבנו אינא אוי תאבות אומי אוי תירד
 20. זיר-כאל זיר-מאלזורני
 21. שורבו אש שורבותיכא
 22. ראב-נאם-מי-איר נא אכא-כו נא רירי-ני-איש
 24 : נא אכא-ני-לי אכא-מאל
 24. אן-מיש אש שאחלוקתי ריסיבתו : רי . .
 25. : הו :

Colonne II. 1, verso.

1. ראב-נאם-מי-איר אן-נא מ-אן-לאח-לאח-ני-איש
 2. : מִ-לאח-לאח-ני-איש
 3. : מ-אן-שי-שי-ני-איש
 4. אן-מיש שא שאמי תאשור : אנא תאחאוי אחאזכא
 5. ראב-נאם-מי-איר כירא תיך : כא מ-אן-סר-מי-איש
 6. אן-מיש שא כירתים דיש שישיתוכא אושקאמאמי
 7. : איתנישו : פאתרוכא
 8. אן-אני-נא-כית-איני : כא שו מא-רא-אן-איק-לר-איש
 9. : כא שו מא-רא-אן-מא-אל-לי-איש
 10. אן-אנא-כי אפא אילאבינוכא
 11. שו שי כו קאק שאק VI תאר-שאק-מאל מ-אן-סאר-בי
 12. שומא אש שאדי תאנארכיבאת
 13. אים אודי-כורדא מירי כין רא : כא-נא-נא : ני
 14. שור שאדי אימיסו : תירד
 15. . . א-נום מא מירי כור כא-נא-נא : ני
 16. . . שארו לא איראני תיתיקו : . .
 17. . . כא] נִי דִי שאק אוב . . [אב] נאם
 18. . . כית אשסימא ניש . . באת
 19. . . כא נִי דִי שאק [אוב] . . אב נאם

שׁוֹ א כּוּשֵׁרְאוֹ כִּים כּא	47
נִיתְּכִי שׁוֹנְחוֹ אִשְׁאֲנִי	48
אִבְּתֵּאֲדָנָא תּוֹךְ א כּא כּוּרְכוּרְנָא שׁוֹ	49
שׁאֲנֹ אִישׁוֹ תְּלִיכִי תִימִיק	50
מִוִּלּוֹ אִינִי בִּאֲרֵרְאוֹ מִי־לִרְכִי אֲלֵתִי	51
אִמְלִים תִּאֲפֵלְאִסִי אִמְלִוֹ שׁוֹ אִיבֵלְוֹט	52
אִד מֵאֲלֵ־אִי־בִי־אִינִי מִוִּלּוֹ אִדָּא לִוִּלּוֹ כִּית	53
לִיאָתָא כֵּלְאִמָּא בְּלִית תִּנְיִשִׁיתִי	54
לִיב־לֵאל שׁוּד גּוֹר אֲן שִׁי אִיב צִי־אִיב־כּא לִיב נִי דִו־כּא אֲן תִּי־מֵאל	55
לִידְנִיתוֹם שׁא נִאֲסַחֲרָא שׁא מֵאֲבוֹ לִישׁוֹנִינִי	56
רֵאבִינֵאֲסִי־מִי־אִד מֵאֲלֵ־אֲן בּא נִאֲר בִּי כִי בִי לִיב לִוִּבֵּנָא זֵאֲרֵ־אִי כּא דִו־אִיבִי	58
אִישִׁתְּהֲרֵ־שׁוֹ וִזְנֹ אִיהִישׁוֹ אִישְׁאֲסִוכִי כּא	58
שׁוֹכִי בִּאֲ־אִן־נֵא־אֲב	59
שׁוֹכֵא תִאצֵּאבֵּתִי קֵאֲתִסוֹ	60

W. A. I. IV. Pl. 30. Colonne 1, I recto.

אִי	זִאוֹ	1
אִן־כִּיָּה	כִּים־מֵא	2
שׁא כִּימָא אִן־אִי שׁוֹתוֹרוֹ(?)	אִש כֵּאבְתוֹם	3
כִּי כִים פֵּא־נֵא מוֹ	אִוִּר־שֵׁאק־נֵאל	4
שׁא כִּימָא כִּי־תִים רִיתוֹ	קֵאֲרֵאדוֹ רֵאבֹ	5
אִן־כִּים כִּי כִים : אֲן כִי כִים דֵּאִן־בֵּא־וִוִּינִי		6
שׁא כִּימָא אִן־אִי אִוֹ כִּי־תִים שׁוֹתוֹנֵאֲתֵא	אֵנָא : שׁא כִּימָא אִן־אִי אִוֹ כִּי־תִים שׁוֹתוֹנֵאֲתֵא	7
אִוִּר־שֵׁאק כִּי פֵּא־רֵא דִי דֵּאִוִּרִינִי		8
קֵאֲרֵאדוֹ דִּיש מֵאֲת נִוִּכּוֹרְתִים אִש אִוִּד אִלֵּאכִיכֵא		9
נִוִּר־אִשִׁי מֵא כּוּרְדֵּאל נִו צֵאב־תִי מֵאֲרֵ (?) אִוִּדִּדְרֵא־וִוִּינִי		10
כֵּאבְתוֹם שׁא אִש בּוֹשׁוֹק : פִּישֵׁאק . . . לא אִוִּצֵּא		11
תֵּא בִי מֵא . . . [תֵּא נִו] מִוִּדֵּאִדִּי		12
מִינָא אִש נִאֲקִי	מִינָא שׁא לא תֵּאכְשׁוֹרֵא	13
מִינָא אִש נִאֲקִי	מִינָא שׁא לא תֵּאזְנוֹקִי	14
תֵּא אִיבֵּבֵא	כִּי אִן־אִי דֵּאִב־אוֹש	15

... א ל ה ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	48
... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	49
... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	50
... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	51
... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	52
... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	53
... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	54
... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	55
... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	56
... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	57
... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	58
... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	59
... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	60

No 5, recto.

... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	47
... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	48
... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	49
... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	50
... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת (1)	51
... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	52
... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת (2)	53
... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	54
... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	55
... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	56
... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	57
... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	58
... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	59
... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	60

No. 5, verso.

... א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת	48
---	----

I א ל ה ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת (1) — I א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת (2)

אנא האר כימא שארו איזקמא	16
ני אין קא סא תיבי בא-אין-פאר	17
אתום אימחאצמא באמאסו אימפיט	18
בא-אין-נאו סא תקיבי בא-אין-רא-את	19
נישו אימחארמא לאבאנשו איתיק	20
כיס סא-יבי בא-אין-שור-שור	21
יני בואנישו אורנייש	22
צי כו בא-אין-תו א מחרבי נו אן-דו	23
תורשו . קאתי איתור כו מחדשו אל סאבו	24
נירבי נו אן-דא-ני	25
אול אוראר	26
אן-דא-אנא	27
אן שו	28
אילים	29
הי איב	39
צאבו	31

No 4.

שי גיג	35
אד לי גיג	36
אור באר איליקוני	37
איל אש שאק כי מיש שו נו תו כא צאר שי דאן או כי-איל גאן פאל לו אור כא-שי-שו אין	38
כא-כא)מא שי גיג-נא א גאן קאק-קאק-יבי שו-יבי אש א-אן	39
אין-נא איס-דריא שי האר כא גיג-נא בא-אין-נאר	40
שור מ' שארו איזקמא אש אין האר סימ' אישתאכאן	41
כית שוד-דא תא איס-דריא שי האר כא גיג-נא בא-אין-נאר או איש-תו אן-א' רוקותי	42
גיג-נא גיג-נא בא-אין-נאר	43
מארצאתי סימא אישתאכאן	44
בי שי בי לו א שי-יבי בא-אין-תיס-ידי-בי-תיס-ידיב	45
ליש אידאשו דאחו אשא	46
האר כי	47

- 23. אחדך חל אלאל חל ננים חל הני-לאל חל
- 24. אן חל [באנכס חל
- 25. אחד]כו שינו אלז שיט אַיִם [שיט
- 26. אן שיט] ראבתי [שיט
- 27. ראב]נאם-פֿיא אאן ראב-נאם-פֿי
- 28. לא]באנו אהאח
- 29. . . כה-לאל כה-אל אוד דא אנדרא
- 30. ללז לי]לדום אדאית ללז
- 31. . . אד-פֿא נתינא תודא נו דדינא
- 32. . . שינו אכאכו פארנו
- 33. . . סאר]נו לא סאבו
- 34. . . אג א שיא חל כים-מא
- 35. . . פאשיטו שינותי
- 36. . . אן תום אוד ינו אוש דו .
- 37. . . סא . . . באר איך . . .
- 38. . . בו פאנגאל . . .
- 39. . . בודא . . .

No. 2.

- 1. אִין איד-פֿא תאר סאל א רא שאק סאל .
- 2. אשאכו האבילו דיש קאקאד . . .
- 3. נאם-תאר חל איק די תאר . . .
- 4. נאם-תאר שינו שא אגא נאפיש[תי
- 5. אחדך חל-איק תך תאר-רא . . .
- 6. אחדוכו שינו שא אגא כישאר . . .
- 7. אלאל חל-איק נאב תאר בי . . .
- 8. אלז שינו שא דיש אודתי תאר . . .
- 9. ננים חל-איק תאר איב בי . . .
- 10. אינימו שינו שא דיש קאבלי תאר
- 11. תי-לאל חל-איק תאר שו בי
- 12. נאלז שינו שא דיש קא[תי תאר . . .

No. 3.

- 15. . . פא תאר-רא אים כים בא-אירי

38. שיכנאת נאפישתי מאלא שומא נאכא אש סאת באשא
 39. אוב-דא IV-בא שא א-נא-בי נ-איק-לא
 40. כיפראת אירבותי מאלא באשא
 41. אן-נן-נאל-אי-ני אן כי חי דא א-נא איק-לא
 42. אן-VII שא כישאת אן-אי או כי-תים ..
 43. מאלא בא-שוד
 44. נ-י-בי באדא-שי
 45. כאשאמא אונא

1, verso.

1. זא-אי
 2. אהאמא
 3. זא-אי אן-דאן
 4. אהאמא לאמאס
 5. זא-אי אב-תי-לא
 6. אהאמא מובאליס
 7. זא-אי אב די בי מי
 8. אהאמא מושאליס
 9. סא (?) שוד אן-רי-אי-ני
 10. דימינו אש אן-מיש
 11. ליב-לאל סאר-בינא תי לא כי אכא-מאל
 12. אן-שיליך-תאר-די נאל-און אן כי בי דא כית
 13. מו זו ני . . . נאם מאח זו ני כא
 14. מוכאסאת ליביכא כא
 15. מו פא דא זו אן-רי-אי-ני
 16. אוב זו . . דא כא תאר זו נא
 17. זיכיר שומיכא אן-מיש לחראח
 18. דאליליכא לדת
 19. תאר תורא ניג-נא-אי-ני נאן-אים-מא-רא
 20. שא מארצי מורוסו ליהאמאב
 21. נאם-תאר איד-פא סא
 22. נאמתארו אשאכו סא

- 6 . . . תוֹ שֵׁא אֶן-אִיָּא
- 7 . . . אֶן-אִיָּא אוֹ כִּי-תִים שׁוֹתוֹרוֹ
- 8 . . . אִין נֵאל אֶן-מֵא נֵאל-אֶן כּוֹר-כוֹר-רֵא
- 9 . . . אֶן-רִי-אִי-נִי כִּית
- 10 . . . אִילום שֵׁא אֶן-מִישׁ
- 11 . . . אֶן כִּיא זֹאק דוֹ נוֹ תֶךְ-רֵא
- 12 . . . אֶן-אִיָּא אוֹ כִּי-תִים שֵׁא שֵׁאנִינֵא לֵא אִישׁוֹ
- 13 . . . אֶן-אֶנוּם אֶן אֶן-אִין כִּית בִּי דֵא כִּית
- 14 . . . שֵׁא אֶן-אֶנוּם אוֹ אֶן-אִין כִּית
- 15 . . . לִיב שׁוֹד] אֶן-רִי-אִי-נִי כִּית
- 16 . . . רִי]מִינֵי אִשׁ אֶן-מִישׁ
- 17 . . . לִיב]-שׁוֹד סֵאֵר-בִּי-נֵא תִי-לֵא כִּי אֶבֶא-מֵאל
- 18 . . . רִימִינֵי שֵׁא מִיתֵא בּוֹלוּמֵא אִירֵמֵי
- 19 . . . אֶן-שִׁילֶךְ-רֵא-רֵחִי נֵאל-אֶן אֶן כִּי בִי דֵא כִּית
- 20 . . . אֶן-אֶמֶא-רֵא-אֹד סֵאֵרוֹ אֶן-אִיָּא אוֹ כִּי-תִים
- 21 . . . נֵאל-אֶן תִּין-תִּיר-כִּי נֵאל-אֶן אִי שֵׁא-קֵנֵא-מִו-לֵא
- 22 . . . סֵאֵר בֵּאבִילִים בִּיל בֵּית שֵׁא-קֵנֵא-מִו
- 23 . . . נֵאל-אֶן אִי זִי-דֵא נֵאל-אֶן אִי מֵא-תִי-לֵא
- 24 . . . סֵאֵר בֵּית זִי-דֵא בִּיל בֵּית מֵא-תִי-לֵא
- 25 . . . אֶן כִּי בִי דֵא זֵא-א כִּית
- 26 . . . אֶן-אִיָּא אוֹ כִּי-תִים כּוֹמֵי
- 27 . . . כִּי אֶן כִּי בִי דֵא זֵא-א כִּית
- 28 . . . אִימֵא אֶן-אִיָּא אוֹ כִּי-תִים כּוֹמֵי
- 29 . . . כֵּא-לִי נֵא-תִי-לֵא זֵא-א כִּית
- 30 . . . שִׁינֵאֵר בֵּאלֵמֵי כּוֹמֵי
- 31 . . . כֵּא-בִי נֵא-תִי-לֵא זֵא-א כִּית
- 32 . . . אִימֵאת בֵּאלֵמֵי כּוֹמֵי
- 33 . . . סֵאֵר כּוֹ נֵא כֵּא זֵו-אֶפּ זֵא-א כִּית
- 34 . . . סֵאֵר כּוֹ נוֹ || כּוֹמֵי
- 35 . . . נֵא-תִי-רֵא-רֵוֹלוֹ אֶן שֵׁא-קֵנֵא-מִי-נֵא
- אֶמְלוּתֵם נִישִׁי צֵאלֵמֵאת שֵׁא-קֵדוֹ
- שֵׁא זִי-אִיק שֵׁא אִינֵא מוֹ סֵאֵר אֶן-מֵא אִיק-לֵא-בֵּא

37.	שא מִהָא צִיָּהָר	מוֹתִימָא אִינַאב .
38.	תּוֹר תּוֹרֵרָא כִּית	תּוֹרֵרִמוּ מוּ
39.	כִּי אֵיל־מוּ	סִיס־מוּ מוּ
40.	אַרְדַּאתִּים	אַחִימִי
41.	אִיר־אֹד אַן־מַל גַּאן מוּ	תּוֹרֵרִמוּ מוּ
42.	אַש אֵלִי אֹמְרֵ אֵלִירֵ	מַאֲרִימִי .
43.	תּוֹר תּוֹרֵרָא	אַ־א־מוּ מוּ
44.	מַאֲרֵתִים צִיָּהָרֵתִים	אַבִּימִי
45.	אִי־בִירָא דוֹ־בַא	מוּ־אַן־סַאֲרֵרִי־אִי־נִי
46.	שַׂא אִישׁ סוֹכִי אִיזֹאזֹ	אַוּשְׁתַּאחֲמִיתוּ
47.	תּוֹרֵאִי אֶל־אַוּדִידוּ	מַאֲרֵ־אִי אֶל־אַוּדִידוּ
48.	צִיָּהָרֵ אִימַאֲחִי	רַאבּוּ אִימַאֲחִי
49.	כִּית כִּי תּוֹרֵאִי אֶל־אַוּדִידוּ	מַאֲח
50.	[תן] תּוֹרֵכִי תּוֹרֵאִי אֶל־אַוּדִידוּ	מַאֲח
51.	כִּי־נַא תּוֹרֵאִי אֶל־אַוּדִידוּ	מַאֲח
52.	אַוּרֵרִי אַן־דַּאֲ־אַב־לַאֵל	
53.	שׁוּ דַאן בּוּ אִישׁ . לִיל : נַאֲרִימְרוּ אִי־תַאֲשִׁי	
54.	מוּ בַאֲרֵרָא־אַן־דַּאֲ־אַב־לַאֵל	
55.	דִּיאֹסִי	בַּאֲרַבַּרוּ אֹוּשַׁבְלִיל
56.	דִּי	כִּית־לַאֵל אַ אַן־אִי־סִי
57.	תַּאֲשׁוּ	זִיכִּיקַאִם אִימַתַּאֵלַא
58.	לַאֲ־בִי	נּוּ גַאֲ־נַא
59.	נּוּ : שַׂא שׁוּ . דִּישׁ אֲשׁבּוּ	
60.	אַלּוּ לִילִי	

W. A. I. IV. Pl. 29, 1, recto.

1.	שַׂאק
2.	לִיבִי
3.	מַא נַאֲ־אַן כּוֹר־כּוֹר
4.	מַאֲרֵי בִיל מַאֲרַאֲ[תִי]
5.	כּוּ כִּית אַן־כִּי אַ דִּיר כִּית

No 3.

- 33. שֵׁם שֶׁ אֶתְּלֵא אֲזַם צֶאֱב
 - 44. לְזֶם סֶאֱר נֶאֱב סֶא כִּן כֶּן
 - 45. לֹל כֶּן לִי תוֹ שֶׁאֶקְדֵּאן נִי אִיךְ דִּינֵא נִי אִיךְ נִי אִיךְ סֶךְ לֵאֱם
 - 46. תֶּאֱ-נֶאֱבִי אֵשׁ אִיךְ-תֶּן שׁוֹרָא אִימֵאֲדֵאֱמֵא שִׁי-סוֹ אֵשׁ אִיךְ-כִּלְנוֹ כִּאֲרִיפֵאֲתִי
- דִּירֵמֵא
- 47. אֵנֵא מִי סֶחֶ אֲזִי מִי רִי נִיֵּת אֲנִי שֵׁי צֶאֱב אִיךְ
 - 48. אֲזִי נֵא מֶאֱךְ-כֶּאֱשׁ-דִּוְבִנֵּא תִּוֹר כִּוְנֵא סִיב אֶתְּוִרִי דֵּא כִּית אֲרִי-מִי-נִי
- אֲרִיתוֹ
- 49. שִׁיבִי אֲנִי אִשְׁוֹנֵדִי שֶׁאֵשׁ תֶּאֱרֵכֶאֲנִי אִילוֹ שֶׁאֵס סִיב אֶךְ || אֲלֹד
 - 50. נֵא מֶאֱךְ-כֶּאֱשׁ סִיב שׁוֹ כִּוְנֵא-אֲנִי תֵא מִי-אֶתְּוִרִי-נֶאֱרֵאֲנִי-סִיב
 - 51. שִׁיבִי אֲנִי ||-אֵשׁ קֶאֱתִישׁוֹ כִּוְרִישׁ לִדִּינֵכֵא
 - 52. סוֹ צִוְ כֶּאֱר אִישׁ נִי זִו לִיב בִּי תֵא אֲרִי-מִי-חִי-חִי
 - 53. דִּישׁ לִבִּי מֶאֱשֶׁאךְ אֶתְּנִיכִי לֵא פִיתִיתִי בִּוְלֵמֵא
 - 54. אֶךְ-כִּוֹ שׁוֹד נֵא מֶאֱךְ-כֶּאֱשׁ מֶאֱתֵא-אֶתְּ-אֶתְּ-לֵאלֵל כִּית שׁוֹ אִיל-לֵא-אֲנִי תֵא מִו
- אֶתְּ-כֶּאֱ-נֶאֱרִיאִי
- 64. אֶךְ || || אֵשׁ שׁוֹ-||-שׁוֹ כִּוְרִישׁ לִישֶׁאֱכִיל
 - 56. אֶתְּ-שִׁילֵךְ-תֶּאֱרִיחִי תִּוֹר נִוְרִי-כִּינֵא כִּית נֶאֱסִי-רִו בֶּאֱ-אֶתְּ-סִי
 - 57. אֶתְּ-אֶמֶאֱרֵ-אִוֵד תִּוֹר אִירִ-חִי שִׁיבֵתֵא אִידוֹ
 - 58. אֶתְּ-נִי-אִירֵתֵא תֵאֵר רִו נִיֵּן אִי-נִוְבִכֵּא אֲרִי-מִי-נִי-אִיל אֲרִי-מִי-נִי-פֶאֱרֵ-פֶאֱרֵ
 - 59. אֶךְ || בִּילִית אֲנִוְבִי אֲוִלִּישׁוֹ אֶוְבִיבִשׁוֹ
 - 60. כֶּאֱ-כֶּאֱ-מֵא שֶׁאֵשׁ נֵא מֶאֱךְ-כֶּאֱשׁ סֶךְ תִּי אֲזִי כִּוֹ דֵּא שֶׁאֵשׁ סוֹ צִוְ כֶּאֱר . .

No. 4.

- 29. תִּינִי-תִּוִרִיכִי אֶ-כֵּא
- 30. אֲרִי-אִוֵד אֶ-כֵּא נֵא
- 31. נִי-סִי-אִיךְ-כִּי נֵא אֶ-כֵּא נֵא
- 32. אֲרִי-אִוֵד שִׁי תֶּאֱרִי-דֵּא כִּי
- 33. אֵלִוִם שֶׁאֵשׁ שִׁיאוֹם אִיבֵרֵו כִּוְרִישׁוֹ אִוִּדִידוֹ
- 34. אֶכֶּא-כֶּאֱ-נֶאֱרֵא נִי כֶּאֱ-נֶאֱרִיאִי אִוֵד נִי נִי
- 35. אֶכִּילוֹ אֵשׁ לֵא אֶכֶּאֱלִי אִוִּשֶׁתֶּאֱב
- 36. דֵּאֱם-תִּוִּירֵא כִּית דֵּאֱם מִו מִו נִי

34. אַן־פּאַר ראָנוּ קימא קינאזי אַיִתאַרֶאָ
 35. אַן־פּאַר שײַאום תּי אַן אַן־אַיִן־כּיִת מִי־אַיִן
 36. אַן־פּאַר תּוּכּוּלְתִי אַן אַנוּם אָו אַן־אַיִן־כּיִת אַתָּא
 37. אַן־פּאַר דִּי־תאַר כּאַח אַן כּי בּי דא מִי־אַיִן
 38. אַן־פּאַר דאַאָנוּ צִירוּ שׂא אַן־אַיִן כּי־תִים אַתָּא

No. 2.

1. אַיִזאַוּשׁוּ
 2. דּוּ בּוּ נִי
 3. ראַב־נאַס־מִי־אַיִר
 4. ראַב־נאַה־מִי־אַיִר : בּוֹלוּם אַבּוּבִי
 5. ראַב־נאַס־מִי־אַיִר
 6. ראַב־נאַס־מִי־אַיִר
 7. ראַב־נאַס־מִי־אַיִר
 8. ראַ־נאַ ראַב־נאַס־מִי־אַיִר
 9. פּאַר אַן מִי־אַוּן־דאַ־אַוּר־אַוּר
 10. אַנאַ א[?] נאַנישׁוּ שׂאַמֶר אַיִתאַנאַ־אַרוּשׁוּ
 11. אַן־אַיִם כּוּש־דאַ נאַ כּי שׁי אַיִן־נאַ־בּוֹל־בּוֹל
 12. אַן־אַיִם אַשׁ אַיִזוּשׁוּ אַיִרְצִיתוּם אַיִנאַסוּ
 13. תאַר־שׂאַק גאַל־נאַל־אַיִ לִיב כּאַ אַ באַ־אַיִן־נאַ־קו־אַיִשׁ
 14. שׂאַדוּ ראַבּוּתוּ סוֹחּוּכּוּשׁוּ
 15. אַיִב־באַ־בִּי־תאַ כּוּש־ראַ־בִּי תאַ
 16. אַנאַ אַנאַנישׁוּ אַנאַ אַיִזוּשׁוּ
 17. כּאַ־רִית נַא־בִּי תאַ תאַר דרְבִי תאַ
 18. אַנאַ שׂאַנַיִמִשׁוּ אַנאַ ראַמִימִשׁוּ
 19. ראַב־נאַס־מִי־אַיִר אַן־נאַ כּיִת אַן־נאַ באַ־אַן־תּוֹל־דוּ־נִי
 20. אַן־מִישׁ שׂאַ שׂאַמֶר אַנאַ אַן־אַיִן אַיִתוּלִי
 21. ראַב־נאַס־מִי־אַיִר כּיִת כּיִרַא באַ־אַן־תִים־אַיִסַא־נִי־אַיִשׁ
 22. אַן־מִישׁ שׂאַ אַיִרְצִיתִים אַנאַ אַיִרְצִיתִים אַיִתוּרְבוּ
 23. אַן־פּאַר אַן־אַוּר־ראַ בַּא־דאַ־שׁוּ־שׁוּ־דוּ
 24. אַשׁ אַיִשִּׁית אַן־אַיִן אַיִתוּרְבוּ
 25. אַן־סִיס־כּי אַן־פּאַ־כּוּ בַּא־דאַ־רִים
 26. אַשׁ אַיִסַּת אַן־אַיִן אַיִרְתַּאבִּי

4. בֵּל שִׁכְנָת דִּתְהִים רִכְנֵי שָׂא סִתְתָּנִי אִי .
 5. אֶן־פֶּאָר אֹדְדָא נִי־אִי נֹא־אֶן אִי תוֹר אֶךְ־תִּנָּא אֹרְמִי־נִי־אִיל אֶרְמִי
נִי־[פֶּאָר־פֶּאָר־נָא
 6. אֶן־פֶּאָר אִישׁ אֹדְדִי אֶנִי סִתְרִי תוֹר (?) אֶךְ־נִי אֹרְמִלְשֵׁן אֶרְבִּיב[שֵׁן
 7. שָׂא נָאֵם הַל כִּים־כָּא סִרְנָא נִי־אֶקְלָא בִּאֶרְבִי תָא נֶאֱן־אֶן־[ה . .
 8. נֶן אִיפִישׁ לִסְתְרִי שָׂא וְסִרְלִישֵׁן בִּאֶשׁ[וֹ
 9. דִּישׁ אֶתְתִי לִנְטָא[תְּ
 10. דֶּךְ בּוֹר אֹו נֶאֱן כִים אֹרְמִי־נִי־לַח . .
 11. דֶּךְ בּוֹר נֶן־נֶן־נָא כִים אֹרְמִי־נִי־סִרְאֹב־סִרְאֹב
 12. פֶּאָר־כָּא־טָאֵם כִים אִים וְ־אֹוֹב תָא נֶאֱן־אִים סוֹ (?)־סִרְ[אֹוֹב (?)
 13. כִימָא כִימָשִׁי לִ[מָא]שִׁי־שֵׁן
 14. נָאֵם־לֹא־אֶדְנִי בִי א . . .
 15. אִילְהֶאֱשֵׁן בּוֹסוֹר[כָּא
 16. אֶן אֹדְדָא אֶל־תִּרְלָא נָאֵם־כָּאֵא אֶן . . .
 17. אִדִי אֹדְדִים בִּאֶלְסוֹ
- 4, Verso.
20. א[לֶךְ סִתְרִי
 21. אֶן אֶךְ־אֶן־כִּת בִי דָא נִיר
 22. אִתִי אֶךְ־אֶנוֹם אֹו אֶךְ־אֶךְ־כִּת
 23. אִדִי אֶכָּא־כָּאֵל אֶן כִי דִי רָא כִת סִי נִי
 24. תִּוְרִת כִּישָׂאֵת נִישִׁי שְׁתְרִי[שִׁיר
 25. אֶן שָׂא סִרְדִי אֶךְ־דִּכָּא סִי
 26. אִישָׂאֹוֹר אִישׁ אֶךְ־אִי כָאֶמְסָנוֹ אֶת[א
 27. אֶן שָׂא נִירָא כּוֹר־כּוֹר־רָא שִי אֶיךְ פִי־אֶן
 28. כִיתוֹם בִּוְרִת אֹוֹנִי שָׂא כָאֶתְתִי אֶתָא
 29. דִידוֹ סִרְ־אֶן־קֹוֹ שָׂא נִירִו סִרְ־אֶן־קֹוֹ
 30. כִתָא תִידִי רָאֶנָא תִידִי
 31. אֶךְ־פֶּאָר שָׂא סִרְדִי תִךְ בִי כָא רָא אֶן דִי
 32. אֶךְ־פֶּאָר סִישָׂאֹוֹר רִכְוֹ אִינָאֶשִׁי
 33. אֶךְ־פֶּאָר שָׂא נִירִו סוֹ צִאֶב־דִּלְדִי־טָא כִים אִים־כָּאֹוֹר־אֶן־נֶן כִי תָא

(1) אִי T.

No. 6.

- 39. הָאֵר־אוֹר־לוֹ כִּית (?)
- 40. אִוּ נִי מִן־כִּוּ
- 41. אוֹל אִינְאֵלֵאל
- 42. אֶן־רֵא־נִי זִי מִרְאֵן
- 43. אֶן־שׁוּ אוּ
- 44. אֶן־שִׁלְךְ־הָאֵר־חִי שִׁי : שֵׁא מֵאֵי
- 45. בִּיר אֵד אֶן־אִין־מִרְסִי כִּית שׁוּ
- 46. || אֵד־וֹ שֵׁא אֶן־תִּרְזִי
- 47. תִּי הָאֵר תִּוֵּרֵא כִּית אִוְ־מִנִּי
- 48. אִשׁ דִּיחַ מֵאֵרְצִי שְׁנִילֵ[מֵא
- 49. כִּיר־אֵנִי אִוְ־מִנִּי
- 50. לִבְאִשׁוּ אוֹסֻחֵמֵא
- 51. שׁוּ הָאֵר־בֵּא כִּית אִוְ־מִנִּי־נֵאֵר
- 52. דִּישׁ קֵאֵתִי הָאֵר שְׁוֵאֵתִי שׁוֹכֻנֵמֵא
- 53. נֵאֵס־רוּ נִן־כִּי נֵא אִוְ־מִנִּי־סִי
- 54. בִּיר נִי לִבְ בִּי אִוְ־אִוּם תֵּא אִי זִי שֵׁא שֵׁא־רִית כֵּאל
- 55. הָאֵר־בֵּא כִּית אִוּ מִרְאֵן־תִּי־גִוֵּר־נִוֵּר
- 56. אוֹרִיצֵא שֵׁא לִבְשׁוּ תֵאֵסֻחוּ
- 57. אִכֵּאלֵא לִישֵׁא הָאֵר שְׁוֵאֵתֵנוּ דִוְ־מֵא
- 58. שֵׁא־נֵא נִי נִי לֵאל אִוְ־מִנִּי־אֵד־דִּוּ
- 59. אִוְ־מִנִּי אוֹס־אוֹס־כִּוּ
- 60. הָאֵר אוֹר־לִי בִי כִו־שׁוֹר־רֵא אִוְ־מִנִּי־חֵאֵר
- 61. הָאֵר שְׁוֵאֵתִי כִו־שׁוֹרֵא אִי־צִירֵמֵא
- 62. נֵאֵס־רוּ נִן־כִּי נֵא אִוְ־מִנִּי־סִי : זִי אֶן נֵאל־נֵאל־אִי־נִי כִּית אִוְ־מִנִּי־פֵא
- 63. אֵדֻךְ הֵל א־לֵאל הֵל נִינִים הֵל
- 64. אֶן־רֵאב־נֵאֶן־מִי אֶן־רֵאב־נֵאֶן־מִי־א

W. A. I. IV. Pl. 28, 1, recto.

- 2. אֶן־פֵּאֵר דֵּאֵנוּ [צִיר]וּ שֵׁא מֵאֵתֵאֵתִי אֵלֵתֵא
- 3. . . . שֵׁא זִי־אִיק לִיב־לֵאל שׁוֹד אֶן־מֵא . . .

- 3 נִד אַמֶּנֶה
- 4 נִדְוֹא כִּים תִּמְר־טֶאק
- 5 כֹּא תִמְטֹנוּ כִּים קִיפ־[אַר] כֹּאֲרֵי דִפִּיעִי
- 6 דֹּא סִאֲרֵא בִי מִ-אַן־לֶאח־לֶאחַ בֹּאֲר
- 7 סִמְתֵּא דִישׁ כֹּאֲתִי אֲדֹאֲגֶלֶא
- 8 [כִּי] אֵיל סֶאֶל־אַן־אֲנִי הֵא בֹאֲרֵא־תִל־דִּנִּי
- 9 אֲדֹאֲרִי אֶן הֵא־כִי־טֵא אִישִׁילֹ
- 10 דֶּאן אֵי אֲוֹד־אֲנִי הֵא בֹאֲרֵא־תִל־דִּנִּי
- 11 אֲדֶלֶא אִישׁ בֵּית אִיבֹרִיטֵא אִישִׁעֹ
- 12 תֹּר אֵי אֲרֹד־אֲנִי הֵא בֹאֲרֵא־אֲר־דִּנִּי
- 13 סִמְרֵא אִישׁ בֵּית אֲבִיעֹ אִישִׁעֹ
- 14 תִּרְדֵּוּ אַק־לֶאֶל־בִּי הֵא בֹאֲרֵא־אַן־לֹ-לֹ-בִירִנִי
- 15 סִמְכֵאֲתִי אִישׁ אֲפֹתֵי־טֵנֵא אִיבֹרֹ
- 16 נֶאֶם־צֹאב אֲד־פֶּאל־בִּי הֵא בֹאֲרֵא־תִל־דִּנִּי
- 17 אִישִׁעֹדֹו אִישׁ אֲבִרִישׁ אִישִׁילֹ
- 18 נֶאֶם־תֹּו אֹו כִי מִי־נֶאֶכִי הֵא בֹאֲ-אַן־רֵא־אַן־רִי־אִי־נִי
- 19 סִינֹנְתֵוּ אִישׁ קִנִּישׁ אֲרִטֶאֲפֶרֶאֲנֵוּ
- 20 נֹד אִן־נֶאֶ-נֶאֶ-אִי־נִי לֹו אִן־נֶאֶ-נֶאֶ-אִי־נִי
- 21 אֶל־פִי אִישִׁטֶאֲבִימוּ אִישִׁרֵא אִישִׁטֶאֲבִימוּ
- 22 אֹוד נֶאֶל־נֶאֶל לֶא א־מִישׁ אֹודֹךְ תֹּל נִינֶךְ נֶא־מִישׁ
- 23 אֲד־מִי נֶאֶל־מִישׁ אֹודֹכֹו שִׁינֹתֹום צֹאֲדִדֹו יִשֹּׁנוּ
- 24 שֶׁאֶךְ אִיךְ אֹון־כֹּא מִו־אַן־רֵא־רֵא־אִי־נִי
- 25 שֶׁא כֹּאֲרֵוּ אִישִׁנֶּרֹו יִשֹּׁנוּ
- 26 מֶן אִיקֶל־כֹּא בֹא
- 27 אִישׁ לִיבִיתֹו אִישִׁיעִי (?)
- 28 כֹּו־רֵא דֹךְ סֶאֶר כִּים כֹּא
- 29 אַן־נִין־דֹו אִי נֶא אִום סֶאֶר סֶאֶח
- 30 בֶּאלֹום בְּלִית צִרִי אֹום
- 31 נִיר כֹּו־רֵא כִית נֹו מֹו
- 32 שְׂבִיבוּ דִישׁ כִּי־תִים אֹול
- 33 אִי־שֹׁד כֹּו־רֵא כִית נֹו מֹו־אַן
- 34 סֹולי אִרְצֹותִי אֹול

37. אַנא אַרְשׁוּ אִישׁ אֹנִינִי אַפְּאִישׁוּ אֵילֶאבִּין
38. . . . רַא אִים מִי־אִין־סִךְ־לֹאם־סִךְ־לֹאם נו אַן־מַל מַל
39. . . . תּוּכִי אִדְחוּסָא אֹל אִכְּלָא
40. . . . מִדְּנָא אַן־כָּא שׂא אַג א מוּ נו דִּי
41. . . . אִיפִישְׁתִּי לֹקְבִי אִיפִישְׁתִּי אֹל שׂא קַאבִּי
42. . . . כַּא־[כַּא־]מִו נַא־מִרְרַא־אֲבִיכָא כַּא־מִו תַּאֲר נוּ נַא־נַא־אִי־נִי
43. . . . אֲמַתִּי לִישְׁאֲנִי אֲמַתִּי אֹל שׂא שׁוֹנִי
44. . . . מוּ שׂא אַג א מוּ נַא אַן כַּא שׂא אַג א מוּ נו דִּי
45. . . . אִינַא אִיפִישְׁתִּי לֹקְבִי אִיפִישְׁתִּי אֹל שׂא קַאבִּי

No. 4.

47. אַן מוּ אֹל כִּית לֹאֵל רַא אִיד דַּאן
48. . . . זִי מִי־נִי נַא־מִו־רוּ אִיד אֶל־תַּאֲר
49. . . . אִים בִּיר רִי־א בִּי
50. . . . שׂא בּוֹלֹתְתוּ מִילֹאֲמִי נַאֲשׁוּ אִוד־מוּ דַּאפִּינוּ
51. . . . שׂא רַאֲרוּבַתְּוּ רַאֲמוּ
52. . . . אִו אַן־דִּוּן־פַּא אִוד־דִּוּא רַא אִיד דַּאן
53. . . . נַאֲס־תַּאֲר גּוֹלֵא אִים בִּיר רִי א בִּי
54. . . . נַאֲמַתַּאֲרוּ רַאֲבוּ שׂא רַאֲרוּבַתְּוּ
55. . . . רַאֲמוּ
56. . . . מוּ לֹו לִיל א־א מַאֲל־אֵן מוּח־נַא אִיד דַּאן
57. . . . אַן־לִילֹום אֲבוּ אִוְמוּ אֵלִיתַּאֲשׁוּ
58. . . . סַא שׁוּ אִישׁ גַּאֵל כִּי־פַּאֲל־א שׁוּ־שׁוּ
59. . . . שׁוּמַא סַאֲדִיבַּ כַּאֲת נּוֹכּוּרְתִי
60. . . . אִו אִור־שַׁאק גַּאֵל אִי אִיד דַּאן
61. . . . אִי אִים נַא־מִו־רוּ הַאֲר נִי־רוּ מַא שׁוּ־שׁוּ
62. . . . זַא 308־אִין־כִּית כִּי זַא־רַא אִיד דַּאן
63. . . . תִּיךְ שׁוּ כַּא נַאק מַאֵל מַאֲס־סוּ (סוּ) כִּי אִין־גִּירַא
64. . . . בִּילֹום נַאפִּישְׁתִּי מַאֲתִי מַאֲסִי אַן־אִי אִו כִּי־תִים

No. 5.

- 2 . . . אַן אִו אַן אַן תִּיךְ אִים . . .

- 9. אלהֵיךָ נָא אֵת חַדְשֵׁךָ לֹא אֲשַׁרְיָהּ
- 10. אֶקְרָאֶם אֲדֹרָא בְּרַב־בְּרִיָּא בִּי
- 11. נָא אֲשַׁבְּשֵׁ אֲתָנְךָ
- 12. וְנִ סַר סַר־רָא אֶנָּ נָקֵרָא בִּי
- 13. נָא נָא אֵת מַסְכֵּי בִּי רַא אֲשַׁרְיָהּ

No. 2

- 15. כּוּרְבַנְךָ אֶן־אֶקְסִיבֵת־לֵאל אֵם הַאֲרִי־טַק תְּךָ בִּי אֶקְרָא־אֲבִיד אֶ וְדַאפּ
בִּרְנָא בִּי
- 16. סַח בִּי : אֲשֶׁר־אֲשַׁרְיָהּ : לֹא־לֵאֲרָא
- 17. שַׁחֲדוּ נְגַלְדוּ אֶן־|| אֵם הַאֲרִי־טַק נָא רִיבְנֵיכֶם נִסְאֲכִי נָא אֶרְנָא
- 18. אֲפִסוּ אֵלִים סַח דְּכֻטְנִי
- 19. כּוּרְבַנְךָ אֵם תּוּרְדָא בְּאֲדַרְנָאֵא בִּים
- 20. אֲנָא שַׁחֲדִיכִם כִּימָא רִיבִי קְאָלְדוּ רַבְּבִצָּא
- 21. סִי שִׁי־אִיד זִי (כִּי) אֶן־פַּר מִלְּמִלְּלָא כִּים
- 22. קְאֶרְנֵאֲנֵךְ כִּימָא שַׁחֲדוּ אֶן־נִסְאֲכִי אֲרַבְּבִיטוּ
- 23. מִלְּ אֶרְנָא אֵשׁ בִּי דַּח אֶ סִי אֵישׁ לֹא־אֵ כִּים
- 24. כִּימָא כִּסְאֲבִ אֶן־רָא כִּיבִּו כְּאֶל־ צִחְאֲרִי
- 25. כְּאֶל־אֶן נָאֵל אֶן־נִקְבִּית לִי אֶרְ אֶ דְּרָא דְּדִלִי אֶ כּוּרְרָא כִּי תִי נִי
אֶן־נָא רַקְדִּיבִי אֶ כִּינְטוּרְרָא
- 26. אֲשֶׁר נָאֵל־תּוּם אֶן־|| בְּאֶלְתִּי בֵּית־|| כְּזִבוּ בֵּית כִּסְאֵת בֵּית נִגְוִי
- 27. לִבִּי בֵּית כִּי נִשְׁוֹר (כְּאֶלְנִיד)
- 28. נִי נִי רַא כִּי רַא אֵם תּוּרְדִי

No. 3

- 30. תּוּרְדוּ כִּים לֹא רַא] אַתָּא . סִי אִיד נִי לֹא סִי כִּי־אֶן־נָא־[אֶן־דוּ
- 31. כִּימָא סוּ]סֵאֲרִי אִידֵאֲסִים עוּבִישְׁךָ מוּשָׁא [אֶו אֲרִי
- 32. בֵּית כְּאֶל־רַאךְ אַת לִיד כִּים כִּי אֵם כִּי אֵשׁ . . .
- 33. נִתְנָא כּוּרְבַנְךָ־רַב־בְּרִיָּא־כְּאֶל־כְּאֶל
- 34. אֲנָא אֶן־שֶׁר רִיבִי כִּימָא לִדְתִי אֲשַׁרְיָהּ
- 35. כְּאֶרְצִישׁ אוּשֶׁר־נָאֵחָה

ן אֶן־] רַא בִּי לִיבִי נִי דוּ נִי אַן אֵם אֵשׁ מִי־נִי־אִיב־אֶקְלָא
17.

46. דַּאֲבָתוֹ אֵילִתוֹ אוּחֻלוֹ אֵילוֹ בּוֹאֹסֶמָּא
47. נִי כּוֹר נִי חוֹ כּוֹר־בִּי תַא דּוּרַא לִיב־בִּי אֹר־מִי־נִירִו
48. שֶׁאֲמָאן מֵאֲתִבִּי שָׂא אִישְׁתִּי שֶׁאֵד אֵילִיךְ בִּאֲבֵלָא דִישׁ לִבִּי אִידִיסָא
49. אִידוֹ VII א־אָן מִן הָאֲרִיבִי כִית אֹר־מִי־נִי־סִיךְ־לָאֵם
50. אִדִּי סִבִּישׁוֹ זֹמֶר הָאֵר שׁוֹאֲתוֹ בּוֹשׁוֹשְׁמָא

No. 8.

52. בַּא־אִי־בִּו
53. אִשׁ תַּאנִּיחִי אִשִּׁיב
54. אַבַּא־אֵילוֹ נִת־נָא לִיב פֶּא־נָא
55. אִשׁ קִבִּי מֵאַרְצוֹתַי זֹרֹב לִיבִי
56. חוֹל־בִּי אִישִׁי . תַּא חוֹל־בִּי אִי־נִירֶרָא כִית
57. אִשׁ בִּיכִיתִי חוֹלִיתִי אִשׁ תַּאנִּיחִי שִׁנִּי
58. תִּו־חִוֹ כִּים לֹא רַא אַח מִי אִדִּי נִי אִישִׁי מִר־אֹן־נָא־אִךְ־דו
59. כִּימָא סוֹמָאֲתִי אִידֵאֲמִים שׁוֹבֶשׁוֹךְ מוֹשִׁי אוֹ אִודִי
60. אֹן־אִים־בַּא־כִית מַאֲלֶרֶאךְ שׁוֹד לִיד כִּים כַּא אִים־מִי
61. דִישׁ אִישׁוֹ רִימִנִי כִימָא לִידִיתִי אִינַאנָא
62. אִ נִיד נִינֶגָא בִי בַאֲדַר־רַא־אֲבִי־מַאֲל־מַאֲל
63. תַּאנִּיחָא מֵאַרְצָאֵם אִישְׁתַּאנַּאבָּאן
64. אֹן־בִּי־נִי לִיב־נִי דוֹ כַּא שׁוֹ א־אָן מִר־אִי־אִיק
65. דִישׁ אֵילֶשׁוֹ אִשׁ אֹנִינִי אַפֶּא אֵילַבִּין

W. A. I. Pl. 27. No. 1.

1. לֹאֲחַ בַּא אֵין אִךְ־תּוֹרֶדִי מִן אִודִי נָא נִין אִךְ־נָא
2. רִיָּאֹם בִּילִים אִךְ־תּוֹרֶדִי תַאמִיר אִךְ־אִישׁ תַּאֲר
3. אֹו אִר־רַא־לִי אֹו תּוֹל לֹאֲחַ בַּא
4. אִיךְ־קוֹם סִי־אִיר נָא סַאֲר־סַאֲרִי אִי נִן נַאקֶא מִן
5. בִּינִי שֶׁאֵשׁ אִשׁ מוֹסַרִי מִי לֹא אִישְׁתִּי
6. חִי־נִירֶדִי זִין־נָא פֶּא נִן סִיךְ נָא מִן
7. כִּימָאֲתִסוֹ אִשׁ צִירִי אַרְתַּא לֹא אִיבִנִי
8. אִיךְ־אִיאֵם רַאֲדִי נָא בַּא נִן שׁוֹד־נָא מִן

19. דיש אכבאל¹ איסימא
20. ביר שא שאקנגאטורלא נאסידאר-אורולוכית
21. אורינזו || יו שא אמלותי
22. ביר זראניכו בא-אן-סי
23. אורינזא דיש נאפישתישו איהאדן
24. שאק ביר שאק האר כו בא-אן-סי
25. קאקאר אוריני דיש קאקאר האר איהאדן
26. תיך ביר תיך האר כו בא-אן-סי
27. כישאר אוריני דיש כישאר האר איהאדן
28. גאב ביר גאב האר כו בא-אן-סי
29. אירתי אוריני דיש אירתי האר איהאדן

No 7.

31. מאל-אי : זדינא תור-מו
32. א ני סו נו חי גא
33. דייש אומי או כוצי שא דיש שירי לא מאבו
34. א בו סו נו האדנא דוך סאר-רא או-מי-ני-סי
35. מי בורד שא אוד איד (?) לא אילבונא כארפאתו שומוראתו מולימא
36. איך-קום סי איר או אין נו אויש גי דון חי סי-איר סי בי שור-רא ליב-בי שי גיררו
37. בינות⁽¹⁾ תאכאל קאן שאלאלו אוחולו כארנאנו שיכארו מאוו דיש ליב אירכא
38. שו-גור ארתא שור-רא ליב-בי או-מי-ני-גרו
39. אונכי זאריחו דיש ליב אדימא
40. א כרנא או-מי-ני-נאך : מי אילתי שיכישומא
41. האר-בי [א] מתדנא או-מי-ני-די
42. שא האר שוארתו מי אלישו תובוכמא
43. או כור גי צאב נא אור בי או-מי-ני-בו
44. אישית שאר כאני אנסוכמא
45. סן איל סי-איר איל או-מי-ני-נאו

(1) בינו פא T.

- .55 אממת אן־אמאר־אוד אשור־אכו אידאל־אח
- .56 אוֹ זא־אִי מאח מִי־אִין א־בא גֵא א דא די
- .57 בִילום אִתָא ציראת מאַנו אִיש־אִנָאנא
- .58 אן־שילך־ה־אוד־די אן מו סָא א תא זא־אִי שִי־אן־דִיר־ני־אִין
- .59 אן־אמאר־אוד איש אן־מיש סאלא שום נאכו [אִידי]רֵאת
- .60 אוד שאק [אן] לו קור־רא
- .61 איש אן־מיש שא סָא
- .62 אן־שילך־ה־אוד־די ה־אר־נִי
- .63 מאת
- .54 אוֹ אִנ־צאב
- .65 בִילום

No. 5. Colonne II.

- .1 א־ני תא : סונאם איש אלאכישו
- .2 חי אִי־בורא רו־א־ני־תא
- .3 סונאם איש אלאכישו
- .4 לא לר־ב־א־ני־תא : ריביתאם איש בא־אִישו
- .5 תאר־א דו־נאר־א־ני־תא : סוקא סולא איש אלאכישו
- .6 סִי־איר א פאל־אִי דא מו־און־דא־?־טיל־מא
- .7 רימכא טאככא איכבוסמא
- .8 א סי נו די א ניר ני בא־ני־אִין־נאר
- .9 איש מִי לא אישארתי שִיפֿשו אישתאכאן
- .10 א ישו נו לאח־תא יש איס־מא־אִין־סי : מִי קאתי לא מיס־תי איתאמאר
- .11 ראך שו נו שִי־צאב־נא גאב איס־מא־אִין־רי
- .12 זינישֿתו שא קאתאשא לא דאמקא אישתאמרוד
- .13 כי־אִיל שו נו לאח־תא שי איס־מא־אִין־סי
- .14 אִרדֵאתו שא קאתאשא לא מיס־א אִירֵאפלאם
- .15 סיך א ישו מו נִי־אִין־תאך : זינישֿתו שא רודי סארסו אילתאפאת
- .16 נו שִי־צאב־נא גאב איס־מא־אִין־רי

No 6.

- .18 אִי אִין־די

- 25. נִיְהִי אִתְּךָ בְּהַיָּהוּבִים אֲדֹנָיִךְ
- 26. אֲדֹנָיִךְ יִשְׂרָאֵל נִיְהִי אִתְּךָ
- 27. יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל
- 28. אֲדֹנָיִךְ בְּהַיָּהוּבִים אֲדֹנָיִךְ

No. 3

- 30. אֲדֹנָיִךְ לֵב כִּסֵּף אִתְּךָ חֲבֵטֵי מִיָּד נִלְטָלִים
- 31. בְּלִמָּוֶת מִשְׁמָלֶיךָ מִיָּד כִּסֵּף נִלְטָלִים
- 32. כִּסֵּף לֵב כִּסֵּף אִתְּךָ חֲבֵטֵי מִיָּד
- 33. סֶךְ כֶּסֶף לֵב כִּסֵּף אִתְּךָ חֲבֵטֵי מִיָּד
- 34. אֲדֹנָיִךְ (?) בְּנֵי אֶתְּךָ לֵב כִּסֵּף אִתְּךָ חֲבֵטֵי מִיָּד
- 35. יִשְׂרָאֵל אֵן מִשְׁמָלֶיךָ מִיָּד מִשְׁמָלֶיךָ
- 36. אֲדֹנָיִךְ מִיָּד דָּבָר קָדָשׁ
- 37. דָּבָר מִיָּד מִיָּד מִיָּד
- 38. שֵׁם שְׁמֵיךָ חֲבֵטֵי לְהַבִּיט מִלְּפָנֶיךָ
- 39. אֶתְּךָ מִשְׁמָלֶיךָ מִיָּד מִשְׁמָלֶיךָ מִיָּד מִיָּד
- 40. אֲדֹנָיִךְ אִתְּךָ מִשְׁמָלֶיךָ [שֵׁם] אֲדֹנָיִךְ
- 41. נִיְהִי לֵאלֹהֵינוּ מִיָּד מִיָּד מִיָּד
- 42. דָּבָר מִיָּד מִיָּד מִיָּד

No 4

- 44. אֵשׁ בָּא רָחֵם
- 45. אֵשׁ פִּי: בְּיָדֶיךָ מִיָּד אֵשׁ אֵשׁ
- 46. אֵשׁ אֵשׁ מִיָּד מִיָּד מִיָּד
- 47. אֵשׁ אֵשׁ מִיָּד מִיָּד מִיָּד
- 48. אֵשׁ אֵשׁ מִיָּד מִיָּד מִיָּד
- 49. דֵּשׁ אֵשׁ מִיָּד מִיָּד מִיָּד
- 50. מִיָּד מִיָּד מִיָּד מִיָּד
- 51. דֵּשׁ מִיָּד מִיָּד מִיָּד
- 52. אֵשׁ מִיָּד מִיָּד מִיָּד
- 53. דֵּשׁ מִיָּד מִיָּד מִיָּד
- 54. אֵשׁ מִיָּד מִיָּד מִיָּד

- 50. פִּיכָא אִשׁ אִישׁ־כּוּרֵי אִפְרֵי
- 51. אֵן כִּים : כִּי כִים : לִיב אֵן כִּים : כּא־נִי חוּל־אִיק
- 52. כּא . אור כִּי אֵן כּא נאב אִו־רא נאָן
- 53. תאָךְ־נַג

W A. I. Pl 26 No. 1. Colonne 1

- 1. אור שאַק א־כּאָךְ־תּו כּוּש־רא כִּי פּאָל א שוד שוד
- 2. קאָראָדו אבּוּבּו אִיוּ כּאפֿין כּאָת נּוּכּוּרְתִי
- 3. אור־שאַק אִו אב־אִש־לא כִּי פּאָל
- 4. אֵן שִׁית לֵאם תּא אוד־דּוּרא כִּי פּאָל
- 5. אַם נאָל אִו נִיר־רא כִּי פּאָל
- 6. אִו תּוּךְ־נאב־א־כִי כִּי פּאָל
- 7. אִו אִי־שִׁית־לאַם כִּי פּאָל
- 8. לִי בִי נִי אֵן־פּא שאַק מאל כִּי פּאָל
- 9. כִּי שאַק אֵן שׁוּ בּוּ לאל כִּי פּאָל
- 10. א־מאָךְ־תּו רושׁ א־אָן נאב־רִי נּוּ תוּךְ־א
- 11. אבּוּבּו אִיוּ שׂא כּאָדּוּרא לא אִישׁוּ
- 12. אִיק־נִי אִיק־כּוּ נא־סּוּלא אוד רושׁ מ־אִו־זִידִי
- 13. נֵאשׁ כּאָכִי דִישׁוּ אַנאַנְתּוּם

No 2.

- 15. כּא־נִי צִיר כִּית תּוּר־רא מו־לּוּרא אֵן־צִי אכּא
- 16. אִימאַת באַשׁמִי שׂא אפּילאַם אִיצאַנוּ
- 17. כּא־קוּר נִיר מאל מו־לּוּרא נּוּ אוד־דּוּרִי
- 18. אִימאַת זּוקאַכּוּפִי שׂא אַמִּילאַ לא אַוּבּוּ
- 19. א חוּל כִּי אִו־נא כִּית אוד־דּוּרא
- 20. בּודּוקְתוּם שׂא אשׁ שׂאָת מוּשִׁי שׁוּרְדאַת
- 21. חוּל סאַר זאָק אִיק־תִּיר־רא כִּית תּאָרֵא
- 22. צִאָדּוּ אשׁ קאַק־אָד כִּישׁתִּי רִיתוּ
- 23. סא־פּאַר א־אב־כּא כִּית־לא־א
- 24. שִׁפּאַר שׁוּפּאַר־רִיתוּ : סאַפּאַרוּ שׂא דִישׁ תּאמְתִּים (1) תּאָרְצוּ

(1) פִּרְתִים T.

51. אוד סאר נִי אֵי אֵי־תִיר אֵי־חא שׁו־רֵא תא מו־אֵי־אֵד־דו
52. אש אַחַצ
53. אוד סאר שא כִּים־כִּים־מא נאם־תֵּא־אֵר־לֵו מו־אֵי־כִים־מא
54. בִּינֹת אַן אִיפִשִׁית אִמִּילֹתִי
55. אוד סאר שׁו אול ראָך זױ נִי אִישׁ כֹּא־נא
56. אִשׁ שׁוּמְנִיתִי כִינִישׁ שׁוֹכְלֹל
57. כִּין אֵן־כִּרְנִי תו־רֵא כִים אֵי דא כִית
58. אִשׁ שׁיפֵאר אַן שׁומא אִיבִישׁ
59. אוד סאר נִי אֵי כא נו גאב אֵו דא נא נִי נו
60. אַנֹּו אִשׁ לֹא פִית פִּי תאֲרִין . . .
61. או נו כֹּא־נֵא־אֵי א נו [נאָך־אֵי]

Colonne IV.

34. א כֹּו לִיב בִּי מו־נִי־אֵי־רִי : דו
35. מִו כֹּו־מִישׁ כִּירִיבִשא אובלא
36. אַן־נִין־מִו־מִו־נֵאל אֵן־נא כִית
37. אַךְ || שׁא אֵן־אנו
38. שׁו כֹּו־נֵא־אֵני תא אִים־מֵא־רֵא־נִי־אֵי־כא
39. אִשׁ שׁו־||שׁו־||שׁו־||כִּי־מִישׁ אונאַנכא
40. אַן־דֵארא כִּי כֹּו־נֵא־אֵני כו אִים־מֵא־רֵא־אֵן־דו־מא
41. אֵי־אֵי־א דִישׁ אִשׁאר תִּילִילֹתִי אִיתפאלכא
42. בִּי אֵיל־לֵא־אֵני אִים־מֵא־רֵא־אֵן־דו־מא
43. דִישׁ אִשׁאר תִּילִילֹתִי אִיתפאלכא
34. יִשׁו־פֵאר־פֵאר־נֵא־אֵני (1)
אִים־מֵא־רֵא־אֵן־דו־מא
45. 110 נִי־נִין־נא אִים־מֵא־רֵא־אֵן־דו־מא
46. אִשׁ דִישׁפִּי חִמִּיתו אִיתפאלכא
47. א נאִמִירו כִּאִיוו כֹּא־אֵן־סִי־מו
48. מִו שִׁיבֹתִי דִישׁ פִּיכא אֵדִי
49. כִּאִיוו נאִם־שִׁיב־כֹּא אֵק אִים־מֵא־נִי־אֵי־קֵאר

(1) אִשׁ שׁו־||שׁו־||שׁו־||כִּי־מִישׁ ||

21. אַן־אַי־א שׂאָ רֶאָד 511 לוֹ אִיבֹשׁוּ
22. אַנאָבו לאַ אִיבֹרשׁוּ אַשׁ אַן־פֶּאָר שׂוֹ אַ אִיךְ־סאַר
23. (דֶר־בִּיאַישׁ שׂוֹ) שׁוֹ דִישׁ אַן־אַיִן־אַיִן־נוֹזֶא שׂוֹ כּוֹ קֶם שׁוֹ
24. אִיךְ־אויס־נֶקֶד־נאַ אַשׁ אִיךְ־סאַר תּוֹצֵבאַת אַשׁ אַן־פֶּאָר אֹד־דֶרוּ
25. אַשׁ תִּךְ א־זִיק כִּי סאַר אַ כּוֹנאַ שׁוֹד־III סאַר
26. דִישׁ אַן־אַי־אַ אַן־פֶּאָר אֹו אַן־שׁלִיךְ־רֶאָר־דֶי סאַר־אַם
27. דִישׁ סאַר דִישׁ אַן שׁוואַתוֹם סאַר־אַם
28. כּאַ לֹוס־סאַ כּוֹ אַ תִּיר שׂאָ נִי דִי א־119 נִי־נֶקֶד־נאַ שׂאָ אַן
29. שׁוֹדֶיך׳ כּוֹבִית III נאַז־נאַ דִישׁ אַךְ־בִּי אַן־פֶּאָר אֹו אַן־שׁלִיךְ־רֶאָר־דֶי פֶּאַלכִי
30. דִישׁ נאַז־נאַ דִישׁ אַן שׁוואַתוֹם פֶּאַלכִי פִירשׁ פֶּאַלכִימאַ
31. לאַ תּוֹשֶׁכֶן נֶד בּוֹר זִי נאַל נאַ־טוֹר־סאַ אַנאַ אִיךְ־בּוֹר־זִי־נאַל
32. אִיךְ־403 שׁיִם לִי אִיךְ־קֶם סִי־אִיר אֹו אִיךְ־גִראַשׁ אִיךְ־בּוֹר תּוֹר

Colonne III.

34. נִי דוֹן דֶר־לִי נִי־נֶקֶד־נאַ פֶּאַל־אַן נִי אִיךְ־דִי־נאַ שׂאַ־אַן
35. אַ אַ לִי כּאַ שׂאָ דִישׁ אַן רַתוּ כִינֹו גאַ־טוֹר־סאַ אַן־פֶּו־לאַל
36. אֹו רֶאָר כִּים כּאַ־נאַ
37. אִיךְ־אֹד אַן כִּים כּוֹ אִיךְ־אֹד סאַר אִיל־לאַ שׁוֹ אֹול אַ כּוֹ אִיךְ־אֹן
38. אֹד־אויס אַן אִיבֹאַנֹו אֹוכאַרוּ אִילוּ אִישׁתאַבִּלִּלוּ
39. אַן־פֶּאָר אֹד־דֶרוּ תִיךְ־סאַךְ (?) כּוֹר־כּוֹרֶדֶאַ כִּת
40. אַן אִישׁתאַבֹו אַשׁ נאַפֶּתאַר סאַת־מִישׁ
41. סוֹלִים אַךְ־תַּא אִיךְ־נאַס־נִיר־ראַ אֹול אַ נִיר נאַב־כּוֹ
42. שׂאַלֹו־פֶּאַתוּ נאַשִׁי אִיבִּלֹו־תוּ שׁוֹסוֹם אִיבִּיר רַתַּ נאַמֶר
43. מִי־נִי נִיגִין כּוֹךְ לֶאַן אִים בִּיר רִי אַ
44. מִלֶּאַמִּישׁוּ תאַסֶתאַר כּוֹנאַ אַנִי רַארוֹבאַרֹו רַתַּמִּי
45. נִיר נַאַל מִל־מִל־קוֹל אֹוד סאַר כּוֹנִי אִישׁ־כּאַר תִּיךְ־כּאַר
46. סאַרֹו אִיתַאַנאַבִּיט אֹוכאַרוּ אִילִישׁ שׁוֹבוּ
47. אַן כִּים כּוֹ־אַיִן כִּי כִים מִי־אַיִן
48. אַשׁ אַן־אַיִ אִיבֹאַנֹו
49. אֹוד כּאַר נִי אִיךְ־אַן דִי כִי דִי כִים כּוֹ־אַיִן
50. אֹוכאַרוּ אַנֹו אַשׁ כִּישׂאַת אַן אֹו כִי אִיבֹאַנִי

23. איך-מאך אן-איך-כי בית נא-הא-ירא אראן
24. אן-קנאל נון-נא ראך די כא-נא א-אן
25. אן-שילך-האר-די מ-ח-נא סא א-אן
26. אן-מך אב בית ד-יד נן כי נא בית
27. אן-נן . ט (?) בו נו (?)-נאל אן-נא בית
28. ינו ט-נא נִי א ראך די מו נ-אן-כא-נא
29. בור-נא
30. איך-מאך ש-יו תא נאן-איק נאן-ד
31. איך-מאך אן-יר-יו תא כא נִי בא נאן-ד
32. ל-ב-יו תא ליב ה-ל-לא נאן-א-י-ס אג נִי סא לי

Colonne II

1. איך 503
2. אום אג אש אוד
3. א-לי בא אִי פו לאל ראך
4. לא באנו דיש כא תו
5. אש בית באר-סבא זא אום בו אד כא
6. ינו סו סִך נאן מִי דא סִך זא כור נא סִך נא צו
7. אִי ראך כי מא כו אב סאר סאר או שא בִי
8. ריך אִו כו אום אג בי שאק פאל כי
9. (ד-י-ב-י-אִיש שִׁו) האר כִו כים אן-כאך יִשו שא נא דו אג
10. (ד-י-ב-י-אִיש שִׁו) אוקת-אִתו אן אש מוח אן-נ-ו-זא ליב תא
11. (ד-י-ב-י-אִיש שִׁו) קאמבו ארמא אש נוד בוד די סאר
12. תו-שִׁי-שִׁבו-שִׁו שא נא שִׁמ-לי או כו כור סאל
13. אום אג כיסאל תאר אן-י-ב-י שאק פאל-כי מא כו כן
14. האר כִו כים אש כא-ב-שִׁו סִך דיר סִך זא-כור-נא
15. סִך נא צו אג א תאר בי אש כאב שִׁו כו מאסִי תאר-כאם
16. (ד-י-ב-י-אִיש שִׁו) אן-קום ס-י-אר שִׁו סו תונא-כאם
17. (ד-י-ב-י-אִיש שִׁו) האר כים כא-נא אן-ט-ר-ני תור-דא
18. אן-אִי-א שא האר כִו כים לו איבוש
19. אנאכו לא איבושִׁו אִו האר-511 אן-אום-י-נון-נא כאך-שִׁו
20. שִׁו בי אש א-אן האר כים כא-נא אן-ק-ד-ש-י-511 בו

46	חול-לוח-ה	ניג סים-סו-אן-א-א
47	אני סאר-ש-תום תיבו-שאני	
48	בא-אן-תול	
49	אלי איכ-תום-אני	
50	כי סח נו דו-סא	
51	באר . אימתום אול איפ-ארכו	
52	רא . אוד-מי-ני-איב-ני-ני	
53	האנדו אוד-מי-שאם אשתא-באר	
54	כא תא כור-רא ני-אן-סי	
55	בילום אש איתני-תוכא סאתים ליב-בון	
56	ח-ל-לוח-תא אן ני אכא-סאל כו סאל	
57	נאלסום שאכו ליניח אש . . .	
58	סד-אוך-נאיו כי-א ני אכא-סאל שאח	
59	אתים אירציתים סו . . .	

W. A. I. IV. Pl. 25. Col. 1.

8 lignes presque entièrement détruites.

9. איך-דו סי בי איץ . . לו (?) א . . ר
10. איך-ני תי בי . . כי . . נו . . שו . .
11. ציר :
12. איך-דו נאן בי אן תא סי לאח . שא אן
13. איך-בי איך-בי VII א-דו VII אור סאת ויך-נא שו בא . אן
14. איך-סאך-סוך בי ליב דו בא אן כו כו לאל דיש . אן
15. ליב זו דו :
16. איך-סאך-אי-מן בי איך-תיר בי תא איך-508 ? אן
17. איך-508 :
18. איך-סאך-כוש בי איץ סו (?) ראך ני-תוך-כי
19. אן-כוש בי
20. ליב סי-סי קא (?) נאן איק-לא . .
21. ליב בי חול שו שא לא אוד ני לא א-אן
22. אי בי איש בי כור אי כוש ליב בא

- .12 אִישׁוֹ בֵּית שֶׁנֶּה אֲבֹתוֹם קְדָמוֹת
- .13 כַּלְיָן נָל אֶת־קִדְמֵת לִי בִּמְנָה לִי נִיֶּאֱ
- .14 אִישׁ נִלְתוֹם אֶת־|| אִישׁ פִּיֶּאֱ אִלִּי
- .15 אֶת־פִּיֶּאֱ נִלְ אֶת־ מִ צִנֵּר אִי נִיֶּאֱ
- .16 אֶת־|| בִּלְתוֹם אִישׁ אֶת־קִבֵּי (?)
- .17 אֶת־ מִלְ בֵּית דִּ אֶת־ נִי נִי רֵא מִרְאֶקְא
- .18 דִּשׁ אֶת־אֶת־בֵּית דִּשׁ דִּ אֶת־נִי אִי נִלְ
- .19 אִב אִ תֶּךְ כִּי אֶת־ שׁוֹ מִיֶּי
- .20 בֵּית מִלְכִּי שׁוֹחַ
- .21 אִי בִּדְ שׁוֹ שׁוֹ אִי מִ דִּקְנֵא מִ
- .22 בֵּית־|| אִישׁ אֶת־נִלְתוֹם
- .23 אִי לֹם אִישׁ תִּי כִּי נִי לֹל דִּי
- .24 אֲבֹתוֹם אִישׁ שׁוֹכְתִי אִישׁ ||
- .25 אִי תִדְ רֵא
- .25 לִיתֵם
- .27 נִלְ רֵא תֵא
- .28 אִ רֵאֶנְאִנְי

Nº. 3

- .33 רִכְבֵּא
- ... כִּי־נִלְתוֹ
- ... רֵא נִלְתוֹ
- .36 מִי נִלְ-לֹל-אִי־נִי
- .37 רֵאֶנְתוֹם מִתְּתֵאֶרִישׁ
- .38 כִּי תֵל אִישׁ מִיֶּי־אֶת־רֵת
- .39 בֵּית בִּלְאֶנִּישׁ אֶת־נִי
- .40 אִישׁ כִּים מִרְאֶקְ-כֶּךְ אִיֶּאֱ
- .41 יֵתִי כִי־מִ דִּדִּי תִישִׁב
- .42 רִיֶּזוֹ אִיֶּנִּיֶּזוֹ מִרְאֶקְ-נִלְתוֹם אִיֶּאֱ
- .43 רֵאֶנְתוֹם מִתְּתֵאֶרִישׁ נִלְתוֹם
- .44 תִּלְתוֹ-רֵא מִלְ-כִּי־רֵא נִיֶּאֱ-רֵת
- .45 בִּלְתוֹתֵאֶרִישׁ מִתְּתֵאֶרִישׁ אִיֶּאֱ תֵאֶרִישׁ

40. אן-ניר-און-גאל אן . . .
41. חו . דו-דו איך-בי . . אים בי א תאר בי
42. . . תיכריב מושי שא . אידליתום אש ראמאנישנא איפא (?)
43. אן-און-גאל . און ניר . דו
44. . סו ביר רוש בי זי-זי אים מי איך מאל איך כא בי
45. קארעדו שא קנאטו אינאבו רינים
46. אן-ניר-און-גאל אור-שאק סו . בי
47. . איך דאן-גא-אני דאן בא סא סאר כים זא רא נו סו
48. . לו שא דאנעו שותוקאט כימא שופארתי אש צירי (?)
49. ניר-און-גאל ליב אש דו
50. . האר ניר-זי אי כור-רא האר כור טור אן-כי בית אל לו כו
51. . דו אאבא בית שאד נאכאר טור אן-כי ארא . .
52. ניר-און-גאל אור-שאק האר ניר-זי
53. . חו-לוח-הא אן-איך-באר ביר א סון סו-נא . .
54. . ו נאלטום אן-ביל-גי איז שא קאפאלשו
55. . גאל איז חולדהא
56. . סו-סו כור נו עיגא שאק-דאן-בא אן-באר . . .
57. סאפין מאת לא סאגיר
58. . . א בית כי שי . . .

No 2.

1. בא אן נא-טו-לא תא
2. אישו תאזא . . .
3. אי כור-רא כי שאק נו צי אבא-מאל שאק סי . .
4. אנא בית שאד אשאר לא האשי
5. גי און נא אי גי נו באר-די-רא אי גי נו אן-באר-רא
6. דיש || אשאר לא נאפלוסי איפאלסו
7. א-רא-לי אבא נו שי אי תא שי אי גי-אין-כא-נא . .
8. || אשאר לא אסארי איכו . . .
9. אוד אי כור תא מי לו סו אי בו מא-אל-לא אים תו רא . .
10. אינו דיש בית שאד לואו אי . . .
11. אי כור תא אי לום נאם-נאם-מא-ני אים-תא-אב-אוד-דו . . .

- 9 קראוּ שֶׁאֵין כִּי
- 10 אֶן-נִיר-אֶן-נָל
- 11 . . . אִי נִי דֹב כֹּא נִי סֵא אֶן
- 12 || אֶרְדִּיק שֶׁאֵין בִּי אִים
- 13 אֶן-נִיר-אֶן-נָל שֶׁאֶקְדָּן אִי-נִי דֹב
- 14 א צוּר-צוּרִי לִיב כִּי אֶבֶא אֶן-סוּד
- 15 סֵאוּ כֹּנֵן נֵאֵרֵם לִיבִי
- 16 אֶן-נִיר-אֶן-נָל א צוּר-צוּרִי
- 17 נִיר-נָל אֶן-נָל-נָל-אִי-נִי . . . סוּ ד
- 18 אִיבִילִי אֶן-מִישׁ נָל-מִישׁ שֶׁאֵין בּוֹלֶחְתִּי אִי שֶׁאֶלְמֵאֵרִי
- 19 אֶן-נִיר-אֶן-נָל
- 20 אִי נִי-וּ שֶׁ בִיר מוּד
- 21 שֶׁאֵין שֶׁאֶלְמֵאֵרִי אִיכִית (?)
- 22 אֶן-נִיר-אֶן-נָל . . . אִיק
- 23 . . . שֶׁאֶקְנֵא-מִו . אֶבֶא-אִי כוּרֵדֵא מִפֵּא-דֵא-נֵא
- 24 . . . לֹם נֵאֵשָׁא רִישִׁי צִירוּ נֵאֵרֵם בֵּית-שֶׁאֵין שֶׁאֵין שׁוּמִי
- 25 אֶן-נִיר-אֶן-נָל אִין שֶׁאֶקְנֵא-מִו סֵאח
- 26 . אֶן-תֵּא אִיק אֶן-נָל-נָל-אִי-נִי נִי כֹא אִשׁ כֹּאֵר בִּי
- 27 . . . כִּי אֶן-מִישׁ נָל-מִישׁ שֶׁאֵין שִׁבְעִי אִי בּוֹדֵסִי
- 28 אֶן-נִיר-אֶן-נָל אֶן-תֵּא-אִיק
- 29 . . . אִי סֵאח כֹּא-בִינִי אִים-אִים כּוּ דִיר נִינִי
- 30 . . . נָלִו צִירוּ תֵאבִיק אִימְתִי אִילִשׁוֹנִי
- 31 אֶן-נִיר-אֶן-נָל נָל-פּוּר סֵאח
- 32 . . . דִּיבִי כוּר כוּרֵדֵא כִּי כִים שׁוּ כֹא-אִי תִילֵאל כּוּשׁ רֵא אִיד
- דֵּדֵא אִיד
- 33 . . . וְנֵא תֵאבִינֵאֵתִי נֵאֵנְדוּרֵאֵת נָלִישֵׁאֵם שׁוּבְתִי אִימְנֵא אִי
- 34 . . . סֵא סִךְ לֵאן-בִּי
- 35 . . . שׁוּד פֵּא-פֵּא-נֵא רִיֵּא כֹא תוּל-אִיק אִיד
- 36 . . . רִי רֵאכֵתוּם שֶׁאֵין מִדִּיעִסִּי שׁוּתֵאֵרִי שִׁינִי אִישׁ אִידִישׁ
- 37 . . . אִיד שׁוּד-שׁוּד
- 38 אֶן . . . כֹּא נִיר-אִי כּוּ אִי-סֵא-רֵדֵא
- 39 . . . שֶׁאֵין דִּישׁ רִיגִים שִׁפִּישׁוּ בֵּית אִידִלו

די . אול איד דו דא	40
. דא	41
No. 4	
או א דו דו דא	43
צירי אש דאלתי אושתאמכית	44
שא כו נאר איש אמן	45
די קולתו	46
אן-נאם-תאר-דא-כית	47
ו נאמטארד	48
נא נאם-תי-נא אן-כור-כור-מא	49
פא-כו נו תי דו נו כור-כור	50
פאר-פאר-נא כית	51
לימיר	52
אן-אמאר-אוד מאר איר-די	53
דו באר-רא	54
דיש אחאתי שוצי	55
איס-תא-דד	56
כי אימתאלאש (?)	57
מאן או אש	58
דיש מאן דו דו	59
מאר	60

W. A. IV. Pl. 24. No. 1.

.	1. אן-די
.	2. דאר מאח
.	3. אן-אי-א
.	4. אן-ניר-אן-נאל
.	5. אן-אז-גוד כית
.	6. אי כור דא דו
.	7. אש בית שאר
.	8. אור-שאק מי ני

נא נא	428	9
אִי רַבִּישׁ בַּאֲנִי		10
חִילִי בִי נוּ בִי־לֹא		11
כַּחֲבֹשׁוֹ לֹא קִאתִי		12
א אִוְ רַחֲמֵי אֱלֹהִים		13
רַחֲמֵי אֱלֹהִים		14
סִי סַרְסַר		15
אִוְ קִארֵנִי בַּאֲנִי		16
מֵא אֱלֹהִים שׁוֹד אֱלֹהִים		17
בַּאֲלֹהִים אֱלֹהִים רַחֲמֵי		18
אֱלֹהִים		19
אֱלֹהִים (?)		20

No 3.

מֵא	22
נִין שׁוֹמֵרֵשׁוֹ	23
תּוֹ-אֱלֹהִים שׁוֹד זֶה שׁוֹד-מִי	24
אֱלֹהִים כִּתְּבֵנִי אִוְ מִשְׁאֲרֵי אֱלֹהִים	25
אֱלֹהִים אֱלֹהִים רַחֲמֵי פִּי-רַחֲמֵי	26
שׁוֹד אֱלֹהִים אֱלֹהִים	27
מֵא אֱלֹהִים אֱלֹהִים-לֹא כִּתְּבֵנִי	28
אֱלֹהִים אֱלֹהִים-לֹא	29
מֵא מֵא-נִי-בִי-סִי-דִי-אִי	30
רַחֲמֵי אֱלֹהִים אֱלֹהִים	31
אֱלֹהִים כַּחֲבֹשׁוֹ כִּי כִי	32
: אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים	33
כִּי-לֹא תֵא אֱלֹהִים-אֱלֹהִים	34
אֱלֹהִים אֱלֹהִים כִּי אֱלֹהִים	35
כִּתְּבֵנִי אֱלֹהִים אֱלֹהִים	36
שׁוֹד מֵא-שׁוֹד אֱלֹהִים	37
כִּי-נִי מֵא-אֱלֹהִים	38
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים	39

סד (?) אן-אין-כית-לאל מִי-אין	38
מיס	39
מִי-אין	40

Trois lignes détruites.

מִי-אין	44
מיס	45
מִי-אין	46
מיס	47
מִי-אין	48
כא כיתים 	50
הול-לא מִי-אין	51
נאפוארשונו לידוכא	52
אש נאל-און-זו כו ני גאב מא רא אב	53
דיש סאריכא פאתרא תאתאלימשו	54
אן-איסרא נאל-און-זו כו ני גאב מא רא אב	55
אן- דיש סאריכא פאתרא תאתאלימשו	56
כי שו בי אים שא א מי נא שי אי כא-נא מא	57
אשיב אש גא-טו מא שדי תונאח	58
אינוכא גוד אנא בית מומו תשיריבו	59
ני פי שי נאם אויש כו גאן	61
בי כים אב סאר א-אן בא-אן-אוד-רו	62

No 2

גא סאר נאם-דאן-א	1
כאכי איסיני אידלותי	2
רא איד-זו בא-רא-מו-אין-גי	3
איש-תאר אדכא לא תאניאמא	4
איכ-מא-אב-גיד לא גיד-זו כי-א סי ני איב	5
רי אליך לא כולותו שיפכא אש כיתים כיני	6
כוד-רא גיד-מו אי שי איב דו	7
שאד-י אוקאמא	8

- . 37. בִּלְוֹם אֶן-אִי נַאל-אַן . . .
- . 38. אִי אֶן-שִׁלְךָ-הָאֵרֶדֶד . . .
- . 39. בִּלְוֹם אֶן-אֶמְאֶר-אֵד . . .
- . 40. אִי אִי אֶן-אִים רֵא . . .
- . 41. בִּלְוֹם אֶבּוּ אֶן-|| . . .
- . 42. אִי דֶק אֶן-פֶּאֶר . . .
- . 43. בִּלְוֹם אֵדְלוּ אֶן-פֶּאֶר . . .
- . 44. אִי אֶן-אִיב אֶ כִּת . . .
- . 45. בִּלְוֹם אֶן-נֶק-אִיב . . .
- . 46. אִי כַּחַח אֶן-דֶּק פֶּא אֵד-רֵז-א . . .
- . 47. בִּלְוֹם צִירֹ אֶן-|| א . . .
- . 48. שׁוּ סִידִי בִי שׁוּ . . .
- . 49. קֶאֶתֶא שׁוּתִישִׁיר קֶא . . .
- . 50. שׁוּ סִידִי בִי כִי אִישׁ כִּי . . .
- . 51. קֶאֶתֶא שׁוּתִישִׁיר כִּיפֶסֶא . . .
- . 52. כֶּאֶנֶא בִי סִידִי כֶּאֶנֶא . . .
- . 53. כִּיבִיתֶא שׁוּתִישִׁיר . . .
- . 54. לִי לִי אֶב פֶּאֶר-כֶּאֶסֶם כֶּאֶנֶא בִי . . .
- . 55. לִי לִי אֶב כִּיבִיתֶסוּ שׁוּ . . .
- . 56. כִּי שׁוּ בִי אִים כֶּא לֶאח לִלִים פֶּאֶר-כֶּא-]כַּחַח . . .
- . 57. אִינֶא שִׁי אֶן-דֹּב אִי לִלִים . . .
- . 58. גִּי נֶאב דֶּק אֶן-פֶּאֶר . . .
- . 59. שׁוּא נִי דִי א 119 נִי-נֶן-נֶא . . .
- . 60. כִּי אֶ תִּיר דֶּק אֶן לִי נֶאד-נֶאן . . .
- . 61. אֶם-בִּי זֶקֶק אֶם-בִּי מִי נֶאן אֶם-בִּי . . .

Colonne IV.

- . 34. אִשִּׁיב כֹּנִי רִדֹ שׁוּאֶרֶזִי . . .
- . 35. : כִּי רִדֹ בִי אִי . . .
- . 36. שׁוּ לֶאחֶדֶא מִי-אִין . . .
- . 37. סִי קֶאֶתִיכֶא מִסִּי . . .

6. אִישׁ בּוּ
7. כִּי שָׁוּ בִי אֵימַם
8. אֲנִי לֵיב לַיְלִים פֶּאֶר־בֶּא־מֵאֵם
9. סִיב זִרְדָּא סִיב
10. רִיאוּ כִינּוּ רִי[א]וּ
11. אַן־אִין־כִּית־לֵאל סִיב
12. אַן־אִין־כִּית רִיאוּ
13. אֲוּ הִיךְ אֲוֶן־מֵא סִיב
14. בִּלְ נֶאֱפֹחֵר כֶּאֱתִי רִיאוּ
15. אֲוּ הִיךְ אַן־אִי־נֶא־נֶא סִיב זִי
16. בִּלְ נֶאֱפֹחֵר אַן־|| רִיאוּ כִינּוּ
17. אֲוּ הִיךְ־מֶאך־מֶךְ סִיבִדִּי
18. בִּלְ תֶאֱרַגְלִי רִי[א]וּ כִינּוּ
19. אֲוּ מֵא־נִי אִיךְ־חֶאֱרֶרֶא אֲוּ מֵא
20. בִּלְוֹם מְרַעִיר מֵאֵת
21. אֲוּ מֵא־נִי אִיךְ־חֶאֱרֶרֶא
22. בִּלְוֹם מְרַעִיר
23. מֵו־אֲוֶן־נֶא מֵא־אֶל־לֵא
24. מֵאֲבֹרִי שֶׁאֲכֵנֵא
25. גִּיל־מֵא־מֵא־אֶל־לֵא
26. שׁוֹכְרֵא שֶׁאֲכֵנֵתֵא
27. כּוּ כֹרֶנֶא
28. שׁוֹבְתֵא כֹרְתִים
29. כִּי כֹרֶנֶא
30. אִישְׁרוּ אִילֹם
31. כִּי־נֶא כֹרֶנֶא
32. תֶּאֱפֹשֶׁרֵא אִילֹם

Verso Colonne III.

44. אִיר־אֹד אֹר־רִדּוּ
35. אִלֹם שׁוֹבֹ
36. אֲוּ אַן־אִין־כִּי נֶאֶל־אֲוּן

9. גֹּדַר נָאֵל גֹּדַר כָּמֹה אִי כִי אִישׁ כֹּרֵנָה
10. גֹּדַר גִּלְיוֹן גֹּדַר מִצְדֵי כְּאִבִּים דַּלְתֵי כִוְּתִים
11. לִיב דְּדִלִי-לֹא גַן-אֵיק מִלְּאֵן-לֹא
12. אִיפְתָּאָ כִּירְבִיתִי מִרְקֵי הִכְמָלִי
13. אֵן-אֹל חִירָא פִּיקָא אֵקָר דִּילִי-א
14. אִידִישׁ אֵן-שִׁי-סִי-אִיר מִשְׁזִלְלוֹ אֵקָר
15. יִשְׁרִי-מִן פִּיר-פִּיר-נָא שִׁי-וֹ פִּלְפִּלִי-א
16. קִתְּתָאָ כִּי-מִיֶּשׁ אִיקָא מִתְּחִרְכָּא
17. כָּא זִי-אֵשׁ שָׂא לִיב פִּי-II גֹּדַר שָׂא זֵאק שָׂא לִילִים פִּיר-כָּא-מֵאָם אִירָא-סִי
18. אִינָא נִי שֵׁאק תֵּאָר נִי חִי-נָא תִּלְאִתְּאָן
19. גֹּדַר אִילִיתִי אֵן-וִי אִרְמָא
20. אֵנָא פִּירְצִי כִּידִירִי נִאִשְׁכָּא
21. אֵנָא דִּארִישׁ אֵן-נִין-אִיקִי-וִידָא אִיפְתָּאָלָא
22. . . . מִיֶּשׁ נִאֵל-מִיֶּשׁ אִיקִי-חִירָא-מִיֶּשׁ אִירְצִירִי
23. . . . שִׁיתִּי פִּירְצִי שָׂא אֵן-וִי אִוֹ כִּרְתִים
24. . . . רֹב לִיפִּאקְדָּמָא
25. . . . אֵנָא אֵן-אִין-אִיר דִּארִישׁ
26. . . . גֹּדַר שָׂא כָּאָב שָׂא לִילִים פִּיר-כָּא-מֵאָם אִירָא-סִי
27. לִי אִי לֹם מִרְלוֹ נָאֵא לִי כִי בִאֵן-נָאֵא
28. צִאֵלֹ בִּילֹם שָׂא צִאֵלֹם אִיר מִתְּנִי צִאֵלִיל
29. כִּוֵּר גִּלְיוֹן אֵן-מִרְאֹל-כִּית-לֵאל מִרְלוֹ נָאֵא לִי כִי
30. שֵׁאָד גִּלְיוֹן אִבוֹ אֵן-|| שָׂא צִאֵלֹם אִיר מִתְּנִי
31. סִיבִי נִאֵא-כָּא-תֵּאָר-תֵּאָר-דָּא מִרְלוֹ נָאֵא לִי כִי
32. רִיִּאֹ מִוִּשִׁים שִׁיכְמָתִי שָׂא צִאֵלֹם אִיר מִתְּנִי

Colonne II

1. כִּי גִלְיוֹן-נָאֵל . . .
2. לֹא חִירָא . . .
3. אִישׁ כִּי . . .
4. גַּן גִּלְיוֹן-נָאֵל-לֹא . . .
5. שָׂא מִרְיֶשְׁתִּי . . .

No. 2.

- 35. . . . מִדָּא מֵאֵל . . .
- 36. . אַן-אַמֶּר-אֹד דֵּלִיכָא אִשׁ . . .
- 37. אֹד] אֵיב־תָּא לֹס־זִיב־לֹס־זִיב מִ דָּא אֵיב־כָּא
- 38. אִשׁ אֹד־מִ אִשְׁשֵׁשׁ אִשׁ מִשִּׁי דֹלֹחַ
- 39. אֹו מָא סֶאֶר דָּא תָּא בִּו בִּו לֹחַ אֵי אֵי־נָא מֶאֶר
- 40. אֹו אִשׁ שׁוֹפֶאֶרְתִּי גִפִּילֹתוּם שְׁאִבִּינְשׁוּ
- 41. אֹוֹרוּ אֵי בִירָא תָּא מִ נֹו מִרְנִי־אֵיב־דִּרְאֵי
- 42. בֶּאֱרֹו אִשׁ בִּירֵי אֹול אִוְשְׁתִּישִׁירְשׁוּ
- 43. אֵיִן מִ לִי־אֵי שִׁי־אֵי תָּא אֵי־נִרָא נֹו מִרְאֹן־נָא־אֵי־בִי־נִי
- 44. שְׁאִילֹו אִשׁ מִשְׁאַכָּא אֹול אִפִּיתִישׁוּ
- 45. [שָׂא] גִיג־נָרְבִי בִרְכֹו אַכָּא־לָאֵלָא תָּא נֹו שְׂאֵחַ נִי
- 46. מֶאֱרֶשְׁתִּישׁוּ אִשׁ צִינְדִי אֹול אֵי[נָא]ח
- 47. . . . כֹּו־נָא אִשׁ נֹו מִרְנִי־אֵיב־תִּי־אֵיִן[תִּי]־אֵיִן
- 48. בִּנְוֹתִי אֹול אֹופֶאֶשְׁאַחְשׁוּ
- 49. גֹּוֹד כִּים שִׁי . . . אֵרְדָּא רֹו
- 50. כִּימָא אֶלְפִי דִּיבְתִי בְדִימָא
- 51. לוּ כִים מֶן גֹּוֹר . . . לֹוֹלֹו
- 52. כִּימָא אִימִרִי . . . נִישׁוּ בֹולֹמָא
- 53. כָּא כִי אֶל־אַבָּא תָּא . . . רֹו
- 54. אִשׁ פִּי כֶּאֱרִאשִׁי . . .
- 55. תָּא לָאֵל כִּיל־נָא כִים . . .

W. A. I. Pl 23. No. 1. Col. 1.

- 2. אֹוד־דֹו
- 3. כָּא תֹוֹר אֵיר־XXX־שִׁי
- 4. אֵי־אֵי בֶּאֱרֶאֱרֶו־דֹו־דֹו תֹוֹר אֹוד XXX־נָאן אֹוד גִיג אֵי־אֵי
- 5. אֵי־פֶאֶרְכֹו תֹוֹר שְׁאֶלְאִישִׁי בֹּוֹבֹלֹום
- 6. VII־אֵי־מִישׁ תֹוֹר אֵי־אֵי־מִי־דִירָא כֹו־אֹום־אֹום־כֹו־מִישׁ
- 7. XII־אֵי־מִישׁ פֶּאֶר־כָּא־מָאם אֵנָא לִיב לִילִים פֶּאֶר־כָּא־מָאם רֹוכָא
- 8. לִילִים פֶּאֶר־כָּא־מָאם תִּי־כִיל

7. שאַ מאַל־אַ ניווּדאָ מו : שאַ דישערט אדוּ אַתאָ תּוּדוּ : זאָאָ אַן־מאַל־
אַיִזוּ
8. דדנא תורטו : אלך מאר אַן־מאַר־אוד : אַן־שילך־האַר־חי
9. באַאָנאַב־נאַב לאַל־אַ אַן־גאַס־מאַ : אָאָ אַיִן־כִּפֵּאָתוּ לִכּוּמאַ
שוֹאָר־מִרְתּוּ
10. אַזיק באַ־אַנאַ תאַ אַ שוּ באַ אָ רי תי
11. אַיִש פֿי נאַרְאָתוּ כּוּלְאָלִי א־מִישׁ לִכּוּמאַ
12. אַדְבּי כּאַלִּי כּוּ זאָ נאַ : דיש א־מִישׁ שׁוֹנוּתוּ שׁיפּאַתְבּאַ כּוּרְתּוּ אַדּוּמאַ :
אַר־מִרְנִיטִי
13. כאַ כּוּרְאָנאַ : אַש פֿיכאַ (?) אַלִּי אַוּלִּמַּא : אַר־מִרְנִירִי
14. האַר אַרוּן]־לוּ תוּר אַן־רַא־נאַ אַר־מִרְנִישׁוּד
15. אַמִּן]־לוּ תוּר אַן־שׁוּ סוּלְהַמַּא
16. נאַ שַׁאק־מאַל־נאַ אַר־מִרְנִי־מאַר
17. לִי קאַקאַסוּ רוּכּוּמַא
18. נאַן־נאַ . . . לִישׁתַּאבְרִי : נאַן־נִיאַיִב־נִירְאָ
19. אַן־הִיךְ־טוּן אַן־נאַ תאַ : אַש לִישׁתַּאן . . . דאַמַּא : אַר־מִרְנִי־תאַר
20. תאַר מַא־לֶאָן אַור כּוּ : אַש רִיבּוּתוּ אַדּוּמאַ : אַר־מִרְנִירִדּוּ
21. שַׁאק־גַּת שַׁאק־מאַל־נאַ נאַן־אַיִם־מאַ־אַן . . .
22. דִּיאָוּ שַׁאק־דּוּשׁוּ לִיבְתאַ . . .
23. שַׁאק־גַּת אַדּוּן מו נאַב־כּאַ כּיַם תאַ־כּאַ־רַא־אַן־וּי .
24. מוּרֶךְ קאַקאַדּוּ שַׁאָ כּיַכאַ סוֹנִי מוּשִׁי גַתְמַרוּ לִנְ . . .
25. כאַ אַן־אַן־כּוּ כּוּת פּאַ־אוד־דּוּ נאַן
26. אַכַּת אַן־אַיִאַ לִישׁתִּי]שׁוּד
27. אַן־דאַם גאַל־נוּן־נאַ סִרְנאַן־אַיִן־סִידּוּ
28. אַן־דאַם־כּיַנאַ לִישׁתִּי]שׁוּד
29. אַן־שׁילךְ לִירְאָן־זַשִׁי נוּן־נאַ תוּר־שַׁאק וּזִיאַפּ כּוּת מוּרִיגאַ תאַגְרִבּי
זאַ
30. אַן־מאַר־אוד מאַר רִישׁתּוּ שַׁא אַפּסִי בּוֹנֵי דּוּמוּקוּ מוּכְלַא
31. . . . שַׁאק־גַּת־נאַ א . . .
32. . . . אַן כּיַם דִּישׁ זִין־נאַ נוּן־כּוּי דאַ נו אוב . . .

34. ליב מאח ליב סך-גא שו כו-און-לולו . . .
35. חו כים אירישוני איצאב . . .
36. גילגיל כים : שיתו כים אורבאתי אושנאל : ...
37. ראבא כים אלפי איבאלך : תך-חי . . . רא
38. די אימתארמא אלפא אול איברי : גורנא . . . גא-טולא
39. אלפא אימתארמא רימי אול אופאשאח : אם נא נו שאח ני
40. בי נו מו-און סראובסי-אוב
41. מא קארנישז אול אושאכליל
42. רא צור-צור נו מו-און צור-צור-רי
43. תארמא בורשונו אול אונאני
44. תארוב דיר (?) בית . כא (?)-בי מו-און-אול-אול
45. בול צירי אימתארמא כימא כירי שא תארובותו אסחו דיש ניש איה-אקיב
46. איררו פור כים שא-נאם מו-און-שי-אין-לאל-יא
47. כימא סאספאנו באשמי נין שומשו איתאר . . .
48. אן-שילך-האר-חי : אן-אבאר-אוד איפאליסומא : שי-אים-מא-אן-סי
49. א-אני אן-אין-כי רא אירא בא-שי-אין-תו כא מו-און-נא-אן-דירא
50. אנא אבישו אן-אירא אנא בית אירכא אישמי
51. אראמו שאקניג אי-בורתא מו-תא-אוד-דו
52. אבי דיא אולתו בית שאר איהאנא
53. אדו-||-נאן : אדי שינא איקבישומא : אש אוראוב-דא
54. א-נא איב-אג א-נא בי נו-און-ו א-נא בא-ני-איב-נא-נא
55. מינא איבוש האר שואתו אול אדי אש מיני אופאשאח

1 Verso.

1. אן-אין-כי תורני אן-שילך-האר-חי מו-און-נא-ני-איב-נא-נא
2. אן-אירא תורשו אן-אמאר-אוד איפאל
3. תורכו א-נא נו נירו א-נא רא-אב-תא-חא
4. מארי מינא לא תידי מינא לוראדיכא (1)
5. אן-שילך-האר-חי א-נא נו נירו א-נא רא-אב-תא-חא
6. אן-אמאר-אוד מינא לא תידי מינא לוראדיכא

(1) לזויכא

- 2 . אלהי בית שבע איהאנא
- 3 . בית-לאל הא נאס-הא-בי
- 4 . אלהי בית אן בית איהאנא
- 5 . האב-נאן-מי : לאבאנזום פארהום : אא צד מי אאנא
- 6 . נו מיכו א נ דדח
- 7 . אלהי איהאנאלאל . הא אל איהא
- 8 . כי אוד נא : סדח מימי א איהא ש : א-גיבי הא בית
- 9 . בי אדח-לו לאן בי אד-אוד א-אן
- 10 . קאסו אל לאבינו אבובא
- 11 . נו אן שו-שדח : ויסרו אן-א אבובי
- 12 . א-יחדד א-ימי נילאל-א
- 13 . נרשו צילי כישתי האסבו
- 14 . אישיני אד נדבי א-יחדב כאח .
- 15 . שד וולו שבישו לולבו אום . .
- 16 . נני נאן-אישי-אן-נא-מו . .
- 17 . בואנו סדהאבישו נא . .
- 18 . א בנארי אדהאבאם : אן-ניני
- 19 . אי סו ס-אן-דא-אביז
- 20 . נאיש ווסד איהאנא . .
- 21 . כים אדית ס-אן-דא-אב-נא . .
- 22 . פארי שא הארארי אינאיש . .
- 23 . אן-נאנאן בואנו איזאר : מא שי-אן . .
- 24 . לו כימא איבידי איזאר : אל-אן . .
- 25 . אוד ני אנהאן : אן-נין . .
- 26 . א אפא כים איהי איסכיר : אן . .
- 27 . פארו כים בוקלי איהאנא : שי-אן . .
- 28 . נו כים שי-אן-חאר . . .
- 29 . הא כימא כי מיח איפארא . .
- 30 . מן כים כיא : בודא כים ביעארי אהאאת : שי-אן . .
- 31 . נאב גיהא-אן כים : אירתום כים גיהינו איסאלאת : אן-סיל-סיל
- 32 . תייתי א-יך-כאך בי כים אן-פאר-פאר . .
- 33 . צילאני כים אילימי לאבירתי אינא . .

36. דיש בישׁוּח לִישׁוּ אַךְ || אִשְׁתִּי אַבְלִיתִי . . .

Verso.

- 38. אַךְ-נִנְּוֹנָא אַךְ-נָא אַרִי
- 39. אַךְ || שָׂא רִיחֹת אַךְ-נָא רֵאחֹ
- 40. רֵאבִי-נֵאמְרִי-אִירְבִּי אִ שִׁי רֵא מִרְ-אִירְרֵא אִרְ-אִו־נִי
- 41. אַךְ-שׁוּ תֵאכְרִיבְתוּ אֹבְלֵאֵם אִים
- 42. סֵא-רְבִי תִךְ-רֵא מֵאִרָא כֹ-אִי לִיבִדֹו נִי-אִין
- 43. צִירְחָא מִנִּיחָא אִשׁ שׁוֹמְרִי
- 44. : צִירְחָא אִשׁ שׁוֹמְרִי אִשׁ שׁוֹתֵאמִי
- 45. אִוּ מִי נֵאל אִוּ דֵא-רֵא כִית אִרְ-אִו־נִי
- 46. בְּלוֹם אִישׁ-אִבֹו רֵאבֹו אַךְ-נִן-רֵאִיב
- 47. כֵא-דִרְדִי 808 אַךְ-כִית כִי כִית צֹר־שִׁי צֹר־שִׁי
- 48. שׁאִסְ-אִיתוּם אַךְ-נִן אַךְ-כִית-כִי
- 49. אַךְ-אֵם אַךְ-כִיאֵם אַךְ-בֵאר-אֹוד צִי-אִיבֵבֵא כִי כִית אִרְ-אִוֹ
- 50. מֵאלֵ-אִין אַב כֵאח אַךְ דֵאִם-נֵאל נִן-נָא כִית צֹר־שִׁי צֹר־שִׁי
- 51. אַךְ-שִילִךְ-חֵא-רְחִי אִוּ תִן-תִירְכִי כִית אִרְ-אִוֹ
- 52. מִרְ-אֹוד-נֵא-נִי אַךְ-כֹור לֹחֵד-אִין-כִי כִית צֹר־שִׁי צֹר־שִׁי
- 53. לֹוח זִי אַךְ-מִרְ-צִי-אִיבֵבֵא סֵאִרָא אִרְ-אִוֹ
- 54. אִי נֵאֵ-אִ תֹור שֵאק אַךְ-אִיבֵא צֹר־שִׁי צֹר־שִׁי
- 55. אַךְ-כֵא-רְתֹו אִי אִוּ חֵא-רְ-שֵאק־מֵאל כִית אִרְ-אִוֹ
- 56. אַךְ-תִךְ-בֵאר־רֵא 808 תִךְ-זִין-נָא כִית צֹר־שִׁי צֹר־שִׁי
- 57. נֵאן־נִי זִי בֵאר מִרְ-אִין-שִי-רֵאִיב נִי-רֵא-אִב
- 58. תִךְ-זִין זִי מִרְ-אִין-שִי-רֵאִיב נִי-רֵא-אִב
- 59. לִיבִדֹו נִי-אִין-נָא כֹ-אִי נִי
- 60. בֵאר־זִין נִי-אִין-נָא שֵאח־נִי נִי
- 61. לִיבִדֹו לִיב מֵאלֵ-אִין תֹו אֹוד־רֵא כִים כִיבִי כֹו חֵא-מֵאֵ-נָא
- 62. מֵאלֵ-אִין תֹו אֹוד־רֵא אֵ-א תֹו-אֹוד־רֵא כִים כִיבִי כֹו
- 63. אֵ-שִי לִיב כֹו-מֵאלֵ XLV-אֵ אַךְ מִו בִי רִית אִים אַךְ-אִין-כִית
- 66. כִימֵא לֵאבִירִשִׁי סֵא-רֵמֵא בֵאן־רִי

W. A. I. IV, Pl 22. No. 1. Recto.

1. תִךְ אִי כֹור תֵא נֵאס־תֵא

- 5 כִּי־נִמְאֵנִי לִב אִשׁ נִיר־בִּי לִב־בִּאֲנִי . . .
- 6 לִבָּא אֱלֹו לִבְשׁוּ אִבּוּ לִבְשׁוּ . . .
- 7 כּוּ לִב אָן תָּא : : נִרְאִים כּוּ־אִי
- 8 בְּלֹום שָׂא לִבְשִׁי אֱלִישׁ לֹא אִינְדִּיאָן
- 9 אִי־כִּי לִב כִּי תָא : נָא כָּא נִי תָא שׁוּדַר שִׁי דִישׁ שִׁי אִי :
- 10 בְּלֹום שָׂא לִבְשִׁי שְׂאֲבִלִישׁ לֹא אִי [נִי ?] תָּאם
- 11 אִי־דִא־אִיב תָּא נִי אִים־כּוּ־אִי דִאֲנִי
- 12 אֱלִישׁ אִי שְׂאֲפִלִישׁ לֹא אִינְדִּיאָם
- 13 אִים כּוּ־אִי־נִאִם־כָּא אִים כּוּ־אִי־כִּי־לֹא
- 14 שָׂא אִי־אִי־דִאֲנִי אִי־אִי־דִאֲנִי
- 15 שִׁי כָּאֵל שִׁי אִי־דִא כָּא־אֵל־לֹא־כָּא
- 16 אִישׁ קִאֲתִיא אִי־דִאֲנִי (?) אִישׁ־כּוּ־נָא
- 17 כּוּ־כָּאֵל אִי־תִיא כָּא־אֵל־דִּא־כָּא
- 18 אִישׁ צוּרִיא בִּירִדְתָּאִם אִישׁ־כּוּ־נָא
- 19 נִאֲנִי־נִי בִּאֲרִיא־כָּאֵל אִישׁ דִּיר־כָּא
- 20 בּוּרְכִי אִינִיא דִּי־תָּאִם אִי־כָּאֵלִי
- 21 לִיב־כּוּ תִאֲרִיא־כָּא אִישׁ אִיר דִּיר כָּא
- 22 לִיבִי שָׂא בִּירִדְתִּים תִּאֲבִירִיא אִי־כָּאֵלִי
- 23 לִיב כּוּ בִי נָא אָן כּוּ אִיר־אִי־נָאֵן נָא אִיב כָּא
- 24 לִיבְשׁוּ אֱלֹום לִנְיָה
- 25 לִיב אִים־כָּא כִּית : לִיב אִי־דִד־כָּא כִּית נִי אִי־כָּאֵל כּוּ־אִי
- 26 לִיבְשׁוּ אִישׁ בְּשׁוּדַר לִינְדִּיאָם
- 27 כִּיר אִים־כָּא כִּית : נָא אִי־דִד־כּוּ־כָּא כִּית : נִי
- 28 לִיבִי בִּילֹותִישׁוּ אִישׁ בְּשׁוּחִי
- 29 לִיב אִי־נִאֲדִיאֵן נִאֲדִיאֵן נִי־אִי־נִאֲדִיאֵן־תִּק־דִּא
- 30 לִיב בּוּנָא כִּאֲדִירָא || לִי־כָּאֲבִישׁוּם
- 31 לִיב אִיב כּוּ־אִי־כָּאֵלִי נִי־אִי־נִאֲדִיאֵן־תִּק־דִּא
- 32 לִיבִי נִיָּח נִיָּח
- 33 לִיב אִיב אִישׁ תִּאֲרִיא־נָאֵל דִּי־כָּאֵלִי אִי־תִאֲרִיא־דִּא
- 34 דִּישׁ לִיבְשׁוּ אִירִתִּאִישׁ רִאֲבִיתִי שָׂא דִּינִי רִאֲכִאֲנִישׁוּ אִי־דִּישׁוּ
- 35 לִיב אִיב אִי־דִּישׁוּ־נָא : לִיב־כָּאֵלִי אִי־דִּישׁוּ־נָא אִי־דִּישׁוּ־נָאֵן־דִּישׁוּ

סוּח־סוּח

Verso.

- 47. כֹּלִי כֹּלִי נִמְסֵר-רִבָּא אֶן-סִי תִרְתִּינָא בּוֹלֶּפֶס אֹד-דָּא בּוֹלֶּפֶס . . .
- 48. אִדְיִשׁוּמָא שִׁיפְרֹו כִּימָא אִרְיִב בּוֹלִים אִצִּי בּוֹלִים . . .
- 49. נִי-אִי-מִי-אִן תּו אֹד-דָּא וּרְאפֶ כּוּנֵא-נִינִי תּוּר . . .
- 50. אֶן-אִין-כִּינָא
- 51. אֲתֹנּוּ אִילִיתִי אִפְסִי כּוּרְמִישׁ תּוּר-מִישׁ אֶן-אִין-אִיתִי כִית
- 52. כֹּאֲנָר דִּינָא נִי נֶאק 197-197 נֶאם אִין-נִי-אִין-וּדִינִינִי שֶׁא חוּל נּו .
- 53. אִבּוּלָא מֶאֱבָא שִׁתָּא דֶאִשְׁפֶא דִישׁ מֶאֱוֹרֶת-תֶאכּוּנּוּ
- 54. נִין שִׁינּוּ נּו . . .
- 55. כִּים אֶן אִיק-אֹד שִׁי VII נּו מִישׁ שׁוּפֶאר כֶאכְתֶאם שִׁי שֶׁא נּו . . .
- 56. אִישׁ שִׁי-שׁוּנּוּ דּוּ וּזוּ רִית אֹו דִישׁ שִׁי VII נּו מִישׁ . . .
- 57. שֶׁא אִיק-מֶאֲנִינּוּ שֶׁא אִיק-כּוּרְמִישׁ נֶאשִׁימָא אִישׁ . . .
- 58. אִין א רִי-אֹב מֶאשְׁכִים . . .
- 59. מֶשֶׁאֲמִכִית רֶאבִיצי שִׁיןִי
- 60. וּזִי מֶאֲגֶל נִירְדִינִירִי : נֶאמִיל נֶאפִישְׁתִי מֹכְרֶאֲרוּ (?)
- 61. נֶאב נִי תֶאר חוּל-אִיק : מוּתִיר אִרְתִי שִׁינִי
- 62. סִים אֹד תֶאל אֶן-אִין-כִית-לֶאל כִית : נֶאצִיר פִירִישְׁתִי שֶׁא אֶן-||
- 63. אֶן-בִילִינִי תֶאר נִירֹו סִי-סִי אֶ-אֶן : אֶן [-||] סֶאפִין אֶאבִי
- 64. נִירְגֶאל אֶן-נֶאם-תֶאר-רֶא נִי-אִין-שׁוּ-שׁוּ אֶ-אֶן
- 65. נֶאמֶזֶרוּ מֹקִיטִיב נֶאמְתֶארִי
- 66. פִישׁ נֶאל תֶאר שִׁירְצֶאבִנָא : מֶאֱמֶלוּ מֹנֶאמִיר . . .
- 67. אֶן-VII-בִי דֶאֲדֶא תוּל אִיק .
- 68. אֶן-מִישׁ אִישׁ סִיבִית מוּדֶאלִיק שִׁינּוּתִי
- 69. תֶאר אֶן-כִי-א שׁוּ-אוּל

No. 2. Recto.

- 1. : . . . שֶׁא אִישׁ . . . שֶׁא נּו שִׁי . . .
- 2. . . . לֹוִיב אֶן-כּוּרְכּוּ לִיב
- 3. . . . מֹ שֶׁא אִישׁ . . . דֶאֲדֶאל
- 4. . . . שֶׁא צֶאלֶאל . . . את לִיב שִׁי

- 13 רָשִׁיעַ
- 14 נָסַם יִשְׁקֵאל הָאֱלֹהִים
- 15 אֵשׁ רָשִׁיעַ נִי אֵשׁ
- 16 לֹאךְ אֲרֵה־אֶבְרָם אֲרֵה־אֶבְרָהָם לֹאךְ בִּי עֲדֹלָה אֲ הָיִ
- 17 הָאֵשׁ אֵשׁ נֶאֱמַר נֶאֱמַר הָיִתָּה אֵשׁ אֵשׁ אֵשׁ אֵשׁ אֵשׁ אֵשׁ אֵשׁ אֵשׁ אֵשׁ אֵשׁ
- 18 ׀ צְלֹמֶשׁ סִמְרֵי כְּעֹדֵדִי שֶׁאֵשׁ בְּתַנְיָ פִתִּי
- 19 הַקֶּפֶף נִגְלִי שִׁנִּי אֵשׁ רִשָׁע סִמְרֵי אֵימָנָה אִי שִׁמְלָה אִי
- 20 לֹאךְ אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם
- 21 צְלֹמֶשׁ אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם
- 22 לֹאךְ אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם
- 23 לֹאךְ אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם
- 24 כִּי הָאֵשׁ אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם
- 25 צְלֹמֶשׁ אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם
- 26 שֶׁאֵשׁ חַלֵּל וְ הַיִּשְׁמֵאל אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם
- 27 רִשָׁע נֶאֱמַר נֶאֱמַר הָיִתָּה אֵשׁ אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם
- 28 שֶׁאֵשׁ חַלֵּל אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם
- 29 רִשָׁע נֶאֱמַר אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם
- 30 אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם
- 31 אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם
- 32 אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם
- 33 אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם
- 34 אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם
- 35 אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם
- 36 לֹאךְ אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם
- 37 אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם
- 38 צְלֹמֶשׁ אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם
- 39 רִשָׁע אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם
- 40 אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם
- 41 שִׁפְתַי אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם
- 42 בּוֹל-בּוֹל בּוֹל-בּוֹל מֵאֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם
- 43 רִשָׁע אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם
- 44 בּוֹל-בּוֹל בּוֹל-בּוֹל אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם אֶבְרָהָם

2. איד תור-אוש אי שאק-גא-מולא
3. תאבי אביל בית שאק-גא-מולא
4. או אידו-תא איד נו מו-און-דאדי
5. בילום איתי אימוכיכא אימוקו אול אישאנאן
6. ריש מו צי-איכבא סא א אדו-ו תא איד נו מו-און-דאדי
7. אג איתי אימוכיכא אימוקו אול אישאנאן
8. אידו אידא אי נו מו-און-דאדי
9. איתי ביתכא בית זידא ביתום אול אישאנאן
10. איר-אדו-ו סאר-בי מי אביכא כי איר-אדו נו מו-און-דאדי
11. איתי אירכא בארסיכני איר אול אישאנאן
12. א-ליביו תיק-תו-כי תא א-ליב נו מו-און-דאדי
13. איתי איקליכא באבילום איקלו אול אישאנאן
14. איכנו נירו-ו גאלפור כאבי תא כא-בי נו בי-אי-בי-אי-אי-ני
15. כאכאכא אושגאלו שא אישתו פישו אימטו לא אנתוכו
16. דאמו לא איארוו :
17. כאנא-ו אן כים נו כור-דא אן-נא זא-אי מאח מי-אין
18. כיבתכא כימא שאמי אול תאמאכאר איש אן-אי אתאם צירא

W. A. I. Pl. 21. No. 1 Recto.

1. אין איד-גא-מולא-ו-ני-ני כו דיר גאל-און לאל
2. דיש ניש אידישונו צוכאתו סאמא אדו
3. כרס-סי-תי זא ניגין אדו-ני-ני איך-מא-נו איך-פיש-קרו
4. שאמלינא בורונתאם אלמי איש אדי ?
5. אירא ליבי גיבישמא ריאשום
6. איך-האר שו אול שו לוח אים פאר-רא מו-און-ניגין-אין צי
7. בית תאם אושאכלישו בית . קאני אלמישונו .
8. אן-שוי-סי-איר בית נאם-ני-רו איני מו-און-ניגין אין-צי .
9. שא אן-|| מאמית אן-מיש אלמישונו
10. א-ני איד תר-נא רוש א אן-ניר
11. גאם שאק-מאל-ו-ני-ני
1. תישונו שופאר איך

- 2 ארמאנו ארשתרצו ארדשי מאכו
- 3 נאזנא . . . אין-טאב-טוב כ'ל נאל סו באני-אב-ס
- 4 ניכו . . . הי נאכו . . . לי רישאתי
- 5 פאר כאני נאם מי-אן-שי-אין-מאל-סאל
- 6 דו . . . האקרתא שאכנתא
- 7 כארני-ני-ראכי שי אננד אוד אן-אר-שי-רבית
- 8 ס' או קאקאר צידוש . דאלו אן-אכאר-אוד קארדו
- 9 שאל-אנני
- 10 ושתום קודי
- 11 סק-נא שאק-מאל אל-אל-אי
- 12 אונאמארד א . או . ליס

No. 2

- 1 אין אן-פאר אן-אור . דו אי ניבו
- 2 אן-פאר אש אישית אן-אי האבדאמא
- 3 איך-סירנאר-כו אן-נא כית נאם תא אי-איק
- 4 שינאר אן-אי כרמש תאפתי
- 5 איך-איק אן-נא כית איק איס-מי-אן-קאר
- 6 דאלאת אן-אי תאפנא
- 7 אן-פאר אן-מא כית שאק-מאל-נא כו מי-ני-אן-נאר-מו
- 8 אן-פאר אנא מאתי רישכא תאישא
- 9 אן-פאר מי-ני אן-נא-כור-כור-רא ני-תול
- 10 אן-פאר מלאכי אן-אי מאתאתי תאכתום
- 11 פיר-אן-מא ני
- 12 ריש ני נאן
- 13 ניר אן-מא ני
- 14 כיבים ניר
- 15 בול פאם שא
- 16 בול אן
- 17 אן-פאר א-א
- 18 אן-פאר כי

No 3.

.. בלום בארא שאב ..

10. . . . ריבִּיאַ שׁוֹנְחוֹתַי נִישׁ כְּאֶרְיָא אִי לֹאבָן אֶפְיָא שְׁא אֹר-מִישָׁאם
אֶפְאֹלִישׁ אֹדְנִינְשׁוֹ
11. . . . שִׁמָּא כִּישְׁאֲדִסוּ אֹבִיתְחִירָא דִּישׁ כִּירִיב אִיר כּוּרְגָא
12. . . . דוֹ-אֲנִי לִיבִיבִי תָא שְׁא חוֹל נּוֹס־מֵאֲבִי כִּית בִּי א לִי רִי תֹאֲר-
רָא אֶן-סֵאֲרֵא-לְאֵל נֶאֱן-אִין-דָּא-שִׁי-שִׁי-נָא לִיב שׁוֹ-אֶן-נָא תָא מוֹ-אֶן-לֹ
13. . . . כּו אִיכּוֹמָא אִישְׁתֵּי כִירִיב שִׁינִיתִי אִילְמִתִּי חֵאֲרָא אֶן-שׁוֹלֹבּוּ
אֹרְחֵי רִישְׁתֵּירִי
14. . . . גֹּאֲרִי אִיצְבֹּאתָא דִּישׁ כִּירִיב שׁוֹ-אֶן-נָא-כִּי
15. . . . אֶן-מָא . . . תֹּאךְ-דָּא נֶאֱן-אֹל שִׁי-אִיר מֵא-אֵל שׁו לִי לִי אִישׁ-בֹּאֲר
מֵאֵל-אֶן-לֵאֲדָא נֶאֱן-כִּי חֵאֲר-דָּא אֲנָא-אִי-נִי
16. אִיבְתֹּאֲרָא נִישׁ מֵאֲרִי לֹא אֶן-שׁוֹ אִילְאִישׁוּ סוֹמּוּ אִיזִיז לֹא נֶאֱפֹאֲרָא שׁוֹלֹלָא
כּוֹנֵאֲתִסִּינָא בּוֹרְתֹקֵאֲשׁוּ
17. נָאם בִּיא-נִי-אִיבִתֵּי נָא אִי מוֹ-אֶן-בֵּא-נִי-אִין-רִי
תוֹל מֵאֲר-דָּא-בִּי
אִים הִּבְדִּיבּוּ-כּו
18. אִירֹמָא אִירְאִישִׁיב שׁוֹבְכֹתִסוּ גִיתְתָא
19. כָּא סוֹלִים נָאם-אֶן לֹא-בִי כּו אִי לִיב פֹּא-נָא נִיר-כָּאֵל בֵּא-נִי-אִיב-סִי-דִּי-אִי
מִי לִי אֹב-אִי-אִי
20. כָּא סוֹלִים פֹּאפֹּתָא בִּילֹתִישׁוֹ אִפִּירָא מֵאֵלִי רִישְׁתֵּירִי
21. אֶן-כִּי-בִי תָא נֶאֱב-נֶאֱב-בִּי-אִי-נִי א-אֲב-בֵּא זֹא-בֵּא-לֵאֲמִי-אִי סִי בֵּא-נִי-אִיב-דִּי
תֹּאֲר-שֹׁאק בִּיר מוֹ-אֶן-דָּא-רִי-בִּי
22. שֹׁאמֵי אִיבִיל אִיקְלֵאֲשׁוֹנוּ אִירְצִיתוּם חִיזִיבִישׁא תֵּאֲמִתוּם מִיחֵרְתֹּאֲשֵׁא שֹׁאֲד
אִירְאֲנִישׁוּ
23. נֶאֱן-נֶאֱן-בִּי-נִי-נִי אֲבֵא-אִי-נִי נּו מוֹ-אֶן-בֹּאֲר-דָּא שְׁא-א-נָא כֹּא־מִי כֹּא
פֹּאֵל-פֹּאֵל-אִי
24. כִּיתְרֹבְאֲשׁוֹ שׁוֹפֹאֲר לֹא כֹּאֲחֵרָא מֵאֵלָא שׁוֹנָא לִישְׁאֲנוּ
25. מוֹ-אֶן-בּוֹ-דָּא-בִּי מוֹ-אֶן-שִׁי-אִין-גֵּא-טוֹ-גֵּא-טוֹ-מִישׁ אִי-מִו-אֶן נֶאֱל-אֶן-לֹא כּו
כֹּאֲבִיתִי בִּילֵאֲתִסּוֹנוּ נֶאֱשׁוּ אֲנָא בִּיל בִּילוּם
26. אִי-לֹ נִי-אִין-תֹּאךְ מוֹ נִי-אִישׁ גּוֹד נֶאֱל שִׁי-לֹא נִי-אִין-דִּי-דִּי רָא שְׁא כּו דו
אֹל מוֹ-אֶן שִׁי-אִין-אִיק-לִי-אִישׁ נָא נִי-נִי-אִין-סִי-סִי
27. אֲצִלוּ מִבְּחֹרֵי דִּישׁוֹ גּוֹד מֵאֲחֵאִי יִבּוּ שׁוֹרְחֹו צִינִי תֵּאֲרִיגִלְנָא

Verso.

1. אִיר סִי-אִים מִי-נִי-אִין-אֹד-דו אִיר נָאם-נִי-אִין-יִבּ . . .

58.	סוך כים	אוד מי-גא	מו-און-סוך-לאם-סוך-לאם
59.	כימא צתני	מושאם אָ אורי אראמס	
60.	מאל-אי (1)	אי-ריזא	אונול אן-מא-מא
61.	דיש-כו נית-כי	אודאמכי	(אודנינכי ?)
62.	ליב-זו]	נאן-אין-כו-אי	באר-זו נאן-אין-שאח-ני
63.		א-שי-איר-רא	ליב-זו
64.			ליב-זו
65.			אן-שי-תום

W. A. I. Pl. 20 No. 1. Recto.

- 1 אי כו איס-בי תא נאם כור-די-איני סאר-בי-גא . . א-אן איין-כו
איר-בי לאל-אי האר בר-איני שאל-לא בית
- 2 מא לא איכשודיש כאכו אש ראמאנישונו כימא מיתרתו אנשי
אידישונו אוכתאסאמא מצו או שאלתסון
- 3 אי איד זידא כאב בו שי איגיר א-מאך-תו מו-און-לו-איש א-אן
איר ליב-כא איר נו רא זין-זין-נא איין-פא-ני איין-סי איר-א מו-און-דרדו
- 4 אימנא או שומילא פאני או ארכו אושביא אכוכא מאמא ליב
איר אפא איר צירד באמאתי שאקומאתו אושאמלימא אושאלכא נאשיש
- 5 מאל-מאל ישי-שי-גא האר-שי-גאב-אי-כי שאק-איש אב תא בו-כו
לו איין-אי ליב-כא-איני נא-מי מו-און-כו-אי ליב נידו נאם-מי-אין-דו
- 6 נינו אומן פארי שא דיש תאמארתישו קאקרא בותוקומא ארי
אוכרצושו מאלא ליבוש לא איכלא אונני
- 7 דא-איני אוד שו-איש אי סות נודו-מא סו גאם-מא סרמו נו
תאר-דא אור-רא-איני מי-חי-גא-בי נו בי-לא אי דא-ני או-די-נא-נאם
- 8 לא אוד-מי-שאם לא נאפארכא צודי כדאתי אש זומרא לא
איפארסומא אש אודלו מושי מאבו לא אוקארא אלאכתי
- 9 אי-מו שו גא-טו-לא-כו סוך-איש אי כא שו מאר-רא-מו נאו-נאו-
רא-איני אונול מאל-מאל ליב-בי מאל-אין-לא תוך-א תוך-בי גיגין ליב-בי תא
איר כו-גא

(1) איין-אי T

49. דיכא רישאשינא אינאָתאלו נור אן־שאמשי
50. דאם כים אידו הול־לא הול־לא בי
51. כימא אד תאָתאָויוו האָרו או רישו
52. זא־אי צאב־גא תא שאק־קול שוודרא אן־גא תא
53. אָתא מאנור־שונו שא כיפּאָת אן־אי רוקותום
54. כי שא מאל־אן־לא־זו כו שי נִי אי נאם־מא
55. שא אירציתום מאל־אן־תיח דיגילשינא אָתאמא
56. ני־ני שי נאם מי־אן־די הול־לא און מאל־אן־לא־איש א־אן
57. אינא אָדלאכאמא אפּאָדא און־מיש ראפּשאָתי
58. אן־גאל־גאל־אי־ני נא־ני איר־סי־אים אידר־בי
59. אן־מיש גאל־מיש אי־ניו תארנילנו
60. או א נא אן כו־גא־בי שאק שי־צאב־גא . . .
61. אכאל אן־אי אִילו כורו . . .
62. שא נו תאג־גא שו מ־און . . .
63. שא לא אילב־ת קאָתי . . .
64. או שא כא־גאָר זו כו . . .
65. איכָאלו א . . .

No. 3.

44. לי כו 308
45. אדי מאתים בִּילתי נאכיל מו־שו בארכאכי (?) אימשובאר (?)
46. איר־אוד שאק־זו אן־כי כו כא־ס־כא־ס־י בא־אן־מאָר
47. איש אירכי רישתי אור־ך צומו איתאשאָן
48. אי אול־באר אי באר־רא־זו א־מות רא כים מו־און־תאג־אין
49. איש בית אול־באר בית פירישתיכי דאמי כימא מִי אינאָן
50. כור־כור ניגין־גא־זו ביל מו־און־רא . . שי האָר כים בא־דוב
51. איש גאב־תאָר מאתאטיכי אי[שאתנו] איצדימא כימא זומרי אישכ־ך
52. 308־מו־הול־א מאח־כי לאל־אני
53. בִּילתי מאָדיש ראגילתי צאנראכו
54. האָר כור מאח א־אן גי איש כים מו־און־פא־פא־גני
55. נאכרו דאָנו כימא קאני אירישאם שיב־יך
56. כא־די נו מו־און־לו איכ־מו נו מו־אוש־תוך־דו
57. מי־י אול צאב־אָתכו ראמאני אול האסאכו

7. אַן־נִי־תִן סאַר־בֵּי־נאַ אַך־מאַל־אַן יו־חאַל־בֵּי שׁו גי־שׁו־רַרַא אִיל־בֵּי נאַן־
אִיס־מאַן שׁוּחַ תאַב
8. בִּילְתוּם מׁבאַל־פֿאַת מִתִּי אַן־גֵּר־לַא
9. אַשׁ מִלֶּאךְ קאַתִּישׁאַ אִילִיתִי לִישׁאַפֿשׁוּחִשׁוּ
10. זאַיִ אַן־שׁו־לֶךְ־חַרְדִּי אִין לִיב לַאֵל שׁוּד סאַר־בֵּי־נאַ תִּיר־לַא. אבאַ.
11. אַתָּא אַן־אַמאַר־אׁוד אִין רִימֵנוּ שׁאַ מִתִּי בׁלוּטאַ אִיראַמׁוּ
12. לַא זׁרֵנאַ רִי גאַ אַדאַן כִּין־נאַ־אַ אׁר־מִי־נִי־נאַב
13. לִיתִי שׁאַ בַּלּוּשִׁי אִילְתַּאֲשׁוּ בׁשׁוּרְמַא
14. גאַן־אַין־כֹּרֵנאַ גאַן־אַין־אַיל גאַן־אַין־פאַר־פאַר
15. לִילַל לִיבִּיב לִימֵר
16. כַּאֲתִי לִימְתִי אִין־מַאךְ : אׁר־מִי־נִי־לַאח־לַאח
17. בׁוּר חִימְתִי אׁוד־אַנִּיל : אׁר־מִי־נִי־סׁר־אַיב־סׁר־אַיב
18. רִי־אַי־נִי־כִית שׁוּ . . . אׁר־מִו־נִי־סִי
19. בַּאֵר אַשׁאַרִיד אַן־מִישׁ פִּיקִדְסׁמַא
20. אַן־פַּאַר שׁאַק־דַּאן אַן־רִי־אַי־נִי כִית דִּי־מַנַּא שׁוּ כׁר־נַא אַן . נאַן אִין־
שׁי־אַי־חִי ?
21. אַן־פַּאַר אַשׁאַרִיד אַן־מִישׁ שׁאַלְמוֹסׁוּ אַנאַ קַאַת שׁי־צאַב־מִישׁ שׁאַ קִיד.
22. אִין נִיאִישׁ נִיחַ לׁונְהוּ תַּאֲרוּוּ . . .
- דׁף VII-נאַן שׁוּד . . .

No 2.

38. אִין אִין־אַי שׁי בִּי צאַב מִי־מִי שׁאַק מִי־נאַ חַאֵר (חִי־בִי־אַישׁ) שׁוּ
39. בִּילום מׁנאַמֵר אִיכִלִיתִי פִּיתוּ פַּאַנוּ (חִי־בִי־אַישׁ) שׁוּ
40. אַן־שׁאַק־לִילִידאַ מִי־אַן־נאַמ־דַּאַרִי בַּא־אַן (חִי־בִי־אַישׁ) שׁוּ
41. אִילו רִימֵנוּ זאַקֶף חַאשׁוּ חַאֲתִין אִינְשִׁי
42. בִּיל־נַאַרִיוּ כׁו בַּא־נַא אַן־גַּאַל־נַאַל־אַי־נִי
43. אבאַ נׁרִיכַא אׁופַאַקׁוּ אַן־מִישׁ גַּאַל־מִישׁ
44. אַן־אַי־נִין־נַא כִּית־אַי־נִי גִי־בַאַר־רַא שׁאַק־וּ מִי־אַן־אַי־נַאב
45. אַן־אַנְתַּא־כִּי גִימִרִשׁוּנוּ אִינַאַדַּאַלו פַּאַנִיכַא
46. כַּאֲרִי חַאֲרִימִן אִישׁ כִּים סִי מִרְנִי־אַי־בִּי־סִי־דִּי־אַיִ
47. לִישׁאַנוּ מִתְחַאַרְתִּי כִּימַא אִישׁחִין שׁוֹמִי תׁושׁתִּישׁוּר
48. וְ שׁאַק־נִי־נִי שׁי לַאֵל בִּי כִים צאַב־נַא אַן־פַּאַר אׁור־לוּ

13. דאן-כי-איל-בי לאל אי-ני אד דו תא דיר-רא .
14. אדלי או ארדאטא אוכאכו ניסאטא אומא . .
15. אן כי בי תא איס-כאב כים אראן אראן שאק ניגין שא רא . .
16. אש אן-אי או כירתיים כימא אימבארי איזאנונו צידאנו אירו ?
17. כירלב לזבא אן-ריר-איני כית איני-ניני שאק סי מו איר-שי
איר-שי לאל

18. אשאר כישתי אן שונו ארזישומא קולא איקאב . .
19. א איש-רירא גאב מראון-ריר-איש בו כים תול-לא . . .
20. תישו איסו אימחורומא כים צובאתי . . .
21. איש . . . כא-בי-בי
22. מא . . . אימתאם
23. ניר נא שו
24. שיפי
25. צי
29. מא[רתי . . . בישו
27. תאב תאב איני
28. פאישאשו אוצארין
29. זי פאר גאב-בי תירנו-אי
30. סואלו איראתמו צאמדאניש
31. לו בא . . . כא-בי סי-סי-אי
32. רן[אתאם רובששתאם פישו אימתאלי
33. האר אורילו בי או די שא מי שא מאל מאל דא נא ניר גאל תו תו לו איש .
34. אמילו שואתום קולו כורו אישאכנישוטא מאנאל אור . . .
35. בא-אל אול אול . . . א-ניג-נא . . .
36. אורא אידאם מארציש . . .

4. Verso . .

1. נא-סוך זאק-נא
2. בילית זין או באבאתי
3. תין אין איזא לו לו תירא דאן-נא-בי שא כי-כירא שו . . .
4. אן|| ביל נאמבארתי מורוסו דאנא זיר מאנדי קאקארי
5. אן דא-מוריד סאר גאל-לא כא-שא-דא בי גאן-אין . . .
6. אן|| אישיבו ראבו אינראשו לידאמי[ק] . . .

.....	46
.....	47
.....	48
.....	49
.....	50
.....	51
.....	52
.....	53
.....	54
.....	55
.....	56
.....	57
.....	58
.....	59
.....	60

W. A. I. Pl. 19, I Recto.

.....	1
.....	2
.....	3
.....	4
.....	5
.....	6
.....	7
.....	8
.....	9
.....	10
.....	11
.....	12

39. שא גאל־און רי בית מאת־שוּ אש אימישוּ אן־פאר .
40. אש שומלישוּ אן־סין לי .
41. גנים שי־צאב־גא אן־ראן שי־צאב־גא נאם־אין־גא נאם־גאל־אן־לא [כית
42. סרנא גאן־אין־לאח־לאח זי
43. שׂיד דומכי לאמאסׂי דומכי שא בילוחי אׂ
44. שא מאת אש סרשוּ לוכאן
45. כא־מא מיר א
46. אין איך־כו אים גאל א־רי־א נאם־גאל־און אול־א־בי
47. כאבו שא נאמר־די ראמוּ דיש סארותישוּ סומו
48. איך־כו אן אן־תא־איק זאק נאם גאל־און אי דו מא
49. באפוּ שאקן שא אנא אידי סארותי שולוכו
50. מי־ני רוש ניגין־גא אידי־ני האר נא מי־נו מו־און־גא אן־תי־מאל
51. מילאמי איסותישוּ ליגמור דיש אידישוּ מאמא אול אירחי
52. כי־פאלא סׂי־מי־גא אׂי־ני האר ני־רו שוב־שוב־בי־ני
53. דיש מאת נוכרתי סאפאני אאבי שומקותי
54. אן־אין־כי גאל־און זראפ כית : אן־א־יא גאל־און אפסׂי
55. אן־נין־שי־גו־בו גו־גאל אן־גא כית כא־נאם־מי־אין־די כא מו־און־לו־בא
56. אן־|| גוגאלום שא אן־אנום איסׂימא אמאחאם אושאחאן
57. דו־נא אן־נין־שי־גו־בו גו־גאל אן־גא כית
58. אליך אן־|| גוגאלום שא אן־אנום
59. איך־תיר כרנא איך־בו־דא־בי אד־דו
60. אש] כישתי כו־תי שא איצושא שיהו
Verso.
38. דיש תאך גאל תאך גאל תאך חי לי כא או זא נא
39. אבנו גאל־מיש || תאך אילצי אישכון זוכו
40. סו אן־רי־אׂי־ני כית גאל־בי דו־מא
41. דיש שיד אן־מיש ראביש שולוכו
42. תאך־זא־מוּ שי תאך־זא־מוּ סׂיס־גיר תאך־זא־מוּ תאך־גוג תאך־זא־כור־נא
43. תאך־נאב־שי־א תאך־זא־סוּה שוד אוד אבא אן־תא שור־רא
שו אול־לא
44. תאך־שאל־ליש דיש בי תאנ־תאנ־גא כו־ני תא נאר־רא
45. חולאל איני מוסנארׂו חולאלו סאנרו אוקנׂו

- 30. תבנית-כיתה ארבע
- 31. ארבעת האותיות
- 32. ארבעת האותיות
- 33. ארבעת האותיות
- 34. ארבעת האותיות
- 35. ארבעת האותיות
- 36. ארבעת האותיות

No. 3 Recto.

- 19. סוף
- 20. אב
- 21. איל-אש
- 22. שער בתי צאלבא
- 23. ארבעת האותיות
- 24. ארבעת האותיות
- 25. ארבעת האותיות
- 26. שני
- 27. חמשה
- 28. שער בתי צאלבא (?)
- 29. 119 ניקח
- 30. דש
- 31. כח
- 32. שער
- 33. ארבעת האותיות
- 34. צד
- 35. ארבעת האותיות
- 36. כח
- 37. ארבעת האותיות
- 38. ארבעת האותיות

Nº. 2 Recto.

- 1 ביתכא
- 2 אִי־וּ
- 3 בית־||
- 4 א אִי אִי אִי מאח תי־לא
- 5 נוח בִּיל בית ||
- 6 אִי שאק־גא־טו אִי נא־אבא־או־או־
- 7 בית־|| בית בִּלו־תיכא
- 8 אִיר־פאר־וּ כו־מאל תו־מירא־אב־בי
- 9 אִירכא נוח ליקביכא
- 10 תיק־תיר־כי כו־מאל תו־מירא־אב־בי
- 11 באבילו נוח ליקביכא
- 12 אִי־נולא א־אראב־נאם־מ־איר־אִי־נִי מִי נא כו סאל תו־מירא־אב־בי
- 13 אִי־אנום גאלו־ו אבי אִי־מיש מאתי נוח ליקביכא
- 14 שאר־גאל א־א אִי־מירא־ול כית מִי־נא
- 15 שארו־ו גאלו־ו אבי אִי־|| מאתי
- 16 מא סאל־אִי אִי־נאל אִי־נין־כית־לאל מִי־נא
- 17 או־ בית או־מי גאלתי אִי־|| מאתי
- 18 כית־לאל שו־ו מאח אִי־נא־טו מִי־נא
- 19 שא אִי־אִי־כית אִי־מוקאן ציראתי שא אִי־אנום מאתי
- 20 א מִי־נא
- 21 מאתיים מאתי

Verso.

- 23 נאמדן בִּיל נוח
- 24 וּו שִׁי־אִי די או־ כו־מאל
- 25 ביתכא נאפ־לים אִירכא נאפ־לים בִּיל נוח
- 26 תיק־תיר־כי אִי שאק־גא־טו שִׁי־אִיר־וּ או־ כו־מאל
- 27 באבילו־ו בית־|| נאפ־לים בִּיל נוח
- 28 תיק־תיר־כי סי מאר אִי שאק־גא־טו־לא שִׁי־איב אִי־זידא כִי־בי כו
גא־נא־נִי
- 29 מִרו־ו באבילו־ו שיגאר בית־|| ליכתי בית־|| דיש אִשרישו־ו לותר

זו אַן-תּוּל-לא	35
גא-לאון כּוּר אַן-דוּ-כי	36
כּיִת תּאנ-לוֹם	37

W. A. I. IV. Pl. 18. No. 1

אוד שא זו . . . שוּמְשׁוּ כּינִישׁ אִימְבוּ	1
אַקְרָא כּי פּא . . . נִירִי־נִירִי־אִישׁ נִירִי־סֵא־אִין	3
כָּא זוראפּ תּא אִי כִירֵא־מֵא־אִיני מֵרֵאן־כִּיס־מֵא	4
פּוּ אִישׁ בָּאב אפּסִי בִיתוּ שא אִירֵאֻמוּ אִיבוּשׁ	5
הוּל־הוּל־לא נִירִי־דִיר־אִין	6
אִתּוּ רִישׁ־תּוּ אִו חִידֵאֲתוּ אִוּמֵאֲלִי	7
נִירִי־נֵא־פּוּ : רִישׁ־שׁוּ כִימֵא אַרְאִי אִוִּי	8
אב כָּא זוראפּ תּא אִים סוּזי רִיא מִי תִי נֵאם אַרְרֵא־אִיני כּוּ דִרֵמֵא	9
אפּסִי בּוּלֹחַתֵא שֵאלֻמֵּאֲתוּ רֵאמִי אִנֵא סִימֵאֲת אַרְתִּישׁוּ שׁוּלוֹכוּ	10
אִו אַן־צֵא־פֵא־נִירֵתוּם כֵּאֵרֵא כִרֵּנֵא־א רִיא	11
אִו אַן־צֵא־רֵפֵאֲנִיתוּם פֵּאֵרֵאֲכֵא אִילוּ רֵאמִי	12
נֵאם כּי כּוּ נֵאן נִון־נֵא מֵרֵאן־בּי כּוּ	13
מֵא שׁוּבֵאֲת נִוּחֵשׁי אִוּשִׁישִׁיב	14
מֵא כּיִת לִיב־כִּירֵכוּ מֵרֵאן־בּי־נֵאד	15
שׁי אִנֵא לִיבִישׁוּ אִיפּתּוּ	16
נֵאם־תּאֵר חִי־נֵא מִי־נִירֵא־רֵא	17
שׁוּמֵאֲתֵא מֵאֲבֵתֵא אִי . . . מֵא	18
לא נִירִי־שׁא . . . אִישׁ גֵּאֵרֵדִי	19
חִידֵאֲתוּ אִישׁכּוּנוּ	20
אִיקֵל לִיב כָּא רִי בּי רֵא אוד מִי בּי מִי־נִירֵאִין	21
תּוּ נִיגוּתֵא מוּשׁוּ אִו אִוֵּרֵא אִוּשׁתֵּאֲרוּ ?	22
מִקּ מִי־אִין־נֵאֵרֵדִי ?	23
פֵּאֵר רִישׁ שֵאֲרֵי אִישׁ . . .	24
אִין זִי . . .	25
	26

3. און-גאל-בי נאן-אין-תי-לא
4. אין אי אור-דא-אב-תי-לא נאם-מאד-זו נאן-איב-בי
5. און-גאל בי כא תאר-זו נאן-אין-סי-איל-אי
6. או מאל-אי האר-כא-לי-כא-לי איתו-זו נא-תאר-זו נאן-אין-סי-איל-אי
7. כא-כא-מא כי אן-פאר נאן
8. אין אל סי כא אן-פאר אש כיריב אן-אי כו-מיש
9. אש איך-מי איך-508 תי אטמא
10. לישאכנא ניר-II-כא אש מוח תובאת שימרו
11. רישוניכא סאת סאת היתבוצוניכא האביכו
12. צאב-כא נאמרו כאך-אן-מיש איכארי
13. סאדיב שוישכאלאכא ניתמור סאת סאת
14. אן-פאר אטמא מודל ריכמישונו
15. מוחאלך ראני מופאשאר נאמפורבי
16. איר-מיש שר-אום-מיש חול-מיש ביר-מי-מיש בארדאתי נו חי-גא-מיש
17. מושאלי תומכי לוכני מוחאלך נישו או מאתי
18. איפיש כא-בי-כא-בי-כא-בי חול-מיש איתיעיר שר-כא
19. אש אן-שי-סי-איר כו-תי נו-מיש שונו אב-כאך (?)
20. שא כישפי איבושוני איכבודני נו אולא (?)
21. אידגור ליבשונומא סאלו כוישארו
22. איזואמא אן-פאר נור אן-מיש גאל-מיש
23. אש מדיי אין רודיא לותאלאל אנא . .
24. איל באניא אידאא ליצ[באת
25. מדכו פיא שותישורא קאתאא
26. שותישיראמא אין צאב כישאת אן-פאר די-תאר
27. אוד איתו-מו אוד שי נאן נאב-מיש כיפ די
28. שירו כישפי
29. מור אילתי
30. דוך-ליב
31. כא-כא-אוב
32. שא נאן
33. נאל-און-תו כאבתאם
34. שו-II-שו לוחסי

- 33 כִּית מ
- 34 רִישׁ אִי־א . . . תֹּאנֵנָא זִי־דִי .
- 35 אִי־אֵשׁ . . . נָא תִישָׁאד . .
- 36 כִּרְלָאֵל שׁוֹ בֹאֲרִי־דֹאֲנָא . . . לָא דֹא כִי דֹאֲנִי . .
- 37 כֹּאסָא אִישׁוֹר מֹאֲרֵצָא . . . אִתִּיכָא אִיבֹאֵשׁ . .
- 38 אִן־הֹאֲרֵאֹוֹרֵלוֹ תוֹר־אֲנִי כּוֹ שׁוֹ בֹאֲרִי־זִי־נִי פוֹר־אִי־אִישׁ שֵׁאֵ רֹאֲרִי
- 39 אִן־הֹאֲרֵ אֵשׁוֹ מֹאֲרִישׁוֹ כֹּאִישׁ אִישׁ שֹׁאקֵ אִזְזֹאכֹא
- 40 אִן־אִי מֹאֲל־אִי . . . כּוֹרֹאִן־שִׁי־אִן־נֹא־אִין
- 41 בִּילוֹם יֵאֲתִי . . . אִישׁבוֹרֹאֲנִי
- 42 אִין נֹאֵל אִן־אִין־כִּי כִית מֹאֲל־אִי מוֹרֹאִן־שִׁי־אִן־נֹא־אִין
- 43 אִו־דֹּרְכָא בִי כֹאֲרִיָּא זֹו אִב כֹּא אִישׁ בֹּאֲרִי בִי בֹאֲרִי־רֹאֲב
- 44 אִזְזִיכֹא אִמֹּאֵסוֹ לִימֹאֲד בּוֹרֹסֵאִישׁוֹ בּוֹרוֹם
- 45 זֹא־אִי אִל־דֹּד־אִן־נֹא־אִישׁ שֹׁאקֵ־מִ־נֹא־סִי־כֹּאֲנִי־אִיב־סִי־דִי־אִי
- 46 אִהֹאֵ אִישׁ אִלֹּאִיכֹא צֹאִלמֹאֲת קֹאקֹאֲדִי תִישׁתִּישִׁיר
- 47 שִׁי־אִירִי־וֹ דִי־מֹאֵ אִו־נֹאֲרִי־רֹאֲב־אִב שֹׁא נִיג־בִי דֹּאֲבֹאֲנִי־אִיב־סִי־דִי־אִי
- 48 שֹׁאֲרִירֵ שׁוֹלֵמִי שׁוֹכְנֵשׁוֹמֵא מֹאֲרוֹשׁתֵּאִישׁוֹ לִישׁתִּישִׁיר
- 49 תֹּאֲרֵאֹוֹרֵלוֹ תוֹר־אִן־רֹאֲנֹא דוֹן א לוֹם נֹאִס־תֹּאֲנֵנָא אִן־כִּין־כִּין
- 50 אִמְלוֹ תוֹר אִן־שׁוֹ אִינֹן אֲרֵנֹאֵם אִימִדִּי
- 51 אִד־שׁוֹר־נִיר־בִי נִיג בֹּאֲאִן־אִישׁ נִיג־בִי תוֹרֹא בֹּאֲנֹא
- 52 מִישׁוֹרִתֵּשׁוֹ מֹאֲרֵצִישׁ אִיבֵשׁאֵ מֹאֲרֵצִישׁ אִישׁ מוֹרֵצִי נִיל
- 53 אִן־פֹּאֲרֵ שֹׁא שׁוֹ נֹא־סוֹ־לֹא־כּוֹ נֹאִן־אִים־שִׁי־לֹאֵל
- 54 אִן־פֹּאֲרֵ דִישׁ נִישׁ קֹאֲתִיָּא קוֹלֹאִכֹּא
- 55 נֹאֲר־בִי כֹּא־נֹאֲרֵ אֵ נֹאֲזֵ נֹאֲזֵ־רֹאֲנֹא אִן־דֹּאֲנֹא־נֹא נֹאֲרֵ מוֹרֹאִן־רֹאֲב
- 56 אִכֹּאִלֵּשׁוֹ אִכּוֹל נִינֹאִשׁוֹ מוֹתֹאֲרֵמֹא ? אִילֹאֵם : אִיל שׁוֹ דִישׁ אִדִּישׁוֹ שׁוֹכְן
- 57 כֹּא־נֹא־זֹו תֹּא דוֹן־א לוֹם־כִּי נֹאִן־נֹאֵב־נֹאֵב נֹאִס־תֹּאֲנֵנָא־בִי נֹאִן־זִי־וִי
- 58 אִישׁ כִּיבִיתִיכֹא אִינִיסוֹ לִיפֹאֲטִיר
- 59 אֲרֹאֲנֵשׁוֹ לִינֹאֲסִיח

Verso

כּוֹרֹ־דֹּאֵל־כִּי הֹא־בֹאִן־בֹּאֲרֵ תוֹר־אֲנִי כּוֹ הֹא־בֹאִן־תוֹלֵ־אִין
מֹחֲסוֹֹ לִפְשִׁיר מֹאֲרוֹסוֹ לִיהִיכּוֹלֹם

2. בילום או אישתו כיריב אן-אי אציכא
3. אור-שאק דן אן-נא אן ליב כו-נא תא זו-ני
4. קארדו אדלום אן-נא אישתו כיריב אן-אי] אציכא
5. איך-סינאר אן כו-נא תא איך-כאך שא כאך אן או זו-ני
6. איש שינאר אן-אי כו-מיש שיכאת נאמא נא
7. איך שו דיש אן כו נא תא איך . איל
8. מי רו אן-אי כו-מיש אוטי
9. איך-איך נאל אן-כו-נא תא איך א זו
10. תו ראכיתו שא אן-אי כו-מיש איש פיתו .
11. דאם אן-כו-נא תא ניר-כור-האל-לא זו-ני
12. צירותי שא אן-אי כו-מיש איש איתיתוכיכא
13. לי-איש כא-שו ני שא מו-רא-דא-אן-סאר-סאר
14. כאכתא דאריש איקאר-אכוכא
15. לא מאל-מי-אין-נא בי אול-לי-איש שא מו-רא-דא-אב-סור-ני-איש
16. בילית ני-ני איל-צייש איהאוכא
17. לי ליב-זו תא כו מאל אור-דא שא רא-דא-אן-דו
18. אודיש גוח ליביכא אוד-מישאם איהאוכו
19. כו חזי גאל-לא כית ליב באר אן-נא-אב-אנ-אי-ני
20. שא כישאת מאתי ראביש אפאקבא
21. שא מו-רא-דא-אב-סוח-גר-איש
22. שא אן-אי או כיתים כא שא איהאוכא
23. איש באר שי באר רו אין
24. ליסא ראפאר-אסונותי
25. דיש (?) שי מי-ני-אין-בא-די-אין
26. סורי האפאלאש
27. כית בא-לו-בי-אין
28. קא]קארי תויש-ארהא
29. בא-ני-איב-סי-די-אי
30. תוישתישיר
31. אן-נא-אנ-אנ
32. שיש האבארכית (?)

39. וְאֵיךְ אֶחָדָל בְּהַשְׁלֵלָה הַזֶּה [א] וְאֵיךְ אֶחָדָל בְּנִדְוֵה
40. (?) הַיָּמָא

Verse.

- 42. לֹא־בִי שִׁקְוֹךְ . . . כִּי שִׁי אֲנִי . . .
- 43. בְּלֹא־כֹסֶת אֲדַעֵךְ אֲנִי . . . הַשֶּׁלִי .
- 44. הַשֶּׁלִי שִׁחֵבֵי אֲנִי . . . אֲנִי . . .
- 45. דִּישׁ מִחַ הַשֶּׁלִי שִׁחֵבֵי כִי שִׁחֵבֵי אֲנִי .
- 46. אֲנִי אֲנִי אֲנִי שִׁחֵבֵי שִׁחֵבֵי
- 47. שֵׁשׁ נִי בְּלֵילָלֵי אֲנִי בְּנִדְוֵה
- 48. אֲנִי אֲנִי שִׁחֵבֵי שִׁחֵבֵי
- 49. נִי שִׁחֵבֵי שִׁחֵבֵי אֲנִי אֲנִי אֲנִי שִׁחֵבֵי שִׁחֵבֵי
- 50. אֲנִי חֵד כִּי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
- 51. כִּי שִׁחֵבֵי אֲנִי אֲנִי שִׁחֵבֵי
- 52. הַשֶּׁלִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי : דִּישׁ חֵדוֹ הַשֶּׁלִי
- 53. שֵׁשׁ נִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
- 54. אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
- 55. אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
- 56. הַשֶּׁלִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
- 57. אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
- 58. כִּישִׁי שֵׁשׁ אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
- 59. אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
- 60. אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
- 61. שֵׁשׁ אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
- 62. הַשֶּׁלִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
- 63. שִׁחֵבֵי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
- 64. אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
- 65. אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
- 67. כִּישִׁי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי

W. A. I. IV. Pl. 17. Recto.

1. אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי

7. תִּלְלַל חוֹל אִירָא מִדְּאִוּדִידוֹ אֶן־מָא נָאֹ אֶגֶּא . . .
8. נַאֲלֹ שִׁינוּ אִשׁ אִיר אִידֶאֱל דִּישׁ שְׁאֲנֵישׁ נִישׁ
9. דִּוּן־] רָא מִדְּאֶן־נֶאֱנֶאֱנִי נָאֵם אִידְלוּ אִישׁאֲבִישׁוּ
10. [כִּי־אֵל] מִדְּאֶן־דִּוּב־דִּוּב־בִּוּנִי נָאֵם אִרְדֵּאתוּם אִינַאֲפִאֲצוּ
11. תוּר־תוּר־רָא נָא כַּס־סַאֲר כִּים מִדְּאֶן־כַּס־סַאֲר־כַּס־סַאֲר־אִי־נִי
12. צִדְדִוּתִי כִים כַּרְאֲשׁוּ . . . שׁוּ
13. . . . מִדְּאֶן . . . אִי־נִי
14. . . . וּו . . . מַאֲרוּ
15. . . . כִים אִים . . . קַא־אִי־נִי
16. . . . לָּ אִי . תַאזִיר
17. . . . נָאֵב אִים־מַאֲרִי־אִישׁ
18. . . . כִים פֶּאֶר־קַאֲדִידוֹ מִדְּנִי־אִי־נִי־אִישׁ
19. . . . : תַאנַאֲפֶאֱרַת . . . כַּמִּי אִירְאֲרוּשׁוּ
20. . . . נָא אִי־אִי־נִי כִו אִים־מַאֲרִי־אִישׁ נָאֵם אִירְדִישׁוּ
21. . . . מַא אִירְדֶּאֱכֹר סִו־פִר־רָא בַא־נֶא
22. . . . אִיתִי־פִישׁ אִישׁ דִּשְׁמַתִי נַאֲדִי
23. . . . זִידִי אִיד נִו אֶן־נֶאֱנֶאֱנִי
24. . . . נַדִּדִּתִים (?) אִירִישׁוּ אִול אִי . . .
25. . . . אִו . . . דַאֲרֶאֱכַא־נַאֲרֶאֱאִי אִ נִו אֶן־דַאֲרֶאֱנַאֲק . . .
26. . . . אַכַּאֲ[ל] אַכַּאֲלָא אִול אִילִיאִי מִי שְׁאֲתַאֲ אִול אִילִי[אִי]
27. . . . אִי־נִי־אִי־נִי־נַאֲבִי בַא־בִיר־בִיר־דִּישׁ מִדְּבִי דִישׁ שִׁידַא־בַא־אֶן־
28. . . . בִינַאֲתִישׁוּ אִוּסַפִּידִוּ סִו־שׁוּ דַאֲוּמַאֲרִוּ אִוּמַתַּאֲלִי
29. . . . אִרְשִׁילִךְ־תַּאֲר־דִישׁ נָאֵם שַׂא מַאֲלֶאֱאִי נָאֵם דִּידִד תוּר־מִוּ
30. . . . דִּךְ סַאֲרִירָא אִ אִוּ־מִי־נִי־מִי נָאֵם מִי מִוּלִימַא
31. . . . פַּאֲקִוּס־מִי־סַאֲ אִו אִין נִו־אִוּשׁ אִי־נִי־שִׁמַּר תוּר גִי דִין שִׁים לִי
32. . . . אִי־ן־ 503 פַּאֲרִירָא לִי־בִי אִוּ־מִי־נִי־מִי
33. . . . נַאֲסִידִוּ נִוּ־כִי־נַא אִוּ מִוּ אִי נִירִית
34. . . . אִי־בִי נַאֲסִירוּ שׁוּ נַאֲל אִוּ מִוּ־אִי־נִי־אִול
35. . . . מִי שִׁיבְתִי רַאֲבִישׁ שׁוּכְלִימַא . . .
36. . . . כַּאֲלִי זַא־זַא־נַאֲ אִוּ מִוּ־אִי־נִי־אִול
37. . . . אִי־בִי תַּאֲר־אִוּרוּלוּ מִוּ־אִי־נִי־מִי נָאֵם אִמִילוּ שׁוּלֹחַמַא
38. . . . שַׂא־שַׂא־רִית מַאֲל שַׂאֲקֶמַאֲלֶנַא אִוּ־מִי־נִי־נַאֲר נָאֵם שׁוּכְוַנַמַא

- 46. באררא ברבארהא לאל"א נקניאביתרני
- 47. אש אדאמי אשאר לא ארי לחדש
- 48. כ"א ארא אקניארא
- 49. שא אש בכ"ב ביה איהאבאל
- 50. א"י כ"י נ הא אדדו נקניאביתרני
- 51. אבא ביה אשאר לא אצי לשיבתו
- 52. אקאק אקשאקל הא סראקראק-209-209 ר"י ארא
- 53. שא אש דאלתי א"י סכור אדאלבו
- 54. אקאק אקשאקל הא ס"נ נאבארהא נקניאביתרני
- 55. דאלתי או סכור סאראם לא פאשאר לבלש
- 56. אילו אקרארהא הא סראקראק לא אדא"י
- 57. שא אש אקפאמי א"י צירי אידק
- 58. אקניארא אקניארא א"י הא סראקראק א"י
- 59. שא אש אקניארא נכשי אדאדו
- 60. א כים נקניארא פאל"א : כימא כ"י לתבוש
- 61. חך כים נקניארא א"י : כימא סארפאמי לתבוש
- 62. לא-כים נקניארא אש ר"י . . .
- 63. כימא חאכבי לישפירח[שו]
- 64. נשוררה נ"פאל"א : שא נשור איבאלאביתו
- 65. פארבי נקניאביתאר . . .
- 66. נאפישו לנא"ו
- 67. אד הא תקניארא לאל"א : שא אש אפתי . . .
- 68. תקניאביתרני נקניאביתרני : כימא . . .

No. 2. Recto.

- 1. א"י אדדו חול וקניא בארני נאבאר
- 2. אדדו שינו אש צירי ארבי
- 3. אקרארהא חול שאקראש עאקרא אקניארא
- 4. שידו שינו סאנא איבשילא סאכא
- 5. נעים] חול וקניא סראקרא-סא האר ליב כו
- 6. איכ"ב שינו אש צירי איבשילא סאנאשא

17. אַרְבַּבְנֵי־מִי נֶאֱמָר אַרְבַּבְנֵי־מִי נֶאֱמָר אַרְבַּבְנֵי־מִי־חַב

נֶאֱמָר

18. לֹא לֹא־מִתּוֹם לֹא לֹא־מִתּוֹם לֹא אֲחֹרֵי

19. הָאֲרֵכִית־לֵאל נֶאֱמָר כִּי־אֵיל כִּת־לֵאל נֶאֱמָר כִּי־אֵיל אֲחֵרָא כֹּא־רִירָא.

20. לֹא לִילֵד לֹא לִלִיתוּם לֹא אֲרֵדָת לִלִיתוּם

21. נִא־תֵאָדַר הוֹל־אֵי . . . נִיגְנָא נֶאֱמָר תוֹרָא נִו חִיגָא נֶאֱמָר

22. לֹא נִא־מִתְאָרוּ שִׁינוּ לֹא אִשְׁאֲבוּ מִאֲרֵצוּ לֹא מִרְצוּ לֹא ט[אָבו]

23. אֲשׁוּר־רָא אַן־אֵין־כִּיכִית שֶׁאֶקְבִי־אֵין־סַל־כַּל . . .

24. שֶׁאֲנִי מִי וְאֲרֵצִי שֶׁאֲנִי־אֵי־אֵי־אֵי . . .

25. אֵין־פֶּאָר אַן־אֵין־כִּי כִית נֶאֱמָר־אֵי־לִו . . .

26. אִיסְפֶּאָרוּ שֶׁאֲנִי־רָא לִי . . .

27. טו[ן]־שׁוּר־רָא אַן־שׁוּר־מִי־אֵי־רֵי כִית שֶׁאֶקְבִי־אֵי־תֵאָדַר־אֵין־בִּרְאֵי

28. שֶׁאֲנִי מִי כְּשׁוּרִי שֶׁאֲנִי־רָבֵא אִזְמֶרֶוּ

29. טא[ן]־פֶּאָר אַן־שׁוּר־מִי־אֵי־רֵי כִית נֶאֱמָר־אֵי־בִרְאֵי־סִאֲרֵי־אֵי־נִי

30. סִאֲפֶּאָרוּ שֶׁאֲנִי־רָבֵא לִכְסוּשׁוּ

31. אֵין־תֵּאָדַר־רָא נִי־פֶּאָל־אֵי

32. אִזְמֶרְתוּם אֵי־בִלְאֵכִיזוּ

33. . . . אֵין־תֵּאָדַר אַן־כִּי־אֵי שׁוּ נִא־מִבְּאֵי־בִּאֲרֵרָא

34. . . . אַן־מִשׁ אִזְמֶרְתָּ אַן־אֵי אִו כִּי־תִים אִא אִזְמֶרְתָּ

35. . . . נִי כִית אִים בִּאֲרָא נִו תוֹךְ־אֵי

36. . . . מִשׁ לֹא אִיפֶּאָלֵדוּ

37. . . . נִי כִית סֵא נֶאֱמָר־אֵין־כַּךְ

38. . . . מִשׁ לִכְסוּשׁוּ

39. . . . נִי כִית נִאֵם תֵּאָבִירָא־תֵּאָר־רֵדָא

40. . . . מִשׁ . מִשׁ לִירֻדְשׁוּ

41. . . . אֵי נִאֵי־נִאֵי־אֵי

42. . . . אִנֵּא בִיתִי אִדְאָנֵדוּ

43. . . . שֶׁאֶקְבִי־מֵאֵל־נִא נֶאֱמָר־אֵי־בִתְרֵי־תֵי־נִי

44. . . . א[ן]ִנֵּא בִיתִי בּוֹדֵד לִישׁוּבִישׁוּ

45. בִּאֲרֵרָא נִיגְנֵי־אֵי : שֶׁאֲנִי אִתְּתִי אִיסְאָנֵאֲחֹרֵד

(*) רישׁ T.

כאליש אקוק אראן	60	כ[י]נארא
שא אק	61	כצדנא סאלו
תארנארני הא אקתור אקריכ לאלא ליכבי האר נרסראקרו	62	תורנרני
ת בית אלו שא כסא כישני צילאכו האר נן ליכיש סאנסא לא	63	אדוה
כאלאן נאלאיק אקנא בת	64	
אקתורני	65	בישו
כאראאדנא	66	
כילאלאן	67	

W. A. I. IV. Pl. 16. No. 1.

אקתור אר נ פאלא	1	אן שאקבא שאקבא
אננורו שא לא איתכי	2	סאסית סאסית
נו פאלא	3	אקתור אקריאני כית
שא לא נאפאלכותי	4	אננוראת אקיש
נו בירודא	5	אקתור אקכיא
שא לא אדאכא	6	אננוראת אקא או כרתים
נו פאלא	7	אקדישאראן
לא מישאלו	8	אקאישתאנו
נאם-מראקדא-אק-פוררא	9	אן האר בא כית
לא אפאשא	10	אן או האר
חולאיק כו כארא	11	אין (!) פאר נ לרבא
שא דיש שיני ריתו	12	איספאר לא איתיק
חולאיק כו לאלא	13	סארפאר נו אד-דרא
שא דיש שיני הארני	14	סאפאר לא אצי
אדוך חול נאק-אלאל חול נאק-א נגים חול נאק-א תי-לאל חול נאק-א	15	
אך חול נאק-א מאשבים חול נאק-א		
לו אדוה שיני לו אל שיני לו אכיש שיני לו נאלו שיני לו אן שיני	16	
לו ראכיצה שיני		

(*) פא T.

29. חל-איק VII-בי גאן-[איב]-תא-אן-זי-זי סו-בי גאן-איב-תא-סאר-זי-איש
30. שנתו סיבתי עז ליסרוסמא אש סו-שו ליסרד
31. אוד זא כא נא אודך איין-כאר-רא
32. אוד-מו דאאן[מו?] ראבתי לא ניכו
33. אן-ביל-ני איד דאן גאן סך . . . בי גאן-אין-גא-נא
34. אן-|| אימוקאן צי . . . כאם איראתסו לתיר
35. אן-נין-כי-נאל דאם אן- שי-בי כי צי הא-בא-רא-אן-כאל-מאל
36. אן-|| אלתי אן-|| כא נאמא לישכון
37. שאק ניג ליב ניג אוד עז . . . לו שאח ני
38. דיאשו רובו . . . תי כוצו
39. אן-נין-א-רא תאר דו סו-בי תא-בא-אן-זי-זי שאק-בי הא-בא-אן-דו-בא
40. אן-|| איש סו-שו ליצאבלומא אש רישישו לוכאן
41. כא-בי אן-נין-א-רא-תאר-דו-כית
42. פ'י שא אן-||
43. רד נן-כי-נא-כית
44. שיבתי שא אירדו
45. נן-כי-נא איל מאח נא גא-נא גאן-פא
46. פאת אפסי או אירדו צירתי תארשו רוקאבי
47. פא כית מיר נאל מאשכים מאח אן-ר-א-ני כית שאק-מאל-נא דו-בא
מי אן-נין-כו-לא
48. אינא נאציר רבו ראבתי צירי שא אן-מיש אש רישישו
49. לזיזמא איש מושי לונאצירשו
50. דא אן-פאר-רא עז שר-צאב-נא תא-בא-רא-אן-כאל-מאל
51. מו[שי] או אורא אנא שו-II אן-פאר דאמקאתי לו שיב . שו אן
52. כי איין כין מו אי כי איל תא סאר-א
53. אירדו אוכאנו (?) צאלמו אירבי איש אשרי אילו איבאני
54. בי האך זא-כור-רא זו-אפ תא לאל-אי
55. מושו אוקנו איבו שא אנא אפסי תארצו
56. דיש כית דודורא תא נן-כי-נא גאן-איק-סי-נא א-אן
57. באר בית ארי אומתאשו איש אירדו גאן-איק מאלאתי
58. דיש כור-א-נא כר-שי-כור א-אן
59. שובאתסו אישאר אירציתמא

11. א מִאֶן-כִּוְנָא א מִאֶן-אֵל-לֵא א מִאֶן-פֶּאָר-פֶּאָר-נָא
12. אִמִּישׁ אֵלִילוּ אִמִּישׁ אִוְבִיבֵן אִמִּישׁ אִנְאִמִּיר
13. שִׁי א אִוּוּ אֶן-אֵן-כִּוְנָא כִּת
14. אִשׁ כִּאֲרֵאֵר אִבִּיכִוְנֵי אֶן-אִיא
15. שִׁי מֵאֶל-אֶן וּז אֶן-נֶן-נֵאל-נֶן-נָא כִּת
16. אִשׁ כִּאֲרֵאֵר אִמִּיכִוְנֵי אֶן-דֶּאִם-כִּוְנָא
17. נֶאן-אֵן-כִּוְנָא נֶאן-אֵן-אֵל-לֵא נֶאן-אֵן-פֶּאָר-פֶּאָר-נָא
18. לֵלֵל לִיבִיב לִימֵר
19. כֵּא חֹל-אִיק נֵו כֵּו נֶאן-אֵן-אִוְם-דֵּו
20. כֵּא-כֵּא-מֵא א נֵא שִׁי אִי : א לִי בֵּא III שֵׁו שִׁיד נֵו
21. אֵן אֶן אִזִּיק רֵאֵר רֵו-תִּיךְ כִּים סֵאֵר-סֵאֵר-דֵּא-כִּי
22. אֶן-אִזִּיק אִדִּישֵׁוּ
23. נֶאם-נִידֵו שִׁי-כִּי כֵּו כֵּא אִוְר-נֵאל-לֵא כִּים
24. מֵאִמִּית אִשׁ מֵאֲרִישֵׁוּ רִינִים שֵׁא !כִּים אֵלִי
25. תִּיךְ-מֵא נִינֵמָא נֶאם-כִּי רֵאֵר אִיב אֶן-אִוְסֵאֵן כִּים מִו-אֶן-כֵּאךְ
26. נֶאפֶּאֲרֵאֵר מֵאֲרִי אִיקֶאֱמִי כִּימֵא לִימִיתֵאֵן אֵלֵאֲרִי
27. אֶן-פֶּאָר אִוְר-דֵּא-נָא מִי מִי-נָא נֶאן-אִים . אִיא נֶאם מִי-אִינֵד
28. אֶן-פֶּאָר אִשׁ אִינִישֵׁוּ דֵּאִוְכֶאֱתֵמֵו [לִי]סֹחֲמֵא אִשׁ בֵּית אִמֵּא אִיכֵאלִי

Verso.

1. נֶאם-נִידֵו וּזְיָנָא כִּי כִּוְנָא כֵּו תֵּאֲרֵבֵּאֵר-נִידֵו-אִבִּי-אִדִּידֵו-נִי
2. מֵאִמִּית דִּישׁ צִירֵי אִשְׁרֵי אֵלִי לִתְרַאצִי
3. נֶאם-נִידֵו וּזְיָנָא נֶאן-פֶּאָר וּזְיָנָא נֶאן-פֶּאָר
4. מֵאִמִּית נִישׁ אֶן-אֵי לִתְרַאצֵּאֲרִי נִישׁ כִּרְתִים לִתְרַאצֵּאֲרִי
5. כֵּא-כֵּא-מֵא נֶאם-נִידֵו פִּוּר-דֵּוֵא כִּיֵּא אֶן-אִזִּיק כִּאֲרֵאֲרֵשֵׁוּ
6. אֵן אֶן-בִּיל-גִּי נֶן-מִי כִּוְר-דֵּא נֶא-מִו-לֵא
7. אֶן-בִּיל-גִּי אִבְנֵאלֹם שֵׁא אִשׁ מֵאֲרִי שֵׁאֲקֵו
8. אִוְר-שֵׁאֲקֵו תִּוּר וּזְיָנָא כִּוְר-דֵּא נֶא-מִו-לֵא
9. קֵאֲרֵאֲדֵו מֵאֲרִי אִפְסִי שֵׁא אִשׁ מֵאֲרִי שֵׁאֲקֵו
10. אֶן-בִּיל-גִּי בִיל-וּו אֵל-לֵא פֶּאָר-פֶּאָר-נָא
11. אֶן || אִשׁ אִישׁאֲתִיכֵא אֵלִיתִי
12. אִי מִי-נָא נֶאב אִב-מֵאל-מֵאל

9. . . . כּאן חוּ שׂי אַו

No 3.

1. אַן אַג לאַח מאַח מִי נִינֵן בּא-אֹר-אֹר . . .
2. אַנא אַן נאכיאום שׁוּכאַלי צירי . . .
3. דִּי־פּסאַר שׁא-נאַס-מאַ כִּית נאַס-כִּוּוּ זוּ בִּי נִיר . . .
3. תִּפּסאַר נִין שׁוּמְשׁוּ אַנא נִימִכִּי . . .
5. אִי־פּאַ מאַח נאַ־פּו־לא אִוק־מאַ סי די אִי . . .
6. נאַשׁ תאַמִּי צִירתי מוּשְׁתַּוִּי שִׁיר מַתאַתי
7. נִי גוּר נָאן דאַ כּוּר נאַ דוּ דוּ אוּשׁ . . .
8. מוּתאַבִּיל נִי נִינדאַ נאַ כִּי . . .
9. שׂי אִיק נאַד א אַן שִׁי תִיר לִיב תוּם תִּיךְ מִי . . .
10. פִּיתוּ בִּיראַתי מוּשְׁתַּנִּיב . . .
11. אַן דִּי־אִי־נִי דאַ נוּ אִי כּוּר אִי מַל מַל . . .
12. אַן שׁאַ אַשׁ כּאַלִישׁוּ אִיכוּ אִוּ פּאַלְנוּ לא . . .
13. אִין כּאַב דאַ סִיךְ אַח־מִי אִוּ דִּית־דִּוּדִּוּ
14. בִּילום כּאַכְתוּ מוּשְׁתַּפִּיכִי כּאַרי . . .
15. אִי־נִי־אַ־רַא־וּ אִי־תוּךְ . . .
16. בִּי שִׁי מִוּ לִכְלִי . . .
17. אוּשׁ דאַן־נאַ נאַל־און . . .
18. זִכְאַרוּ דאַנוּ . . .

No. 2 Recto.

1. אִין א כּוּ נאַ
2. א־מִישׁ כּוּ־מִישׁ
3. א א־זִיק פּאַר־כִּי־נִוּ־כִּי בִּי אִים . . .
4. א־מִישׁ בּוּראַתי שׁאַ אַשׁ אִשְׁרִי . . .
5. א שׁוּ שׂי כִּי כּאַךְ בּאַר־רַא שׁאַל זִי נִי אִישׁ כּאַ . . .
6. מוּ שׁאַ אַשׁ אַפּסי כִּינִישׁ כּוּנוּ
7. כּאַ כּוּ אַן־אִין־כִּירִית נאַר־דִּי־נאַ א־אַן
8. בּוּ אִילוּ שׁאַ אַן אִי־אַ אוּלִיל שׁוּנתי
9. תוּר ז־אַפּ VII־נאַ נִי־נִי
10. תוּר־מִשׁ אַפּסי סִיבִיתִי שׁוּנוּ

- 8. אִבִּי אֵל אֲשֶׁכְּשֹׁמֵ אֱהִיָּהּ אֵל ...
- 9. וְדָא דִּיאֲנִי . . . ט סִדְקָ . . .
- 10. אַקְרַ סְדֻלָּה
- 11. הָאֵר אִם לִיב טִימָא כֵּת . . . א א ט
- 12. שֵׁא אִמְתָּ לִּבְיָהּ . . . אִמְתָּ אֵל . . .
- 13. לִיב אִיסְהִימָ כֵּת אִם סֵא אַקְרַ כִּינִי . . .
- 14. אִמְתָּ לִּבְיָ רֵאֲכֵלִינִי . . . אִמְתָּ נִי
- 15. חֲדָא טִמְסִי הִיאֲכֵא נִי אִנְא : דִּישׁ אֲצֻדָּה סִיסְוִתוּ . . .
- 16. אַקְרַיִם־כֵּאב חֲדָ טִמְסִי הִיאֲכֵאִנִי אִנְא : דִּישׁ אַקְרַ סִיסְוִתוּ . . .
- 17. דִּיאֲכֵאִנִי תֵא תְק־דִיאֲכֵא נִי־אֲק־לֵאל : אֲסֻאֲכֵס תוּ . . .
- 18. דִּיאֲכֵאִם־כֵּאב חֲדָ דֵא תֵדוּ אַקְרַיִם־כֵּאב . . .
- 19. אֱלֹהִי אַקְרַ . . . אֲכֵר אַקְרַ
- 20. כִּי בִי שֵׁא רֵא בִיאֲנִי־אֲכֵס־כֵּד : אֵשׁ הֵאֻדְהִי לִשְׁשִׁיב
- 21. אַקְרַיִנִא אַקְרַיִתְק־אֲקֵנִא כֵּת : || ||
- 22. תֵּא־יִשְׁאֲקֵנִי תֵא . . . אִם־סִאֲדֻאֲקֵרִי
- 23. אֱלֹהִי שֵׁאֲרִי . . . אֲדֻאֲרֵא
- 24. רֵאֲךְ תְק־תְק־כֵּלֵאֲךְ רֵא כִי הִי שֵׁא
- 25. דִּנְיִשְׁתָּ אֲדֻנִיחָתָ אִשְׁכֵּי שֵׁא דִישׁ סִיסְוִתִּי שֵׁאֲתָ
- 26. אַקְרַיִם־כֵּאב רֵאֲךְ תְק־תְק־כֵּלֵאֲךְ רֵא כִי הִי שֵׁא
- 27. אַקְרַדִּי . . . || ||
- 28. א נִי תֵאֲךְ אֲכֵס־כֵּדֵא : נִאֲכֵסִיָּם אֲקֵרִי אֲ אִבִּי
- 29. דִּיאֲנִי כִי־פִשְׁדֵּי כִי־א כִינִי : לֵאֲכֵסִיָּם כִּישׁ אִאֲכֵסֵא אֲוִי
- 30. אֲנִי שֵׁא כִי נִי : אֵשׁ שִׁיכֵר אֲזֻאֲרִי־הֵאֵשׁ . . .
- 31. אֲדֻר כִּי שֵׁא : אֵשׁ שִׁיכֵר אֲדִיִּאֲכֵבֵי

Verso.

- 1. בִּיאֲקֵרִי 1
- 2. אֵשׁ קִאֲדִי . . . יֵא אֲרֵא א . . . 2
- 3. אֲ סִדְקָ לִי אֲ כִי כֵל כֵּל רֵא כִי שֵׁאֲקֵבִי סִי־נִי־אֲקֵרִי־נֵאֲרֵא . . . 3
- 4. || . . . כִּי־רִישֵׁי אִישְׁכֵּן . . . 4
- 5. כִּי סִי נֵא אַקְרַיִם־כֵּאב־כֵּת דֵא בֵא רֵא י . . . 5
- 6. אֱלֹהִי קֵרְנִי אֲיֵתִיבִיא . . . 6
- 7. שֵׁא נֵא יֵא סִדְקֵא כֵּת כִּי חֲ כִי אֲנִי אֲ . . . 7

- 40 . . . נאם-תאר-רא אן-נין-איב כא תא
- 41 . . . שימאתי שא אן-||
- 42 . . . תי-לא די-די האר נאן-נא נאם-מ
- 43 . . . מו איקאבי שי לו כיאם
- 44 . . . א . . . בא-דד
- 45 . . . ב

Au bord.

- 48 . . . א . . . ביר ניאן- . . .
- 49 . . . רינים תארואי איד . . .

No. 3.

- 51 . . . שו נושור-נושור רו דאני אי-בורא (I) IV מא כו שי לו . . .
- 52 . . . שופארתאשו אנא סוק אירבתי . . .
- 53 . . . שא סי דיש נא-מולאני פור שאס-און-מא כו או ני . . .
- 54 . . . ברתשו אנא כודפי שא מאתי איצבאם . . .
- 55 . . . א נאם-מ בא איניר-בי אר-מי-ני-שוד : מ שיבתי ארכיש זירי[כא
- 56 . . . כו אן שי תיר כו נא כא אן איש א-אן או-מיני . . .
- 57 . . . כים אשנאן כו-תי כא-כאמא אפיריב (?) . . .
- 58 . . . תול-איק שי בי בא-רא-אן-דא-נינין : שינו פאנישו לא אולארא . . .
- 59 . . . מ] אי פא-נא רא א בא : איש מושי מאשיל בית איש שוקאמו . . .
- 60 . . . א כיסאל רא אר-מי-ני-לו : כאמא מוריץ שאמני מרושי . . .
- 61 . . . אר-מי-ני-לו : מוריץ מאבאתי מרושי . . .

W. A. I. IV. Pl. 14. No. 1. Recto.

- 1 . . . אן-נאל-און תור דא כיר כי שוד אוד-דא . . .
- 2 . . . אן || דיש שאד-י אשאר רוקי . . .
- 3 . . . איש סא-איבו . . . א . . .
- 4 . . . איש שאד-י סאבי . . .
- 5 . . . מאל-אן נו מר-און-דא-אן-תי-נא נו . . .
- 6 . . . אומו אול אשבאתסומא אול . . .
- 7 . . . א נו מר-און-דא-אן-תי כיא נר-מ-און . . .

(I) אי-בו-כא T.

- 8 פִּרְעָה אֵת הַיָּמִים לִישְׁמֹחַ
- 9 אֵם בְּ פִּי שְׂמֵרָה אֵל שֶׁקֶל אֶרְבֵּינָה סֹלֶם נִלְכְּזֵי אֵל כִּי אֵב
- 10 אֵת הַמִּסְתָּר כִּי קָרָה שֶׁהַמַּעַר הַכִּבֵּשׁ לְמַלְלָה
- 11 כִּסָּף סִדְרָה בְּ נֶגֶד . . . וְדִמְיוֹתָהּ
- 12 אֵת כִּסָּף סִדְרָה בְּ נֶגֶד לֵךְ הַמִּסְתָּר
- 13 אֶת־כִּסֵּף וְדִמְיוֹתָהּ נֶגֶד נֶגֶד (?) אֶת־דִּמְיוֹתָהּ נֶגֶד אֶת־מִי־אֶקֶב
- 14 סִדְרָה שֶׁכִּבֵּשׁ לְשִׂמְחָתָהּ דֵּשׁ הַמַּעַר לְעֵסֶק הַזֶּה (?)
- 15 נִלְכְּזֵי הָאֵל כִּי נִינָה אֶת־הַ
- 16 בְּלֹם דֵּשׁ הָאֵל || אֶת־כִּסֵּף
- 17 נִגְמָה־נִרְבִּי בְּ . . . דִּמְיוֹתָהּ
- 18 דֵּשׁ הַמִּסְתָּר אֶת־כִּסֵּף
- 19 אֶת־נִגְמָה אֵל הַדֵּשׁ אֶת־כִּסֵּף לֵאלֹהִים אֵת אֵת כִּי־נִלְכְּזֵי הַמַּעַר
- 20 הַדֵּשׁ אֶת־הַדֵּשׁ . . . כִּדְרָה בְּ נִיגְמָה
- 21 אֶת־לֵךְ הַמַּעַר שֶׁהַמַּעַר נִרְבִּי דֵּשׁ אֶת־כִּסֵּף . נ
- 22 הָאֵל כִּי נִינָה כִּי־פִלְאָה בְּ כִי כִדְרָה נִיגְמָה לֵאלֹהִים
- 23 הָאֵל || שֶׁהַמַּעַר שֶׁהַמַּעַר נִגְמָה סִדְרָה אֶת־לֵךְ
- 24 פִּרְעָה נִגְמָה בְּ דֵּשׁ הַמַּעַר . . .
- 25 שִׂמְחָתָהּ קִדְרָה לֵאלֹהִים . . .
- 26 דִּמְיוֹתָהּ נִגְמָה כִּדְרָה אֶת־לֵאלֹהִים
- 27 אֶת־דִּמְיוֹתָהּ לֵאלֹהִים . . .
- 28 אֶת־דֵּשׁ נִגְמָה בִּלְכָבִיבִים . . .
- 29 דֵּשׁ שִׂבְעַת נִשְׂמָחָה אֶת־הַמַּעַר אֶת־הַמַּעַר
- 30 פִּי־אֵן אֶת־פִּי פִּי־אֵן נִגְמָה
- 31 פִּי־אֵן אֶת־פִּי לֵךְ פִּי־נִגְמָה
- 32 דִּמְיוֹתָהּ כִּי כִדְרָה כִדְרָה סִדְרָה
- 33 כִּי־כִסֵּף הַמַּעַר כִּדְרָה שִׂמְחָתָהּ
- 34 פִּי־אֵן דֵּשׁ כִּי שֶׁהַמַּעַר שֶׁהַמַּעַר כִּי
- 35 פִּי־נִגְמָה סִדְרָה נֶגֶד שִׂמְחָתָהּ
- 36 . . . כִּי נֶגֶד אֶת־דֵּשׁ הַמַּעַר
- 37 . . . רִנָּה לְשִׂמְחָתָהּ
- . . . דֵּשׁ נִגְמָה כִּדְרָה אֶת־נִיגְמָה תִּי־לֵאלֹהִים בְּ
- . . . כִּי־כִסֵּף אֶת־אֶת־לֵאלֹהִים לֵאלֹהִים

39. תאך-|| שא דייש תאראווא איך-כאן תא . . .
40. זא-אי כים שאח כים אי . . . בי .
41. אַתָּא אַש אַיפֿישיכא כימא שארזי לז צאלאָת
42. נון כי דז דא כין כז נא-אן-אנא אין תור-תור-בי בי-לא-אב
43. נאנדימא אנא מירי איתיניבזש אש צוהורי נאנמיר
44. זז-אזז אי דא נאן-אין-דא-אב-נא-נא
45. מודוכא דיש מִי ליתרכא
46. נאלאון מז תאך א-לא-לום בא-דז
47. בילום דיש תאך-|| איוזמא
48. אן-נן-איב אין תור אן-אין-כית-לאַל כית נאמ-מי ני-איב-תא-רדז
49. כז פי תוך-תוך תאר ני מִ-אין אים מז חז-מו-ני-איב.
50. . . אזוני מוזאכז דיש אַתָּאמאן אש לאַחַתְּו לזראכז

Nº. 2.

52. שזזז לאַח-דז שזזז פאר-פאר-נא
53. קאטיכא מיסי קאטיכא אזביב
54. אן-תאל-אי-ני שז-ני-ני שז לאַח-חא שז-ני-ני פאר-פאר-נא
55. אן-מיש תאלימוכא קאטישזנו ליכסז קאטישזנו לז אזביבז
56. איך-אזר-אורדז איל-לא תא אז איל ניכא-נאר-אי
57. אש פֿאַשורי כִּז אכאלז כִּז אכול
58. דוך-תי שז-כאך פאר-פאר-נא א איל-לא תא נאך-אב
59. אש דוך-תי שז-כאך כז-תים א-מיש כז-מיש שתי
60. די נאל-אוך-אי תור-אן-רא-נא פי-זז נאך-א
61. אנא דז[ני] נאל-און תור-אן-שו לז אזוזנכא

Verso

1. כז-פאל-א אן אור א כז נא כז מז חז-מו-ני-איב-סא-א
2. אש מאַת נזכורתי אש מאַתי מיתתאריש שומי לזראמכי
3. דז-זז תא נאמ-שאקדא-אב-אי
4. אש שולמיכא איר אַר-|| אַנאַשיר
5. כז-רא-זז תור-תור-לאַל-בי נאן-נג
6. ראבֿותכא איל צוהורי לימראן
7. שז-מז בא-רזז סי תא רא אב סי-די-אי

7. כימא הארִי כאבני
8. איד-יו נו סראן-טא-סל לא
9. אדכא לא האשֶׁא
10. לול לא הא ארִי אשני
11. אש שארִי בילום ארִישני
12. אן-נק-אויב אן תור אן-אן-כית-לאל כית א-כא אן
13. אן || בילום סאר אן-|| סאנו אישאנאן]כא
14. כור ש-טום הא נאן-סראן
15. אישרו סאת אילתי לֵינא
16. כור סאך-כאן-טא הא נאן-סראן
17. אישרו שאר סאכאן ללד
18. זא-רִי אורד טא דאן-טא סו כים
19. אהֶא ארִיא דאנו כימא מאשני
20. אן מִי-אן אד-איק אור-שאק-סאל-סו עז נאל-בי
21. בילום אנו ארִי קאר-אזוהיא ראביש
22. נאל-אן הילא אד עזר-דא מ-ני-אויב-סאל
23. סאר שא דיש כאלאם אד-מי חוקתי מ-ישו אישאנאן
24. לאן-כי אד אול כאן-א כו א מ-ני-אויב-כאן
25. צאלאמשו אנו אד-מי צאתי איבאנו
26. א-י-י אִי כא ני
27. אש בית || בית שא האקוהאמא
28. כרא נאק . . . מִי דו מִי תִי א כו סא
29. אישר . . . מא אנו סימארי
30. נאל-אן סו ה
31. בילום אבני
32. האך נא סו ני אים-הא-כאך
33. דיש סימור . אִי שִׁי
34. אן-נק-אויב אן תור אן-אן-כית-לאל כית אש אן מ-ני-אויב
35. אן-|| בילום סאר אן-|| אד
36. האך אד שִׁי סאל-אִי בא אִי
37. אבנו שא כי לו ניש דיש-סו
38. האך נא מִי מו אן-רורו

38. || נון לב איב בי כיר פאל-ארני שאק כוש-בי א-בא-רא-א-ב-בו-אי-אי-ני
 מ-ני זיר-א-ני
39. . . . כותאתי אש אוקום אואת ליבשו איזש אורמישומא שאשו שומשו
 זירשו צאברישו
40. . . . לו לי ל-א-בי כא אי ל-א-בי מוח א-בא ני-אין-די זיר-א-ני נאן
 בי לא האר א פאל-לא נא אן-תוך-תוך
41. . . . אן-מיש די-שאתי ליהאלך זיראשו לילתארמא נאק א-מיש אא ארשי
42. . . . מא אן-אין-כית אוש ראך דאם-א-ני כא-בי אב עי-נא אי א כא שא
 תול-א-ני נאן-אין-תא-אוד-רו
43. . . . תי אן-|| דאארי שא אמאטמא מאגראת לו מולאמינא איפיש רישומא
44. . . . ני אי-כור-רא אל-לא כו חו-מי-ני-איב-תו-רו
45. . . . לימטאשו אנא בית כור אילי לישויב
46. . . . לאל בית נאל-און איך-כור-א-ני איך-כו נאם דאן-נא-א-ני נא אן-ס-ר-מו
 כי מי סוך-סון-נא
47. . . . שא אן-|| ביל כאכי נאך דאנותישו אא אדינשו אישאר קאבל א תאחאני
48. . . . חי נאם אור-שאק-אי-ני שו נאן-ני-איב-ל-לו-בי
49. . . . בירכישו או בירכי קוראישו
50. . . . דיש איב-דו: נאכארשו אילישו לחיו
51. . . . שו האר קור-רא-בי נאן-ני-איב-סי
52. . . . קאת נאכירישו ליסאלושו
53. . . . כור כי-פאל-א כו נאם-די כו תא-בא-ני-אין-סוח
54. . . . דיש מאת נאכירישו לישלולושו
55. . . . רו דא איש איר . . .
56. . . . איש . . .

W. A. I. IV Pl. 13, 1. Recto.

1. כימא
2. איב אין תור אן-אין
3. || בילום מאר אן-||
4. צאב דאן מי מו א
5. אוישו שא אש תאחאניא
6. א-ני כאב כים

- 11 בו בו לו מו-אן-ז-א
- 12 שיהיא סדו
- 13 אן-כית נאל-אן אובדא IV-בא נאל-אן דאן-נא נאל-אן כָּא אן-רא-כי
- 14 . . נאל-אן כיפראת ארכאוי נאל-אן דאני סאר באבילום
- 15 . . נאל-אן שא אנ-א-דא-אני סו אן-אן-כית אן-נין-כית בי-נא חי-נא-איש
- 16 . . רי נאל-אן שא איפשיתישו אל אן-|| או אן-|| סאבא
- 17 . . סאל-לא נו דאק א-דא שי אן-אן-כית אן-נין-כית בי לו בי ליב
סי-סי-אי
- 18 . . כישו אוד-מישאמא לא נאפארבא לאביר אן-|| או אן-|| אפילוכא שיכי
- 19 . . א-דא . א-ני אן-חי-רא סי-די אי דא אן-מא-א-ני או שאל-לא נא-דא
- 20 . . אן-אי או כי תים שוודי פאראשו אל כישאת נישו שוודישורי מאתסו
אבוריש שורבתי
- 21 . . בי דידו בי דא נאם שיב דא בי סו אן-מא ד-נא אי דא
- 22 . . לי תאר . אירי בית אוסו אל מאתישו שופובי
- 23 . . א-ני לול . דיש אד נא ביר א דיש סי-די אן-בי אן-כיל אי-א
- 24 . . זו שא איב . דיש שא נוכו לא מא
- 25 שי האך זא פו שי

Verse

- 27 מותי
- 28 כיל-באת בא כא איב-די-ני-רי אי א כו-ני ביר
- 29 נארכבתי שוואתי אופאכאסומא חוראנא רישא א
- 30 || כין איס-תי-נא אנ-א שו ביל בי סאך-א-נא אב
- 31 פו מא אש שיפאר ראמאנישו אישיש איבאנומא
- 32 דא נא או מו-אן-סי-אל לאל כית תא-א-ראב ארא כי שי נו באר-ראד
דא כו מ
- 33 אשאר שאבנאנו אונאכארומא אנא בית איכלתי אשאר לא אמארי בית . .
- 34 האר קור-רא שו בא-אן-די-וי א מו מו דו א נא כות או ני-אן-גמשור
פו מו סאר-ראב ני
- 35 שימא אושאר-אזומא שומא כורא תאלאכמא שומי שופור איקאבו
. רתי סי נאניא נאם תאר-אורו-לו
לו סאררו לו אישאכו לו אמילותו מאלא שומא נאבו

... סאָרום אדרו	36
כא-נאק-מאל-בי [לא]	37
כא-נאק מאל בי [לא]	דא 48
כא-אי דיר-דיר	נור 39
תותאָתיר :	שאַתיר 40
כא-אי ני-בי 41
תאנראמאר	מו 42
אי-צי-אי ני-אין-דו 43
אש ציני תודו	שא 44
אין-נינגא ני-כו 45
לילאָתיש מאַארתי תשישיב :	תשיב 46
זוא אוד-דו-ני אום-קורו-גא-נא בא-אן-דו 47
אידמא אום דאמיקטישו שוטד 48
אוד אול-לא אורו רו מו 49
אוד-דו תא נו אל באת 50
שאַמאר [מא]	כים [בי]-שו 51

W. A. I. IV. Pl. 12. Recto.

גא די	1
נאל-מיש אירובו באלטו א 2
אי-ני גא אן נא-תא מור כור זאק בי לא איש-באר בי-לא 3
יתי שא אילא שאשו דיש נימיר פאת דאדמי בורוסו	4
קור אי דא אוד נאמ-תיר-לא כא נא שוד אור חו דא-בי או 5
מא נא או	
סאָרוטישו מודיך אוד-מי באלאטישו מושאכשיד אירני-נתי	6
נאל-און-אני	כו מאר-דא 7
ביל	אשיב בית שאד 8
א לא	אי כור-דא נון ליב חידו אן-אין-כית אן-נין-כית בי אים 9
תוך מאל-לא נו דאק אידא	
רוכי	בית שאד רובו מולו ליבי אן-אין-כית או אן-נין-כית נא-ארנ 10
לא מופארבו	

Verso.

Manquent cinq lignes.

חול	שִׁי-אֵיב	6
חול	אֵב אִי פִא-רֵרָא	7
חול	שִׁי-אֵיב הִקְדִּיר-כִּי תֵא	8
חול	שִׁי-אֵיב אִי שִׁאקְנֵא-פִרְלֵא תֵא	9
חול	שִׁי-אֵיב סִא-רֵבִי סִי-אֵב-בֵּא-כִי תֵא	10
חול	שִׁי-אֵיב אִי דִירָא תֵא	11
חול	אִי מֵאח תִירֵלֵא תֵא	12
חול	אִי תִי-מִי אִקְכִי תֵא	13
חול	אִי דֵאָר אִקְנֵא תֵא	14
תֵא אֵאָן מֵא-אֵל-לֵא-רֵבִי	אִי לִיב-בֵּא-נֵא	15
מִינו אִיבֵשֵׂא	שֵׂא בִיל אֵש לִיבֵשֵׂו	16
א נֵא מֵא-אֵל-לֵא-רֵבִי	מִר-אֵרֶש כּוּ פִי נֵא נֵא	17
מִינו אִיבֵשֵׂא	אֵש אֲחִישֵׂו	18
נֵא מִר אֵרֶש כּוּ פִי כּוּ נֵא תֵא אֵאָן	מִר-אֵרֶש כּוּ פִי כּוּ נֵא תֵא אֵאָן	19
אִיחֶסֶס	אֵשׁ] אֲחִישֵׂו אִילִתִי מִינֵאם	20
אִים-מֵא-נִי-אִין-מֵא-אֵל	נֵא] אֵכֵא-נִל-לִי אֵכֵא מֵאֵל	21
אִישֶׁת-אֵכֵאָן	וּכְתֵא	22
אִי נִי-אִין-דִי	אִי-דִיקְדֵא	23
אִישֶׁת-אֵבִיל	נֵאֵרֵא	24
נִי-אִין-סֵאֵר	דִין-נֵא	25
	כִּי לֹא בּוּ א . . . אֵש צִירִי אִישֶׁתִּצֵּא	26
	נֵא זִין-נֵא דִיר אִי אֵיש מִי-נִי-אִין-מֵא-אֵל :	27
	קִאקֵאֵרִי אֵש צִירִי דִיש זִירִי פִאזֵארו : אִין	28
	נִי סֵאֵר מִו נֵא אִין רֵא . לִו מִו נֵא-אֵב-בִּי	29
	קִאדִיש אִי צִאֵרֵאֵח שֵׁו קִוְבִי אִיקֵאֵבִי שֵׁו	30
	אִו כִּית-לֵאל דֵאם-כֵאָך אִין-נִין-כִּית-לֵאל	31
	נִי 308 אִי . א כִּית	32
כִּית-כִּי כִּית	סֵאֵר כּוּ מִו-אִין-נֵא-אֵב	33
	אִין-נִין-אִין-כִּית-כִּי צִירֵחֵא אִיקֵאֵבִי	34
	כֵּא-נֵאק-מֵאל בִּי לֹא	35

אי	22 . כתי
אד . נז אִיב	23 . דו כית
אש . סו	24 . יסאתו
אש-אש-מזני-איב	25
אישא	26 . תולאשו
מזני-איב	27 . גי-אשרא
אשבו	28 . בארכשו אש
נו מזני-איב	29
אול אינאב	30 . פא . איסו
נו מזני-איב	31 . איש כו אי-א ליברז
אול אינאב	32 . כאלו ארו ליביא
בא-רא-אוד-רו	33 . אחר-מיבי חי-לי תא
איתאני	34 . פאששו אש כוזבי
בא-רא-אוד-רו	35 . איך-בי מי תא
איתאני	36 . איך-שו אש ניפאר
בא	37 . אוש-כו-אי א שר-איר-רא
	38 . אש תאניד
קו נו אוקתי	39 . אי-בי נו אול-תי
תאסו אול אשכאת	40 . בל
כור בא א	41 . אי-בי בי [מא-רא]
שארא אירכאב	42 . בילשו אישגומא
מר כו בא-אן-דא-א	43 . 308-בי בי מא-רא
שארא אירכאב	44 . בילתסו אישגומא
גי-איב- (אור-אור) - רי	45 . נא-רא כון-בי
אימתאנאשאר	46 . שילבו זיבאתסו
אן-די-די-אי	47 . סי-חי חו אי כא נא-טז זיב
איש-אמי	48 . איתי . דז שא
א-אן	49 . ליב-בי כית לאל א-אן
.	50 . ליבאשו
.	51 . ליברבי באר
.	52 . ליב
.	53 . אי

15. אישתי תור ריש פאלו תאשתי שא שאר .
 16. איש תאר IV-מא איש כא נאל איש פאראכי
 17. איש כא בית אן-איש-תאר איש כא בית הא-דו-דו
 18. איש כא בית תאר נו איך-סאר איש כא בית נו .
 19. איש כא בית תאר בי ליד-או נא איש איש דיתשו מאא .
 20. . . איש איש-מיש אנוהי דיש שי אן-איש-תאר .
 21. . . . פאת-מיש שא מושישא
 22. . . . בי שאק פאל
 La fin manque.

W. A. I. IV. Pl. 11. Recto.

1	בא-דא-קור-קאקא כא נאק מאל אל לו
2	הו איהאכל כאלא מאתים איהא-לארד
3	. . דאס-נאר-רא בא-דא-קור-קאקא כא-נאק-מאל אל לו
4	. . . סאר-דא אב אן בית כי תא
5	. . . אי כור-רא תא . . . כי נושור אי נאס-תי-לא
6	. . . כף-נון-כי תא . . . בא-דא-קור
7	. . . אי פאר איש . . . אי דרתאר דאן-מא
8	. . . תין-תיד-כי תא . . . בא-דא-קור
9	. . . אי שאק-נא-מול . . . אב אי תור אן-מא
10	. . . סאר-כי סי אב-בא-כי תא . . . בא-דא-קור
11	. . . אי זידא תא . . . אב אי-מאד-תי-לא
12	. . . תי-מי-אן-כי . . . אב אי דאר אן-נא
13	. . . או בי . . . נא-אכא בא-דא-אן-תאר
14	. . . בולשו . . . איתאר-אישו
15	. . . נידנת-כי . . . בא-דא-אן-כו
16	. . . סושא מארגנאני . . . איהאשאב
17	. . . א . . . לו לי ני אן-תאר-רא בי
18	. . . בולשו . . . ארכאתמו לא איפרו
19	. . . אול בית לו . . . בית לאל איש תו . . .
20	. . . אן- . . . דיש זאככי . . .
21	. . . שידא בית . . . ארשימו . . .

6. אַן־אַיש־תּאָר אומי דישׁוכי אשׁ איין־גאַני אָר נאַמני .
7. מיִהֲרַתּוֹם לִילִכְאֹמָא אַאלו .
8. פּוּדַתּוֹ אַנְתּוֹ נַאשׁאַתּוֹ אַתּוֹ כַּא (?)
9. כַּא־כַּא־מַא בִּי מַא אַם אִיר אִיב אשׁ . סַא בִּי . . באַר
10. תּוּס־תּוּס בִּי זַא־נַא אָר לִי דִישׁ שׁי אַן־אַיש־תּאָר . . מַא
11. בִּי סַא בִּי אִיפּאַלְכִי סוּלִי . . שׁי . . רַאחְמַא
12. כִּיכִן צוּרְתִי כִימַא אִישׁ . . . בֵּית סַאבִּי
13. אִינאַמִּירַא דִישׁתּוֹם צַאב־צַאב־בִּי שׁי־צַאב הוּ . .
14. אִין אַן־אַיש־תּאָר כּוּר־כּוּר נַאשׁיִתּוֹם אִיסוּ . .
15. אַנְוּ נִיפּאַרַאכִי חוּדִי אָר רִי[שׁאַתּוֹ] (?)
16. אִים] כִּתְרוּכִי אַנַּא דִיר נִי
17. אִיִּנְפִי לִירוּבַא זַא־301־ כִּי אִישׁ אַבוּ
18. אַבוּכִי אָר שׁוּלוֹאֹוִי

La suite manque.

Verse.

Le commencement fait défaut.

1. יִשׁ]אַפּתַאָא לֹו לַאֲלַא
2. קַאתַאָא לֹו כּוּו]בּוּ
3. שׁאַפּאַת כִּיבַאתִּיא לֹו שׁאַפּאַת
4. כִּים צִיר שׁאַ אִישׁתּוֹ תַאדִי אַוצַאמַא מוּת א בִּי כַא־שׁוּ אִיחַאבּוּ .
5. אשׁ מוּחִיא אַן־כִּישׁ שִׁינַא לִימַתַאחַ
6. אשׁ נִיפּאַרִי שׁאַ אַן־אַיש־תּאָר אִישׁ תַאדִי שׁאַ אַן־נִין־בֵּית
7. אשׁ סַארִשִׁיתִי שׁאַ אַן־נִין־אַיִן־זִי־דַא
8. צַאבְתַאנִישׁוּ בִילאַנִישׁוּ מוּת נּו (?) רַאנִישׁוּ
9. רוּקוּ לִיסִיתַרַא זִינְוּ לִיתוּרַא
10. כִּים כּוּ־נִי לִיבַאשׁוּ לִיתוּרַא יַאשׁי
11. כִּים אַן־אַוּ אִירְתּוֹ אִירְצִיתִי אִים אִידוּמַ
12. שִׁיד כּוּרֹוב־יַא שׁי כַא־לִי אִין
13. כַּא־כַּא־מַא אִישׁ דִּיחַ סַאבִּי כַא־רִיכַא
14. כַּא־כַּא־בִישׁ כַּא־רִישׁ נִיכִירִי

7. כד-כור-רא סא-כ"ו נאל-כ"ו כ"אן הא-א אק-ס-כא-כ"ו כ"אן אב-
 ר"כ
8. י"א י"א דר"שנו רכ"ו ד"ש"ו ש"נאר"שנו נאל"ו ד"ש"ו האנאר"ה"א
9. לב-ז נא-א-כ"ו-א
10. לב-ז לב-ז
11. א-א א-נאל-א
12. ב"לום א-נאום נאל-ו
13. א-ו כור נאל א-כ"ו-אל-כ"ו
14. ב"לום ש"א"ו נאל-ו א-א-כ"ו-כ"ו
15. כ"ג-ג אב 308 א-נא
16. א-א-ש"תאר"ה"תום ב"ל"ת א-א
17. רא-כ"ו 308 א-נא
18. רא-כ"ו 308 א-א א-נא
19. רא-כ"ו 308 כ"ו-א-כ"ו נא
20. רא-כ"ו 308 כ"ו-א-ש"ז-א-כ"ו
21. רא-כ"ו 308 דאר-שא-א-כ"ו-כ"ו
22. רא-כ"ו 308 א-ו תור-א-כ"ו-כ"ו
23. רא-כ"ו 308 ת"ק-ה"ר-כ"ו-כ"ו
24. רא-כ"ו 308 כ"ו א-נא-נא-א
25. 308 א-א 308 ראב-נא-כ"ו-א-ר-א-כ"ו
26. א-ש"י כ"ו-כ"ו א-ש"ז-ד"ש כ"ו
27. כ"ס לאב"ד"ש"ו ש"אש"ר"כ"א בא"ר

Musée du Louvre N° 355A.

Recto

Le commencement est détruit.

1. כ"ו
2. ב"ל"ת כור-כ"ו א
3. כ"ו שזרבותום אל"ס
- ל"מרכ"ו . ש"א נא"ל"ו . דות
- ל"מרכ"ו בית סא"ב נא"ר .

24. אַנא שױתאַבֿול תִּירִיתִי אַזאַ נִתְמַאֲלִישׁ אַזאַ
25. אַ-אַמו אַן-אַיִז־נאַ ראַ מוּ נִי כּוּ דִּבְבַּא אִישׁ דִּד־בַּא
26. אַנאַ אָבִיא אַן-סִין שױתאַבֿול תִּירִיתִי אַזאַ נִתְמַאֲלִישׁ אַזאַ
27. סִיס־מו אַן-פּאַר־רַא מוּ נִי כּוּ דִּבְבַּא אִישׁ דִּד־בַּא
28. אַנאַ סִיס־יא אַן-פּאַר שױתאַבֿול תִּירִיתִי אַזאַ נִתְמַאֲלִישׁ אַזאַ
29. מַא רַא אַ-אַ אױד סאַר־רַא מוּ-אַן-נאַ-דוּ-בַּא מוּ נִי כּוּ דִּבְבַּא אִישׁ דִּד־בַּא
30. יַאֲשִׁי אַבִי אַן-נַאֲנַרו אױלִיזִיאַנִי שױתאַבֿול תִּירִיתִי אַזאַ
31. מוּ נִי נִי אִיר רַא כִּית מוּ נִי כּוּ דִּבְבַּא אִישׁ דִּד־בַּא
32. אִישׁ אַן-אַ אִידִישׁוּתִי שױתאַבֿול תִּירִיתִי אַזאַ נִתְמַאֲלִישׁ אַזאַ
33. אִיל לױ אױב־דִּי־מוּ אִיל לױ אױב־דִּי־מוּ
34. אִינאַ רִישׁאַתִּי תַאנאַדאַתױאַ אִינאַ רִישׁאַתִּי תַאנאַדאַתױאַ
35. אַ פִּי לױ לִי לִי מוּ-נִיג־אַיב־מִרְלוּ אַן-נַא שִׁי־אַיס־דוּ
36. אִינאַ רִישׁאַתִּי אִישׁתַּאֲרִיתוּם דִּישׁוּ כּוּ שַׁאכִישׁ אַלְאַךְ
37. 308 אַן-נַא אַן-נַא אַן-280 נַא דוּ
38. אַן-אַר־סִי־דוּ אִילאַת לִימִתַּאן דִּישׁ-כּוּ
39. 308 אַן-נַא אַן-נַא פּאַר-זאַל־לַא דוּ
40. אַן-אַר־סִי־דוּ אִילאַת שִׁירִיתִי דִּישׁ-כּוּ
41. 308 אַן-נַא סִיגַאר כּוּ דִּי רִי נַאב־ אױב־דִּי־מוּ
42. אַן-אַיש־תַּאֲר פִּיתַתִּי שִׁינַאֲר אַן-אַי אִילִיתִי תַאנאַדאַתױאַ
43. אַן אַל דִּוֶּף כִּי אַל־פּאַ אױב־דִּי־מוּ
44. אַן-אַי אױרַאב־ אִירִצִּיתוּם אױנאַרַאד תַאנאַדאַתױאַ
45. אַן אַל־דִּוֶּף־דִּוֶּף כִּי אַל־פּאַ־פּאַ אױב־דִּי־מוּ
46. מוּרִיכַת אַן-אַי מוּנַאֲרִירַתִּי כִּי־תִים תַאנאַדאַתױאַ

Verso.

1. אױל־נַאן כּוּ סאַר כּוּר־כּוּר־רַא זַאק כּוּ מוּ-בִי אױב־דִּי־מוּ
2. שׁאַ אִישׁ שׁוּמֶךְ (1) אַן-אַי נַאפּתַתִּי אִישׁ דַּרְמִי זִיכִירַשׁ שׁוּכּוּ תַאנאַדאַתױאַ
3. נַא־ל־פּוּר אַן-נַא כִּית נִיס־מַא כִּי חוּ-בּוּר־אױר־רַא חַא־מַא־אַב־בִּי אױב־דִּי־מוּ
4. סַאֲרַתִּי אַן-אַי אִילִישׁ אױ שַׁאפּלִישׁ לִיקַאבַּא תַאנאַדאַתױאַ
5. כּוּר־כּוּר־רַא אױר־בִּי נִי־אַיב־סִי־סִי־נִי אױב־דִּי־מוּ
6. שַׁאֲרִי אִילתִּינִישׁ אַסַּפּאַן תַאנאַדאַתױאַ

(1) שׁוּבֶךְ T.

12. אש כֹּחַ-כּוֹ כּוֹ כִּיבִי לֹנֵא
13. אש אִידִי . . תִּים שׁוֹ . . נו שׁוֹ נִיכִי
14. לֹנֵאשִׁיר אִתִּיכֹא
15. שִׁימַנִּימֹא שִׁימַתּוּ בֹאֲלֹדִי
16. פִּי-מִי-שִׁי-יֹא לִיכּוּ . כֹּא תִלְאֲכִישׁוּ
17. כֹּא-כֹא-מֹא אֶן- . כֹּא גֹר דֹּא אֹו . .

S. 954 (Delitzsch As. Lesest 34—36).

R e c t o.

1. אֶן שׁוֹד פֹּאר אֲכֹא-בִיל כִּים סֹאר כִּי תֹא זֹא-אִי שִׁי אִין גֹּא מִי-אִין-נִי
2. נֹור אֶן-אִי שׁוֹא כִּימֹא אִישׁאֲתִים אִינֹא מֹאֲתִים נֹאפֹרֹאת אֲתִימֹא
3. מִו-נִי-אִיב כִּי א דֹּב-בֹּא זֹד-נִי
4. אִישׁתֹּאֲרִיתוּם אִינֹא אִירִצִּיתִי אִינֹא אֹוּוּוִיכִי
5. כִּי כִים דֹּאן-בֹּא זֹא-אִי שִׁי אִין גֹּא מִי-אִין נִי
6. שׁוֹא כִּימֹא אִירִצִּיתִים שׁוֹתֹקֹאת אֲתִימֹא
7. זֹא-אִי תֹאר זִי-דֹא שׁוֹ מִי-נִי-אִיב-סֹאר-סֹאר
8. כֹּאשִׁי סֹוִלִי כִּיתִי אִיקֹארֲאֲכִי
9. אִי מִו-לִו-אִי תֹו תֹו רֹא זֹו נִי
10. אֲנֹא בִית אֲמִלִי אִינֹא אִירִיבִיכִי
11. אֹור בֹּאר-דֹּא מֹאל־פֹּא שׁוֹ תִי א דֹּו א דֹּו
12. בֹּאר-בֹּארֹו שׁוֹא אֲנֹא לִיכִי בֹוֲדֹארִי שׁוֹלֹוכֹו אֲתִי
13. אֹור-מֹאח לִיב דֹּו תֹא דֹּו א דֹּו
14. נִישׁוֹ אש כִּירִבִּיתִי אִיתֹאֲנֹאלֹאֲכוּ אֲתִי
15. אֹוד-דֹּא תֹאר כִּי-אִיל אֶן-נֹא נֹאן-אֹול רֹא
16. אֹוד-מֹו אֲרֹדֹאתוּם אֹוסֹמֹא אֶן-אִי
17. כִּי-אִיל אִיקִיל נֹא אֶן-נֹא נֹאן-אֹול רֹא
18. אֲרֹדֹאתוּם אֶן-אִישׁ-תֹּאר אֹוסֹמֹא אֶן-אִי
19. תִּי אֹון לֹאל זֹא שׁוֹח לֹאל אֶן-נֹא נֹאן-אֹול רֹא
20. שׁוֹא שׁוֹקֵרִי שׁוֹבִי שֹאֲכֹנֹאת אֹוסֹמֹא אֶן-אִי
21. אֲכֹא-אֹו-דֹּו אֶן-פֹּאר-דֹּא אֶן-נֹא נֹאן-אֹול רֹא
22. תֹּאֲלִימִתִּי אֶן-פֹּאר אֹוסֹמֹא אֶן-אִי
23. מֹו נִי כֹו דֹּו-בֹּא אש דֹּו-דֹּו-בֹּא

Musée Britannique, K 143.

Recto.

Le commencement fait défaut.

1. אִן־מֶר צֹאב . . . שִׁי
2. כִּי לִיבִי
3. מִי־אִשְׁדֹּד יֵא תִי כִי
4. שׁוֹכֵן חִי תִּיא דִיש רֶאך . . מִיש
5. מֵאשׁוּ . . . כֹּתֵרֵא מֵאֵר שִׁי . כֵּא
6. . . פֹּאֲלִיחַ אִן־שׁוּ אִוּ אִן־XV־שׁוּ אִישׁ שׁוֹמֵלִי
7. אִן־מֶר סִילִימִתִּי מִו נִאֲפִשְׁרִי
8. אִנֵּא תִינִיתִי נִישׁ . מִו
9. שְׁרִכִי חִירֵאנִי פִאנִיכֹנִו
10. נִגֹּו לִיבֵאכֹנִו לִינֹרֵא
11. לִיפֹאֲשֵׁרֵא כֵאבֵאֲתֵאכֹנִו
12. סֵאֲלִי . . שֵׁא נֵאנִי
13. . . מֵאֵמֵא שִׁי . . כֹּנִו לִדְשֵׁתֵאמֵר
14. נֵא אִךְ מִי מֵאֲל־אִן . . אִישׁ
15. אִן־בִּיל בֵּאנִו . מִיא
16. לֹחַת] נִאֲפִשְׁרֵיא מִשֵׁאבִּשׁוּ בִי .

Verso.

1. אִן] מִו נִגֹּו לִיבֵאכֵא לִינֹרֵא
2. אִן־אִיקִיל־מִו זִינִתֹּום סִילִים כִּי־יֵא
3. . . נִו אִי שׁוּ פֵא אִן־מֶר שׁוֹכֵתֵאכֵא
4. [מֵאנ]זֹאכֵא אִילוֹ כֹּמֵאכֵא
5. מֵתִימֵא אִוֵל אִמֵרֵאכֹו
6. כִּימֵא נִי . . אִשׁוֹא דִודֵאכֹו
7. אִךְ־מֶר מִי־אִישׁ אֵד . . .
8. תִּירֵא כִישֵׁאֲרֵאכֵא שֵׁא לִיכֵבֹוסִו מֹוֹחַ .
9. שׁוֹדִירֵא פִאנִיכֵא דִישׁ כֹּמֵאכֵא לִחֵן]וֹ
10. אִוֵלֹנִי
11. שֵׁאֲפֵתֵאכֵא מִוֵבֵא לִימֵחֹרֵא כִיבִי

12. אש סאכא כו כיבי לנא
 13. אש אדי . . תים לו . . נו לו ניכ
 14. לונאסר אהיכא
 15. שיסצניכא שיסאת באלאדי
 16. פי-מי-יא לזכ . כא תלאכרשא
 17. נא-כא-סא אן . . בא נור דא או . .

S. 954 (Delitzsch As. Lesest 34—36).

Recto.

1. אן שוד פאר אכא-ביל כים סער כי תא זא-אי שי אן נא כז-אין-ני
 2. נור אן-אי לוא כיסא אישאתים אינא סאתים נאפואת אהיכא
 3. סז-ני-איב כי א דד-בא דד-ני
 4. אישתארתום אינא אירציהי אינא אחזיכ
 5. כי כים דא-קבא זא-אי שי אן נא כז-אין-ני
 6. שא כיסא אירציתים שזתקאת אהיכא
 7. זא-אי תאר זי-דא שז כז-ני-איב סאר-סאר
 8. סאשי סולז כתי איקארבכי
 9. אי סולז-אי הו תו רא זז-ני
 10. אנא בית אמלל אינא איריבכי
 11. אור בארדא סאל-פא שו תי א דו א דו
 12. בארבארז שא אנא ליכי בודאדי שולוכו אתי
 13. אור-סאח ליב דו תא דו א דו
 14. נישו אש כירביתי איהאגאלאכו אתי
 15. אוד-דא תאר כי-אל אן-נא נאן-אול רא
 16. אוד-כו אודאתום אוסכא אן-אי
 17. כי-אל אקל נא אן-נא נאן-אול רא
 18. אודאתום אן-אי-ש-תאר אוסכא אן-אי
 19. תי אן לאל זא שוח לאל אן-נא נאן-אול רא
 20. שא שוקתי שובי שאכנאת אוסכא אן-אי
 21. אכא-אז-רו אן-פארדא אן-נא נאן-אול רא
 22. תאלימתי אן-פאר אוסכא אן-אי
 23. סו ני כו דד-בא איש דו-דד-בא

Musée Britannique, K 143.

Recto.

Le commencement fait défaut.

1. אַן־מו צאב שׁ
2. כי ליבִי
3. מִי אִישׁוֹ יא תי כי
4. שׁוֹכֵן חַי תִּיא דִישׁ רֵאךְ מִישׁ
5. מֵאשׁוֹ כִּתְתָא מֵאד שׁי כֵּא
6. פִּאֲלִיחַ אַן־שׁוֹ אִו אַן־XV־שׁוֹ אִישׁ שׁוֹמֹלִי
7. אַן־מוֹ סִלִּימְתִי מוֹ נֵאפְשִׁירִי
8. אַנָּא תִינִנְתִּי נִישׁ מוֹ
9. שׁוֹדְכִי חִירָאנִי פֵאנִיכֹנִו
10. נִוְגוֹ לִיבֵאכֹנִו לִינִוּחַא
11. לִיפִאֲשֵׁרָא כֵאבֵאֲתֵאכֹנִו
12. סֵאֲלִי שׁא נֵאנִי
13. מֵאמָא שׁי כֹּנִו לִישׁתֵּאמֵאד
14. נֵא אַךְ מִי מֵאֲלֵאן אִישׁ
15. אַן־בִּיל בֵּאנִו מִיא
16. לוח] נֵאפִישׁתִּיא מוֹשֵׁאבֵּשׁוֹ בִּי

Verso.

1. אַן] מוֹ נִוְגוֹ לִיבֵאכֵא לִינִוּחַא
2. אַן־אִיקִיל־מוֹ וִינִיתוֹם סִילִים כִּירִיא
3. נִו אִי שׁוֹ פֵא אַן־מוֹ שׁוֹבֵאֲתֵכֵא
4. מֵאנ] וֵאזֵכֵא אִילוֹ כֹּמֵאכֵא
5. מֵאֲתִימָא אִול אִמֵּרָאכֵו
6. כִּימָא נִי אִשׁוֹא דִוְדֵאכֵו
7. אַךְ־מוֹ מִי אִישׁ אד
8. תִּירָא כִישׁוֹאדֵכֵא שׁא לִיכֵבֹסוֹ מוֹח
9. שׁוֹחִירָא פֵאנִיכֵא דִישׁ כֹּמֵאכֵא לוח]וֹ
10. אִולִּנִי
11. שֵׁאפֵתֵאכֵא מוֹבֵא לִימְחִוֵּרָא כִיבִי

4. דַּשׁ אָךְ || קִרְחָהּ לֹא אֲדִיר אֲנִי
5. תֵּר אֲסִיבְךָ נִלְלָל נִ כִּרָא נִד נֹא נִ
6. כִּמְדָה שֶׁא דִישׁ מִשְׁמֵק לֹא אֲשִׁבֵי אִימְק שִׁיבִי אִ
7. נִלְאִיָּן מִ כִּרְכֹּר כֹּל אִרָא נִ וְ דִאָר נֹא כִרְדִירָא כִת
8. בְּלֹם הַעֲרִבְתָּ אֲבִי אֵל אֲדִי הֲאִמְק עֲאֲדִי
9. דִּקְן נִד כִּרָא עִי אֲדִי נִ אֲנִי-אֲקִלָא
10. אֲדִלֹ דִאָר עִי אֵשׁ שִׁבְיָהּ בְּלִהֵי לֹא אִינְאִיָּה
11. אֲנִי-אֲיִב אִישׁ אִישׁ גִּבְרִי-נֹא-מִרָא לֹא-בִי חֹלֵלָא
12. אָךְ || דִּכְאֹר מִתְלִילֹ עִי דִישׁ לִאֲנִיָּה הַעֲדִי
13. אֲדִיר-שֶׁא אֲיָךְ- כִּים אֲבִינָא אִד נִי אִיב אִישׁ
14. קִרְחָהּ כִּכֹּא לִי אֲדִי לִכְבֵּאֲתִים
15. נִלְאִי-אֲנִי וְהִיא-אֲרִאֲנִי כִי עִיר-רָא כִלְאִי-אֲנִי-כִי
16. בְּלֹם עִי דִישׁ אִלִּיָּהּ הַעֲמִד דִישׁ אֲוִיָּהּ
17. כִּרְדִירָא לִב אִי מִי-נִי-אֲיָתִים דִּד בִּרְפִי-י
18. עֲאֲדִי אֲוִי-הַאֲרִיבִי דִירָא אֲוִר-הַעֲפִישׁ
19. אֲדִיר בִּי מִי-נִי אֲיָ-כִי-אִישׁ אִי נִאֲמִנְאִל-אֲיָ-בִי כִי
20. מִתְרַחֲשִׁי מִדִּישׁ אִיכְבֹּי (1)
21. אֲיָ-בִי-אֵשׁ נִלְלָל כִּים אֲדִיר-בִּי מִי-נִי-אֲיָ-נֹא-מִרָא-כִי
22. אִישׁ בִּירְשִׁינִי כִּכֹּא רִיבִי רִאֲבִי קִרְחָהּ אִתְנִאֲנִי-שִׁי
23. תִּאֲדִירִים אִי תִאֲדִיר-שֶׁא-דִיאֲן תִּאֲדִיר-דִיאֲן תִּאֲדִיר-אִחַ תִּאֲדִיר-כִּי-נִי-נֹא
24. תִּאֲדִיר- || תִּאֲדִיר- || אִישׁוֹ תִּאֲדִיר- || שֶׁאֲדִיר-
25. אֲדִיר-שֶׁא תִאֲדִיר-אֲיָ-עִיר-נִלְלָל כִּי-רָרָא דִי אֲוִי-בִי וְ כִי-בִי-בִי-בִי לִאֲחִירָא
26. קִרְחָהּ תִּאֲקִיר-דִּישׁוֹ אִלִּינִי אִישׁ-לִלְלָל שִׁנְיָהּ
27. כִּרְדִירָא כִּי לִבְרִינָר אִי מִי-נִי-אֲיָ-אֲדִיר-דִּישׁ מִי-נִי-אִי-בִי-אֲדִיר-אֲדִיר-נִי
28. אִישׁ עֲאֲדִירִי כִּי-בִי-שִׁי-אִישׁ אֲנִי-כִּי (2) אִיתְנִאֲנִיר
29. אֲדִיר-בִּי אֲדִיר-בִּי אֲיָ-בִי-אֲדִירִי כִּי-בִי כִי בִי-אֲיָ-נֹא-מִרָא-אִישׁ
30. אִישׁ-רִישׁ אִיכְתִּיר-שִׁי

La fin est enlevée par une fracture.

(1) אִישׁוֹ T. — (2) אֲתִיבָא T.

9. אַן-נין-איב אים איין-מייז און-מא לאל-א²
10. אן-|| בולחתי צילאכא אנא מאתי איש . . .
11. כוש-בי כי-פאלא כו רו מו נ¹ כי סו לו כו שא בי . . .
12. איז'יש דיש מאת נוכרתי שאלאלי אומאנשו אופאדאר
13. אן-נין-איב גאל-און-אני שוד אוד-בי כו כא שו איק
14. אן-|| סארד כארו שא צא . שו דיש רוכי איש . אפא אישאלבנישו
15. איין . . . כו א נא אים גאל גא-טור-ר נא
16. איש כו . באר . איין אי . פא . מארו איש אישאכישו נאמרו איש
נא . . . שו
17. סארד גאר-ר-א-נא שו . . . לא נא . . . בי כו-אינא
18. איש אי אישבאר תארפאנו . . . האדיש אינ . . . איש אישאכישו
19. אן-אין-כית ש'א זאק די . נא בי . . . נאס-חינא אי . . . נא
20. איתי אן-|| . . . אובא . כית איש מינונישו כו . . . אונאשו ליבישו (*)
21. אן-באאו אריך . . . או אב . שו מאל אי איד בא
22. אן-|| תאצליתא . . . שו לאל אודנינישו
23. אן-נין-איב בי תור אן-אין-כית-לאל . . . נאם-האר אי-שא-נא
24. אן-|| בילום מאר אן-|| שימנא איש שא
25. שאת-ביא אן איין-כו-אני כור-רא שי מ¹ ני . . .
26. אינישו שא ביל כאכאשו איש שאדי . חונא . . .
27. אן-גאם-אור אין אן-נין-איברא כא-מו-און-נא
28. אן-|| דיש ביל אן-||
29. אין אורו אן-נא תיך אין-נא אר
30. בילום מאנאווי שאקו איש
31. אן-נין-איב כא-נא-דיו נו כור-רא חו
32. אן-|| כיכיתא אול אור

Verso.

1. נאל-און אן-נא כי נין-מי נא ני מ¹
2. בילום אן-אי או (*) ארציתא באני
3. אן-נין-איב אור-שאק אים ני זו איר-פא-מו

(*) נו T. — (*) ביתבישו T

- 36. בִּלּוֹם נִתְּכָא לֹא תִאֲמַרְקִי
- 37. א אִים־רִיָּא מו־אֲנִירוּ שׁו־בּוּ בַּאֲנִי־אִיב
- 38. אשׁ מְ רִשׁוּמְתִי נֹאדִי קֹאסוּ צֹאבֹאת
- 39. שׁו־בִּידָא לֹדְבָא מוּ שׁו־צֹאב־נָא כּוּ מו־אֲנִי
- 40. חִישִׁי אַחְתְּרִי דִישׁ דֹּאמִיקְתִּי תִיר
- 41. נַא־אֲכַא־תֹאךְ־נָא שׁא אַנְיָא מוּ אִים מו־אֲנִיתוּם
- 42. אַנְיָא אִיבוּשׁ שׁאַרוּ לִתְפֹּאל
- 43. פֹּא־מַל־מַל מֹאח א־אָן כּוּ כִים מו־אֲנִי־פֹא־פֹא־נָא
- 44. חֹאבֹלֹאֲתוּא מֹאאֲדֹאֲתִי כִימֹא זׁבֹאֲתִי שׁוּחֹשׁ
- 45. רֹאב־נַא־מִי־אִיר מוּ נַא־אֲכַא־תֹאךְ־נָא IV אִירוּ IV נַא־אֲכַא־תֹאךְ־נָא
נַא־מׁ נַא־ב־א־אֲב
- 46. מַל־אָן אִיקִל־מִי נַא־אֲכַא־תֹאךְ־נָא IV אִירוּ IV נַא
- 47. רֹאב־נַא־מִי־אִיר נִירוּ נִירוּ־נָא נַא־אֲכַא־תֹאךְ־נָא IV אִירוּ IV־נַא
- 48. מַל־אָן אִיקִל נִירוּ נִירוּ־נָא נַא־אֲכַא־תֹאךְ־נָא IV אִירוּ IV־נַא
- 49. נַא־אֲכַא־תֹאךְ־נַא־מִי נַאֲב א אֲב כֹּא־תֹאֲרוּ נַא־אֲנִי־סִי־אִיל
- 50. לִיב־וּ לִיב מַל־אָן תִּירו־אֲוִירָא כִים כִּיבִי כּוּ חֹא־מֹא־נַא־נָא
- 51. מַל־אָן תִּירו־אֲוִירָא א־א תִּירו־אֲוִירָא כִים כִּיבִי כּוּ
- 52. א־שׁי לִיב כּוּ מַל XLV א־אן מוּ בִי אִים אָן קֹאק א בִי נַאן
- 53. אִירְנִי אֲכַא־מַל־א־נִי דִי־מִי אׁב־כֹּא
- 56. כִים בִּישׁוּ שׁאַמֹּרְמֹא אִישׁ־כִיל

Musée Britannique, K. 133.

Recto.

Le début manque.

- 1. כֹּא
- 2. זי כן רז
- 3. זאק ניר (?) מאל ציר גאל . . . כור כור . . .
- 4. אימוק לאבי צירגאלי מוך . . שאשו מושאתיר שאד־י
- 5. אַן־נִין־אִיב גַּל־אֲוִן תוּר אַן־אִין־כִּית־לֹאֵל אִים־תִּי־נָא דִיר־נָא
- 6. אַן־|| סֹארוּ מֹארוּ שׁא אַן־אִין־כִּית אִישׁ רֹאמֹאנִישׁוּ אׁשׁאֲתִירוּשׁוּ
- 7. אׁר־שׁאַק אִין־אִיר שׁו־אׁשׁ־כֹּא־כִי תֹאֲר־נִירוּ־מֹא שׁו־א
- 8. קֹאֲרֹרוּ שׁא שׁו־שׁכֹּאֲלֹאֲשׁוּ אַאבוּ אִיסִי־חֹאבוּ

4. אוֹשְׁשֵׁאֲבוּ כַתְּמָבוּ אֹל אַנְסָאָל
5. רַב־נָאָם־מִי אִיר לִיב לֵאל שַׁד נִיגְדָנָא אַן־שִׁי־לִיב לִיב נִי דוּ נִי רָא אַב־בִּי
6. דִּיש אַיָּא לִיר־נִי אַתְּאַנְסָחָר אֹנִינִי אַקָּבִי
7. מַאֲלֵאָן אִיקִל מוּ נִיר בִּי מוֹאֲן־מוּ . . . אֶרָא אַב־תְּאָד־תְּאָד
8. שֵׁא אַן־אִיש־תְּאָרִיא שִׁפֵּא מִל
9. רַב־נָאָם־מִי אִיר נִי־זוּ גוֹאָן ע
10. דִּיש ע
11. מַאֲלֵאָן אִיקִל נִי ע
12.
13. אֶוֹמוּ אָן
14. בִּילוּם נָא
15. מַאֲלֵאָן אִיקִל
16. נָאב
17. רַב־נָאָם־מִי אִיר נִי
18.
19. מַאֲלֵאָן אִיקִל נִי־זוּ
20.
21. מִי אִין נָא רַב־נָאָם־מִי אִיר
22. אַדִּי סַתִּי אִילִים
23. מִי אִין נָא מַאֲלֵאָן אִיקִל־מוּ
24.
25. מִי אִין נָא רַב־נָאָם־מִי אִיר נִי־זוּ נוּ אֹן־זוּ
26. אֹזָא
27. מִי אִין נָא מַאֲלֵאָן אִיקִל נִי־זוּ גוֹאֲן־זוּ קוּם לִיב־זוּ בִי מוּ אַם
28. לִיבִי אַרוּ אַרְשׁוּ אַשׁ
29. נָאָם־תְּאָר־אֹר־לוּ אֶרְכִין אֶאָן אַבָּא נוּ אֹן־זוּ
30. אַמִּילתוּ סוּתוּסָר־אַתְמָא נִין אֹל אִידִי
31. נָאָם תְּאָר־אֹר־לוּ מוּ חוּנָא דִיר אֶאָן תִּי מוֹאֲן־זוּ
32. מַאֲנוּ שׁוּמוּ נָאבֹו מִיְנוּ אִירִי
33. אַבָּא־נִי אִין חוּל אַבָּא־נִי אִין שִׁי־נָאב אַבָּא גוֹאֲן־זוּ
34. לֹו אֹו נַאֲלִיל לֹו אֹו דַאמִיק נִין אֹל אִידִי
35. אֶוֹמוּ אִיר־זוּ נָא אַן־גוֹר־דִי אִין

Verso

1. זאֵי אִי־נִי־אֶבְרָחָם כִּי־אֵל אֶדְרִיָּק בְּאֶן־סָר־סָר
2. כְּאֵתְּ אִמְתָּבָא אֵשׁ אִרְצִיתִי אֵשׁ שְׂמֵכְנִי אִדְכִּיתֶם אֵיבָנִי
3. זאֵי אִי־נִי־אֶבְרָחָם תְּרֹדֵנִי צַב־צוֹר־לוֹ לֹאֵל דַּאֵ פִישׁ אֵי שִׁי טַאֵ־אֵל מִן־
אֶן־דַּאֵ־מַאֵ־אֵל־לֹא
4. כְּאֵתְּ אִמְתָּבָא תֶּבְרַבְּעִי אִו סוֹבְרִי גוֹשְׁרִי שִׁכְנַתִּי נִאִפִּישְׁתִּי אִדְרַפְּשִׁי
5. זאֵי אִי־נִי־אֶבְרָחָם אֶבְרָחָם אֶבְרָחָם אֶבְרָחָם אֶבְרָחָם אֶבְרָחָם אֶבְרָחָם אֶבְרָחָם אֶבְרָחָם אֶבְרָחָם
כֹּאֵבָא מִן־אֶן־נִי־נִי
6. כְּאֵתְּ אִמְתָּבָא כִּתְּוֹ אִו מִשְׁעָרֵי אֶשְׁרָב שֵׁא נִישִׁי תֵאמְרוּ אִו כִּיתֶם
7. זאֵי אִי־נִי־אֶבְרָחָם אֶן־נִי מִן־אֶן־שׁוֹד־אִדְרַא כִּי־אֵ מִן־אֶן־סִיךְ אֶבְרָחָם נִי־נִי
מִן־אֶן־פֶּאֶ־דַּאֵ־אִי־נִי
8. כְּאֵתְּ אִמְתָּבָא אֶן־אִי רִוְקוֹתֵי כִּי־תִים כִּאֲתִימְתִּי שֵׁא מֵאֶבְרָחָם לֹא אִוֶּתְּ
9. זאֵי אִי־נִי־אֶבְרָחָם אִבְרָא מִן־אֶן־זִי־אִבְרָא אִבְרָא מִן־אֶן־דַּאֵ־אֶבְרָחָם
10. כְּאֵתְּ אִמְתָּבָא מֵאֶנֶן אִילֶשְׁמַר מֵאֶנֶן אִישְׁמַרְנָא
11. אִוֶּתְּ אִי־נִי־נִי נִי־אֶבְרָחָם אִוֶּתְּ אִי־נִי־נִי נִי־אֶבְרָחָם אִוֶּתְּ אִי־נִי־נִי נִי־אֶבְרָחָם אִוֶּתְּ אִי־נִי־נִי נִי־אֶבְרָחָם
סִי־זִוֹ תֵא נִי־בְרִי נִי תִיךְ אֶן
12. בְּלִים אֵשׁ אֶן־אִי בְּלִוְתֵי אֵשׁ כִּי־תִים אִי־בְּלִוְתֵי אֵשׁ אֶן־שֵׁשׁ אִדְרַחֲמָא
מֵאִוֶּרִי אִוֶּל תִּישִׁי
13. נִי־זִוֹ שֵׁר־מִי־בִי מִי־זִוֹ אֵל נִי דִי אִיךְ רֵאב־ . . . נִי מִן־אֶן־דַּאֵ־אֶבְרָחָם־
סִי־נִי
14. סָר סָרִי שֵׁא . . . שֵׁן אֶן־תִּישֵׁן אֶן לֹא מֵאֶשְׁלוֹ
15. כִּי אִי־נִי זִי . . . נִי־אִישׁ אֶן־אֶן
16. אֶשְׁרָב אִי־נִיכָא . . . גו . . .
17. כִּי שׁוֹ דִי [נִי] . . . א תֵאב
18. אֶשְׁרָב תֵא . . . אן . . .
19. לוֹ . . . אֶן־פֶּא . . . אֶן־אֶן־בִּי־אֶן־אֶן־תֵּו
20. בִּישׁוֹ . . . זִוֹ סָר אִוֶּשְׁתִּי
21. אִי־זִוֹ . . . שֵׁן־אִי־דִי
22. כִּיתָבָא . . . [נ]־אֶפְלִים
23. סִי־זִוֹ־רִי־שֵׁן . . . אן שֵׁן־אִי־דִי
- אִוֶּרִי תֵאב . . . נִי־אֶפְלִים
- מִן־אִוֶּרִי נִי . . . גֵא אִוֶּרִי־אֶבְרָחָם

35. נאבו סאָרתי נאָרן ראָמי שאַ שימתי ריש אוד-מי רוקתי אישימו
36. איני איש דו ניר-רא לוב אב שוד אוד אן-נא מי נו מו-און-פא-רא-איני
37. אשארדו גאשרו שאַ ליבאשו רוקו בי ריש מאנמאן לא אורו
38. אל כא נא רא צי-איב-כא נאם-בוש-אָו כאש מו-און-רי באר ראב-נאן
מי-איר סיס-איני
39. אצמו שאַ בירכאשו לא אינאחא מופאָתו אן-מיש ארדישו
40. תא אן פא כו צאב-נא מו-און סוח-סוח איץ-איך אן-נא דא
אל-לא
41. איץ-שיר ראת מא
42. שאַ אישתי אישית אן-אי ריש אימא . . . שו פיתו דאלאת אן-אי
43. שאכין אש מאת אונ
44. מוח מו ניני-נא שי מא-אל שי נאב . . . א-אן כין-כין
45. אבו אלד
46.
47. אָו כא אש-באר באר-רא אן כי-א מי נו מי
48. בילום פאריס אישבאר אן-אי אָו כיתים שאַ כיתמו . . .
49. א-אן מו-באר-רא שו מו-און-רא-אב-רא-א דידו שי מא . . .
50. ראב-נאן-מי-איר נא מי א-בא-וו מו-און . . .
51. ראָמיה אן-נירי אָו מי מו-אָרו שיכנאָת נאפישתים
52. אָאו אן מאלאכא אימצי
53. אן-נא א-בא מאח מי-אין זא-אי אישוו מאח א-אן
54. אש אן-אי מאנו צירו אָתא אָדישיכא ציראת
55. כי-א א-בא מאח מי-אין זא-אי אישוו מאח א-אן
56. אש כיתים מאנו צירו אָתא אָדישיכא [ציראת]
57. זא-אי איני-אבא-וו אן-נא מו-און-פא-רא אן-נן-נאל-איני כא שו מא-רא-אן-חו
58. כאָרו אמאחא אש אן-אי איזאכארמא אן-VII אָפא אילאבנו
59. זא-אי איני-אבא-וו כי-א מו-און-פא-רא אן-א-נן-נא-כית-איני כי-א מו-און-סו-
אוב-סו-אוב
60. כאָרו אמאחא אש כיתים איזאכארמא אן-אנונא-כי קאָרו אונאשאקי
61. זא-אי איני-אבא-וו אן-נא אים כים דיר נא בי אריא אריא כא-נאק-מאל
מו-און-לולו
62. כאָרו אמאחא איליש כימא שארי אש ניראפי . . יתו או בארכיתו אודאשא

12. אבו אקטאָר בִּלְבֵּת || אַיִבלֵ אק־מישׁ
13. אַא אק־סיסי אַ סאַל־פֿראַן כִּד־נאַנאַ נִד־אַק האַב־נאַק־פֿראַד־
אַר־נִי
14. אבו אקטאָר בִּלְלוֹם אַנִי שִׁבּוֹ אַיִבלֵ אק־מישׁ
15. אַא אק־סיסי נאַאבאַ־סאַל־פֿראַן נאַל־ל־אַשׁ טאַל־אַא נִד־אַק
האַב־נאַק־פֿראַד־נִי
16. אבו טאַר שאַ סאַדֵּוּ האַבִּישׁ שִׁבְלֵלוֹם אַיִבלֵ אק־מישׁ
17. אַא אק־סיסי בּוֹ טוֹ נאַאבאַם נאַ שִׁד־שִׁד נִד־אַק האַב־נאַק־פֿראַד־נִי
18. אבו אקטאָר שאַ אַשׁ תִּדְקֵן חִבֵּוּוּ אַטאַדֵּוּ אַיִבלֵ אק־מישׁ
19. צוֹד תּוֹרַדַּא פֿי כִל־כִּל־רַא אַד אַר שׁוֹ אַל כַּר־אַשׁ אַז־כִּד־נאַ שִׁד־
שִׁד חִלֵּי לַאַלַא כַּר־אַל־לַאַרַא
20. בּוּח קאַלֵד שאַ קאַרִי אַב־אַרו שאַ מִשְׁרֵתִי שִׁבְלֵלוֹם וְקִי אַקִּי וְקִי
21. כִּתְּבוּ לַאַלַא מַאַלֵּוּ
22. נִידִים אַיִב־בַּא מִ־אַן־כִּי־מַא אַיִ־מַאַ אַד־ד־אַ אַיִ נִי פֿאַ נַאן אַל לַאַל־
כִּי נוֹ נַא נַא
23. אַיִבּוֹ שַׁא אַשׁ רַאסאַנִישׁ אַיִבֵּאֵנִי שִׁי תַאכִּוּמַא שַׁא רִישׁ נַאפֿלוֹס אַצִּמוֹ
לַאַלַאשׁ לַא אַיִשִׁיבֵּוּ
24. סאַל־אַן נַאן נִתְקַנַּא מִלֵּוֹ שִׁי דַא מַא־אַל־לַא כִּי בּוֹ מַאַח נִי־אַרְדֵּי
25. רִישׁוֹ אַלִּיד נַאפֿתַאַרִי שַׁא אִתִּי שִׁיכְנַאַת נַאפִּישׁתִּי שׁוּבַתֵּוּ כִּרְהִים רַאמֵּוּ
26. אַא לִיב לַאַל שִׁד מַאַר־רַא־נַא מִלֵּוֹ נַא־אַבַּא־תִי־לַא תִּךְ כַּא נַאךְ מַאַל שׁוֹ
כּוֹ מִן־אַן־דִּי־כַּא
27. א] כּוֹ לִידֵּוּ אַוֹ תַאַאַדֵּוּ שַׁא בַּאַלַאס נַאפֿתַאַר מַאַתִּי נַאתְרֵשׁוּ תַאַמִּדֵּוּ
28. אַוֹ בִּי [נַאס]־רַאב־נַאן־פֿראַד־אַר־רִוֹ אַן־שִׁד דַאס אַ־אַב־בַּא דַא מַאַ־אַל־לַא
אַים מִ־אַן־נַא־פֿראַד־אַיִ
29. בִּי [לֵוִם] אַלֵּוּחַבַּא כִּימַא אַן־אַיִ חֻקֵּוּתִי תַאַמִּתִּים רַאפֿאַשׁתֵּוּ בּוֹלֵחַתֵּוּ מַאַלַאת
30. בַּאַר לֵוִ . . דַא כַּא נַאךְ מַאַל וְאַק מִ־רִוֹ־בַּא־מִו אַן־דַּא־אַב־רִוֹ־נַא־אַיִ־נִי
31. אַשׁ . . אַוֹ מַאַתַּא מוֹשַׁאַרְפִּידוֹ אִישׁוּרִיתִי נַאבּוֹ שׁוּמִישׁוֹן
32. אַד מִחַ נַא רַאב־נַאן־פֿראַד־אַיִ־נִי נַא אַבַּא־הַאַר . בַּאַר־אַרִי אַ אַן פַּאַת
אַקִּיל מִ־אַן־נִי־אַיִשׁ אַ־אַן
33. אבו אַלִּיד אַן־מישׁ אַוֹ אַמִּילֵי מוֹשַׁאַרְמֵוּ שׁוּבַתוֹם מוֹכִין נִין מַאַבִּי
34. נַא־אַבַּא בַּרַא־אַיִ־נִי מוֹ חִד־נַא אַ־אַיִ צִי אַבַּא־פֿראַ אַדֵּוּ שִׁד [אַוֹר־דַּא
כּוֹ מִ־נִי־דִוִּר־הַאַר־אַיִ־נִי

13. ציר מאה כים שאק-VII-נא שאק איך-רארא איך-מאל שאק-VII-נא
 14. שא כימא ציר מאחי סיבא קאקאדאשו נירתא אישו . . .
 15. ציר רש א-אב-בא כים שי נא האר נ[י]-רו . . .
 16. כאר-סיחי מי רש איד איך אן כיא איךכו שאק . . .
 17. שא כימא ציר רש תאמתים אאבו איש פא[נ]נישו
 18. סאקיף תאחאזי איזי ליאי אן-אי [או] כיתים . . .
 19. אוד כים צאב כו-אין-אוד-רו אן-כור-רא שו אור-אור סו
 20. שא כימא אוד-מי נורי שובו אן כור-רא שו אור-אור . . .
 21. אן כיא נ[י] אין נ[י] נא אן נירו-איד-בי נו תוך . . .
 22. מוכן אן-אי או כיתים אן נירו-איד-בי נו תוך . . .
 23. איךכו אים-מי-ני-א-ני און-מא
 24. איד-זי-רא-מו גאל-בי דו מא כני תאך-זא-כור-נא
 25. שו-איד-רו-כא אין-שו-אום-תו-לא מו
 26. קאבו שא בולחרתי מילאמישו מאתום . . .
 27. איש אימניא ראביש שולוכו איש חוראני אוקני . . .
 28. אנא תאפראתי איזאזו אין-שו-אום-תי . . .
 29. איךכו . . . כים כי-פאל מיא איךכו שאק-L . . .
- Le reste manque.

W. A. I. IV. Pl. 9. Recto

1. או מוראון ניר-איק ראב-גאן-מי-איר-אי-ני אן-כיא אישני מאח א-אן
2. בילום איבילי אן-מיש שא איש אן-אי או כיתים אדישישו צירו
3. א-א אן סיס-כי או אן-חי ניר-איק ראב-גאן-מי-איר-אי-ני
4. אבו אן-נאנאר בילום אן-חי איבילי אן-מיש
5. א-א אן-סיס-כי או אן גאל או ניר-איק ראב-גאן-מי-איר-אי-ני
6. אבו אן-נאנאר בילום אן-אנום גאל-ו איבילי אן-מיש
7. א-א אן-סיס-כי או אן-אין-ו-נא ניר-איק ראב-גאן-מי-איר-אי-ני
8. אבו אן-נאנאר בילום אן-סין איבילי אן-מיש
9. א-א אן-סיס-כי או סיס-אן-כי-מא ניר-איק ראב-גאן-מי-איר-אי-ני
10. אבו אן-נאנאר ביל אורי איבילי אן-מיש
11. א-א אן-סיס-כי או או איך-שיר גאל ניר-איק ראב-גאן-מי-איר-אי-ני

- 59. דיש בילי אן-||] שי . גאבי
- 60. גאל-און מו בו אן-פא מ' ב' מ' ב' כו פי-וו
- 61. בילום ביל דאד [מי] [הי מאת-ני]כא אוזונכא
- 62. אן-נין-ראיב אור-שאק מ' אין אל סך אים זו בו דו בו פי זו
- 63. אן-|| קאר-אדו אב (?) שוכלולאת תי מאת-ניכא אוזונכא
- 64. א' מ' נ' איץ א-אב-כא גיר נ' תול
- 65. בולוחתי מ' לאמי דורי צור (?) תול

2, recto (2 Reverse).

- 35. מיר
- 36. איזש בית (?)
- 37. אן-רי-אין
- 38. אן-מיש
- 39. נאמ-צאב כים
- 40. כימא אצורי
- 41. איד סאר-בייבי
- 42. תאבינאסון
לו אילי
- 43. אים-מירני אן כים באב-דא מו נ' שאק איבא מר-און-מאל.
- 44. אנא בולוחתי מילאמיא שא כימא אן אנום כאבתו (*)
- 45. גאל-און-מו תאר-שאק קו דא שא כי די רא בית שאק אים-מא-אב-מי
- 46. ביליכו שארי זאכרותי אדי שארי אידישו
- 47. תאר-שאק תאך-איץ-שיר-גאל תאך-נגו תאך-זאכר-נגא שו מו בו
מו-און
- 48. שאד תאך-|| סאנתי אוקי קאטיא אומאל
- 49. אן-און-נא-כית-אין-הו מו-און-מי ני כים תול-תול-דא אים-מא-ראד
אן-לאח-לאח-ני-איש
- 50. אן-אוננא-כי כימא הומצירי אש ניגצאטי אושתארמו
- 51. כור-רא איד נאם אור-שאק-מאל-מו שו-מו מו-און-שי-אין
- 52. אש כאתי דיש אדי קאר-אדו-תיא נישליתו

(*) כאכצאב T.

22. כִּתְמוֹר אֶן-אֵין-כִּית שִׁכְנַת נַפְשִׁיתִי רֹמַת
23. אֹר-שֶׁאֵק רֹאד-שֶׁאֵק-מַל כִּית אִים-מִי-אֵין-סֹר-בִּי-נָא אִישׁ
24. קַא[ר]א[דו] שֶׁאֵד עַא תַּנְאֹר
25. אַאן נו אֹם-סֹא-שִׁי-אֵין-גִי
26. אַן אִישְׁתִּין לֹא אֹמַארוֹמֹא
27. כִּית אִים-מִי-גִי-אֵין-סֹר-בִּי-נָא אִישׁ
28. שֶׁאֵ תַנְאֹר
29. אֹם-סֹא-שִׁי-אֵין-גִי
30. אֹמַארוֹמֹא
31. אֵיק-לִי-אִישׁ
- 1, verso.
38. נִיר זֹדַאפ תַא מִי . . . תִיא
39. דו כַאב אִישׁ אִפְסִי אֹר-צִי אִיוֹ תִלִיקִי
40. אִים מִיִּי אֵן-נָא אֵן לִיב תַא שֶׁאֵק-מַל אִישׁ-מִי-אֵין-כַאב-דו-נָא
41. בֹלֹדְתִי מִלֹאמִי אֵן-אִנֹם אִשׁ כִּידִיב אֵן-אִי אִרִיכְתִי (?) דוֹשׁוֹנִישׁוֹ
42. אֵךְ-אֵין-נָא אֵךְ-נַל-נַל דוֹ נִי אֵן . נו מִד-אֵין-דֹא-כִיל-מַל-מַל
43. אֵךְ-אֵין-נַרְכִי אֵךְ-מִישׁ נַל-מִישׁ קַא אִרֹשׁוֹ
44. נַל-אֵין אֵי-מַךְ-תֹו כַא-מַל-תַא
45. בִילֹם אִבֹבֹאנִישׁ אִיבְתַא
46. אֵךְ-נִיקֹאִיב סַרְרִי כִי פַאל א גֹל גֹל אֵי-מַךְ-תֹו כַא-מַל-תַא
47. אֵךְ || מַאכִיבִת דוֹרִי מַאת נֹכֹרְתִים אִבֹבֹאנִישׁ אִיבְתַא
48. אֹד לִי נִיר אִיב רַא אִיב נִן מִדִי-אִיבְרַז
49. כִי נַאמִי אִישׁ אִיתוֹר אֵךְ-אִי אֹד . . . אִוֹם
50. דוֹ-אֵין כַא אֵךְ-אֵין-כִית-לַאל תַא אִי נַאם דו . . . מַל אִי דַא
51. אִלֹאכְשׁוֹ אִישׁ אִמַאת אֵךְ-אֵין-כִית אֵנַא בִית מַאת מֹנַאִשׁ אֹרְנִי (?)
52. אֹר-שֶׁאֵק אֵךְ-רִי[אֵיִנִי] . . . אֵךְ-מַא שׁוֹד-שׁוֹד-נַאב
53. קַאֵרְדוֹ אֵךְ-מִישׁ מַאשֶׁךְ תַא . . . אִישׁ סַא . . . נִי
54. אֵךְ-כִית-כִי לֹו בִי דו . . . נַאב אֵין תִי א . . .
55. אֵנַא גִיבֹרִי . . . אִי אִישֶׁלַא אֵ דו . . . א
56. אֵךְ-פַא-כֹו לֹוח תֹו . . . אֵךְ-אֵין-כִית-לַאל] כִית כֹור . נַאב מִד-אֵין-דִי-אִישׁ
- 5 אֵךְ-|| שׁוֹכַלְלוֹ צִירוֹ שֶׁאֵ אֵךְ-||] . מַאת דו . . . שׁוֹ
- 1 אֵין אֵךְ-נִין-אִיב] . . . רַא . . . כַא . . . אִם-בִי

57. אַן־שׂילֶךְ־אֵלִים־נֶן־נָא תוֹר שְׂאֵק אַן־אִמָּר־אוֹד תוֹר רִישְׁתּוֹ שֵׁא אִפְסִי
זוֹ־אִפ כִּית
58. קוֹרִינָא תַאךְ־תַאךְ־לִי־בִי זֵאֵא (1) בּוֹלְנֵי דִמְקוֹ כּוֹמוֹ
נָאן
59. זִי אַן־נָא נָאךְ־פָּא || נִיש אַן־אִי לִוְתַאמַת ||
60. זִי אַן־דִי כִי אַן־דִי נִיש אַן־דִי אַן־כִּי־דִי

W. A. I. H. Pl. 19. 4, Recto.

1. אִיךְ־שׁוֹ־אוֹד־זוֹ כַּא־אֶן הָאֵר ד־רִבִּי
2. פֶּאֹרְרוּכָא (?) דִּיש רִישׁוֹ . אִישְׁמִי מִישׁא (?)
3. שִׁי ד־נָא־זוֹ כוֹ אַן־כִּרֵּא נֹם־אִישְׁנֹם־אִישׁ
4. אִשׁ אֱלֵאכִיכָא אַן גּוֹשְׁרוֹתִים אִישׁ נֹמַאֲלֵשׁוֹ (?)
5. דַּא אִשׁ שׁוֹר כִּי בַא לֵא אִיךְ־מִי מַן א לֵאל־אִי
6. א־אֵג נִידוֹ אִינַאכָא דַּאן לִימְתַארִיךְ
7. אַן־א נֶן תִּי אַן אַן אִי מוֹ אִין דִּי דַּא נָאם מִי־אִין־תַּאֲר
8. אַן מִי נֶן דוֹ נָא אַן־מִישׁ כּוֹ מִי שִׁי אִרִי שְׂאִירִי אִיתַאבְרוֹ
9. א־א־זוֹ כִּי כּוֹ־א־נִי נָאם נִין־דַּא־רוֹן] חוֹ־לוֹד־הַא מִי־אִין
10. אַבַּאכָא אִשׁ שׁוֹבְתִישׁוֹ לֵא תוֹנַאֲלַאט
11. אַן־אִין־כִּית־לֵאל כִּי כּוֹ־א־נִי נָאם נִין־דַּא־רוֹן חוֹ־לוֹד־הַא מִי־אִין
12. אַן־|| אִשׁ שׁוֹבְתִישׁוֹ לֵא תוֹנַאֲלַאט
13. אַן־א־נֶן־נַא־כִּי כּוֹ תִיךְ תוֹ כַּא נָא כִּית אַג בּוֹ מִי אִיב אֹר־אֹר צַאב אִיד
14. אַן־א־נֹנָא־כִּי אִישׁ שׁוֹבַתִּי דִּי (?) כּוֹ (?) לִירֵאֲר
15. א־א־זוֹ אִיד נָאם־אֹר־שְׂאֵק־מַאֲל־זוֹ . נָאֲר בַּא הַא־דַּא־אִין־בַּא־אֹד־דוֹ
16. אַבַּאכָא אַנָּא אִידִי קַאֲרַאֲדוֹתִיכָא כִּישְׁתַּא לִיכִישְׁכַּא
17. אַן־אִין־כִּית־לֵאל אִיד נָאם־אֹר־שְׂאֵק־מַאֲל־זוֹ . נָאֲר־בַּא הַא־דַּא־אִין־בַּא־אֹד־דוֹ
18. אַן־|| אַנָּא אִידִי קַאֲרַאֲדוֹתִיכָא כִּישְׁתַּא לִיכִישְׁכַּא
19. נַאֲל־אֶן אֹדֵר שִׁי אַן תִּיךְ־נַאֲל אַן־רִי־אִי־נִי־כִית
20. בּוֹ אַן־אֲנֹם אִשְׂאֲרִיד אַן־מִישׁ
21. אַן לִיד אַן־אִין־כִּית־לֵאל זִי לִיב אִיךְ אִי־שִׁי רַא

(1) זֵאֵא .T

5. תור שאק אן-אין-כי גא .
6. שו-אום תי נאס-די שז א .
7. שאק מאל בא א נא ני אין .
8. נאס-תיל-א-ני .
9. גא-ללא בא אן דאק .
10. די (') אן-נא נאן-פא די [כי-א נאן-
פא ניש אן אי לותאמאט ||
11. אן-אין-באר-רא תור כי .
12. אן-אין-כי מאח א או .
13. אודך-א-ני או .
14. אן . גאל-גאל .
15. אור-שאק אן-נין-איב .
16. שו-אום-תי-איק .
17. שאק-מאל-כא .
18. נאס-תיל-א .
19. מאל-לא-כא .
20. די אן-נא [נאן-פא די כי-א נאן-פא ניש אן אי לותאמאט ||
21. אן-נין-אר-א .
22. נאס-רז .
23. כא כו-נא .
24. אן-בא-או .
25. שאק סאר .
26. שז שו-צאב-נא .
27. גאן אין .
28. שו שור א .
29. סו-ני .
30. שאק גיג .
31. כיר גיג .
32. א-אב-כא .
33. א אב-כא .

(') נאם T.

		47. אַנד אַן נִקְבֵּי נא נִי הא
	הא אק	48. הוד נא אִיא
	הא אק	49. א לו אִיא
[אסקָפּאָת ביהו]	הא אק	50. אק־אק אִיא
[האלאת ביהו]	הא אק	51. אק־מ־דיש אִיא
[מחל ביהו]	הא אק	52. אק־שאק־ט אִיא
[סכוד ביהו]	הא אק	53. אק־ס־נא אִיא
[שטאר ביהו]	הא אק	54. אוב אִיא
[אוב ביתו]	הא אק	55. דא אִיא
	הא אק	56. אק נו כוש־א אן
[נכיש אִיא]	הא אק	57. אק נו כוש־א כ
[נכיש ביהו]	הא אק	58. אק־צא־דא אן
ציר אִיא	הא אק	59. אק־צא־דא כ
ציר ביהו	הא אק	60. ד אק־נא נא־פא
[ניש אִיא לוראמאָת]		61. אק־אב־נא־נִי הוד אק־נא
		62. מ פא דא אק־אִיא־נִי בית
		63. אק־אק־נִי נִיר־אק
		64. נק אִיא נִי בית
		65. שו מ ניר קאק אד פא נִיר־נא
		66. טאב־דא
		67. נאם־האר־אדו־לו בית
		68. אק־אב־נא־נִי אִיא כים הא־דא
		69. תי סאל אִיא האב נִי
		70. ד אק־נא נא־פא
		71. נִי סאל אק־זו־נא בית [שא אק־סן]

La fin est mutilée.

Verso, A. Colonne IV.

דא חול אק

נא־נא־אִיא־נִי

שאק אן תי האר

קאק בא (?) א אן נִי

62.	אָן־ראַב־נאַן־מי אָן־ראַב־מִי־א אָן־	לאַמאַסְתּוֹ לֵאמַצְנוּ
	ראַב־נאַן־מִי־ראַב	
63.	הָאֶרֶב־כִּית־לֵאל כִּי־אֵיל־כִּית־לֵאל כִּי־	לֵלוֹ לִילֵתּוֹ
	אֵיל־אוֹר־דָּא כַּאֲר־נאַן־מִי־ראַב	
64.	כַּאֲבִי תוֹל כַּאֲבִי זוֹ כַּאֲבִי רִי־א	כִּישְׁבוּ רוֹאֲתּוֹ
65.	שָׂא נִגַּ שָׂא אַג־א שָׂא נוֹ חִי־נַא	מַאֲרוֹשְׁתּוֹ
69.	שָׂאָק דֶּד־נַא־נִי־נִי	קַאָקְאֶסְנוֹ
67.	שָׂאָק־דֶּד־נַא־נִי תַא	אַנַּא קַאָקְאֶדִישׁוֹ
68.	שׁוֹ־נִי־נִי שׁוֹ־א־נִי־תַא	קַאֲתִישׁוֹנוֹ דִישׁ קַאֲתוֹ[שׁוֹ]
69.	נִיר־אִי־נִי נִיר־אִי־נִי תַא	שִׁפִּישׁוֹנוֹ דִישׁ שִׁפִּי[שׁוֹ]
70.	בַּא־רַא־אָן־תִּי־מַאֲל־אִי־נִי	אַא אִישׁ
71.	בַּא־רַא־אָן־נַא־נַא־אִי־נִי	אַא אִדְרוֹ[נִי]
72.	זִי אָי־נַא נַאָפֶּא	נִישׁ אָן־אִי לִוְתַאמַּאֲת

W. A. I. II Pl. 18. Verso B. Colonne III.

Le début manque.

a	אוֹדוּךְ תוֹל תַּא־בַּא־רַא־אוֹר־דוֹ	אוֹדוּכוֹ] שִׁינוֹ [לִיצִימַא
b	בַּא־תַּא־כִּי כוֹ תַּא־בַּא־רַא־אָן־דוֹ]	אַשׁ אַתַּאֲתִי [לִיזוֹ
c	אוֹדוּךְ שִׁי־צַא־ב־נַא אָן־דָּאָן שִׁי־צַא־ב־]	שִׁידוֹ דוּמְכִי לַא[מַאסְוֹ דוּמְכִי
d	סִינַא נַאָן־אִין לֵאח־לֵאחֶד־נַא[נִי־אִישׁ	אַשׁ זִמְרִישׁוֹ לֵא[כַּא־אָן
e	זִי אָי־נַא נַאָפֶּא זִי] כִּי־א נַאָפֶּא	נִישׁ אָן־אִי לִוְתַאמַּאֲת
f	תַּאֲר־אוֹר־דִּלוֹ [בִּי] נִיגַ תַּאֲר	אַמְלִי שׁוֹאֲתּוֹ [מַוְרִיךְ תַּאֲשִׁי
g	תוֹ כוֹר־רַא	כּוֹשְׁרַאֲ שָׂא

Plusieurs lignes mutilées.

41.	כִּי אִין 121־דִּי שׁוֹ אִי־א תַּא
42.	כִּי אִין 121־דִּי אִיב אִין שׁוֹ תַּא
43.	דַּא רַאֲר־אוֹר־דוֹ . תַּא
44.	דַּא אִין תוֹ רַא תַּא
45.	אִין־מִי אִיד אֲוֹר־רַאֲר תַּא
46.	אָן־נִי־מִי נַא נִי תַּא

- 32. הָאֵר מִי פֶּא דא אָן תּוּד־א שׂא זיכיר
- 33. הָאֵר מִי פֶּא דא נ תּוּד א שׂא זיכיר
- 34. הָאֵר לִיב־נאַר־אַני תא נו גא־מו־לא שׂא בּוּבּוֹת
- 35. גא גיב כאַ־גא שאַק איתו נו בִּי־לא כִּישְׁבוּ [מאַרצוּ כּיבּוּתִי שׂא ארדוּ לא נאַמרוּ
- 36. זי אָנַג נאַ־פֶּא || [ניש אָן אִי לּוֹתאַמאַת ||
- 37. אָן הָאֵר אַדוּ־לוּ קוּד־האַל־לא
- 38. נאַם־תּוֹלַא הָאֵר־בּא
- 39. שי אָן־פּאַ־כוּ נאַן־אַי־דוּ
- 40. אָן־אַלַד אָן־דאַן שׂא שי־צאַב־גא
- 41. שאַק סאַל נא א בא גי־אַי־דוּ
- 42. נאַם־תּוֹלַא־אַני כּוּ [אַנאַ בּאַל־אַמישׁוּ
- 43. סאַל־לא . . דאַק־זאַק־נאַ
- 44. זי אָנַג נאַ־פֶּא || ניש אָן־אִי לּוֹתאַמאַת ||
- 45. נו נאַן מִי דא אִי־לא
- 46. שׁוּ אִיקַל כּוּ תאַ דוּאַ
- 47. דּוּב שי־אַני כּוּ
- 48. איד זי־דאַ־אַני כּוּ א־באַ־ני־סאַר [אַנאַ אימ־ישׁוּ
- 49. ישׁוּ גוּר חוּל־לּוֹח־דַא תאַךְ אִי־לא
- 50. כּוּר־בִּי תאַ דוּאַ
- 51. שי גוּ לַא־אַיִ שי־אַני־כוּ
- 52. שׁוּ סִי תוּר איד כאַב־בו־אַני תאַ
- 53. אִוּ כִּי־ני־נאַר
- 54. זי אָנַג נאַ־פֶּא || [ניש אָן־אִי לּוֹתאַמאַת ||
- 55. סֶךְ פּאַר || תאַב־בּאַ שׁוּר־רַא שיפּאַ־תּי פּינאַ־תּי ||
- 56. אִיךְ־נאַ־דאַ־בּאַ אִוּ אִיךְ־זי איר־[שאשׁוּ
- 57. שאַק בא כּיַת איד בא־ני־אַי־סאַר
- 58. סֶךְ מִי || תאַב־בּאַ שׁוּר־רַא שיפּאַ־תּי צאַל־מאַתּי ||
- 59. איד כאַב־בו־אַני תאַ א־קאַק־אַיִן אשׁ שׁוּמְלִי
- סאַר
- אדוּךְ חוּל אִי־לאַל חוּל גּינִים חוּל אדוּכּוּ שי־[נו
- חִי־לאַל חוּל אָן חוּל מַאַשְׁכִּים חוּל גאַלּוּ שי־[נו

4. מא אִי־נִי
5. זי אָנא נאָפֿא ||
6. א כאַר־רא
7. בי תאַר־תאַר־רי
8. גא ני מא ט ני כי
9. מאל־לא נא אָן־דאָן־דאָן־נא
10. כי איד האַר נו כי לא
11. פא בי איש נו כי לא
12. תור גאל־און בי צאב נא כית
13. אִי נאל זי־נא תא רו בא
14. דאָנא מא לו בא אָן קו־א
15. זי אָנא נאָפֿא זי כִּיא נאָפֿא
16. אוד־| נא בא־דא אָן־כא־צאב
17. אוד־| נא בא־דא אָן־כא־מִי
18. אוד־| נא בא־דא אָן־נא
19. אוד־| נא בא־דא אָן־ני
20. שו אָן גאב א
21. זי אָנא נאָפֿא זי כִּיא נאָפֿא
22. תאַר ליב־נאר תא אָן־נראָן תאַ־סאר־בי־נא
23. תאַר. תא אָן־נראָן תא סאר־בי־נא
24. תאַר־ליב־נאר־רא ליב אָו־ני (?)
- תא
25. איר נו און איש אש רא
26. תאַר־כִּיא א דא
27. בא אָן־סון איב דא סאר־בִּי נא
28. תאַר זי־נא כיל־נאר תא סאר־בִּי נא
29. תאַר זי־נא אוד־נִי רא א
30. כִּיאִיל כית לאל נין נו תוך־א
31. דאָן כית לאל נין נו תוך־א
- ני נומָן מוֹתוֹ שא
- ניש אָן־אִי לוֹתאַמאַת ניש כִּי־תים לוֹתאַמאַת
- שא אש איכו נאָד
- בוֹדוֹסוֹ לא
- כי־פרוֹ לא
- אִיכוֹ לא
- נאָדוֹ לא
- שא קאָקאָדסוֹ אִי
- תור גאל־און
- אָו נאָמִי
- דאָנוֹ שא אש קאָקאָד
- ניש אָן־אִי לוֹתאַמאַת |||
- שא אוד־מא
- שא אוד־מא
- שא אוד־מא
- שא אוד־מא
- לוֹ
- ניש אָן־אִי לוֹתאַמאַת ||
- שא אש בוכותי
- שא אש צוֹמִי
- בירוֹ
- אירי
- שא כיבור
- איבות
- שא אש צירים
- שא אש צירים אן
- אודאַת [ליליתו שא מוֹתוֹ לא אישוֹ
- אידלוֹ לילִוֹ שא אשְׁתֵּרוֹ לא אישוֹ

54. זי אָננא גאַנפּאָ ||
 נייש אָנִי לִוְתַאמַתּ ||
 כּוּרְזִן הַאֲשֵׁי מַאֲרֻזְתָּהּ
 כּוּרְזִן כַּאצְאָתִי
 || לא אצוּ || ביבאַתי
55. האַר גיגנא שא גיגנא
 56. תּוּרַא מִי אִוּ בַּא
 57. תּוּרַא נו אוד־דוֹיִנִי תּוּרַא אײַגִּי-
 אײַגִּינַא
 58. תּוּרַא נו זיזי תּוּרַא חוּל
 59. זי אָננא גאַנפּאָ ||
 60. שא אגנא כא כא־בי חוּל־איק כא-
 נא כית
 61. סו א סא לאל שא חוּל כײַס־מא
 סאַרדא
 62. דא אגנא איד אגנא קוּס־נײַר דא
 אגנא
 63. סֶךְ־דוּב סֶךְ־דוּב־איד־סו אִי שוד
 אִו־רַא
 64. סרִאִי אײַב־אײַב־בא מו־א
 65. שא יִשֶׁת־כַּאֵל סו תא תא גוּר־רא
 66. גאר סו האַר תא שו גוּשׁוּר גוּשׁוּר־
 רא
 67. גאר כא־גאר גוּר־גוּר־די
 68. א נאָק קוּד־א
 69. כא־בי חוּל אײַש נו תוּל־לא
 70. אײַם נו גאַ זײַב־בא כית
 71. זי אָננא גאַנפּאָ ||
 72. כא־רא כײַא האַר־רא
 73. אִידוּ סו האַר כא גאַב־א
- אכאלו שא אײַש אכאלי תוּר־רו
 מוּ שא אײַש שְׁאָתִי הוּ אײַפּוּרו
 רוּאָתוּ אײַש לײַכפּי שא אײַפּוּרו
 לא כאתמו שא זײַק אִו צײַרִישו אײַתבו
 נייש אָנִי לִוְתַאמַתּ ||
 מאכסוּרוּ שא קאַקאַר אײַצײַר
 שופּאַתּוּ שא אײַש סו האַר פּאַרַתּאַתּ

Colonne II.

מאַמײַת שאַק	1. כײַ לוב מא
שא אײַש לא אײַדִי האַר	2. שו תאַך־נא
צומו שינו	3. שו לוח־הא זי נאַם־בײַא

27. גיגנא שא גיגנא שא נו שור-מארזשהוּ נו אוֹלאַתוּ
רא (°)
28. בִּיר־מי נו שי-צאב־נא
29. זי אַן־נא נאן־פּא ׀
30. האַר־רוש צאלאם־בי האַר לו־לרבי
31. שאק כי חול־איק שי חול־איק
32. כא חול־איק כא־מי חול־איק
33. כא־סא חול־איק כא־בי חול־איק
34. זי אַן־נא נאן־פּא ׀
35. אוס־מי גא לאַל
36. אוס־מי גא־לאַל גא 119־אִי
37. אוס־מי גא־לאַל סיס־א
38. אוס־מי גא־לאַל גא פא־נא
39. אוס־מי גא־לאַל גא פא־נא סאר־בִּינא
40. אוס־מי־דא שו־כאל באַר
41. אוס־מי־דא שו־כאָל גאב
42. אוס־מי־דא שו־כאל תו־לו
43. אוס־מי־דא שו־כאל (איר) מי נו די־אִי
44. זי אַן־נא נאן־פּא ׀
45. איד־פּא גיגנא איד־פּא דאן־נא
46. איד־פּא האַר שו נו און־באר־רא
47. איד־פּא נו אוד־דו־ני
48. איד־פּא נו זי־זי איד־פּא חול
49. זי אַן־נא נאן־פּא ׀
50. נאם־תאר גיגנא נאם־תאר דאן־נא
51. נאם־תאר האַר שו נו און־באר־רא
52. נאם־תאר נו אוד־דו־ני
53. נאם־תאר נו זי־זי נאם־תאר חול
- מארזשהוּ נו אוֹלאַתוּ
שוֹתוּ נו דאמִיקְרוּ
ניש אַן־אִי לוֹתאמאָת ׀
שא בִּון באַני האַר אוֹצאַבִּיתוּ
פּאָן שינוּתוּ אינו לימוּתוּ
בוּ שינוּ לישאַן לימוּתוּ
שאפּתוּ לימוּתוּ אימוּתוּ לימוּתוּ
ניש אַן אִי לוֹתאמאָת
מישיניקְרוּ
׀ שא תולושא טאַבו
׀ שא תולושא מאַרו
׀ שא תולושא מאַחצו
׀ שא אש מידיץ תולִי אימת
תאריתוּ שא כירימאַשא אושורוּ
׀ שא כירימאַשא פּאָתרוּ
׀ שא כירימאַשא רומוּ
׀ שא כירימאַשא לאַ אישאַרוּ
ניש אַן אִי לוֹתאמאָת ׀
אשאכוּ מאַרצוּ ׀ דאָנוּ
׀ שא האַר לאַ אומאַשאַרוּ
׀ לאַ אַצוּ
׀ לאַ תִּיבוּ ׀ שינוּ
ניש אַן־אִי לוֹתאמאָת
נאמאָתאָרוּ מאַרצוּ ׀ דאָנוּ
׀ שא האַר לאַ אומאַשאַרוּ
׀ לאַ אַצוּ
׀ לאַ תִּיבוּ ׀ שינוּ

- 21 אֶלְכָּה בְּתַרְסָן אֲנִי־אֶרֶד
22 אֶרְאֶה [יָד] אֲשַׁלְּחֶנּוּ
23 חָק כֶּסֶף יִמְאָרְבוּ
24 דְּמִיָּה הֲוֵא אֲשֵׁרֶנּוּ
25 סֶךְ שֶׁכֶּךְ בִּי שֶׁל שְׂמִינִי
26 שִׁשְׁלֵי פְּנֵינֵי שִׁשְׁלֵי זֶרַע [אֲדֹנָי לֹא] כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
27 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
28 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
29 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
30 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
31 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
32 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
33 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
34 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
35 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
36 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
37 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
38 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
39 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
40 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
הַרְהַרְהַרְהַר
41 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
42 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
43 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
44 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
45 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
46 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
47 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
48 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
49 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
50 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
51 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
52 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
53 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
54 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
55 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
56 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
57 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
58 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
59 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ
60 וְ כִּסְמֵת אִישׁ פְּלִיטָה סֶךְ

54. נִינָּה אִישׁ סוֹ-מוֹ אֶם-בֵּי-מִישׁ-מוֹ סַא-מִישׁ-מוֹ אִיקוּ
55. כִּים סִךְ צִירְפִי אֲנִי לִנְאִפִּישְמַא
56. אִישׁ אֹדֶ-מִי אֲנִי אֶךְ-אִיקְ-בֶּאֶר קֶאֶמְוֹ לִיקְמִי
57. מַאֲמִית לִתְאֲצִימַא אֲנַאֲכוֹ צַאב לֹמֹדֹר

W. A. I IV Pl. 8. — Verso. Colonne 1.

1. אִין שְׂוִידֹר אֹבְנֹתַא
2. אֹמַא לִיאָבוֹ לֹא בַא
3. נִישׁוֹ מַאֲמִית
4. תֹּדֹר תַּא מַאֲם אֶלְתִּימַא
5. נִינָּה תַּאנִּיחִי אֲרִנִי סַאֲרִתִּי הַאֲבַל[אֲתִי חִישְׁתִּי
6. נֹו חִי אֹבֵב לִיבִי נֹו חִי אֹבֵב אֶם-בֵּי מַאֲלַא
7. כִּישְׁבֹו רִחְוֹ רִחְוֹ שְׂאֵא אֶנַּא מִישׁ חֹל
8. כִּי כֹו שְׂוִידֹר כֹו מַאֲתִ-מַאֲלֹ אֲנִי אִישׁ נִי
9. תֹּדֹר תַּאֲרֹ פִין אִישׁ שִׁי-צַאב לֹא אִיר
10. אִיר אֹו קֹוֶ-אִי לֹא אִינִימִ[דֹו
11. אִירְשִׁישׁוֹ קֶאֶקֶאֲרוֹ לֹא אִיצַבְּאֲתֹו
12. שְׁיִ-קֶאֶקֶשׁוֹ לֹא תֹוֹדֹמַא אֶךְ-פֶּאֶר לֹא פֶּא
13. אַא אִיצַבְּאֲנִי אִישׁ לִיבִיא
14. אַ אִיצַבְּאֲתֹו אִיצִנְצִירוֹ
15. אַא אִילְבֹוֹת אֶךְ-אִי לִיבִיא
16. נִישׁוֹ מַאֲמִית] תֹּדֹר תַּא מַאֲם אֶלְתֹו
17. נִינָּה תַּאנִּיחִי אֲרִנִי סַאֲרִ[תִּי דַאֲבַלְאֲתִי חִי[מִיתִי
18. נִינָּה שְׂאֵא אִישׁ סוֹ-מוֹ אֶם-בֵּי[מִישׁ-מוֹ סַא]-מִישׁ-מוֹ אִיקוּ
19. כִּים א[נִי [דִישׁ נִירוֹ
20. אִישׁ אֹדֶ-מִי אֲנִי אֶךְ-אִיקְ-בֶּאֶר קֶאֶמְוֹ לִיקְמִי
21. מַאֲמִית לִתְאֲצִימַא אֲנַאֲכוֹ צַאב לֹ[מֹדֹר
22. אִין רַאךְ בַּא-נִי-אִין
23. אֲנַא כִי סֹו אִישְׂרַאֲתַאֲב

25. כִּים שׁוֹמֵר אֲנִי אֹפְשָׁרְמָא
26. אִישׁ אֹדֶרְמִי אֲנִי אֶן-אִיךְ-בָּאָר קָאָמִי לִיקְמִי
27. סַמְמִית לִיהֲאָצִימָא אֲנֵאָכוּ צַאָב לֹמֹר

28. אִין כִּים סִךְ-רִית אֲנִי אִינְאָפְשׁוּמָא דִישׁ נִירוּ
29. אֶן-אִיךְ-בָּאָר קָאָמִי אִיקָאָמִי
30. אֲנָא מוּחַ לֹד-נִית־שׁוּ לֹא נֹר־רוּ
31. אֲנָא לֹבֶשְׁתִּי אֵן אֹו הָאָר לֹא הִיִּו
32. נִישׁוּ סַמְמִית תוּר הָא מַאָם אֵלְתוּ
33. נִינ תַּאנִידִי אֲרִנִי סַאָרְתִּי תַאבְלַאֲתִי חִימְתִּי
34. נִינ שְׁאָ אִישׁ סוּמוּ אֶם-בִּי-מִשְׁמוּ סַא-מִישְׁמוּ אִיקְוִי
35. כִּים סִךְ-רִית אֲנִי לִינְאָפִישְׁמָא
36. אִישׁ אֹדֶרְמִי אֲנִי אֶן-אִיךְ-בָּאָר קָאָמִי לִיקְמִי
37. סַמְמִית לִיהֲאָצִימָא אֲנֵאָכוּ צַאָב לֹמֹר

38. אִין כִּים סִךְ-סַאךְ-כַּאֲשׁ אֲנִי אִינְאָפְשׁוּמָא דִישׁ נִירוּ
39. אֶן-אִיךְ-בָּאָר קָאָמִי אִיקָאָמִי
40. אֲנָא מוּחַ סַאךְ-כַּאֲש־שׁוּ לֹא נֹר־רוּ
41. אֲנָא שִׁיפָאָר צִיבֹתִי
42. נִישׁוּ סַמְמִית תוּר הָא מַאָם אֵלְתוּ
43. נִינ תַּאנִידִי אֲרִנִי סַאָרְתִּי תַאבְלַאֲתִי חִימְתִּי
44. נִינ שְׁאָ אִישׁ סוּמוּ אֶם-בִּי-מִשְׁמוּ סַא-מִישְׁמוּ אִיקְוִי
45. כִּים סִךְ-סַאךְ-כַּאֲשׁ אֲנִי לִינְאָפִישְׁמָא
46. אִישׁ אֹדֶרְמִי אֲנִי אֶן-אִיךְ-בָּאָר קָאָמִי לִיקְמִי
47. סַמְמִית לִיהֲאָצִימָא אֲנֵאָכוּ צַאָב לֹמֹר

- אִין כִּים סִךְ צִירְפִי אֲנִי אִינְאָפְשׁוּמָא דִישׁ נִירוּ
אֶן-אִיךְ-בָּאָר קָאָמִי אִיקָאָמִי
תוּר הָאָר אִישְׁ-בָּאָר אֲנָא צוּבַאֲתִי לֹא אִיבַאֲרָא]ם
אֲנָא לֹבֶשְׁתִּי אֵן אֹו הָאָר לֹא הִיִּו
נִישׁוּ סַמְמִית תוּר הָא מַאָם אֵלְתוּ
נ תַּאנִידִי אֲרִנִי סַאָרְתִּי תַאבְלַאֲתִי חִימְתִּי

53. אינא מסארי לא אינרישו
54. אינא אי או קור אי לא אינימדו
55. שורשושו קאקארו לא אינאבאתו
56. יי-קאקשו לא תולדומא אן-פאר לא פא

Colonne II.

1. אנא נאפראן אן או נאל-און נו תיר
2. נישו מאמית תור תא מאס אלתי
3. גינ תאנידו ארני סארתי קילאתי היסיתי
4. גינ שא איש סו-מו אס-בי-מיש-מו סא-מיש-מו איקו
5. כים סיסאר אני ליקאלאפמא
6. איש אוד-מי אני אן-איין-באר קאמו ליקמי
7. מאמית ליהאצימא אנאכו צאב לומר
8. אין כים כאלום-מא אני אישאואטומא דיש נירו
9. אן-איין-באר קאמו איקאמו
10. אנא סיסני קאטבו לא גוררו
11. אנא איר-אורוד אן או נאל-און לא תיר
12. נישו מאמית תור תא מאס אלתי
13. גינ תאנידו ארני סארתי קילאתי היסיתי
14. גינ שא איש סו-מו אס-בי-מיש-מו סא-מיש-מו איקו
15. כים כאלום-מא אני לישאואטומא
16. איש אוד-מי אני אן-איין-באר קאמו ליקמי
17. מאמית ליהאצימא אנאכו צאב לומר
18. אין כים שו-סאר אני פור-מא דיש נירו
19. אן-איין-באר קאמו איקאמו
20. פא-מיש-שו אנא איין-גי-שימאר-שו לא גוררו
21. אנא שיפאר ציבותי לא דוכו
22. נישו מאמית תור תא מאס אלתי
23. גינ תאנידו ארני סארתי קילאתי היסיתי
24. גינ שא איש סו-מו אס-בי-מיש-מו סא-מיש-מו איקו

23. מינָא אִיבוֹשׁ הָאָר שׁוֹמְרֵי אֹל אִידי אִשׁ מִינִי אִיפֹאֲשָׁאח
24. . . . תּוֹר נִי אֶן־שִׁילֶךְ־הָאָר־דִּי מוֹ-אֶן־נִי־אִי־בִּנְאָנָא
25. אֶן־אִי־[א תּוֹר־שׁוֹ אֶן־אִמְאָר־אֹד אִיפֹאֲל
26. תּוֹר־מוֹ אֶנָּא נּוֹנִי־זוֹ אֶנָּא רֵא־אֲב־תֹּאח־אִי
27. מֵאִרִי מִינָא לֹא תִיִדִי מִינָא לְחִיבְכֵא
28. אֶן־שִׁילֶךְ־הָאָר־דִּי אֶנָּא נּוֹנִי־זוֹ אֶנָּא רֵא־אֲב־תֹּאח־אִי
29. אֶן־אִמְאָר־אֹד מִינָא לֹא תִיִדִי מִינָא לְוֵרֵאֲדִיכֵא
30. שֵׁא מֵאֶל־אִי נִי־זֵרֵא מוֹ אֹו זֵא־אִי אֶן־מֵאֶל־אִי־זוֹ
31. שֵׁא אֲנֵאכּוֹ אִיִּדּוֹ אֲתֵא תִיִדִי
32. דִּי־נָא תּוֹר־מוֹ : אֶלֶךְ מֵאִרִי אֶן־אִמְאָר־אֹד : אֶן־שִׁילֶךְ־הָאָר־דִּי
33. מוֹ אִי שׁוֹ סִיִּאִר א מוֹ נָא שׁוֹ אִי־מִיִּתִי
34. . . . כִּיל מוֹ אִיִּי לִיכִישׁוּמֵא
35. נֵאִם־נִירֵדוֹ אִר־מִי־פּוֹר נֵאִם־נִירֵדוֹ אִי־מִי־נִי־נֵאֲב
36. מֵאִמִּיתִסּוֹ בּוֹשׁוֹרִמֵא מֵאִמִּיתִסּוֹ בּוֹשׁוֹרִמֵא
37. סוֹ (1) בִּי א כִּית חוֹל־לוֹ־בִי לֹו־לֹו־א
38. לוֹמְנּוֹ דֵּאלְתּוֹ שֵׁא זִמְרִישׁוֹ
39. אִשׁ אֶנִּי : לֹו אֲרֵאת אֲבִישׁוֹ : נֵאֶן־מִי־א
40. אִשׁ מֵאֶל־אֶן־אֶנִּי : לֹו אֲרֵאת אֲמִישׁוֹ : נֵאֶן־מִי־א
41. אִשׁ סִים גֵּר־לֵא־אֶנִּי : לֹו אֲרֵאת סִים גֵּא־שׁוֹ (2)
42. אִשׁ כִּי לֹבֵב הָאָר־רֵא נּוֹ-אֶן־זוֹ-א
43. לֹו אֲרֵאת שֵׁאֲקִבִיתִי (2) שֵׁא הָאָר נּוֹ זוֹ-
44. כֵּאֶלִּי כֵא־נָא נֵאִם־נִירֵדוֹ אֶן־אֶן־כִּי נֵאִ כִּית
45. מֵאִמִּית אִשׁ || שֵׁא אֶן־אִי־א
46. סִי־סֵאֵר כִּים : כִּים שׁוּמִי לִיקֵאלֵאֶף : נֵאֶן־אֶן־נּוֹן
47. כֵּא־לֹום כִּים : כִּים סוֹלֹפִי לִישׁאֲדִישׁ : נֵאֶן־אֶן־נֵאֲב
48. שׁוֹ־סֵאֵר כִּים : כִּים פִּיקוֹרְתִי לִיפֹאֲשָׁאֵר : נֵאֶן־אֶן־פּוֹר־דִּי
49. נֵאִם־נִירֵדוֹ זִי אֶן־נָא נֵא־פֵא זִי כִי־א נֵאֶן־פֵא
50. מֵאִמִּית נִישׁ אֶן־אִי לֹוֹתֵאֲמֵאתִי נִישׁ כִּי־תִים לֹוֹתֵאֲמֵאתִי
51. אֶן־כִּימֵא סִי־סֵאֵר אֶנִּי אִינֵאלֵאֲבוּמֵא דִישׁ נִירֵד
52. אֶן־בִּילִנִי קֵאֲמוֹ אִיקֵאֲמוֹ

(1) לוֹ T. — (2) אִי T. — (3) שֵׁאֲקִבִיתִי

- 30. אַן־פּאַר אַש אַניתי . . .
- 31. גאַל־אַן־כּו אַן־אֵין כּי כּית . . .
- 32. תּאַך־תּאַך לִי כּי . . .
- 33. כּאַ־כּאַ אַן חוּל תּאַר חַ דַּא גאַן
- 34. אַן־פּאַר אַש נו רַי . . .
- 36. דִּיף XVI גאַן אַודך חוּל מִישׁ

W. A. I. Pl. 7. Recto. Colonne 1

- 1. אַן־אַש חוּל תּי־לאַל כּים תּאַר־ראַ באַ־ני־אַן־גאַר
- 2. אַרְאַת חוּלְתִים כּימַא גאַלִי דִישׁ תּאַר אִתּאַשכּאַן
- 3. שַאַ־מִי־גאַר דּוּב־כּאַ כּית מוּח־נַא גאַר־ראַ
- 4. קוּלוּ כּוּרוּ אִילִישׁוּ אִתּאַשכּאַן
- 5. שַאַ־מִי־גאַר נו חִי־נַא מוּח־נַא גאַר־ראַ
- 6. קוּלוּ לֹא מַאֲבוּ אִילִישׁוּ אִתּאַשכּאַן
- 7. אַש חוּל שַאַ־ק־כּאַ שַאַ־ק־גִי־נַא א־אַן
- 8. אַרְאַת חוּלְתִים גַּא־ל־אַוּ דִיאַ
- 9. תּאַר אַור־לוּ כּי אַש חוּל לוּ כּים תּאַך מַא
- 10. תּאַר שׁוּאַתִים אַרְאַת חוּלְתִים כּימַא אִמִּירִי אִימְבוּחֶשׁוּ
- 11. אַן־אַ נִי : אַן־שׁוּ אַש סו־שׁוּ אִתּיִסִי : סו־אַ־נַא בִי־דוּ
- 12. מַא־ל־אַן אִיק־ל־אַ־נִי לִיב כּוּשׁ אִוּ בַּאֲד כּוּ בַּא־דַּא־דוּ
- 13. אַן־אַ־ישׁ־תּאַר־שׁוּ צִירִיתוּם אַש אַחֲרַתי אִתּאַוּזִי
- 14. שַאַ־מִי־גאַר־ראַ כּוּ כּים בַּא־אַן־תּוּל כּאַ שַאַ־אַן־שַאַ־שׁוּאַ
- 15. קוּלוּ כּוּרוּ כּים צוּבַאתִי אִיכְתוּמִשׁוּמַא אִיתַאנַאשׁאַשׁוּ
- 16. אַן־שִׁילִיךְ־תּאַר־דוּ : אַן־אַמַּא־אַד אִיפּאַלִיסוּמַא : שׁוּ אִים־מַא־אַן־סִי
- 17. אַד־נִי אַן־אַן־כּי רַא אִיאַ בַּא־שִׁי־אַן־תּוּ כּאַ מוּ־אַן־נַא־אַי
- 18. אַנַא אַבִישׁוּ אַן־אַ־אַ אַנַא בִית אִירוּמַא אִישִׁים
- 19. אַ־אַ־מוּ אַש חוּל תּי־לאַל כּים תּאַר־ראַ באַ־ני־אַן־גאַר
- 20. אַבִי אַרְאַת חוּלְתִים כּים גַּא־לִי דִישׁ תּאַר אִתּאַשכּאַן
- 21. תּאַב || כּאַ־מִי־מַא כּוּ אִוּ אַז־כּאַ : אַדי שִׁינַא אִיקְבִישׁוּמַא
- 22. בִי נוּ זוּ אַ־נַא בַּא־נִי־אַי־בִי־נַא־נַא

Colonne VI.

1. אִינְאֵל־לֹא כוּ נָאם בִּאֲתֵר־תּוֹנִי
2. נִאֵל־אֶן־לֹא רַא נָאם בִּאֲתֵר־מֵאל־אִינִי
3. דִּי אֶן־נָא נִאֶן־פֹּא דִּי כִי־א נִאֶן־פֹּא
4. כִּאֲבֵר־מֵא סִךְ־מֵאךְ־כֵּאִשׁ סִךְ־נָא צוּ כֵּאֵר נִאֶן

5. אֶן הָאֵר תּוֹל תּוֹל הָאֵר תּוֹל הָאֵר בִּי הָאֵר תּוֹל
6. שִׁינִי לִימֶן אֲמִלּוּ שׁוֹ לִימֶן
7. הָאֵר בִּי נָאם הָאֵר אֲוֵר־לוֹ הָאֵר תּוֹל הָאֵר בִּי הָאֵר תּוֹל
8. אֲמִלּוּ שׁוֹ אִישׁ נִישִׁי לִימֶן || ||
9. אֶן תּוֹר נָאם הָאֵר־אֲוֵר־לוֹ צִיר תִּיךְ נִלְ כֵּאֲנֵא
10. אִישׁ שְׁאֲשׁוּר נִישִׁי צִיר אֲוֵנֵאנּוּ
11. הָאֵר בִּי נָאם הָאֵר־אֲוֵר־לוֹ גוֹ־523 סֵא א לֵאלֵ אִי
12. הָאֵר שׁוֹ אִישׁ נִישִׁי קֵא אִי שְׁא דִישׁ . . .
13. דִישׁ שִׁינִי דֵארְגוּ
14. אִים בִּי א כֵא־קֵא־א כֵא דִי־אִנִי
15. כֵא־בִי הָאֵר־רֵא שׁוֹר שׁוֹר
16. בּוֹלֹת־רֵאִישׁוֹ צֵאֲאֵרֵאֵת רִינִימְשׁוֹ
17. אִימְתּוֹ הָאֵר אִירֵאֲבִינִים
18. כִּי גִינֵגֵא בִי תּוֹל־אִנִי אֹול . . .
19. לִיב בִּי אִישׁ נוּ אֹון גִיר
20. אֲשֵאר מֵאֲדוֹשְׁתִישׁוֹ שִי . . .
21. לִיבֵאִישׁוֹ אִינֵאֲוֵא . . .
22. אֶן אֵלֵאֵר שִי תּוֹל אֶן תּוֹל . . .
23. תּוֹר . . . נִי־אִיב־לוֹ נֶן . . .
24. נֵאֵן אֶן־אִיב־לוֹ . . .
25. הָאֵר נוּ . . .
26. מֵאֲמֵן־אֶן . . .
27. לִיב . . .
28. דִישׁ לִיבִישׁוֹ תִידישׁ אֹול . . .
29. אֶן־פֹּאֵר גִי־אִי תֵא שׁוֹ . . .

50. זי אן
18 lignes perdues.

Colonne V.

33 lignes détruites.

34. כּא־בִירוֹ כּא־בִי רִי א שׂא אֶנָּא שׂא חוּל
35. זי אָנָּא גאַנְפֿאַ זי כִּיא גאַנְפֿאַ
36. כּא כּא כּא אן חוּל תּא־רִידָא גאַן
37. אָן גי כּו גי גאַל־גאַל־לא גי שׁוּך כּו גא
38. אִיִן־אִיר־אִורִד אִיל־לא אָן־רִי־אִי־נִי־כִית
39. גי אִורִד שׁוּן תּא־כּא סו זי רִיא
40. קָאן פֿאַשְׁתִּי שׂא שׂאִלוֹמֶאֶרְו רִאכּו
41. מַאל אִי תּא־ר סִיך גי א אן־שׁילִיך־הֶאֶר־חִי מִ־אִין
42. תּוֹר מִירִי שׂא אן אִמֶּא־רִאוּד אִנֶּאכּו
43. גאַם־רִנָּא רִי גא גִיאִין־סִי
44. שׁיבְתוּם כּו־תּוּם אש נאִרִי א
45. א־כִיל־זִיר אִיִן־לִיב כּא־נָא תּא כִי תּא אִים־מִיאִין־רִי
46. אִירָא אִירִי || שׂאִפֿליש אִרְמִיכּא
47. אָן־אִיא אִי א גאַן תִּי
48. אָן־אִי אש בית לִישִׁיב
49. אִורִךְ שׁי־צַא־בִּגַּא אן־שׁי־צַא־בִּגַּא־נָא אִיא גאַן־אִין־תּו־תּו־נִי
50. אִורִךְ חוּל . . . חוּל גִיגִים חוּל
51. תִּי לֶאל חוּל . . . תִּי חוּל
52. גאַל־און רֶא
53. זי אָנָּא גאַן
54. כּא־כּא־כּא . . .
55. אָן שׁיך־מֶאך־כּאש

12 lignes presque totalement perdues.

- 7 . . . א ז . . . מיש
8 . . . ארתאב סך פאלתי . שזנו
9 . . . בוֹאֹ בִי בִי . . . אוֹ סאל־מיש
10 . . . רוֹ לֹא . . . שזנו
11 . . . נִי . . . לאלֹ ||־מיש
12 . . . לא פאקֹ שזדן . אשֹ שזנו
13 . . . אדֹ אָנֹא . אָסֹאֹ אִישׁ
14 . . . אָאֹ אָסֹאֹסֹאֹן אולֹ אִנֹאֹמֹבִי
15 . . . כאֹ נאֹם מִ־אָדִי־אִישׁ
16 . . . אָ־אָ־כִיתֹ אִמֹבֹ שזנותי
17 . . . רוֹ תֹסֹ סוֹ מִ־אָ־נִי־אִישׁ
18 . . . אָאֹיֹ אשֹאִירוֹ
19 . . . באֹדֹ פֹאֹ־נִי־אִישׁ
20 . . . אִשֹזֹטֹו

11 lignes détruites.

- 33 . . . אלֹ שֹאֹ־אָנֹא אור־שֹאֹק אָן . . .
34 . . . חולֹהֹאֹ שֹאֹ חולֹ באֹבֹ רִישֹוֹ אוֹ שִיבֹתי
35 . . . אִיץֹ סֹאֹ־נֹו אִיץֹ כוֹ דֹאָ־נֹא תֹאֹ כֹאֹ כֹאֹ אֹר־מִ־נִי־אָ־נֹאר
36 . . . נֹאֹ־רוֹ נֹקֹ כִיֹ נֹאֹ אֹר־מִ־ . . .
37 . . . אדֹ אולֹ־אלֹ מִישֹ אָןֹ שִי . . .
38 . . . זִיֹ אָ־אָ־כִיתֹ־לֹאלֹ בִיֹ נֹאָן . . .
39 . . . גֹאֹבֹ זֹו . . .
40 . . . אִורֹאֹתֹכֹא . . .
41 . . . אֹ־נֹאֹ זֹוֹ כֹו . . .
42 . . . דִישֹ אֹרִכִיכֹא . . .
43 . . . אִיֹ־אֹ נֹאֹם . . .
44 . . . אִיץֹ צֹארֹאֹ נֹאֹם . . .
45 . . . אִירֹ־אֹ נֹאֹם . . .
46 . . . אִיֹ־תֹאֹ אָןֹ . . .
47 . . . אדֹ אולֹ־אולֹ מִישֹ . . .
48 . . . אדֹדֹךֹ חולֹ אֹ מִישֹ . . .
49 . . . תִיֹ לֹאלֹ חולֹ . . .

סִרְוֹ תוֹר אֶן־שׁוֹ שֵׁא כִימֵא נִאֲנֵאֲרִי אֶן־סִן	38
נִאֲפִישׁוּרִי מֵאֵת אֹכֵאֲלוֹ	39
אֹד סֵאֲר בִּיל כִּים שֵׁאֲק בִּי סוֹ שִׁי נֵא מוֹ רוֹ א	40
רִידִי שִׁי אֶן־שׁוֹ שִׁי־שׁוֹ שֵׁאֲלוֹם	41
18 lignes entièrement détruites.	
מֵאֵל נֵא חוֹל	60
תֵּא אִשׁ רִישִׁישׁוֹ שׁוֹכְנֵמֵא	61
אֹר־מִי־סִי	62
אִדִּימֵא	63
אֹר־מִי־אֹד־רוֹ	64
נֵא נֵא רִי נֵא אֶאֶן	65
וְתִי אֹלִילִשׁוֹמֵא	66
נֵא אֹר־מִי־נִי־אִילִ אֹר־מִי־פֵאֲר־פֵאֲר־נֵא	67
חוֹל נִינִים חוֹל תִּי־גֵאֵל חוֹל	68
מֵאֲשֻׁכִים חוֹל	69
נֵאֵם בֵּא־תִי־תִי־נִי	70
אֵא אִירֹבֹנִי	71
אִי נֵא־לֵא כִּית נֵאֵם בֵּא־תִי־מֵאֵל־נִי	72
אֵת אִי־נֵאֵל אֵא אִידְחֹנִי	73
מֵא רֵא נֵאֵם בֵּא־תִי־מֵאֵל־נִי	74
רִישׁ סֵאֲרִי אֵא אִידְחֹנִי	75
נֵאֵם בֵּא־נִינִן־אִי־נִי	76
אֵא אִיסְתְּרוֹנִי	77
נֵאֵם בֵּא־תִי־תִי־נִי	78
מֵא אֵא אִירֹבֹנִי	79

W .A. I. Pl. 6 Verso. Colonne IV.

4 lignes mutilées.

כֵּא־כֵא־מֵא נֵאן	5
אִין בֵּאֲר אֹל מִישׁ	6

- 57. אָן-אַ תּוּר-טוּ אָן אַמאַר-אַד אַיִסמאַ א . . . שׁוֹלֵהֶאָן
 - 58. דוּגאַ תּוּר-טוּ : אַלְךְ סאַר אָן-אַמאַר-אַד : אָן-שׁלֵךְ-הַאָר-דוּ
 - 59. תּוּר אַד סאַר אָן-אַיִן-וּ אָנאַ סוּט-אַד-נאַ בּי גַנ-נאַ
 - 60. סִימֵ תּוּר-יַא אָן-סִן שַא אִישׁ אָן-אַ סאַר-צִישׁ אַאִמַר
 - 61. סוּט-אַד-נאַ בּי אָן-באַר-תּוּ-נאַר מוּאָן-אַד-דוּ א
 - 62. נַאָמַמַרְשׁוּ אִישׁ אָן-אַ רׁאָ . . .
 - 63. VII-בִּי-אַיִן אָן-חׁל א-מִישׁ הַאָר סאַר-בִּינאַ מִשׁ אִים נו .
 - 64. סִיבִתִּי שׁוּטוּ אָן-שׁטוּרִי צִיר מִתּוּתוּ לַא אַדִּי . . .
 - 65. VII-בִּי-אַיִן אָן-חׁל א מִישׁ א-מַאָר-תּוּ כִים זי אָן-מַא בּוֹ . . .
 - 66. סִיבִתִּי שׁוּטוּ אָן שִׁנּוּתִי שַא כִּימַא אַבּוּבּוּ תּוּסַא
 - 67. אָן-מַא אִים מוּר-רַא כִים זי . . .
 - 68. אַנַא מַאֲרִי כִימַא מִדִּי תִי . . .
 - 69. אִים שַאקַּ תַא אַד סאַר אָן-אַיִן-וּנַא דַאן-בּי . . .
 - 70. אִישׁ סאַרַאָר נַאבַמַל אָן-סִן אִוִישׁ . . .
 - 71. דִק אָן-פַאָר אָן-אַים אִיר-שַאקַּ-אַיִן בּו . . .
 - 72. אָן-אַיִם-בַּאָר-אַדוּ . . .
- 7 lignes détruites.

Colonne III.

26 lignes presque entièrement détruites.

- 27. אִי . . . זי אָן
- 28. אִישׁ בּוּת בַּאֲלִתִּי אִו מִישִׁי . . .
- 29. מִלַּמְּי אִישׁוּ כַאֲשִׁיף (?) . . .
- 30. כַּאֲ אִי נַא-לַא כִית נוּ-|| תַאב אִישׁ . . .
- 31. אִישׁ בַּאב אִיבַאֲלִי קַא תַאב (?) . . .
- 32. כּו שַאמֶ-לִי-אַיִן טַא-רַא סִךְ רַאךְ . . .
- 33. סִךְ רַאךְ מַא-לֶפַא אִישׁ נוּ זוּ אִו-מִי-נִי-נוּ
- 34. שַאמֶלִינַא בּוּרִוּמַתַא שַאראַת אִוּיכִי
- 35. לַא פִיתִיתִי שַאראַת בּוּפַאתִי לַא פִיתִיתִי דִימִימַא
- 36. נַא-לֶאָן אִי תּוּר אָן-רַאנַא אִיד-שׁוּ-נִיר בּי אִוּ-מִי-נִי-סַא-ר-סַאָר
- 37. נַא-לֶאָן אִי תּוּר אָן-רַאנַא אַד סאַר אָן-אַיִן-וּנַא כִים זי אָן-מַא שׁוּ-אַוּל

25. אן מיש שינורום תור כירי גַמ אן-אנום סארי גַנו
26. שאק חול הא א מיש בא-תוך-תוך רא מיש
27. מוחאב ריש חולתים איהאנארארו גַנו
28. שא חול א כוז-בין-נא מיש
29. לימותאם אישתניאי גַנו
30. אן ליב נא תא אים כים אן-תא-זי-נא מיש
31. אישתו כיריב אן-אי בימא שארי מאתי איהיבנו גַנו
32. אן-אין-בית-לאל דון אן-אין-זונא סו-מוק-אוך-נא-ני
33. אן-|| שא אדלי אן-סין נאנפורשו
34. אן-נא שי נאב מו-אן-אוד-דא
35. אש אן-אי אימורכא
36. אין לאח-אני אן-פא-כו רא כא מו-אן-אך-די-אי
37. בילום דיש שוכאלישו אן-פא-כו איסי
38. לאח מו אן פא-כו כא מו זו-אב כו דז-מא אב
39. שוכאלי אן-פא-כו אמארי דיש אפסי בילי
40. כא-די תור-מו אן-אין-זונא אן-נא סו-מו-אוך-נא בי גי-נא
41. מים מאריא אן-סין שא אש אן-אי מארזיש אאטרו
42. אן-אין-כי זיקרא כית שו א אש אן-נא אן-די
43. אנא אן-אי-א אש אפסי שונכמא
44. אן-פא-כו כא גאל-אוך-לא כית שאק . א בא א אין-נא-אג
45. אן-פא-כו אמאת בילשו איהאנאידמא
46. אן-אין-כי כית זיקרא כית ניר קור-האל-לא מו-אוך-ד
47. אנא אן-אי-א אש אפסי בורידו אלאך
48. אן-גון מאש-היר מאח אין אן-נו-ביס-מזת-רא
49. אנא רובי מאשלו צירי אין אן-||
50. אן-פא-כו גאל-אוך-לא כית חאל בי שו . אן-נא אן-די
51. אן-פא-כו אמאת בילשו אהינא א . . אן .
52. אן-אין-כי כא כית זיקרא כית כא-כו . . .
53. אן-אי-א אש אפסי אמאת שוא[תאם אישמ]ינא
54. כא-סא-בי כא גי-אין-תאר אוח א כא תאר . . גי-אין-סי
55. שאפאתוס אישוק . אוח א פי [אים]תאלי
56. אן-אין-כי תור בי שילך-תאר-די כא נאם . כא-מו-אוך-די-בא

68. אומאיר שׁוֹנוֹתִי
 69. אוד-בי א VII-אן חול-א מיש אול-גאן א אול-אול-מיש
 70. אינושו סיבתי שׁוֹנוֹ אן-שינותי
 71. איש שׁוֹמוֹך אן-אִי אישׁוֹר
 72. כא שאק תא ראם סאר אן-אין-זוגא כוש-בי בא-אן-לו-בי-איש
 73. איש סארטאר אן-סיס רי אן-סין אידיש אילתאנאמו
 74. דן אן-פאר אן אים אור-שאק אדני כו א-בא ני-איב-גא-גא-איש
 75. אידלא אן-פאר אן-אים קארדו דיש אידישו ארתירו
 76. אִיקל בית אן-דא כי כי כו מו-אן-רי נאם-גאל-אן-לא
 77. אן-גא כו איר חו-מו-אן-אג
 78. אן-איש-תאר איתי אן-אנום סארִי שׁוֹכְתוֹ כוֹ תים
 79. ארטימא דיש גאל-אן-ות אן-אי איכאבותו

Colonne II.

8 lignes détruites.

9. אוד-בי א VII
 10. אינושו סיבית
 11. שאק איש נן
 12. אור א אן ?
 13. חו איש שׁוֹר רי אד פא
 14. לימתי
 15. תא כא כו-גא תא מו
 16. דיש שאתי פישו שאל
 17. אן-אין-זוגא מו נאם
 18. אן-סין רי[אן] אמילו
 19. תארתי סאתי
 20. לאל כו פא-פא-גא-בי באתי
 21. תום אידאליחמא שאקמיש אישיב
 22. ני-אין-סר-מו-אן-גא כי כו נאם אן-גא איש כו
 אורא אמיר איש שׁוֹבאת בילתישו אול אישיב
 אן-חול א מיש תאר כין-גא א-אן גאל-אן-לא מיש

36. זֶקֶן יִשְׁאָרֵי תִּיבֹתוֹם שֶׁאֵשׁ אֹדֶ-מִי נֹאמְרֵי
37. אִימֹתָא אִישְׁאֲכָאנוּ שׁוֹנו
38. אִים חוֹל אִים חוֹל בִּי הָא אֹל-אֹל מִיִּשׁ
39. אִרְתִּי אִים חוֹלֵי יִשְׁאָרֵי יִשְׁנֵי אִישׁוֹרֵי שׁוֹנו
40. אֹדֶ נִירָא רָא 523-523 כַּא הָאֵר אַנְדָּא מִיִּשׁ
41. רִיחִיצְתִּי אַן-אִים תִּישׁוֹ קִארְדוֹתִי שׁוֹנו
42. אִיד זִירָא אַן-אִים לָאֵח תֹּאב מִיִּשׁ
43. אִשׁ אִימִתִּי אַן-אִים אִל . . . [שׁוֹ]נו
44. אַן-אֹרְרָא נֹם-נִיר כִּים . . .
45. אִישׁ אִישִׁית אַן-אִי כִימָא בִירְכֵי אִירָא . . .
46. דָּאֵר זֶקֶן כִּית רָא אִי-נִי שְׁאֵק כֹּאִשׁ הָא . . .
47. נִירְתֵּו דִישׁ נֹאֵרֵי אִשׁ מֵאֲחֵרֵי אִילָאבו . . .
48. אַן-מֵאלֵ אַן-לָא כִי-מָא אַן-גֵּאלֵ אַן-לָא כִית חוֹל-לוֹ-בִי לָאֵח נָא.
49. נֹאב-רִי נֹו תֶקֶד-א מִיִּשׁ
50. אִשׁ אַן-אִי רֵאפִשׁוֹרֵי שׁוֹבָאֵת אַן-אֲנוֹם סֵאֲרִי
51. שְׁנִיִּשׁ אִיזְאוֹמָא מֵאֲחִירָא אֹל אִישׁוֹ
52. אֹדֶ-בִי א אַן-אִין-כִּית-לָאֵל כֹּא-חִי בִי אִין נִי-אִין-תֶקֶד-א
53. כַּא לִיב בִּי כֹו בַּא-אַן-בֹו-אִי
54. אִינוֹשׁוֹ אַן-אִין-כִּית טִימָא שׁוֹאֲתוֹם אִישׁ טִימָא
55. אֲמֵאֲתָא דִישׁ לִיבִישׁוֹ אִישְׁדִּיחַ
56. אַן-אִין-כִּי דָא מֵאֶס-סֹו מֵאֵח אַן-רִי-אִי-נִי כִית
57. אֵד בַּא-נִי-אִיב-נָא-נָא
58. אִרְתִּי אַן-אִי-א מֵאֶסִי צִירִי שֶׁא אַן-מִיִּשׁ אִימֵתֵאלִיכֵמָא
59. אַן-סִיס-בִּי אַן-פֵּאֵר אִיקֵל-כִּית אֹל נָאֵן א סִי-דִי-אִי-נִי אִים-מֵא-נִי-אִין-נֹאֵר
60. אַן-סִין אַן-פֵּאֵר אֹו אַן-אִישׁ-תֵּאֵר שׁוֹמוֹךְ אַן-אִי דִישׁ שׁוֹרֵיִשׁוֹרִי אֹכְתִינֵו
61. אַן דָּא נָאֵם-אִין-נָא כִישׁ אַן-נָא כִית מֹו-אִין-נִי-שִׁי-אִין-תֵּאל-הֵאל-לָא
62. אִרְתִּי אַן-אֲנוֹם בִּילוֹת כִּישְׁאֵת אַן-אִי אִיזְסֹוֹנֹוֹתִי
63. III אַן-נִי-נִי אַן-תֹוֹר-נִי-נִי-אִיר
64. דִישׁ שְׁלֵאלֵתִי שׁוֹנו אַן-מִיִּשׁ תֹוֹר-מִיִּשׁ-שׁוֹ
65. מִי אַן-בִּיב מֵאלֵ-אִי בַּא-דִו-בַּא שׁוֹח נֹו דֹו-מָא
66. אִי-נִי-נִי-נִי מֹו-אִין-נִי-שִׁי-אִין-אֲבֵא-נִי-אִישׁ
67. מִיִּשׁ אִי אֹרָא אֹוֹוֹוֹ לָא נֹאפֵאֲרָכָא שׁוֹנוֹתִי

6. אַיִן-ניִי יֵשׁ גִּיג אַן אַ מײַש
7. שׁוֹנו אײַשׁ מאַרײַשְׁתִּי שׁוֹנו
8. שׁאַק חוֹל הוּא אַ מײַש אַד שׁוֹ אײַשׁ אַי . . .
9. שׁאַק אײַק־אַרַא אַי שׁאַ . . .
10. מוּחַאב שׁאַק חוֹלְתִים . . .
11. נִירְתוּ דײַש נֶאָרִי . . .
12. VII-בי תַּא פּוֹר אַ אַן . . .
13. אײַש סִיבִיתִי שׁוֹנו
14. II-גאַן-כַּא גאַל-פּוֹר כַּא . . .
15. שׁאַנו אײַשׁמַנאַל . . .
16. כַּאֲמַא
17. III-גאַן-כַּא נִיר תוֹר רוֹשׁ . . .
18. שׁאַלְשׁו (!) נִימְרו . . .
19. IV-גאַן-כַּא צִיד . . .
20. רִיבּוֹ
21. V-גאַן-כַּא נִיר . . . נַא אַ
22. הַאמַאשׁא אַיִצְבו נֶאָפּרו שׁאַ דײַש . . .
23. VI-גאַן-כַּא . . . זִיגַא אַן גאַל-אַן-לַא כּו . . .
24. שׁי[שׁו] רִיבּוֹ שׁאַ אײַש אַן אַו גאַל-אַן . . .
25. VII-גאַן-כַּא . . . הַאָר אִים חוֹל אַ . . .
26. סִיבּוֹ מִרִיאַו שׁאַרו שׁוֹנו שׁאַ אִישׁתַּאב (?)
27. VII-בִּי-אַיִנִי הַאָר כִּי-גַא א-אַן גאַל-אַן-לַא אַ מײַש
28. סִיבִיתִי שׁוֹנו תוֹר מִירִי שׁאַ אַן-אַנוּם סאַרִי שׁוֹנו
29. אַיִד-אַר א-אַן אַן גַא־דַא מַא־מַא־ל מײַש
30. אַלי דײַש אַלי שׁאַאֻמַּא־תַּא אִישׁאַכַּאנו שׁוֹנו
31. אִים רִי הַא־מֶן אַן-גַא כִּית כּוּשׁ בִּי נִיגִין-גַא מײַש
32. אַא שׁוֹתוּם שׁאַ אַש אַן-אַי אַיִדִישׁ אַיִזאַרְאָדוּ שׁוֹנו
33. אִים דִּיר בּו רַא אַן-גַא כִּית אִים א-אַן הִי שׁי-אַיִן-מַא־ל-מַא־ל מײַש
34. אִירפִּיתוּם שׁאַפִּיתוּם שׁאַ אַש אַן שׁאַאֻמַּא־תַּא אִישׁאַכַּאנו שׁוֹנו
35. אִים רִי זִיגַא אַד פִּי-גַא הִי שׁי מִי-נִי-אַיִן-נַא־רִי-אַיִשׁ

(!) שׁאַלְשׁו

Colonne IV.

כי איד כאב בו		1.
בי אֹרְמִי-סַאֲר		2.
מִי דא אֹרְמִי-נוֹנו		3.
שאַק כי איד כאב בו		4.
פא כי בי אֹרְמִי-סַאֲר		5.
לא כי בי כו נא אַן-נאַ		6.
נא כו נאן-אַן-שי-אַן-נאַ		7.
נאס-תא אוד-דו		8.
איד כית זא ני		9.
נאם תא אוד-דו		10.
- 5 lignes dont il ne reste que quelques lettres à la fin.
אוד בי אַן-אוֹ שוֹ כאל . . . מימא	26.
כא-סאר VII-נא איד- אש אֹרְמִי-סַאֲר	27.
כיציר סיבית אדי שׁוֹבאַרנא כוצרמא	28.
נאב-דו נון כי נא אֹרְמִי-סַ	29.
שיבאת אֹר-דו אדימא	30.
שאַק תאר ת-דא אֹרְמִי-סַאֲר	31.
קאקאדי מארצי נא . . . כא	32.
אודק באר חול א-לאל חול באר כו נאן-איש-תא-דו	33.
אודק שי-צאב-נא אַן-ראַן שי-צאב-נא נאן-אַן-לאַח-לאַח-די-איש	34.
דוף IX-נאן מִי שאַק גיג-נא-מיש זאק בִּיל-בי כו	35.

W. A. I. Pl. 5. Recto. Colonne 1.

אַן אוד אול-אול-מיש אַן-חול א מיש	1.
אוד-מיש מוֹתאַקבותום אַן-מיש שנינותום שׁוֹנו	2.
אַן-אלאד אוש נו כאַנאַר אול נאן א סִיג-נא מיש	3.
שִׁדוֹ לא פאדותום שא אש שומך אַן-אַ	4.
איבאַנו שׁוֹנו	5.

35. אמלול תור אן־שו לופקדמא
36. האר אורדלו בי נין־נא כים נאן־אין־כונא
37. אמלול שו כימא חימתי ליליל
38. נא בי כים נאן־אין־אילא
39. כימא שיוכי שואתו לירמבוב (*)
40. כרפאר שרצאב כים מרבו בי חראוס־תא־צאב
41. כימא צארפי צורונו רושיושו ליתאנביט
42. פאר־כא־מאש כים אים סראוב תא נאן־אין־תא־סראוב
43. כימא כימאשו לימאסים
44. אן־פאר שאקדאן אן־די־אין־ני בית סונא או־מי־ני־סי
45. אנא אן־פאר אישאריר אן־מיש פיקדסומא
46. אן־פאר שאקדאן אן־די־אין־ני בית די־מאנא שו קורנא אן־רא־נא־כו (*)
47. נאן־אין־שי־אין־נא־נא
48. אן־פאר אישאריר אן־מיש שאלמוסו ריש שו־ || ||] שא [אן־שו]
49. ליפקדסו אן
50. אן־שאק בי לר־בא האר־שאק־מאל האר נו אוב־רא נו אוב־וו
51. אש נאר אש רו האר־אורדלו כים בא־אן־תול־תול
52. האר אן נו תוך רא תאר א רו סי די־א
53. צאלאם תאר א שו אול סאר־רא נו סאר־רא
54. ציר א כים ציר א כים ציר שאק סאר אש א־אן
55. או־נו כו מי נו כו כו
56. אן־שיליך האר־חי שי אים־מא־אן־סי : שא מאל־אי זא א כו : דון נא תור־ם
57. או תאר ציר או שי או שי מאן או א בי
58. או האר אורדלו או האר האר או כור בור
59. זיר או כא־נו אוש ישום אן־באר כא־א־ני
60. 404 אן־אויק האר־רו־תיך כי א־אן א־ויק האר רו־תיך
61. ליב נאר דאן־נא בי
62. ליק בי או־ני חי די ני איץ תא או־מי־ני־לו
שו איל־לא־וו תא או־מי־ני . . לו

(*) ליתאבילו T. — (*) לו T.

4. אַנא שור || שיר-צאב-מיש שא ארשו ליפאקד
5. אַן שאק ניג אן תא נא מר-און-סאר כירא פא נאן מר-און-רא-אכדי
6. דיאוּ אש אר-אי ראכיס אש כרתים אינאסאח
7. דון-איר-תך אירנא מר-און-רא-בי
8. שא אדלי ביל אימוכי אימוכישו איתאטי
9. כיר-איל שיר-צאב-נא אירנא נו מר-און-שיר-אין-נא-נא
10. שא אודאטי דאמיקטי איסא אול אותארא
11. האר תורא מרנא מר-און-גאר-ריר-איש
12. שא איש זומרי מארצי אישאכנו
13. אר-שור-דיש אי-חיר-לירא תא נאם ני א תא נאם . . נא האר ננ-בילא.
14. כור תא איס-תא-אודידו
15. אר-איש-תאר שא אש נודי אולצי אולמאנושו
16. מאמאן לא איבאשו אישתו שאר אושירידא
17. אי-ני חו ני נא האר אור-ילו קור-חאל-לא מר-און-נא-תיר-איש
18. אנא בינאת אמלי מוהאליכי אידחימא
19. שאקמאל אוח זא : אמילו א אי תימיר : בא-ני-אין-אוש
20. א-בא זירוי : מאנו אינא[ג]יד מאנו אושאתבא : א-בא-זירוי
21. אר-שור-דיש-נא : אן איש-האר מאראת אן-XXX : תוך אן-אין-זו-נא כית
22. אן-אין-קור-נין מי נון סאר-בי : אן || מאר אן-אין-כית : תור-אן-אין-כית-לאל
23. אן-שילך-האר-חי : אן-אמאר-אוד מאר איר חי : תור נק-כירנא [כית]
24. סו האר-אור-ילו קור-חאל-לא כית נאן-איכיתא . . .
25. זומרי אמלי מוהא[ג]ליכי . . . שאתבו
26. אן . . . מי תי בא-ררא או . . . נא-בא-אן-סאר
27. . . . אבי שא תאמנארי . . . רון-כוס
28. גיר-נון-נא . . . תור כירנא תא מר-און-צוס-מא
29. דיש חימיתא שא אישתו תארבאצי אילו אובלוני
30. נא סוברא כירנא תא מראן-צוס-מא
31. שחבו שא אישתו סוברי אילו אובלוני
32. גיר-נון-נא כירנא תור איל תא כא-כא-מא אר-מיר-מי
33. דיש חימיתי כרתים שא מארבאצי אילו שיבתא אדימא
34. האר אור-ילו תור אן-רא-נא מר-און-האג-תאג

46.	אֶרְאֵנִי אִיר בְּאֶן־נִתִּי לִי הָאֵר בְּאֶן־אִיב־נִתִּי
47.	אִנָּא אִבִּישׁוּ אִידְחִימָא . . . נֶאֱלֶשׁוּ
48.	אֶרְמֵי יִשְׁאֵק גִּיג תְּרֵרָא לִיב נִו־אֶן־מֶל־מֶל
49.	אִבִּי [מִרְדִּיךְ] קֶאֱקֵאִי דִישׁ אִמְלִי אִישׁאִכְנִמָא
50.	אִי מִן . . . אִוּ בִּי אֶן־בֻּ אִישׁ מִזְחֵנָא בְּאֶן־רֹו
51.	כִּימָא . . . בִּיתִישׁוּ רֶאכְבָּתָא אִלִּישׁוּ אִיתָא [שִׁיב]
52.	אִיךְ . . . רֹו תִרְרֵא־בִי מִן־אֶן־פֶּא
53.	מִרְדֵּסֹו לֹו אִוִּכִים . . .
54.	אֶן־נִתִּי אִיב־נִתִּי
55.	אִיפֶאֱלֶשׁוּ . . .
56.	רִי תִרְלֹו־חֶא־בִי . . .
57.	ל[וּשְׁאִלִּיטְמָא . . .
58.	שִׁי אִיךְ־נֹו הָא . . .
59.	בִּי בִי . . .
60.	דָּאֵת . . .
61.	הָאֵר הָאֵר . . .
62.	תִּינְמָא . . .
63.	נִי רִית . . .
64.	וּשְׂמָא . . .
65.	כָּא : נָא שִׁי נִי רִי . . .
66.	אֶרְ־מִי־נִירֹו . . .
67.	שָׂא . . . אִיר תֹּו . . . כִּישׁוּ אִוִּשְׁקִמָא
68.	שְׂאֵק גִּיג תִרְ[ו] . . . אִב־לֶאֱל כֹּו
69.	מִרְדִּיךְ קֶאֱקֵאִי . . . כִּימָא [וּמֶאֱתִי דִישׁ אִפְתִּי
70.	נָא־צֶאֱבִידֹו כִּים . . . פֶּאֱל כֹּו
71.	כִּימָא אִרִּיבִי . . . אֶן־אִי

W .A. I. Pl. 4 — Verso. Colonne III.

רִי כִים כִּי מֶל־אֶן־לֶא כֹּו הָא־בְּאֶן־אִיב־רִי .
 כִּימָא אִיזֹו־רִי דִישׁ אִשְׁרִי רֶאפִּשִׁי לִי־אִפְרָשׁ
 שֹׁ קִרְדִּינָא אֶן־רֶאֱנָא כֹּו נָא־אִיךְ־שִׁי־אֶן־נִתִּי

15. א נאם־שוב מוחדנא ארְמִי־נִי־סִי
16. א־מִישׁ שׁיבְתִי אִילְשׁוּ אִדִּימָא
17. שאַק גִּיג אִי נִי אִים דּו־בֵּא כִים אַרְנָא חֵא־בֵּא־תו־ל־דּו־נִי
18. מו־רִיץ קֶאָקֶאֲדִי כִימָא תֵאֲרִימָאנִי (?) תִּינִי־תִי (?) דִּישׁ אַרְאִי לִיזִיכָא
19. א קֶד פֵּא־ל־אִי־נִי כִי כו חֵא־בֵּא־תו־ל־דּו־נִי
20. כִּימָא . . . אִירִי . . . כּוּתִי דִּישׁ כִּי־תִים לִילָאךְ
21. כֵּא אַרְאִי־כִי כִית פֵּא נֶאֱרֵא־דּו־רֵא כִית
22. אִמָּתָא אַרְאִי לִישׁתִּימָת
23. אַרְדֵּא־נֶאֱלִי־נֶן־נָא פֵּא נֶאֱרֵא־סִי־דִּי־אִי
24. אַרְדֵּא־כִי־נָא לִישׁתִּישִׁיר
25. אַרְשִׁלְךָ־אִלִּים־נֶן־נָא תוֹר שאַק וִירָאפּ כִית כּו־רִינָא תֶאֱךְ־תֶאֱךְ־לִי־בִי
וֶא־נָאן
26. אַרְאֵמֶר־אוֹד תוֹר רִישׁתּוֹ שׁא אִפְסִי בּוֹנִי דּו־מֶקֶן [כּו־מָא
27. אִין שאַק גִּיג הֶא־רֵרָא תֵא מו־אוֹן־מֵא־ל־מֵאֵל
28. מו־רִיץ קֶאָקֶאֲדִי אִנָּא אִמְלִי אִישׁא־כִינָמָא
29. שאַק גִּיג תִיךְ סֵא א גִּיג הֶא־רֵרָא תֵא מו־אוֹן־מֵא־ל־מֵאֵל
30. דִּיאֹ מו־רִיץ דֵּאֲרֵא [דִּישׁ] אִמְלוּ אִישׁא־כִינָמָא
31. שאַק גִּיג א־מִיָּא כִים אַיִן־אוֹל־אוֹל־נִי
32. מו־רִיץ קֶאָקֶאֲדִי כִימָא אִנִּי אִיתְאָקֶף
33. שאַק גִּיג אַרְפֵּאֲרֵא אוֹד־דּוֹ תֵא כו אַרְפֵּאֲרֵא שׁוֹרָא כו
34. מו־רִיץ קֶאָקֶאֲדִי אִישׁתּוֹ צִית אַרְשִׁא־מִשִּׁי דִּישׁ אִירִיב אַרְשִׁא־מִשִּׁי
35. שאַק גִּיג תֵא־רִדּוֹ כֵּא מו־אוֹן־נֶאֱרֵא־אִי־נִי
36. מו־רִיץ קֶאָקֶאֲדִי אִירֵאֵשׁ . . . אִישׁא־סִי
37. א א־ב־כֵּא : אִישׁ תֵּא־מִתִּים אִירְצִיתִי מֵא־ל־אִתִּי : כִי שׁא מֵא־ל־אִן־לֵא־א כו
38. א־מִיָּא תוֹר־תוֹר־לֵאל א־מִיָּא אִי־דּוֹ
39. אִנִּי צִיִּתּוֹרִתִי אִנִּי אִילָאךְ
40. א־מִיָּא נֶאֱלִי־נֶאֱלִי־לֵא : אִנִּי רֵאֲבֹתִי אִנְשׁוֹ : א־מִיָּא־בִי
41. אַרְבּוֹר־נֶן־סִי־א־בִי : רֵאִפְשֵׁא אוֹתִי תוֹר אִירְחִי : תוֹר־נֶן־כִּי־נָא כִית
42. שאַק גִּיג גֵּד כִים אַיִן־אוֹל־אוֹל־אִי־נִי
43. מו־רִיץ קֶאָקֶאֲדִי כִים אִלְפִי אִיתְאָקֶף
44. שאַק גִּיג כִי־רֵנָא כִים אַיִן־אוֹל־אוֹל־נִי
45. מו־רִיץ קֶאָקֶאֲדִי כִימָא כִיץ לִבִּי אִיתְאָקֶף

51. ד אָדנאַ נאַרפֿא ד כּיַא נאַרפֿא

52. אָן שאַק נַת בּיַד (?) בּוֹלֵדא נּו אַקוֹוִיא	
53. [מוֹדֶק] קאַקאַנר] דּיש סאַת אַדיש נֶרֶשׁ לַא נאַפֿד	
54. תּוֹרַרַא סּוֹאק־נאַרְתּי	54
55. אָן נאַל פּי סאַת (?)	55
7 lignes détruites	
פֿרֶדְהי	63
דאַ סּוּ	64
נאַק(?)־נִילאַל	65
אַקוֹוִיא־אַק־נאַרְתּא	66
יֶשׁ אַל אַנאַשׁי	67

4 lignes presque entièrement détruites.

Colonne II.

1. אַח אַא א : אשׁ - אַד־מִישאַם אַשׁאַבאַרְי : אָו מִיַנ־אַיב־ניַרְאִי	
2. אָן־שִׁלְק־תּוֹרַרַד שׁו : שאַכאַל אָ : דּוּנאַ תּוֹרַרַב	
3. סֶךְ צוֹכאַר אַשׁ נּו וו : שאַרַאֲת אַנּוּכּי לַא פּוֹתְתּי (?) לּוּכּוּסאַ : שׁוֹ־אַ־מִיַתּי	
4. רַקָּד חוֹ אָו דאַ נֶרַא אַד־וִידאַ כּו אַרְ־מִיַנ־סאַר אַד־כּאַב־נו כּו אָוה מִיַנ־רַתאַב	
5. זַנִּישׁתּו פּאַרִישׁתּו אַימאַ לּוֹתְצִיבמאַ שׁוּמֵלאַ לּוֹדב	
6. כּאַרְסאַר VII אַד־וּ- אַ־אַן אַרְ־מִיַנ־סאַר	
7. כּוּצִיר סִיבִית אַדִּי שִׁנאַ כּתּוּרַמאַ	
8. נאַם־שׁוּב אַרְ דּוּנאַ : שִׁכּאַת אַרְ־חַו אַדיסאַ : אַרְ־מִיַנ־סִי	
9. שאַק תּוֹרַר תּוֹרַדאַ כּוּת : קאַקאַד סאַרְצִי רּוּסוּמאַ : אַרְ־מִיַנ־סאַר	
10. תּוֹךְ תּוֹרַר תּוֹרַדאַ כּוּת : כּוּישאַד סאַרְצִי רּוּסוּמאַ : אַרְ־מִיַנ־סאַר	
11. דִּי פּאַרְנִי (?)־נאַ כּוּת : נאַפּישׁתּאַשׁוֹ רּוּסוּמאַ : אַרְ־מִיַנ־סאַר	
12. אַד־שׁוֹ־נִירְבִי : מִשׁוֹרְתּישׁוֹ רּוּכּיסאַ : אַרְ־מִיַנ־סאַר	
13. אַיִךְ־נאַד־דאַנאַ כּוּת אַרְ־מִיַנ־נִיַנְק־אַ	
אירשאַשׁוֹ לּוּשִׁיבמאַ	

(*) צאַכְתּוּתּי T.

20. כימא שא ליבאשו נאסחו איתאנאפלאבית
21. נירו גידרא כים אין-תאבתאכרא
22. כימא שא אש אישאתי נארו איתאמאר
23. פאם זינא ביי-גידרא כים שינא אים דיר אן-סי
24. כימא בורימי שא האמרא שי-||-מיששו אופי מאלא
25. זירני תא אור אין-דא-אן-כא-גאר-גאר כי נאסיכי בא-אן-סאר
26. איתי נאפישתישו איתאכאל איתי מוטי ראכים
27. שאק ניג איס-כאביכאבדא כים א דו בי האר-נאמי נו און-זו
28. דאו שא כימא אימבאר כאכרו אלאכתאשו מאנמא אול אדי
29. שי-אום בילא-בי כא-סאר בי האר-נאמי נו און-זו
30. איתאשו נאמיררו מארכאסו מאנמא אול אדי
31. אן-שילך-הארדו שי : שא-מאל-אי : דרנא תור-מו
32. או הול-תי כיללא אן-זינא אש-נא סאר-א
33. || אשאר אש צירי אידיששו אצו
34. אן-פאר אר-אנא תן-תוני] כים כו שאק זו או-מי-ניתול
35. כימא אן-שא-מאש אנא ביתישו איריבי צובאתא קאקאדמא כותימא
36. או הול-תי כיללא או-מי-ניתול כים או-מי-ני-האר
37. ||-א כותימא כימא אצירמא
38. איד תך זינא תא אן-פאר נאם תא-אודרו
39. אש שירי לאם אן-פאר לא אצו
40. כי דרבא-אני תא : אש מאנאזי כושומא : או-מי-ני-בו
41. 399 (אנא)-בי : סוד[סו ליכי] מא : שו או-מי-תי
42. סך צו כאר אוש נו זו שו או-מי-תי
43. שאראת אונכי לא פיתתי (!) ליכמא
44. שאק האר תור-א כית או-מי-ני-סאר
45. קאקאדי מארצי רוכסמא
46. תך האר תור-א כית : כישאר מארצי רוסומא : או-מי-ני-סאר
47. . . . האר אורדילו כית ? א כים נאן-איס-מא-רא-אן-זי-זו
48. . . . שו קאקאדי שא איש סו ? לי באשו לנאסח
49. . . . שו איס-ררא כים ? כי בי כו נא אן-גאר-א
50. . . . ילתי שא שארי אובלושו דיש אשרישו אא איתור

23. דיש ביהו אה א . . .
 24. נגים (?) תל ט אן א ט באר ט נאקאסרמא . . .
 25. אהזבו טטו א . . . טרילט אט אהזני לזן
 26. אהק (?) טרמבמא אן דאן טי נא נאקאן לאלהלאהזני ארש
 27. טא טא טא אהק תלמא נאן .
 28. אן אהק (?) תל אק אהק טי כורדא
 29. דף ז-טקמט אהק תל א מיט

W. A. I. IV. Pl. 3. Recto. Colonne 1.

1. אן שאק נט ארמא זקנא נראלאל אים כים טראקדירי
 2. טרזן קאקרי אט צירי ארתאקף כימא טארי איואקא
 3. נוסגיר כים טראקדירי טירי טירטו נום נראקדירטו
 4. כימא בירכי ארתאברק ארש או שאפליש ארתאטוה
 5. אים נו תרמא ארמא נט כים אין אגא
 6. לא פארט ארש כימא קאני ארתאטימא
 7. טארבי נרמאן כים אין סלסל לא
 8. באגטו כימא נרזני אוסאלת
 9. טאלאן אקלילי האר נו תקרא אטביבי אין פארמא
 10. שא אראיטראר פאכרא לא ארטו אטבי טירטו אושאמא
 11. טל אן כים שורשורדא א כים מרא אלדודו
 12. כימא טאבאב שאמאמז אורור כימא ארמיש מוש אלאך
 13. תאר אורדלו כורתאל לא נאבריאני בארמאר אוד כים מראון
 דאדראוש
 14. דיש אמלו טתאליכי מדרי איטאנימא כימא אדרי איתנישו
 15. תאר אורדלרבי בארמארמא
 16. אמלו טוארט אדוכמא
 17. תאר אורדלרבי ליב דיבמא כים שו אוסתרמאר גורדא
 18. אמלו שו כימא שא כין ליב ארתאמארמא
 19. ליב זירמא כים אין פאל פאלא

52. שא אן-איִא שינתיִ שׁונו
53. גווא-לאַל אן-רִי-איִניִ מיש
54. גוואלִו שא אן-מישִ שׁונו
55. אִי-בו-רא לִו-לוֹ א תא-רא דו-בא מיש
56. סוסן (?) דאלאחיִ אש סוכי איתאנאזאו (¹) שׁונו
57. סיס-סי מיש : שינתיִ שׁונו שינתיִ שׁונו : סיס-סי מיש
58. VII-נא מיש VII-נא-מיש VII א-דו-|| נא מיש
59. סיבתיִ שׁונו סיבתיִ שׁונו סיבית אדי שינא שׁונו
60. זי אן-נא גאן-פִא-ניִ-איִש זי בי-א גאן-פִא-ניִ-איִש

61. בא כא מא אודוך חול־א נאן

Colonne VI.

1. אודוך חול מו-און-דא-רד-אויש
2. אודוכיִ שינו איתאריִש
3. סִאִא איס-מא-אן-אויש
4. שי לא נאכוֹ אירתיִישׁו
5. סו-בי נו אוד-דו-ניִ איס-מא-אן-אויש
6. שא אש זומר לא שובוֹ אירתיִישׁו
7. שו-ני אן-רא שו-א-ניִ כו איס-מי-אין גאר
8. קאָסוֹ אימחאצמא דיש קאָתיִישׁו אישכּון
9. ניר-ניִ אן-רא ניר-א-ניִ כו איס-מי-אין גאר
10. שׁיפִשׁוֹ אימחאצמא דיש שׁיפִישׁוֹ אישכּון
11. שאק-מאל-ניִ אן-רא שאק-מאל-א-ניִ כו איס-מי-אין גאר
12. קאָקאסוֹ אימחאצמא דיש קאָקאריִישׁו אישכּון
13. נאם-בי שו מי דאק כי כו-ני
14. דיש שים

6 lignes détruites.

21. אודוך (²)
22. אודוכיִ

(¹) איתאנאזאו T. — (²) גתים T.

24. נִשְׁתַּחֲוֶה אֲרֻכְתָּהּ נֶאֱקָדַּת כִּי יֵשׁ קָדְשׁ לְהִנְאָחֵזָהּ
25. כִּי הָאֵל אֲדֹנָי הַיָּד אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ
26. דִּשְׁתָּ כִּי הָאֵל הַיָּד אֲרֻכְתָּהּ לֹא תִהְיֶה לֹא תִהְיֶה
27. שִׁימָה לִּימָה אֲרֻכְתָּהּ לִימָה
28. דִּשְׁתָּ שִׁימָה אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ
29. אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ

30. אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ
31. שִׁימָה לִּימָה אֲרֻכְתָּהּ לִימָה
32. בִּי דִּשְׁתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ
33. אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ
34. שִׁימָה לִּימָה אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ
35. דִּשְׁתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ
36. בִּי דִּשְׁתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ
37. אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ
38. אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ
39. אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ
40. אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ
41. אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ
42. שִׁימָה לִּימָה אֲרֻכְתָּהּ לִימָה
43. דִּשְׁתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ
44. אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ
45. שִׁימָה לִּימָה אֲרֻכְתָּהּ לִימָה
46. אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ
47. דִּשְׁתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ
48. אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ
49. אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ
50. שִׁימָה לִּימָה אֲרֻכְתָּהּ לִימָה
51. אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ אֲרֻכְתָּהּ

(*) נֶאֱקָדַּת - (*) נִשְׁתַּחֲוֶה - (*) דִּשְׁתָּהּ - (*) דִּשְׁתָּהּ - (*) דִּשְׁתָּהּ
אֲרֻכְתָּהּ - (*) אֲרֻכְתָּהּ - (*) אֲרֻכְתָּהּ

56. חול רוף
56. כא-כא-מא גאן
57. אין אור-שאק מיש
58. קארראן-רו שונו

Colonne V.

1. אדיא אש א מיש אדיא בא אן-נא בית תו-אוד-דא-מיש
2. שא ריהוסנו אישתא [נו . . .] ריהות אן אנום
3. איבאנו שונו
4. אר-ני-ני בית לאל בר-בי (1) מיש
5. שונו זאכיקו מותאשראביטותי שונו
6. דאם נו תוך מיש תור נו תו-אוד-דא מיש
7. אשאתו אול אחוו מארו (2) אול אלדו שונו
8. תור-דא נקאן-זו-מיש
9. תאריכתאם (2) אול אידו
10. אוב כור-דא האר-שאק תא אוד-דו-א מיש
11. סיסו שא אש שאר-ז אירבו שונו
12. אן-איניכי בית סיס א מיש
13. שא אן-אירא שינותום שונו
14. גו-זא-לאל אן-רי-איני מיש
15. גוואלו שא אן-מיש שונו
16. אי-בו-דא לו-לו-א תאר-א דו-בא מיש
17. סולאאתאם דאלאודי אש תאר איתאנאמזאו שונו
18. שי אן-ניר-און-נאל אור-שאק דאן-נא אן-אין-כית-לאל בית מר-אן-לאח-לאח-
דו-איש
19. אש מאחאר אן-|| קארראו דאנו שא אן-בי איתאנאלאכו שונו
20. זי אן-נא גאן-פא זי כירא גאן-פא
21. זי אן-אין-זוינא אין אן-איש-רים פאר-דא בית גאן-פא
22. ניש (4) אן-סין ביל (2) נאמארצית לותאמאתאם
23. זי אן-באר (2) שאק-מאל אובארא תאר-א פאינא בית גאן-פא

(1) בר-בו. — (2) מארא. — (3) תאריכתום. — (4) ניש. — (5) אין-
(6) פא

- 18. נאלץ־ישׁ בלהט לא אשה סבתי־יְשׁוּ
 - 19. הקד־ארתא : טמא אל אדה : נראקדו־מישׁ
 - 20. אקדמא : סאתים כימא כימא אכאמ־ : כי כום אא־ס־ אא־ס־מישׁ
 - 21. אדרתא : אדרח אל אדה : נראקדו־מישׁ
 - 22. אקדס : אגא אקדמישׁ נאסח : יי דנא־מישׁ
 - 23. סרבי אקסא־טא־טא־מישׁ מית יוד־שור־רא־מישׁ בי נאק־טא־מישׁ
 - 24. ישׁ שרר מיטאונק דאכ־ ישׁ דא אשלאני (?)
 - 25. . . . זאלאם בי אקד־אי־ני מישׁ
 - 26. . ברה אמי ישׁ אקמישׁ יְשׁוּ
 - 27. א־ אקתול כ־נא אוח אק־שיתוד כראק־ס־אישׁ אאן
 - 28. אשׁ ביתי אקתול כ־נא ישׁ בית (?) אק־|| דשׁ
 - 29. ת־לאל ישׁ נ־רד תך סיא (?) מישׁ
 - 30. נאלץ ישׁ ראגו סאלץ־שׁתו
 - 31. ב־י אגנאר אגנאר מישׁ סח נו ד־ס־י מישׁ
 - 32. אכיל דאכ־ לא כזפארכותי־שׁתו
 - 33. נאס־נ־רדו סא א־ס־ני־האר אוב־דא־בי כו נאם בא־נור־רודא
 - 34. סאסות תוכי־ שׁתותימא דישׁ דופ־כי פאקדאתי אא איתרוני
 - 35. ד אקטא נאק־פ־א־ני־אישׁ ד־י כיא נאק־פ־א־ני־אישׁ
 - 36. כאסא־סא אודך חולא נאן
 - 37. אן ישׁ אדרח ישׁ אדרח ישׁ נאם־סא אוש־כו
 - 38. תאמטו תאמטו מורתיד־ נין שׁמישׁו
 - 39. . . . כים־סא כרא אן־נא בית
 - 40. . . . כ־תים ריחות אן־א־
 - 41. . . . כים־סא נ־ תי־מאל
 - 42. . . . כימא אן־א־
 - 43. . . . חוראו (?)
 - 44. . . . בי
- 8 lignes détruites.
- אן־נין
 - אן־|| בילית

(?) יוד־T

- 61. זי אָננא נאָפּא זי כּי א נאָפּא
- 62. ניש אָנא לותאמאראם ניש כּי-תים לותאמאראם
- 63. זי אָנא-בית-לאַל נאלאון כּור-כּור-רא בית נאָפּא
- 64. זי אָנא-בית-לאַל נין-כּור-כּור-רא בית נאָפּא
- 65. זי אָנא איב אור-שאק דאָננא אָנא-בית-לאַל בית נאָפּא
- 66. זי אָנא-כו לאח מאח אָנא-בית-לאַל בית נאָפּא
- 67. זי אָנא-זוננא תור שאק אָנא-בית-לאַל בית נאָפּא
- 68. זי אָקיל נין-כי סול-כו גאר (רא) בית נאָפּא
- 69. ניש אָנא-יש-תאר בילית אוּמאני לותאמאראם

W .A. I. iv, Pl. 2 — Verso — Colonne iv.

- 1. זי אָנא-ים נאלאון כא חי-נא בית נאָפּא
- 2. ניש אָנא-ים ביל שא ריגמשו מאבו ||
- 3. זי אָנא-אר נאלאון די-רא בית נאָפּא
- 4. ניש אָנא-אר ביל (י) דיני ||
- 5. זי אָנא-נא אָנא-נאל-א-ני נאָפּא
- 6. ניש אָנא-נא-כי אָנא-מיש נאל-מיש ||
- 7. כא-כא-מא אודוך חולא נאן
- 8. אָנא אָנא-כי-נא האר-כי-נא אָנא-לאר-כי-נא-אי
- 9. מונאשיר אָנא-אי או כּי-תים שידו מונאשיר מאתי
- 10. אָנא-לאר-כי-נא שו אָנא בית
- 11. שידו מונאשיר מאתי שא איכאשו שאקא
- 12. שו אָנא בית ניר דו-נא אָנא בית
- 13. שא איכאשו שאקא תאלאבתאשו שאקא
- 14. תי-לאַל גוד אול-אול גוד מאח-אי
- 15. גאלו אלבו נאכמו איכמו ראבו
- 16. גוד אי א א : איכמו שא בית-מיש איתאנאלאכאתום : פאל-פאל-א-מיש
- 17. תי-לאַל אור גו תוך VII-נא א מיש

(י) ביל

33. ד אַןִּיקִיאָב תּוֹרֵאָרֶשׁ אַרְדּוֹרֵא בֵּית נאָרְפֵּא
34. נִישׁ אַךְ || תּוֹרֵאָרֶשׁ בֵּית חוֹרֵא ||
35. ד אַקִּיל נִין כּוֹר־רֵא בֵּית בִּישׁ־אַן־פֵּארֵרֵא בֵּית נאָרְפֵּא
36. נִישׁ אַךְ || בִּלְיֵת כֶּסֶת־מִישׁ מֵטֵאָרֵאָת (°) מִישׁ לִוְהֵאָבֵאָתֵאָם
37. אַרְנֵא סוֹדֵד [רֵאָר] אַרְלוֹ תוֹר אַרְרֵאָנֵא
38. אָו באַרֵּא אַרְרֵא אַב־כֵּא נֵאָרֵא א באַרֵּא אַרְרֵא אַב־נֵאָרֵא
39. אַן נאָב־רֵאָר אַד־פֵּא אַךְ פֵּא נאָם . . .
40. נאָפֵרֵאָר אִינֵאָבֵוּ פֵּא כֶּסֶת אִינֵאָפֵּאָו
41. אִישׁ פֵּו רֵא פֵּו . . . ד־אַר־ד־אַר
42. פּוֹרֶצַּ דִּילוֹתֵי פֵּא כֶּסֶת אִישׁ־פֵּאָו
43. סוֹ נוֹ חִינֵא באַרֵּא נוֹ קִי־נֵא
44. פֵּא אַנֵּא פִּירֵי לֵא פֵּאָבֵוּ דִישׁ זִוּמְרֵי לֵא דֵאָפֵּן
45. אַוּדֶךְ חוֹל א־לֵאל חוֹל פֵּאָשְׁכִים חוֹל
46. רֵאָר חוֹל פֵּו חוֹל כֵּא חוֹל כֵּא־פֵּו חוֹל
47. רֵאָר אַרְלוֹ תוֹר אַרְרֵאָנֵא סוֹנֵי תֵּא נאָן־נֵי אִיב־תֵּא אַוּד־דוֹ באַרֵּא
נֵי תֵּא נאָן־רֵי אִיב־אַד־דוֹנֵי
48. פֵּא רֵאָר תוֹר אַן־פֵּו אִישׁ סוֹ־פֵּו לִישׁ־פֵּו אִישׁ סוֹ־פֵּו (°) לִישׁ־פֵּו
49. סוֹ־פֵּו נאָם באַרְנֵי־כֵּאל־כֵּאל (°)
50. דִישׁ זִוּמְרֵיא אַא אִידֵהֵנִי
51. פֵּו־פֵּו נאָם באַרְחֵל־אַן־נֵי
52. פֵּו־פֵּו אַא אַוּלֵאָפֵּוֹנֵי
53. אִינֵר־פֵּו נאָם באַרְדוֹ־נֵי
54. דִישׁ אִינֵר־פֵּו אַא אִילִיכֵוֹנֵי
55. אִי־פֵּו נאָם באַרְתֵּו־נֵי
56. דִישׁ בֵּית־פֵּו אַא אִוִּיבֵתֵנִי
57. נוֹשׁוֹר־פֵּו נאָם באַפֵּאל־פֵּאל־אַן־נֵי
58. דִישׁ נוֹשׁרֵיא אַא אִיפֵּאל־כִּיתוֹנֵי
59. אִי־כֵי כּוֹ־א־פֵּו נאָם באַרְתֵּו־נֵי
60. דִישׁ בֵּית שׁוֹבְרֵיא אַא תוֹ־מִישׁ־נֵי

(°) מוֹנאָפֵּרֵאָת . . . זִוּמְרֵי — (°) באַרְנֵי־כֵּאל־כֵּאל

3. אד חול אים חול שי נאב א מיש
4. אד-מו שא חולתים אים חול אלך מאדרי שונו
5. תור איש א-מיש תור אוש איש א מיש
6. מארו ניתמאלותום אבלו ניתמאלותום שונו
7. האר כינ-גא-א בית לאל דא רא א מיש
8. תור-מיש מירי שא נאמטארי שונו
9. גר-וא-לאל אן-נין-כי-נאל א מיש
10. גוזלר שא אן || (*) שונו
11. א-מאך-תו און-כא נינין-נא מיש
12. אבוכו שא איש מאת איצאראדו שונו
13. VII א-אן אן-אן מאל-אן-לא מיש
14. סיבית אן-מיש אן-אי ראפשותי
15. VII א-אן אן און-כא מאל-אן-לא מיש
16. סיבית אן-מיש מאתי ראפשותי
17. VII א-אן אור-אור-רי-א מיש : סיבית אן-מיש מאשיאותי
18. VII א-אן אן VII א-אן מיש : סיבית אן-מיש כישאתי
19. VII א-אן אן חול-א מיש
20. סיבית אן-מיש שינותום
21. VII א-אן אן גאל-און גאן-מי חול א מיש
22. סיבית לאמסתום שינותום
23. VII א-אן אן גאל און גאן מיר-א שאח ני חול א מיש
24. סיבית לאבאצי לאבו שינותום
25. אן VII א-אן כי VII א-אן
26. איש אן-אי סיבית איש כיתים סיבית
27. אודך-חול א-לאל חול מאשבים חול תי-לאל חול אן חול רים חול
28. זי אן-נא גאן-פא זי כיר-א גאן-פא
29. זי אן-אי-כית-לאל גאל-און כור-כור-רא כית גאן-פא
30. ניש אן-בי ביל מאת-מיש לותאמאתאם
31. זי אן-נין-כית-לאל נין כור-כור-רא כית גאן-פא
32. ניש אן-|| בילית מאת-מיש לותאמאתאם

(*) נין-כי-נאל

43. ניש אן-|| שאַטאַק נאָכֿ כִּי־תִים || נאן . .
44. די אָנען אַיִך־יִדא נִי־וֹלֵלֵאל כּוֹרֵרא כִּית
45. ניש אן-|| נִוֹלֵלֵ כִּי־תִים ||
46. די אַיִך־אַק כּוֹרֵרא VII-בי נאן . .
47. ניש דא [לֵאתִי כִי־תִים סִיבא לִוְתֵאמֵתֵאם]
48. די אַיִך־שׁוֹדִיש כּוֹרֵרא VII-בי נאן . .
49. די אָנ־נִי־נאב נִי־נאב נאָל כּוֹרֵרא כִּית
50. ניש אן-|| || כִּי־תִים לִוְתֵאמֵתֵאם
51. די אָדִוּש־בִּי־קוּו דאָם אָנֵאם־תֵּאֵרֵרא כִּית
52. ניש אן-|| אֵלֵתִי נֵאמֵתֵאֵרִי ||
53. די אָנֵאן־דִּים כִּו תּוֹרֵרֵאָך זּוֹרֵאָם כִּית
54. ניש אן-|| כֵּאֵרֵתִי אִפְסִי לִוְתֵאמֵתֵאם
55. תֵּאֵר אִירֵלֵו תּוֹר אָדֵרֵאֵנֵא
56. אָדֵנֵא כֵּאֵרֵאֵן־תֵּאֵרֵרֵו־אָדֵנֵא אִשׁ אָדֵנֵא כֵּאֵרֵאֵן־וִי־נֵא אָדֵנֵא
57. אָו כֵּאֵרֵאֵן־אֵב־טֵאֵ נֵאֵרֵאֵי א כֵּאֵרֵאֵן־אֵב־נֵאָדֵאֵ
58. אַיִך־כֵּאֵרֵאוּרֵו א א כּוּו זּו אָן־אִיִך־כִּית־לֵאל כִּית שׁוּ זּו כֵּאֵרֵאֵ־
נִי־אִיִך־ו
59. א אֵב־טֵאֵ אִוּן סִים א אִוִךְ כֵּאֵרֵתֵנִי־נֵאֵר א אִוִךְ פֵּאֵר־
כִּפ־נִוִךְ־כִּי
60. א פּוֹר תֵּא א אִוִךְ־דֵּא כֵּאֵרֵאֵן־סִיִךְ־דֵּא
61. אָן כּוּ כֵּאֵרִי אָיִן פֵּא נֵא אָן־תּוֹךְ־תּוֹךְ־דֵּאֵ
62. כִּי כּוּ כֵּאֵרֵו־טֵא כּוּ נֵאם־בִּי־כֵּאֵל־כֵּאֵל
63. תֵּאֵר אִירֵלֵו תּוֹר אָדֵרֵאֵנֵא כֵּאֵרֵאֵן־תֵּי־מֵאֵל־דֵּא כֵּאֵרֵאֵן־
נֵאֵרֵאֵ־אִי־נִי
64. כֵּאֵרֵטֵאֵ אֵוּדֵךְ חוֹלֵא נֵאן
65. אָיִן אֵוּד־שׁוֹרֵוּשׁ אִים חוֹל כִּים־טֵא א מִישׁ
66. אֵוּד־טֵו אֵוּבֵתֵוּם שֵּאֵרִי שִׁינֵוּתֵוּם שׁוּוּ

Colonne III.

אֵוּד חוֹל אִים חוֹל שִׁי נֵאב א מִישׁ
אֵוּד טֵו שֵּא חוֹלֵתִים אִים חוֹלֵו אִשִּׁיב שׁוּבֵתִי שׁוּוּ

15. זי אָן־קור־קור־אָני
נאָפֿאָ
16. זי אָנדין־קור־קור־אָני
נאָפֿאָ
17. זי אָן־דאָנ־נאָר־כאַ
נאָפֿאָ
18. זי אָנדין־דאָנ־נאָר־כאַ
נאָפֿאָ
19. זי אָן־תּוֹל־כּוֹנַם
נאָפֿאָ
20. זי אָנדין־תּוֹל־כּוֹנַם
נאָפֿאָ
21. זי אָן־אָד־תּוֹל־לֵא
נאָפֿאָ
22. זי אָנדין־אָד־תּוֹל־לֵא
נאָפֿאָ
23. זי אָן־מִי־חִירָא
נאָפֿאָ
24. זי אָנדין־מִי־חִירָא
נאָפֿאָ
25. זי אָן־אָן אָן־כאַל א־א אָן־אָי־כּוֹל־לֵאל כּוֹת
נאָפֿאָ
26. ניש בֵּיל אָבּי אָוּטִי שאַ אָן־אָי־כּוֹת לִוְתַמְאַתַּא
נאָפֿאָ
27. זי אָנדין כאַל־אָן אָא אָן־אָי־כּוֹת־לֵאל־כּוֹת
נאָפֿאָ
28. ניש בֵּילִי אָבּי אָוּטִי שאַ אָן־|| לִוְתַמְאַתַּא
נאָפֿאָ
29. זי אָן־סִי־כּוֹ אָי־מַאָךְ שאַק־באַד־א־ני א־זִי־קִנִּי פּאַל־
אָר־כאַ
נאָפֿאָ
30. ניש אָן־סִין שאַ אָלֵאָף שאַמֶשׁ נאַרוֹשוּ אָיִבּוֹר לִוְתַמְאַתַּא
נאָפֿאָ
31. זי אָן־פּאַר נאַל־אָן דִּי־תאַר אָן־רִי־אָי־ני כּוֹת
נאָפֿאָ
32. ניש אָן־פּאַר בֵּיל דאַנִי שאַ אָן־מִישׁ לִוְתַמְאַתַּא
נאָפֿאָ
33. זי אָקִיל כאַד־נאַנאַ אָן־אָנ־נִו־נאַי־כּוֹת א־אָן שאַק נִי־אָוּךְ
כאַל־כאַל
נאָפֿאָ
34. ניש אָן־אִיש־תאַר שאַ אָנאַ (?) כּוֹבִיתִישַׁא אָן־אָנִו־נאַ־כּוֹ
נאָפֿאָ
35. אָיִשֶׁתֵּנִנוּ לֹא אָיִסאַרִי לִוְתַמְאַתַּא
נאָפֿאָ
36. זי אָן־זִיק כאַל־אָן אָן־אָי־כּוֹנַם כּוֹת
נאָפֿאָ
37. ניש אָן־|| אָוּטִי (?) אָן־אִי־א לִוְ||
נאָפֿאָ
38. זי אָן אָבִי־א תּוֹר־רַאָךְ אָן־אָי־כּוֹנַם כּוֹת
נאָפֿאָ
39. ניש אָן־|| כאַרְתִּי אָן־אִי־א לִוְתַמְאַתַּא
נאָפֿאָ
40. זי אָן־נִי־סִי א לִיד כּוֹ לִיד לִוְ־לִו־אַר־א
נאָפֿאָ
41. ניש אָן־|| רִיאָו תּוֹלֵאתִי ||
נאָפֿאָ
42. זי אָן־אָי־בֵּיל שאַק־[תּוֹל־]לֵא כּוֹר־רַא כּוֹת
נאָפֿאָ
- (*) דִּישׁ . — אָוּטִי ||

נֶאֱמַרְיָאֵן	... אַבְדָּא- [IV] 56
נֶאֱמַרְיָאֵן	... רַא 57
נֶאֱמַרְיָאֵן	... אַד שְׁוֹאֵשׁ 58
נֶאֱמַרְיָאֵן	... אַד שְׁוֹאֵשׁ 59
נֶאֱמַרְיָאֵן	... אַד שְׁוֹאֵשׁ 60
נֶאֱמַרְיָאֵן	... אַד שְׁוֹאֵשׁ 61
נֶאֱמַרְיָאֵן	... נַא אַקְרוּ נַא 62
נֶאֱמַרְיָאֵן	... נַא אַקְרוּ נַא 63
נֶאֱמַרְיָאֵן	... נַא אַקְרוּ נַא 64
נֶאֱמַרְיָאֵן	... נַא אַקְרוּ נַא ט 65
נֶאֱמַרְיָאֵן	לֵב שַׁתְּךָ אֶטְוִי שַׁנַּנְנַא בַּדְּאֵאֲנַךְ נֶאֱמַרְיָאֵן 66
נֶאֱמַרְיָאֵן	נַאֲנַנְנַא רַא תְּךָ אֶטְוִי אַנַּנְנַא בַּדְּאֵאֲנַךְ נֶאֱמַרְיָאֵן 67

Colonne II.

נֶאֱמַרְיָאֵן	1 אַבְדָּאֲנַנְנַא אֶטְוִי ט נַא בַּדְּאֵאֲנַךְ סֶךְ לַאם
נֶאֱמַרְיָאֵן	2 א שְׁוֹאֵה נִדְתֶךָ (?) א טְוִי אַבְדָּאֲנַנְנַא ט נַא בַּדְּאֵאֲנַךְ נֶאֱמַרְיָאֵן
נֶאֱמַרְיָאֵן	3 אַד־פַּא שַׁאקְבַּא אָן אַבְדָּאֲנַנְנַא־כִּית־אֲיִנִי שַׁאקְתוּלִינִי נֶאֱמַרְיָאֵן
נֶאֱמַרְיָאֵן	4 אַשַׁאֲנוּ כַאסוּת אַבְדָּאֲנַנְנַא־כִּי אַשַׁאֲסוּכַא
נֶאֱמַרְיָאֵן	5 תַּאֲר־תוּלֵאֲק אַד־פַּא שַׁאקְבַּא אַבְדָּאֲנַנְנַא־כִּית־אֲיִנִי שַׁאקְתוּלִינִי נֶאֱמַרְיָאֵן
נֶאֱמַרְיָאֵן	6 שִׁנִּי אַשַׁאֲנוּ כַאסוּת אַבְדָּאֲנַנְנַא־כִּי (?) אַשַׁאֲסוּכַא
נֶאֱמַרְיָאֵן	7 אַד־פַּא מַרְאֲקִינַא־תְּרַמַּל תַּאֲר תוּרַא טוּ מַרְאֲקִינַא־תְּרַמַּל
נֶאֱמַרְיָאֵן	8 אַשַׁאֲנוּ שַׁא דִּיה אַדְרוּ דִּישׁ מַרְצִי תַּאֲרוּ
נֶאֱמַרְיָאֵן	9 אַד־פַּא דִּי אַבְדָּא נֶאֱמַרְיָאֵן דִּי טִירַא נֶאֱמַרְיָאֵן
נֶאֱמַרְיָאֵן	10 אַשַׁאֲנוּ נִישׁ אַקְאָ לַוְהַאֲנַתַּא נִישׁ כִּיתִים
נֶאֱמַרְיָאֵן	11 דִּי אַבְדָּאֲנַנְנַא־אֲיִנִי
נֶאֱמַרְיָאֵן	12 דִּי אַבְדָּאֲנַנְנַא־אֲיִנִי
נֶאֱמַרְיָאֵן	13 דִּי אַבְדָּאֲנַנְנַא־אֲיִנִי
נֶאֱמַרְיָאֵן	14 דִּי אַבְדָּאֲנַנְנַא־אֲיִנִי

— (1) דִּיהַאֲנַנְנַא — (?) אָן || —

27. אישתי בירתי דיש ביתי איתנאבלאכאתי²
28. איניניני איקאיק נו אוקגאא מיש
29. איקשודיש נו אוקגאא מיש
30. שונו דאלתי אול איכאלי שונותי
31. מדילי אול אוחאר שונותי
32. איקאיקא ציר כים מואןשורשוראיני
33. אש דאלתי כימא צירי איתאלאלי
34. איקצארא אים כים מואןואלא[תא]איני
35. [אש] צירי כימא שארי איניקן
36. דאם] אור האר בית באראאן[לאם]מרני
37. אשאתא אש אודלי האר איתאר
38. תור די אוב האר בית באראאןויזויני
39. מארו אש בירכי האר אושאתבו⁽¹⁾
40. דון] אי אוראיני תא באראתולדוני
41. אידלא אש בית איכותישו אושיצו
42. איניניני אידי שא—מנאר אינירבי הארא אושסא
43. שונו קולו כורו שא ארכי⁽²⁾ האר ראכסו שונו⁽³⁾
44. אןהאיאורולו שייב או קןכיןמאל האראורולו
45. אןהאר ריאום⁽⁴⁾ צירתי או דאלתא דיש האר
46. אקרא⁽⁵⁾ נא כו פאת כו מואןדיבביאיש
47. שא אןשו דיש כורמאתי איצבאתושו
48. אןגאלאן נאןמי²
49. אןגאלאן נאןמיא
50. אןגאלאן נאןמיהאב
51. נרינג . . .
52. אוםמי . . .
53. מישי . . .
54. האראו . . .
55. אוחוך שינו . . .

(1) אושאתבו — (2) איניר — (3) דודו מיש — (4) ריי

או — (5) אןאן —

1. — W. A. I. iv, Pl. 1. Colonne 1. Recto.

1. אֵין אֶזֶא־אֵד שֶׁא שׁוֹר־א־[נִי] בֵּא נִינְק־נֵא בֵּאִי
2. אֹדְרִךְ [חֹל אֶרֶא
3. שׁוֹרֹכֹו הַאֶרְבֵּאשׁוֹ מוֹנֵאִשִּׁיר נִאֶבְחֵאֶר
4. שׁוֹ אֹדְרֹכֹו שִׁינֹו שֶׁא רִיחֹת אַן־אֶנֶם רִיחֹו
5. נֵאֶם־תֵּאֶר תּוֹר כִּר־אֶב־מֵאֵל אַן־אִי־כִית־לֵאל
6. אֹו־תֵּו־אֹו־דֵא אַן־נִן־כִּר־נֵאֵל־לֵא בֵּית
7. נֵאֶסְתֵּאֶרֹו כֵּאֶרֹו נֵאֶרֵאֶם אַן־אִי־כִית־לֵאל
8. אִילִית־אֶן־נִן־כִּר־נֵאֵל
9. אַקְנֵא נִו־דֵד־אִישׁ נִו־אִן־בִּו־דֵד־אִישׁ
10. כִּי תֵא כֵאֶרֶדֵא נִו־אִי־פֵא־נֵא
11. אִילִישׁ אִקְצֹצֹמֵא שֶׁאֶפִּלִישׁ כֵּאֶרֵא אִדֹו
12. אִי־נִי־נִי־נִי כִּיס־מֵא אִי־כֹר־בֵּאת מִישׁ
13. שׁוֹנֹו בִּינֵת אֶרֵאֵלִי שׁוֹנֹו
14. אַן תֵּא כֵאֶרֶדֵד־רֵא מִישׁ כִּי תֵא כֵאֶפֶל־פֶּאֵל־א מִישׁ
15. אִילִישׁ אִישׁ־אֶנֶםֹו שֶׁאֶפִּלִישׁ אִישׁ־אֶבֹּרֹו שׁוֹנֹו
16. כֵּאֶ־בֵּאת צִי אַן־רֵאֵי־נִי מִישׁ
17. אִיסֵּאת מֵאֶרְתִּי שֶׁא אַן־מִישׁ שׁוֹנֹו
18. אֹו־נֵאֵל אַתֵּא שׁוֹ־בֵאֶרֶדֵא מִישׁ
19. אֹו־כֹו רֵאֶבֹתֹום שֶׁא אֹולֵתֹו אַן־אִי אִישׁ־רֹוֹנִי שׁוֹנֹו
20. אַן־נִן־בֹּל־בֹּל־חֹו אִי־אֵא כֵאֶרֶחֶת נֵאֶ־נֵאֵא מִישׁ
21. אִישִׁי־כֹו שֶׁא אֵשׁ אִיר אִישׁ־אֶנֶםֹו שׁוֹנֹו
22. אַן אַקְנֵא אֶרֶדֵא מִישׁ תּוֹר כִּי אִין דֹו כֹו אֹו־דֵאֵא מִישׁ
23. שֶׁא רִיחֹת אַן־אֶנֶם רִיחֹו תּוֹר מִישׁ אֶלְתִּי כִּי־תִים שׁוֹנֹו
24. נִשְׁרֵד כֵּאֶר־בֵּאת־דֵא נִשְׁרֵד מֵאֵל־אֶן־לֵא אֶ־מִי כִּיס נִי־אֹו־לֵא־נִי
25. נִשְׁרֵד אִילֹותִי נִשְׁרֵד רֵאֶפְשֹותִי כִּיסֵא אֶנִי אִישׁ־רֹו
26. אִי תֵא אִי־א כֹו אִי־פֶּאֵל־פֶּאֵל־אִי־נִי

[REDACTED]

I, nicht mehr
verstehen

OUVRAGES DU MÊME AUTEUR

Mélanges d'Épigraphie et d'Archéologie sémitiques.
1874, in-8, br.

Études berbères. I. Essai d'Épigraphie libyque. Paris,
in-8, br., 481 pp.

Études sabéennes. Examen critique et philologique de
criptions sabéennes connues jusqu'à ce jour. Paris,
in-8, br., 240 pp.

Recherches critiques sur l'origine de la civilisation ba
nienne. Paris, 1876, in-8, br., 268 pages.

Essai sur la langue Agau. Le Dialecte des Falachas
d'Abyssinie). Paris, 1873, in-8, br.

Essai sur les inscriptions du Saba. Paris, 1882, in-8,
pp., 5 pl.

Rapport sur un voyage archéologique dans le Yémen
1872, in-8, br., pl.

POUR PARAÎTRE PROCHAINEMENT

Mélanges de critique et d'histoire relatifs aux peup
mitiques. 1 vol. gr. in-8.

Stanford University Libraries

3 6105 017 264 321

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
CECIL H. GREEN LIBRARY
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6004
(415) 723-1493

All books may be recalled after 7 days

DATE DUE

--	--

